

உ
சுவமயம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

ப தி ப் பு னை.

திருவாசகமானது வைதீக சைவசித்தாந்த தலைவர்களுல் வருளொருவராகிய ஸ்ரீமத் மாணிக்கவாசகவாமிகள் திருவாய் மலர்த்தருள, நடராஜப்பெருமான்திருக்கரத்தாலெழுதிய வேதாசாரமாகிய திருமுறை.

“ விளங்கிழை பகிராத மெய்யுடை முக்கட்
காரண னுரையெனு மாரண மொழியோ
வாதிரீர் பரவும வாதலு ரண்ணன்
மலாவாய்ப் பிறந்த வாசகத தேனோ
யாதோ சிறந்த தென்குவி ராயின்
வேத மோதின் விழிநீர பெருக்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பவாக காண்கிலேந்
திருவா சகமிங் கொருகா லோதிற
கருங்கன் மனமுந் கரைந்துகக் கண்க
டொடுமணற் கேணியிற் சுரந்தரீர் பாய
மெய்மமயிர் பொடிப்ப லீதாவிதீர்ப் பெய்தி
யன்ப ராகுந ரன்றி

மன்பதை யுலகின் மற்றைய ரிலரே.”

என்னும் மேதாவியா வானப்படி கருவகல் மனத்தினையுங் கனிவுறச்செய்யும் இத்திருமுறையிலுள்ள னுண்ணிய கருத னுக்களை மெய்கண்ட சாததரம் பதினான்குநிலுந் தோந்த சிவநெய்ச்செல்வர்களே யொருவாறுணாகதுகொள்ளுவ தரி தாயின், மற்றையருணராரொன்பது சொல்லாமே யமையும் இவ்வுண்மை,

“பெருந்துறை புருந்து பேரின்ப வெள்ள
முழ்கிய புனிதன் மொழிகதவா சகமே
வாசக மதற்கு வாசசியந்

தூசக லலகுலவேய்த கோளிடத் தவனே.”

என்பதானே விளங்கும், அங்ஙனமாகவும், திருப்போரூரின் கண்ணே எழுந்தருளியிருந் திருவருட்பெருஞ்செல்வராகிய ஸ்ரீசிதம்பரசுவாமிகள் உரையெழுதவாரம்பித்தது உண்மைக கருத்து விளங்காது நிறத்திலிட்டனொன்பதும், இயற்றமி

மாசிரியராகிய திருத்தணிகை - விசாகப்பெருமானையரவர்களில் பாசரங்கடகுமாததீரம யெழுதிய ஷராயெங்கும் பரவியிருக்கின்றமையும், பலருஞ் சொல்லக் கேள்விப்படுகின்றோர், அவ்வன்னமானால் மறறை யாவரால் முடியுமென்பது விவேகிகள் யோசிக்கத்தக்கவிஷயமே.

இத்திருமுறையிலுள்ள சிறுசிலசரித்திரங்கள் இக்காலத்தில் வழங்கும் பறபலபுராணங்களிலுங்காணப்படவில்லை. இவ்வளமாக இக்காலத்தில் இத்திருவாசகத்திலுள்ள பதிகங்களில் சிலவற்றை 1888 ஆஸ்திரல் இராஜாவகத்தார் பரீட்சைக்குப் பாடமாக ஏற்படுத்தியுமிருகின்றனர். அவற்றினுக்கு உரையும் பல விததுவானவள் எழுதிவெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனர். சிலவருடங்கட்குமுன் சென்னையிற் பிரசுதிப்பெற்று இப்போது இலண்டனமாககரிவீருக்கும் ஸ்ரீரோப்பியரொருவர் இரதாவின் அருமையினைக் கோந்து இங்கிலீஷிலமொழி பெயர்த்து அச்சிட முயன்றுவருகின்றனான்பதுமபலபததிரிகைகளாலும் பிரசுதம். சில வருடங்களுக்குமுன் தென்னாட்டுப்புலவ ரொருவரித்திருமுறை முழுமைக்கு மோருறையெழுதியிச்சென்னையிற் பிரசுதித்திருநீருக்க, காஞ்சிபுரம் - சபாபதிமுதலியார், புரசை - அஷ்டாவதானம் - சபாபதிமுதலியார், யாழ்ப்பாணத்துநலனார் - ஆறுமுகநாவலர் முதலிய விசதுவகிரோமணிகள் சமூகம் கொண்டுவந்தனொபைதும், இன்னமும் அவ்வுரை, நாவலரவர்கள் வளவிலிருக்கின்றதென்பதும், பிரசுதமே. அதுபோலவே மிகவும் கிலப்படடு எடுப்பதற்கும் படிப்பதற்குமே சாதியப்படாத நிலைமையினை யுடையதோர் பிரச்னகளுக்குக் கிடைக்க அதையான கண்ணுற்றமளவில், அத்திருமுறைக்குப் பிரதிபதமமைந்தவோருளையேறுமிருக்கில் மிகவும் பாபனுடைத்தால்மனக்குறி யொருவாறு பதவுரையாத திருத்துவித்து அச்சிறபதிப்பித்தனை சிலஞானபோதம், முதலிய அரிய பெரிய சாதிரங்களும ஊண்பாடையில் மொழிபெயரக்கப்பட்டமைமுதலிய தற்காலரீலையையுள்ளபடி கவனிகும வித்துவகிரோமணிகளும், இத்திருமுறையின்று ளமைந்தகிடக்கும், பிரசுதிருதம், தெசுமுதலிய சொற்களுக்குப் பிரதி பதங்கூடத் தெரியாமல் மயப்பெ மறறைபடும், இது விஷயமாகப் பெனபேரில் உள்ளபடியே குறைவையாது அங்கிரித தேற்றுகொள்ளுவார்களென விருமபுகின்றன பி. இ.

❧ ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் ❧

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

அநாதிமுத்தசித்தருவாகிய முதற்கடவுள் சிவபெருமானு என்று ஆனமாக்கள துணிந்து வழிபட்டு உயர்ந்து நட்டுப் பல அறபுதங்களினாலே, சைவசமயத்தை தாழ்த்துநாளிய சமயாசாரியாக்கள் நால்வரில் ஸ்ரீமத மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருவாசகம், தமிழ்வேதமுடிபாகிய வுபநிடதமென்று உயர்ந்தோர் அனைவராலுங்கொள்ளப்பெற்றுப் பாராயணஞ் செய்வோர்க்குப் பத்திருானங்களை உண்டாக்குகின்றது. மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கும் சிவசேஷத்திரங்களை எல்லாவற்றினும் மாராழிமாசகதிலே திருவிழாநடத்தப்படுகின்றது. அவற்றுள் அச்சுவாமிகள் உபதேசம்பெற்ற திருப்பெருந்துறையில் மாராழி ஆனி மாசங்களில் நடத்தப்படுகின்ற மகோற்சவங்களில் அவருக்கு இடபவாகன முதலிய எல்லாவாகனோற்சவங்களும் நடந்தேறிவருகின்றன.

இத்துணைப்பெருமையுடைய மாணிக்கவாசகமூர்த்திகள் செந்நீர்ப் பாண்டிவளநாட்டிலே, அரிமாததனபாண்டிய ராஜன்காலத்திலே, திருவாசலூரிலே, அமரத்தியானைம அந்தணர்குலத்திலே, சம்புபாதாசிரிதருக்கு மனைவியாராகிய சிவஞானவதியாரிடத்தே, அவதரித்தருளி வாதவூரர் என்கிற பிள்ளைதிருநாமம்பெற்றுப் பதினாறு பிராயத்துள்ளே வேதசிவாகமமுதலிய கலைகள் முற்றுவ கற்றுவலலராயினார்.

அவா குணதீசயங்களனைத்தும் மதுரை அரிமாததன பாண்டியன கேளவியுற்று உடனே வாதவூரரை எழுந்தருளச்

செய்து அவரது சற்குணங்களை நன்காராய்ந்து வியந்து மே
 லான சிறப்புகள் செய்து தென்னவன் பிரமராயனென்னும்
 பெயருங்கொடுத்தது தன்னிடத்தே முதன டத்திரியாராயிரு
 க்கக் கேட்டுக்கொண்டனன் அப்பெரியோ னசற்கியைநது
 அரசனுக்கு இனியராயும், சிவபகதி அடியார்பக்திகளிற் சிறந்
 தவராயும், பெருஞ்செல்வத்தோடுகூடி வாழ்ந்திருக்கையில்
 இரத மண்ணுலகவின்பமும், அரத விண்ணுலகவின்பமும்
 அநித்தியமென்கறத்ததியாகித்திய வஸ்துவிவேகம தோன்றி,
 அவை வெறுகப்படமி நிகதிபமாகிய பேரின்ப வீட்டை
 தற்கு ஏதுவாகிய தத்துவஞானத்தை உபதேசிக்கவல்ல பர
 மாசாரியரைச் சரணடையவேண்டுமென்னும் வேட்கை மே
 லிட்டிருந்தனா. அங்ஙனமிருக்கையில் அரசன கீழ்க்கடற்று
 மையிலே சென்று குதிரைகள் வாங்கிவருமபடி விடுப்ப
 அவர் அளவிறந்த பொற்குவைகளைக் கைக்கொண்டு
 நாலவகைச் சேனைகளும் சூழ்ந்துவரச் சென்று வழி
 நடுவிலே திருப்பெருந்துறை யென்னும் பதிககுச் சமீபித்
 தாரா. அப்போது படைததல காததல அழித்தல் மறைத்
 தல் அநளல் என்கிற ஐந்தொழி னடத்தும பரமபதியாகிய
 சிவபெருமான், அவருடைய மலபரிபாகமும் இருவினையொப்
 பும சத்திநிபாதமும் நோக்கி, அவருக்கு அருள் செய்தற்பொ
 ருட்டித் திருப்பெருந்துறையில் குருந்தமரத்தடியிலே தமது
 கணங்கள் மாணக்காய்ச் சூழ்ந்திருத்த, நடுவே நாம ஒரு
 ஞானசாரியராய்த் கிருவுருக்கொண்டு வீற்றிருந்தருளினர்.
 அம்முதன் மந்தரியார குருமர்த்தியைக் கண்டபொழுதே
 வெங்கொடுஞ்சுரக் தலையிலிடைவருந்தியோன், தணமலர்
 த்தருவைத் தன்னெதிரா கண்டென, விரைந்துசெல்லேட்கை
 பொருத்திராகி, அழலிடைபபட்ட மெழுகெனவுருகி, அழு
 தகண்ணுந் தொழுதகையும் உருகிய சிந்தையருமாகிச்
 சென்று திருவடிகளிலே வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து, தேவரீர் அடி
 யேற்கு அருள்செயல் வேண்டுமென்றனா. அவரது அதிதி
 விரபக்குவத்தைக்கண்ட பரமாசாரியரானவர் திருவருள் சுரந்த

ஞானதிஷை செயது பதி பசு பாசம என்னு முப்பொருள்
களி னியல்புகளையும் ஐயெழுத்தடைவான முறைப்படி
உபதேசித்தருளினர். அவ்வுபதேசப பொருளை ஐயந்திரி
பினறி அங்கையி னெலவிக்கனிபோற் பெற்ற வாதவூரடி
கள் சிவபெருமானிடத்து அன்புமேலிட்டு அற்புதமான ஞா
னப் பாடல்சுளைப பாடத்தொடங்கினா. அப்பாடல்களைக்
கேட்டருளிய கடவுளானவர் திருவுணங்கனிகூர்ந்து அவரது
திருவாய் மலரினின்றும் பிறந்த வாசகங்கள் மாணிக்கங்கள்
போல் விலையேறப் பெற்றவைகளாக யிருந்தமையால் அவரு
க்கு மாணிக்கவாசகர் என்னுந் திருநாமமளித்து அவரை அத்த
லத்திலே வசிக்ருமபடிசுட்டளையிட்டு மறைந்தருளினர். பின்பு
மாணிக்கவாசகர் குதிரை வாங்குதற்பொருட்டுக் கொணர்ந்த
பொருண் முழுவதையும், அப்பதியிலே சிவாஸயத்திருப்ப
ணியிலும், மறறும்பலவகையறங்களிலும் செலவுசெய்துவி
ட்டு நிரதிசயானந்த கிட்டானுபூதியிலே சுகித்திருக்கையில்,
இதுவரையிலே குதிரை வாங்கிக்கொண்டு வராமையுக்குக் கார
ணம் என்னென்று அரசனிடத்திருந்து நிருபம் வந்தமையால்
சிவசந்நிதியிலே போய்த் தொழுது நின்று எமது பரமபிதா
வாகிய சிவபெருமானே! அடியேன இதற்குச் செய்யக்கட
வது யாதென்று வினாவி, அதற்கு அசரீரிவாககாகக்கடைத்த
கடவுளுகதரப்படி மதுரைக்கு எழுந்தருளி, அரசனுக்கு
மகிழ்ச்சி உண்டாக இத்தனைநாளிலே உமக்குக் குதிரைகள்
வருமென்று காலவரையறை கூறினா.

அரசன அந்நாளளவும் வரவு பார்த்திருந்து வராமையி
கண்டு கோபங்கொண்டு அவரை வருததி, முன் கொண்டு
போன தன் பொருள்களையெல்லாம் வாங்கும்படி சேவகரை
விட்டனன் அனபா அவ்வருத்தாபொருது கூடவுளை நோக்கி
முறையிட்டிபு புலம்பினர். அப்பொழுது எமதாண்டவர்
காட்டிலே திரிகின்ற சிறிய நரித்திரள்களை நாட்டிலே திரி
கின்ற பெரிய பரித்திரள்களாக்கி அரசனிடத்திலே செலுத்தி
அவ்னைக கரைகாணாத களிப்புக்கடலுள் முழுகுவதிதுத் தந்

சு மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

தொண்டரைச் சிறைக்காவலினினமும் விடுவித்தனா. அன்றிரவற்றொருநே அப்பரித்திரங்கள்னைததும் நரித்திரங்களாய் முன்னுள்ள குகினைகளுக்கும் ஊறுசெய்து பட்டணமெங்கும் பெரியதோரூ கூகருரணுடாககித தம படியை இடங்களைச் சேருமபடி சிவபிரான் திருவுளஞ்செய்தனா. வீழ்ந்த பின்பு, அரசன் அச்செய்திகேட்டுப்பெருங்கோபதகாலவிழுங்கப்பட்டவனாகி, மந்திரி தனனை மாயவிததையினால் வஞ்சித்தானென்று சேவகனைவிடுத்தது முன்னையினும் அதிகமாக ஓறுககுமபடி செய்தான். அவ்வொறுவேதனை பொறுக்க மாட்டாத அன்பருக்கு இரங்கிக் கிடவுளானவா வையையாற்றைப் பட்டணத்தினமீது பெருகிவரசெய்து அவரது மகிமையை அரசனுக்கறிவித்தனா. பின்னா மாணிக்கவாசகர் தமது தொழின முறைமையைக் கைவிட்டுத் திருப்பெருந்துறைக்கு எழுந்தருளிச் சில திருப்பாடல்கள செய்து, மற்றுஞ் சிவஸ்தலங்கடோறுஞ் சென்று வணங்கிக்கொண்டு சிதம்பரமென்னு மகததாகிய சிவஸ்தலத்துக்கு வந்து நடேசனைத் தொழுது பலவகைப்பட்ட திருப்பாடல்களைத் திருவாய் மலாந்தருளிப், பின்பு வேத சிவாகம மாககத்துக்கு மாறு பட்ட புத்தரை வாதிட வென்று, ஒருமைப் பெண்ணைப் பேசுமபடி செய்து, சிலநாள அததலத்தில எழுந்தருளியிருந்தனர். அப்போது சிவபெருமான் ஓரந்தணராகி அவரிடத்திற் சென்று அவர் அததலத்தினும் மற்றும் பறபல சிவஸ்தலங்களிலுஞ் செய்தருளிப் திருப்பாடல்களையெல்லாம் திருவாசக மாகக் கூறவும், திருக்கோவையா பாடவும், கேட்டி அவர் திருவாய் மலாந்தவண்ணம் அவறறைத் தமது அருமைத் திருக்கூத்தரால் எழுதி அப்புத்தகங்களில் அழகிய திருச்சிறும்பல முடையாளொகை ஸச்சசாத்தும் வைத்து மறைத்தருளினா. அதன்பின்பு மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் சோதி மயமாக விளங்கிய சிதாகாசத்திலே கலந்தருளினா.

சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

திருவாசகச்சிறப்பு.

சிவபுராணம்.

தேசுறு மாணிக்கமெனச்சிறந்த திருவாசகத்திற்
பேசு திருச்சிவபுராணத்தகவற்பெருமை சொலி
லீசர்தமக்கியல்பான திருநாமமுதலெவையு
மாசறவேவாழ்கவெனவாழ்த்து கின்றவருட்குறிப்பாம். (க)

கித்தித்திருவகவல்-திருவண்டிப்பததி

புகழ்பெருகுஞ்செய்கையெலாம்புகல்கவெனா னருகுந
திகழ்திருவண்டிப்பகுதி திருக்ககலசெப்பியது
தகுதிருட்டி திதியொடுக்கஞ்சாற்ற திரோதமபொதுவா
யகலமுறத்தோக திடலையருளியதற்பொருளாகும். (உ)

போற்றித்திருவகவல்-திருச்சதகம்-நீத்தல்விண்ணப்பம்.

முத்திபெறுநெறியறியுமொழிபோற்றித்திருக்கவல
சத்தியஞானந்தருதே சிகாமோகஞ்சதகமதா
மித்தையுலகினையகற்றிவிடாமலெனையாண்டருளென்
றத்தாறித்திடநீத்தலவிண்ணப்பமறைந்ததுவாம். (ங)

திருவெம்பாவை - திருவம்மாலை.

மலலிருஒற்றுறவகாமனமன்னுபரிபாகருட்
செலமுழுகவருகவெனசெப்பிறுகெம்பாவை
நலமுறமந்தனாவடிவாயநாரணனகாணபரியபத
நிலமதிவவந்தாள்கருணைநினைந்தாடலமமானே. (ச)

திருப்பொற்குண்ணம் - திருக்கோத்துயிர்.

சத்திகளாற்றனுசரணபுவனபோக்கங்கடமை
யத்தனுககுசுசுண்ணமவையாழிககககவதலே
யொத்ததிருச்சுண்ணமுயர் போதமொருவண்டாகச
சித்தவிகாரத்துதுசெப்பிலிடலகோத்துமபி (கு)

திருந்தெள்ளேணம் - திருச்சாழல்

பொனஞாமெய்யண்ணலருமபே'தவின்பமேமிகுந்து
தெனனாதென்னாவெனவெனெனணங்கொட்டியதாம்
முன்றறகலையுமுணராழகையாமேடி.
தன்னாறபதிமுதன்மைசாறறியதாநதிருச்சாழல். (ஈ)

திருப்பூவல்லி - திருவுந்தியார்.

தேவறியாதசிகவன்றேடியேயாண்டநல
மாவலொடுஞ்சொல்லிபடியாரொடுங்குடிப்
பூவியாதுகொயதறிருப்பூவல்லியாமரனசோ
பாவமுறுதீமையறப்பாடறிருவுந்தியதே. (எ)

திருத்தோணைக்கம் - திருப்பொன்னாசல்.

சித்தஞ்சிவமாககிசெயதனவேபுண்ணியமா
யததனசெயுங்குணைக்காராமையுணமிருநது
பொத்தியகைகொட்டிப்புழ்த் தோணைக்கமருட்
சத்தியிருந்தாடத்தாலாட்டலபொன்னாசல். (அ)

திருவண்ணைப்பத்து - துயிற்சிப்பத்து.

நேயமிருந்தநிலைகுலையக்கூடுதலை
யாயவருட்டாய்க்கங்கறைதலனைபைத்தாருந்
துயவருட்குயிலேசோதியெனைக்கூடுதற்குன்
வாயினுற்குவெனமுன்வாழத்தலகுயிற்பத்தாமே. (க)

திருந்தசாங்கம் - திருப்பள்ளியெழுச்சி.

பேர்நாரோறமலைபேணாதிபடைமுரசு
தார்கொடியெலாமரற்குச்சாற்றறசாங்கமதா
மேர்மருவுதிருப்பள்ளியெழுச்சிபணிவிடைகேட்
டாவமுடனாண்டவரந்நெய்செயுமியலபே. (க0)

கோயின்முத்ததிருப்பதிகம் - கோயிற்றிருப்பதிகம்

சேத்திலாப்பத்து - அடைக்கலப்பத்து.

கோயின்முத்ததிருப்பதிகஞ்சித்தம்பரத்திலருளடையுருறிப்பதாரு
மேயுககோயிற்பதிகம்பெருகுறைத்தேசிகாமோசியியம்பலாரு
மாயபகபோதம்முறறுககெடவேண்டலேசெத்திலாப்பத்தாரு
மோதுவல்வாதனைகன்வரதணுகாமலடைக்கலப்பத்துரைத்தாமே.

ஆகைப்பத்து - அநிசயப்பத்து.

சுருவியுறமுனுடற்கணவாராமறிருவருளிறகலப்பதற்கே
யரன்டிபையப்புழந்தபெருகாவமொடுபடுதலையாசைப்பத்தாம
வெருவிலததினைசசிலத்தொனருகமுடியர்குழாதுடனேகூட்டும்
பரமருட்பெருமையிருதியைப்புழந்தாபாடலதிகையப்பத்தாமே. (கஉ)

திருவாசகச்சிறப்பு.

புணர்ச்சிப்பத்து - வாழாப்பத்து.

ஆண்டருருவைப்பிரியாதனைத் துபணிபுரித் துமிசுமன்போழின் பம், பூண்டுகிடக்கப்பெற உதெனறு கொடோவெனுமலிருப்பம்புணர்ச்சிப்பத்தாம், நீண்டவுலகத்தினிற்பறநென் றிலேனிலவுடற்கனின் றுவாமேன, மாண்டருகின் பதரிழநகீழ்வருகவருபுரி மெனுஞ்சொல வாழ்ப்பத்தே (க௩)

அநுப்பத்து - கிருங்கழித்தூறப்பதிகம்.

சோதியருடசுடர்விளக்கேதையாப்பிறவிகடலவிசெதன்ருன்சோதம், காதரித்திருவிழைமழைததா லதெநதுவெகக்கேளெனுஞ்சொலருடபத்தாக, நீதிமறைபறவுதருப்பெருநதுவையிறகுருவடிவாயநிசழநதகோலங், காதலொடுவகாட்டினையெனுங்களிப்புப்பகாதரிருகசமுகுன்றமே (க௪)

சண்டப்பத்து - பிரார்த்தனைப்பத்து.

இத்திரியவயமபககாதேயெததுத் தாளுஞ்சுமெழிலானந்தங், கந்தமலிதிவலையுட்கண்டேனென றுவததுதைத்தலசண்டபத்தா, மந்தமிலாவானந்தத்தகலாமலெனையுத்தியாள்வாயென்று, சிநகைகலநதுதைத்ததுவேபிராததனைப்பத்தாயப்புதுலுஞ்செயகையாமே. (க௫)

துழைத்தபத்து - உயிருண்ணிப்பத்து.

இழைத்தேனிலவாக்கைபொறுத்தினிக்கணமும் பொறுக்கலேவெழையேனை, குழைப்பதேன்பிழைபொறுத்தானெனவிரங்கிகடறுதலேகுழைத்தப்பத்தாக, துழைத்துவளர்பேரினைபந்தாளுஞ்சுயிர்தோன்றாதனைமையாததுன, பொழித்தநிறைவைப்பெறுதலுயிருண்ணிப்பத்தாயினகுரைத்ததாமே (க௬)

அச்சப்பத்து - திருப்பாண்டிப்பதிகம்.

தரையிலவளர்வினாமுழுதும்வரினுஞ்சேன் சிவசமயத்தவஞ்சாராதா, மருகினவரகாண்கின்மனமருசுமெனவிக்கழந்தரைத்தலாசப்பத்தாம், புரவியினமேற்பாண்டியனமுன் வரும்பத்தகையாம் பெறுமற்புதம்போலியாரும், விரவுமினகளைநமயாக்குறுதிலொலன்றிருப்பாண்டிவிருத்தாமே. (க௭)

பிடித்தபத்து - தீருவோறவு.

பிசுக்கபிறவித் துபொலாமொழித்ததுவிபுத்துவமிங்களித்தலாலே, பிசுக்கரசிகெனபிடிக்கேனுன்னையென்று துணிவுசெப்பல் பிடித்தபத்தாக, தக்கபிரியங்கிரையாக்குதல்போலெனைப்பெரிதாய்தகங்கித்தாடிக், பூக்கணம்வததனையெனநிரகநிருவேசறவென்றியமபலாமே. (க௮)

திருப்பலம்பல் - தலாப்பத்து

கரைத் துருகுமபேரன புனக் குழவினைக் கேகறறுவின் மனம்போலென்றுத், திருந்துமவகையெனக்கருள்கவெனக்கேட்ட திருப்பலம்பலாகுமுள்ளம், வீருமபுசிவானந்தவெள்ளம்வினைமுதுதிலலைநாயகனைமிகக்கொண்டாடி, நிரம்புமனக்களிரிகுத்தவீறுமாபபெருலாப்பத்தாய் நிழ்த்தலாமே. (கக)

அற்புதப்பத்து - சேன்னிப்பத்து

மாயவுருக்கொண்டிளத்தைமயக்குமின் னாகணவிலையுணமயங்குவேறகிங், காயுமறிவளித்தாளலதிசயமென்றுணாதலறபுதப்பத்தாகுந், தூவருட்டுருபத்ததைச்சுட்டுத்தருகுப்பெற்றவியாகுததைநோக்கிச், சேயமலர்ப்பத்தத்தருமயடியரொடுமெவியநதுணாதலசெனைப்பத்தே.

திருவார்த்தை - எண்ணப்பதிகம்.

அறம்பெருகுமபெருந்துறையிற்றமையாண்ட செயன்முதலாயன் சிராட்டின, நிறம்றிவாரொம்பிராணுவொனவுரைத்தறிருவாரத்தை யாகு, நிரம்புநருமலாப்பொழிலுமுநதோங்குதிருத்திலலைமன்றுணர்மலனாகு, திறம்பெருகுமின்பமருளெனறலெண்ணப்பத்தனைவுந் திழ்த்தலாமே. (கஉ)

யாந்திணாப்பத்து - திருப்படையெழுச்சி.

பொல்லாதபவத்தைவிட்டுச்சிவன கழந்தீழ்ப்புருங்காலம்புணர்ந்ததெறகிங், கெல்லாரும்வாருமெனக்கருணையினுழைத்திடலயாததிணாப்பத்தாகு, மல்லாததூர், னமாயப்படைகள்வீளையாமலருளவானேந்தி, நல்லோர்களியாருமெமமோடெய்தமெனப் படையெழுச்சிநவிறலாகும. (கஉ)

திருவேண்பா - பண்டாயநாள்மறை.

தொந்தாமலமொறுத்துசுகம்பெருக்கிப்பெருந்துறைவாழ்சோதியென்றன், சித்தனையேயூராகக்கொண்டிருந்தாரொனதுணாததறிருவேண்பாவா, மெந்தைதிருப்பெருந்துறையையேதுநமமோவாழ்வறநிடர்சோபாச, பந்தமுத்ததிடுவொண்ப்பண்டாயநாள்மறையும்பகாந்தலாமே. (கக)

திருப்படையாட்சி - ஆனந்தமாலே - அச்சோப்பதிகம்.

வாகுதிருப்பெருந்துறையாரொழந்தருளப்பெறிலெல்லாவளங்கணமுறறு, மாகுமெமக்கலலாததாகாதென்றியம்பல் படையாட்சியாகு, மோகமிகுமடியரொடுகூடவிரும்பியதானந்தம்மாலொழியுமீசர், போகக்கமெனக்களிர்தாரார்பெறுவா றொணுமருமைபுகறலச்சோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இஃது திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தட் கண்டது.

திருவாசகத் திருவுள்ளக்கிடை.

சிவபுராணம்=சிவனது அநாதி
முறைமையானபழமை, எ-து-
சிவனது அருவநிலைமை கூறு
தல்.

கீர்த்தித்திருவகவல்=சிவனதுதி
ருவருட்புகழ்ச்சி முறைமை.

திருவண்டப்பருதி=சிவனுடைய
துலருக்கும் ததை வியந்தது

போற்றித் திருவகவல்=சக்தி
ஹபத்தி, எ-து-பிரபஞ்ச
த்தைத் தோற்றுவித்தல்

திருச்சதகம்=பத்தி கைராகிய
விசித்திரம், எ-து-பத்திவ
கையாக நூர்ச்சித்தமுறைமை.

க. மெய்யுணாதல் - தேகாவி
பிரபஞ்சங்களைக்கண்டு நீங்கல்

உ. அறிவுறுத்தல் - பொறியோ
டேகூட்டுதல், அருனதரிசனம்,

குருதரிசனம் ஈ சுட்டறுத்
தல் - தனசெயலறுத்தல், எ

ஆத்தமசுத்தி - அனுபவத்தழ
நதல், ஸ கைமமாறுகொடுத்

தல் - தன்னைச் சிவனிடத்தி
லே கொடுத்தல், சு அனு

போச்சுத்தி - சுகமேலீடு. எ.
காருணியத்திரங்கல் - சிவனு

டைய வெற்றிப்பாட் டிரங்
கல். அ. ஆனந்தத்தழநதல்.

க. ஆனந்தபரவசம். க0. ஆனந்
தாதீதம்.

நீத்தல் விண்ணப்பம்=பிரபஞ்
சவவராகியம்.

திருவெம்பாவை=சத்தியைவிய
ந்தது, சத்திகளாகரா - அம்பி
கை, கணுப்பிகை, கெளரி, கங்
கை, உமை, பராசத்தி, ஆதிச
த்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி,
என ஒன்பதினமா.

திருவம்மாலை=ஆனந்தக்களிப்பு,
எ-து சுகமேலீடு

திருப்போற் சுண்ணம்=ஆனந்த
மனோலயம், எ-து-தானனி
நிறைவு.

திரும்கோத்தும்பி=சிவனோட
கரியம், எ-து-சிவனுடன இ
டையுறா நிறைவு,

திருந்தேள்ளேணம்=சிகனோட
டைவு, எ-து-சிவனுடனே செ
ன்று கூடுதல்.

திருநீரடல்=சிவனுடைய காரு
ணியம், எ-து-சிவனுடைய
அருட்சக்தி விளையாட்டு.

திருப்பூவல்லி=மாயாவிசய நீக
ருதல், எ-து-மாயையினுடை
யப்பலத்தை மறுத்தல்.

திருவந்தியார்=ஞானவெற்றி அ
ருட்சத்தியினுடையசாமாதத்யம்.

திருந்தோனோக்கம் = பிரபஞ்ச
சுத்தி, எ-து-ஆன்மரக்களைச்
சுத்திச்சித்தல்.

திருப்போன்னாசல் = அருட்சுக்
தி, எ-து-அருளோடு கூடுதல்.

அண்ணப்பந்து=ஆத்தம பூரண
ம், எ-து - ஆன்மா சிவனுட
னே நிறைதல்.

தயிற்பந்து = ஆத்தமவிசகம்,
எ-து-சிவனைக்கணமுறங்குதல்.

திருந்தசாங்கம் = அடிமைகொ
ண்ட முறைமை, எ-து-பத்த
டையாளம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி=திரோதா
னசுத்தி, எ-து ஏகமாயிதிரோ
தாயிமைப்பான மலம் நீக்கு
தல்.

கோயின் முத்த திருப்பதிகம்=
அகாதியாகிய சற்காரியம்.

கோயிற்றிருப்பதிகம் = அனுபோ
சுவிலக்கணம், எ - து - சிவா
னுபுதிக்கடையாளம்.

சேத்திலாப்பத்து = சிவானந்தம
வவறுக்கொணுமை, எ - து - சிவா
னந்தமணுகிசெய்கைப்பாடாமை

அடைக்கலப்பத்து = பகருவநி
ண்ணயம், எ - து - வித்தும்பு

சூரமுமீபால என்றல்

ஆசைப்பத்து ஆத்தமவிலக்கண
ம், எ - து - ஆனம் ரூபதையறிதல்.

அநிசயப்பத்து = முசுதியிலக்க
ணம், எ - து - மோட்சத்தி

ண்டையாளம்.

புனர்க்கிப்பத்து = அந்நவீதவி
லக்கணம், எ - து - னுனமுமல்ல

இரணமெல்ல என்றல்

வாழாப்பத்து = முத்தியுபாயம்,

எ - து - பிரபஞ்சத்தைவிட்டுப்பா

போகத்தைக்கூடுதற்குடாயம்.

அருட்பத்து = மகாமாயா சுத்தி,

எ - து - மாயைபைச் சுத்திபண

னுதல்.

திருக்கழுத்தூறப் பதிகம் = குரு

தரிசனம், எ - து - பரிசுத்தவெச

ட்டவிடம்.

கண்ணப்பத்து = திருத்ததரிசனம்.

பிராந்தினைப்பத்து = சதாமுத்

தி, எ - து - ஆனமாகக் கருகு மு

த்தி நிச்சயம் பண்ணுதல்.

குறழ்த்தப்பத்து = ஆத்தமநிவேத

னம், எ - து - தேவத்தோடே ஓன

றினது.

உயிருண்ணப்பத்து = சிவானந்த

மேலிதவவ - எ - து - மேலிதவ

வரிசைப்பத்து = ஆனந்த முறுசல்,

எ - து - தேவத்திலே ஓனறுபட்டு

ச்செய்தன அமுத்தினது

திருப்பாண்டிப் பதிகம் = சிவா

னந்தவிளைவு, எ - து - சு - மேலிதி.

பிரித்தப்பத்து = முசுதிக்கல்

புனாததல், எ - து - மற்றுள்ள ஆ

னமாகக் கருகு முத்தியின்சு

த்தைச் சொல்லியது.

திருவேசறவு = சுட்டறிவொழித

தல், எ - து - தனசெயலற் நிறநல்.

திருப்புலம்பல் = சிவானந்தமுதி

ராவ, எ - து - சிவானந்தம் பெற

விச்சை.

குலாப்பத்து = அனுபவமிடை

யிபெடாமை, எ - து - விட்டுப்ப

ற்றமல் ஒரு தன்மையாயது

அற்புதப்பத்து = அனுபவம் ஆற

றமை, எ - து - அனுபவமுற்றத்

ல் பொருமை விமமுதல்.

சேர்னிப்பத்து = சிவவிளைவு,

எ - து - சீவனுக்கு நிச்சயப்படுதல்.

திருவாரித்தை = அறிவித்தனபுற

தல், எ - து - உன்னலறிப்பா

த்தனாகக் அறிமென்றது.

எண்ணப்பதிகம் = ஒழியாவின்

பத்தவரை, எ - து - தேகமுதலா

கிப ஆசையை யறுத்தல்.

யாத்தினைப்பத்து = அனுபவாதி

த முனாததல், எ - து - அனுபவ

த்தி லத்தப்படுபோனது.

திருப்படைபெழுக்கி = பிரபஞ்ச

ப்பா, எ - து - மலவிளைவற்றது.

திருவெண்பா = அணைந்தோத

னமை, எ - து - பரிசுவேதிபோல

என்றது.

பண்டாய நாளிமறை = அனுபவ

தனுக்கையமினமையுனாததல்.

திருப்படையாட்கி = சீவஉபாதி

யொழித்தல், எ - து - கிரியா ரு

னியம்.

ஆனந்தமலை = சிவானுபவ விரு

பயம், எ - து - சிவானந்த மேலிட்டி

ல கிரியாசத்தி யழிவுனாததல்.

அச்சோப்பதிகம் = அனுபவவழி

யறியாமை, எ - து - அனுபவத்

த நிச்சயம். திருச்சிற்றம்பலம்.

உ.
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்
ப தி க அ ட் ட வ வ ண .

திருப் பாகுரத் தொலை	திருப்பதிகம்	திருந்தலம்.	பங்க இலக் கம்
க0	அசசப்பதது .	திருத்திலலை	நகக
க	அசசோபபதிம	"	ரு02
க0	அடைக்கலபதது	திருப்பெருந்துறை.	நகக
க0	அதிகயபதது...	"	நக௭
க0	அருட்பதது	"	நரு2
க0	அறபுதப்பதது	"	சக௭
க0	அண்ணப்பதது .	திருத்திலலை	ரு௭
க	அசுசப்பதது .	திருப்பெருந்துறை.	நக0
௭	ஆணைதமலை ...	திருத்திலலை.	சக௭
க0	உயிரண்ணிப்பதது ...	திருப்பெருந்துறை	நக௭
க	வண்ணப்பதிகம்...	திருத்திலலை.	சகக
க0	வண்டப்பதது .	"	நகக
க	கோத்தித்திருவகவல	"	௭
க0	குயிறபதது ...	"	௭க௭
க0	சலாப்பதது ...	"	சக0
க	குழைதப்பதது. .	திருப்பெருந்துறை.	நக0
க0	கோயின்மூத்ததிருப்பதிகம்	திருத்திலலை.	௭௭௭
க0	கோயிறற்குப்பதிகம்	"	௭க௭
க	சிவபுராணம்	"	க
க0	செத்திலாப்பதது ...	திருப்பெருந்துறை.	நக௭
க0	செனனிப்பதது ...	"	சக௭
௭	திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம்	திருக்கழுக்குன்றம்.	நகக
௭0	திருக்கோத்தமபி	திருத்திலலை.	க௭௭
க0	திருச்சந்தகம் —மெய்யுணா		
	தல	திருப்பெருந்துறை.	க
க0	அறிவுததல் ...	"	க௭
க0	சுட்டமுத்தல	"	௭க
க0	ஆத்தமசுத்தி	"	நரு
க0	கைம்மாறுகொடுத்தல் ...	"	சக௭
க0	அனுபோகசுத்தி ...	"	ரு0

திருப் பாசுரத் தொகை.	திருப்பதிகம்.	திருத்தலம்.	பக்க இலக் கம்.
க0	காருணியததிரங்கல் ...	திருப்பெருந்துறை.	௫௮
க0	ஆனந்தத்தழந்தல்	"	௬௫
க0	ஆனந்தபரவசம்...	"	௭௩
க0	ஆனந்தாதீதம்	"	௮0
உ0	திருச்சாழல் ...	திருத்தில்லை.	௨0௬
க0	திருத்தசாங்கம் ..	"	௨௭௧
உ0.	திருத்தெள்ளேணம்	"	௧௯௬
க௪	திருத்தோளோக்கம்	"	௨௪௧
உ	திருப்படையெழுச்சி	"	௪௭௪
௮	திருப்படையாட்சி	"	௪௮௮
க0	திருப்பள்ளியெழுச்சி	திருப்பெருந்துறை.	௨௭௮
க0	திருப்பாண்டிப்பதிகம்	"	௪0௪
௩	திருப்புவம்பல்	திருவாரூர்.	௪௨௮
க௬	திருப்புவலவி ...	திருத்தில்லை.	௨௨0
உ0	திருப்பொற்குண்ணம் ..	"	௧௬௭
௯	திருப்பொன்னாசல்	"	௨௫0
க	திருவண்டப்பகுதி	"	௧௯
உ0	திருவம்மாளை ...	திருவண்ணாமலை.	௧௫0
க0	திருவாராதை	திருப்பெருந்துறை.	௪௫௨
க௯	திருவருதியாரா ...	திருத்தில்லை.	௨௩௨
க௧	திருவெண்பா ...	திருப்பெருந்துறை.	௪௭௬
உ0	திருவெம்பாவை	திருவண்ணாமலை.	௧௨௭
க0	திருவேசறவு	திருப்பெருந்துறை.	௪௨௧
௫0	நீத்தல்விண்ணப்பம்	உத்தரகோசமங்கலம்.	௯0
௭	பண்டாயநாமறை	திருப்பெருந்துறை.	௪௮௩
க0	பிடித்தபத்து	திருத்தோணிபுரம்.	௪௧௧
க௧	பிரார்த்தனைப்பத்து	திருப்பெருந்துறை.	௩௭௨
க0	புணர்ச்சிப்பத்து	"	௩௩௪
க	போற்றித்திருவகவல்	திருத்தில்லை.	௩௨
க0	யாத்திணைப்பத்து	"	௪௬௩
க0	வாழாப்பத்து	திருப்பெருந்துறை.	௩௪௩

ஆகத்திருப்பாசுரம் ௬௫௬.

சீவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

தமிழ்வேதமாகிய
திருவாசகம்
மூலமும் உரையும்.

நூற்சிறப்பு.

நேரிசைவேண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழந்தனை நீக்கி
யல்லலயத் தானந்த மாக்கியதே - யெல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதலு னெங்கோன்
றிருவா சகமென்னுந் தேன்.

(இ - ள்.) எல்லை=(பிறவி) யெல்லையை, மருவா=அடை
யாத, நெறி=(வீட்டு) உழியை, அளிக்கும்=கொடுக்கின்ற, வாதலுர்
எங்கோன்=திருவாதலுரின் கண் அவதரித்த எம் தலைவராகிய மாணி
சகவாசகச்சுவாமிகன் அருளிய, திருவாசகம் என்னும் தேன்=திரு
வாசகமென்கின்ற தேனானது, தொல்லை=பழமையாகிய, இரு=பெ
ரிய, சூழும்=சூழ்ந்த, பிறவித்தனை=பிறவியாகிய பிணிப்பை, நீக்கி=
நீக்குவித்து, அல்லல்=தன்பததை, அறுத்து=ஒழித்து, ஆனந்தம்
ஆக்கியது=(எமக்குப்) பேரின்பத்தை யுண்டாக்கியது, எ - று.

(க - ளா.) பிறவி யெல்லையை வேரோடொழிக்கும் திருவாத
லுரின் கண்ணவதரித்த வெமது தலைவராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமி
“கன் திருவாய்மலர்த்தருளிய திருவாசகமென்னுந் தேனானது, தன்னை
யடைந்தவரின் ஆணவாதிமலக் குறம்புகளையு மதனாவருந் துன்
பங்களையும்மறவெயொழித்துபேரானந்தத்தை விளைவிக்குமென்பது.
திருச்சிற்றம்பலம்.

- விண்ணிறைநதுமண்ணிறைநதுமிககாயவினனுகோளியா
யெண்ணிறந்தெலையிலாதானேநின்பெருஞ்சீர
உரு பொலலாவினையேனபுகழுமாறெனறறிவேன்
புலலாகிப்பூடாப்பபுழுவாய்மறமாகிப்
பலநிருகமாகிப்பறவைபாய்ப்பாமபாகிக்
கலலாய்மணிதராயப்பெயாய்குணங்களாய்
வலலகரராகிமுனிவராயத்தேவராய்ச்
௩௦ செல்லாஅதினறவித்தாவரசங்கமத்து
ளெல்லாபிற்றபும்பிறகதினேத்தேனெம்பெருமான
மெய்யோயுனபொன்னடிகள்கணடினறுவீடுற்றே
னையவெனனுள்ளத்துனோங்காரமாய்கின்ற
மெய்யாவிமலாவிடைப்பாகாவேதநக
௩௫ னையாவெனவோங்கியாழ்தகன்றதுணணியனே
வெய்யாய்தணியாயிமமானனாமவிமலா
பொய்யாயினவெல்லாம்போயகலநதருளி
மெய்யுஞானமாகிமினாகின்றமெய்சகடரோ
யெஞ்ஞானமில்லாகேணின்பப்பெருமானே
௪௦ மஞ்ஞானகதனைபகலவிகருநல்லறிவே
யாககமளவிறுதியிலலாயனைததுலகு
மாகருவாய்காப்பாயழிப்பாயருடருவாய்
போக்குவாயெனனைப்புகுவிப்பாயநின்றெழுமபி
னறறத்தினையாய்சேயாய்நணியானே
௪௫ மாற்றபனங்கழியின்றமறையோனே
கநதபாலகனனலொடுநெய்கலநகாற்போலச்
சிறகடியாரசிந்தனையுடனோறிநின்ற
பிறகதபிறப்பறுக்குமெங்களபெருமா
னிறங்குளோனாகதுடையாய்விண்ணோகனேத்த
௫௦ மறைந்திருந்தாயெம்பெருமான்வலனினையேனறன்னை
மறைந்திடமுடியமாயவிருளை
பறமபாவமெனனுமருங்கவிற்றற்கட்டிப்
புறந்தோலபோததெக்கும்புழுவழுக்குழமுடி
மலஞ்சோருமொன்பதுவாயிறகுடினை
௫௫ மலங்கப்புலனைந்துமவஞ்சனையையசெய்ய
விலக்குமனதகாலநிமலாவுளகருக
கலநதவனபாகிக்கின்றனஞ்ஞருகு
நலந்தானிலாதசிறியேறகுநலநி
நிலந்தன்மேலவநதருளிநீள்கழலகள் காட்டி.

- ௬௦ நாயிறகடையாயக்கிடந்தவடியேற்குத்
தாயிற்சிறந்ததயாவானதததுவனே
மாசறறசோதிமலாநதமலாசகடனோ
தேசனேதேனோமுதேசிவபுரனே
பாசமாம்பற்றமுததுப்பாரிகுமாரியனே
௬௧ நேசவருள்புரிந்துநெஞ்சிலவஞ்சககெடப
பேராதுநின்றபெருங்கருணைப்பேராறே
யாராவமுதேயளவிலாப்பெமமானே
யோராதாருளளத்தொவிககுமொளியானே
நீராயுருக்கியென்னாருயிராய்கின்றனே
௭௦ சின்பமுநதுன்பமுமில்லானேயுள்ளானே
யன்பருக்கனபனையாவையுமாயலையுமா
சோதியனேதுன்னிருளேதோனாருப்பெருமைப்பனே
யாதியனேயநடுவாகியல்லானே
யிர்த்தெண்ணையாடகொண்டவெந்தபெருமானே
௭௧ கூர்த்தமெய்நுஞானத்தாற்கொணடுணாவாதங்கருத்தி
னோக்கரியனோக்கேநுணுககரியநுணுணாவே
போக்குமவரவுமுணாவியிலாப்புண்ணியனே
காக்குமெங்காவலனேகாணபரியபேரொளியே
யாற்றின்பவெள்ளமேயத்தாமிககாய்கின்ற
௮௦ தோற்றச்சுடரொளியாய்ச்சொல்லாததுண்ணுணாவாய்
மாற்றமாவையகத்தினவெவவேதேவநதறிவாக
தேற்றனேதேற்றத்தெளிவேயென்சிறதனையு
ன்றற்றனவுண்ணாமுதேயுடையானே
வேற்றுவிக்காரவிடக்குடம்பிணுடகூடப்ப
௮௧ வாற்றேனெனமையாவரனேயோவென்றென்று
போற்றிப்புகழ்க்கிருந்துபொய்கெட்டுமெய்பானா
மீட்டிங்குவந்துவினைப்பிறவிசாராமே
கள்ளப்பல்குரமபைகட்டழிககவல்லானே
நாளிருளினட்டமபயின்றாடுநாதனே
௯௦ தில்லையுட்கூத்தனேதென்பாணடிநாட்டானே
யல்லற்பிறவியறுப்பானேயோவென்று
சொல்லறகரியானேசொல்லித்திருவ்டிகழ்ச
சொல்லியபாட்டின்பொருளுணாநதுசொல்லுவா
செல்வாசிவபுரத்தினுள்ளாசிவனடிகழ்ப
௯௧ பலலோருமேததப்பனிரது. கிருச்சிற்றம்பலம்.

(இதன் பொருள்.)

நமச்சிவாய வாழ்க=ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம் வாழ்வதாக, நாதன தான் வாழ்க, (அப்பஞ்சாட்சரத் திருவுருவைய நூதத்தவததின முடிவில் விளங்கும்)=இறைவனது திருவடி வாழ்வதாக, இமை பொழுதும் என நெஞ்சில நீங்காதான தான் வாழ்க=இமைப்போதும் என மனத்தினின்றும் நீங்காதவனது திருவடி வாழ்வதாக, கோகழி ஆண்ட குருமணி தன தான வாழ்க=திருவாவடுதறையிலழுந்தருளி எம்மை ஆண்டருளின பரமாதாரியரது திருவடி வாழ்வதாக, ஆகமம் ஆகி நின்று அணணிப்பான தான வாழ்க=ஆகமரூபமாகி நின்ற(அவ் வாசகம் முறைமையின் வழிபடுவோர்க்கு) உடனே யதுககிரகிப்பவளுகிய இறைவனது திருவடி வாழ்வதாக, ஏகன அனேகன் இறைவன் அடி வாழ்க=ஒருருவனும பலவுருவனுமாகிய இறைவனது திருவடி வாழ்வதாக, வேகம் கெடுத்த ஆண்ட வேந்தன் அடி வெலக=பிறவி வெப்பத்தை தணித்து எம்மை ஆண்டருளின முழுமுத்தமகவுளது திருவடி மேம்படுக, பிறப்பு அறுக்கும் பிஞ்சுநன் தன பெய கழலகன் வெலக=பிறவித்தளையைச் சேதிககிற இறைவனது வீர கழலணிந்த திருவடிகள் மேம்படுக, புறத்தார்க்கு சேயோன் தன் பூ கழலகன் வெலக=தன்னை வணங்காத அயலார்க்கு தூரத்தன யிருப்பவனது தாமரைமலரபோலுந் திருவடிகள் மேம்படுக, காம் குவிவார உன் மகிழும் கோன கழலகன் வெலக=கை கடம்பப் பெற்றவரது மனம் மகிழும்படியான இறைவனது திருவடிகள் மேம்படுக, சிரம் குவிவார ஒருகவிக்கும் சீரோன கழல வெலக=தலை வணங்கப்பெற்றவரை, உயர்ப்பண்ணுகிற சிறப்புடையவனது திரு வடி மேம்படுக, ஈசன் அடிபோற்றி=ஈசனது திருவடிக்கு வணக்கம், எந்தை அடிபோற்றி=எந்தைதையினது திருவடிக்கு வணக்கம், தேசன் அடிபோற்றி=ஒளியுருவையுடையானது திருவடிக்கு வணக்கம், சிவன சேவடி போற்றி=சிவபிரானது திருவடிக்கு வணக்கம், நேயத்து ஏ நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி=பத்தரது அன்பினகண் நிலைத்துநின்ற நிாமலனது திருவடிக்கு வணக்கம், மாயம் பிறப்பு அறுக்கும் மன் னன் அடிபோற்றி=மாயப்பிறவியை யொழிக்கின்ற அரசனது திரு வடிக்கு வணக்கம், சோ ஆ பெருந்துறை நம் தேவன் அடி போற்றி= சிறப்புப்பொருத்திய திருப்பெருந்தறையின்கண் எழுந்தருளிய நம் முடைய கடவுளது திருவடிக்கு வணக்கம், ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி=வெறுக்காத இன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற மலைபோ லும் கிருபையை யுடையவனுக்கு வணக்கம், சிவன் அவன் என் சிர்

கையுள் நின்ற அதனால்=செவபெருமானாகிய அவன் என மனத்தில் நிலைபெற்றிருந்ததனால், அவன் அருளால் ஏ அவன் தான் வணங்கி=அவனுடை கிருபையினால் அவனுடைய திருவடியை வணங்கி, சிந்தை மகிழ் சிவபுராணம் தன்னை=மனம் மகிழும்படிச் சிவனதனத்தியான பழமையை, முந்தாத வினையுமுதம் ஓய யான உலாப்பன்=முன்னைய வினையுமுதமையுடையான் சொல்லுவேன், கண்ணுதலான் தன் கருணை கண் காட்டி உந்து எய்தி=நுதல்விழியையுடைய சிவ பெருமான கிருபைகளை செய்ய வந்தடைந்த, கண்ணுதற்கு எட்டா எழிலா கழல் இறைஞ்சி=நினைத்தற்குக்கூடாத அழகுராய் நத திருவடியை வணங்கி, விண்ணிறைந்தும்=விண்ணில நிறைந்தும், மண் நிறைந்தும்=மண்ணில நிறைந்தும், மிகையு=மேலாய், வினவகு ஒளியாய்=வினவகுகின்ற கனிப் பிழம்பாய், என் இறந்து = அளவு கடந்து, எல்ல இல்லானே = இன்ப வெல்லையிலாதவனே, நின் பெரும சோ=உன்னுடைய மிகச்சிறப்பை, பொல்லா வினையேன=கொடிய வினையையுடையானாகிய யான், புகழும் ஆறு ஒன்று அறிவேன்=புகழுகின்ற விதம் சிறிதும் அறிகிலேன், புல ஆகி=புலலாகியும், பூமி ஆய்=பூண்டாகியும், பழு ஆய்=பழுவாகியும், மரம் ஆகி=மரமாகியும், பல்விருகம் ஆகி=பல மிருகங்களாகியும், பறவை ஆய்=பறவையாகியும், பாம்பு ஆகி=பாம்பாகியும், கல் ஆய்=கல்லாகியும், மனிதர் ஆய்=மனிதராகியும், பேய் ஆய்=பேயாகியும், கணங்கள ஆய்=கணங்களாகியும், வல அசுரா ஆகி=வலிய அசுரராகியும், முனிவர் ஆய்=முனிவராகியும், தேவர் ஆய்=தேவராகியும், செல்லா அநிந்த=நடவாநின்ற, இ=இந்த, தாவர சங்கமத்தன=நிலையிறப்பொருள் இயங்கியற்பொருள் என்னும் இருவகைப் பொருள்களுள்ளே, எல்லாப்பிறப்பும்பிறந்து=எல்லாப்பிறவிகளிலும் பிறந்து, இளைத்தேன்=மெலிவடைந்தேன், எம் பெருமான=எம்பெருமானே, இன்று=இப்பொழுது, மெய்யே=உண்மையாகவே, உன் பொன் அடிகள் கண்டு=உன் பொன்னடி களைக்கண்டு, வீதி உறநேன்=வீட்டைந்தேன், உய்ய=நான் உய்யும்படி, என் உன்னத்துள்=என் மனத்தில், ஒவகாரம் ஆய் நின்ற=பிரணவவுருவாய் நின்ற, மெய்யா=மெய்யனே, விமலா=மல விழுத்தனே, விடை பாகா=இடபவாதனே, தேவகன்=மறைகள், ஐயா என=ஐயனே என்று துதிக்க, ஒவதி=உயர்ந்து, ஆழ்ந்து அகன்ற=ஆழ்ந்து விசாலித, நுண்ணியனே=சூக்குமவுருவனே, வெய்யாய்=வெம்மையனே, தண்ணியாய்=தண்ணியனே,

திருவாசகம்

இயமானன ஆமவிமலா=ஆன்மாவாக நின்ற விமலனே, பொய் ஆயின எல்லாம்=பொய்யானவை முழுதும், போய அகல=போய் ஒழிய, வந்தருளி=எழுந்தருளி, மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி=மெய்யறிவாகி, பிளிகின்ற=விளங்குகின்ற, மெய் சுடரோ=உண்மையொளியே, எஞ்ஞானம் இல்லாதேன்=சிறிதும் அறிவில்லாதேனுக்கு, இன்பப் பெருமானே=இன்பத்தைத் தருகிற இறைவனே, அஞ்ஞானம் தன்னை=அஞ்ஞானத்தை, அகல்விக்கும்=நீக்குகின்ற, நல் அறிவே=நல்ல ஞானமே, ஆககம் அளவு இறுதி இல்லாய்=தோற்றம் எல்லை முடிவு என்பவை யில்லாதவனே, அனைத்து உலகும்=எல்லாவுலககளையும், ஆகருவாய்=படைப்பாய், காப்பாய்=இரட்சிப்பாய், அழிப்பாய்=சங்கரிப்பாய், அருள் தருவாய்=அருள்செய்வாய், போகருவாய்=நீக்குவாய், என்னை=அடியேனே, நினதொழும் பில்=உனதொண்டில், புகுவிப்பாய்=புகுப்பண்ணுவாய், ஆறறத்தில் நேரியாய்=உண்னையடையும் வழியில் செவ்வியனே, சேயாய்=தூரஸ்தனே, நணியானே=சமீபஸ்தனே, மாறறம் மனம் கழிய நின்ற=சொல்லுமனமும் கடந்துகின்ற, மறையோனே=வேதியனே, கறந்தபால் கனை லொகி நெய் கலந்தால் போல=கறந்தபாலும் சாகக் களையும் நெய்யும் கூடினதுபோல, சிறந்த அடியா சித்தனையுள்=சிறந்த அபராதமனத்தான், தேன் ஊறி நின்ற=தேன்போலச்சாந்து நின்று, பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும்=பிறந்த பிறவிகளையொழிக்கின்ற, எங்கள் பெருமான=எமபெருமானே, நிறங்களை ஓர் ஐந்து உடையாய்=ஒப்பற்ற ஐந்துருவங்களை யுடையவனே, (ஐந்துருவமென்றது=சிருட்டியாதி பஞ்சகிர்த்தியத்தலைவர்களாய் நின்றமையை.) விண்ணோகளை எதத=தேவர்கள் துதிக்க, மறைத்து இருந்தாய்=அவர்களுக்கு ஒளித்திருந்தவனே, எம பெருமான=எமபெருமானே, வல்வினையேன் தன்னை=வலியவ்வினையை யுடையவனாகிய என்னை, மறைத்திடமுடிய=மறையும்படி மூடிக்கொண்ட, மாய இருளை=மாயாததகாரத்தை, அறம் பாவம் என்னும்=புண்ணியபாவங்கள் என்கின்ற, அரு கயிற்றால் கட்டி=அருமையாகிய கயிற்றால்கட்டி, புறம் தோல் போர்த்து=வெளியே தோலால்மூடி, எங்கும் புழு அழுக்கு மூடி=எவ்விடத்தும்புழுக்கள் நெளிகின்ற மலத்தை மூடி, மலம் சோரும்=மலம் ஒழுக்குகின்ற, ஒன்பது வாயில் குழிலை=ஒன்பது வாசலையுடைய குடிசையை, மலங்க=குழையும்படி, புலன ஐதம்=ஐம்புலன்களும், வஞ்சனை செய்ய=வஞ்சனை பண்ண, விலங்கும் மனத்தால்=நீங்கின மனத்தினால், விமலா=விமல

னே, உனக்கு=உன்பொருட்டு, கலந்த அனபு ஆகி=பொருநதின அன்பையுடையேனாய், உன் கசிகது உருகும்=மனம் கசிகது உருகினற, நலம தான் இலாத=நன்மை யில்லாத, சிதியேறகு=சிதியே னாககு, நல்கி=கிருபைசெய்து, நிலம் தன்மேல் வந்தருளி=பூமியின் மேல் எழுந்தருளி, நீள கழல்கள காட்டி=நீண்ட திருவடிகளைக்காட்டி, நாயின கடையாய் கிடந்த அடியேறகு=நாயினும் கடையென்க்கிடந்த அடியேனாககு, தாயின் சிறந்த=தாயினும் சிறந்த, தயா ஆன = தயாளுவான, தத்துவனே=உண்மைப்பொருளே, மாசு அற்ற சோதி மலாத=களங்க மறற ஒளிவீராத, மலர் சுடரோ=விரிதலையுடைய ஒளியே, தேசனே=ஒளியையுடையானே, தேனே=தேனே, ஆர் அமு தே=அரிய வமுதே, சிவபுரனே=சிவபுரதையுடையானே, பாசம ஆம் பறறு அமுதது=பாசமாகிய பறறைச்சேதித்தது, பாலிக்கும்=எனனைத்தாகுகின்ற, ஆரியனே=வேதியனே, நேச அருள் புரிந்தது= அனபோதி அருள் செய்தது, நெஞ்சில் வருடம் கெட=என் மனத்தி ல் உள்ள வருடம் அழிய, பேராது நின்ற=பெயராமல் நின்ற, பெருங்கருணை=பெருங்கருணையாகிய, பேர் ஆறே=பெரிய நதியே, ஆரா அமுதே=தெவிட்டாத அமிர்தமே, அளவு இல்லா பெம்மானே =எல்லையிலாத பெருமானே, ஓராதார் உளளதது=ஆராயாதார் மனத்தில், ஒளிகும=மறைகின்ற, ஒளியானே=ஒளியையுடையானே, நீராய உருக்கி=என் மனத்தை நீர் போல உருகப்பண்ணி, என் ஆர் உயிராய நின்றவனே=என் அரியவுயிராய் நின்றவனே, இனய மும் தன்பமும=சுகமும் துக்கமும், இல்லானே=இல்லாதவனே, உள்ளானே=உள்ளவனே, அன்பருக்கு அன்பனே=அன்பாகளிடத்து அன்புளவனே, யாவையும் ஆய்=எல்லாப்பொருள்களும் ஆகி, அல் லையும் ஆய்=அல்லாதவனும் ஆகின்ற, சோதியனே=ஒளியை யுடையவனே, துன னிருளே=மிகக் இருளாயிருப்பவனே, தோன்றா பெரு மையனே=புலப்படாத பெருமையை யுடையவனே, ஆதியனே=மு தல்வனே, அந்தம் நதி ஆகி=முடிவும் நடுவும் ஆகி, அல்லானே= அனையல்லாத இருப்பவனே, எனனை ஈர்த்து ஆட் கொண்ட=என் னை இழுத்தது ஆட்கொண்டருளின, ஏறதை பெருமானே=எமது தகையாகிய சிவபெருமானே, கூராத மெய ஞானத்தால்=மிகுந்த உண்மை ஞானத்தால், கொண்டு உணர்வாராதம் கருத்தில=பெற்று அறி ப்வருடைய மனத்தினாலும், நோக்கு அரிய=நோக்குதற்கு அரிதாகிய, நோக்கே=காட்சியே, துணுகு அரிய=துணுகுதற்கு அரிதாகிய, துண் உணாவே=துணுணியவறிகே, போகும் வரவும் புணாவும் இல்லா

புண்ணியனே=போதலும் வருதலும் நிரதலும் இல்லாத புண்ணியனே, காக்கும் எம் காவலனே=எமமைக் காப்பாற்றுகின்ற எமது இரட்சகனே, காண்பு அரிய போ ஒளியே=காணுதல் அருமையாகிய பெரிய ஒளியே, ஆற்று இனப்பெள்ளமே=மகாநதிபோன்ற இன்பப்பெருக்கே, அத்தா=அத்தனே, மிகாய்=மேலோனே, நின்ற தோற்றச் சுடா ஒளிமாய்=நிலைபெற்ற தோற்றதையுடைய விளங்குகின்ற ஒளியாகியும், சொல்லாத துணை உணர்வு ஆய்=சொல்லப்படாத துட்பமாகிய அறிவாகியும், மாற்றம் ஆம் வையசத்தின்=மாறுபடுத்தியுடைய வுலகத்தில், வெவ்வேறே வரது=வெவ்வேறாய் வரது, அறிவு ஆம்=அறிவுருவாகிய, சேற்றனே=தேறுதலையுடையானே, தேற்றத் தெளிவே=தேறுதலின் தெளிவே, என் சிந்தனையுள் ஊற்று ஆன=என் மனத்தில் ஊற்றுப்போன்ற, உண் ஆர் அமுதே=பருகுதற்குரிய அரிய அமிர்தமே, உடையானே=உடையவனே, வேற்று விகாரம்=வெவ்வேறு விகாரங்களையுடைய, வீடகரு உடம்பின உள் கிடப்ப ஆற்றேனே=மாயிச்சரீரத்தில்கிடக்கச்சகியேன், எம் ஐயா=எம் ஐயனே, அரனே=அரனே, ஒன்று என்று ஒன்று முறையிட்டு, போற்றி=வணங்கி, புரமுத இருந்த=கீர்த்தித்திருந்த, பொய் கெட்டு=பொய்யொழிந்த, மெய் ஆனா=அறிவுருவானவர்கள், மீட்டு இங்கு வரது=மறுபடியும் இவ்வுலகில் வரது, விளைப்பிறவி சாராமே=விளைப்பிறவியை யகையாமல், கன் னம்புலம் குரம்பை=வஞ்சகத்தையுடைய ஐம்புலன்களுக்கிடமாகிய உடம்பை, கட்டழிக்க வல்லானே=கட்டழிக்கவல்லவனே, நன் இருளில்=நடு இராதநிரியில், பயின்ற=மிருந்த, நடம் ஆடம்=நடனஞ்செய்கின்ற, நாசனே=இறைவனே, திலையுள் கூத்தனே=திருத்திலையில் கடிப்பவனே, தென் பாண்டி நாட்டானே=தென் பாண்டிநாட்டையுடையவனே, அலலல் பிறவி அறுப்பானே=தன் பப்பிறப்பை யறுப்பவனே, ஒன்று=ஒவ்வொன்று முறையிட்டு, சொல்லற்கு அரியானே சொல்லி=துதித்தற்கரியவனே துதித்து, திருவடிகீழ் சொல்லிய பாட்டின=திருவடியினமீது பாடின பாட்டின், பொருள் உணர்து சொல்லுவா=பொருளையறிந்து அறிப்பவா, பல்லோரும் வதத=எல்லாரும் துதிக்க, பணிகது=வணங்கி, சிவபுரத்தினுள்ளா=சிவக்கரத்திலுள்ளவராய், சிவன அடிகீழ் செல்வர்=சீவபெருமானது திருவடிகீழ் சென்று நிலைபெறுவா, எ - ற்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது கீர்த்தித் திருவகவல்.

சிவனது திருவருட்புகழ்ச்சி முறைமை.

நிஃசமணடி லவாசிரி மப்பா.

கிருச்சிற்றீர்ப்பலம்

- திலைமுதூராடியதிருவடி
பலலுயிரொல்லாமயின் னன்னாவி
யெண்ணிலபலகுணமெழிலபெறவிளங்கி
மண்ணுமவிண்ணுமவாடுருளுகுந்
- ரு துனனியகலவிதோற்றியுழிதது
மென்னுடையிருளையேறத்தூரது
மடியாருள்ளதன்புமீதூரக
குடியாககொண்டகொள்கையஞ்சிறப்பு
மன்னுமாயலைகேந்திரமததிற
- க0 சொன்னவாகமநதோற்றுவித்தருளியுங்
கலலாடத்துக்கலங்கினிதருளி
நல்லாளோடுநயப்புறவெய்தியும்
பஞ்சபள்ளியிற்பாநமொழிதளநெடு
மெஞ்சாதினமென்னருள்வினை
- கரு கிராதவேடமொடுகஞ்சகவாயவள
விராவுகொண்கநறமபபடிநதுங்
கேவேடராசுக்கெளிந்துபடுதது
மாவேட்டாகியவாகமவாங்கியு
மற்றவைதமமைமகேந்திரத்திருந்
- 20 துற்றவைமமுகநககளாற்பணித்தருளியு
நத்தம்பாடியினுன்மறையோனா
யந்தமிலாரியனாயமாந்தருளியும
வேறுவேறுருவுமேறுவேறியறகையு
நூறுநூறுபிரமிபலபினதாகி
- 2ரு பேறுடையீசனிபபுவனியையுய்யக்
கூறுடைமங்கையுந்தானுமவந்தருளிக்
குதிரையைக்கொணடுகுடநாடதன்மிசைச்
சதூபடச்சாததாயதானெழுந்தருளியும்
வேலம்புத்தூவீட்டேறருளிக்

- ௩௦ கோலம்பொலிவு நாட்டியகொள்கையுந்
தர்ப்பணமதனிற்சாநதமபுததூர்
விற்பொருவேடறகீர்தவினோவு
மொக்கணியருளியமுழுத்தழனமேனி
சொக்தாகக்காட்டியதொன்மையு
௩௧ மரியொடுபிரமற்களவற்பொண்ணு
நரியைக்குதியாக்கியநன்மையு
மாணடுகொண்டருளவழகுறுதிருவடி-
பாண்டியன் நனக்குப்பரிமாவிற்
றீனடுகனகமிகையப்பெறுஅ
௪௦ தாண்டானெங்கோனருளவழியிருப்பத்
தூண்டுசோதிதோற்றியதொன்மையு
மநதன்னாகியாண்டுகொண்டருளி
யிர்திரளுலங்காட்டியவியலபு
மதுரைப்பெருநன்மாநகரிருந்து
௪௧ குதிரைச்சேவகனாகியகொள்கையு
மாங்கதுதன்னிலடியவட்காகப
பாங்காய்மண்குமநதருளியபரிசு
முததரகோசமங்கையுளிருந்து
வித்தவேடங்காட்டியவியலபும்
௫௦ பூவணமதனிற்பொலிந்திருத்தருளித்
தூவணமேனிகாட்டியதொன்மையும்
வாதவூரினிலவந்தினிதருளிப்
பாதசலிமபொலிகாட்டியபணபுர
திருவாரப்பெருதுறைச்செலவனாகக்
௫௧ கருவார்சோதியிற்கார்த்தகள்ளமும
பூவலமதனிற்பொலிந்தினிதருளிப்
பாவநாசமாகியபரிசுந
தண்ணீர்ப்பநதாசயம்பெறவைத்து
நன்னீர்சேவகனாகியநன்மையும்
௬௦ விருந்தினனாகவேண்காடதனிற்
குருந்தின்கீழன் றிருந்தகொள்கையும
பட்டமங்கையிற்பாங்காயிருந்தங்
கட்டமாகித்தியருளியவதுவும்
வேடுவனாகவேண்டுருக்கொண்டு
௬௧ காடதுதன்னிற்கார்த்தகள்ளமு

மெய்க்காட்டிட்டுவேண்டுருக்கொண்டு

தககானொருவனாகியதன்மையு

மோரியூரினாகத்தினிதருளிப்

பாரிருமபாலகனாகியபரிசும்

எ0 பாணரீதன்னிலீண்டவிருந்துந்

தேவூர்த்தென்பாற்றிகழ்தருதிவிற்

கோவாரகோலங்கொண்டகொள்கையுந்

தேனமாசோலைத்திருவாருரின்

ஞானநதன்னைநல்கியநன்மையு

எரு மிடைமருததனிலீண்டவிருந்து

படிமப்பாதம்வைத்தவப்பரிசு

மேகம்பத்தினியலபாயிருந்து

பாகமபெண்ணோடாயினபரிசுந்

திருவாஞ்சியத்திற்சீர்பெறவிருந்து

அ0 மருவாரகுழலியொடுமுகிழ்ந்தவண்ணமுஞ்

சேவகனாகித்திணைசிலையேநதிப்

பாவகமபலபகாட்டியபரிசுந்

கடம்பூதனனிலிடமபெறவிருந்து

மீங்கோய்மலையிலெழிலதுகாட்டியு

அறி மையாறதனிற்சைவனாகியுந்

அருத்திதன்னிலருத்தியோடிருந்துந்

திருப்பனையூரில்விருப்பனாகியுந்

கழுமலமதனிற்காட்சிகொடுத்துந்

கழுக்குன்றதனில்வழுக்காதிருந்தும்

கூ0 புறமபயமதனிலறமபலவருனியுந்

குற்றலதனக்குறியாயிருந்து

மந்தமில்பெருமையழனுருக்கரந்து

சுந்தரவேடத்தொருமுதலுருவுகொண்

டிந்திரஞாலம்போலவந்தருளி

கூறி யெவ்வெவாதன்மையுந்தன்வயிற்படுத்தித்

தானேயாகியதயாபரனெமயிறை

சந்திரதிபத்துச்சாதந்திரனாகி

யந்தரத்திழிந்துவந்தழகமாபாலையுட்

சுந்தரத்தன்மையொடுதுணைதருந்தருளியு

கூ0 உத்திரமாமலைமேகந்திரவெற்பு

னந்தமில்பெருமையருளுடையண்ண

- லெநதமையாண்டபரிசதுபகரி
 னைறலதுவுடையழகமாதிருவுரு
 நீற்றுக்கோடிநிமிரனதுகாட்டியு
 க00 மூனந்தனனையொருங்குடனறுகரு
 மானந்தமமேயாறுவாறியு
 மாதிறகூறுடைமாபபெருங்கருணைய
 னைதப்பெருமபதைநவீனறுகறங்கவு
 மமூககடையாமலாணடுகொண்டருள்பவன
 கக0 கமூககடைதனனைக்கைக்கொண்டருளியு
 மூலமாகியமூமமலமறுக்குந்
 தூயமேனிசகடாநிடுசோதி
 காதலனாகுகமூநீர்மலை
 யேனுடைததாகவெழிலபெறவணிந்து
 கக2 மரியொடுபிரமற்களவறிபாகவன்
 பரிமாவினமிசைப்பயினறவண்ணமு
 மீண்டுவாராவழியருள்புரிபவன
 பாண்டிநாடேபழமபதியாகவும
 பத்திசெய்யடியபாபரமபரததுய்ப்பவ
 கஉ0 னுததரகோசமங்கையூராகவு
 மாதிமூர்த்திகட்கருளபுரிந்தருளிய
 தேவதேவனறிருப்பெயராகவு
 மிருளகடிந்தருளியவின்பலாதி
 யருளியபெருமையருண்மலையாகவு
 கஉ2 மெப்பெருதன்மையுமெவ்வெவா திறமு
 மபபரிசதனாலாணடுகொண்டருளி
 நாயினேனைநலமலிதிலலையுட்
 கோலமாரதருபொதுவினிலவருகென
 வேலவெனையீறடுகாழிதருளி
 கங0 யன்றுடனசென்றவருளபெறுமடியவ
 ரொன்றவொன்றவுடனகலந்தருளியு
 மெய்தவந்திலாதாரியிறபாயவு
 மாலதுவாகிமயகமெய்தியும
 பூதலமதனிற் புரணடுவீழ்ந்தலறியுங்
 கஙரு கால்விசைத்தோடிக்கடலபுகமணடி
 நாதநாதவென்றமூதரறறிப
 பாதமெய்தினாபாதமெயதவும

பதஞ்சலிக்கருளியபரமநாடகவென்
 றிதஞ்சலிப்பெய்தநின்றேங்கினநோங்கவு
 கச௦ மெழில்பெறுமிமயத்தியல்புடையம்பொற்
 பொலிதருபுலியூர்ப்பொதுவினிண்டநவில்
 கனிதருசெவ்வாயுமையொடுகளிக்
 கருளியதிருமுகத்தழகுறுசிறுகை
 யிறைவண்ணியவடிபவரோடு
 கச௧ பொலிதருபுலியூர்ப்புக்கினிதருளின
 னொலிதருகையையாகிழவோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(இதன் பொருள்.)

தில்லை மூதூர் ஆடிய திருவடி = தில்லையாகிய பழைய நகரில்
 பஞ்சகிருத்தியத் தாண்டவஞ்செய்தருளிய திருவடியானது, பல்
 உயிர் எல்லாம் பயின்றன ஆகி = பல உயிர்களில் எல்லாம் உறைந்
 தவனாகி, எண்ணில் = அளவில்லாத, பலகுணம் = பலகுணங்களோடு,
 எழில்பெற விளங்கி = அழகுறவாய்க்க விளங்கி, மண்ணும் = மண்ணு
 லகும், விண்ணும் = விண்ணுலகும், வாறோ உலகும் = மற்றைய
 தேவருலகும், துன்னிய = பொருந்திய, கல்வி = கல்விகளை, தோற்
 றியும் = தோன்றலுடையதும், அழித்தும் = அழித்தும், என்னுடை
 இருளை = என்னுடைய அருளுடை இருளை, ஏற தறத்தம் = முழு
 தும் ஒழித்தும், அடியார் உள்ளத்து = அடியாருடைய உள்ளத்திலு
 அன்பு = அன்பானது, மீதூர் = அதிகரிக்க, குடி ஆக கொண்ட =
 குடியிருப்பாக்கொண்ட, கொங்கையும் = முறைமையும், சிறப்
 பும் = சிறப்பும், மன்னும் மாமலை மகேந்திரம் அதனில் = நிலை
 பெற்றபெரியமகேந்திரமலையதனில், சொன்ன ஆகமம் = சொல்லிய
 ஆகமத்தை, தோற்றுவித்தருளியும் = வெளிப்படுத்தியும், கல்லாட
 த்து இனிது = கல்லாடமென்னும் திருப்பதியில் இனிதாக, கல்லா
 ளோடு = உமாதேவியோடு, நயப்புறம் = யாவரும் விரும்பும்படி, கலத்
 தருளி = ஒருமிக்க, எய்தியும் = எழுந்தருளியிருந்தும், பஞ்சப்பள்ளி
 யில் = பஞ்சப்பள்ளியென்னும் திருப்பதியில், பால்மொழிதன்னொ
 டும் = பால்போன்ற மொழியையுடையவனாகிய உமாதேவியோடும்,
 எஞ்சாது = குறையாமல், ஈண்டு = மிகுந்த, இன் அருள் வீணத்
 தம் = இனிய அருள் செய்தும், கிராதவேடரோடு = வேடவேடத்
 தோடு, கிஞ்சகவாயவன் = முருகமயூர்ப்போன்ற அதரத்தை யுடைய
 உமாதேவியின், விராவு = நெருங்கின, நல் = அழகான, கொங்கைத்

தடம்படித்தும்=தனதடத்தில் மூழ்கியும், கேவேடர் ஆகி=வலைய
 ராகி, கெளிந்தபடுத்தும்=கெளிற்றமீன்பிடித்தும், மா வேட்டு
 ஆகிய ஆசைம வாகனகியும்=பெருமைவாய்ந்த விருப்பத்தினையுடைய
 ஆசைமங்களை கடலினின்றும் கவர்த்தம், மற்றம்=பின்னும், அவை
 தம்மை=அவ்வாகமங்களை, மகேந்திரத்து இருந்தது=மகேந்திரமலையி
 லிருந்து, உற்ற ஐம் முகங்களால்=பொருந்திய பஞ்சமுகங்களாலும்,
 பணித்தருளியும்=உபதேசித்த தருளியும், நாதம்பாடியில் = நந்தம்
 பாடி யென்னும் திருப்பதியில், நான்மறையோனாய்=வேதியனாய்,
 அந்தம் இல=முடிவற்ற, ஆரியனாய் அமாதருளியும்=ஆச்சாரிய
 னாய் எழுந்தருளியும், வேறு வேறு உருவும்=கெவவேறுரூபங்களும்,
 வேறு வேறு இப்பறையும்=கெவ்வேறு குணங்களும், நூறு நூறு
 ஆயிரம் இயல்பினதாகி=நூறு இலட்சம் வகையினையுடையதாகி, ஏறு
 உடை ஈசன்=இடபவாகனத்தையுடைய சாலேஸ்வரன், இ புவனி
 உய்ய=இப்பிரபஞ்சத்தை யுய்விக்கும்பொருட்டு, கூறு உடை மங்
 கையும்=தனது இடபாகனத்தையுடைய உமாதேவியாரும், தானும்=
 தானுமாக, வந்தருளி=எழுந்தருளி, குடநாடு அதன் மிசை=மேல்
 நாட்டிலிருந்து, குதிரையைக்கொண்டு=குதிரைகளைக்கொண்டு, சதா
 பட=அழகு பொருந்த, சாததாய்=குதிரைவீரனாய், தான் எழுந்தரு
 ளியும், தானே எழுந்தருளிவந்தும், வேலம்புத்தூர்=வேலம்புத்தூர்
 றொன்னும் திருப்பதியில், ஏறு விட்டருளி=எழுது விடுத்தருளி
 யும், கோலம்=தன் திருக்கோலத்தை, பொலிவு=பொலிவாக, காட்
 டிய கொள்ளையும்=காண்பித்த கோட்பாடும், சாந்தம் புத்தூர்=
 சாந்தம்புத்தூரில், வில் பொரு வேடறகு=வில்லினால் போசெய்
 கின்ற ஒரு வேடனுக்கு, தாபபணமதனிவ=சண்ணாடியில், நாத=
 காட்சிக்கொடுத்த, வீளைவும்=பயனும், மொக்கணி அருளிய=தோற்
 பையை உருள, முழுததழல மேனி=மிக்க நெருப்புருவத்தை,
 சொக்கதாக காட்டிய தொன்மையும்=அழகாக காட்டிய பழமை
 யும், அரியொடு பிரமற்கு=திருமாலொடு பிரமனுக்கும், அளவு
 அறிய ஒண்ணான்=அளவு அறியப்படாதவனாகிய சிவபெருமான,
 கரியை குதிரையாககிய நன்மையும்=கரிகளைக் குதிரைகளாகச்செ
 ய்த நன்மையும், ஆண்டு கொண்டருள=ஆட்கொண்டருள, அழகு
 உறு திருவடி=அழகு மிகுந்த திருவடி, பாண்டியன் தனக்கு =
 பாண்டியனுக்கு, பரிமாவில்=குதிரையின்பொருட்டு, தீண்டு கன
 கம்=வைக்கப்பட்ட பொன், இசையப்பெருது=கிடைக்கப்பெரு
 மல், ஆண்டான என்கோன=ஆண்டவனாகிய எம்மிறைவனது, அருள்

வழி இருப்பது=அருள் வழியியை நாடி இருக்க, தூண்டு சோதி= மிக்க ஒளி, தோற்றிய தொன்மையும்=வெளிப்பட்ட பழமையும், அந்தணன் ஆகி=வேதியானகி, ஆண்டுகொண்டருளி=ஆட்கொண்டருளி, இத்திரஞாலம் காட்டிய இயல்பும்=இத்திரஜாலத்தை தோற்றுவித்த வியற்கையும், மதுரைப் பெரு நன் மா நகர் இருந்தது=மதுரையாகிய பெரிய நல்ல பெருமைவாய்ந்த நகரத்திலிருந்து, குதிரைச் சேவகன் ஆகிய கொள்கையும்=குதிரை வீரனாய்வந்த கோடபாடும், ஆங்கு தன்னில்=அந்த மதுரைநகரத்தில், அடியவட்கு ஆக=அடியவனாகிய செம்மனச் செல்வியின்பொருட்டு, பாங்காய் மணசுமந்தருளிய பரிசும்=முறையாக மணசுமந்தருளிய விதமும், உத்தரகோச மங்கையுள் இருந்தது=திருவுத்தரகோசமங்கையிலிருந்து, வித்தக வேடம் காட்டிய இயல்பும்=ஞானவடிவைக காட்டிய இயற்கையும், பூவணம் அதனில் பொலிந்து இருந்தருளி=திருப்பூவணத்தில் விளங்கியிருந்தருளி, துவண்ணம் மேனி காட்டிய தொன்மையும்=பரிசுத்தமாகிய அழகிய திருமேனியைக் காட்டிய பழமையும், வாதாபூரீனில் இனிது வந்தருளி=திருவாதபூரீல் இனிதாகவுந்தருளி, பாரச்சிலம்பு ஒலிகாட்டிய பண்பும்=பாரச்சிலம்போசையை காட்டிய குணமும், திரு ஆ பெருந்துறை செல்வன ஆகி=அழகு நிறைந்த பெருந்துறைக்கிறைவனாகி, கரு ஆ சோதியில் கரத்த கன்னமும்=மேனமை பொருந்திய ஒளியில் மறைந்தவஞ்சகமும், பூவலம் அதனில் இனிது பொலிந்தருளி=திருப்பூவலத்தில் இனிதாக விளங்கியருளி, பாங்கு நரசம் ஆக்கிய பண்பும்=பாவத்தைக் கெடுத்த விதமும், தண்ணீர்ப்பந்தல் சயம்பெறவைத்து=தண்ணீர்ப்பந்தல் வெற்றியுண்டாகவைத்து, நல் நீர் சேவகன் ஆகிய நன்மையும்=நல்லநீர்ச் சேவகனாயிருந்த நன்மையும், விருத்தினன் ஆகி=விருத்தாளியாகி, வெண்காடு அதனில்=திருவெண்காட்டில், குருத்தினகீழ்=குருந்த மரத்தின் அடியில், அன்று இருந்த கொள்கையும்=அன்று வீற்றிருந்த கோலத்தையும், பட்டமங்கையில்=திருப்பட்ட மங்கையில், பாங்காய் இருந்தது=அழகாயிருந்து, அங்கு=அவ்விடத்தில், அட்டமாசுத்தி=அட்டமாசுத்திகளை, அருளிய அதவும்=அருளிய அவ்விதமும், வேடுவன் ஆகி=வேடுவனாய்வந்து, வேண்டு உரு கொண்டு=வேண்டும் வடிவைக்கொண்டு, காடது தன்னில்=காட்டில், கரத்த கன்னமும்=ஒளித்த வஞ்சகமும், மெய்காட்டிட்டு=புறங்காட்டி, வேண்டு உரு கொண்டு=வேண்டும் வடிவைக்கொண்டு, தக்கான் ஒருவன் ஆகிய தன்மையும்=மேனமையுடைய ஒருவனாகிய தன்மையும், ஒரி ஊரின்=ஒரியூரில், உகந்து

இனிது அருளி=இனிதாக எழுந்தருளி, பா இரும் பாலகன் ஆகிய பரிசும=பூமியில் சிறு குழவியாகிய தன்மையும், பாண்டு தன்னில்=பாணரேில், ஈண்ட இருந்தம்=மிகவிரும்பும், தேவூ தென்பால்=தேவூருக்குத் தென்கிசையில், திகழ் தரு தீவில்=வினவருகின்ற தீவில், கோ ஆர் கோலம் கொண்ட கொண்கையும்=அரசகோலங்கொண்ட கோட்பாடும், தேன அம்ர் சோலை=தேன்பொருந்திய மலாச்சோலை சூழ்த்த, திருவாரூரில்=திருவாரூரில், ஞானத்தன்னை நலகிய நன்மையும்=ஞானத்தை யருளிய நன்மையும், இடைமருது அதனில் = திருவிடைமருதூரில், ஈண்ட இருந்து=மிகவிரும்புத, படிம்பாதம் வைத்த அப்பரிசு=பரிசுத்தமான திருவடியை வைத்த அத்தத்தன்மையும், எம்பத்தில இயல்பாய் இருந்து=திருக்கேசமபத்தில இயற்கையாயிருந்து, பாசம் பெண்ணேடு ஆயின பரிசு=பெண்பாகமான தன்மையும், திருவாஞ்சியத்தில் சோ பெற இருந்து=திருவாஞ்சியத்தில் சிறப்புப்பொருந்த எழுந்தருளி, மரு ஆ குழலியோடு=மணம் நிறைந்த கூடதலையுடைய உமா தேவியோடு, மகிழ்த்த வண்ணமும்=மகிழ்திருந்த விதமும், சேவகன் ஆகி=வீரனாகி, தின் வலை எந்தி=வலிய வில்லைத்தாங்கி, பல பல பாவகம் காட்டிய பரிசும=பலபல திருமேனி காட்டிய தன்மையும், ஈடமபூதன்னில்=திருக்கடம்பூரில், இடம்பெற இருந்தம்=இடமுண்டாகவிரும்பும், ஈங்கோயமலையில்=திருவிங்கோய மலையில், எழில் அது காட்டியும்=அழகு காட்டியும், ஐயாறு அதனில்=திருநவயாற்றில், சைவன் ஆகியும்=சைவனாய்வந்தும், தருத்தத்தன்னில்=திருத்தருத்ததியென்னுத திருப்பதியில், அருத்தியோடு இருந்தம்=விருப்பத்தோடிருந்தும், திருப்பனையூரில் = திருப்பனையூரில், விருப்பன் ஆகியும்=விருப்பமுடையனாயிருந்தும், கழுமலம் அதனில்=சோகாழியில், காட்சிகொடுத்தும்=தரிசனாநந்தம், கழுக்குன்று அதனில்=திருக்கழுக்குன்றில், வழுக்காறு இருந்தம்=தவறாதிருந்தம், புறம் பயம் அதனில்=திருப்புறம்பயத்தில, அறம் பல அருளியும்=பல தருமங்களை அருள் செய்தும், குற்றலத்த = திருக்குற்றலத்த, குறியாய் இருந்தம்=அடையாளமாயிருந்தும், அகதம் இல பெருமை=முடிவிலலாத பெருமையையுடைய, அழல் உரு கார்து=கெருப்புருவத்தை மறைத்து, சுந்தர வேடத்து=அழகிய வேஷத்தை யுடைய, ஒரு முதல் உரு கொண்டு=ஒப்பற்ற முதற்பொருளின் உருவங்கொண்டு, இத்திர ஞாலம்போல ஈனது அருளி=இத்திர ஞாலம்போல எழுந்தருளி, எ எவா தன்மையும் = எல்லா

ருணமும், தன் வயின் படுத்த=தன்னிடத்து அடக்கி, தானே ஆகிய
 =தானொருவனே முழுமுதற கடவுளாகிய, தாயாபரன் = தயாளு
 வாய், எம் இறை = எம் தலைவனாய், சந்திரதிபத்து = சந்திரதிப
 மென்னுந் திருப்பதியில், சாதிரினை ஆகி = சாஸ்திரபோதகனாகி,
 அந்தரத்தில் இழிந்துவந்து = ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிவந்து,
 அழகு அமாபாலையுள் = அழகுவாய்ந்த பாலேநிலத்தில், சுந்தரத்
 தன்மையொடு = அழகிய திருக்கோலத்தோடு, துறைத்திருந்தருளியு
 ம் = பொருந்தியிருந்தருளியும், மந்திரம் ஆம்மலை = இரட்சியதா
 னமாகிய பெரியமலையென்கின்ற, மகேந்திரவெறபன் = மகேந்திர
 மலையையுடையவன், அந்தம் இல் பெருமை அருள் உடை அண்
 ணல் = முடிவற்ற பெருமையையும் அருளையுமுடைய பெரியோன்,
 எந்தமை ஆண்ட பரிசுது பகரின = எம்மை யாண்டருளிய தன்மை
 யைச்சொல்லின், ஆறறல் அது உடை = வல்லமையையுடைய, அழகு
 அமா திரு உரு = அழகமைந்த திருமேனியில், நீறுகோடி நிமிர்ந்து
 காட்டியும் = திருவெண்ணீற்றுக்கொடியை உயரத்திக்குட்டியும்,
 ஊனம் தன்னை = பிறவித்துன்பத்தை, ஒருங்குடன் அறுக்கும் = ஒரு
 நகே சேதிககிற, ஆணந்தம் ஏ = இன்பமே, ஆறுஆக அருளியும் = நெறி
 யாகவருளிச்செய்தும், மாதின் கூறு உடை = உமா தேவியின் பாகத்
 தையுடைய, மா பெரும் கருணையன் = மிகவும் பெருங்கருணையு
 டையவன், நாதம்பெரும் பறை = நாதமாகிய பெரியபறை, நவீனறு
 கறங்கவும் = முழங்கியொலிக்கவும், அழகு அடையாமல் = அன்பர்
 மனங்களுக்கிடையாமல், ஆண்டுகொண்டு அருள்பவன் = ஆட்கொண்
 டருளவோன், கழுக்கடை தன்னை = குலாயுத்ததை, கைக்கொண்டு அரு
 ளியும் = கைப்பிடித்தருளியும், மூலம் ஆகிய = காரணமாகிய, மும்மலம்
 அறுக்கும் = மும்மலங்களைச் சேதிககிற, தூய மேனி = பரிசுத்தமாகிய
 திருமேனியில், சுடா விடுசோதி = ஒளி வீசுகின்ற சோதி, காதலன்
 ஆகி = அன்பரிடத்து அன்புடையனாகி, கழுநீர் மலை = செங்கழுநீர்
 மலர்மலையை, எல் உடைத்தாக = பொருத்தமுண்டத்தாக, எழில் பெற
 அணிந்தம் = அழகுபெற்ற தரித்தும, அரியொடு பிரமற்கு = திருமா
 லுக்கும் பிரமனுக்கும், அளவு அறியாதவன் = எல்லையறியப்படாத
 வன், பரி மாவின் மிசை = குதியாயின மீது, பயின்ற வண்ணமும் =
 ஏறின்த விதமும், மீண்டு வாரா வழி = மீண்டும் பிறவிக்கு வாராத
 முத்கிநெறியை, அருள் புரிபவன் = அன்பர்க்கு அருள்செய்பவன், பா
 ண்டி காடே = பாண்டிவனநாடே, பழம் பதியாகவும் = பழய இடமாக
 வும், பத்தி செய் அடியனை = அன்புசெய்கின்ற அடியவனை, பரம்பர
 தது உய்ப்பவன் = மிகவும் மேலான முததியுலகத்தில் வைப்பவன்,

உதரகோசமங்கை=திரு உதரகோசமங்கையானது, ஊர் ஆகவும்=
 திருப்பதியாகவும், ஆதி மூர்த்திகட்கு=முதன்மையான மூலமூர்த்தி
 கட்கு, அருள் புரிந்தருளிய=திருவருள செய்தருளிய, தேவதேவன்
 மகாதேவனது, திருப்பெயர் ஆகவும்=திருநாமம் ஆகவும், இருள்
 கடிந்து அருளிய=அஞ்ஞான விருளை நீக்கியருளின, இன்ப ஊர்தி=
 ஆனந்தவாகனன், அருளிய பெருமை=அருள்செய்தபெருமை, அருள்
 மலையாகவும்=அருள் மலையாகவும், எம்பெருதன்மையும்=எப்படிப்
 பட்ட பெருந்தன்மையையும், எ வவர் திறமுய=எவ்வகைப்பட்ட
 திறத்தினையும், அ பரிசு அதனால் = அவ்வதன்மைகளால், ஆண்டு
 கொண்டு அருளி=ஆட்கொண்டருளி, காயினேன் ஐ=நாய்போலவே
 னை, நலம்மலிதில்லையுள்=நன்மை மிகுந்த தில்லையுள், கோலம் ஆர
 தரு=அழகு நிறைந்த, பொதுவினில் வருக என=அம்பலத்தில் வரு
 கவேன்று, ஏல்=பொருந்த, என்னை = அடியேனை, நாகு ஒழித்து
 அருளி=இவ்விடத்தினின்றும் ஒழித்தருளி, அன்று உடன சென்ற
 =அன்று தன்னோடுகூடப்போன, அருள்பெறும் அடியவா=அருள்
 பெற்ற அடியாரா, ஒன்ற ஒன்ற=பொருந்தப் பொருந்த, உடன் கலந்து
 அருளியும்=அவரோடுகலந்தருளியும், எய்த வந்துஇலாதார=தன்னை
 க்கலக்கவராதவா, ஏரியில் பாயவும்=தீயில குதிககவும், மாலது ஆகி=
 ஆசை கொண்டு, மயக்கம் எய்தியும்=மயக்கமடைந்தும், பூதரம் அதனி
 ல=பூமியில், புரண்டிவீழ்ந்து அலரியும்=புரண்டிவீழ்ந்தலரியும், கால்
 விசைத்து ஒடி=காலால்வேகவகொண்டு ஒடி, கடல் புக மண்டி=
 கடலில் விழுகெருங்கி, நாத நாத என்று=நாதனே நாதனே என்று,
 அழுது அறறி=அழுது கத்தி, பாதம் எய்தினர்=திருவடிமைய
 டைந்தவர்கள், பாதம் எய்தவும்=திருவடிமைய யடைவவும், பதஞ்
 சலிக்கு அருளிய=பதஞ்சலி முனிவருக்கு அருள் செய்த, பரம நா
 டக என்று=மேலான கூத்தனே என்று, இதம் சலிப்பு எய்த நிள்
 று=இதயம் வருந்த நின்று, எங்கினா எங்கவும்=எங்கினவா எங்கா
 நிற்பவும், எழில் பெறந் இமயத்து இயல்பு உடை=அழகு பெற்ற
 இமயமலையின் தன்மைவாய்ந்த, அம் பொன் பொலிதரு=அழகிய
 ஸ்வாணமயமாய் விளங்குகின்ற, புலியூர் பொதுவினில்=தில்லையம்
 பலத்தினில், கடம் கவில=நடனஞ்செய்த, கனி தரு செவ்வாய்=
 கொவ்வைக்கனிபோன்ற சுவைத வாயினையுடைய, உமையொடு=
 உமாதேவியோடு, காளிக்கு=காளிகுக்கும், அருளிய=அருள்செய்த,
 திருமுகத்து = திருமுகத்தில்; அழகு உறு சிறு நகை=அழகாகிய
 புனநகையையுடைய, இறைவன்=எம்பெருமான், ஈண்டிய=தன்
 திருவடிமைய சரணாகக்கொண்ட, அடியவரோடும்=தொண்டர்களுட

னே, ஒலிதரு=ஒலிககினற, கயிலை=கயிலாயமலையில், உயர்=உயா
கத, கிழலோன்=பழையோன், பொலிதரு புலியூர்=விளங்குகின்ற
புலியூரில், புக்கு=எழுந்தருளி, இனிது அருளினன்=இனிதாக அரு
ள்செய்தனன், எ - று.

திருச்சிறம்பலம்.

மூன்றாவது திருவண்டப்பகுதி.

சிவனது தூலகுக்குமத்தை வியந்தது.

இணைகருறளாசிரியப்பா.

திருச்சிறம்பலம்.

- அண்டப்பகுதியினுண்டைப்பிறக்க
மளப்பருந்தன்மைவளப்பெருங்காட்சி
யொன்றனுக்கொன்றுநின்றெழிலபகரி
னூற்றொருகோடியின்மேற்படவிரிந்தன
வினனுழைகதிரின்முன்னனுப்புளாயச்
சிறியலாகப்பெரியோன்றெரியின
வேதியன்றொகையொடுமாலவனமிகுதியுந்
தோற்றமுஞ்சிறப்புமீற்றொடுபுணரிய
மாபபேருழியுநீக்கமுநிலையுந்
க0 குக்கமொடுதூலத்துச்சூறைமாருதத்
தெறியதுவளியின்
கொட்கப்பெயர்க்குங்குழகன்முழுவதும்
படைப்போற்படைக்குமபழையோன்படைத்தவை
காப்போறகாக்குங்கடவுள்காப்பவை
க00 கரப்போன்கரப்பவைகருதாக்
கருத்துடைககடவுருததகு
மறுவகைச்சமயத்தறுவகையோர்க்கும்
வீடுபேறாய்நின்றவிண்ணோப்பகுதி
கீடம்புளையுங்கிழவோனாடொறு
உ0 மருக்கனிற்சோதியமைத்தோன்றிருத்தகு
மதியிற்றண்மைவைத்தோன்றினடிற்ற

- நீயின்வெம்மைமசெய்தோனபொய்தீர
 வானிற்கலப்புவைத்தோனமேதரு
 காவினூக்ககண்டோனிழறிகழ்
- ௨௫ நீரிவினசுவைநிகழ்த்தோனவெளிப்பட
 மணணிற்றிண்மைவத்தேகானென்றென்
 றெனைப்பலோடிபெனைப்பலபிழவு
 மனைத்தனைதவ்வயினடைததோனஓதான்று
 முனனேன்காணகமுழுதோனகாண்க
- ௩௦ தன்னேரிலலோன்றானேகாண்க
 வேனத்தொல்லெயிறணிந்தோன்காண்க
 கானபபுலியுரிபயோனகாண்க
 நீற்றோன்காண்கநினைதொறுநினைதொறு
 மாற்றேன்காண்கவநதோன்கெடுவே
- ௩௫ னினனிசைவீணையிவிசைந்தோன்காண்க
 வன்னதொன்றவ்வயினறிந்தோன்காண்க
 பரமன்காண்கபழையோன்காண்க
 பிரமனமீல்காண்பபெரிபோன்காண்க
 வற்புதன்காண்கவநேகன்காண்க
- ௪௦ சொற்பதங்கடந்ததொல்லோன்காண்க
 சித்தமுஞ்செல்லாச்சேடசியன்காண்க
 பத்திவலையிற்படுவோன்காண்க
 மொருவனென்னுமொருவன்காண்க
 விரிபொழினமுழுதாய்விரிந்தோன்காண்க
- ௪௫ வணுத்தருந்தன்மையிலையோன்காண்க
 வீணுப்பருமபெருமையிலீசன்காண்க
 வரியதிலரியவரியோன்காண்க
 மருவியெப்பொருளும்வளாப்போன்காண்க
 ஞானுணர்வுணராதுண்ணியோன்காண்க
- ௫௦ மேலொடுகிழாய்விரிந்தோன்காண்க
 வந்தமுமாதியுமகன்றோன்காண்க
 பந்தமுமவீடும்படைப்போன்காண்க
 நிற்பதுஞ்செவ்வதுமானேன்காண்க
 கற்பமுமிறுதியுமகண்டோன்காண்க
- ௫௫ யாவருமபெறவுறுமீசன்காண்க
 தேவருமறியாச்சிவனேகாண்க
 பெண்ணுணவியெனும்பெற்றியன்காண்க

- கண்ணாவி யானுங்கண்டேன்காண்க
வருணனிசரகமும்முதேககாண்க
கூ0 கருணையினபெருமைகண்டேன்காண்க
புவனியிற்சேவடிநீணமுன்னகாண்க
சிவனெனயானுநதேநின்ன்காண்க
வவனெனையாடகொண்டருளினன்காண்க
குவளைக்கண்ணிகுறன்காண்க
கூரு வவருநதானுமுடனேகாண்க
பரமானந்தப்பழங்கடலதுவே
கருமா முகிலிறறேனறித்
நருவாரபெருநதுறைவரையிலேறித்
திருத்தகுமின நெளிறிசைதிசைசவிரிய
எ0 வைமபுலப்பநதனைவாளரளிரிய
வெநதுபாங்கோடைமாத்தலைகரப்ப
நீடெழிறறேனறிவாளொளிமிளிர
வெநதம்பிறவியிறகோபமிகுத்து
முரசெறிநதுமாபபெருங்கருணையினமுழங்கிப்
எரு பூபபுரையஞ்சலிகாந்தளகாட்ட
வெஞ்சாவினன்னுணுண்டுளிகொளளச்
செஞ்சுடர்வெள்ளநிசைதிசைதெவிட்ட,வரையுறக்
கேதக்குட்டங்கையறவோங்கி
யிருமுச்சமயததெருபேய்ததேரினை
அ0 நீரநசைதரவருநெடுங்கணமான்கணந்
தவபபெருவாயிடைப்பருகிததளர்வொடு
மவபபெருந்தாபநீங்காதசைநதன
வாயிடைவானப்பேரியாற்றகவயிற்
பாய்நதெழுந்தினப்பப்பெருஞ்சுழிகொழித்துச்
அரு சுழித்தெம்பநதமாக்காரபொருதலைத்திடித்
துழுழோங்கியநங்க
ளிருவினைமாமரம்வோபறித்தெழுந
துருவவருணரோட்டாவருவரைச்
சந்தினவானசிறைகடடிமட்டவிழ்
கூ0 ஓவறிமலாக்குளவாய்கோலிறிறையகன்
மாபபுரைக்காரசேர்வண்டுடைக்குளத்தின்
மீக்கொளமேனமேன்மகீழ்தவினோக்கி

- யருச்சனையவனுள்புவித்திட்டுத்
தொண்டவுழுவாரத்தந்த
கூற வண்டத்தருமபெறன்மேகன்வாழ்க
கருமபணக்கச்சைக்கடவுள்வாழ்க
வருந்தவாக்கருளுமாதிவாழ்க
வசசந்தவிர்த்தசேவகன்வாழ்க
நிச்ச லுமீர்த்தாட்கொள்வோனவாழ்க
க00 சூழிருந்துன்பந்துடைப்போன்வாழ்க
வெய்தினாக்காரமுதளிப்போன்வாழ்க
கூரிருட்குத்தொடுகுனிப்போனவாழ்க
பேரமைத்தோளிகாதலன்வாழ்க
வேதிலாக்கேதிலெம்மிறைவனவாழ்க
க0௫ காதலர்க்கெய்ப்பினிலவைப்பு வாழ்க
நச்சரவாட்டியநம்பனபோற்றி
பிச்செமையேற்றியபெரியோன்போற்றி
நீறறொடுதோற்றவலலோன்போற்றி, நாற்றிசை
நடப்பனநடாஅயக்கிடப்பனகிடாஅய்
கக0 நிற்பனநிதிஇச்
சொற்பதங்கடந்ததொல்லோ
னுள்ளதனாசசியிற்கொள்ளவுமபடாஅன
கணமுதற்புலனாகாட்சியுமில்லோன்
விண்முதற்பூதம்வெளிப்படவகுத்தோன்
கக௫ பூவினாற்றம்போன்றுயார்தெங்கு
மொழிவறநிறைந்துமேவியபெருமை
யினறெனக்கெளிவாதருளி
யழிதருமாக்கையொழியச்செய்த, வொண்பொரு
ளினறெனக்கெளிவநதிருந்தனன்போற்றி
க20 யளிதருமாக்கைசெய்தோனபோற்றி
பூற்றிருந்துள்ளங்கனிப்போனபோற்றி
யாற்றுவின்பமலாநதலைசெய்யப
போற்றுவாக்கையபொறுததல்புகலேன்
மரகதக்குவாஅன்மாமணிபபிறகக
க2௫ மினனொளிகொண்டபொனனொளிகழத்
திசைமுகனசெனறுதேடினாக்கொளித்து
முறையுளியொற்றிமுயன்றவர்க்கொளித்து

- மொற்றுமைகொண்டுநோக்குமுள்ளத்
துறறவாவருந்தவுறைப்பவாக்கொளித்து
க௩௦ மறைத்திறநோகுவநுநினாகொளித்து
மித்தநதிரத்திற்காண்டுமொன்றிருந்தோக
கத்தநதிரகதினவவாயினொளித்து
முனிவறநோக்கினினிவரக்கெளவி
யாடுணனகதோன்றியலியெனப்பெயர்ந்து
க௩௫ வாணுதற்பெண்ணெனவொளித்துஞ்சேணவயி
னைமபுலனசெலவிடுததருவனாதொறுமபோய்த்
துற்றவைதுறந்தவெற்றுயிராக்கை
யருந்தவரகாட்சியுட்டிருந்தவொளித்து
மொன்றுண்டிலையென்றறிவொளித்தும்
க௪௦ பண்டேபாரொறுமின்றேபயிரொறு
மொளிககுஞ்சோரனைக்கண்டன
மாமினாமினான்மலாப்பிணையலிற்
ருடனையிடுமின
சுற்றுமினசூழ்மினருடர்மின்விடேனமின
க௪௫ பற்றுமினென்றவர்பற்றுமுறறொளித்துத்
தன்னேரிலேலான்றானையானதனமை
யென்னேரனையோகேட்கவந்தியம்பி
யறைகூளியாட்கொண்டருளி
மறையோரதோலங்காட்டியருளலு
க௫௦ முனையாவனபென்புருகவோலமிட்
டலைகடற்றினாயினுர்த்தாததோங்கித்
தலைதடுமாறுவீழ்ந்துபுரண்டலறிப
பித்தரினமயங்கிமசதரின்மதித்து
நாட்டவாமருளவுருகேட்டவாவியப்பவங்
க௫௫ கடக்களிறேற்றுததடப்பெருமத்ததி
ஹேறேனாகவவயவஞ்சுவைதரு
கோற்றேன்கொண்டுசெய்தன
னேற்றாமூதூழினகையெரியின்
வீழ்வித்தாங்கன
க௬௦ றருட்பெருந்தீயினடியோமடிக்குடி
லொருத்தருமவழாமையொடிகுணன்
றடக்கையினெலலிக்களியெனக்காயினன்

- சொல்லுவதறிபேனவாழிமுறையோ
தரியேனாயேன்றோனைச்செய்தது
ககூடு தெரியேனாவாசெத்தேனடியேற்
கருளியதறியேனபருகியுமாரோன
விழுங்கியுமொல்லகில்லேன்
செழுநதண்பாற்கடற்றிறைபூரைவித்
துவாககடனள் ளாகீருள்ளகந்ததுமப
- கஎ0 வாக்கிறந்தமுதமயிராககாரோறுந
தேக்கிடச்செய்தனன்கொடியேனானறழை
குரம்பைதோறுநாயுடலகத்தே
குரமபைகொணடினறேனபாய்ததிரமபிய
வற்புதமானவமுததாராக
- கஎடு ளெற்புத்துனையோறுமேற்றினுருகுவ
துளளங்கொண்டோருருசசெய்தாகுகெனக்
கள் ளாருக்கையமைக்கன ளொள்ளிய
கனனறகனிரோகனிறெனககடைமுறை
யென்னையுமிருபபதாகுகினென்றிற
- கஅ0 கருணைவான்றேன்கலக
வருளொபெராவமுதாகுகினன்
பிரமனமாலறியாபபெற்றியோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(இதன் பொருள்.)

அண்டம்பகுதியின் = அண்டப்பகுப்பினையுடைய, உண்டை
பிறக்கம் = பூகோளத்தின் விளக்கம், அளப்பு அரும தன்மை = அளத்
தற்கரிய தன்மையையுடைய, வளம்பெருங்காட்சி = வளமாகிய பெ
ருங்காட்சியையுடையது, ஒன்றனுக்கு ஒன்று = ஒன்றுக்கொன்று,
நின்ற வழிலபகரின் = நின்ற அழகைச் சொல்லுமிடத்து, தூற்று ஒரு
கோடியின் = தூறுகோடியினும், மேற்படவிரிந்தன = மேற்பட்டு விரி
ந்தன, இவ்வுழைகதிரின் = வீட்டில் னுழைகின்ற சூரியகிரணத்தில்,
தன் அணு புனைய = நெருங்கிய அணுக்களை நிகாக்க, சிறிய ஆக =
சிறியனவாக, பெரியோன் = பெரியவரு யிருப்பவன், தெரியின் =
ஆராயுமிடத்து, வேதியன தொகையொடு = பிரமன தொகுதியொடு,
மாலவன் மிகுதியும் = திருமாலின் ஏறமும், தோற்றமும் சிறப்பும் =
உற்பத்தியும் மேன்மையும், ஈறறொடு புணரிய = இறுதியுடைய,
மா பெரு ணழியும் = மிகப்பெரிய ஆழிக்காலமும், நீகசமும் நிலை

யும்=அழிவும் இருப்பும், சூக்குமம் ஒடு தூலத்து=சூகசூகத்தோடு
 தூலசரீரத்தை, சூற மாருதத்து எறியது வளியில்=சூறைக்காற்று
 வீசுவதில், கொட்கம்=சுழல, பெயாகும்=நிலை பெயாக்கின்ற, குழ
 கன்=அழகன், முழுவதும் = முழுதம், படைப்போன் படைக்
 கும் பழையோன்=பிரமணைப்படைக்கின்ற பழையவன், படைத்தவை
 காப்போன் காக்கும் கடவுள்=படைக்கப்பட்ட பொருள்களை காப்போ
 னாகிய திருமலை காக்கின்ற கடவுள், காப்பவை கரப்போன்=காக்கப்
 பட்ட பொருள்களைச் சங்கரிப்பவன், கரப்பவை கருதா கருத்து
 உடை கடவுள் = சங்கரிக்கப் பட்டவற்றை நினைவாத கருத்தை
 யுடைய கடவுள், திரு தகும்=அழகு பொருந்திய, அறுவகைச்சம
 யத்து=அறுவகைப்பட்ட சமயத்தையுடைய, அறுவகையோர்க்கும்=
 அறுவகைப்பட்ட சமயத்தவாக்கும், வீடுபெறும்நின்ற=முத்திப்பே
 ருய நின்ற, விண்ணோபகுதி கீடம புனாயும்=தேவாபகுப்புப் புழக்
 களை நிகாக்கின்ற, கிழவோன்=பெரியோன், நாள்தொறும்=தினந்
 தோறும், அருககனில் சோதியமைத்தோன்=சூரியனில் ஒளியை
 யமைத்தோன், திருதகும் தியில் தண்மைவைத்தோன்=அழகுபொருந்
 திய சந்திரனில் குளிரச்சியை வைத்தவன், திண்திறல் தீயின் வெம்
 மை செய்தோன்=வலிய வெற்றியையுடைய நெருப்பில் வெப்பத்தை
 யுண்டாக்கினவன், பொயதீரவானில் கலப்பு வைத்தோன்=உண்மை
 யாகிய ஆகாயத்தில் வியாபிக்குந்தன்மையை யமைத்தோன், மேதகுக்
 லில் ஊக்கமகண்டோன்=மேன்மைபொருந்திய காற்றில் வேகத்தை
 வைத்தவன், நிழல்திகழ்நீரில் இன்சுவை நிகழ்த்தோன்=குளிர்ச்சி
 பொருந்திய நீரினிடத்து இனிய சுவையை வைத்தவன், வெளிபட
 மண்ணில் திண்மை வைத்தோன்=வெளிப்படையாக மண்ணினிட
 தது திடத்தை யமைத்தவன், என்று என்று=என்று சொல்லி, எனை
 பல கோடி எனை பல பிறவும்=எத்தனைப் பலகோடியாகிய எத்தனை
 ப்பலவாகிய பிறபொருள்களையும், அனைத்து அனைத்து அவ்வயின்
 அடைத்தோன்=அவ்வளவு அவ்வளவாக அவ்வவ்விடங்களில் அடை
 த்துவைத்தவன், அஃது ஆன்று=அதுவன்றி, முன்னோன்காண்க=
 முன்னவன் காண்க, முழுதோன் காண்க=முழுதும் உடையவன்
 காண்க, தன் நோ இல்லோன் தானே காண்க=தனக்கு நிகரில்லா
 தவன் தானே காண்க, தொல்=பழமையாகிய, எனம் எயிறு அணிந்
 தோன் காண்க=பன்றியின்பல்லை அணிந்தவன் காண்க, காணம்=
 காட்டில் வாழ்கின்ற, புலிஉரி=புலித்தோலை, அனையோன் காண்க=

அனாயிலுதிதவன் காண்க, நீற்றேனகாண்க==திருகெண்ணீற்றையுடையவன் காண்க, நினைதொழும் நினைகொழும்==நினைக்குந்தொழும் நினைக்குந்தொழும், ஆற்றேன காண்க==சகியென்காண்க, அந்தோ கெடுவேன==ஐயோகெடுவேன, இன் இசை வீணையில் இசைந்தோனகாண்க==இனிய வேசையையுடைய வீணையில் இசைந்தவன் காண்க, அனதை ஒன்று==தப்படிப்பட்ட தாகிய ஒன்றை, அவ்வயின் அறிந்தோன் காண்க==அவலித்தது அறிந்தவன் காண்க, பரமன் காண்க==மேலோன் காண்க, பழையோன் காண்க==பழையவன் காண்க, பிரமன்மால் காண்க==பிரமனும் திருமாலும் காணவொண்ணாத, பெரியோன் காண்க==பெரியவன் காண்க, அற்புதன் காண்க==ஆச்சரியகரனகாண்க, அநேகனகாண்க==அநேகவுருவாயிருப்பவன் காண்க, சொல்பதம் கடந்த==சொல்லளவைகடந்த, தொல்லோனகாண்க==பழையோன் காண்க, சித்தமுட செல்லா==மனமும் சென்றுபற்றாத, சேட்சியன் காண்க==தூரத்தன் காண்க, பக்திவிலையில படுவோன் காண்க==பத்தியாகிப் வலியில் அகப்படுவோனகாண்க, ஒருவன் என்னும் ஒருவனகாண்க==ஒப்பற்றவன் என்னும் ஒருவன் காண்க, விரி பொழில் முழுதாய விரிந்தோனகாண்க==விரிந்த உலகமுழுதமாகி பிரிந்தவன் காண்க, அனா தரும் தன்மையில்==அனுப்போன தன்மையினையுடைய, ஐயோன் காண்க==அழகன் காண்க, இணைப்பு அரு பெருமையில்==இணையற்ற பெருமையையுடைய, ஈசனகாண்க==ஈசுரன் காண்க, அரியதில் அரிய==அரியபொருளிலும் அரியபொருளாகிய, அரியோன் காண்க==அரிபவனகாண்க, மருவி==பொருந்தி, எ பொருளும்==எந்தப்பொருளையும், ளளப்போனகாண்க==உளப்பவன் காண்க, தூலஉணர்வு உணரா==தூலநிலை உணரப்படாத, னுண்ணியோனகாண்க==நுண்ணியவன் காண்க, மேலொடுகீழாய் விரிந்தோனகாண்க==மேலோடு கீழுமாகி விரிந்தவன் காண்க, அந்தமும் ஆதியும் அகன்றேன காண்க==முடிவும் முதலும் நீங்கிவன காண்க, பாதமும் வீடும படைப்போன காண்க==கட்டிம வீடும் உண்டாகருவோன காண்க, நிற்பதும் செல்வதும் ஆனேன் காண்க==அசரமும் சரமும் ஆனவன் காண்க, கற்பமும் இறதியும் கண்டோன காண்க==கற்பத்தையும் அதன் முடிவையும் கண்டவன் காண்க, யாகரும் பெற உறும்==எல்லாரும் அடையும் பொருட்டு எழுந்தருளுகின்ற, ஈசனகாண்க==ஈசுரன் காண்க, தேவரும் அரியா==தேவரும் அறியவொண்ணாத, சிவனே காண்க==சிவபெருமானே காண்க, பெண ஆண் அலி என்னும் பெற்றியன்

காணக=பெண ஆண பேடு என்னும் தன்மையன் காணக, கண
 னால் யாஹும் கண்டேன் காணக=கண்ணால் நானும் கண்டேன்
 காணக, அருள் நனி சுரக்கும் அமுதே காணக=அருள் மிகவும் சுரக்
 கின்ற அமிர்தமே காணக, கருணையின் பெருமைகண்டேன் காணக=
 கருணை வடிவாகிய நினது ஏற்றத்தைக் கண்டேன் காணக, புவனி
 யில் சேவடி நீண்டினன காணக=பூமியில் திருநடிபடச் செய்தான
 காணக, சிவன் என=சிவபிரான் என்று, யாஹும் தேறினன் காணக=
 நானும் தெளிந்தேன் காணக, அவன் என்னை ஆட்கொண்டு அருளி
 னன் காணக=அவன் என்னை அடிமைகொண்டருளினன் காணக,
 குவளை கண்ணி கூற்றை காணக=நீல மலாபேரலும் கண்களையுடைய
 வளாகிய உமாதேவியின் பாசனை காணக, அவளும் தானும் உடனே
 காணக=அத்தகைய உமாதேவியாரும் தானாகிய இறைவனும் உட
 னே காண்க, பரமானந்தப் பழங்கடலதுவே=மேலான பழைய இன்
 பக் கடலென்னும் அதவே, கருமாமுசிலின் தோன்றி=கரிய பெ
 ரிய மேகம்போலத் தோன்றி, திரு ஆர் பெருந்துறைவனாய்வறி=
 அழகு பொருந்திய திருப்பெருந்துறை யென்னும் மலைமேதேறி,
 திரு தரும=அழகு பொருந்திய, மின்னொளி திசை திசை விரிய=
 ஒளியாகிய மின்னல் திசைகளே தோற்றம் பரவ, ஐம்புலன பந
 தனை = ஐம்புலன்களின் கட்டாகிய, வானாவு இரிய=ஒளி
 பொருந்திய பாம்புகள் பயத்தோட, வெம் தயா கோடை மா
 தலை காப்ப=வெவ்விய தனபமாகிய வெயில் தனபெரிய தலை
 யைக்காட்டாது மறைய, நீடு எழில் தோன்றி வான் ஒளி மிளிர்=
 மிகக் அழகுவாய்ந்த தோன்றிகள வான்போலும் ஒளி பிரகாசிக்க,
 எம் தம் பிறவியின் கோபம் மிகுத்து=எமது பிறவியாகிய கோபப்
 பூச்சி அதிகரித்த, மா பெருங்கருணையின் முரசு எறிந்த முழங்கி=
 மிகப்பெரிய கருணையாகிய முரசு ஒலித்து முழங்கி, பூ புரை அஞ்
 சலில் காந்தன் காட்ட=தாமரை மலாபோன்ற கை குவித்தலாகிய
 காந்தன் தோன்ற, எஞ்சா இன அருள் துண்துளி கொண=குறை
 யாத இனிய அருளாகிய துணணிப் துளிகள் உண்டாக, செம் சுடர்
 வெள்ளம் திசை திசை தெவிட்ட=செவ்விய ஒளிப்பெருகு திக
 குக்கள்தோற்றம் நிறைந்த மேலிட, வரை உற=மலையையடைய,
 தேக்குட்டம் கையற=துன்பமாகிய குளம் கரை அழிய, ஓங்கி=
 உயர்ந்து, இரு முச்சமயத்து ஒருபேயத்தேர்னை=அற சமயமா
 கிய ஒப்பற்ற காலவநீரை, நீர்நகை தரவரும்=நீர் வேட்கையுண்
 டாகவந்த, நெடுங்குண மான் கணம்=நெடிய கண்களாகிய மான்

கூட்டம், தவபெரு வாயிடை பருகித் தவமாகிய பெரிய வாயி
 னால் பருகி, தனாகொடும் அவபெருநதாபம் நீங்காது அசைந்
 தன்தளாசனியோடும் வீணாகிய பெரு வெப்பம் நீங்காது துவண்
 டன, ஆயிடை அவ்விடத்து, வானம் போ ஆறு அகம் வயின்
 வானமாகிய பெரிய ஈரநதின் உளளிடத்தில், பாயந்து எழுந்த
 பாய்ந்து ஒங்கி, இனபம் பெரும் சுழி கொழித்தது சுழித்தது இன்
 பமாகிய பெரிய சுழி கொழித்தது சுழித்தது, எம் பந்தம் மாகணா
 பொருது அலைத்து இடித்து எழுந்து பந்தமாகிய பெரிய கரையை
 மோதி அலைத்திடித்து, ஊழ் ஊழ் ஊங்கிய முறைமுறையாய் விருத்
 தியடைந்த, நங்கன் எம்முடைய, இருவினை மா மரம் நலவினை
 தீவினையாகிய பெரிய மரத்தை, வோபறித்து எழுந்து வேரோடு
 பறித்துக் கொண்டெழுத்து, உருவ அருள் நீர் ஒட்டா முழுதம்
 அருளாகிய நீரைச் செலுத்தி, அருவணா சந்தனை வான் சிறைகட்டி
 அரியமலைச்சந்தனை பெரியகரையைக் கட்டி, மட்டு அவிழ் தேன
 விரிகின்ற, வெறி மலா குளம் வாய கோலி மணமலாக குளங்களி
 னிடங்களை வளைத்து, நிறை அகில் மா புக்க கணா சோ நிறை
 யாகிய அகலின் புக்ககளை சேருமபடியான, வண்டு உடை குளத்தின்
 மீ கொள வண்டுகளையுடைய குளத்தின்மேற கொள்ள, மேன்
 மேன் மகிழ்தலின் கோக்கி மேலும் மேலும் மகிழ்தலைப் பார்த்து,
 தொண்ட உழவர் தொண்டாகிய உழவர்கள், ஆர உண்ண,
 தந்த அருள் செய்த, அண்டத்து பரமாகாயத்திலுள்ள, அரும்
 பெறல் பெறுதற்கரிய, மேகன் வாழ் மேகம்போல்வன் வாழ்க,
 கரும் பணம் கச்சை கடவுள் வாழ் கரியபடப்பாமாகிய கச்சையை
 யுடைய கடவுள் வாழ்க, அரும் தகாக்கு அருளும் ஆதி வாழ்க அரிய
 தவத்தினாக்கு அருள்கின்ற முகல்வன வாழ்க, அச்சம் தவித்த சேவ
 கன் வாழ்க பிறவியச்சத்தை நீக்கினை சேவகன் வாழ்க, நிச்சலும் ஈ
 த்து ஆட்கொள்வோன் வாழ்க தினந்தோறும் எம்மை வலியவிழுத்து
 ஆட்கொள்வான் வாழ்க, சூழ் இரும் துன்பம் துடைப்போன் வாழ்க
 எம்மை வளைத்து கொள்கின்ற பெருந்துன்பத்தை நீக்குவோன் வா
 ழ்க, எய்தினர்க்கு ஆர அமுது அளிப்போன் வாழ்க தன்னை அடைந்
 தவர்க்கு அரிய அமிரதத்தைத் தருவோன் வாழ்க, கூர் இருன்கூத்
 தொடு குளிப்போன் வாழ்க மிகுந்த இருளில கூத்தொடு நடிப்
 போன் வாழ்க, பேர் அமை தோளி காதலன் வாழ்க பெரிய மூலகில்
 போலும் தோள்களையுடைய உமாதேவிக்கு அன்பன் வாழ்க, ஏதி
 லாக்கு ஏதில் எம் இறைவன் வாழ்க அயலார்க்கு அயலவரையி

ருக்கிற எம் தலைவன் வாழ்க, காதலாக்கு எயப்பினில் வைப்பு வாழ்க = அன்பாக்கு இளைத்தகாலத்தில் நிதிபோலப்பவன் வாழ்க, நச்சு அரவு ஆட்டிய நம்பனைபோற்றி = நஞ்சையுடைய பாம்பை யாட்டு வோன் எம்மால் வணங்கப்படுவன், எம்மை பிச்சு ஏற்றியபெரியோன் போற்றி = எம்மைப் பித்தேற்றின பெரியவன் எம்மால் வணங்கப்படுவன், நீற்றொத்தோற்றவல்லோன் போற்றி = திருவெண்ணீற்றொடு தோற்றவல்லவன் எம்மால் வணங்கப்படுவன், நாற்றினை = காணகு திகிலும், நடப்பன் நடாஅய = நடப்பவற்றை நடத்தி, கிடப்பன் கிடாஅய = கிடப்பவற்றை கிடத்தி, நிற்பன் நிதிஇ = நிற்பவற்றை நிறுத்தி, சொல்பதம் கடந்த சொல்லோன் = சொல்லனைகடந்த பழையோன், உள்ளத்து உணர்ச்சியின் கொள்ளவும் படான் = மனவுணர்ச்சியால் கொள்ளவும்படாதவன், கண்முதல் புலனால் காட்சியும் இல்லோன் = கண்முதலாகிய புலனைகளுக்குக் காணவும் படாதவன், விண்முதல் பூமவெளிப்பட ஒருத்தோன் = ஆகாய முதலிய பஞ்சபூதங்களை வெளியாகப்படைத்தவன், பூவில் நாற்றம்போன்ற = மலரின்மணம்போன்று, உயாநது = ஒதுகி, எங்கும் = எவ்விடத்தும், ஒழிவு அற நிறைந்து = நீக்கமில்லாமல் நிறைந்து, மேவிய பெருமை = பொருத்திய பெருமை, இன்று = இப்பொழுது, எனக்கு = அடியேனுக்கு, எளிவந்து அருளி = எளியனாவதற்குச் செய்து, அழிதரும் ஆகை ஒழியச்செய்த = அழிகின்ற இவவுடம்பை ஒழியப்பண்ணின, ஒன்பொருள் = ஒன்பமாகிய பொருள், இன்று எனக்கு எளிவந்திருந்தனன் போற்றி = இன்று எனக்கு எளியனாகவந்திருந்தனன் (அவன் எம்மால்) போற்றப்படுவன், அளிதரும் ஆகை செய்தோன் போற்றி = கனிந்தழிகின்ற வுடம்பைப் படைத்தோன் போற்றி, ஊற்றிருந்த உளம களிப்போன் போற்றி = ஊறியிருந்த மனமகிழ்வோன் போற்றி, ஆற்ற இன்பம் = சகியாத இன்பம், அலாந்து = பரவி, அலை செய்ய = அலைத்தலைச்செய்ய, போற்ற ஆக்கையை = விரும்பவொணாத வுடம்பை, பொருத்தல் புகலேன் = தாங்குவதைக்குறித்த சொல்லமாட்டேன், மரத்தம் குவால் மா மணி பிறக்கம் = மரத்தக்கிரளும் மாணிக்க ஒளியும், இன ஒளிகொண்ட பொன் ஒளிதிகழ = இனிய ஒளியைக்கொண்ட பொன்னினொளி விளங்க, திசைமுகன் சென்று தேடினாக்கு ஒளித்தும = போய்த தேடின பிரமனுக்கு மறைத்தும், முறையுளி ஒற்றி முயன் தவாக்கு ஒளித்தும் = முறைமையாக அடுத்தமுயன் தவாக்கு மறைத்தும், ஒற்றுமைகொண்டு நோக்கு உளத்தது = ஒருமைப்பாடு கொண்டிருக்கின்ற மனத்தை

யுடைய, உற்றவா வருந்த உறைப்பவாக்கு ஒளித்தும்=உற்றவா வருந்தத்ததாகவாக்கு மறைந்தும், மறை திறம் நோக்கி வருந்தினாக்கு ஒளித்தும்=வேத வொழுக்கத்தை நோக்கி வருந்தினாக்கு மறைந்தும், இ தந்திரத்தின் காணும் என்று இருந்தோர்க்கு = இந்த வுபாயத்தால் காண்போமென றிருந்தவாக்கு, அ தந்திரத்தின் அவ வயின் ஒளித்தும்=அந்த வுபாயத்தாக்கும் அவவிடத்து மறைந்தும், முனிவு அற நோக்கி=கோவமில்லாமல் நோக்கி, நனிவரக கௌலி= மிகுதிபாகப்பற்றி, ஆண எனத் தோன்றி=ஆணபோலத் தோன்றி, அலி என பெயாந்து=அலிபோல நிலை பெயாந்து, வாள் துதல் பெண என ஒளித்தும்=ஒளியுள்ள நெற்றியையுடைய பெணபோல மறைந்தும், சேண வயின்=நூரத்தில, ஐம்புலன் செல்லவீடுதது= ஐம்புலன்களைப் போகவீட்டு, அருகனா தொழும்போய்=அரிய மலைகள் தோறும் சென்று, துற்றவை துறந்த=பொருத்தினவற்றை விட்ட, வெறு உயிர் ஆகரை=வெற்றியிரோடு கூடிய உடம்பையுடைய, அருந்தவா காட்சியுள்=அரிய தவத்தினா நோக்குகும், திருந்த ஒளித்தும்=திருந்தமாக மறைந்தும், ஒன்ற=ஒரு பொருள், உண்டு இல்லை என்ற அறிவு ஒளித்தும்=உண்டு இல்லையென்று பிரமித்த அறிவுக்கு மறைந்தும், பண்டு ஏ பயில தொழும் இன்று ஏ பயில தொழும்=முன்னே பழகாத தோறும் இப்பொழுது பழகாதோறும், ஒளிக்கும் சோரனை=மறைக்கிற கள்ளனை, கண்டமை=கண்டோம், ஆர் மின் ஆர் மின்=ஆரவாரியுங்கள் ஆரவாரியுங்கள், நாள் மலா பிணையலினை=புதிய மலா மாலையினால், தான் தனை யிடுமின்=திருவடியைக் கட்டுங்கள், சுற்றமின்=சுற்றங்கள், சூழமின்=சூழங்கள், தொடாமின்=தொடருங்கள், வீடேன மின்=விடாதேயுங்கள், பற்றுமின்=பற்றுங்கள், என்றவா=என்றவாகளது, பற்று=பற்றுதற்கு, முற்று ஒளித்தும்=முழுதும் ஒளித்தும், தன்நேர் இல்லோன=தனக்கு நிகரில்லாதவன், தானே ஆன தன்மை=தானையாகிய தன்மையை, என கோ அனையோர கேட்க=என்போலவாரா கேட்கும்படி, வந்த இயம்பி=வந்தது சொல்லி, அறை கூவி=பொர அழைத்த, ஆட்கொண்டு அருளி=அடிமைகொண்டருளி, மறையோ கோலம் காட்டி அருளும்=வேதியா கோலத்தைக் காட்டியருந்தலும், உளையா=உளையது, அன்பு என்பு உருக ஒலமிட்டு=அன்பிலுல என்புருக முறையிட்டு, அலை கடல தினாயின்=அசையாநின்ற கடலலைகள் போல, ஆர்த்து ஆர்த்து=இடையருது ஆரவாரித்தது, ஒங்கி=மேலெழுந்த, தலை தடுமாறு வீழ்ந்து=தலை தடுமாறி வீழ்ந்து, புரண்டு

அலறி=புரண்டு அறந்றி, பித்தரின் மயங்கி=பித்தர்போல மயங்கி, மத்தரின மதித்து=உமைத்தர்போல மதித்து, நாட்டவர் மருளவும் =நாட்டார் மருட்சிகொள்ளவும், கேட்டவர் வியப்பவும்=கேட்டவா வியப்புகொள்ளவும், கடம களிறு ஏறு ஆ=மதயானை மதித்த இட பம் இவைபோல, தடம் பெரு மததன்னை=நிஃப் பெரிய மதத்தால், ஆற்றேன ஆக=தரியேனாக, அவயவம்=உறுப்புகள், சுனைதரு கோல தேன கொண்டு செயதனை=சுனையுள்ள கோற்றேறால் செய யப்பட்டவன், ஏறறா=பகைவருடைய, மூதூர்=பழைய ஊரை, எழில் நகை எரியின் வீழ்விதது=அழகிய நகையாகிய நெருப்பினில் அழித்தது, ஆவகன்=அவவிடத்தே, அருள் பெரும் தீயின்=அருளா கிய பெரு நெருப்பில், அடியோம் அடி குழி=அடியோங்களுடைய அடிமைககுமிடத்தில், ஒருத்தரும் வழாமை ஒடுக்கினன்=ஒருத்த ரும் தவறாமல் ஒடுக்கிக்கொண்டனன், எனக்கு=அடியேனுக்கு, தட ம டையின் செலவி களி ஆயினன்=பெரிய டையிலுள்ள செல்லிக் களிபோன்றிருந்தான, சொல்லுவது அறியேன்=இதைக்குறித்துச் சொல்லுதலறியேன், வாழி முறையோ = வாழ்சல முறையோ, நாயேன தரியேன்=நாயினேன் ஆற்றேன், தான் எனனை செய் தது தெரியேன்=தான் எனனைச் செய்தவிதத்தைத் தெரிந்திலேன், ஆவா செத்தேன்=ஐயோ செத்தேன், அடியேற்கு அருளியது அறி யேன் = அடியேனுக்கு அருளசெய்ததை அறியேன், பருகியும் ஆரேன்=பருகியும் தெவிட்டேன், விழுங்கியும் ஒலலகில்லேன்= விழுங்கியும் ஆற்றேன், செழு தண பால கடல் திரை புரைவித்து= செழுமையாகிய குளிர்த பாத்ரலின் அலைனை நிகாவித்து, உவாகடல்=பூணசுத்திரோதயகாலத்திற பெருகும் கடலின், நன் னும் நீர்=பொருந்திய நீர்போல, உள் அகம் ததுமப=மனத்தினுள் னே ததம்புசுலுண்டாக, வாகு இறந்த அமுதம்=சொல்லிறந்த அமுதமானது, மயிர காலதோறும்=மயிரகாலங்களதோறும், தேக கிடச செயதான்=நிறையச செய்தனன், கொடியேன்=கொடிய னேன், ஊன தழை=மாமிசம் செழித்த, குரம்பைதோறும்=உடம் புள்ள தோறும், நாய் உடல் அகத்தே=நாயுடலின் கண்ணே, குரம் பை கொண்டு=உடம்பு கொண்டு இன தேன் பாய்கதி=இனிய தே னைப் பாய்ச்சி, நிரம்பிய=நிறைந்த, அற்புதமான=ஆச்சரியமான, அமுத தானாகள்=அமிர்த தானாகள், ஏறபு துளைதோறும்=எலும் புத துளைகள் தோறும், ஏறநின்ன=ஏறப் பண்ணினன், உருகுவது உன்னம் கொண்டு=உருகுவதாகிய, ஒரு மனத்தைக்கொண்டு, ஓ

உரு செய்தாகு=ஒரு உருவமைத்தாற்போல, எனக்கு=அடியே
னுக்கு, அளவற்று ஆசை அமைதனைன்=அன்றாறுடம்பை அமைத
னைன், கனனல கனிதேர் களிற்று என=இனிதாகிய கனியைத்தேடி
கிற யானைப் பால, கடைமுறை=இறுதியில், எனையும் இருப்பது
ஆக்கினை=என்னையும் இருப்பதாகச் செய்தருளினன், என இல்=
என்னுள்ளே, கருணை வானதேன கலக்க=அருளாகிய பெருந்தேன
பாயும்படி, அருனொடு=அருளாடெழுந்தருளி, பரா அமுது ஆக்கி
னன்=மேலான உமிர்தமாகக்கொண்டனன், பிரமன மால அறி
யா பெற்றியோன=பிரமனும் திருமாளும் தேடியும் அறியாத தன்
மையுள்ளவன், எ - று.

திருச்சிற்றிபலம்.

நான்காவது

போற்றித்திருவகவல்.

சுகத்தினுற்பத்தி.

நிலைமணடிலவாசிரியப்பா.

திருச்சிற்றிபலம்.

நான முகன முகலவானவர்தொழுதெழு
வீரடியாலேழுவுலகளுது
நாற்றிசைமுனிவருமைமபுலனமலரப
போற்றிசெயகதிமுடித்திருநெடுமாலன
நாற்றமுடியறியுமாதாவதனிற்
கடுமுரணேனமாகிமுனகலந
தேழ்தலமுருவவிடநதுபினெய்த்
தூழிமுதலவசயசயவெனறு
வழுத்தியுங்காணுமலரடிவினைகள்
க0 வழுதுதற்கெளிதாய்வாரசுடலுலகினில
யானைமுதலாவெறுமபிருய
ஆனமிலியோனியினுளவினைபிழைத்து
மானுடபிறப்பினுண்மாதாவுதராத
தினமிலகிருமிசெருவினிலபிழைத்து

௧௫ மொருமதித்தான்றியினிருமையிற் பிழைத்து
மிருமதிவினாவெனருமையிற் பிழைத்து
முமதிதன்னுளம்மதம்பிழைத்து
மீரிருதிங்களிற் பேரிருள்பிழைத்து
மஞ்சுதிங்களின் முஞ்சுதல்பிழைத்து

௨௦ மாறுதிங்களினூறலாபிழைத்து
மேழுதிங்களிற்றாழ்பிழைத்து
மெட்டுத்திங்களிற்கட்டமுமபிழைத்து
மொனபதில்வருதருதுனபமுமபிழைத்துந்
தக்கதசமதிதாயொடுதானபடு

௨௫ துக்கசாகரத்துயரிடைப்பிழைத்து
மாண்குகடோறுமடைநதவககலை
யீண்டியுமிருத்தியுமெனைப்பலபிழைத்துங்
காலமலமொடுகடுமபகற்பசிநிசி
வேலைதித்திரையாததிரைபிழைத்துங்

௩௦ கருங்குழற்செவ்வாய்வெண்ணகைக்கா மயி
லொருங்கியசாயனெருங்கியுண்மதாத்துக்
கச்சறநிமிர்ந்துகதித்துமுன்பனைத்
தெய்த்திடைவருந்தவெழுந்துபுடைபார்
தீர்க்கிடைபோகாவிளமுலைமாதாதங்

௩௫ கூர்த்தநயனக்கொள்ளையிறபிழைத்தும்
பித்தவுலகாபெருந்துறைப்பரப்பினுண்
மத்தக்களிற்றெனுமவாவிடைப்பிழைத்துங்
கல்வியென்னுமபல்கடறபிழைத்துஞ்
செல்லவென்னுமல்லலிற் பிழைத்து

௪௦ நல்குரவென்னுநதொல்லிடமபிழைத்தும்
புல்வரம்பாயபலதுறைபிழைத்துந்
தெய்வமென்பதோர்சித்தமுண்டாகி
முனிவிலாததோர்பொருளதுகருது
மாறுகோடிமாயாசத்திகள்

௪௫ வேறுவேறுதம்மாயைகடொடங்கின
வாத்தமாநூயலவர்கூடி
நாத்திகம்பேசினாத்தமுமபேறினர்
சுற்றமென்னுந்தொல்பசக்குழாங்கள்
பற்றியழைத்துப்பதறினர்பெருகவும்

- ௫௦ விரதமேபரமாகவேதியருஞ்
சரதமாகவேசாதிரங்காட்டினர்
சமயவாதிகடத்தமதங்ளே
யமைவதாகவரற்றிமலைதனா
மிண்டியமாயாவாதமென்னுஞ்
- ௫௧ சண்டமாருதஞ்சுழித்தடித்தாஅர்த
துலோகாயதனெனுமொண்டிறற்பாம்பின்
கலாபேதத்தகமெவிடமெய்தி
யதிற்பெருமாயையெனைப்பலகுழவுந்
தப்பாமேதாம்பிடித்ததுசலியாத
- ௬௦ தழலதுகண்டமெழுகதுபோலத்
தொழுதுளமுருகியழுதுடலகம்பித
தாடியுமலறியும்பாடியுமபரவியுந்
கொடியுமபேதையுங்கொண்டதுவிடாதெனும்
படியேயாகிடல்விடையறுவன்பிற
- ௬௧ பசுமரத்தாணியறைந்தாற்போலக்
கசிவதுபெருகிககடலெனமறுகி
யகங்குழைந்தனாகுலமாயமெய்விதிர்த்துச்
சுகம்பேயெனறுதமமைச்சிரிப்ப
நாணதுவொழிந்தநாடலாபழித்துரை
- ௭௦ பூணதுவாகக்கோணுதலின்றிச
சதுரிழந்தறிமாலகொண்கொருங்
கதியதுபரமாவதிசயமாகக்
கற்றாமனமெனக்கதறியும்பதறியு
மற்றோதெய்வங்கனவினுநினையா
- ௭௧ தருபரத்தொருவனவனியிலவந்து
குருபரனாகியருளியபெருமையைச்
சிவமையென்றிகழாதேதிருவடியிணையைப்
பிறிவினையறியாநிழல்துபோல
முன்பின்னாகிமுனியாதத்திசை
- ௮௦ யென்புரைந்துருகிகெக்குகெககேவகி
யன்பெனுமாறுசரையதுபுள்ள
நனபுலனொன்றிநாதவென்றாற்றி
யுரைதமொறியுரோமஞ்சிலிர்ப்பக்
கரமலர்மொட்டித்திரதயமலாக்

- ௮௫ கண்களிகூர ஹண்மேரியருமபச்
சோயாவனபினைநாடொ ஹத்தழைப்பவர்
தாயேயாகிவளாத்தனைபோற்றி
மெய்தருவேதியனாகிவினைகெடக்
கைதரவல்லகடவுள்போற்றி
- ௯௦ யாடகமதுரையரசேபோற்றி
கூடலிலங்குகுருமணிபோற்றி
தென்றிலைமனநினுளாடிபோற்றி
யினநெனக்காரமுதானாய்போற்றி
மூவாநான்மறைமுதலவாபோற்றி
- ௯௫ சேவாரவெல்கொடிசகிவனேபோற்றி
மின்னுருருவவிகா தாபோற்றி
கன்னுருரித்தகனியேபோற்றி
காவாய்கனகக்குன்றேபோற்றி
யாவாவென்றனககருளாப்போற்றி
- ௧௦௦ படைப்பாய்காப்பாயதுடைப்பாய்போற்றி
யிடணைக்களையுமெந்தாய்போற்றி
யிசேபோற்றியிறைவபோற்றி
தேசப்பளிங்கின்றிரளேபோற்றி
யனாசேபோற்றியமுதேபோற்றி
- ௧௦௫ வினாசேர்சரணவிகா தாபோற்றி
வேதிபோற்றிவிமலாபோற்றி
யாதிபோற்றியறிவேபோற்றி
கதியேபோற்றிகனியேபோற்றி
நதிசேர்செஞ்சடைநமபாபோற்றி
- ௧௧௦ யுடையாய்போற்றியுணர்வேபோற்றி
கடையேனடிமைகண்டாய்போற்றி
யையாபோற்றியனுவேபோற்றி
சைவாபோற்றிதலைவாபோற்றி
குறியேபோற்றிகுணமேபோற்றி
- ௧௧௫ நெறியேபோற்றிநினைவேபோற்றி
வானோர்க்கரியமருந்தேபோற்றி
யேனோக்கெளியவிழைவாபோற்றி
மூவேழ்சுற்றமுரணுறுநரகிடை
யாமாமேயருளரசேபோற்றி
- ௧௨௦ தோழாபோற்றிதுணைவாபோற்றி

- வாழ்வேபோற்றியென்வைப்பேபோற்றி
 முததாபோற்றிமுதல்வாபோற்றி
 பததாபோற்றியானேபோற்றி
 யுனாயுணர்விறந்தவொருவபோற்றி
 ௧௨௫ விரிகடலுலகின்வினாவேபோற்றி
 வருமையிலெளியவழகேபோற்றி
 கருமுகிலாகியகண்ணேபோற்றி
 மன்னியதிருவருண்மையேபோற்றி
 யென்னையுமொருவனாகியிருங்கழற்
 ௧௩௦ சென்னியில்வைத்தசேவகபோற்றி
 தொழுதகைதுன்பதுடைப்பாய்போற்றி
 யழிவிலாவானந்தவாரிபோற்றி
 யழிவதுமாவதுங்கடந்தாய்போற்றி
 முழுவதுமிறந்தமுதல்வாபோற்றி
 ௧௩௫ மானோரோக்கிமணுளாபோற்றி
 வானகத்தமராதாயேபோற்றி
 பாரிடைபைந்தாய்ப்பரந்தாய்போற்றி
 நீரிடைநான்காய்கிழந்தாய்போற்றி
 தீயிடைமூன்றாய்திகழந்தாய்போற்றி
 ௧௪௦ வளியிடைபிரண்டாயமகிழந்தாய்போற்றி
 வெளியிடைபொன்றாய்வினைந்தாய்போற்றி
 யளிபவருள்ளத்தமுதேபோற்றி
 கனவிலுந்தேவாக்கரியாய்போற்றி
 நனவிலுநாயேற்கருளினைபோற்றி
 ௧௪௫ பிடைமருதுறையுமெந்தாய்போற்றி
 சடையிடைக்கங்கைதரித்தாய்போற்றி
 யாருமார்தவரசேபோற்றி
 சீராதிருவையாறுபோற்றி
 பண்ணாமையெமமண்ணுபோற்றி
 ௧௫௦ கண்ணுமுதக்கடலேபோற்றி
 யேகமபத்துறையெந்தாய்போற்றி
 பாகமபெண்ணுருவானாய்போற்றி
 பராய்த்துறைமேவிபரானேபோற்றி
 சிராப்பள்ளிமேவியசிவனேபோற்றி
 ௧௫௫ மற்றோர்பற்றிங்கறியேன்போற்றி
 குற்றாலத்தெங்குத்தாபோற்றி

- கோகழிமேவியகோவேபோற்றி
யிங்கோய்மலையெமெந்தாய்போற்றி
பாங்கார்பழனத்தழகாபோற்றி
- ௧௬௦ கடமபூமேவியவிடங்காபோற்றி
யடைந்தவர்க்கருளுமப்பாபோற்றி
யித்திதன்னினகீழிருமூவர்க்
கததிகருளியவரசேபோற்றி
தென்னுடையசிவனேபோற்றி
- ௧௬௧ யெந்தாட்டவர்க்குமிறைவாபோற்றி
யேனக்குருளைக்கருளினைபோற்றி
மானக்கயிலைமலையாப்போற்றி
யருளிடவேண்டுமமமான் போற்றி
யிருள்கெடவருளாமிறைவாபோற்றி
- ௧௬௨ தளந்தேனடியேன்றமியேன்போற்றி
களங்கொளக்கருதவருளாய்போற்றி
யஞ்சேலென்றிங்கருளாய்போற்றி
நஞ்சேயமுதாநயநதாய்போற்றி
யத்தாபோற்றியையாபோற்றி
- ௧௬௩ நித்தாபோற்றிநிமலாபோற்றி
பத்தாபோற்றிபவனேபோற்றி
பெரியாய்போற்றிபிரானேபோற்றி
யரியாய்போற்றியமலாபோற்றி
மறையோர்கோலநெறியேபோற்றி
- ௧௬௪ முறையோதரியேன்முதலவாபோற்றி
யுறவேபோற்றியுயிரோபோற்றி
சிறவேபோற்றிசிவமேபோற்றி
மஞ்சாபோற்றிமணாளாபோற்றி
பஞ்சேரடியாள்பனகாபோற்றி
- ௧௬௫ வலந்தேனையேனடியேனபோற்றி
யிலங்குசுடரொம்மிசாபோற்றி
கவைத்தலைமேவியகண்ணேபோற்றி
குவைப்பதிமவிந்தகோவேபோற்றி
மலைநாடுடையமன்னேபோற்றி
- ௧௬௬ கலையாரரிகேசரியாய்போற்றி
நிருக்கமூக்குன்றிற்செல்வாபோற்றி

- பொருப்பமாபூவணத்தரனேபோற்றி
 யருவமுமுருவமுமானுப்போற்றி
 மருவிகருணைமலையேபோற்றி
 ௧௬௫ துரியமுயிறந்தசுடரோபோற்றி
 தெரிவரிதாகியதெளிவேபோற்றி
 தோளாமுத்தச்சுடரோபோற்றி
 யாளானவர்கட்கன்பாபோற்றி
 யாராவமுதேயருளேபோற்றி
 ௨௦௦ பேராயிரமுடைப்பெமமான்போற்றி
 தாளியறுகின்றாராய்போற்றி
 நீளொளியாகியநிருததாபோற்றி
 சந்தனச்சாந்தின்சுந்தரபோற்றி
 சிந்தனைக்கரியசிவமேபோற்றி
 ௨௦௫ மந்திரமாமலையாய்போற்றி
 யெந்தமையுய்யக்கொள்வாய்போற்றி
 புவிமுலைபுலவாய்க்கருளினேபோற்றி
 யலைகடன்மீமிசைநடந்தாய்போற்றி
 கருங்குருவிக்கன்றருளினேபோற்றி
 ௨௧௦ யிரும்புலனபுலவிசைந்தனைபோற்றி
 படியுறப்பயின்றபாவகபோற்றி
 யடியொருநெடுவீரூனுப்போற்றி
 நரகொடுசுவர்க்கநானிலம்புகாமற்
 பரகதிபாணடியற்கருளினேபோற்றி
 ௨௧௫ யொழிவறநிறைந்தவொருவபோற்றி
 செழுமலாச்சிவபுரத்தரசேபோற்றி
 கழுநீர்மலைக்கடவுளபோற்றி
 தொழுவார்மையறுணிப்பாய்போற்றி
 பிழைப்புலாப்பபொன்றறியாநாயேன்
 ௨௨௦ குழைத்தசொன்மலைகொண்டருள்போற்றி
 புரம்பலவெரித்தபுராணபோற்றி
 பரம்பரஞ்சோதிப்பரனேபோற்றி
 போற்றிபோற்றிபுயங்கப்பெருமான்
 போற்றிபோற்றிபுராணகாரண
 ௨௨௫ போற்றிபோற்றிசயசயபோற்றி.

(இதன் பொருள்.)

நான்முகன் முதலா=பிரமன் முதலாக, வானவர் தொழுது ஏழை=தேவர்கள் தொழுது ஏழா நிறக, ஈர் அடியாலே=இரண்டு திருவடியாலே, மூ உலகு அளந்து=மூன்றுலகங்களையும் அளந்து, நால்திசை முனிகளும்=நான்கு திசைகளின் முனிகளும், ஐம்புலன மலர்=ஐம்புலன்களும் மகிழும்படி, போற்றிசெய்=வணங்குகின்ற, கதிர் முடி=ஒளி பொருந்திய திருமுடியையுடைய, திரு நெடுமால்=அழகிய நெடுமால், அன்று=அந்நாளில், அடிமுடி அறியும்=அடிமுடிகளையறியவேண்டுமென்கிற, ஆதரவு'அதனில்=விருப்பத்தால், கடுமுரணெனம் ஆகி=வேகமும் வலியுமுள்ள பனறியாகி, முன் லைந்து=முன்வந்து, ஏழ் தலம் உருவ இடந்த=எழுலகங்களும் ஊடுருவும்படி தோண்டி, பின் எய்தது=பின்னே இளைத்து, ஊழி முதல்வ=ஊழி முதல்வனே, சய சய என்று=வெலக வெல்கவென்று, வழத்தியும்=துதித்தும், காணு மலர் அடி இணைகள்=காணப்பெறாத தாமரை மலர் போலுத திருவடியிணைகள், வழுத்து தற்கு எளிதாய்=துதித்தறகெளிதாகி, வாய்கடல் உலகினில்=நெடிய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்தில், ஆனை முதலா=யானை முதலாக, ஏறம்பு ஈறு ஆய=ஏறம்பு இறுதியாகிய, ஊனம் இல யோனியினுள்=ஊனமில்லாத யோனிபேதங்களில், வினைபிழைத்து=நல் வினையால் தப்பி, மாதுடம்பிறப்பின் உள்=மணி தப்பிறப்பில், மாதா உதரத்து=தாயின் வயிற்றில், ஈனம் இல் கிருமிச் செருவினில் பிழைத்தும்=நிறைந்த புழுக்களின் போருக்குத்தப்பியும், ஒரு மதிதானறியின இருமையில் பிழைத்தும்=ஒரு மாசத்தின் கழிவின மிகுதியில் தப்பியும், இருமதி விளைவின் ஒருமையில் பிழைத்தும் = இரண்டுமாசத்தின் நிகழ்ச்சியின் ஒருமைப்பாட்டில் தப்பியும், மும்மதி தனனுள் அம்மதம் பிழைத்தும்=மூன்றுமாசத்தின் அந்த மதப்பெருக்குக்குத்தப்பியும், ஈர் இரு திங்களில் போ இருள் பிழைத்தும்=நான்கா மாசத்தில பெரிய இருளுக்குத் தப்பியும், அஞ்ச திங்களில் முஞ்சதல் பிழைத்தும்=ஐந்தா மாசத்தில் முகிர்தலுக்குத் தப்பியும், ஆறு திங்களின் ஊறு அலா பிழைத்தும்=ஆறு மாசத்தில் மிகுகின்ற துன்பத்துக்குத் தப்பியும், ஏழு திங்களில் தாழ்புலி பிழைத்தும்=ஏழாமாசத்தில் பெரிய வுலகத்தில் பிழைத்தும் எட்டு திங்களில் எட்டமும் பிழைத்தும்=எட்டாமாசத்தில் கஷ்டத்தைத் தப்பியும், ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்=ஒன்பதாமாசத்தில் வருகிற துன்பத்துக்குத் தப்பியும், தக்க தசமதி=தருதியாகிய பத்தா மாசத்தில், தாயொடு தான் படும்=

தாயே! தோன்புகிற, தங்க சாகரத்துயர் இடை பிழைத்தும் = தன் பக்கடலின் தன்பத்துக்குத் தப்பியும், ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்த அகாலம் = கருடங்கனெல்லாம் அடைந்த அக்காலத்தில், ஈண்டியும் இருத்தியும் = கெருங்கியும் இருத்தியும், எனை பல பிழைத்தும = ஏனையபல தன்பங்களுக்குத் தப்பியும், காலமலமொடு = காலையில் மலவுபாதியோடு, கெம்பகல் = கெம்பகலில், பசி = பசியும், நிசி கேலை = இரங்காலத்தில், நித்தினா = தூக்கமும் ஆகிய, யாதகிணா பிழைத்தும் = யாத்தினாவில் தப்பியும், கரும் குழல் = கரிய கூந்தலையும், செவ்வாய் = செவ்வாயினையும், வெள்ளகை = வெள்ளிய நகையினையும், கார் மயில் ஒருககிய சாயல் = காகாலத்து மயில்போலும் சாயலையும், கெருங்கி = கெருக்கமாடி, உள் மதர்த்து = உன்னேமதர்த்து, சச்ச அற நிமிர்த்து = சச்ச அற்றொழியுமபடி அண்ணந்து, கிளர்த்து = ஒளிபெற்று, முனபனைதது = முன்னே பருதது, இடை வய்த்து வருந்த எழுத்து = இடையினேத்து வருந்தும்படி எழுத்து, புடை பர்த்து = பகல்களில்பாவி, ஈக்கு இடைபோகா = ஈர்க்கும் இடையே துழையப்பெறாத, இளமுலை = இளமுலைகளையும் உடைய, மாதா = மாதருடைய, கூர்த்த = கூர்மையாகிய, நயரக்கொள்ளாவில் பிழைத்தும் = ஊர்களின் மிகுதிக்குத் தப்பியும், பித்தவுலகர் = பித்த உலகினரது, பெருத்துறைபாப்பினுள் = பெரிய வலகப்பாப்பில், மத்தக்களிது என்னும் = மதயானையென்று சொல்லத்தக்க, அவா இடை பிழைத்தும் = ஆசைக்குத் தப்பியும், கல்வியெனனும் = கல்வியென்கிற, பல்சுடல் பிழைத்தும் = பல சுடலுக்குத் தப்பியும், செல்வம் என்னும் = செல்வமென்கிற, அல்லலில் பிழைத்தும் = தன்பத்துக்குத் தப்பியும், கல்குரவு என்னும் = தரித்திரமென்கிற, தொல் விடம் பிழைத்தும் = பழைய விஷத்துக்குத் தப்பியும், புல்வரம்பு ஆய = புல் எல்லையாகிய, பல துறை பிழைத்தும் = பல துறைகளுக்குத் தப்பியும், தெய்வம் என்பது = தெய்வமென்பதாகிய, ஓர் சித்தம் உண்டாகி = ஒரு நினைப்புண்டாகி, முனிவு இலாதது = வெறுப்பில்லாததாயி, ஓர் பொருள் கருதலும் = ஒரு பொருளை நினைத்தலும் ஆறு கோடி மாயா சத்திகள் = ஆறுகிய கோடியையுடைய மாயா சத்திகள், வேறு வேறு தம்மாயகன தொடங்கினா = வேறு வேறுகிய தமது மாயைகளைச் செய்யத்தொடங்கினார்கள், ஆத்தமாணர் = ஆப்தரானவர்களும், அயலவர் = அயலாரும், கூடி = கலந்து, காத்திகம் பேசி = காஸ்திகத்தைப்பேசி, நா தழும்பு ஏறினர் = காவில் தழும்பேறப்பெற்றார்கள், சுற்றம் என்னும் = உறவினர் என்கிற, தொல் = பழமை

யாகிய, பசுகுழாநகன்=பசுகூட்டங்கள், பற்றி அழைத்து=பின் பற்றி அழைத்து, பதறினா பெருகவும்=பதறிப்பெருகவும், விரதமே பரம ஆக=விரதத்தையே மேன்மையாக, வேதியுரும=மறையோ ரும், சரதம் ஆக=உண்மையாக, சாத்திரம் காட்டினா=சாத்திரத் தைக் காட்டினார்கள், சமயவாதி=சமயவாதிகளெல்லாம், தமதம் மதங்களில் அமைவதாக=தங்கள் தங்கள் மதங்களில் அமைந்திருப் பதாக, அரற்றி மலைதனா=அரற்றிப் போசெய்தார்கள், மிண்டிய மாயா வாதம் என்னும்=நெருங்கிய மாயாவாதமென்கிற, சண்டமாரு தம்=பெருநகரற்றனது, சுழித்து அடித்து ஆர்த்து=சுழித்தெறிந்து ஆரவாரித்து, உலோகாயதன் எனும்=லோகாயதனென்கிற, ஒன் திறல் பாம்பின=ஒள்ளிய வெறியுள்ள பாம்பின, கலா பேததம்= சாஸ்திரபேதத்தையுடைய, கடு விடம் எய்தி=கடிய விஷமானதுவந து, அதில=அதிலே, பெரு மாயை=பெரிய மாயை, வீணை பல குழ லும்=எண்ணெய் பலபடியாகச் சூழ்ந்துகொள்ளவும், தப்பாமே=தவ றாமல், தாம் பிடித்தது=தாம் பிடித்ததை, சலியா=சலித்துவிடா மல், தழல கண்ட மெழுகுபோல=நெருப்பைக்கண்ட மெழுகு போல, தொழுது உள்ளம் உருகி=வணங்கி மனமுருகி, அழுது உடல கம்பித்து=அழுது உடல நடுகி, ஆடியும்=ஆடுதல் செய் தும், அலறியும்=அலறுதல் செய்தும், பாடியும்=பாடுதல் செய்தும், பரவியும்=வழிபட்டும், கொடிதும் பேதையும=பேயும் பேதையும், கொண்டது விடாது என்னும் படியே ஆகி = கொண்டதை விடாது என்கிறபடியேயாகி, நல=நல்ல, இடை அற அன்பின= இடையறாத அன்பினால், பசுமரத்து=பசுமைரத்தில், ஆணி அறை நதால் போல=ஆணி அடித்தாறபோல, கசிவு பெருகி=கசிதல் பெ ருகி, கடல என மறுகி=கடல்போல மயங்கி, அகம் குழைத்து= மனங்குழைத்து, அதுகுலமாய் மெய் விதிர்த்து=அதுகுலமாகச் சரீரம் நடுகி, சகம் பேய் என்ற தமமை சிரிப்ப=உலகமானது பேயென்று தமமை நோக்கிச் சிரிக்க, நாண் ஒழித்து=நாணம் நீங்கி, நாடவா பழித்து உரை=நாட்டா பழித்துச் சொல்லுஞ் சொற்கள், பூண் ஆக=ஆபரணமாக, கோணுதல் இன்றி=கோணவில்லாமல், சதா இழந்து=சதாநா மறந்து, அறிமால் கொண்டு சாரும்=அறியும் மயக்கங்கொண்டு அடையத் தருத, கதி யது=கதியே, பரம அதி சயமாக=மேலான அதிசயமாக, கற்றா மனம் என=கற்றவின் மனம்போல, கதரியம் பதரியும் = கூவியும் நடுகியும், மற்று

ஓர் தெய்வம்=வேறொரு தெய்வத்தை, கனவிலும் நினையாது=கன
 விலும் நினையாமல், அருபாது ஒருவன்=அரிய மேலோன் ஒரு
 வன், அவனியில் வாது=பூமியில் வாது, குரு பரன் ஆகி=ஆசாரிய
 சிறேஷ்டனாகி, அருளிய பெருமையை=அருளின் பெருமையை,
 சிறுமை என்று இகழாதே=சிறுமையென்று இகழாமல், திருவடி
 இணை=திருவடி யிணைடையும், பிறிவினை அறியா நிழல்போல=
 பிரிவறியாத நிழல்போல, முன் பின் ஆகி முனியாது=முன் பின்
 றாய் வெறுகலாமல், அ திசை = அதிதையில், என்பு நாது
 உருகி=எழவுபு ளநாதருகி, நெகரு நெகரு எங்கி=நெகிழ்ந்து நெ
 கிழ்ந்து அழுது, அன்பு எனனும் ஆற=அன்பென்னும் நதியானது,
 கரை புரள=கரை கடக்க, நன் புலன் ஒன்றி=நல்ல புலன்கள்
 ஒருமைப்பட்டு, நாந என்று அரற்றி = நாநையென் றரற்றி,
 உரை தமொறி=சொற்கள் தமொறி, உரோமம் சிலாப்ப=மயிர
 சிலாக், கரமலா மொட்டிதது=கைமமலா குவித்து, இருதயம்
 மலர=இதய மலா விரிய, கண் களிகூர=கண்கள் களிப்பு மிகவும்,
 துண துளி அருமப=துண்ணிய துளிகள் அருமபவும், சாயா
 ஆன்பினை=கெடாத அன்பை, நான்தொறும் தழைப்பவா=தினா
 தோறும் வளாப்பவாகளுக்கு, தாயே ஆகி வளாததனை=தாயா
 கியே வளாததாய், போற்றி=போற்றி, மெயதரு வேதியை ஆகி=
 உண்மையான மறையோனாகி, வீனை கெட=வீனைகள் அழியும்படி,
 கை தர வல்ல கடவுள்=கை கொடுக்க வல்ல கடவுளே, போற்றி=
 போற்றி, ஆடகம்=பொன்மயமாயிருக்கிற, மதுரை அரசே=மது
 ரைக்கரசனே, போற்றி=போற்றி, கூடல இலங்கு=கூடற்பதியில்
 வீளங்குகின்ற, குருமணி போற்றி=குருமணியே போற்றி, தென
 திலலைமனறின் உள=தென திலலையமலத்தில், ஆடி=ஆடுவோனே,
 போற்றி=போற்றி, இன்று எனக்கு ஓர் அமுது ஆறும்=இன்று
 எனக்கு அரிப அமிாதமாயினாய், போற்றி=போற்றி, மூவா=கெ
 டாத, நான்மறை முதலவா=நான்கு வேதங்களுக்கு முதலவனே,
 போற்றி=போற்றி, சே ஆர்=இடபவுருப்பொருந்திய, வெல கொடி
 =வெற்றிகொடியையுடைய, சிகனே=சிகபிரானே, போற்றி=
 போற்றி, மின் ஓர் உருவம் விகிந்தா=மின்னுதல் பொருந்திய
 உருவத்தையுடைய வேறுபாட்டோடு கூடினவனே, போற்றி =
 போற்றி, கல் நா உரித்த கனியே=கல்லில் நா உரித்த கனியே,
 போற்றி=போற்றி, காவாய கனகம் குன்றே=காததருளாய் பொன்

மலையே, போற்றி=போற்றி, ஆவா=ஐயோ, என் தனக்கு அரு
ளாய=எனக்கருளுசெய்யாய, போற்றி=போற்றி, படைப்பாய=
படைப்பவனே, காப்பாய=காப்பவனே, துடைப்பாய=சங்கரிப்ப
வனே, போற்றி=போற்றி, இடனா களையும் எதாய=துன்பத்தை
கேறறுக்கிற எமது தந்தையே, போற்றி=போற்றி, ராச=ராச
னே, போற்றி=போற்றி, இறைவ=இறைவனே, போற்றி=போ
ற்றி, தேசம்=ஒளி பொருந்திய, பளிங்கின திரளே=பளிங்கின்
திராட்கியே, போற்றி=போற்றி, அனாசே=அரசனே, போற்றி=
போற்றி, அமுதே=அமிரதமே, போற்றி=போற்றி, வினாசோ சர
ணம் விகாசா=மணம் பொருந்திய திருவடி யுடைய விதி வியா
பகனே, போற்றி=போற்றி, கேதி=வேதியனே, போற்றி=போற்
றி, விமலா=விமலனே, போற்றி=போற்றி, ஆதி போற்றி=முதல
வனே போற்றி, அறிவே=உணாவே, போற்றி=போற்றி, கதியே
போற்றி=கதியே போற்றி, கனியே போற்றி=சனியே போற்றி,
கதிசோ செம சடை=கவகையாறு தங்கிய செருசடையை யுடைய,
நம்பா=நம்பனே, போற்றி=போற்றி, உடையாய போற்றி=உடை
யவனே போற்றி, உணாவே போற்றி=உணாவோனே போற்றி,
கடையேன=கடையனே, உன் அடிமை=உன் தொண்டன்,
போற்றி=போற்றி, ஐயா=ஐயனே, போற்றி=போற்றி, அணுவே=
அணு ரூபமே, போற்றி=போற்றி, சைவா=சைவனே, போற்றி=
போற்றி, தலைவா=தலைவனே, போற்றி=போற்றி, குறியே போ
ற்றி=குறியே போற்றி, குணமே போற்றி=குணமே போற்றி,
நெறியே=நல் வழியே, போற்றி=போற்றி, நின்னவே=என்
ணமே, போற்றி=போற்றி, ஷாநோக்கு அரிம ஈருந்தே=தேவா
களுக்கும் அரிதாகிய அமிரதமே, போற்றி=போற்றி, எனோ
க்கு=மறையாக்கு, எளிய இறைவா=எளிதான இறைவனே,
போற்றி=போற்றி, மூவேழ் சுற்றம்=மூவேழ் தலைமுறைச் சுற்
றத்தாரா, முரண் உறு நாகிடை=வலிய நாகத்தில், ஆழாமே=
ஆழ்ந்து போகாமல், அருள=அருள செய்சு, அரகே=அரசனே,
போற்றி=போற்றி, தோழா=தோழனே, போற்றி=போற்றி, து
ணைவா=துணைவனே, போற்றி=போற்றி, வாழுவே=வாழ்க்கையே,
போற்றி=போற்றி, என் வைப்பே=என் நிதியே, போற்றி=போ
ற்றி, முதலா=முதலனே, போற்றி=போற்றி, முதலவா=முதல்
வனே, போற்றி=போற்றி, அத்தா=அத்தனே, போற்றி=போற்றி,

அரணே போற்றி=சிவனே போற்றி, உரை உணர்வு இறந்த=சொல்லையும் அறிவையும் கடந்த, ஒருவ=ஒருவனே, போற்றி=போற்றி, விரி கடல உலகின்=விரிந்த கடல்சூழ்ந்த உலகத்தின், வினைவே=பயனே, போற்றி=போற்றி, அருமையில் எளிய ஆழகே=அருமையிலலாத எளிய ஆழகே, போற்றி=போற்றி, கருமுகில ஆகிய கண்ணை=சரிய மேகம்போன்ற ஆகாரமே, போற்றி=போற்றி, மன்றிய=நின்பெற்ற, திருவருள மலையே=திருவருளாகிய மலையே போற்றி=போற்றி, என்னையும் ஒருவன் ஆக்கி=என்னையும் ஒரு அடியவனாகக், இந்நூல்=பெருமையாகிய திருவடிமை, சென்னியில் வைத்த=எந்தலையில் வைத்த, சேவக=சேவகனே, போற்றி=போற்றி, தொழுதகை=வணங்கின வுடனே, துன்பம் தடைபாய்=துன்பங்களை நீங்குவோனே, போற்றி=போற்றி, அழிவிலா=அழிவில்லாத, ஆந்தவாரி=இன்பக் கடலே, போற்றி=போற்றி, அழிவதும் ஆவதும்=அழிவதும் பிறப்பதும் ஆனவைகளை, கடந்தாய்=கடந்தவனே, போற்றி=போற்றி, முழுவதும் இறந்த முதல்வா=எல்லாம் கடந்தமுதலவனே, போற்றி=போற்றி, மான் நோகோக்கி=மாலை நிகாதத் நோக்கத்தையுடைய உமாதேவியின், மணலா=மணவாளனே, போற்றி=போற்றி, வானகத்து=விண்ணுலகத்துள்ள, அமர தாடே=தேவர்களுக்குத் தாயே, போற்றி=போற்றி, பார இடை ஐந்தாய் பரந்தாய்=பூமியில் ஐந்தாய் பரவி யிருப்பவனே, போற்றி=போற்றி, நீரிடை நான்காய் நித்தந்தாய்=நீரில் நான்காயிருப்பவனே, போற்றி=போற்றி, தியிடை மூன்றாய் திசுந்நாய்=மெருப்பில் மூன்றாய் விளங்கினவனே, போற்றி=போற்றி, வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் = காற்றில் இரண்டாகி மகிழ்ந்தவனே, போற்றி=போற்றி, வெளியிடை ஒன்றாய்வினந்தாய்=ஆகாயத்தில் ஒன்றாகத்தோன்றினவனே, போற்றி=போற்றி, அளிப்பவா உன்னத்து அமுதே = கனிபவருடைய மனத்தில் அமிரதாயிருப்பவனே, போற்றி=போற்றி, கனவிலும்=சொப்பனத்திலும், தேவாக்கு அரியாய்=தேவாடக்கு அரியவனே, போற்றி=போற்றி, நாடேற்கு நனவிலும் அருளினே=சாக்கிரத்திலும் அடியேனுக்கு அருள செய்தனே, போற்றி=போற்றி, இடை மருத உறையும் எந்தாய்=திருவிடைமருதூரில் வாசம் பண்ணுகிற எந்தையே, போற்றி=போற்றி, சடையிடைசங்கை தரித்தாய் = சடையில சங்கையைத்தாங்கினவனே, போற்றி=போற்றி, ஆரூ அமர்ந்த

அரசே=திருவாரூரில் அமாகதருளின அரசனே, போற்றி=போற்றி,
 சோ ஆர திருவையாறு=சிறப்பு பொருந்திய திருவையாற்றில் உள்ள
 வனே, போற்றி=போற்றி, அண்ணாமலை எம் அண்ணை=திரு அண்ணை
 லையிலுள்ள எம் தந்தையே, போற்றி = போற்றி, கண ஆர் அமுதம்
 கடலே=பெருமையுள்ள அமிர்த சாகாமே, போற்றி=போற்றி, எகம்
 பத்த உறை=திருவேகம்பத்தில் வாழ்கின்ற, எந்தாய்=எந்தையே,
 போற்றி=போற்றி, பாகம் பெண் உரு ஆளுய=பாகம் பெண்ணுரு
 வானவனே, போற்றி=போற்றி, பாயத்ததை மேவிய பானே=
 திருப்பராயத்ததையிற பொருந்திய மேலானே, போற்றி=போ
 ற்றி, சிரப்பள்ளி மேவிய சிவனே=திருச்சிராப்பள்ளியில் எழுந்தரு
 ளிய சிவபிரானே, போற்றி=போற்றி, இங்கு மற்ற ஓர் பற்று அறி
 யேன்=இவ்விடத்து வேறொரு பற்றையும் அறிந்திலேன், போ
 ற்றி=போற்றி, குற்றலதது=திருக்குற்றலததில் எழுந்தருளிய,
 எம் கடத்தா = எம் கடத்தனே, போற்றி=போற்றி, கோகழி
 மேவிய=திருவாவடுதலையிற பொருந்திய, கோவே=இறைவனே,
 போற்றி=போற்றி, ரங் கோய மலை=திரு வீங்கோய் மலையில
 வாழ்கின்ற, எம் எந்தாய்=எம் தந்தையே, போற்றி=போற்றி, பா
 நகு ஆர் பழனத்து=அழகுநிறைந்த திருப்பழனத்திலுள்ள, அழகா=
 அழகனே, போற்றி=போற்றி, கடம்பூர் மேவிய விடங்கா=திருக்க
 டம்பூரில் எழுந்தருளிய அழகனே, போற்றி=போற்றி, அடைந்த
 வாக்கு அருளும் அயயா=அடுத்தவாக்கு அருளசெய்கின்ற அப்பனே,
 போற்றி=போற்றி, இததி தன்னினகீழ்=துவாரம் பத்தினுள் ஒன்
 றுகிய இததிமரத்தினகீழ், இருமூவாக்கு=அறுவருக்கும், அத்திக்கு
 =யானைக்கும், அருளிய=அருளசெய்த, அரசே=அரசனே, போற்றி
 =போற்றி, தென்றாடு உடைய சிவனே=தென்னாட்டையுடைய சிவ
 பிரானே, போற்றி=போற்றி, எந்நாட்டவாக்கும் இறைவா=எந்த நாட்
 டாக்கும் இறைவனே, போற்றி=போற்றி, எனக்குருளைக்கு அரு
 ளினே=பன்றிக்குட்டிக் கருளினவனே, போற்றி=போற்றி, மானக
 தயிலைமையாய்=பெரிய கைலாயமலையையுடையவனே, போற்றி=
 போற்றி, அருளிடவேண்டும் அம்மான்=அருள செய்வவேண்டும்
 அம்மானே, போற்றி=போற்றி, இருளசெட அருளும் இறைவா=
 அஞ்ஞான இருள அழியுமபடி அருள செய்கிற இறைவனே, போற்றி
 =போற்றி, தளாதேன் அடியேன் தமியேன்=தளாச்செய்தாரு
 தேன் அடியேன் தனியேன், போற்றி = போற்றி, களங்கோளக

கருத அருளாய் = கன்னஞ்செய்ய நினைக்கும்படி அருளாதவனே, போ
 றறி = போற்றி, அஞ்சேல னெறு இங்கு அருளாய் = அஞ்சாதேயெ
 னறு இவ்விடத்தருளசெய்யவேண்டும், போற்றி = போற்றி, நஞ்சே
 அமுதாய நயந்தாய் = நஞ்சையே அமுதமாக விரும்பினவனே, போ
 றறி = போற்றி, அததா = மததனே, போற்றி = போற்றி, ஐயா =
 ஐயனே, போற்றி = போற்றி, நித்தா = நித்தனே, போற்றி = போற்றி,
 நிமலா = நிமலனே, போற்றி = போற்றி, பததா = பததனே, போற்றி
 = போற்றி, பவனே = சிவனே, போற்றி = போற்றி, பெரியாய் = பெ
 ரியானே, போற்றி = போற்றி, பிரானே = உபகாரகனே, போற்றி =
 போற்றி, அரியாய் = அரியவனே, போற்றி = போற்றி, அமலா = அம
 லனே, போற்றி = போற்றி, மறையோ கோலம் நெறியே = வேத
 றகளில வல்லவாககு அழகிய நெறியா யிருப்பவனே, போற்றி
 = போற்றி, முறையோ தரியேன முதல்வா = முறையோ ஆற்
 ரேன முதலவனே, போற்றி = போற்றி, உறவே = சுறறமே, போ
 றறி = போற்றி, உயிரோ = பிராணனே, போற்றி = போற்றி, சிற
 வே = சிறப்பே, போற்றி = போற்றி, சிவமே = சிவபெருமானே,
 போற்றி = போற்றி, மஞ்சா = அழகனே, போற்றி = போற்றி, பண
 ளா = மணவாளனே, போற்றி = போற்றி, பஞ்ச ஏர் அடியான் பங்
 கா = பஞ்சுட்டிய அழகிய பாத்தவகனையுடைய உமாதேவி பாகனே
 போற்றி = போற்றி, அலந்தேன நாயேன் அடியேன = வருகதினென்
 நாயடியேன், போற்றி = போற்றி, இலங்கு சுடா எம் ஈசா = வினங்கு
 கின்ற ஓளியையுடைய எமகிசனே, போற்றி = போற்றி, கவைதலை
 மேவிய கண்ணே = கவைததலையிற பொருந்திய பெருமையே,
 போற்றி = போற்றி, குவைப்பதி மலிந்த கோகே = குவைப்பதியிற
 பொருந்திய இறைவனே, போற்றி = போற்றி, மலைநாடு உடைய மன்
 னே = மலைநாட்டையுடைய மன்னனே, போற்றி = போற்றி, கலை
 ஆர் அரி கேசரியாய் = கலைகள் நிறைந்த படைவா சிவகமே, போற்றி
 = போற்றி, திருக்கழகுகுன்றிற் செலவா = திருக்கழகுகுன்றிலுள்ள
 செவ்வனே, போற்றி = போற்றி, பொருப்பு அமா பூவணத்து அர
 னே = மலைகளமைந்த திருப்பூவணத்திலுள்ள அரனே, போற்றி =
 போற்றி, அருவமும உருவமும ஆனாய் = அருவமும உருவமும ஆன
 வனே, போற்றி = போற்றி, மருவிய கருணை மலையே = பொருந்திய
 அருள்மலையே, போற்றி = போற்றி, துரியமும் இறந்தசுடரே = துரிய
 பத்தையும் கடந்த சோதியே, போற்றி = போற்றி, தெரிவு அரிது

ஆகிய தெளிவே=தெரிதல அருமையாகிய தெளிவே, போற்றி=போற்றி, தோளா முதத சுடோ=தொளைக்காத முழு முததின் சோதியே, போற்றி=போற்றி, ஆளானவாகட்டு அனபா=அடிமையானவாககு அன்பனே, போற்றி=போற்றி, ஆரா அருதே=தெவிட்டாத அமிரதமே, அருளே=திரு அருளே, போற்றி=போற்றி, போ ஆயிரம் உடை பெம்மான்=ஆயிரம் பெயர்களுடைய பெருமானே, போற்றி=போற்றி, தாளி அழகின் தாராய்=தாளியழகின் மாலை யைத்தரித்தவனே, போற்றி=போற்றி, நீள ஒளி ஆகிய நிருத்தா=பேரொளியாகிய கூத்தனே, போற்றி=போற்றி, சந்தன சாந்தின் சந்தர=சந்தனம் விபூதி என்பவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகனே, போற்றி=போற்றி, சிந்தனைக்கு அரிய சிவமே=நினைத்தற்கரிய சிவமே, போற்றி=போற்றி, மந்திரம் மாமலை மேயாய=வீடாகப்பெரிய லைலையைப் பொருத்தினவனே, போற்றி=போற்றி, எம் தம்மை உய்யக் கொளவாய=எம்மை உய்யக் கொள்வோனே, போற்றி=போற்றி, புலி முலை புலவாயக்கு அருளினை=புலி முலையை மாணுக்கு அருளினவனே, போற்றி=போற்றி, அலை கடல் மீமிசை நடந்தாய=அசையா நின்ற கடலின்மேல் நடந்தவனே, போற்றி=போற்றி, கருவ குருவிக்கு அன்று அருளினை=கரிக குருவிக்கு அன்று அருள செய்தவனே, போற்றி=போற்றி, இரும புலன புலர இசைந்தனை=பெரிய புலன்கள் அறும்படி இருந்தவனே, போற்றி=போற்றி, படி உற பயின்ற பாவக=பூமியில் மிகவும் பயின்ற பரிசுத்தனே, போற்றி=போற்றி, அடி யொடு நடு ஈறு ஆறும்=அடியொடு நடுவும் இறுதியும் ஆனவனே, போற்றி=போற்றி, நடுகாடு சுவாகம் நால நிலம் புகாமல்=நாகம் சுவாகம் பூமி என்பவற்றில் பிரவேசியாமல், பரகதி பாண்டியற்கு அருளினை=பரகதியைப் பாண்டியனுக்கு அருள செய்தவனே, போற்றி=போற்றி, ஒழிவு அற நிறைந்த ஒருவ=நீக்கமற நிறைந்த ஒருவனே, போற்றி=போற்றி, செழு மலா சிவபுரத்து அரசே=செழு மலா்களையுடைய சிவபுரத்துக்கு அரசனே, போற்றி=போற்றி, சமு நீர் மால் கடவுள்=சமுநீர் மாலையை யணிந்த கடவுளே, போற்றி=போற்றி, தொழுவா மையல துணிப்பாய்=உணங்குவோருடைய மயக்கத்தை அறுப்பவனே, போற்றி=போற்றி, பிழைப்பு வாய்ப்பு ஒன்று அறியா நாயேன்=பிழைத்தல் பேறா என்பவற்றைச் சிறிதும் அறியாத நாயினேனது, குழைத்த சொல் மால்=மனவ குழைத்து சொன்ன சொல்மாலையை, கொண்டருள்=

சுவி திருவாசகம் மூலமும் உரையும்.

கொண்டருள வேணமே, போற்றி=போற்றி, புரம் பல எரிதத=திரி
புரங்களை யெரிதத, புராண=பழையோனே, போற்றி=போற்றி,
பரம் பரம சோகி பரனே=மேலான ஒளியையுடைய மேலோனே,
போற்றி=போற்றி, போற்றி=போற்றி, போற்றி=போற்றி, புயக
ஃப் பெருமான=புயக்கப் பெருமானே, போற்றி போற்றி=போற்றி
போற்றி, புராண காரண=புராதனமாகிய மூல காரணனே, போற்றி
போற்றி=போற்றி போற்றி, சய சய=வெற்றி யுண்டாக வெற்றி
யுண்டாக, போற்றி=போற்றி, ஏ - று.

திருச்சிற்றடபலம்.

திருச்சதகம்.

பத்திரைவெராக்கிய விரித்திரா

திருப்பெருந்துறையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

மெய்யுணர்தல்.

ட்டளைக்கவித்துறை.

நீருச்சிற்றம்பலம்

மெய்தானருமபிவிதிாவிதிாததுனவிரையார்கழற்கென்
கைதானறலைவததுககண்ணீர்ததுமபிவெதுமபியுள்ளம்
பொய்தான்றவிராதுன்னைப்போற்றிசயசயபோற்றியென்னும்
கைதானெகிழவிடேனுடையாயெனனைக்கண்டுக்கொள்ளே.

பதவுரை.

உடையாய - உடையவனே, உன் - உனது, வினாஆர் - மனம
நிறைந்த, கழற்கு - திருவடியைப் பெறுமபொருட்டு, என் - எனனு
டைய, மெய அருமபி - உடல்பொடிதது, விரிவிதிாதது - நடு
நடுங்கி, கைதலைவதது - கைகளைச்சிரமேல் வைத்தது, கண்ணீர்
ததுமபி - கண்களில் நீர்நீரம்பி, வெதும்பி - வாடி, உள்ளம் - மன
மானது, பொய்தவிர்ந்து - பொய்யொழுக்கத்தினினுநீங்கி, உன்
னை - உன்னை, போற்றி - போற்றி, சயசயபோற்றி - சயசயபோ
ற்றி, எனனும் - என்று வழிபடுகின்ற, கை - ஒழுக்கத்தை, நெகிழவி
டேன் - (அடியேன்) நழுவிவிடேன் (ஆகையால்), என்னை - எனது
நிலைமையை, கண்டு - நோக்கி, கொள் - (என்னை) ஏற்றுக்கொடல்
வேண்டும், எ - று.

கருத்துரை.

உடையவனே! மணமநிறைந்த உன திருவடியைப்பெறும் பொருட்டி, என மெயமுதலிய முககரணங்களாலும் உன்னேவழிபடுகிற சோவிலேன, ஆதலால் உனது நிலைமையை நோக்கி, என்னை போற்றுக பொண்டிருள்வேண்டி என்பது

விசேடவுரை

மெய், உடையவன், கைபண்புகறார் யித்கூறினமும் தான் காண்ப, ஈரநேகாரமும் அகைகள் மெய்யான அருமயி என்பதற்கு, பொருளாகவேயுமுடியுமென்று தத்துவப்பொருத்தம் பொய்யிப்பொருளை மெய்யென்றது மகசுவத்கரு அருமயி, பொருத்தல் (மயிர் சிலிர்த்தல்) விதிர்விதித்து என்னும் அகிசு குறிகவும் கவையென்னும்பொருளது கைதலைவைத்தலாவது - கைகப்பிசு கிரமேவைத்தல் (அஞ்சலிசெய்தல்) ததுமயிசல் - வழிதல், ஒழுந்தலுமாம் வெதுமயிதல் - உடம்பினாதல். உள்ளம்பொய்தலாவது - மனதூயராதல் உலகத்தாரை வஞ்சிக்கருது வெளிகு மெய்யன்பாபோல நடித்து மனத்தில் அன்பிலராகிய கூடாபொழுக்கத்தார்போலது “வோக்குங் கண்ணீர் சதுமபுகமயித்கூறி மெயநடுங்கும், வாரத்தை நழுவு மனம் பதறும், காரகத்தமாய்க், காரது முரோமஞ்சலியாகுகாதலித்தாக், கேயந்தருணமாயிவைமெட்டி” என்றவாறே முககரணங்களாலும் வழிபடா நின்றேன என்பார், “மெய்தானருமயி—சொன்னே” என்றருளி னார் மெய் அருமயிசல், கைதலைவைத்தல், கண்ணீர்ததுமயிதல், வெதுமயிதல் என்பவை மெய்யின் தொழில் ஆதலாலும், உள்ளம் பொய்கலிர்தல் என்றது மனத்தின் தொழில் ஆதலாலும், போற்றிச் செய்யபோற்றினின்றது வாக்கினதொழில் ஆதலாலும் முககரணவழிபாடுமென்பபொருள். முககரண வழிபாட்டை வடதுலா காயிகம் வாசிகம் மாநசிகம் என்பா வியாயாகழல் - அன்பரிட்ட நறுமலரான வெறிசுமழுகழல் இதனை, “விண்ணஞ்செல்வறியா வெறியாகழல்” என்ற திருக்கோவைச் செய்யுளுரையிற் காண்க. போற்றி என்பது வணக்கம் என்னும் பொருளது. போற்றல் என்றது - வணக்கம், வாழ்த்தல், நினைத்தல் என்னும் முப்பொருளையும் உணர்த்தும் பொதுச்சொல் இன்னதை உடையாய் என்னமையால், எல்லாப் பொருள்களையும் உடைத்தாத்தல் பெறப்படுமென்பதே முறையுணர்ச்சி

முதலியனவுமுடையான என்பது போதரும் போதரவே என்னுண்மை நிலையையும் நீயறிதியென்றாயிற்று விடேனென்பதற்கு எழுவாயாகிய நான் என்பது வருவிக்கப்பட்டது சயசய என்பது வெலக வெலக என்னும் பொருள்து இறைவனே உடையாய் என்றதனால் தமமை உடைமை யென்றருமாயினர் உன்வினாயார் கற்றகு என் தது ஆனமாகக்ளுக்கு இறைவன் திருவடியே புல்லிடம் தலாடுனனாக “இறுமாநதிருப்பன கொடேலா, ரசனபல கனா தொண்ணபபடசிச, சிறுமானே - தி தன சேகடிக்கமுச சென்றங், மேலா தருந் பனகொலோ” என்றறொடக்கத்தனவும் இக்கருத்தையுடையனவே.

கொள்ளேனபுரந்தரன்மாலயன்வாழ்வுகுழிகெழுந்நும
கள்ளேனின் கடியாரொட்டல்லாநரகமபுகிநூர்
எள்ளேனநிருவருளாடேயிடுந்நப்பெறினினைநவ
உள்ளேனபிறதெயவமுனனைபல்லாதெயாநாதமனே.

(ப-னா) இறைவா - இறைவனே, எங்கள் உத்தமனே-எங்கள் உத்தமனே, திருவருளாலே இருக்கப்படுவாயினர் யான் உன் திருநெருளோடு கூடியிருக்கப்பெறுவேனாயின், புரந்தரன்மால் அய்யவாடிய - இநதிரன் திருமால் பிரமன் என்பவர்களுடைய வாழ்வையும், கொள்ளேன் - (ஒரு பொருளாக எனமனப்பதில்) கொள்ளேன், குடிக்கெழுந்நும - என் குடிக்கெட்டாலும், நினைது அடியாரொடு அல்லால் - உன் தொண்டரோடு கூடுவதன்றி, கள்ளேன் - (பிறரோடு) கூடேன் நரகம்புகினும் - நரகத்தில் புகப்பெறினும், எள்ளேன் - அந்நேயக்கேழன், உன்னை அல்லாத - உன்னைநினைத்தவன்றி, பிறதெயவம் - வேறு தெயவங்களை, உள்ளேன் - நினையேன், என்று

(க-னா) இறைவனே! உத்தமனே! யான் உன் திருவருளோடு கூடியிருக்கப்பெறுவேனாயின், அத் திருவருட் பேற்றின்பலத்தால் இநதிரன் முதலானாது பெருவாழ்வையும் தியேன். என குடிக்கெட்டாலும் உன் தொண்டரோடன்றி வேறொருவரோடுகூடேன். நரகம்புகப்பெறினும் அந்நேயக்கேழன். உன்னைநினைத்தவன்றிப்பிறதெயவங்களை நினையேன் என்பது.

(வி - னா) இறைவன் - தலைவன் (இறைமைத்தன்மையுள் ளவன். அதாவது இயங்குதினை நிலைத்தனை என்னும் இருவகையு யிகளையும் தோற்றிக்காததழித்ததாதிரோபவிப்பிதது அதுககிரகிக்க

வல்லனும் தநானொருமுதறபொருளா யிருததல்) உததமன - பெரியோன. உத-தமன் - எனநிரண்டு சொல்லாகப்பிரித்துத் தாண்டப்பட்ட தமததையுடையவன எனப்பொருள்கூறுவாவதுவல்லா. உத - தாண்டிதல், தமன இருளையுடையவன் தமம் - இருள். தமததைக்கடந்தவன் என்றபடி, அதுவது மூலப்பகுதியாகிய இருளைக்கடந்தவன் எனக்கொள்க. புரந்தரன் மால் அயன்வாழ்வு என்பதனீற்றில் உயாவு சிறப்பும்மைமொகுத்தல். இந்நிரனமுதலிய இறையவா வாழ்வையும் மதியேன என்கையால் மறையாவாழ்வை மதியாமை சொல்லாமேயமையும் குடிக்கெடினும் நாகம்புகினும் எனபவற்றீற்றுமைகள் இழிவுசிறப்பு. திருவருட்பேற்றின் அருமைதோனறத், “திருவருளாலே யிருக்கப்பெறின” என்றா. காயமும்வாகமும் மனத்தின வழியவாகலான, “உள்ளேன பிரதெய்வம்” என மனத்தின ரெழிலைக்கூறினா. கூறினோனும் இனமபற்றிக் காயத்தால் வணங்கேன், வாக்கினால் வாழத்தேன, என்பனவுங்கொள்க. குடி - குடும்பம் (வமிசம்.) (உ)

உததமனததனுடையானடியேநினைந்துருகி
மத்தமனத்தொடுமாலிவனென்னமனநினைவில
ஒத்தனவொத்தனசொல்லிடவூரா திரிந்தெவரும்
தத்தமனத்தனபேசவெஞ்ஞானுகொலசாவதுவே.

(ப - னா) உததமன் - உததமனும், அததன் - அததனும், (ஆகிய)உடையான - உடையவனது, அடியே - திருவடியையே, நினைந்துருகி - மனத்தால் நினைந்து உருகி, மத்தமனத்தொடு - உனமத்தனகொண்டமனத்ததுடன், இவன்மால் என்ன - இவன் மயக்கங்கொண்டவன் என்று, மனநினைவில் ஒத்தன ஒத்தன - மனக்கருத்தில் தோன்றின தோன்றினவற்றை, சொல்லிட - கண்டோசொல்லவும், ஊராஊா திரிந்த - ஊராகளதோறும் திரிந்து, எவரும் - அவ்வூர்களிலுள்ள எல்லாரும், தத்தமனத்தனபேச - தத்தமனத்திற ரோன்றினவற்றைச் சொல்லவும், சாகது - (அவற்றைக்கேட்டு) யானிறக்கப்பெறுவது, எஞ்ஞானுகொல - எங்காளோ (அறியேன்.) ஏறு.

(க - னா) உத்தமனும் அததனுமாகிய உடையவனது திருவடியையே நினைந்துருகி, உனமத்தனகொண்ட மனத்தோடு, இவன்பித்தனென்று உலகத்தா சொல்லக்கேட்டு நான செயலற்றிருப்பது எங்காளோ என்பது.

(வி - னா) அததன் - எல்லாவுயிரகளுக்கும் தந்தை. அததம்- பொருளனைகொண்டு எல்லாப்பொருள்களையுமுடையவன் எனினும், சகலவேதாசம்பொருளாயிருப்பவன் எனினும், அததம் - பொருளனைகொண்டு எனக்குப் பொற்குடையாயிருப்பவன் எனினும்பொருளுடம். அடியே எனற தேற்றேகாரம் மேற்பாட்டில் “உன் வினாயாகமுறகு” எனறவைதவறுதல்கவந்தது நினைந்து என்னுது நினைந்துருகியெனறதற்கேற்ப மததமனம் என்றா. மால்-மயக்கம் இது மயக்கமுடையவனை யுணர்த்தியது. மயக்கமுடையவன் - பித்தன். மனநினைவிலொத்தன் வொத்தனசொல்லிட என்றது- தமமூரவாபேசும பேச்சை. தததமனத்தன் பேசஎன்றது - பிறவூர்களதோறுமுள்ளா பேசுமபேச்சை. சாசலாவது - செயலறறிருத்தல். (ங.)

சாவமுனனாட்டகனவேளவித்தகாதினறுநஞ்சமஞ்சி யாவவெந்தாயென்றவிதாவிநமமவரவரோ மூவரென்றேயெம்பிரானொடுமெண்ணிவிண்ணுண்மென்மேல் தேவொன்றேயிறுமாநதென்னபாவநிதிதவரோ.

(ப - னா) முனநான்-முற்காலத்தில், தக்கன-தக்கன், சாவ - இறக்க, வேள்வித்தகா தின்று - அவனசெய்த யாகத்தகையுண்டு, நஞ்சம்அஞ்சி - (பாறகடலிற்பிறந்த) விஷத்தககஞ்சி, ஆவ-ஐயோ, ஈந்தாய் என்று - எமக்குத் தந்தையேயென்று, அவிதாஇடும - முறை யிட்ட, நமமவராவரே - நமாதாமோ, எம்பிரானொடும - எம்பெரு மாளோடும், மூவா என்று எண்ணி - மூவா என்று எண்ணப்பட்டு, விண்ணுண்டு - தத்தமக்குரிய விண்ணுலகங்களை யாண்டு, மண்மேல்- மண்ணுலகத்தினும், தேவா என்று - தேவர்கள் என்று சொல்லப்பட்டு, இறுமாந்த - இறுமாப்படைந்து, திரி - திரிகின்ற, தவா-தலைவர்கள், என்னபாவம் - இது என்னபாவம், எ-று.

(க - னா) முற்காலத்தில் தக்கன இறக்க, அவன் செய்த யாகத்தகையுண்டு, பாறகடலிற றேன்றின நஞ்சையஞ்சி, எத்தையே! என்று முறையிட்ட நமமவர்களதாமோ, எம்பிரானொடு மூவா என்று எண்ணப்பட்டு, தத்தமக்குரிய விண்ணுலகங்களை யாண்டு, மண்ணுலகத்தினும் தேவரென்று சொல்லப்பட்டு இறுமாப்படைந்து திரிகின்ற தலைமைப்பாடுடையவர்கள், இதென்னபாவம் என்பது.

(வி - னா.) தக்கனவேள்வி முனனான் சாவன நிறுத்தி, தக்கனும் அவனாவ செய்யப்பட்ட யாகமும் முற்காலத்தில் அழிய எனப்

பொருளகூற்றினு மமையும் தகா என்பது, இவகு ஆடு என்னுந் தன் பொருளோ யுணர்த்தாது பசுவை யுணர்த்திறம். வேளவித்தகா-யாக பசு நஞ்சும அஞ்சி என்பதற்கு-நஞ்சுததையஞ்சி, நஞ்சுத்துக்கஞ்சி எனிறண்டனுருபும நானகனுருபும விரித்துணர்த்துக் கோடலமையும். ஆவ-இரக்கக் குறிப்புச்சொல் அவிதாஇடுதல-முறையிடுதல நம் மவரவரே-என்பதில் ஈறறேகாரம் இழிவைச் சிறப்பிக்கவந்த வினா. மூவரென்றே யெம்பிரானெடுமெண்ணி என்றகுறிப்பால், நம்மவ ரகா, திரிதகா, என்றது-பிரமன் விட்டுணு என்பவர்களை. விண் என்றது - விண்ணுலகங்களுக்காயிறு இது இடவாருபெயர் அவ வுலகங்களைச் சூழியலோகம் முசலியன் இறுமாததல - அகங்கரித்தல. வேளவித் தகாதின்று என்றது - யாகபசுவை அவிசுடனுண்டதைக்குறித்தது. (P)

தவமேபுரிந்திலன் றணமலரிட்டுமுட்டாதி னைறஞ்சேன
அவமேபிறந்தவருளினேயெனுனககன்பருளளரம்
சிவமேபெறுந்திருவெய்திறறிலேனின றிருவடிக்காரம்
பவமேயருளுகண்டாயடியேற்கெம்பரம்பரனே.

(ப-ளா) பரம்பரனே - கடவுளே, அவமேபிறந்த - வீணாகவே பிறந்த, அருவியேன-தொலைத்தற்கரிதாகிய தீவியையையுடைய னாகிய நான், தவமபுரிந்திலன் - தவஞ்செய்திலேன், முட்டாது-குறையாமல், தணமலரிட்டு-தண்ணியமலர்களால் உன்னை அருச்சித்தது, இறைஞ்சேன்-வணங்குகேன், உனக்கு அன்பாஉளளும் - உன்னிடத்தன்பு செய்யும் அடியாருடு கலந்தலாகிய, சிவமேபெறுமதிரு-மங்களகரதையுடைய செலவத்தை, எய்திறறிலேன் - அடைந்திலேன் (இனியாயினும்,) அடியேற்கு-தொண்டனேனுக்கு, நின்திருவடிக்கு ஆம் பவமே - உன்திருவடிக் காளாதற்குரிய பிறப்பையே, அருள-நீ அருளசெய்யவேண்டும், எ - று.

(க - ணா) தவமுதல்பவற்றைச் செய்யாமைக்குரிய பயனில் பிறவ்பிறந்தே ஞாதலால் இனியாயினும் உன் திருவடிக் கன்புசெய்தற்குரிய பிறவியை அடியேனுக்கு அருள செய்வவேண்டும் என்பது.

(வி - ணா) தவமாவது-மனம்பொறிகழியே செல்லாது நின்றற்பொருட்டு, விரதங்களான உண்டிசுருக்கல், கோடைக்காலத்து வெயில் நிலைநிறைவு, மாரிக்காலத்தும் பனிக்காலத்தும் நீரில் நிலைநிற்

றல் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றால் தம்முயிர்க்குள் வாருக துன்பங்களைப் பொறுத்தது பிறவுயிர்களைக் காத்தல். இதனை “உறறநோய் நோன்றலுயிர்க்குறுகண செயயாமை அறறே தவத்திற் குரு” எனனுந்திருக்குறளாணுணாக. தணனெறது, சாதி யடை. முட்டாது மலரிடுதலாவது, சங்கறபிறதற்கொண்ட தொகையிற் குறையாசனவும் மாசறறனவும் ஆகிய மலாகளால் அருசசித்தல். முட்டாது இறைஞ்சலாவது, விதிப்படி எட்டுறுபபும் நிலநதோய வீழ்ந்து வணங்கல் அன்பருள்ளாம் சிவமேபெறுந் திருவெய்தலாவது, அடியார் நடுவுளிருத்தலாகிய மங்களகரத்தையுடைய பெருஞ் செல்வசுதையடைதல் கவம முதலியவற்றைச் செயயாமைமால் அவமேபிறந்த அருவியையேன எனறா. பரம்பரன-தொன்றுதொட்டுள்ளோன், மிக்கமேன்மையுடையோன் எனினுமமையும் (ஞ)

பரந்துபலலாய்மலரிட்டுமுட்டாதடியேயிறைஞ்சி இரந்தவெல்லாமெமக்கேபெறலர்மென னுமன்பருளளம் கரந்துநிலலர்க்கள்வனோகின நனவார்கழறகனபென்குரு நிரந்தரமாயருளாய்தியனைபெததமுமுவுதுமே.

(ப - ரா) பரந்து - பரம்பரி, பல் - பலவாகிய, ஆயமலா-ஆராயந்தெடுத்த மலர்களைக்கொண்டு, இட்டு-அருசசித்தது, அடியே-உன் திருவடியையே, முட்டாது இறைஞ்சி-விதிமுறையிற் குறையாமல் வணங்கி, இரந்த எல்லாம் - வேண்டிவன வெல்லாம், பெறல்-பெறுதல், எமக்குஆம் - எமக்குக்கூடும், எனனும் - எனகிற, அன்பா - அன்பரது, உளளம் - மனத்தில், கரந்துநிலல்-மறைந்து நில்லாத, கள்வனே - கள்வா, முழுபதும்-என்வாணன் முழுதும், நினனையே தத, உனனையதுதிகக, நினறன் - உன்னுடைய, வாகழறகு-நெடிய கழலையணிந்த திருவடிக்கு, நிரந்தரமாய - எப்பொழுதும், அன்பு-அன்புசெய்தலை, எனக்கு - அடியேனுக்கும், அருளாய - அருள்புரிவாயாக, எ -று.

(க - ரா) அன்பருளளது வெளிப்பட்டு நிரபாயாதலால் எனக்கும் உன் திருவடிக் கன்புசெய்யக கருணைபுரிய வேண்டும் என்பது.

(வி - ரா) பரந்தல் - பரம்பிறறல். ஆயமலாஎன்றது* “எடுதது—ஆகமமே” என்றபடியே மலர்களுள் நிஷேதிககப்பட்ட மலா

* புடபவ்தி கூட - வது செய்யுள்.

களைநீக்கிக் கொள்ளப்பட்டனவும் * “வில்வமுடன கொன்றைமலர்
சங்கரற்கு நேயம்” என்றபடி இறைவனதுளததுக்குவப்பா யிருப்ப
வைமுகிய மலர்களை. அன்பருள்ளங் கர்த்துநிலலா என்றமையால்,
அன்பரல்லாதா ருள்ளத்திற் கர்த்து நிறைவு பெறப்படு மாதலாலும்,
அன்பருள்ளத்து வெளிப்பட்டு நிறைவும் அன்பரல்லாதா ருள்ளத்து
மறைந்து நிறைவுமாகிய இரண்டெனமையுண்மையானும், கள்
வனே யென்றார். துதித்தற்கு அனபுகாரணமாதலால் “நின்றன்
வார்கழறகன பெனக்கு நிரந்தரமாயருளாய் நினனையேத்த முழுவ
துமே” என்றும், முழுவதும் என்றத்தேறப நிரந்தரமாய் என்றும்
திருவாயமலாநதருளினா. கழல் - ஆடவா கொடையாலும் வீரத்
தாலும் காலிலணியும்பூண். இறைவனுக்கு அருட்கொடையும், அநித
தாணப் பல் பிறவித்தொகையாகிய பகையைவென்று! ஆட்கோடலா
கிய வீரமுங்கொள்க. அன்பருள்ளங்கர்த்து நில்லாது வெளிப்பட்
டுநிற்பவனாதலாலும் அன்பிருந்தால் என்னுள்ளத்தம் நீ வெளிப்ப
ட்டு நிற்பாயென்பதும் தோன்ற, “அன்பருள்ளங்கர்த்துநில்லாக் கள்
வனே, நின்றனவார்கழற கன்பெனக்கு நிரந்தரமாயருளாய்” என்
றார். எனக்கு எனபதனீற்றில் இழிவு சிறப்பும்மை தொகத்து.
முழுவதுங்கண்டவனைப்படைத்தான்முடிசாய்த்துமுனனாள்
செழுமலாகொண்டெங்குநதேடவப்பாலனிப்பாலெம்பிரான
கழுதொடுகாட்டிடைநாடகமாடிக்கதியிலியாய
உழுவையினரேனுதந்துனமத்தமேல்கொண்டுழிதருமே.

(ப - நா) முழுவதும் - எல்லாப் பொருள்களையும், கண்ட
வனை - சிருட்டி செய்தவனாகிய பிரமனையும், படைத்தான் - தன்
உருக்கமலத்ததுத தோற்றுவித்த திருமால், முன்னான் - முற்காலத்
தில், முடிசாய்த்து - தலையைவளைத்து, செழுமலாகொண்டு - செழு
மையாகிய மலர்களைக் கைக்கொண்டு, எங்குமதேட - எவவிடத்தும்
தேடாநிற்க, அப்பாலன் - அப்பாலாயிருந்தவனாகிய, எம்பிரான் -
எம்பெருமான், இப்பால் - இவ்விடத்தில, காட்டிடை - மயானத்
தில், கழுதொடு - பேய்களோடு, நாடகம் ஆடி - கூடத்தாடி, கதிஇலி
யாய் - ஆதரவில்லாதவனாய், உழுவையினதோல்உடுத்தது - புவித்
தோலைத்தரித்து, உன்மத்தம் மேல்கொண்டு - உன்மத்தத்தை மேற்
கொண்டு, உழிதரும் - திரியாநிற்பன, ஏ - இஃதோ வியப்பிருந்த
வாறென்னை, ஏ - று.

* புட்பவிதி ௨௭ - வது செய்யுள்.

(க - னா) திருமால் மலர்களைக்கொண்டு தேடியும் அறியவொண்ணாதவன், மயானத்தில் பேயகளோடு நடித்துத் திரிகின்றான், இதென்ன வியப்பு என்பது

(வி - னா) முழுவதும் என்றது சராசராத மகமாகிய உயிர் முதலானவற்றை காண்டல்-சிருஷ்டித்தல் முழுதும் கண்டவனை என்பதனீற்றில் உயாவு சிறப்புமமை தொகுத்தல் ஈற்றேகாரம் வியப்பிகைகண்டவர்த இடைசொல். வியப்புக்குக் காரணம் திருமால் தேட மறைந்திருந்தவன், இவ்வுலகத்துச் சிறுமனிதர் காணக்காடடிடைக் கழுதொடு நடித்தல் பட்டாடை முதலிய உடையனல்லாமையென்றி, தூலாடையுமுடையனல்லாநாய் புவித்தோலையுடையவனாயிருந்ததால், “கதியிலியாயுழைவயின்றோ லுடுததுன்மத்தமேல்கொண்டுழிதருமே” எனறா உன்மத்தமேற்கொண்டவனாதலானதே சர்வ சிருஷ்டிகளாகிய பிரமனையுந் தன்னுநதிகமலத்துத் தோற்றுவித்த பெரியோனாகிய திருமாலருச்சிககத் தேட மறைந்து, இவ்விடத்துச் சிறுமானிடர் காணுமபடி காட்டிடைக் கழுதோடாடுவது. இங்காடு, சுடுகாடு என்னும் இரண்டு மடங்கக் காட்டிடை எனறா.

(எ)

உழிதருகாலுங்கனலுமபுனலொடுமண் ணுமவிண்ணும்
இழிதருகாலமெக்காலமவருவதுவந்ததற்பின்
உழிதருகாலத்தவன்னடியேனசெய்தவலவினையைக்
கழிதருகாலமுமாயவைகாததெமமைக்காப்பவனே.

(ப - னா) உழிதருகாலம் - உழலாநின்ற காரதம, கனலும்- நெருப்பும், புனலொடு - நீரோடு, மண்ணும் - விண்ணும் - பூமியும் ஆகாயமும், இழிதருகாலம் - அழிகின்ற சாவசங்காரகாலம், எக்காலம் வருவது - எந்நான் உண்டாவது, வருததரபின் - அது உண்டானபின்னும், உழிதருகாலத்த-நிலைத்திருக்கிற காலத்ததுவந்தையுடையவனே, தருகாலமுமாய் - உண்டாகப்பட்ட காலத்ததுவருமாகி, அவைகாதது - அவற்றைக்காதது, எம்மை காப்பவனே - எம்மையும் காப்பவனே, உன் அடியேன் செய்த - உன் தொண்டனேன்செய்த, வல்வினையை - வலியவினைப்பயன்களை, கழிதரு - கழித்தருளல்வேண்மம், எ - று.

(க - னா) பிரபஞ்சத் தோற்றவொடுக்கங்களுக்கு முன்னும் பின்னு முன்னவனாகிய உனக்கு என் வல்வினையைக் கழித்து என்னைக்காத்தருளல் அரிதன்றென்பது

(வி - னா) காற்றுககுச் சலந்தாமமும், சதாகதி யென்னும் பெயரும் உண்மையால், உழித்தருகால், என்றா. கணலுந்தொழி லுடையதைக் கணல என்றது முதனிலைத்தொழி லாகுபெயா. ஐம்பெரும்பூதங்களைக் கூறவே அவற்றாலாகிய சராசராதமகமான பிரபஞ்சமெல்லாம் அடங்கு மாதலாலும், இவையழியுங்காலம் சாவ சுகாகாலமாதலாலும், அது வந்தபின்னும் உளதாயிருக்கிற கால தத்துவத்தையும் நியமித்திருப்பவன் இறைவனாதலாலும், “உழித்தரு காலும்—காலத்த” என்றா. உழித்தருகால் அத்த என்பதற்கு, நிலை பெற்றிருக்குக திருவடியையுடைய அத்தனே என்றும் பொருள் கூறலாம். சுழித்தரு என்பது ஒருசொல். இதற்குப் பகுதி சுழிதா. பிரபஞ்சத் தோற்றத்திற்கு முன்னும், அதன் ஒடுக்கத்துக்குப் பின் னும், இறைவனுள்ளதலால் இவ்வாறு கூறலாயிற்று. “மூப்பானினை யவன் முனைவன் பினைவன்” என்பது திருக்கோவையார். (அ)

பவனெம்பிரான பனிமாமதிக்கண்ணிவிண்ணோபெருமான சிவனெம்பிரானென்னையாண்டுகொண்டானெனசிறுமைகண்டும் அவனெம்பிரானென்னானடியேனென்னவிப்பரிசே புவனெம்பிரானறெரியுமபரிசாவதியுமபுகவே.

(ப - னா.) பவன் எம்பிரான் - பவன் என்னுந் திருநாமத்தையுடைய எம்பிரான். பனிமாமதிக்கண்ணி - குளிர்ந்தழுகிதாகிய கலை மாலையையணிந்த, விண்ணோ பெருமான - தேவாபெருமான், சிவன் எம்பிரான் - சிவன் என்னுந் திருநாமத்தையுடைய எம்பிரான், புவன், எம்பிரான் - புவனாகிய எம்பிரான், என் சிறுமைகண்டும்-என் இழிவையுறிந்தும், அவன் எம்பிரான் என்ன - கண்டோர் அவன் எம்மிறைவனெனவும், நான் அடியேன் என்ன - நான் அடியவன் என்னவும், என்னை ஆண்டுகொண்டான் - என்னை ஆண்டுகொண்டருளினான், இப்பரிசு - இந்தப்பரிசாரத்தை, தெரியும் பரிசுஆவது - தெரிந்ததுகொள்ளும் வழியாவதனை, இயம்புக - சொல்லுக, ஏ-று.

(க - னா.) எல்லாப்பொருள்களுக்கு முதற்காரணனாய்த் தேவ ர்பெருமானாய் இருப்பவன், என்சிறுமை கருதாது என்னை ஆட்கொண்டமைக்குக் காரணமாதோ நீவிர் கூறுவீராயின் என்பது.

(வி - னா) பவன் - எல்லாப் பொருள்களுக்கும் பிறப்பிடமாயுள்ளவன். சிவன் - மங்களகரன், புவன்-ஸ்வயம்பு, தானேயுண்டா

யிருப்பவன் - இதுவேயுமன்றி எக்காலத்தும் குன்றாத பொலிவையுடையவன் எனவும், எல்லாவற்றையும தோன்றுவிப்போன் எனவும் கூறுவா மதி, இவ்விடத்து ஒரு கலையாகிய திசைஞக்காயிற்று இறைவன் திருமுடிமே லணியப்பட்டிருப்ப ததுவேயாதலால். இது, “தாரென்ன வோகருஞ் சடைமுடிமேற நனித்திவகன் வைத்த, காரென்ன வாருங்கறைமிடற் றம்பலவன்” எனனுந் திருக்கோவையாருநாயானும் இனிது விளங்கும். மதி, மலாமாலேபோல வநீர்திருத்தலால் கண்ணியென்றா. விண்ணோ பெருமான ஒருசொல். இயம்புக என்பது - வியங்கோளாதலால் நீவிர சொல்லுக என அறிஞரை நோக்கிக் கூறினதாகக்கொள்க பிரான்-உபகாரசீவன். சீலம்-குணம், உபகாரகுணம் இவ்விடத்தெனனெனின, எல்லாப்பொருள்கட்கும் பிறப்பிடமாயிருத்தலும் சிறுமை கணமே ஆட்கோடலுமாம். (க)

புகவேதகேனுனக்கன பருள்யானென்பொல்லாமணியே தகவேயெனையுனக்காட்கொண்டதனமையெப்புனமையனா மிகவேயுயர்த்திவிண்ணோரைப்பணித்தியண்ணாவமுதே நகவேதகுடெம்பிரானெனனைநீசெய்தநாடகமே.

(ப - னா.) என் பொல்லாமணியே - என் பொள்ளாமணியே, யான் - நான், உனக்கு அன்பாஉன் - உன்னிடத் தனபுசெய்வாராகிய அடியாராடுவே, புகவே தகேன் - நுழையவே தகுதியில்லேன், என்னை - அத்தன்மையனாகிய என்னை, உனக்கு ஆட்கொண்ட தன்மை - உனக்கு அடிமைகொண்ட தன்மை, தகவே-தகுதியோ, (அன்றுஆயினும் நீசந்திரனாதலால்,) எப்புனமையனா - எத்தனைடபுலியோனாயும், மிகவே உயர்த்தி - மிகவும் உயரச்செய்கின்றனை, விண்ணோரைப் பணித்தி - (மேன்மையுடையோராகிய) தேவனாயும் தாழ்த்துகின்றனை, அண்ணா-அத்தனை, அமுதே-அமிர்தமே, எம்பிரானே - எம்பிரானே, என்னை நீசெய்த நாடகம் - என்னை நீசெய்த கூத்து, நகவேதகும் - நகைத்தற்கே தகுதியாயிருக்கின்றது, ஏ-று.

(க - னா) இறைவனே, உன்னன்பா குழாத்தினைப் புகவுந் தகுதியில்லாத என்னை நீயே யாட்கொண்டவாறறை நோக்கின் நகுந் தகுதியதாயிராநின்றது என்பது.

(வி - னா.) பொள்ளல் - தொளைத்தல், பொள்ளாமணி - தொளைக்காதமணி, (முழுமணி) இது வடதுலார மதம்பற்றி பொல்லா

மணியென வந்தது. மணியென்பது - நவமணிகட்டும் பொதுவாயினும் இவகு மாணிக்கத்தை யுணர்த்திறது. “குளாமணி யும்பாக காயவன” எனனுந் திருக்கோவையார் - சௌ - ம செய்யுளுரையில் மணியென்பதற்கு மாணிக்கம் எனப் பொருள் கூறியிருத்தல்காண்க. மணி முனருளையில முடிந்தாளலாம்படி எளிதாயிருத்தல்போலத் தமக்கு மிகவும் எண்மையனா யிருத்தலால் இறைவனை மணியெனார். புகவே எனப்பதில் ஏகாரம் இழிவு சிறப்பும்மைப்பொருள் குறித்து வந்தது. அன்றி இஃதுச்சித்குறிப் புணர்த்தவந்ததெனினும் பொருளும், தகவேயென்பதில் ஏகாரம் தேற்றமெனினும் அமையும். அண்ணா அமுதே எனப்பதற்கு, சாரதற்கரிய அமுதமே யென்றலுமாம். தாழ்ந்ததை யுயர்த்தலும் உயரந்ததைத் தாழ்த்தலும் இறைவனது சுதந்திர குணத்தினியலபென்க. அங்ஙனமாயினும் தமமைத் தாழ்ந்தாரிற றாழ்ந்தாராக மதித்து “நகவேதகு மெம்பிரானெனனை நீசெய்த நாடகமே” என்றார். (30)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அ ந ி வு று த் த ல்.

தரவுகொச்சக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நாடகத்தாலுன்னடியார்போனடி துநானமேவ
வீடகத்தேபுகுநடுவொனமிகப்பெரிதுமவினாகினறேன்
ஆடகச்சீரமணிகுல நேயிடையறவன புனகடுகள்
னாடகத்தேநின்றுருந்ததந்தருளெமமுடையானே.

(ப - னா) நான் - நான, நாடகத்தால் - கூத்தாட்டால், உன் அடியார்போல் - உன்மெய்ததொண்டா போல், நடுவே - அவர்களுக்கிடையே, நடத்த - நடநஞ்செய்த, வீடு அகத்தே புகுந்திடுவான் - முத்தியுலகத்திற் புகுதற்கு, மிகப்பெரிதும வினாகினறேன் - மிகப்பெரிதாகவும் விளையாடுகின்றேன், (ஆதலால்) சீர் - சிறப்பு வாய்ந்த, ஆடககுன்றே - பொனமலையே, மணிகுன்றே - மாணிக்கமலையே, எம உடையானே - எமமை உடையவனே, உனக்கு - உன்னிடத்த, இடையற அன்பு - இடையறாத அன்பு, என் அகத்தாடு-

என் மனத்தாடு, நின்று - நிலைத்துநின்று, (அதனால்) உருக - என் மன முருகும் வண்ணம், தந்தருள் - கிருபைசெய்தருள்வாயாக, எ - று,

(ங - னா) யான் உன்னிடத்தனபிலேனயிருந்தும், உன்மெய் யன்பாபோல நடித்து முத்தியுலகிறபுகவினாகினேன், அதற்கேற்ப இனியேனும் உன்னிடத்தன்பு செயதலை எனக்கருளபுரியவேண்டும் எனபது.

(வி - னா) நாடகத்தால எனபதற்கு நாட்டினுள் எனறுணப் பினும் பொருந்தும் நாடு - உலகம் எனக்கொள்க நடித்தல் - அபிநயித்தல். புகுநதிடுவான என்பதில், வான் வினையெசசவிருதி. குன்றே எனபதை ஆடகத்தோடும் மணியோடும் இயைத்துக்கொள்க. ஆடகம், நால்வகைப்பொன்னுள்ளுள்ளது. நால்வகைப் பொன்னாவன - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாத்ரூபம், சாம்புகந்தம் என்பன. மணி-இவகு மாணிக்கத்தை யுணர்த்திறது. என் ஊடகத்து என்பதனை என அகத்தாடு என மாறுக. வீட்டகத்தே யெனற்பாலது, வீடகத்தே யென நின்று “காடகம் புகுவாக்கே யோடுமென் மனனே காண்” என்பதுபோல (கக)

யானே துமபிறப்பஞ்சேனிறப்பதனுக்கெனகடவேன வாநேயும்பெறிலவேண்டேன்மண்ணுளவான்மதித்துமிரேன தேனேயுமலாகக்கொன்றைச்சிவனையெமபெருமானெம் மாநேயுனானுள்பெறுநாளென்றேவருந்துவனே.

(ப - னா.) யான் - நான், ஏதும் - சிறிதும், பிறப்பு அஞ்சேன - பிறவியை யஞ்சேன, இறப்பதனுக்கு - இறப்புக்கு, எனகடவேன - என செய்யக்கூடவேன், வாநேயும் பெறில் வேண்டேன் - விண்ணுலகத்தாட்சியையும் பெறலாயிருப்பின் விரும்பேன், மண்ணுளவான் - மண்ணுலகத்தையான், மதித்தும் இரேன் - நினைத்துமிரான், தேன ஏயும் - தேன பொருந்திய, மலாக்கொன்றை - கொன்றைமலா மாலைபைத்தரித்த, சிவனே - சிவபெருமானே, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே, எம்மானே - எம்பெரியோனே, உன் அருள் பெறும் நாள் - உன் திருவருளைப் பெறுங்காலம், என்றே என்று - எக்காலமோ வென்று, வருந்துவன் - வருந்துவேன், எ - று.

(க - னா.) யான் பிறப்புததன்பத்தினை யஞ்சேன் - இறப்புத்துன்பத்தினுக்கென்செய்யக்கடவேன், மண்ணுலக வாட்சியை

யும் விண்ணுலக வாட்செய்யும் மதியேன். உன் திருவருட்குரித தாகுங்கால மெககாலமோ வென்று வருந்தா நின்றேன். ஆதலால் என் பிறப்பிறப்புகளை யொழித்தருளவேண்டு மென்பது.

(வி - னா) பிறப்புத்துன்பத்தினும் இறப்புத்துன்பம் மிக்க தாதலால் “யானேதும் பிறப்பஞ்சேனிற் ப்பதனுக் கென்கடவேன்” என்றா. அது, “இருத மாவிறப்பிற்றன்பம் பவததுன்பத் தெண் டீடங்கே” என்பதனால் இனிது விளங்கும். எம்மான் என்பதில் மான் எனபது மஹான் என்னும் வடமொழிக்கிதவு. என்று என்றே யென்பதை என்றே யென்று என மாறுக. என்றே யென் னும் ஏகாரம் ஐயம். (கஉ)

வருந்துவனினமலாப்பாதமவைகாண்பானாயடியேன
இருததுலமலாபுனையேனேத்தேனத்தமும்பேறப்
பொருந்தியபொற்சிலைகுனித்தாயருளமுதமுரியாயேல்
வருந்துவனற்றமியேன்மற்றெனனேநானுமாறே.

(ப - னா) வருந்துவன் - வருந்துதலொன்றையே செய்யாநின் றேன், நின்மலர்ப்பாதம் அவைகாண்பான் - உன் தாமரைமலாபோ லும் பாதங்களாகிய அவற்றைக் காணும்பொருட்டு, நாய் அடியேன் - நாய்போலும் அடியேனேன், இருதது - வருந்தியிருதது, நல் மலர்புனையேன் - நன்மையாகிய மலர்களைச் சூட்டேன், நா தழும்பு வற - நாவில்தழும்புண்டாகும்படி, ஏதேன - உன்னைத் துதியேன், பொருந்திய - உன் கைக்கிசைந்த, பொன்கிலை குனித்தாய் - பொன் னாலியன்ற வில்லைகளைத்தவனே, அருள அமுதம் புரியாயேல் - உன் திருவருளாகிய அமிரதத்தைக் கிருபைசெய்யாயாயின, நல்தமியேன் - மிகவும் தமியேனேன், வருந்துவன் - வருந்துவேன், (அவ்வளவே யன்றி) நான் ஆம் ஆறு - நான் உனக்குரியனும் வகை, மற்று என - வேறுயாது, எ - று.

(க - னா.) தமியேன் உன் மலாப்பதங்காண்டற்கு மலர் சூட் டிதல் செய்யேன், நாத்தழும்புபடத் துதியேன், இது காரணமாக நீ உன்னருளமுதத்தைக் கிருபைசெய்யாயாயின, நான் வருந்துதலே யன்றி உன்காளாம் வகை மற்றியாது என்பது.

(வி - னா) மலாப்பாதம் எனபதில், மலா தாமரைமலருக்கா யிற்று, பாதத்துக்கு உவம மாவததுவே யாதலால், “பொன்வண்ண

மெவ்வண்ண மவ்வண்ணமேனி” “பொன்னாமேனியனே” “பொன பணை தன்னவினே” என் கிறபடியே பொன்மேனியனாதலால் பொற்சிலை குனிததலே பொருத்தமுடைத்தென்பாரா “பொருத்திய பொற்சிலை குனிததாய்” என்றா. நல்தமியேன என்பதில் நன்மை மிகுதிக்காயிற்று. (௧௩)

ஆமாறுன நிருவடிக்கேயகநகுழையேனபுருகேன் பூமாலைபுனைநதேததேனபுகழ்ந்துனாயேனபுததேனிர கோமானின நிருககோயிறுகேன்மெழுதேன கூத்தாடேன சாமாறேவினாகினறேனசதூர லேசாலானே.

(ப - ணா.) சதூரலே சாவானே - அறிஞாது சதூர்ப்பாட்டி னால் அடையப்படுவோனே, உன் திருவடிகளே ஆம்ஆறு - உன் திரு வடிகளே ஆளாமவண்ணம், அகம் குழையேன - மனநகுழையேன், அன்பு உருகேன் - அன்பினால் உருகேன், பூமாலை புனைநது ஏத் தேன் - பூமாலையசகூட்டித் ததியேன, புகழ்ந்து உனாயேன் - புகழ்ந்து சொல்லேன், புததேனிர கோமான - தேவாபெருமானாகிய, நின் - உனது, திருக்கோயில் - திருக்கோயிலை, துகேன் - திருவலகு செய்யேன, மெழுதேன் - மெழுகூலைச் செய்யேன், கூத்தாடேன - கூத்தாடலைச் செய்யேன், (மற்று நான் செய்வது என்னெனின்) சாம்ஆறே - இறக்குமவழியிலே, வினாகின்றேன் - துரிதப்படுகின் றேன், எ - று.

(க - ணா) அறிஞா அறிவுக்குப் புலப்படுவோனே, உன் திரு வடிக்கு ஆளாமபடி அகநகுழைதல முதலாயின செய்யேன் ஆயினும் இறத மண்ணுலகவாழ்வையொழித்த உன் திருவடியைப்பெற வினா யானினறேன். உன் திருவுளமீறாகி என குழையை முடித்தருள வேண்டும் என்பது.

(வி - ணா) சதூர் - சதூர்ப்பாடு, அது இவ்விடத்து அறிவுக் காயிற்று. குழைதல் - இளகுதல். உருகுதல் - நீர்போலக்கரைதல். புனைதல் - அலங்கரித்தல் எனினுமனையும். ஏததல் - பாட்டால் துதித் தல். புகழ்ந்துனாததல் - சொல்லாற் புகழ்தல். புததேனிர - தேவா. துகல் - அலகிடல் (விளக்கல்). மெழுகல் - கோமயத்தால் நிலத்தைப் பூசுதல். சாமாறு என்பதில் சாதல் - உடம்பைவிட்டு நீங்குதல். சாமாறுவினாதலிற் பபன யாதெனின் இறைவன் திருவடியடை தல் பயன்என்க. திருவடிப்பேறறுககுத தடையாயிருப்பது உடம் பாதலால் சாமாறே வினாகின்றேன் என்றா. (௧௪)

வானுகிமண்ணுகிவளியாகியொளியாகி
 ஊனுகியுயிராகியுண்மையுமாயினமையுமாய்க்
 கோனுகியானெனதென்றவரவாககூத்தாட்டு
 வானுகிநின்றாயெயென்சொல்லிவாழ்த்துவனே.

(ப - னா.) வான்ஆகி - ஆகாயமாகி, மண்ஆகி - நிலமாகி, வளி
 ஆகி - காற்றாகி, ஒளிஆகி - ஒளியுடைப் பொருள்களாகி, ஊன்ஆகி -
 உடம்பாகி, உயிர்ஆகி - ஆணமாவாகி, உண்மையும் ஆய - மெய்யுமாகி,
 இன்மையும்ஆய் - பொய்யுமாகி, கோனாகி - தலைவனாகி, அவர
 வரை - அவ்வவர்களை, யான எனது என்று கூத்தாட்டுவான் ஆகி -
 யான் எனது என்று கூத்தாடச்செய்பவனாகி, நின்றாயை - நின்ற
 வுள்ளை, என்சொல்லி வாழ்த்துவன் - நான் யாதுசொல்லித் துதிப்
 பேன, எ - று.

(க - னா) வான்முதலாகிய எல்லாப் பொருள்களுமாகியும்,
 அவற்றது உண்மையின்மைகளாகியும், அவற்றை யியகருகோனாகி
 யும் நிற்கும் தலைவனாகிய உனனை யாதுசொல்லி வாழ்த்துவேன் என்
 பது.

(வி - னா) ஒளியென்றது சூரியன சந்திரன் அககினி என
 னும் ஒளியுடைப்பொருள்கள் மூன்றையும் உணர்த்தும். வானாகி
 மண்ணாகி என முதலிறுதிகளைக் கூறவே இடையிலுள்ளவை யடங்கு
 மாதலாலும், வான் மண் என்பவற்றோடு வளியொளிகளையும் கூற
 லால் இனமபற்றி நீரும அடங்குமாதலாலும், அட்டமூர்த்தமாய நின்
 ருயையெனவும், அவற்றது உண்மையின்மைகளுமாய் நின்றாயை
 எனவும் பொருள்கூறுக. ஒரு பொருளை யிவ்வாறு பலபொருள்க
 ளாய் நின்றல் கூடுமோவெனின, மேலகோனுகியானென தென்றவ
 ரவரைக் கூத்தாட்டுவானாகி நின்றாயையென, இறைவனது சுதந்திர
 தத்துவத்தைக் கூறலால் கூடுமென்க. சுதந்திரத்துவம் - தன்வயத்த
 னாதல். அவரவரை என வ்யாதிணையைக்கூறலால் அஃறிணையுங்
 கொள்ளப்படும். (கரு)

வாழ்த்துவதுமவானவாகடாம்வாழ்வானமனநின்பால்
 தாழ்த்துவதுநதாமுயாநதுதமமையெல்லாந்தொழுவெண்டிச
 சூழ்த்துமதுகரமுநதாரோயைநாயடியேன
 பாழ்த்தபிறப்பறுததிடுவான்யானுமுன்னைப்பரவுவனே.

(ப - னா.) மதுகரம் - வண்டுகள், சூழ்த்து - சூழ்ந்த, முர லும் - சததிகுகின்ற, தாரோபை - கொடிநைமாலையைத் தரித்த வுனை, வானவாகள் - தேவர்கள், வாழ்த்துவதம் - துதிப்பதம், தாம்வாழ்வான் - தாம் வாழும்பொருட்டே, நிற்பால் - உன்னிடத் தில், மனம் தாழ்த்துவதம் - மனம் பதியச்செய்வதம், தாம்உயா நது - தாம் உயர்வடைந்து, தம்மை - தங்களை, எல்லாம் - யாவரும், தொழவேண்டி - தொழவிரும்பியே, நாயடியேன் யானும் - நாயடியே னாகிய நானும், பாழத்தபிறப்பு அறுத்திடுவான் - பாழாகிய பிறவித் தனையைச் சேதிக்ரும்பொருட்டு, உன்னை பரவுவன் - உன்னைத் துதி யாநின்றேன், எ - று

(க - னா) தேவர்கள் தாம் உயர்ந்து, தம்மை யாவரும் தொழ விரும்பி, உன்னை வழிபடுகிறார்கள அடியேன் பிறவித்தனையை யறுத்துக்கொள்ள விரும்பி உன்னை வழிபடுகின்றேன் என்பது.

(வி - னா.) வானவா - விண்ணுலகத்தாரா, அவர் இந்நீரன் முதலியோர். வாழ்தல் - செல்வப்பெருக்கோடுருத்தல். தாழ்த்துதல் - அழுத்துதல். சூழ்த்து எனறது சூழ்த்து என வலித்தல் பெற்றது. தேனை யீட்டுவதாதலால் வண்டுகு மதுகரம் என்னும் பெயருண் டாயிற்று. மது - தேன், கரம் - செய்வது (சாட்டுவது.) னைவே தே னைச் சோப்பதென்பது பொருள். அறுத்திடுவான் என்றதற்கேற் பப் பிறப்பைத்தனையென றுணாககலாபிறறு (கக)

பரவுவாரிமையோர்கள் பாடுவனநாலவேதம்
குரவுவார்குழனமடவாள் கூறுடையாளொருபாகம்
விரவுவாரமெய்யனபின்படியார்கணமேனமேன
அரவுவார்கழலிணைகளகாண்பாரோவரியானே.

(ப - னா) அரியானே - அரியவனே, உன் - உன்னுடைய, அரவு - அராவீச்செய்யப்பட்ட, வாசுதல் இணைகள் - கெடியவீரகசுழ லையணிக்த இரண்டு திருவடிகளையும், இமையோர்கள் - தேவர்கள், பரவுவார் - வழிபடாநிற்பார்கள், நால்வேதம் - நான்குவேதங்களும், பாடுவன் - பாடாநிற்பன், குரவு - குராமலனையணிக்த, வார் - கெடிய, குழல் - கூந்தலையுடைய, மடவாள் - உமாதேவி, ஒருபாகம் - ஒருபா சத்தை, கூறு உடையான் - தன்பங்காக வுடையவனாயிருக்கின்ற னன், மெய்யன்பின் அடியார்கள் - மெய்யன்பினையுடைய அடியார்

கன், மேன்மேல் - மேலும் மேலும், விரவுவா - கூட்டற கூடினவர்
கனாய், காண்பார் - தரிசியாநிற்பார்கள, எ - ற்.

(க - னா) அரியவனே, உன அருமை கருதி, தேவப்பரவுகின்ற
னா. வேதங்கன் பாடாநிறைன உமாதேவி ஒருபாகத்தமர்ந்து நீங்கா
திருக்கிணறனன். மெய்யன்பா கூடித்தரிசியாநின்றன். யான் ஒன்
றஞ் செய்திலேன். எனனை உன பெருங்கருணையால் அடிமைகொள்
ளவேண்டும் எனபது.

(வி, - னா) அரியான்-மனோவாக்குக்காயங்களுக கெட்டாதவன்.
அரவு சாதியடை. இமையாதவனா இமையோர் என்றது மங்கலம்.
வேதங்கன் அளவில்லன வாயினும் பயிற்சி மிகுதிபற்றி நாலவேதம்
என்றா. நாலவேதம் பாடுதலாவது மறநெல்லாத தேவரினும் மிக
கோனெனப் புழித்தல். மடவான் - மடப்பதை யுடையவன். மடப்
பம் - இளமை, அனறிப் பெண்குணம் நான்கனுள் ஒன்று என்றலும்
பொருந்தும். கூறுடையா னொருபாகம் என மேல்வருதலால், குரவு
வார் குழன்மடவான் என்பது உமாதேவிக் காயிற்று. குரவுநறமணம்
எளிதும் பொருந்தும். ஒருபாகம் என்றது தூட்ப்பாகத்தை. மேன்
மேல் - மிகுதியாக. ஒ - அசைநிலை, விளியென்றலும் பொருந்தும்.
இமையோர் முதலாயினோ உன் சமூலிணைகள் காண்பாரோ, மெய்
யன்பினடியாகன் விரவுவா என்றியைத்துக்கூறினாமம் (கஎ)

அரியானேயாவர்க்குமமபரவாவமபலத்தெம
பெரியானேசிறியேனையாட்கொண்டபெயகழற்கீழ்
வினாயார்ந்தமலாநூவேன்விபந்தலநேனயந்துருகேன்
தரியேனானுமாரெனசாவேனானசாவேனே.

(ப - னா) யாவாக்கும் அரியானே - யாவருக்கும் அரியவனே,
அம்பரவா - சிதாகாசத்தை யுடையவனே, அம்பலத்து எம்பெரியா
னே - பொன்னம்பலத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் பெரியோனே, சிறி
யேனை-சிறுமையுடையேனே, ஆட்கொண்ட - அடிமைகொண்ட, பெய்
சுழல் கீழ்-கீர்க்குழிலையணிந்த திருவடியில், வினாஆந்த-மணமமைந்த,
மலா-மலாகளை, நூவேன - அருச்சியேன, வியந்து அலநேன் - அதிச
யித்த அலநேன், நயந்து உருகேன் - விரும்பியுருகேன், தரியேன் -
தரித்திரேன், (இங்ஙனம் ஒன்றஞ் செய்யாதநான்) ஆம் ஆறென் - உன
க்கு ஆனாகும் வகையாது, (ஒன்றுமில்லை மற்ற நான் செய்யக்கிடந்

ததயாதெனின்) நான சாவேன் சாவேன் - நான் இறந்துபடுவேன் இறந்துபடுவேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, சிறியேனே யாட்கொண்ட உன் திருவடிகளை யாச்சித்தல் முதலியன செய்தய்யும் வழியறியாதவீர் வாழ்தலினும் நான் இறத்தலே தருதியுடைத்தென்பது.

(வி - னா.) இறைவன் யாவருக்கும் அரியவனாய்ச் சிதாகாயத்தி லுறைபவனாயினும், எம்போலியா வழிபட்டுய்யும்பொருட்டுத் தில்லையம்பலத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்றான் என்பா அம்பரவா என்றதை யடுத்து அம்பலத் தெம்பெரியானே யென்றா. இவ்வனம் பெரியான சிறியேனே யாட்கொண்டமைகுறித்தது, அவன் திருவடியை மலாகளைக்கொண்டருச்சித்தல்முதலியவற்றைச் செய்திலேனே யென்றிருவாராய், சிறியேனையாட்கொண்ட பெய்கழற்கீழ் வினாயார்ந்த மலானுவேன வியந்தலறேன் நயந்தருகேன என்றும், இவ்வனம் உய்யுமாறு காணாத நான் உயிர்வாழ்தலினும் சாவதே தருதியுடைத்தென்றற்குத் தரியேன சாவேனான சாவேனே என்றும் கூறினார். பெய்கழற் கீழ்என்பதில் கீழ்வழனுருபு. (கஅ)

வேனிலவேனமலாககளைக்குமவெண்ணகைச்செவ்வாயககரியபானலார்கண்ணியாக்குமபதைததுருகுமபாழ்நெஞ்சே ஊனெலாநின்றருகப்புருந்தானடானின்றபோயவானுளான் காணய்நீ மாளாவாழ்கின்றாயே.

(ப - னா.) வேனிலவேன் - வசந்தகால மனமதனுடைய, மலாகளைக்கும் - புஷ்ப பாணங்களுக்கும், வெண்ககை - வெள்ளிய நகையினையும், செவ்வாய - செவந்த வாயினையும், கரியபானல் ஆகண்ணியாக்கும் - கருங்குவளை மலர்போன்ற கண்ணையும் உடைய மங்கையாகும், பதைத்தது உருகும்-பதறியருகாநின்ற, பாழ்நெஞ்சே - பாழ்மனமே. ஊன்எல்லாம் நின்று உருக - உடம்பு முழுதும் உருகி நிற்கும்படி, புருந்துஆண்டான் - தானே வந்து அன்று ஆட்கொண்ட இறைவன், இன்றுபோய் - இன்று நம்மை நீங்கிச் சென்று, வான்உளான் - ஆகாயத்தில் மறைந்தானான், காணய் நீ - அவனைக் காணாதாயாகிய நீ, மாளா - இறவாது, வாழ்கின்றாயே - உயிர் வாழாநின்றனையே, எ - று.

(க - னா) மனமே மலாக்கணைகளும் மங்கையாக்கும் பதைத தருகுகின்ற நீ இறைவன் பிரிவுக்குப் பதைத தருகி யிறந்தாயில்லையா தலால் நீ பயனிலியாதி பென்பது.

(வி - னா.) மன்மதனுக்கு வசந்தகாலம் மிகச் சிறந்ததாதலால் வேனில்வேன் என்றா. மனமதன்கணை ஐந்தாதலால் மலாக்கணை என்பதில் கணை பால் பாலாவற்றிணைப்பெயர். கணை ஐந்தாவன - தாமரைமலர், மாமலர், அசோகமலர், மூல்லைமலர், நீலமலர் என்பன. (நீலம் - சுருங்குவனை) இக்கணை ஐந்தினையும் முறையே உன்மததம், மதநம், சம்மோகம், சந்தாபம், வசிரணம் என்பா வடநூலார். இவை யெய்தற்குரிய இடங்களாவன முறையே நெஞ்சு, தனம், விழிசன், சிரம், சூய்யம் என்பன. இவை செய்யும் அவததைகளாவன - முறையே நினைப்புண்டாதல், பசலைபோத்தல், உணவு வெறுததல், கிடததல், இறததல் என்பன. இவற்றை முறையே சுப்பிரயோகம், வப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மரணம் என்பர் வடநூலார், இன்னும் இவற்றின் விரிவெல்லாம் மதஞாசகங்களிற் காண்க. நகை - பல, வாய - இதழ், பாழ் என்றது பயனின்மையை. நின்று உருக என்பதனை உருகி நிற்க எனமாறுக. இன்றுபோய வானுளான என்றமையால், ஆண்டது அன்று என்பது பெறப்பட்டது. அது திருப்பெருந்தறையிற் குருந்தமரநீழலிற் குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளி யாட்கொண்ட நான். ஊனெலாம் நின்றருகப் புகுந்தாண்ட பெருங்கருணை யானது பிரிவுக்கிந்து படாது உயிர் வாழ்கின்றனையே என்றறகு காணு நீ மாளா வாழ்கின்றாயே என்றா இறைவனைக் காணு தயிர்வாழ்தலால் பாழ்கொஞ்சே என்றா. வானுளாளுதல் இறைவன் ஆகாயத்தில் மறைந்ததைக் குறித்தது. மாளாது என்பது மாளா என ஈறு தொகுத்தலாயிற்று. (கக)

வாழ்சுவரையவாழாத நெஞ்சமேவல்வினைப்பட்
டாழ்கினரையாழாமற்காப்பானையெத்தாதே
சூழ்கின்றாய்கேடுனகருச்சொலினதேனபலகாலும்
வீழ்கின்றாய்நீயவலக்கடலாயவெள்ளாததே.

(ப - னா) வாழ்கின்றாய் - பயன்று வாழ்வு வாழ்கின்றனை, வாழாத - பயன்று வாழ்வுபெற்று வாழாத, நெஞ்சமே - மனமே, வல்வினைப்பட்டு - வலியவினைகடலி லகப்பட்டு, ஆழாமல் - அழகம்

தாமல், காப்பாண - கம்மையெடுத்துக் காப்பவனாகிய இறைவனை, ஏத்தாதே - துதியாதே, ஆழ்கின்றாய் - அழந்தா நின்றனை, நீ உனக்கு கேடு சூழ்கின்றாய் - நீயே உனக்குக் கேடு சூழ்கின்றனை, பலகாலும் சொல்கின்றேன் - பலதாமும் இடித்துச் சொல்லாநின்றேன், (சொல்லியும் நீ என வழிவராமல்) அவலம்கடல் ஆயவென்னதது - துன்பக் கடலாகிய பெருவென்னததில், நீ வீழ்கின்றாய் - நீ விழாநின்றனை, (உனதன்மை யிருந்தவாறென்னை.) எ - று.

(க - னா) மனமே யான் வற்புறுத்திச் சொல்லியும். இறைவனை யேததி யுயராமல் உனக்கு நீயே கேடுசூழ்ந்து துன்பகடல் சளில் வீழ்ந்தழுநததின் றனை. உன்பேதைமைக்கு யானென் செய்குவேன என்பது.

(வி - னா) ஆழ்கின்றாய் ஆழாமல் எனனும் வினைகளுக்கேற்ப வலவினையைக்கடலாககி யுணர்கப்பட்டது. கேடு சூழ்தல் - கேடடைய வெண்ணுதல், வெள்ளம் - பெருக்கு கடல எனலேயமைவசாயிருக்க, வெள்ளம் எனவுங் கூறியது துன்ப மிகுதியை விளக்கற்கென்க. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்

சு ட் ட று த் த ல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெள்ளந்தாழ்விரிசடையாய்விடையாய்விண்ணோ
பெருமானேயெனக்கேட்டுவேட்டநெஞ்சாய்ப்
பள்ளநாமூறுபுனலிற்கீழ்மேலாகப்
பதைத்தருகுமவாநிற்கவென்னையாண்டாய்க்
குள்ளநாணின் முச்சியளவுநெஞ்சா
யுருநாதா லுடம்பெல்லாங்கண்ணாயண்ண
வெள்ளதானபாயாதா னெஞ்சங்கல்லாம
கண்ணிணையுமரமாந்திவினையினேற்கே.

(ப - னா) வெள்ளம் தாழ் - கங்கைதங்கிய, விரிசடையாய் - பரந்தசடையை யுடையவனே, விடையாய - இடபவாகனத்தையுடையவனே, விண்ணோ பெருமானே - 'தேவர்கோமானே, எனக்கேட்டு - என்றுபிறாசொல்லக் (கேட்டு,) வேட்ட நெஞ்சு ஆய் - விரும்பின நெஞ்சுடையராகி, பள்ளம் தாமுறு புனவின - பள்ளத்தில் வினாந்தோ மித்தவகுகிற நீர்போல, கீழ்மேல் ஆக - கீழுதுமேலதாகி, பதைத்து உருகு மவாநிற்க - பதைத்ததுருகுமோ நிற்க, என்னை ஆண்டாய்க்கு - என்னையாண்டருளின உனபொருட்டு, உள்ளகதான் நின்று - உள்ளகாழ்முதல், உச்சி அளவும் - உச்சி வளாசுகும், நெஞ்சு ஆய் - நெஞ்சாக்ககொண்டு, உருகாதால் - உருகாமையாலும், உடம்பு எல்லாம் - உடம்பு முழுதும், கண் ஆய் - கண்களாக்ககொண்டு, அண்ணா - கிட்டவொண்ணாத, வெள்ளம் பாயாதால் - வெள்ளம் பாயாமையாலும், தீவினையினேறகு - தீவினையையுடையேனுக்கு, நெஞ்சம் கல் ஆம் - மனம் கலலையாகும், கண் இணையும் - இருகண்களும், மரம் ஆம் - மரமேயாகும், எ - று.

(க - னா) மெய்யடியாரா நிற்க என்னை வலிந்தாண்ட உன் பெருங்கருணையைக் குறித்து மனமுருகேன் கண்ணீர் பெருக்கேன, இது எளிதீவினைப்பயன என்பது.

(வி - னா.) வெள்ளம் - நீர்ப்பெருகு, அது தாழ்விரிசடையாய் என்றமையால் கங்கைக்காயிற்று. பகீரதன் கபிலமகாமுனிவரது கோபத்தினால் நீறுபட்ட, தன் மூதாதைகளை நந்தியிலுய்க்க நினைத்து தேவலோகத்திலுள்ள கங்கையைப் பூலோகத்திற்கு வரும் பழக கங்கையைக்குறித்துத் தவஞ்செய்தான், அப்பொழுது அந்த மகானதி தான் பூலோகத்துக்கு வரும்போது தன் வேகத்தைத் தாங்கவல்லா ரொருவரை நியமித்துக்கொண்டால் தான் வருவதாயொப்புக்கொள்ள, அப்பொழுது பகீரதன் உருத்திரமூர்த்தியைக் குறித்தத் தவஞ்செய்து அவரது அதுக்கிரகம் பெற்றுக் கங்கையைப் பிரார்த்திக்க, கங்கை மிகுவேகமாய் பூமிக்குவரும்போது உருத்திரமூர்த்தி அக்கங்கையைத் தன்னருகில்வரச் செய்து தமது சடாமகுடத்தில் அடக்கிவைத்திருந்து, சிலநாள் கழிந்தபிறகு பகீரதன் பிரார்த்திக்கத் தன் திருமுடியினின்றும் ஏழுதுளிகளை நிலத்தில் விடுத்தான். அந்தத் துளிகள் விழுந்த இடம் பிந்து சரசு எனப்படும், அதினின்றே கங்கராகிபெருகும் என்பது புராணகதையாதலால் வெள்

ளந்தாழ்விரிசடையாய் எனறும், சடைக்குவிரியென்னும் அடைபெற்ற
 தெதோதியது அததன்மையதாகிய ஆகாய கங்கையடங்குதற்குரிய
 இடமுடைத்தென்பதை விளக்குதற்கெனக். வெள்ளந்தாழ்விரிசடை
 யாய், விடையாய், விண்ணோ பெருமானே என்று பிறாசொல்லக்
 கேட்டலும் மனம் பதைத்தருகும் மெய்யடியா நிறக், ஒன்றுக்கும்
 பற்றாதசிறியேனை யாண்டருளின உன் பெருங்கருணையைக் குறித்து
 உள்ளங்காலமுதல உச்சியளவும் நெஞ்சமாகப் பெற்றருக்கேண்டும்,
 உடம்பெல்லாங்கண்களாகப்பெற்று நீராப்பெருக்கவேண்டும், அங்ங
 னஞ் செயயாமையால் எனமனங் கல்லானியனறது,என கண்ணினை
 மரத்தானியன்றன எனபா, “வெள்ளந்தாழ்விரிசடையாய் விடை
 யாய் விண்ணோ பெருமானே யெனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
 பள்ளந்தாமுறுபுனலிற் கீழ்மேலாகப்பதைத் தருகமவர் நிற்க வென்
 னையாண்டாய்க்குள்ளந் தானின் றுச்சியளவு நெஞ்சாயுகாதா லுடம்
 பெல்லாங்கண்ணையண்ணு வெள்ளந்தான பாயாதானஞ்சங் கல்லாங்
 கண்ணினையுமரமாந்தி வினையினேறகே” என்றார். உருகாதல் நெஞ்
 சங் கல்லாம், வெள்ளம் பாயாதல் கண்ணினை மரமாம் என வியை
 கக். அண்ணு என்பதை விளியாக்கி அததா எனப் பொருள் கூற
 லுமாம் (உக)

வினையிலேகிடந்தேனைபுருந்துநின்று

போதுநானவினைக்கேடனென்பாய்போல

இனையானென நுனனையறிவித்தெனனை

யாட்கொண்டெம்பிரானனுய்க்கிருமபின்பாவை

யனையநான்பாடேனின்ருடேனாதோ

வலறிடேனுலறிடேனுவிசோரோன்

முனைவனேமுறையோநானுனவாறு

முடிவறியேன்முதலந்தமாயினனே.

(ப - னா.) வினையிலே கிடந்தேனை - வினையிற் கிடந்தேன்
 பொருட்டு, புருந்துநின்று - வலிய வந்துநின்று, போது - வா, நான்
 வினைக்கேடன் - நான் வினைகளைக் கெடுப்பவன, என்பாய்போல -
 என்று சொல்வோய்போல, நான் இனையன எனறு - நான் இதன்
 மையனென்று, உன்னை அறிவித்து - உன்னை யுணர்வித்து, என்னை
 ஆட்கொண்டு - எனனை யடிமைகொண்டு, எம்பிரான ஆனுய்க்கு -

எமயிறைவனாகிய வுனபொருட்டு, இருமபின்பாவை அநையநான் - இருப்புப்பாவையை நிகாதத நான், பாடேன் - பாடுதல் செய்யேன், நின்று ஆடேன் - நின்று ஆடுதல் செய்யேன், அநதோ - ஐயோ, அலறிடேன் - அலறேன், உலறிடேன் - காயேன், ஆவிசோரோன் - உயிர் தளளோன், முனைவனே - கடவுளே, முதல் அநதம் ஆயினானே - ஆதியும் அநதமும் ஆனவனே, முறையோ - முறையோ, நான் ஆன ஆறு முடிவு அறியேன் - நான் உண்டானவாறும் முடிவும் அறியேன் எ - று.

(க - னா) வலிடப்புகுநது என்னையு முன்னையுமெனக் கறி வித்தது என்னை யடிமைகொண்ட வுன்னைகருறித்தப் பாடுதல் முதலாயின செய்யேன், நான் ஆமாறும் அழியுமாறும் அறியேன். உனக் கே யபயம் என்பது.

(வி - னா) இனையனானே னுன்னையறிவித்தது என்பதற்கு நான் இததன்மையனென றறிவித்தது, உன்னையு மறிவித்தது எனப் பொருள்கூறலுமாம் இரும்பின் பாவை - இருமபிணற் செய்யப் பட்ட பாவை, உலறுதல் - காய்தல் (வறுறுதல்) முனைவன் என்பதற்கு முனைனானே என்பது பொருள். எல்லாப் பொருள்களுக்கும் முன்னுமிருத்தல் பின்னுமிருத்தல் என்னு மிருதனமையு முனனாதலால் முதலந்தமாயினானே யென்றா. (உஉ)

ஆயநான்மறையவனுநீயேயாத

லறிநதியானியாவரினுங்கடையனாய

நாயினேனாதலையுநோககிக்கண்டு

நாதனேநானுனககோரனபனெனபே

னாயினேனாதலாலாணமுகொண்டா

யடியாராதாமிலையேயன்றிமற்றோ

பேயனேனிதுதானின்பெருமையன்றே

யெமபெருமாதென்சொல்லிப்பேசுகேனே.

(ப - னா.) ஆய - அறிஞரால் ஆராயப்பட்ட, மறையவனும் - வேதங்களும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டவனும், நீயே ஆதல் அறிந்த - நீயேயாதலை யுணர்ந்த, யான் - நான், யாவரினும் கடையன் ஆய - எல்லாரினும் கடையனாகிய, நாயினேன் ஆதலையும் - நாய்போலவே

ஞாலையும், நோக்கி கண்டு - நன்றாய்ந்தது, நாத்தனே - இறைவனே, நான் - நானும், உனக்கு ஓர் அன்பன் என்பேன் ஆயினேன் - உனக்கோ அன்பன் என்று சொல்வேனானே, ஆதலால் - ஆகையால், ஆண்டுகொண்டாய - எனனை ஆண்டுகொண்டருளினே, (நீயாட்கொள்ள,) ஓர் பேபனேன் அனறி - ஒப்பற்ற பேயினேனல்லது, மறது அடியாராதாம் இலலைபே - வேறு அடியார்களிலையோ, இது - (அடியாரிருக்க எனனை யாண்டருளின) இது, நினபெருமை அனறே - உன் பெருந்தன்மையன்றோ, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே, என சொல்லி பேசுகேன் - உனனை யாது சொல்லிப் புகழ்வேன, எ - று

(க - ணா) சதாவேதப் பிரதிபாத்தியனாகிய பெரியோன் நீ யாதலையும், யாவரினுங் கடையனாகிய சிறியன நாஞாலையும் நன்றாய்ந்தது, உனக்கு நானும் அடியன் எனறேஞாலால் ஆண்டுகொண்டருளினே, அவ்வளவேயன்றி உனக்கு அடியாரிலலாக குறையாலன்று, இது உன் பெருமைக்கியலபாம். உன் பெருநீர்மையைக் குறித்து நான் எனசொல்லிப் புகழ்வேன என்பது.

(வி - ணா.) நான்மறையவன் - பிரமன் எனப் பொருள்கோடல் ஒருவாற்றானும் பொருந்தாமை யாய்ந்தனாக. மறை அலகில லனவாகவும், நான்மறை யென்றது - இவ்வுலகத்துப் பெரும்பாலும் பயின்றவருதல் நோக்கி. மறை என்பதற்கு அந்தணரல்லாத மறைமயோக குரித்தன்றென மறுக்கப்பட்டது என்றும், அறமுதலிய நாற்பொருளும் மறைநதுநிறற்ற கிடனாயிருப்பது என்றும், பொருள்கூறுவார்.

(உரு)

பேசிறுமீசனே யெந்தாயெந்தை

பெருமானேயென்றென்றே பேசிப்பேசிப்
பூசிறுநுனறிருநீரேநிறையப்பூசிப்

போற்றியெம்பெருமானேயென அபினரு

நேசத்தாற்பிறப்பிறப்பைக்கடந்தாராதமமை

யாண்டானையவாவெள்ளக்களவனேனை

மாசற்றமணிக்குனறேயெந்தாயந்தோ

வெனனைநீயாட்கொண்டவண்ணந்தானே.

(ப - ணா.) தாம் பேசில் - தாம் சொன்னால், ஈசனே - ஈசனே, எந்தாய் - கடவுளே, எந்தை பெருமானே - எந்தையாகிய பெரு

மானே, என்றென்றே பேசிப்பேசி - என்றென்றே சொல்லிச் சொல்லி, பூசில் - பூசினால், திருநீறே - திருவெண்ணீரையே, நிறையப்பூசி - சாவாகமும் உததுள்ளஞ்செய்து, எம்பெருமானே போற்றி என்று - எம்பெருமானே நினை வணங்குகிறேனென்று, பிணருநேசத்தால் - பிறகிடாக அனபினால், பிறப்பு இறப்பை கடந்தார்தமமை - பிறப்பிறப்புக்களைக்கடந்தவாகளை, ஆண்டானே - ஆண்டருளினவனே, அவாவென்னம் - ஆசைப் பெருக்கதையுடைய, கள்வனேனே - களவனாகிய என்னை, மாசுஅற - குற்றமற்ற, மணிக் குளறே - மாணிக்கமலையே, எந்தாய் - எந்தையே, நீ ஆட்கொண்ட வண்ணம் எனனை - நீ அடிமைகொண்டதன்மை எனனை, அநதோ - அதிசயம், ஏ - று.

(க - ஞா) இறைவனே, அன்பளையாளு மியல்பினனாகிய நீ அன்பனல்லாத என்னை யாண்டருளினது வியக்கரு தகுதியுடையதென்பது.

(வி - ஞா.) ஈசன் - ஐசுவரியத்தை யுடையவன், ஐசுவரிய மாவது எல்லாவலகங்களையுந் தன்னுடைமையாகப் படைத்தது அவற்றிற்குத் தான் உடையவனாயிருத்தல். பின்றல் - பிறகிடல் (பிற்படல்). அன்பே பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு பிறப்பிறப்புக்களைக் கடந்தவராதலால் நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தாரா என்றார். அன்புப் பெருக்கையுடையவனா யாண்டருள மியல்புடையனாகிய நீ ஆசைப்பெருக்கை யுடையவனாகிய என்னை யாண்டருளினது வியக்கத் தக்கதென்பார, நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தாராதமமையாண்டானே அவாவென்னக் களவனேனே நீ யாட்கொண்ட வண்ணம் எனனை என்றார். அநதோ - அதிசய விரககச்சொல். (உச)

வண்ணந்தான்செய்தன்றுவெளிதேயுநற

நேகனேகனணுவணுவிலிறந்தாயெனறங்

கெண்ணந்தானறமொறியிமையோகூட்ட

மெய்துமாறறியாதவெந்தாயுன்றன்

வண்ணந்தானதுகாட்டிவடிவுகாட்டி

மலாககழலகனவைகாட்டிவழியற்றேனைத்

திண்ணந்தானபிறவாமற்காத்தாட்கொண்டா

யெம்பெருமானெனசொல்லிச்சிந்திக்கேனே.

(ப - னா) நாயினேன - நாயேனது, சிந்தனை - நினைப்பை, நினக்குஆகி - உனக்குரியதாகச்செய்து, கணஇணை - இருகண்களும், நின் திருப்பாதப்போதுக்கு ஆகி - உன் திருவடிமலருக குரியனவாகச்செய்து, வந்தனையும் அம்மலர்க்கே ஆகி - வணக்கத்தையும் அம்மலர்க்கே உரியதாகச்செய்து, வாகரு - வாககினை, உனமணிவாராததைக்கு ஆகி - உன் திருவாராததைக்கு உரியதாகச்செய்து, ஐம்புலனகள் ஆர - ஐம்புலனகளாலும் துகருமபடி, வந்தனை - எழுந்தருளினையாகி, ஆட்கொண்டு - அடிமைகொண்டு, உன்னேபுகுந்த - மனத்துள்ளே துகழந்த, விச்சை - வித்தையையுடைய, மால் - பழமையாகிய, பெரு - பெரிய, அமுதமகடலே - அமிரதசாகரமே, மலையே - பொறகுன்றமே, செந்தாமணக்காடு அனைய - செந்தாமணக்காட்டை நிகாத்த, மேனி - திருமேனியையுடைய, தனி சுட்டேர - ஒப்பற்ற ஒளியே, இரண்டும இல - இரண்டுமற்ற, இ - இந்த, தனியனேற்கு - தனியேனுக்கு, உனனை தந்தனை - உனனைத்தந்தாய, ஸ - இதென்ன வியப்பு, ௭ - ௩.

(க - னா) இறைவனே, இருமையும்றியாத என மனமுதவிய வற்றையுனக்கேயாககி என்னையடிமைகொண்ட உன் பெருங்கருணையை யென்னென்று புகழ்வேன என்பது.

(வி - னா) சிந்தனை நின்றனக்காககி என்பதற்கு, என் மனமுனையே நினைக்குமபடி செய்து என்றும், கண்ணினை நின் திருப்பாதப்போதுக்காககி என்பதற்கு, என்னிரண்டு கண்களும் உன் திருவடியையே நோக்கச்செய்து என்றும், வந்தனையும்மலர்க்கேயாககி என்பதற்கு, அத்திருவடியையே நான் வணங்கச்செய்து என்றும், வாகருள் மணிவாராததைக்காககி என்பதற்கு, வாய் உன் திருவாராதையைப் பேசச்செய்து என்றும் பொருள்கொள்க. புலன் என்றது, பொறியை. ஐம்புலனகளாவன மெய், வாய், கண், சூக்கு, செவி, எனபன இவை துகாத்தலாவது, இவையையாதிறக்கும் இறைவனையே விடயமாகி யின்புறுதல். (அதாவது தீண்டலாலும், சுவைத்தலாலும், காண்டலாலும், கந்தித்தலாலும், கேட்டலாலும் இன்புறுதல்.) வாய் என்றது நாவை. வந்தனை - முற்றெச்சம். வித்தை, விச்சையெனறியுறது. இறைவன திருமேனி பொன்னினை நிகர்க்குமாதலால் மலையெனறது - பொனயிலையை. அமுதமகடல் நாவொன்றற்கே யினிமைபயக்கும். இது ஐம்பொறிகளுக்கும் மனத்துக்கும் இனி

மையாதலால் அமுதக்கடலே யெனனாது மாலமுதப் பெருங்கடலே யென்றா, பெரு இரண்டும் அமுதக்கடற்கு விசேடணம். மால்அமுதம் என்பவற்றை மலைக்கும் விசேடணமாகக் அமுதமலையெயினும் பொருந்தும். எனனை பொருந்தமாறெனின், இறைவன் திருமேனிமுழுதும் திருவெண்ணீற்றான மறைக்கப்பட்டு வெண்மையாகிய அமுதத்தா னியன்றதோர் மலையெனத் தோன்றுதலால் பொருந்தமெனக், கடல மலைகள் யாவும் அழியுங்காலத்தும் அழியாமை யால் அமுதக்கடலே அமுதமலையே என்றா எனினும்மையும். அமுதம் - அழியாதது (இறவாதது.) செந்தாமரை என்றது - செந்தாமரை மலரை. இறைவன் திருமேனி செந்தாமரை மலாத்கிரள போறலால் செந்தாமரைக்காட்டைய மேனிஎன்றா. அன்றித் திருமுகம், திருவாய், திருக்கைமுதலிய வுற்புகுகள பலவும் செந்தாமரைமலர் பூத தாற்போன றொளித்தலால் இவ்வனங் கூறினதாகக் கோடலுமமையும். சோமஞரியாக்கிரிகளாகிய முசுடாகளினும் மிகு வின்னகு வோளுதலாலதனிச்சுடரே யென்றா இரண்டும் என்றது இம்மை மறுமைகளை தனியனேற்கு என்பதில தனிமை இழிவினாவினை யினமையை உணர்த்திநின்றது ஏ - வியப்பின்கணவந்தது, அறப் பெரியோனாகிய இறைவன் அறச்சுறியேனாகிய எனக்குத் தன்னை முறையாட்டாகுகினா, இஃதோர் வியப்பிருந்தவாறெனையெனப்பதை யுட்கொண்டிருந்தலான.

(௨௬)

தனியனேனபெருமபிறவிப்பெளவததெவவத

தடந்தியாலென்றுணடுபறறெனநின்றிக்

கனியைநோதுவாவாயாரென்னுங்காலாற

கலக்குணடுகாமவானசுறவினவாய்ப்பட்

டினியென்னேயுய்யுமாறெனநெனநெண்ணி

யஞ்செழுத்தினபுணைபிடித்துக்கிடக்கின்றேனை

முனைவனேமுதலந்தமில்லாமலலற்

கரைகாட்டியாட்கொண்டாயமுடாககனேறகே.

(ப - னா.) தனியனேன - தனியேனாகி, பிறவி பெரு பெளவதத - பிறவியாகிய பெருங்கடலில் வீழ்ந்தது, எவ்வம் - துன்பங்க ளாகிய, தடந்தியால - பேரலைகளால், எற்றுண்டு - ஏறியுண்டு, பறறுண்டு இனநி - ஆதாரம் சிறிதுமினநி, கனியைநோ - கொவ்

வைக்கனியை நிகாதத, துவாவாபா எனனும் காலால் - பவனவாயா ராகிய மாதொன்றிற காற்றால், கலக்குண்டு - கலக்கப்பட்டு, காமம் - காமமாகிய, வான - பெரிய, சுறவின்வாயப்பட்டு - சுறவின்வாயிற் சிகி, உய்யும் ஆறு - உயிர்பிழைக்கும் வழி, இனிஎன்னேஎன்று என்றஎண்ணி - இனியாதோவென்று பலகாலும் எண்ணி, அஞ்சு எழுத்தின் புணைபிடித்தது - ஐசெழுத்தாகிய புணை யைப்பற்றி, கிடக்கின்றேன - செயலற்றுக் கிடவாநின்றேன், முனைவனே - கடவுளே, மூர்க்கனேறகு - இவனம் மூர்க்கனாகிய எனக்கு, முதல் அந்தம் இல்லா - முதலிறகளில்லாத, மல்லல - ஊம்பொருந்திய, கணாகாட்டி - (முத்திக) களையைக்காட்டி, ஆட்கொண்டாய் - அடிமைகொண்டனே. ஏ - இஃதோ வியப்பிருந்தவாறென்றை, ஏ - து.

(க - ணா.) தனியனாய் பிறவிப் பெருங்கடலில் வீழ்ந்து, பலவகைத் துன்பங்களாகிய அலைகளால் எறியப்பட்டு, மற்றொன்று மின்றி, மாதா எனனும் பெருங்காற்றா கலங்கி, காமமாகிய பெருஞ் சுறவின் வாயிற்சிகி, இனி உய்யும்வழி யாதென்று சிந்தித்துத் தெளிந்து, உன் ஐசெழுத்தாகிய புணையைப்பற்றிக் கிடக்கின்ற என்னை முததியாகிய களாயிலேற்றி ஆட்கொண்டனையே, இஃதோ வியப்பிருந்தவாறென்றை யென்பது.

(வி - ணா.) பிறவிதோறும் தாம் செய்தவினைக் கீடாய்வந்திற தாய்தகையாதியா அவ்வுடனீக்கத்தில் விட்டொழிதலால் தனியனேன என்றா. தனியனேன என்பதனை, முற்றெச்சமாகக் கொள்க. கடத்தலரிதாதலநோக்கி பெரும பிறவிப் பெளவம் என்றார். “பிறவிப் பெருங்கடனீந்தவா நீந்தா நிறைவடைசேராதா” எனப் பிறா கூறுதலுங்காண்க. என்னுதல் - ஆலோசித்தல். இவனம் தனியனாதலே எவ்வதனினா முசலியவற்றால் ஏற்றுண்ணல் முதலிய துன்பங்களுக்குக் காணமென்க. புணைபிடித்தது கிடக்கின்றேன என்ற சொல்லாற்றல் செயலறுதியையுணர்த்தினின்றது. அஞ்செழுத்தின் புணை என்பதில், இன் அவ்வழிச்சாரியை. புணை, மாககலம், (தெம்பம்.) மாமுசலியவற்றானியன்ற புணையைப் பிறரெல்லாம் பற்ற, நான் எழுத்தானியன்ற புணையைப்பற்றினேன் எனத் தமக்கு ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தினைகண்ணதாகிய மனவறுதியை வெளி யிட்டருளினவாறு காண்க. வாசீசா இவ்வெழுத்துப் புணையைப்பற்றி உவர்க்கடல் பவக்கடல் இரண்டினையுங் கடந்தமைநோக்கி,

தாம் பவக்கடலொன்றினேக கடத்தல் எளிதெனத் துணிந்து பற்றி
 னாபோலும். முதல் அநதமில்லாமல்லற் களையெனது முத்தியை,
 அதற்கு முதலநதமில்லாமையாவது தோற்றக்கேடுகளில்லாமை. ஈற
 நேகாரம் வியப்பின்கண் வருதது. கிடக்கின்றேனை யென்பதில், ஐ
 சாரியை. (உஎ)

கேட்டாருமறியாதான்கேடொன்றில்லான
 கிளையிலானகேளாதேயெல்லாங்கேட்டான
 நாட்டார்களவிழித்திருப்பஞாலத்துள்ளே
 நாயினுக்கு சுதவிசிடடுநாயினேற்கே
 காட்டாதனவெல்லாங்காட்டிப்பினனும்
 கேளாதனவெல்லாங்கேட்பித்தெனனை
 மீட்டேயும்பிறவாமற்காத்தாட்கொண்டான்
 எம்பெருமானசெய்திட்டவிச்சைதானே.

(ப - னா.) ஆரும்கேட்டு அறியாதான் - யாவராலும் கேட்டறி
 யப்படாதவன, கேடுஒன்று இல்லான் - அழிவு சிறிதுமில்லாதவன்,
 கிளையிலான - உறவில்லாதவன், கேளாதே எல்லாம் கேட்டான் -
 கேளாமலே யெல்லாவற்றையுங் கேட்டவன், நாட்டார்கள் விழித்
 திருப்ப - நாட்டிலுள்ளவா விழித்திருக்க, ஞாலத்துள்ளே - உலகத்
 தில், நாயினுக்கு தவிசு இட்டு - நாய்க்கு ஆசநமிட்டு, நாயினேற்கு -
 நாயினேனுக்கு, காட்டாதன எல்லாங்காட்டி - காட்டவொண்ணாத
 வற்றையெல்லாங் காட்டி, பினனும் - மேலும், கேளாதன எல்லாம்
 கேட்பித்தது - கேட்காதன யாவையும் கேட்பித்தது, எனனை - என்னை,
 மீட்டேயும் பிறவாமல் - மீட்டும் பிறவாமல், காத்தது ஆட்கொண்
 டான் - தடுத்தாண்டான், (இது) எம்பெருமான செய்திட்ட - எம்
 பெருமான் செய்த, விச்சைதான் - ஒருவிதத்தையேயாம், எ - று.

(க - னா.) ஒருவராலுங் கேட்டறியப்படாதவனும், தனக்
 கொரு கேடில்லாதவனும், உறவில்லாதவனும், கேளாமலே யெல்
 லாம் கேட்டவனும் ஆகிய எம்பெருமான் என் சிறுமை நோக்காது,
 நாய்க்குத் தவிசிட்டாற்போலத்தன்னருகிருத்திக் காட்டற்கரிய தன்
 னுணமைநிலையைக் காட்டி, யான் ஒருஞானந் கேளாத வேத்சிவா
 கமாதிகளி னுட்பொருள்களை யெல்லாங் கேட்பித்தது, மீட்டும் பிற
 வாமல் என்னைத் தடுத்தாட்கொண்டான், இஃதோர் வித்தையேயா
 மென்பதாம்.

(வி - னா) கேட்டாருமறிபாதான எனபதற்குக் கேட்டினை யுடைய எல்லாராலும் அறியப்படாதவன் என்றுலாததலும் பொருத் தும். கேடு - அழிவு, இறைவன் தன்னுண்மைநிலை முதலியவற் றைக்காட்டி, வேதசிவாகமாதிகளின் பொருள்களையெல்லாங் கேட் பித்து, மீட்டும் பிறவாமல தமமைத தடுத்தாட்கொண்டமையால், காட்டாதனவெல்லாங்காட்டிப் பின்னுங்கேளாதனவெல்லாங் கேட் பித்தென்றே மீட்டேயும் பிறவாமற் காததாட்கொண்டான் என றா. நாயினுக்குத் தவிசிட்டு என்றது உடையவளுகிய இறைவ னது பெருமையையும் உடைமையாகிய தமது சிறுமையையும் உணர்த்தற்கென்க.

(உஅ)

விசசைதானிதுவொப்பதுண்டோகேட்கின்

மிகுகாதலடியாதமமடியனாகுகி

யசசநதிரத்தாட்கொண்டானமுதமுறி

யகநெகவேபுகுநதாண்டானன்புகூர

வச்சனாணபெண்ணலியாகாசமாசி

யாரமுலாயநதமாயப்பானின்ற

செசசைமாமலாபுறையுமேனியெங்குள

சிவபெருமானெம்பெருமானேவாகோவே.

(ப - னா) அச்சை - (எமது) தந்தையும், ஆண பெண் அலி ஆகாசமஆகி - ஆண பெண் பேடு ஆகாயம் எனபவைகளாகி, ஆம்அழல் ஆய் - நிறைந்த நெருப்பாகி, அநதமஆய - இவையாவுக்கும் முடிவா கி, அப்பால்நின்ற - அசறகும் அப்பாறபட்டுநின்ற, மா - அழகாகிய, செச்சைமலா புறையும் - செச்சைமலலாநிகாதத, மேனி - திருமே னியையுடைய, எவகன சிவபெருமான - எவகன் சிவபெருமானும், எம்பெருமான் - எம்பெருமானும், தேவாகோ - தேவாபெருமானும் ஆகிய இறைவன், மிகுகாதல் - மிகக் அன்பினையுடைய, அடியா தம் அடியனஆகி - தன்னடியார்க் கடியனாகி, அச்சம் தீர்த்து - பயத்தைத் தவிர்த்து, ஆட்கொண்டான் - எனனைத் தடுத்தாட் கொண்டவனாய், அமுதம் ஊறி - அமிரதம் ஈரநது, அகம்நெக - மனம் நெகிழவும், அன்புகூர - அன்புமிகவும், புகுநது ஆண்டான் - வலியவந தாண்டருளினன், கேட்கின் - கேட்குமிடத்து, இது ஒப் பது - இதனை நிகாப்பதாகிய, விசசையுண்டோ - விததையொன்றுள தோ, எ - று.

(க ா) ஆண், பெண், அலி, என்னும் உருவங்களை யிகத்தவ றுய், பஞ்சபூசவடிவனும், அவற்றின் முடிவிடமாகிய மூலப்பகுதியாய், அதனையும் கடந்து நின்ற சிவபெருமான், ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறி யேனைத தனடியனாகிப்பிறவிததுபததினின றும நீக்கி ஆட்கொ ண்டருளி யெனமனமுருகுமபடி அந்நுனனேபுகுநது நிலபெற்றிரு ந்தான். இதுபோன்ற வித்தையொன் றுவகத்திலுண்டோ வென் பது.

(வி - ா) விச்சைதானிது வொப்பதுண்டோ? கேட்கின் என் றது, இதனை நிகாப்பதாகிய வித்தையொன் றுண்டாகக் கட்டபுலனா லறியாமையேயன்றிச் செவிப்புலனா கேட்டுமறியோம என்றபடி. அச்சம் என்றது, பிறப்பிறப்பு முதலியவற்றிற் கஞ்சுதலை. மிகு காத லடியா - பேரன்பினையுடைய அடியா (மெய்யடியார்.) ஒரு பொ ருள் கிடைப்பின் அதனை முதலில் அடுத்தவர்க்குதவி, அதன்பிறகு தானாகாவது பெருந்தகையாக கியல்பாதல்போல, இறைவன எனனை முந்தித் தன் அடியார்க்கடியனாகிப் பிறகு தனக்காட்கொண்டான் என்பா, “மிகுகாதலடியா தம்மடியனாகி அச்சந்தீர்த்தாட்கொண் டா னமுதமுறியகநெகவே புகுந்தாண்டா னன்புகூ” என்றும் “மிகுகாதலடியார்க்குத் தமக்கும் பொருத்தமுண்டாக, அமுதமுறி யகநெகவே புகுந்தாண்டானன்புகூ” எனறும், அருளிச்செய்தனர். இவ்வாறே பிறுண்டும் “தனசீரடியார் குலமபணிகொன்ன வெனைக்கொ டத்தோன” எனக் கூறுதல்காண்க. அகதம் என்றது முடிவிடம். அது இங்கு மூலப்பகுதியை யுணர்த்திற்று. அப்பால் என்றது - அப்பகுதிக்கப்புறத்ததாகிய முத்தியுலகினை. நின்ற என்றது, இறை வனது நிலபேற்றை யுணர்த்தற்கு. இறைவனது நிலபேற்றானே அம்முத்தியுலகிற்கும் நிலபேறுகொள்க. செச்சைமலர் - வெட்சிம லர், அணறி செச்சைமாமலர் என இரண்டாகப்பிரித்து செச்சைமல னாயும் செந்தாமரைமலையும்கோடலும் பொருந்தும். செச்சை - செஞ்சுத்தநமுமாம். மா - பெருமை, “பூவிற்குத் தாமரையே” என் கிறபடி மலர்களுட் பெருமைவாய்ந்ததாதலால் மாமலர் என்றது தூ மரைக்காயிற்று எனக்கொண்டு, செச்சையையும் செந்தாமரையையும் நிகர்த்த திருமேனியென்க. உசு - ம் பாடல் செந்தாமரைக் காடனையமேனி என்றதற்கும் இதற்கும் பொருத்த முண்மை யறிக.

தேவாகோலறியாததேவதேவன்
 செழுமபொழில்கள் பயந்துகாத்தழிக்கும்ற்றை
 மூவர்கோனய்நின்றமுதலவனமூாததி
 மூதாதைமாதானும்பாகத்தெற்றை
 யாவாகோனென்னையுமவநாண்டுகொண்டான்
 யாமாக்குநகுடியலலோம்யாதுமஞ்சோ
 மேவினோமவனடியாரடியாரோடு
 மேனமேலுங்குடைந்தாடிபாடுவோமே.

(ப - னா) தேவாகோ அறியாத - தேவர்கட்காசனாகிய இந்நிறனும் அறியாத, தேவதேவன் - தேவர்களுக்குத் தேவன், செழு பொழில்கள் - செழுமையாகிய உலகங்களை, பயந்து - படைத்து, காத்து - காப்பாற்றி, அழிக்கும் - சங்கரிக்கிற, மறறை - மறையோராகிய, மூவா கோன் ஆய நின்ற - மூவாக்கும் தலைவனாகி நின்ற, முதல்வன் - ஆதிபுருடன், மூாததி - அட்டமூர்த்தமாயிருப்பவன், மூதாதை - யாவாக்கும் பாட்டன், மாதுஆளும் - உமாதேவியாரால் ஆளப்பட்ட, பாகத்து - பங்கினையுடைய, எந்தை - எமது தந்தை, யாவாகோன் - எல்லார்களுக்காலவன், (இத்தன்மையன்) வந்து - எழுந்தருளி, என்னையும் - நாயினேனையும், ஆண்டுகொண்டான் - ஆண்டுகொண்டருளினன், (ஆதலால் இனி) யாம்-நாம், ஆர்க்கும் - எவர்க்கும், குடிஅல்லோம் - குடிகள் அல்லோம், யாதுமஅஞ்சோம் - எதனையும் அஞ்சோம், அவன் அடியார் அடியாரோடு - அவனது அடியார்க்கடியாரோடு, மேவினோம் - கூடினோம், மேன்மேலும் - மேலுமேலும், குடைந்து - கவிரது, ஆடிஆடுவோம் - பலகாலும் ஆடுவோம், எ - று

(க - னா.) இறைவன் தானே எழுந்தருளி என் னிறுமைநோக்காது என்னைத் தடுத்தாட்கொண்டமையால் இனி நாம் யார்க்கும் குடிகளல்லோம், எதற்கும் அஞ்சோம், அவனடியாரடியாரோடு கூடினோம், மேன்மேலும் குடைந்தாடுவோம் எனபது.

(வி - னா.) மூவர் என்றது பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன் என்பவர்களை. மூாததி - மூர்த்தத்தையுடையவன், மூர்த்தம் - உருவம். அட்டமூர்த்தம் நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், சந்தி

ரன், சூரியன், ஆன்மா எனபன. பாகம் என்றது இடப்பாகத்தை. யாதும் என்பதற்குச் சிறிதும் எனப் பொருள்கூறினும்மையும், குடைந்தாடியாடுதல் - கிளைந்தாடுதல். (௩௦)

திருச்சிற்றறம்பலம்

ஆ த் து ம சு த் தி.

அதாவது அநுபவத்தழுந்தல்.

அறச்சிர்க்கழிநெழிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றறம்பலம்.

ஆடுகின்றிலைகூத்துடையானகழற்கன்பிலையென்புருகிப் பாடுகின்றிலைபதைப்பதுஞ்செய்க்கலைபணிகலைபாதமலர் சூடுகின்றிலைசூடுகின்றதுமிலைதுணையிவிபிணநெஞ்சே. தேடுகின்றிலைதெருவுதோறலநிலைசெய்வதொன்றறியேனே.

(ப - னா.) துணையிலி - ஒப்பிலியாகிய, பிணம் நெஞ்சே - பேய்போலும் மனமே, கூத்த ஆடுகின்றிலை - கூத்தாடுகின்றிலை, உடையான் கழற்கு - உடையவனது திருவடிக்கு, அன்பு இலை அன்பு செய்கின்றிலை, அன்பு உருகி பாடுகின்றிலை - அன்புருகிப்பாடும் செய்கின்றிலை, பதைப்பதும் செய்கிலை - பதைத்தலும் செய்கின்றிலை, பணிகிலை - வணக்குகின்றிலை, பாதமலர் - திருவடிமலரை, சூடுகின்றிலை - சரிக்கின்றிலை, சூடுகின்றதும் இலை - சூட்டுவதும் செய்கின்றிலை, தேடுகின்றிலை - தேடுவதும் செய்கின்றிலை, தெருவுதோறு அலநிலை - தெருக்கள் தோறும் நின்று அலறுகின்றிலை, (நீ இத்தன்மையை யாதலால்) செய்வது - செய்யக்கடவதாகிய, ஒன்று - ஒருபாயத்தையும், அறியேன் - யான் அறிந்திலேன், எ - று.

(க - னா.) நெஞ்சே, உடையவனது திருவடிக்கு அன்பு செய்கின்றிலை, அவ்வன்பின்மேலீட்டால் கூத்தாடுதல் முதலியவையுஞ் செய்கின்றிலை, நீ யிவ்வாறான பின்பு யான செய்யும்வகை பொன்றும் அறிந்திலேன் என்பது.

(வி - னா.) ஆடுதல முதலிய காரியங்கள் நிகழ்தற்கு அன்பு காணாமாதலால் அதனை முன் வைக்கவேண்டி விருக்க, ஆடுகின்றிலை யென முறகறினது செய்யுள் நடையாதலாலென்க. பாதமலா குடு கின்றிலை என்பதற்குத் திருவடியில் அன்பரிட்ட மலனைச் சூடுகின்றிலை யெனவும், திருவடி மலரில் மலனைச் சூட்டுதல் பொருத்த முடைமையின், அடுத்ததுச் சூட்டுகின்றது மிலையெனவும் கூறுக. பிண்ணெஞ்சேயென மேல்வந்தமையால் துணையிலி யென்றது இழிவி னால் ஒப்பினமையைக் குறித்தது. பிண்ணெஞ்சே யென்றது பய னின்மையைக் குறித்தது. (௩௬)

அறிவிலாதவெனைப்புருந்தாண்கொண்டறிவதையருளிமே னெறியெலாமபுலமாக்கியவெனதையைப்பருந்தையறுபாபனைப பிறிவிலாதவின்னருள்கள்பெற்றிருந்தமாமாறுத்திபிண்ணெஞ்சே கிறியெலாமிகக்கிழப்படுத்தாய்கெடுத்தாயெனைக்கெடுமாறே.

(ப - னா.) பிணம் நெஞ்சே - பேய மனமே, அறிவு இலாத - அறிவற்ற,என்னை - என்னை,புருது ஆண்டு கொண்டு - எழுந்தருளி வந்தாண்டு கொண்டு, அறிவதை அருளி - அறிவை அருள் செய்து, மேல் நெறி எல்லாம் - மேலாகிய வழிகளை யெல்லாம், புலம் ஆக் கிய - புலப்படுத்தின, எந்தையை - எமது தந்தையை, பருதனை அறுப்பானே - பிறவிததனையைச் சேதிப்பவனை, பிறிவு இல்லாத - நீக்கமில்லாத, இன் அருள்கள் பெற்றிருந்தும் - இனிய அருள் ளைப் பெற்றிருந்தும், மாறுகி - மாறுபடா நின்றனை, கிறி எல் லாம் மிக - பொய்க்கெறிகள் மிகாநிற்க, என்னை கீழ் படுத்தாய் - என்னைத தாழ்வு படுத்தினை, கெடும ஆறு கெடுத்தாய - யான கெடும வண்ணம் கெடுத்தனை, எ - று.

(க - னா) நெஞ்சே, அறிவிலாத என்னைத தானே வலிய வந்தாட்கொண்டதனையும்,எந்தையாகியகெடுபெருமான் பலவகையாக அருள் செய்ததனையும்,சிறிதும்நினையாதமாறுபடுகின்றனை யாதலால் என்னைக் கெடுத்தே விட்டனை யென்பது.

(வி - னா.) மேல்நெறி யெனறது முதநிறைவை. புலமாகரு தல் - உணர்த்துதல். கிறி - பொய் கிறியெலா மிக என்றமையால் மெய்யெலாம் தாழ்வென்றும் பொருள் போதரும். கெடுமாறு கெடுத்த

லாவது, கெடுத்ததற்குரிய வுபாயத்தாற் கெடுத்தல். என்னைக் கெடுத்தல் உனக்குங் கெடுதியா மென்பதைக் குறித்திலை யாதலால், பபனிலியாதி யென்றற்குப் பிணரெஞ்சே யென்றருளினா. (௩௨)

மாறிநின்றெனைககெடக்கிடந்தனையெயமமதிவிலிமடநெஞ்சே தேறுகினறிலமினியுணைச்சிக்கெனச்சிவனவன் றிரடோன்மே னீறுநின்றதுகண்டனையா யினுநெககிலையிக்காயங் கீறுகினறிலகெடுவதுனபரிசிதுகேட்கவுங்கிலலேனே.

(ப - னா.) எம்மதியிலி - எமது அறிவிலியாகிய, மடநெஞ்சே - அறியாமையையுடைய மனமே, என்னை மாறிநின்று - என்னை மாறுபட்டுகின்று, கெட - யான கெட, கிடந்த - சுமமாவிருந்தது, அனையை - அதனமையையாயினே, (ஆசலால்) இனி - இனி, உன்னை - உன்னை, சிககென - உறுதியாக, தேறுகின்றிலம் - தெளிகின்றிலம், சிவன அவன - சிவபெருமானாகிய அவனது, திரள்தோன்மேல் - திரண்டபுயங்களின்மீது, நீறுநின்றது - திருவெண்ணீற்றுந்ததனை, கண்டனையு - கண்டனம், இன்னும் நெககிலை - இன்னம் மனமுருகினையிலை, இ காயம் கீறு கின்றிலை - இகத வுடம்பைப் பிளக்கின்றிலை, உன் பரிசிது - உன் தன்மையாகிய இது, கெடுவது - கெடுத்ததற்குரியது, (அதை) கேட்கவும் கில்லேன் - கேட்கவும் சம்மதியேன், எ - று.

(க - னா) அறிவில்லாத நெஞ்சே என்னை யிவ்வாறு செய்த வுன் வரலாற்றை யுறுதியாகத் தெளிந்திலேன் என்பது.

(வி - னா.) கிடந்தனையைத் தேறுகின்றிலம் என இயைப்பினும் பொருத்தம். சிவபெருமானது திரடோளும் நீற்றழகும் எத்தகையானாயும் கண்கவர் வனப்பினவாதலால் அவற்றைக் கண்டிருத்தும் மனமுருகாமலும் இக்காயத்தைக் கீறாமலுமிருந்தனே, உன் தன்மை கெடுத்ததேயுரியது, அதனைக் கேட்கவும் சகியென் என்றற்குச் "சிவனவன் றிரடோன் மே னீறுநின்றது கண்டனையாயினு நெககிலையிக்காயங், கீறுகின்றிலை கெடுவதுன் பரிசிதுகேட்கவுங்கில்லேன்" என்றருளினா. மதியிலி யென்பது நெஞ்சோடியையும். கில் ஆற்றற் பொருண்மையாதலால் கேட்டுச் சகிக்குமாற்றலிலேன் என்றுங் கூறலமையும். (௩௩)

கிற்றவாமன்மேகெடுவாயுடையானடிநாயேனை
விற்தெலாமிகவாள்வதற்குரியவன விராமலர்த்திருப்பாத
முற்றிலாவிளத்தளிப்பிரிநதருந் துநீயுண்டன வெல்லாமுன்
அற்றவாறுகின்னறிவுகின்பெருமையுமளவறுக்கில்லேனே.

(பு - னா.) கிற்று - வேண்டுகிறதெல்லாம், அவாம் - ஆசைப்
படுகிற, மனமே - கொஞ்சே, செடுவாய் - செடுவாயாக, அடிநாயே
னை உடைபான் - அடிநாயேனை யுடையவன், எல்லாம் விற்து - எல்
லாவகையாலும் விற்து, மிக - மிகுதியாக, ஆனவதற்கு என்னையா
ண்டருளுதற்கு, உரியவன் - உரிமையுடையவன், (அவ்விறைவனது)
விராமலர் - மணம்பொருந்திய தாமனாமலர்போன்ற, திருப்பாதம் -
திருவடியாகிய, முற்றிலா இளந்தளிர் - முகிராத இளந்தளிர், பிரிந்
தருந்து - நீங்கியிருந்து, நீ உண்டன எல்லாம் - நீ நுகார்தனயா
வும், முன் அற்ற ஆறும் - முன்னரே அற்றொழிந்த விதத்தையும், கின்
அறிவும் - உன்னிறவையும், நிறபெருமையும் - உன் பெருமையையு
ம், அளவறுக்கில்லேன் - அளவுபடுத்தும் ஆற்றலிலேன், எ - று.

(க - னா) மனமே, இறைவனது திருவடியைப் பிரிந்து நீது
கூந்த விடய வினபங்கனையும் உன் அறிவுமுதலியவற்றையும் அளவு
செய்கிலென் என்பது.

வி - னா) செடுவாய் - வியப்பின்கண் வந்தமுன்னிலை யசை
யிடைச்சொல். கிரய விகிரயங்களைச் செய்தற்குரியவன் என்றற்கு
விற்தெலா மிக வான்வதற்குரியவன் என்றருளினர். இளந்தளிர்
என்றலே யமைவதாயிருக்க, முற்றிலா என்றது மிகவும் இளந்தளிர்
என்றற்கு. அளவு - எல்லை. (௩௯)

அளவறுப்பதற்கரியவனிமையவாக்கடியவர்க்கெனியானங்
கனவறுத்துநின்றாண்டமைகருத்தினுட்கசிற்துணாநகிருத்தேயு
முனவறுத்துநின்றினைந்துளமபெருங்கனன் செய்ததுமில்லெஞ்சே
பளகறுத்துடையான்கழலபணிந்திலைபாகதிபுகுவானே.

(ப - னா.) இமையவர்க்கு - தேவர்களுக்கு, அளவறுப்பதற்கு -
அளவுபடுத்தற்கு, அரியவன் - அருமையானவன் - அடியவர்க்குஎளி
யான் அடியவர்க் கெளிதானவன், (அவன்) நம் களவு அறுத்து

நின்று - நமது களவுமார்க்கததைச் சேதித்து நின்று, ஆண்டமை - ஆண்டருளின படியை, கருத்தினுள் - கருத்தினுள்ளே, கசிந்த உணர்ந்திருந்தேயும் - கசிந்தறிந்திருந்தும், உன் - உள்ளனவாகிய குற்றங்களை, கறுத்து - கோவித்து, உன்னை நினைத்து - உன் நிலைமையைச் சிந்தித்து. உனம் - தன திருவுணததில், பெருகள்ள செய்ததும் இல்லை - பெருவஞ்சகம் செய்ததாயில்லை, (இங்ஙனமாக) பாகுதி புகுவான் - பாகுதியை புகும்பொருட்டு, பளகு அறுத்து - குற்றங்களை யொழித்து, உடையான் கழல் - உடையான திருவடிபை, பணிநிலை - வணங்கினாயில்லை, எ - று.

(க - னா.) நெஞ்சே, தேவர்களுக்கும் அரியனாகிய இறைவன் நம்மையோரோ பொருளாகிய யாட்கொண்டருளி னமையைச் சிந்தித்து, உன் குற்றங்களை நீக்கிப் பாகுதியடைதற்கு உடையவன் திருவடிபைப் பணிந்தனாயில்லை, உன் நன்மையிருந்தவாமெனனை யென்பது.

(வி - னா.) களவு - கண்ணம். கறுத்தல் - கெடுத்தல். பளகு குற்றம். புகுவான் என்பதிலு வான் எதிர்கால வினையெச்சமாகுதி.

புகுவதாவதும் போதாவதில்லாதும் பொன்னகர்புகப்போதற் குருவதாவது மெந்தையெம்பிரானென்னையாண்டவன் கழற்கன்பு நெருவதாவது நித்தலும் முழுதொடுதேனொடுபாட்கட்டி மிகுவதாவது மின்மற்றிதற்கென்செய்கேன் வினையேனே.

(ப - னா.) புகுவதாவதும் - புகுவதாயிருப்பதும், போதாவு இல்லாதும் - மீண்டிருந்த லிலலாததும், பொன்னகர் - சிலலோகமே, புகப்போதற்கு - (அதைப்) பெறுமாறு செல்வதற்கு, உருவதாவதும் - மனம் குழுவதாதலும், எந்தை - எமது தந்தை, எம்பிரான் - எம்பெருமான், என்னை ஆண்டவன் - என்னை யாண்டருளினவன், (அவனது) கழற்கு - திருவடிக்கு, அன்பு நெருவதாவதும் - அன்பிலை கெளிழ்வதாதலும், நித்தலும் - நாள்தோறும், அமுதொடுதேனொடு - அமிரதத்தோடும் தேனோடும், பாட்கட்டி - பாற்கட்டியினும், மிகுவதாவதும் - சுவையால் மேற்படுவதாதலும், இன்று எனில் - இல்லையாயின், இதற்கு - இதற்கு, வினையேன் - தீவினையை யுடையேன், என் செய்கேன் - யாதுசெய்வேன், எ - று.

(க - னா.) நெஞ்சே, போகருவாவற்ற முத்தியுலகத்திற் புருதற்கு இறைவன் திருவடிக்கு அன்புசெய்தல் முதலிய குணங்கள் உன்னிடத்திலையாயின யானெவ்வாறுய்வேன் என்பது.

(வி - னா.) புருவது - போதல். போதாவு - மீளல். பொன் - அழகு. செபுரத்தின் மிக்க அழகுளதொன்றின்மையின் அதனைப் பொன்னகர் என்றருளினா. நெஞ்சே, உன்னைத் திருத்தவலியிலேன் என்பா “இதற்கென்செய்கேன்” என்றருளினா. வினையேன என மது திவினையுடையேன் என்றபடி. (௩௬)

வினையென்போதுடையார்பிறாருடையானடிநாயேனைத் தினையின்பாகமுமபிரிவது திருக்குறிப்பன நுமற்றதனாலே முனைவன்பாதநன்மலர்பிரித்திருந்துநான் முட்டிலேன்றலைகேறே னினையன்பாவனையிருமபுகன்மனஞ்செவியின்னதென்றறியேனே.

(ப - னா.) என்போல் - என்னைப்போல், வினை உடையா - திவினையுடையவா, பிறா ஆ - பிறா யாருளா, உடையான் - உடையவன், அடி நாயேனை - அடி நாயினேனை, தினையின்பாகமும் - தினை யனவும், பிரிவது - நீங்குவது, திருக்குறிப்பு அன்று - திருக்குறிப்பன்றாகும், அதனாலே - அதினாலே, முனைவன் பாதம் - இறைவனது திருவடியாகிய, நன்மலா பிரித்திருந்தும் - நன்மலலனா நீங்கி யிருந்தும், நான் முட்டிலேன் - நான் (துண் முதலிய வற்றில்) முட்டிக்கொள்ளுகிலேன், தலைகேறேன் - தலையைப் பிளந்து கொள்ளேன், இனையன் - இத்தனமையேனாகிய என்னுடைய, பாவனை - சித்தனை, இரும்பு - இரும்பாகும், மனம் கல - மனங்கல்லாகும், செவி இன்னதென்று அறியேன் - காது இன்னதென்று சொல்ல அறியேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனது திருவடியைப் பிரித்திருத்தலாற்றாது முட்டிதல் தலைகேறுதல் முதலியன செய்திலேன். ஆகலால் என் பாவ வினை முதலியன இருமபு முதலியவற்றை நிகாக்குமென்பது.

(வி - னா.) ஆர் என்ற வினா எதிர்மறையாய் ஒருவருமில்லையென்பதை யுணர்த்தியது. தினையென்பது சிறுமைக்குக் காட்டுமோரணவை. முனைவன் - முன்னேன். திருவடி பிறவிப்பெருங்கட னீந்துதற்கு மரக்கலம் போறலால் பாதநன்மலா என்றருளினா. (௩௭)

ஏனையாவருமெய்திடலுற்றுமற்றினனதென்றறியாத
தேனையானெயைக்கருமபினினேறேறலச்சிலையெனசிலலோகக
கோனைமானனநோக்கதன்கூற்றைக்குறுகிலேனெடுங்கால
மூனைபானிருந்தோமபுகினறென்கெடுவேனுயிரோயாதே.

(ப - னா.) ஏனையாவரும் - மற்றையோர் எல்லாரும், எய்தி
டல் உற்று - அடையத தொடங்கி, இன்னது என்று அறியாத -
இனனதென்றுணராத, தேனை - தேனை, ஆன நெய்யை - பசுவின்
நெய்யை, கரும்பின் இன் தேறலை - கருமபின் இனிமையான
சாற்றை, சிலனை - சிலபெருமானை, என் சிலலோக கோனை -
என் சிலலோகத்தரசனை, மான் அன்ன - பெண் மானின் நோக்கம்
போன்ற, நோக்கி - திருநோக்கத்தையுடையவளாகிய உமாதேவியி
ன், கூற்றை - பங்களை, குறுகிலேன் - அணுகிலேன், யான் - நான்,
நெடுங்காலம் இருந்தது, ஊனை - உடம்பை, ஒம்புகின்றேன் - வளாக
கின்றேன், கெடுகென் - கெடுகெனாகிய எனது, உயிர - உயிரானது,
ஒயாதே - ஒழியாதோ, எ - று.

(க - னா.) இறைவனை யடையாது இப்பொய்யுடலைக காத்தி
ருந்தேன். இப்படிப் பயனிலியாகிய என்னுயிரழியாதோ என்பது

(வி - னா.) ஏனையாவரும் என்றது - பிரமன் இத்திரிமுத
விய தேவர்களை. தேனும் கரும்பின்றேறலும் நாவிற்குச் சுவையத
தலன்றி, உடர்பிலுள்ள சத்த தாதுக்களுக்கும உறுதியுடையதையுடைய
நெய்போலச் சிறந்த தன்மையின், அதனை நடுநாயகமாய வைத்தருளி
னர். மான் என்றது - மாளேக்கத்தை. கூற்றன் எனற்பாலது கூற
ன்னெ றின்றது. ஊன் - தசை, அது இவ்விடத்து மிகுதிபற்றி
உடம்புக்காயிற்று.

(நா.)

ஒய்விடாதனவுவமனிலிறநதனவொண்மலர்த்தாடநது
நாயிலாகியகுலத்தினுங்கடைப்படுமெனனைநனெறி காட்டித்
தாயிலாகியவினனருள்புரிந்தவெனறலைவனைநனிகாணேன்
றியில்வீழ்கிலேன்றின்வையுருள்கிலேன்செழுங்கடல்புகுவேனே.

(ப - னா.) ஒய்வு இலாதன - அழியாதனவும், உவமனில் இறந்
தன - உவமைப் பொருள்களினின்று நீங்கினவும் ஆகிய, ஒன் - ஒட்ப
மாகிய, மலா - தாமரை மலாபோன்ற, தான் - திருவடிகளை, தந்து -

கொடுத்த, நாயில ஆகிய குலத்தினும் - நாய்ச்சாதிவீனும், கடைப் படும் - கடையாகின்ற, என்னை - அடியேனுக்கு, நல் நெறிகாட்டி - நல்வழிகாட்டி, தாயில ஆகிய - தாய்போன்ற, இன் அருள் புரிந்த - இனிய அருள்செய்த, என் தலைவனை நனி காணேன் - என் இறைவனை மிகவும் காண்கிலேன், தியில் வீழ்கிலேன் - நெருப்பில் வீழ்கிலேன், திணவனா உருங்கிலேன் - வலியமலையினின்றும் உருங்கிலேன், செழு கடல் புருவேனே - செழுமையாகிய கடலிலாயினும் வீழ்வேனோ, அதவஞ் செயேன், ஏ - து.

(க - ணா) அழிவு உவமைகளில்லாதனவாகிய தன் திருவடிகளை யருளசெய்து, நாயினுங் கடைப்பட்ட என்னை நன்னெறிகாட்டி ஆண்டருளி, தாயினுமிக்க அருள்செய்த இறைவனைக்காணாத நான் தீப்பாய்தல் முதலிய செய்திலேன, என் மனவலியுந்தவாறென்னை யென்பது.

(வி - ணா.) ஓயவிலா தனதான், உவமனிலிறந்தனதான் என இயைக்க. நாயிலாகிய குலம் என்றது, நாய்க்குலம் என்றபடி. என்னை - யென்னும் இரண்டனுருபு நான்கனுருபாய் அருள்புரிந்த என்னும் வினையொண்டது. (நக)

வேனில்வேள்களைகிழித்திட மதிசுடுமதுதனைநினையாதே
மானிலாவியநோக்கியாபடிநிடைமத்திடுதயிராகித்
தேனிலாவியதிருவருள்புரிந்தவென சிவனகர்புகப்போகே
ஊனிலாவியையோமபுகதற்பொருட்டினுமுண்டெத்கிருந்தேனே.

(ப - ணா.) வேனில் வேள்களை - வேனிற்காலத்து மன்மதனுடைய பாணங்கள், கிழித்திட - உடம்பு முழுதும் நொனையாநிற்க, மதி சுடுமது தன்னை - சுந்திரன் சுவையையும், நினையாதே - சிநதியாமலே, மான் நிலாவிய - மானின் பார்வைபோன்று விளங்குகின்ற, நோக்கியர் - பார்வையையுடையவராகிய மாதரது, படிநிடைவஞ்சுவொழுக்கத்தில், மத்து இடுதயிர் ஆகி - மத்திட்டுக் கடையப் படும் தயிர்போல மனம்சுழன்று, தேன் நிலாவிய - தேனின் இனிய தன்மை நிலைத்த, திருவருள் புரிந்த - திருவருள் செய்த, என் சிவன் - என் சிவபெருமானது, நகர் - சிவபுரத்தில், புகப்போகேன் - புகப்போகின்றிலேனாகி, ஊனில் ஆவியை - உடம்பினுள் உயிரை, ஓம்புதற்பொருட்டு - வளர்த்தற்பொருட்டு, இன்னும் - இன்ன

மும், உண்டு உடுத்த இருந்தேன் - உண்டும் உடுத்தும் இருந்தேன், ஏ - று.

(க - னா.) மாதா மயக்கத்தில் அகப்பட்டமுன்ற என்னை யாட்கொண்டருளின இறைவனது சிவபுரத்தை யடையேனாகி, உடலுயர்களை யோம்புதற்பொருட்டு இன்னும் உண்டும் உடுத்தும் இருந்தேன் எனபது.

(வி - னா.) படி - பொய, வஞ்சம் மததிதெயிராகி னன்றது, மனச்சுழற்சிக்கு உடுத்திக் காட்டுவதோருவமை. எல்லார்க்கு மினிமை பயத்தலால் திருவருளைத் “தேனிலாவியதிருவருள்” என்றருளினர். போகேன் என்னும் முறறெச்சம், உண்டுதெயிருந்தேன் என்னும் வினையொண்டது (சு0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைம்மாறுகொடுத்தல்.

அதாவது தன்னைச் சிவனிடத்திலே கொடுத்தல்

க லி வி ரு த த ம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருகையானையொத்திருந்தென்னுளக
கருவையான் கண்டிலேனகண்டதெவ்வமே
வருகவேனறுபணித்தனைவானுளோர்க்
கொருவனாகிற்றிலேன்கிற்பனுண்ணவே.

(ப - னா.) என்னுள் இருகையானையை ஒத்திருந்த - என்மனத்தில் நீ இருகையானையை யொத்திருந்தும், அககருவை - அந்தமேன்மையை, யான் கண்டிலேன் - நான் அறிந்திலேன், கண்டது - (மற்றநான்கண்டது யாதெனின்,) எவ்வமே - துன்பமே, வான் உளோர்க்கு ஒருவனே - விண்ணுளோராகிய தேவர்களுக்குள் ஒப்பற்றவனே, வருக என்று - வருவாயாகவென்று, பணித்தனை - கட்டளை

யிட்டருளினே சிறபன உண்ணகிற்றிலேன - சதுரப்பாடுடையனாகி
அந்த அதுபவககத்தை சதுரப்பெற்றிலேன், எ - று.

(க - னா) ஸ்ரீ ஸேன மனத்தி லெழுந்தருளியிருத்தும் நான்
துன்பமதுபவியா விறற்றகிரககி வருகவென்று பணித்தருளினே, அந்
தச்சுகாதுபவத்தை துக்கிலலேன எனபது.

(வி - னா) இறைவன மாதுடச்சட்டையைச் சாததியெழுந்தரு
ளின குமுழாத ததை நீயையாநின்று, இருகையாணையை யென்
றருளினா. எவ்வம் - குறை அது குறைத்தற்குக் காரணமாகிய துன்
பத்துக்காமிற்று பணித்தல் - கட்டளையிடுதல் (சுக)

உண்டொரொண்பொருளென்றுணர்வாககெலாம்
பெண்டிராணலியெனறியொண்கிலை
தொண்டனேறருளவாவத்துதோன்றியு
கண்டுங்கண்டிலேனென்கணமாயமே.

(ப - னா) ஓ ஓண்பொருள் - ஒருஒப்பமாகியபொருள், உண்டு
என்று - உண்டென்று, உணாகாககு எல்லாம் - அறிகொககெல்
லாம், பெண்டிராண ஆண அலி என்று - பெண் ஆண அலிபென்று,
அறிய ஒண்கிலை - உணரொணறுகின்றிலை, தொண்டனேற்கு -
அடியனேனுக்கு, உள்ள ஆறு - உள்ளபடி, வந்துதோன்றியு - வந்து
காட்சிகொடுத்தனே, கணமெ - கணமெ, கண்டிலேன - கண்டிலே
னானே, (இது) என்னகணமாயமே - என்னகண்மரமமோ, எ - று.

(க - னா) மேலானொரு ளொன்றுண்டென்றுணர்நாதர்க்
கும அறிதற்கரிய நீ பெனக்குள்ளவாறு வந்து காட்சி கொடுத்தனே.
அந்நவன காட்சிகொடுத்த வுணைககணமெ, காணேறாய் மயங்கா
நின்றேன், இது என்ன கணமாயம் எனபது.

(வி - னா) ஒண்பொருள் - சிறந்தபொருள், அலி - பேடு. உள்
ளவாறு என்பது சிறுதொகுத்தது. கணமாயம் - கண்காடி வித்தை
(கண்ணெழைக்கும் வித்தை) (சஉ)

மேலைவானவரும்மறிபாததோர்

கோலமேயெனையாடகொண்டகூத்தனே

ஞாலமேவிசாபேயிவைவந்துபோங்

காலமேயுனையென்றுகொலகாண்பதே.

(ப - னா) மேலேவானவரும் அறியாதது - மேன்மையுள்ள தேவர்களும் அறியாததாகிய, ஓர் கோலமே - ஒப்பற்ற கோலமே, என்னை ஆட்கொண்ட கூந்தலே - என்னை யாட்கொண்டருளின கூத்தப்பிரானே, ஞாலம் விசுமபு இவை - மண விண்ணுளும் இவையாவும், வந்தபோம் - தோற்றி யொடுங்குகின்ற, காலமே - காலருபமாயிருப்பவனே, உன்னை - (இத்தன்மையையாகிய) உன்னை, காண்பது - யான் காணப்பெறுவது, என்று கொல் - எந்நாளோ, எ - று.

(க - னா) மேன்மையாகிய தேவர்களும் அறியவொண்ணாத கடவுளே, உன்னை நான் காணப் பெறுவது எந்நாளோ என்பது.

(வி - னா) மேலேவானவா என்றது மகன் முதலியோரினுஞ் சிறந்தாராதல நோக்கி மேலேவானவா - மேலுலகத்துள்ள தேவா என்றலுமாம். வானவா என்பதிலு வான மேன்மையெனவும், விண் எனவும் பொருள்கொண்டு, மேன்மையுடையா எனவும் விண்ணுலகத்திலுள்ளாரா எனவும் கூறுக மேலேவானவா - சாமாநிய தேவர் களினுஞ் சிறந்த தேவராகிய பிரம் விட்டுணுகுடன் என்றலு மொன்று. மேலேவானவா - மேலிருப்பதாகிய விண்ணுலகத்தீர் எனவும், மேலே முற்காலத்தில் எனவும் கூறலுமாம் கோலம் - உருவம். ஐம்பெரும் பூதங்களுள் முதலிறுதிசுளாகிய மண விண்ணைக் கூறவே இடையன் வாகிய நீர் கெருப்பு வாயுக்களும் அடங்குமாதலால், “ஞாலமே விசுமபே” என்றருளினா. என்று எனவே யமையவாயிருக்க, கொல் எனமேலுங் கூறல காண்டற கருமை தோன்றற்கென்க.(சுரு)

காணலாமபாமேகட்குநற்கதோர

வாணிலாப்பொருளையிகொரபாரப்பெனப்

பாணனைபடிற்றுககையவிட்டுனைப்

பூணுமாறறியேனபுலனபோற்றியே.

(ப - னா) கட்டு - கண்ணுகு, காணல்ஐம் - காணலாகி ன்ற, பரமே - பரம்பொருளே, கட்டு இறத்தது - கண்ணுக்குக் காணலாகாத, ஓர் - ஒப்பற்ற, வான் நிலா பொருளே - ஒளிநிலைபெற்ற பொருளே, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், ஓர் பாப்பு என - ஒருபறவைக குஞ்சபோல, பாழ்நனை - பாழ்நனாகிய நான், படிது ஆக்கையை விட்டு - பொய்யுடம்பை விட்டு, புலன்போற்றி - ஐம்பொறிகளைத்

தடுத்த, உன்னை பூணுமஆறு - (மெய்யாகிய) உன்னை யடையும் வழியை, அறியேன் - அறிந்திலேன், எ - று.

(க - னா.) கட்புலஞலறியப் படுதலும் அறியப்படாமையுமாகிய இருதன்மையுமுள்ள இறைவனே, அடியேன இந்தப் பொய்யுடம்பைவிட்டு உன்னை யடையும் வழியை யறிந்திலேன என்பது.

(வி - னா.) கட்டு என்பதனை காணலாம் என்பதனோடும் இறந்தது என்பதனோடும் இயைக்க. பாப்பு - பறவைகளுக்கு. இது தனக்குப் பறக்கும்பருவம் வருதலும் கூட்டைவிட்டு மேலிடத்திற் பறத்தல்போல, யானும் இந்த வுடம்பைவிட்டு மேலிடத்தானாகிய வுன்னையடைய வகையிலேன் என்றறகு, “இங்கொர் பாபபெண்பாணனென்படிற் ருக்கையைவிட்டுனைப் பூணுமாறியேன” என்றருளினர். அம்பலவாணன், குன்றவாணன் என்பவற்றில் வாழ்நான் என்பது வாணன் என நின்றாற்போல, பாழ்நான் பாணன் என நின்றது. படிற்றுகையை விட்டு என்றதனால் உன்னையெனபதற்கு மெய்யாகிய வுன்னையெனப் பொருளுகைகப்பட்டது. ஆகை - ஆக்கப்பட்டது. படிற்றுகை யென்பதற்கு, பொய் வஞ்சம் என்பவற்றாலாக்கப்பட்டது எனப் பொருள்கூறுக. (௪௪)

போற்றியென்றும்புரணமெபுகழ்ந்துநின்
றூற்றன்மிக்கவன்பாலழைக்கினறிலே
னேற்றுவந்தெதிராதாமனாததானாநுநாந்
கூற்றமன்னதொகொள்கையெனகொள்கையே.

(ப - னா) போற்றி என்றும் - போற்றியென்று சொல்லியும், புரண்டும்-புரண்டும்,புகழ்ந்தும் - புகழ்ந்து உரைத்தும்,நின்று - நின்று, ஆற்றல் மிக்க அன்பாய் - உலியிருந்த அன்பினால், அழைக்கின்றிலேன் - அழையாநின்றிலேன், என்கொள்கை - எனதுகொள்கையானது, எதிரா ஏற்று வந்து - எதிராததுவந்து, தாமனாதான் உறும் - தாமனா மலர்போலத் திருவடியையடைந்த, கூற்றம் அன்னது - யமனை நிகர்த்ததாகிய,தொகொள்கை - ஓர் கோட்பாடேயாம், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன்னை அன்பினால் அழையேறியினேன், இயமனைத திருவடியால் திருத்திக்கொண்டாற்போல என்னையும் திருத்திக்கோடல்வேண்டும் என்பது.

(வி - னா.) ஆற்றன்மிக்க அன்பு - ஒருவரானும் சலிப்பிக்க
கொண்ணாத அன்பு. தாமரைமுதலாகுபெயா. கூறறம் - கூறுபடித்
தல் (பிரித்தல்) உடலுயிர்களைப்பிரிப்பகனாதலால் இயமனுக்கு இப்
பெயா உண்டாயிற்று. (சடு)

கொள்ளுங்கில்லெனையனபரிற்கூய்ப்பணி
கள்ளுமவண்டுமறுமலர்க்கொன்றையா
னள்ளுங்கீழுளுமேலுளுமயாவுளு
மெள்ளுமெண்ணெயும்போனினறவெந்தையே.

(ப - னா) கள்ளும் - தேனும், வண்டும் - வண்டுகளும், அறு -
நீங்காத, கொன்றைமலரான் - கொன்றைமலர்மாலையை யுடையவ
னாகி, நள்ளும் - நடுவினும், கீழுளும் - முதலினும், மேலுளும் - இறுதி
யினும், யாவுளும் - எல்லாவயிகளுள்ளும், எள்ளும் - எண்ணெயும்
போல் - என்னையும் எண்ணெயும்போல, நின்ற - வியாபித்தநின்ற,
எந்தையே - எமது தந்தையே, கொள்ளும் கிலெனைய - உன்னையறிந்
துகொள்ளும் ஆற்றவில்லாத என்னையும், அன்பரின - உன்மெய்யடி
யாராப்போல, கூய்ப்பணி - கூவிக்கொண்டு பணிததருள்வாயாக,
எ - று.

(க - னா) கொன்றை மலர்மாலையுடையவனே, எள்ளும் எண்
னெயும்போல எல்லாப்பொருள்களினும் நீக்கமின்றி நிறைத்திருப்ப
வனே, உன்னையறிந்ததையும் வழி யறியாத என்னையும், உன்
பராப்போலக கூவிப்பணித்துக்கொண்டருளல வேண்டும் என்பது.

(வி - னா) கொன்றைமலரான் எனற்பாலது மலர்க்கொன்
றையான் எனமுன பிள்ளை மாறியின்றது. மலர்க்கொன்றையான்,
எந்தை, எனபவற்றை எழுவாயும் பயனிலையுமாக்கியுரைத்ததுக்கோட
லுமாம். இதில் பணியென்பதனைப் பெயரெச்சமாக்கி கொன்றை
யான்என்னும் பெயரோடு முடிக்க. நன் - நடு. (சசு)

எந்தையாயெம்பிரான்மற்றுமியரவாக்குந
தந்தைதாய்தம்பிரான் நனக்கஃதிலான
முந்தியென்னுள்புகுந்தனன்பாவருள்
சிந்தையாலுமறிவருஞ்செல்வனே.

(ப - னா) யாவரும் - எல்லாரும், சிந்தையாலும் - மனத்தாலும், அறிவு அரு செல்வன் - அறிதல் அருமையாகிய செல்வன், எந்தை ஆம் - எழுது தந்தையாகி, எம்பிரான் ஆம் - எம்பெருமானாகி, மற்றம் யாவாக்கும் தந்தை தாய ஆகி - மற்றுமுள்ள எல்லாருக்குத் தந்தை தாயாகி, தம்பிரான் ஆய - தம்பிரானாகி, தனக்கு அஃது இலான் - தனக்கு அது இல்லாதவனாகிப் இறைவன், முந்தி - முற்பட்டி, என உன் புகுந்தனை - என் மனத்திற் புகுந்தனை, எ - று.

(க - னா) யாவரும் மனத்தாலும் அறிய வொண்ணாத கடவுள், என் மனத்திற் புகுந்தனை இது என்னவிப்படி என்பது

(வி - னா) காயர் வாசுரு என்பவற்றினே யன்றி எனப் பொருளபடுதலால், சிந்தையாலும் என்ற வடிவை இறந்ததழீஇயது அஃது என்றது, தந்தை தாய முந்தியோடையடைததாத் தந்தை மையை. தனக்காட்படுக தனமையெனக் குண்டாவதன் முன்னம் என் மனத்திற் புகுந்தான் என்றற்கு, “முந்தியெண்ணுள் புகுந்தனை” என்றருளினார். இது “முந்தியான பொழில்” என்னும் திருக்கோவையார் செய்யுளில், “எய்தே முன்னொருமுடையான்” என்பதற்குவாகக்கப்பட்ட வுரையால் இஃது விளங்கும். (சஎ)

செல்வநெருவின் றிவி ன்ணோபுழுபு

புல்வரம்பின றியாக்குமருமபொரு

எல்லையி ல்கழலகண்ட மபிரிந்தனை

கல்வகைமனத்தே ன்பட்டகட்டமே.

(ப - னா.) செல்வம் - செல்வமும், நல்குரவு - உறுமையும், இன்றி - இல்லாமல், விண்ணோ - தேவாசனம், புழு புல் - பழுவுப் புல்லுமாகிய, கரையு இன்றி - எல்லையில்லாமல், எல்லை இல் கழல் கண்டும் - மேன்மைக்கார எல்லையில்லாத திருவடிபைக கண்டும், பிரிந்தனை - நீங்கினன், கலவகை மனத்தேன பட்ட - கல்லினினமாகிப் மனத்தினையுடைபேன் அடைந்த, கட்டமே - கட்டகாலந்தானோ, எ - று.

(க - னா.) மேன்மைக்கார எல்லையில்லாத இறைவனடியைக் கண்டும் அதனைப் பிரிந்தனை, இது என் செட்ட காலமோ என்பது.

(வி - னா) கழல் - அடி. யார்க்கும் என்ற வடிவை முற்றம்மை “யார்க்கு மரும்பொருள் எல்லையில் கழல் கண்டும் பிரிந்த

மையால், “கல்வகை மனத்தேன்பட்ட கட்டமே” என்றருளினர். வகை என்றது, இங்கு இனத்தை. கல்வகை மனத்தேன். வன்மையாற் கல்லுநிகர்த்த மனத்தினேன் என்றவாறு. கட்டம் - துன்பமுமாம். (சஅ)

கட்டறுத்தெனையாண்டுகண்ணாரநீ
றிட்டவன்பொடியாவருங்காணவே
பட்டி மண்டபமேற்றினையேற்றினை
யெட்டிளேடிசாண்டுமமறியேனையே.

(ப - னா.) கட்டு அறுத்தது - பிறவித்தனையைச் சேதித்து, என்னை ஆண்டு - என்னை யாண்டருளி, நீறு இட்ட - திருவெண்ணீற்றை யணிந்த, அன்பரோடு - அன்பர்களோடு, யாவரும் - எல்லாரும், கண் ஆர காண - கண்ணாக்காணும்படி, பட்டி - கள்வனாய், எட்டிளேடி இரண்டும் அறியேனை - எட்டோடு இரண்டினையும் அறியாத என்னை, மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை - உன் திருவோலக்க மண்டபத்தில் ஏறச்செய்தனை ஏறச்செய்தனை, ஏ - இஃதென்ன வியப்பு, ஏ - று.

(க - னா.) எட்டிரண்டறியாத கள்வனாகிய என்னை, உன் மெய்யடியா முதலினாகிய எல்லாரும் காணும்படி யாண்டருளி உன் திருவோலக்க மண்டபத்தி லேறச்செய்தருளினே. இஃதென்ன வியப்பு எனபது.

(வி - னா.) கட்டு - பிறவித்தனை. கண்ணார ஆண்டு என்றியைத்து, கண்ணோக்கத்தா லாண்டருளி பென்றுணாப்பினுமாம். இதனைச் சட்சுதிடசையென்பர். அன்பா யாவாகும் நீறு சிறந்த சினனமாதலால் நீறிட்ட அன்பா என்றருளினா. பட்டி - இடம். பட்டி மண்டபம், இடமகன்ற மண்டபம். பட்டி எனபதற்கு நாய எனவும் பொருள் கூறுதலுண்டு, அது நாய் சிவிகை யேற்றுவித்த” என்பதனோ டொருபுடை யொத்திருத்தலானென்க. எட்டு இரண்டு என்றது அகர உகரங்களை. மறைப்பொருளானவாகிய இவற்றின் விநி வெல்லாம் குருமுகத்தா னுணர்ந்தமைக. (சக)

அறிவனையமுதேயடிநாயினே
னறிவனாகக்கொண்டோவெனையாண்டது
வறிவிலாமையனறேகண்டதாண்டநா
ளறிவனோவல்லனோவருளீசனே.

(ப - னா.) அறிவ்னே - அறிவுருவனே, அமுதே - அமிர்தமே
அடிநாயினேன் - உன் திருவடிக்கீழ் நாய்போல்வேன், அறிவன
ஆக கொண்டோ - அறிவுடையவனாகக்கொண்டோ, என்னை ஆண்டது - என்னையாண்டருளினது, அன்றே கண்டது - அந்நாளே நீ
கண்டது, அறிவிலாமை - அறியாமையே, ஆண்டநான் - என்னை
யாண்டருளின நாளில, அறிவனே - நான் அறிவுடையேனே, அவ்
லனே - அறிவிலேனே, ஈசனே - பெருஞ்செல்வனே, அருள் - அருள்
செய்வாயாச, எ - று.

(க - னா.) நான் உனக்கடிமைப்பட்ட காலத்தில் எனக்கிருந்
தது அறியாமையே, அங்ஙனமாக என்னை அறிவுடையவனாகக்
கொண்டோ நீ யாண்டருளினது என்பது.

(வி - னா.) ஞானமயனாதலால் அறிவனே என்றும், அன்
பாக்கு அமுதமபோல்பவ னாதலால் அமுதே என்றும் அருளிச்செய்
தனா. அநிததானாயும் அழிவிலிசனாககித தானும் அழிவிலியா
யிருத்தலால் அமுது என்றார் எனினும் பொருத்தம். (௩௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அநுபோகசுத்தி.

அதாவது சுகமேலீடு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈசனையென்னெமமானெயெந்தைபெருமானென்பிறவி
நாசனேநானயாதுமொன்றல்லாப்பொல்லாநாயான
நீசனேனையாண்டாய்க்குறினைக்கமாட்டேன்கண்டாயே
தேசனேயமபலவனேசெய்வதொன்றும்றியேனே.

(ப - னா.) ஈசனே - செல்வப்பெருக்கையுடையவனே, என் எம்மானே - என் எம்பெருமானே, எந்தை பெருமான் - எமது தந்தையாகிய பெருமானே, என் பிறவி ஈசனே - என் பிறவியை நசிக்கச் செய்வோனே, நான் - யான், யாதும் ஒன்று அல்லா - ஒரு பொருளுமல்லாத, நாயான் - நாய்போன்ற, நீசனேனே - நீசனாகிய என்னை, ஆண்டாய்க்கு - ஆண்டருளின உன்னைக் குறித்து, நினைக்கமாட்டேன் - சிந்திக்கமாட்டேன், தேசனே - ஒளியுருவனே, அம்பலவனே - அம்பலத்தையுடையவனே, செய்வது - செய்யக்கடவதை, ஒன்றும் அறியேன் - சிறிதும் அறியமாட்டேன், ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, என் பிறவி நசிக்கும்படி என்னை யாண்டருளின உன்னைக் குறித்துச் சிந்தியேன், செய்யக்கடவதையும் அறியேன என்பது.

(வி - னா.) ஈசன - பெருஞ் செல்வதையுடையவன். (எல்லாப்பொருள்களையும் தனக்குடைமையாக வுடையவன்) தேச - ஒளி.

செய்வதறியாச்சிறுநாயேன்செம்பொற்பாதமலாகாணுப் பொய்யர்பெறும்பேறத்தனையும்பெறுதற்குரியேன்பொய்யிலாமெய்யாவெறியார்மலர்ப்பாதமேவக்கண்டிங்கேட்டிருந்தும் பொய்யனேனானுண்டுதிவகிருப்பதானேனபோரோறே.

(ப - னா.) செய்வது அறியா - செய்வதறகுரியதை அறியாத, சிறு நாயேன - சிறு நாயினேன், செம்பொன் - செம்பொனபோன்ற, பாத மலர் - உன் திருவடித்தாமரை மலரை, காணு - காணாத, பொய்யா - பொய்யாகன், பெறும்பேறு அததனையும் - அடையும் பேறுகளை மெயலாம், பெறுதற்கு உரியேன் - அடைதற்குரியேனாகி, பொய் இல்லா - பொய்யற்ற, மெய்யா - மெய்யினா, வெறி ஆ - மணம் நிறைந்த, மலர் பாதம் - தாமரைமலர்போலும் (உன்) திருவடியை, மேவக்கண்டும் - அடையக்கண்டும், கேட்டிருந்தும் - கேள்விப்பட்டிருந்தும், பொய்யனேன் நான் - பொய்யினேனாகிய நான், உண்டு உடுத்த - உண்டும் உடுத்தும், இவகு இருப்பதானேன் - இவ்வுலகத்தில் இருக்கலாயினேன், போர ஏறே - போரில் ஆண்சிறகம்போல் பவனே, ஏ - று.

(க - னா.) செய்ய வடுப்பதித வென்றறியாத நாயேன உன் திருவடியைக்காணாத பொய்யா பெறும் பேறெல்லாம் பெறுதற்குரிய

யேனாகி, உன் மெய்யன்பா உன் திருவடி யடையக்கண்டும் கேட்டும், அதனையடைய முயலாது பொய்யனும் உண்டுடுத்துக் காலவழிக்கின்றேன என்பது.

(வி - னா.) செய்வதறியா என்றாரேனும் செய்வதற் தவிர வதமறியா எனப்பொருள் கொள்க. சிறு நாயேன் - சிறுமையை யுடைய நாயினேன். செம்பொற்பாத மலர் என்றது எய்தற்கருமை நோக்கி, பொய்யா பெறும் பேறு என்றது துன்பத்தை. (௫௨)

போரோறேநின்பொன்னகாவாய்நீபோந்தருளியிருணீக்கி வாறேறிளமெனமுலையாளோடுஎனவந்தருளவருள்பெற்ற சீரேறடியாரநின்பாதஞ்சேரக்கண்டுகண்கெட்ட ளூரோறியிங்குமுலவேனோகொடியேனுயிரதாணுலவாதே.

(ப - னா.) போர் ஏறே-போரேற போல்பவனே, தின்பொன் னகாவாய் - உன்பொன்னகாரினின்றும், நீ போந்து அருளி - நீ யெழுந்தருளி, இருள் நீக்கி - மனத்திருளை நீக்கி, வார் ஏறு - வார ணியப்பெற்ற, இளமெல் முலையாளோடு உடன் - இளமையாகிய மெல்லிய தனக்களையுடையவளாகிய உமாதேவியோடுகூட, வந்து அருள் - வந்து அருள்செய்ய, அருள்பெற்ற - உன் திருவருள்பெற்ற, சீர ஏறு அடியார் - சிறப்பு மிகுந்ததொண்டர், நின்பாதம் சேரகண் டும் - உன் திருவடியை அடையக்கண்டும், கொடியேன் உயர் உல வாத - கொடியேன உயிரழியாமல், கண்கெட்ட ஊர் ஏறு ஆய் - கண்ணிழந்த ஊர்ப்பன்றி போன்று, இங்கு உழல்வேனோ - இவ்வுல கத்தில் சுழலாநிற்பேனோ, ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, நீ உன் சிவபுரத்தினின்றும் எம்பி ராட்டியோடும் இவ்விடத் தெழுந்தருளி, அருள்செய்யப்பெற்ற உன் அன்பர் உன் திருவடியை யடையக்கண்டும், கண்கெட்ட ஊர்ப் பன்றிபோன்று இவ்விடத் துழலாநிற்பேனோ, இததன்மையேனது உயிர நீங்காதோ என்பது.

(வி - னா.) பொன்னகா - அழகாகியநகர். இதற் சிறந்தழகி தானகர் ஒன்றினமையால், பொன்னகா என்றருளினர். பொன் னகாவாய் என்பதில் வாய் நீங்கற் பொருளதாகிய ஐந்தனுரபாகக் கொன்னப்பட்டது. அருளுருவாகிய பிராட்டியோடு கூடாவழி

அருள்செய்தவியலாமையால் “வாரேறினமென் முலையானோடுன் வந்தருள்” என்றருளினா. அருள்பெற்ற சீரேறடியார் என்றமையால், சீரேறுதற்குக் காரணம் அருளென்றதாயிற்று. ஊரேறு என் றொழியாது கண்டெட்ட என விசேடணங்கொடுத்தது மிகவும் தம்மையிழித்தற்கென்க. ஊரேறு என்றதில் ஏறு-இடபம்எனினும் பொருத்தம். (௫௩)

உலவாக்காலந்தவமெய்தியுறுப்பும்வெறுத்திவருளைக்காண்பான் பலமா முனிவாநனிவாடப்பாவியேனைப்பணிகொண்டாய் மலமாகரூரமபையிதுமாய்க்கமாட்டேன்மணியேயுனைக்காண்பா னலவாநிறகுமன்பிலேனென்கொண்டெழுதேனெமமானே.

(ப - னா.) உலவாகாலம் - ஒழியாதகாலம், தவம் எய்தி - தவத் தை மேற்கொண்டு, உறுப்பும்வெறுத்தது - உடம்பையும் வெறுத்து, இங்கு உனனை காண்பான் - இவ்வுலகத்தில் உனனைக் காணும்பொரு ட்டு, பலமா முனிவா - பலராகிய பெரியமுனிவர், நனிவாட - மிகவும் வாடாநிற்க, பாவியேனை - பாவியாகிய என்னை, பணிகொண்டாய் - ஏவல்கொண்டாய், மணியே - மாணிக்கமே, உன்னைக்காண்பான் - உனனைக்காணும்பொருட்டு, மா - பெரிய; மலம் ரூரம்பை - மலக் கூடாகிய, இது - இசை, மாய்க்கமாட்டேன் - ஒழிக்கமாட்டேன், அலவாநிற்கும் - துன்புறு நிற்கிற, அன்பு இலேன - அன்பற்றே னாகிய நான், என்கொண்டு எழுகேன் - யாதகொண்டு உயர்வேன், எம்மானே - எம்பெரியோனே, எ - று.

(க - னா.) அளவில்லாத காலம் உடம்பையும் வெறுத்துத் தவம்புரிந்த பலமுனிவரும் வாடாநிற்க, பாவியாகிய என்னைப்பணி கொண்டனை, அங்ஙனமாகவும், இந்த மலவுடம்பை யொழிக்க முயலேன், உன்கண் அன்பில்லாத நான் எதனைக்கொண்டியேவென் என்பது.

(வி - னா) உலவுதல் - ஒழிதல், (கெடுதல்). உறுப்பு இங்கு உடம்புக்காயிற்று. இதனைவெறுத்தலாவது “என்பெழுந்தியங்கும் யாக்கையர்” என்றவாறே உடம்பை யொறுத்தல். “சுடச்சுடரும் பொன் போ லொளிவிடுத்துணபஞ் சுடச்சுடகோறகிற்பவர்க்கு” என் பது திருக்குறள், உறுப்பும் என்பது வீடு பேற்றுக்குத் துணைக்காரண மாதற் சிறப்புநோக்கி யாதலால் உம்மை உயர்வு சிறப்பு. ஏனையவர்

றைவெறுத்தலே யன்றி யெனப்பொருள்படலால் இறத்தது தழீஇ யதுமாம். அலவாநிற்றல் - அங்கலாய்த்தல், துன்புறல். (௧௫)

மாளேர்நோக்கியுமையாள் பங்காவந்திங்காடகொண்ட தேனேயமுதேதருமபின் றெளிவேசிவனெதென றிலலைக் கோனேயுன றன்றிருக்குறிபபுககடுவாராநினகழல்குட ஆனாபுழுக்கடிதுகாத்திங்கிருபபதானே னுடையானே.

(ப - னா.) மான்னோநோக்கி - மானினது நோக்கத்தை நிகர்த்த நோக்கத்தை யுடையானாகிய, உமைபாள் பங்கா - உமாதேவி பாகனே, இங்குவந்த ஆட்கொண்ட - இங்கு எழுந்தருளி அடிமை கொண்ட, தேனே - தேறலே, அமுதே - அமிாதமே, கரும்பின் தெளிவே - கருப்பஞ்சாற்றின் தெளிவே, சிவனே - சிவபெருமானே, தென் தில்லைக கோனே - தென்தில்லைக கதிபனே, உன் திருக்குறிப் புகடுவாரா - உன் திருக்குறிப்பைப் பெறுவோர், நின் கழல்குட - உன் திருவடிபைச் சேராநிற்க, (நான்) ஊன்ஆர் - தன்சநிறைந்த, புழுக்கடுஇது - புழுக்கடாகிய இதனை, காத்து - வளாத்து, இங்கு இருப்பது ஆனேன - இவ்விடத்தில் இருக்கலாயினேன், உடையானே - உடையவனே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன் திருவுளப்பாங்காத வொழுமும் அன்பர் உன் திருவடியை யடையாநிற்க, நான் இந்தப் புழுக்கட்டைக் காத்திருக்கின்றேன் எனபது.

(வி - னா.) வந்த இங்கு ஆட்கொண்ட என்றமையால், தடுத்தாட்கொண்டமை பெறப்பட்டது. தேன் கரும்பின் றெளிவு என பவற்றிடையே அமுதுவைத்தருளினர் சிறப்பு நோக்கி. (௧௬)

உடையானே நின்றனையுள்கியுள்ள முருகும்பெருமாத லுடையாருடையாய்நின்பாதஞ்சேரககணடிகூர்நாயிற் கடையானேனஞ்சருகாதேன்கல்லாமனதேதென்ககியாதேன் முடையார்புழுக்கடிதுகாத்திங்கிருப்பதாகமுடித்தாயே.

(ப - னா.) உடையானே - உடையவனே, நின்றனை உள்கி நினைநினைத்து, உள்ளம் உருகும் - மனமுருகா நின்ற, பெருவ

காதல் உடையார் - பேரன்பினையுடையார், உடையார் - அடியமை கொண்டவனாகிய, நிற்பாதம் - உன் திருவடியை, சேர கண்டு அடையகண்டும், இங்கு - இவ்விடத்தில், ஊர் நாயின் - ஊர் நாயினும், கடை ஆனேன் - கடைப்பட்டவனும், நெஞ்சு உருகாதேன் - மனமுருகாதவனும், கல் ஆம்மனத்தேன் - கல்லில் நிகர்த்த மனதையுடையவனும், கசியாதேன் - மனங்கலையாதவனுமாகிய நான், முடைஆ - புலால்நாற்றம் நிறைந்த, புழுக்கூடு இது புழுக்கூடாகிய இதனை, காத்து - வளர்த்து, இவ்வுருகு இருப்பதாக முடிததாய் - இவ்விடத்தில் இருப்பதாக முடிவுசெய்தாய், எ - று.

(க - ணா.) உடையவனே, உன்னை நினைந்துருகும் அன்பர் உன் திருவடியைச் சேரக்கண்டும், நான் இந்தப் புழுக்கூட்டைக் காதலிருப்பதாக முடிவுசெய்தாய், என்பாவமிருந்த வாறென்னை யென்பது.

(வி - ணா.) உன்கல் - நினைதல். காதல் - அன்பு. கல்லா மனத்தேன் என்பதற்குக் கற்றறிவிலலாத மனத்தையுடையேன் என்றதைத்தலு மொன்று. முடை - முடைநாற்றம். (தூக்கந்தம்.)

முடித்தவாறுமென்றனக்கேதக்கதேமுன்னடியாரைப் பிடித்தவாறுஞ்சேராமற்சோரனெனினிகொருத்தியாய் துடித்தவாறுந்துகினிறையேசோர்ந்தவாறுமுகவகுறாவோர் பொடித்தவாறுயிவையுணர்ந்துகேடெனநனக்கேழுந்தேனே.

(ப - ணா.) முடித்தவாறும் - முடித்தவிதமும், என்றனக்கு தக்கதே - எனக்குத் தகுந்ததே, முன் - முன்னே, அடியாரை - உன் அடியாரை, பிடித்தவாறும் சேராமல் - பற்றினவிதமும் ஏககூடா மல், சோரனென் - கன்னனாகிய நான், இங்கு - இவ்விடத்தில், ஒருத் தியாய் துடித்தவாறும் - ஒருததியின்வாய் பதைத்தவிதமும், துகில் இறை சோர்ந்தவாறும் - ஆடை சிறிது நெகிழ்ந்தவிதமும், முகம் குறவோர் பொடித்தவாறும் - முகத்தில் சிறிய வெயாவை அரும்பின விதமும் ஆகிய, இவை உணர்ந்து - இவற்றைக்கண்டு, எனநனக்கே கேடுகுழந்தேன் - எனக்கே கேட்டினைச்செய்துகொண்டேன், எ-று.

(க - ணா.) நீ முடித்தவிதம் எனக்குத் தக்கதே, நான் உன் அடியாரைப் பற்றாதுவிட்டதனால், என்னை மாயையாகிய பெண் வருத்த, எனக்கு நானே கேடுகுழந்தேன் என்பது.

(வி - னா.) “முன்னடியாபப் பிடித்தவாறு” என்றது திருப் பெருத்தறையில் அடியானா யடைந்ததைக் குறித்தது. அவர்கள் மறைதலும் மாயை தம்மை வருத்தினமைதோன்ற இவ்வாறு கூறியருளினர். வாய் என்றது அதரத்தை “வாய்பவனந்துடிக்கின்றவா” எனபது திருக்கோவையார். வாய்துடித்தல் முதலிய குறிகள் காம மிகுதியாலுண்டாவன. (௫௭)

தேனைப்பாலைக்கன்னலின்றெளியையொளியைத்தெளிந்தார்த
மூனையுருக்குமுடையாணையுமபராணைவமபனே
னானின்னடியேனீயென்னையாண்டாயென்றொழியேற்குத்
தானுஞ்சிரித்தேயருளலாந்தன்மையாமெனநன்மையே.

(ப - னா.) தேனை - தேறலை, பாலை - பால், கன்னலிந்தெளியை - கருப்பஞ்சாற்றின் தெளிவை, ஒளியை - பிரகாசத்தை, தெளிந்தார் - தெளிந்தவரது, ஊனைஉருக்கும் - உடலையுருக்குகின்ற, உடையாணை - உடையவனை, உம்பராணை - சிதாகாயததையுடையவனை, வம்பனேன் - துட்டனாகிய நான், நான் நின் அடியேன் - நான் உன் அடியேன், நீ என்னை ஆண்டாய் - நீ யென்னையாண்டவன், என்றால் - என்றுசொன்னால், என் தன்மை - என தன்மையானது, அடியேற்குத்தானும் - அடியேனுக்கும், சிரித்தே அருளலாம் தன்மை ஆம் - சிரித்தே அருள்செய்யலாகும் தன்மையதாம், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, நீ மிகவும் எளிதாக என்னையாட்கொண்டருளலாம், என்பது.

(வி - னா.) “தேனைப்பாலைக்கன்னலின்றெளியையொளியைத்தெளிந்தார்தம் ஊனையுருக்கும்” என்றதற்கேற்ப, “உடையானே” என்றருளினர், உம்பர்-மேலிடம். (௫௮)

தன்மைபிறராலறியாததலைவாபொல்லாநாயான
புன்மைவேண்டாண்டையாபுறமேபோகவிடுவாயோ
வெண்ணோக்குவாயாரேயெனனொச்செய்க்கெனம்பெருமான்
பொன்னேதிகழுந்திருமேனியெந்தாயெங்குப்புகுவேனே.

(ப - னா.) பிறரால் அறியாததன்மை - (அன்பரானன்றி) பிறரால் அறியப்படாததன்மையையுடைய, தலைவா - தலைவனே, பொல்

லா நாய் ஆன - பொல்லாதநாய்போன்ற, புணமையேனை - இழிவுடையேனாகிய என்னை, ஆண்டு - ஆண்டருளி, ஐயா - ஐயனே, புறமே போகவிடுவாயோ - புறத்தே செல்லவிடுவாயோ, என்னை நோக்குவார் யா - என்னை நோக்குவோராவா, நான என செய்கேன் - நான யாதுசெயவேன், எம்பெருமான - எம்பெருமானே, பொனதிகழும் - பொன்போலப் பிரகாசிக்கிற, திரு மேனி - திருமேனியையுடைய, எந்தாய் - எந்தையே, எங்கு புகுவேன் - எவ்விடத்தில் அடைக்கலம் புகுவேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, புணமையையுடையேனை ஆண்டருளிப் புறத்தே போகவிடுகியோ, நீயே யவ்வாறு செய்யின், யான் என் செய்வேன், எங்குப் புகுவேன், என்னை நோக்குவோர் யா என்பது.

(வி - னா.) தன்மை - குணம், சுபாவம். ஆனாதுபுறம் போகவிடுதலியையும் ஆண்டுபுறம் போகவிடுதலியையாது என்றற்கு, “ஆண்டையாபுறமே போகவிடுவாயோ” என்றருளினார். (ரு௯)

புகுவேனெனதேநின்பாதமபோற்றுமடியாருண்ணின்று நகுவேன்பண்டுதோனோக்கிரணமில்லாநாயினே நெருமனபில்லைநினைக்காணநீயாண்டருளவடியேனுந் தருவனெயென்றனமையெயெந்தாயநதோதரியேனே.

(ப - னா.) எனதே நின பாதம் புகுவேன் - எனதேயாகிய உன் திருவடியில் அடைக்கலம் புகுவேன், போற்றும் - வணங்குகிற, அடியாருள் நின்று - அடியாரா நடுவில நின்று, பண்டுதோள் நோக்கி - பழமையாகிய தோள்களைப் பார்த்து, நாணம் இல்லா நாயினேன் - நாணமற்ற நாயினேன், நகுவேன் - சிரிப்பேன், நினை காண - உன்னைக் காணுதற்கு, நெரும் அன்பு இல்லை - மன முருகாநின்ற அன்பு இல்லை, நீ ஆண்டருள் - நீ யாண்டருளுதற்கு, அடியேனும் தருவனே - அடியேனும் தருவேனோ, என தன்மையே - இது என்ன தன்மையோ, எந்தாய் - எந்தையே, அநதோ - ஐயோ, தரியேன் - தரிக்கமாட்டேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன்திருவடியை அடைகின்றேன், உன்னைக்காண்பதற்கு அன்புடையேனல்லேன், ஆயினும் நீ யாண்டருளத் தகுதியுடையேனோ, எந்தாய், இவகுத்தரித்திரேன என்பது.

(வி - னா.) பண்டு - முனனே, யெனினுமாம். தரித்தல் சகித்தல். (௯0)

காருணியத்திரங்கல்.

அதாவது சிவனுடைய வெற்றிப்பாட்டிரங்கல்.

அறுசேகாழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம

நிருச்சிற்றம்பலம்.

தரிககிலேன காயவாழ்க்கைசங்கராபோற்றறிவான
விருத்தனேபோற்றியெங்கள்விடலையேபோற்றியொபபி
லொருத்தனேபோற்றியும்பாதமபிரானபோற்றிதிலலை
நிருத்தனேபோற்றியெங்கணின்மலாபோற்றிபோற்றி.

(ப - னா.) காயவாழ்க்கை - உடம்போடுகூடி வாழும் வாழ்வை,
தரிககிலேன - தானகில்லேன், சங்கரா - சங்கரனே, போற்றி -
உனக்கு நமஸ்காரம், வான விருத்தனே போற்றி - சிதாகாயத்தில் வா
ழ்கின்ற பழையோனே உனக்கு நமஸ்காரம், எங்கள் விடலையே
போற்றி - எங்கள் திண்ணியனே உனக்கு நமஸ்காரம், ஒப்பு இல
ஒருத்தனே போற்றி - நிகரற்ற ஒருவனே உனக்கு நமஸ்காரம், உம்
பா தம்பிரான் போற்றி - தேவா பிரானே உனக்கு நமஸ்காரம்,
தில்லை நிருத்தனே போற்றி - தில்லையில் நடநஞ்செய்வோனே
உனக்கு நமஸ்காரம், எங்கள் நின்மலா போற்றி போற்றி - எங்கள்
நிராமலனே உனக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, இந்த வுடம்போடுகூடி வாழும் வாழ்க்
கையை யொழித்தருளவேண்டும், இதன்பொருட்டு உன்னை வணங்கு
கின்றேன் எனபது.

(வி - னா.) சங்கரன் - சுகததைசெய்பவன். சம் - சுகம்,
கரன் - செய்பவன். நிருத்தம் - கூத்து. நின்மலன் - மலரகிதன்.

போற்றியோநமச்சிவாயபுயங்கனே மயங்குகின்றேன்
போற்றியோநமச்சிவாயபுகலிடம்பிறிதொன றிலலை
போற்றியோநமச்சிவாயபுறமெனைப்போக்கலகண்டாய்
போற்றியோநமச்சிவாயசயசயபோற்றிபோற்றி.

(ப - னா) புயங்கனே மயங்குகின்றேன் - பாம்பணியையுடை,
யவனே மயங்கா நின்றேன், ஓ நமச்சிவாய - ஓநமச்சிவாயனே
போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், புகல் இடம் பிறிது ஒன்று இல்லை -
நான் சாண்புகுதற்குரிய இடம் வேறொன்றில்லை, ஓ நமச்சிவாய -
ஓநமச்சிவாயனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், என்னை புறம
போக்கல - என்னைப் புறத்தே போகவிடாதே, ஓ நமச்சிவாய -
ஓநமச்சிவாயனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், ஓ நமச்சிவாய -
ஓநமச்சிவாயனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், சய சய - உனக்கு
வெற்றியுண்டாக வெற்றியுண்டாக, போற்றி போற்றி - உனக்கு
நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், எ - று.

(க - னா) இறைவனே, மயங்குகின்றேன், உன்னை யன்றி
வேறு புகலிடமில்லை, ஆதலால் என்னைக் கைவிடாது காத்தருள்
வேணமெ என்பது.

(வி - னா) புயங்கம் - பாம்பு புயங்கம் - கூடது என்றும்
பொருள்படலால் புயங்கமென்னும் கூடதையுடையவனே யென்
றலுமாம். (சுஉ)

போற்றியெனபோலும்பொய்யாதமமையாட்கொள்ளும்வள்ளல்
போற்றினின்பாதம்போற்றிநாதனேபோற்றிபோற்றி
போற்றினிகருணைவெள்ளப்புகழ்மதுபபுவனநீரீதிக
காற்றியமாரனவானமிருசுடர்க்கடவுளானே.

(ப - னா.) என போலும் - என்னைப் போன்ற, பொய்யா
தம்மை - பொய்யாகனே, ஆட்கொள்ளும் - அடிமை கொள்ளுகின்ற,
வள்ளல் - வள்ளலே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், நின் பாதம் -
உன் திருவடிகளுக்கு, போற்றி போற்றி - நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்,
நாதனே - தலைவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், நின் கருணை
வெள்ளம் புதுமது போற்றி - உனது கருணைப் பெருக்காகிய புதிய

தேனுக்கு நமஸ்காரம், புவனம் - மண், நீர் - நீர், தீ - நெருப்பு, காற்று - வாயு, இயமானன் - உயிர், வானம் - ஆகாயம், இருசுடா இருசுடாசன, (இவையாவுமாகி நின்ற) கடவுளானே - தேவனே; போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், ஏ - று.

(க - ண) எனபோலும் பொய்யனையும் ஆட்கொள்ளும் வள்ளலே, அட்டமூர்த்தமுமா யிருப்பவனே, உனக்கு நமஸ்காரம் என்பது.

(வி - ண) உள்ள - வளையாது கொடுப்போன். இறைவன் மெய்யனா யாட்கொள்ளாதலே யன்றிப் பொய்யனையும் வளையாது ஆட்கொள்வோனாதலால் வள்ளல் என்றார். வரைதல் - நீக்கல்.

கடவுளேபோற்றியெனனைகண்டு கொண்டருளுபோற்றி
விடவுளேயுருக்கியென்னையாண்டிடவேண்டுமபோற்றி
யுடவிதுகளைந்திட்டொல்லையுமபாதநருளுபோற்றி
சடையுளேகங்கைவைத்தசங்கராபோற்றிபோற்றி.

(ப - ண.) கடவுளே போற்றி - கடவுளே உனக்கு நமஸ்காரம், எனனை கண்டு கொண்டு அருள் போற்றி - என நிலைமையைக் கண்டு அருள் செய்வாயாக உனக்கு நமஸ்காரம், விட உன் உருக்கி - நெகிழ்வடையும்படி மனத்தை யுருகச்செய்து, என்னை ஆண்டிட வேண்டும் - என்னை ஆண்டருளவேண்டும், போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், உடல் இது களைந்திட்டு - இந்த வுடம்பைக் கழித்திட்டு, ஒல்ல - விரைவாக, உம்பர் - மேலிடமாகிய முத்தியுலகத்தை, தந்தருள் - கொடுத்தருள்வாயாக, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், சடை உன் - சடையில், கங்கை வைத்த - கங்கையை யமைத்த, சங்கரா - சங்கரனே, போற்றி போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், ஏ - று.

(க - ண) கடவுளே, இந்த வுடம்பின் தொடர்பை நீக்கி எனக்கு முத்தியைத் தந்தருளவேண்டும என்பது.

(வி - ண.) கடவுள் - எல்லாவற்றையும் கடந்தவன். உடல் இது - உடலாகிய இது. உம்பர் - மேலிடம். அது முத்தியுலகத்தைக் குறித்தது (சுச)

சங்கராபோற்றிமற்றோசரணிலேன்போற்றிகோஸப்
பொங்கராவல்குற்செவ்வாய்வெண்ணைக்கரியவாட்கண்
மங்கையோரபங்கபோற்றிமால்விடையூர்திபோற்றி
யிககிவாழ்வாற்றகிலலேனெமபிரானிழித்திட்டேனே

(ப - ணா) சங்கரா சங்கரனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்கா
ரம், மற்ற ஓர் சரண் இலேன் - வேறொருபுகலிடமுடையேனல்
லேன், போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், கோலம் - அழகாகிய,
பொங்கு அரா - சிறுகின்ற பாம்பின் படம்போன்ற, அல்குல் - அல்
குலையும், செவ்வாய் - சிவந்த அதாத்தையும், வெள்ளை - வெள்ளிய
பந்தையும், கரிய வான் கண் - கருமையாகிய வான்போன்ற கண்களா
யும் உடைய, மங்கை - மங்கைப்பருவத்தினளாகிய உமாதேவியை,
ஓர் பங்க - ஒருபாகத்தி லமைத்தவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்கா
ரம், மால் விடை ஊர்தி - பெரிய இடபவாகனத்தை யூர்வோனே,
போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், இங்கு - இவ்வுலகத்தில், இ வாழ்வு -
இந்தப் பொய்வாழ்க்கையை, ஆற்றகிலேன் - சகிக்கிலேனாகி, எம்
பிரான - எம்பிரானே, இழித்திட்டேன - தாழ்வுபடுத்தினேன், ஏ-று.

(க - ணா.) இறைவனே, உன்னைப்பற்றி வேறோ புகலிட
மில்லை, அதுவேயுமன்றி இந்தவுடம்போடு கூடிவாரும் வாழ்க்கையைச்
சகிக்கிலேன், ஆதலால் என்னைக் கைவிடேன் என்பது.

(வி - ணா.) பொங்குகல் - சிறுதல், பொலிதல் எனினுமாம்.
இழித்தல் - வெறுத்தல். அரா - பாம்பு, இது அதின்படத்துக்கா
யிற்று. (௬௫)

இழித்தனனென்னையானேயெம்பிரான்போற்றிபோற்றி
பழித்திலேனுன்னையெனையாளுடைபபாதம்போற்றி
பிழைத்தவையொறுகையெல்லாமபெரியவர்கடமைபோற்றி
யொழித்திடிவ்வாழ்வுபோற்றியும்பர்நாட்டெம்பிரானே.

(ப - ணா) என்னை யானே இழித்தனன் - என்னை நானே
யிழிவுபடுத்தினேன், எம்பிரான - எம்பிரானே, போற்றி போற்றி -
உனக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், உன்னை பழித்திலேன் - உன்னை
நிந்தித்திலேன், என்னை ஆள் உடை பாதம் - என்னை அடிமையாகவு

டைய திருவடிக்கு, போற்றி - நமஸ்காரம், பிழைததவை எல்லாம் - சிறியவா செய்த பிழைகளையெல்லாம், பொறுக்கை - பொறுத்துக்கொள்ளுதல், பெரியவா கடமை - பெரியவரதுகடமையாம், போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், உம்பா நாட்டு - மேலுலகத்தையுடைய, எம்பிரானே - எம்பெருமானே, இவாழ்வு ஒழித்திடு - இந்தவாழ்வை ஒழித்தருள்வாயாக, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், எ - று

(க - னா.) இறைவனே, என்னை யானே யிழித்தவன் னினை நித்தித்திலேன், சிறியோர் பிழைத்தவற்றைப் பெரியோர் பொறுத்தல் கடமை யாதலால், என் பிழைகளைப் பொறுத்தது, இந்தப்பொய்வாழ்வை யொழித்தருளவேண்டும் என்பது

(வி - னா.) என் தீவினையைக் குறித்து என்னையானே நினைத்திப் பதன்றி உன்னை நித்தித்திலேன் என்பார் “இழித்தன என்னை யானே, பழித்திலே னுன்னை” என்றருளினார். பொறுக்கையெல்லாம் பெரியவாகடமை யென்றதனால் பிழைத்தவை யென்பதற்குக் கருத்தா சிறியோர் என்பது பெறப்பட்டது (கூ.கூ)

எம்பிரானபோற்றிவானததவரவரேறுபோற்றி
கொம்பராமருங்குனமங்கைகூறவெண்ணீர்போற்றி
செம்பிரானபோற்றிதில்லைதிருச்சிற்றம்பலவபோற்றி
யும்பராபோற்றியென்னையாளுடையொருவபோற்றி.

(ப - னா.) எம்பிரான் போற்றி - எம்பிரானே உனக்கு நமஸ்காரம், வானத்து - விண்ணாட்டிலுள்ள, அவர் அவர் - அந்நதததேவர்களுக்கு, ஏறு - ஆண்டிசுவம்போல்பவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், கொம்பா - பூங்கொம்புபோன்ற, ஆ - காண்பதற்குநிதரீதியு, மருங்குல் - இடையையுடைய, மங்கை - உமாதேவியை, கூற - ஒருபாகத்திலுடையவனே, வென் நீற - திருவெண்ணீற்றையுடையவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், செம்மை பிரான் போற்றி - செம்மையாகிய பிரானே உனக்கு நமஸ்காரம், தில்லை திருச்சிற்றம்பலம் - தில்லை திருச்சிற்றம்பலத்தை யுடையவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், உம்பரா - மேலாகிய முத்தியுலகத்தை யுடையவனே, என்னை ஆள் உடை - என்னை அடிமையாக வுடைய, ஒருவ ஒப்பற்றவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், எ - று.

(க - ணா.) தேவ தேவனே, உமாதேவியபங்கனே, திருவெண்ணீற்றை யுடையவனே, செவந்த திருமேனியை யுடையவனே திருசசிற்றம்பலதையுடையவனே, முத்தியுலகத்தை யுடையவனே, என்னை யடிமையாக வுடையவனே, உனக்கு நமஸ்காரம் எனபது.

(வி - ணா.) ஏறு - ஸிறந்தவன என்னும் பொருளது, கொம்பு கொம்பா எனப் போலியாயிற்று. செம்பிரான் - செவந்த திருமேனியை யுடையவன், செவ்விய உபகாரகுணமூர்னவன் எனினுமாம். உடைய எனபது ஈறுதொகுதலாய் உடை என நின்றது. (சுஎ)

ஒருவனேபோற்றியொப்பிலப்பனேபோற்றிவானோ
குருவனேபோற்றியெங்கள் கோமளக்கொழுநதுபோற்றி
வருகவென நென்னைநின்பால்வாங்கிடவேண்டுமேபோற்றி
தருகநின்பாதமேபோற்றிதமியனே நனிமைதீர்த்தே.

(ப - ணா) ஒருவனே - ஒப்பற்றவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், ஒப்பு இல அப்பனே - நிகரிலலாத அப்பனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், வானோ குருவனே - தேவர்களுக்கும் குருவானவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், எங்கள் - எங்களுடைய, கோமளம் கொழுநது - இனஞ்செவ்வியை யுடைய கொழுந்தே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், வருக என்று - வருவாயாகவென்று, என்னை - என்னை, நின்பால் - உன்னிடத்துக்கு, வாங்கிட வேண்டும் - அழைத்துக்கொள்ளவேண்டும், போற்றி - நமஸ்காரம், தமியனே - தமியேனது, தனிமை தீர்த்து - தனித்தன்மையை நீக்கி, நின்பாதம் தருக - உன் திருவடியைத் தருவாயாக, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், எ - று.

(க - ணா) இறைவனே, என்னை உன்னிடத்துக்கழைத்து உன் திருவடியை யெனக்குத் தந்தருளவேண்டும் என்பது.

(வி - ணா.) இறைவன் என்று மழியாத் தந்தை யாதலால் ஒப்பிலப்பனே பெனநருளினர். வாகுதல - வளைத்தல் என்றலுமாம். தனிமை - தனியே யிருக்கும் தன்மை. அதனைத் தீர்த்தலாவது அடியா குழாத்துட்புகவீடல். (சுஅ)

தீர்த்தவன்பாயவன்பர்க்கவரினுமன்பபோற்றி
பேர்ந்துமென்பொய்மையாடகொண்டருளிமெபெருமைபோற்றி
வார்த்தநஞ்சயின்றவாடோக்கமுதமீவள்ளல்போற்றி
யார்த்தநின்பாதநாயேற்கருளிடவேண்டிமெபோற்றி.

(ப - னா.) தீர்த்த - (இருவகைப்பற்றினையும்) விட்ட, அன்பு
ஆய அன்பாக்கு - அன்புருவமாகிய அன்பருக்கு, அவரினும் அன்ப -
அவரினும் அன்புன்னவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், என்
பொய்மை பேர்ந்தம் - என் பொய்மை நிலபெயரவும், ஆட்கொண்டு
அருளிமெ - அடிமை கொண்டருள்கின்ற, பெருமை - உன பெரு
மைக்கு, போற்றி - நமஸ்காரம், வார்த்த நஞ்ச - பெரிதாயெழுந்த
நஞ்சை, அயின்று - உண்டு, வாடோர்க்கு - தேவர்களுக்கு, அமுதம்
ஈ - அமிரத்ததைக் கொடுத்த, வள்ளல் - வன்னலே, போற்றி - உனக்கு
நமஸ்காரம், ஐந்த நின பாதம் - எங்கும் நிறைந்த உனது திரு
வடியை, நாயேற்கு அருளிடவேண்டும் - எயினேனுக்கு அருள்
செய்யவேண்டும், போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், எ - று,

(க - னா.) அன்பரிடத்து மிகுந்த அன்புடையவனே, என்
பொய்ம்மை நீங்க எனனை ஆண்டருளினவனே, விடததையுண்டு
தேவர்களுக்கு அமிரத்ததைக் கொடுத்தவனே, உன் திருவடியை
அடியேனுக்குத் தந்தருளவேண்டும், உனக்கு நமஸ்காரம் என்பது.

(வி - னா.) தீர்த்த அன்பு பேரன்பு எனினும் பொருந்தும்,
பேர்ந்து பேர என்பதன் திரிபு. அயிலல் - உண்ணல். தீமைபயக்
கும் நஞ்சைத்தானுண்டு நன்மைபயக்கும் அமிரத்ததைத் தேவர்களுக்
குக் கொடுத்ததனால் வள்ளல் என்றருளினா. (சுக)

போற்றியிபுவுணரீதிக்காலொடுவானமாலாய்
போற்றியெவ்வுயிராக்குநதோற்றமாகிநீதோற்றமில்லாய
போற்றியெல்லாவுயிராகமுற்றியீ நின்மையாலாய்
போற்றியைம்புலன்கணின்னைப்புணாகிலாப்புணாக்கையானே.

(ப - னா.) இப்புலனம் - இந்தமண், நீர் - நீர், தீ - நெருப்பு,
காலொடு - காற்றுடன், வானம் ஆனாய் - ஆகாயமும் ஆனவனே,
போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், எவ்வுயிராகும் - எவ்வகையாகிய

உயிர்கட்கும், தோற்றம் ஆகி - பிறப்பிடமாகி, நீ தோற்றம் இல்லாய் - நீ பிறத்தல் இல்லாதவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், எல்லாவுயிர்க்கும் - எல்லாவுயிர்களுக்கும், ஈறு ஆய் - முடிவிடமாகி, ஈறு இன்மை ஆனாய் - முடிவின்மையுமாயினவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், ஐம்புலன்கள் - ஐம்புலன்களும், நினை புணாகிலா - உன்னை யடையாத, புணர்க்கையானே - தத்திரத்தையுடையவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், எ - று.

(க - னா.) பஞ்சபூதங்களா யிருப்பவனே, எல்லாவுயிர்க்கும் பிறப்பிடமாகியும் உனக்குப் பிறப்பிடமில்லாதவனே, எல்லாவுயிர்க்கும் இறுதியும் இறுதியின்மையுமானவனே, ஐம்புலன்கள் தொடராத தத்திரத்தையுடையவனே, உனக்கு நமஸ்காரம் என்பது.

(வி - னா.) இறைவன் எல்லாவுயிர்க்கும் காரணனாயிருத்தலன் நித் தனக்கொரு காரணனையுடைய எல்லாமைபால், “எவ்வுயிர்க்குந் தோற்றமாகி நீ தோற்றமில்லாய்” என்றருளினா. ஈறுயின்மையாதலாவது, எல்லாவுயிரும் முடியத்தான் முடியாதிருத்தலும், அவை தோன்றுதற்குக் காரணமாயிருத்தலும். ஐம்புலன் என்றது ஐம்புல வாசையை. அவற்றை வியல்பாகவே வென்றிருப்பவனாதலால், “ஐம்புலன்கள் புணர்கிலாப் புணர்க்கையானே” என்றருளினார். (எ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தத்தமுந்தல்.

எழுசேர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புணர்ப்பதொக்கவெந்தையென்னையாண்டுபூணோக்கினாய்
புணர்ப்பதன்றிதென்றபோதுநின்னொடென்னொடென்னிதாம்
புணர்ப்பதாகவன்றிதாகவன்புநின்கழற்கணே
புணர்ப்பதாகவங்குளபுங்கமானபோகமே.

(ப - னா.) புணர்ப்பது ஒக்க - (ஆண்டவனோடு மாறுகொண்டு திரிகின்ற அடிமைபானவனை அந்த ஆண்டவன் சதுர்வீத உபாயங்

களினாலும் தன்னடிமை யென்று தன்னோடும்) கூட்டிக்கொள்வதை நிகர்க்க, என்னை - (திருவடிககருகராகிய மெய்யடியாரா குணங்கள் ஒன்று மில்லாதவனுய்க் காமமெருளி மயக்கங்களினால் பிரபஞ்சத்தை மெய்யென்று கருதிச் சமூகினம்) என்னை, எந்தை - எந்தையே, ஆண்டு - கருணையால் ஆசாரியமூர்த்தமா யெழுந்தருளியவந்து தமிழ் தாட்டுகொண்டு, பூணோக்கினும் - மெய்யடியாரான் மேல்வைக்குங் கிருபாநோக்கத்தை அடியேன் போதத்துக்குள்ளும் புறனுமாய் அழுந்தவைத்து அருளிச்செய்தாய், இது - (அரிபிரமாதிகட்கும் கிடையாத) இந்தக் கிருபாநோக்கம், புணாப்பது அன்று என்ற போது - (ஒன்றுக்கும் பற்றாத எனக்கு) கிடைப்பது அனமென்று கிருபையின் அருமையை யறிந்தபோது, நின்னோடு என்னோடு எனனிது ஆம் புணாப்பு அது ஆக - என்னதாகி யிருந்த சகசமல மொன்றும் நின்னோடும் என்னை யிரண்டற்ற அததுவிதமாய்க் கூட்டுவதாகவும், அன்று இது ஆக அனபு நின் கழல்கண் ஏ புணாப்பதாக - மூன்யான் எனதாய் நின்ற பிரபஞ்சமான இது இப்போது யான் எனது அன்றாகவும் இப்பிரபஞ்சத்தின் மேனின்ற அனபு சுவாமிகள் திருவடிககண்ணே மீளாது நிற்பதாகவும் ஆயின, அங்கணை புககம் ஆன போகமே - அழகிய கண்ணாளா, அரிபிரமாதிபோகங்களையும் கடந்திருப்பதான சிவநாத போகமே, இந்தக் காரணியத்துக்கு நாயேனல் கைம்மாறும் உண்டுகோலோ, - - -

(க - ணா.) ஆண்டவன் தன்னோடு மாறுகொண்டு திரிகின்ற அடிமையைச் சதாவிதவுபாயங்களாலும் தன்னடிமையென்று தன்னோடு கூட்டிக்கொள்வது போல, மெய்யடியாரா குணங்களொன்று மில்லாத என்னை ஆசாரிய மூர்த்தமாயெழுந்தருளித் தமிழ் தாட்டுகொண்டு, மெய்யடியார மீது வைக்கும் கிருபாநோக்கத்தை அடியேன் போதத்துக்குள்ளும் புறனுமாகவைத்தருளினே, பிரமாதிகட்கும் அரிதான் இக்கிருபாநோக்கம் அடியேனுக்குக் கிடைத்தலரி தென்று அதன் அருமை யறிந்தபோது, எனதாயிருந்த சகசமல மொன்றும் என்னை நின்னோடு இரண்டறக் கூட்டுவதாகவும், இப்பிரபஞ்சத்தின்மேனின்ற அனபு இறைவன் திருவடிககண் மீளாது நிற்பதாகவும் ஆயின, அழகிய கண்ணாளா, அரிபிரமாதி போகங்களையும் கடந்திருப்பதான சிவநாத போகமே, இந்தக்காரணியத்துக்கு நாயேனல் செய்யப்படுவதாகிய கைம்மாறும் உண்டோ என்பது.

(வி - ணா.) ஆண்டு பூணோக்கினும் என்றமையான் புணாப்பது ஒக்க என்ற உவமைக்கு ஆண்டவன் அடிமை வருவிக்கப்பட்ட

டன பூணகோக்குதல் - போதம் பந்தயாது வைத்தகோககம். கிருபையின் அருமையை யறிந்தபோது தற்செயல் முழுது மிறந்து சிவத்தோடு அத்துவிதமானபடியினாலே நின்னொடும் என்னைப் புணாப்பதாக என்றார். எனனொடும் என்ற மூன்றனுருபை என்னை யென்னும் இரண்டனுருபாகக்கொள்க. உமமைகளும் ஆயின என்னும் ஆக்கமும் தொக்குநின்றன. (எச)

போகம்வேண்டிவேண்டிலேனபுரந்தராதியின்பமு
மேகநின்கழலிணையலாதிவேனெனெ மபிரா
னாகம்விண்டுகம்பமவநதுகுஞ்சியஞ்சலிககணே
யாகவென்கைகண்கடாராயாறதாகவையனே.

(ப - னா.) புரந்தரன ஆதி இன்பமும் - இத்திரன் முதலியோருடைய இன்பங்களையும், போகம் வேண்டிவேண்டிலேன் - அதுபவிக்கவெண்ணி விரும்பினேனில்லை, (மற்றென்னெனின்) என்எம்பிரான் - என் எம்பிரானே, ஏகம் - ஒப்பற்ற, நின் - உன்னுடைய, கழல் இணை அல்லாது - திருவடித்துணையையனறி, இலேன் - வேறொன்றையும் உடையேனல்லேன், ஐயனே - எந்தையே, ஆகமவிண்டு கம்பம் வந்து-சரீரம்பிளந்து நடுக்கமுண்டாகி,என்கை - என்னைகள், குஞ்சி அஞ்சலிககண்ணே ஆக - சிரமேல் அஞ்சலி செய்தலின்கண்ணையாகு,கண்கள் தாணா ஆறதாக - கண்களில் நீர்ததாணாகள் யாறாய்ப்பெருகு, எ - று.

(க - னா) ஐயனே, இத்திராதிபோகங்களையும் விரும்பிலேன், உன் திருவடியையனறி மற்றொபற்றிலேன், என்னைகள் உனனே அஞ்சலிக்கவும் என்கண்களில் ஆந்தபாஷ்பம் ஆறாய்ப்பெருகவும் வேண்டும் என்பது.

(வி - னா.) போகம் - அதுபவம். ஏகம் - தனிமை. அது ஒப்பின்மைக்காயிற்று. ஆகம் - மராபு எனினுமாம். கம்பம் - நடுக்கம், குஞ்சி - குடும்பி, அது அந்நையுடைய சிந்துக்காயிற்று. அஞ்சலிகும்பிடல். தாணா - நீரொழுக்கு. (எஉ)

ஐயநின்னதலலதிலலைமற்றொபற்றுவஞ்சனேன
பொய்கலந்ததல்லதில்லைபொய்மையேனெனெ மபிரான்
மைகலந்தகண்ணிபங்கவநதுநின்கழற்கணே
மெய்கலந்தவன்பான் பெனக்குமாகவேண்டுமே.

(ப - னா.) ஐய - ஐயனே, நினைது அல்லது - உனதுபற்றே யன்றி, மறநோர்பற்று - வேறொருபற்று, இல்லை - இல்லை, வஞ்சனேன் - வஞ்சகனாகிய நான், பொய்மையேன் - பொய்யினேன், பொய் கலந்த தல்லது - பொய் என்னிடத்திற்கோந்திருந்ததேயன்றி இல்லை - (மெய்சேர்த்தது) இல்லை, என் எம்பிரான் - என் எம்பிரானே, மை கலந்த கண்ணி பங்க - மைசோந்த கண்களையுடையளாகிய உமாதேவிபாகனே, வந்து நின் கழல்கண்ணே மெய் கலந்த - வந்து உன் திருவடியின்கண்ணே உண்மையாய்க் கலந்த, அன்பர் - அன்பரது, அன்பு - அன்பு, எனக்கும் ஆக வேண்டும் - எனக்கும் உண்டாகவேண்டும், எ - று.

(க - னா.) ஐயனே, உன்னையன்றி வேறொரு பற்றிலேன, யான் முழுப்பொய்யனானும், உன் திருவடியையடைந்த மெய்யன் பரது அன்புபோன்ற, அன்பு எனக்கு முண்டாகும்படி அருள் புரிய வேண்டும் என்பது.

(வி - னா.) பற்று - தஞ்சம், (ஆதாரம்). பொய்கலந்ததல்ல தில்லை பொய்மையேன் என்றருளினா, முழுப்பொய்யன் என்றறகு. மை - அஞ்சாம், கருமை. மெய்கலந்த அன்பா - மெய்யோடு கூடிய அன்பா, (மெய்யன்பினையுடையார்) எனினுமாம். (எங்)

வேண்டுமினிகழற்கணன்புபொய்மைதீர்த்துமெய்மையே யாண்டுகொண்டநாயினேனையாவவென்றருளுநீ பூண்டுகொண்டடியனேனும்போற்றிபோற்றியென்றுமென்று மாண்டுமொண்டிவருதுவருதுமன்னநின்வணங்கவே.

(ப - னா.) அடியனேனும் - அடியேனும், பூண்டுகொண்டு - உன் திருத்தொண்டினமேற் கொண்டு, போற்றி போற்றி என்றும் - நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் என்றும், என்றும் - எக்காலத்தும், மாண்டு மாண்டு வருது வந்து - இறந்தும் பிறந்தும், மன்ன - இறைவனே, நின்வணங்க - உன்னை வணங்க, நின் கழற்கண் அன்பு வேண்டும் - உன் திருவடியின் கண்ணே அன்புசெய்தல் என்னாஸ் விரும்பப்படும், (ஆதலால்) நீ - நீ, நாயினேனை - நாயேனை, பொய்மை தீர்த்து - பொய்நெறியினின்று நீக்கி, மெய்மையே - உண்மையாகவே, ஆண்டு கொண்டு - என்னை அடிமையாகக் கொண்டு, ஆவ என்று - ஐயோ வென்று என் பேதைமை முதலியவற்றுக்கு இரங்கி, அருள் - அருள் செய்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, நான் பிறத்திறத்தழன்றுலும், உன் திருத்தொண்டி செய்யும்படி எனக் கருள்புரியவேண்டும் என்பது.

(வி - னா.) நின்வணங்க - நின்கழற்கணம்புவேண்டும். ஆவ இரக்கக்குறிப்பு. அருளு எனபதில் உகரம் சாரியை. மன்ன - நிலை பெற எளினுமாம். நின்வணங்க - நின்னைவணங்க என இரண்ட னுருபு விரித்துணைத்துக்கொள்க. (எசு)

வணங்குகுநினைமண்ணும்விண்ணுமவேதநானருமோலமிட்
மணங்குநின்னையெய்தலுற்றுமற்றொருண்மையின்மையின்
வணங்கியாம்விடேங்குநென்னவந்துநின்றருளுதற்
கிணங்குகொங்கைமங்கைபங்கவென்கொலோநினைப்பதே.

(ப - னா.) இணங்கு கொங்கை மங்கை பங்க - நெருங்கின கொங்கைகளையுடைய உமாதேவிபாகனே, மண்ணும் விண்ணும் - மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும், நின்னை வணங்கும் - உன்னை வணங்காநிறகும், வேதம் நானகும் - நான்கு வேதங்களும், நின்னை எய்தல் உற்று - உன்னையறியத் தொடங்கி, (அறிய லொண்ணுமையால்) ஒலமிட்டி உணங்கும் - முறையிட்டி மெலிபா நிற்கும், மாறு ஓர் உண்மை இன்றையின் - (உன்னையன்றி) வேறொரு மெய்ப்பொருள் இல்லாமையால், யாம் - நாககன், வணங்கி விடேங்கன் என்ன - வணங்கிவிடோ மென்று சொல்ல, வந்து நின்று, எமக்கெதிரே வந்து நின்று, அருளுதற்கு - கருளைசெய்தற்கு, என் கொல் நினைப்பது - நீ திருவுளம் பற்றுவது எனனோ, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, மண்ணும் விண்ணும் உன்னைவணங்காநிற்கும். நான்குவேதங்களும் உன்னையறியலுற்று, அறியலொண்ணுமையால் மெலியாநிற்கும், அங்கனமாக, யாம் உன்னைவணங்கிவிடோமென்றலும் எமக்கெதிரில் வந்து எமக்கருள்செய்யக்காரணம் யாது என்பது.

(வி - னா.) மண் விண் என்றது இடவாகு பெயராய் அவற்றிலுள்ளனா யுணர்த்திற்று. அவராவார் மககளும் தேவரும். எய்தல் - அறிதல். உணமைப்பொருளை உண்மையென்றது பண்பாகுபெயர் உணங்குதல் - வாடுதல் எனினுமாம். இணங்குதல் - இவ்விடத்த நெருங்குதல் என்னும் பொருளது. (எடு)

நினைப்பதாக சிந்தை செல்லுமெல்லையேயவாக்கினுற்
றினைத்தனையுமாவதில்லை சொல்லலாவகேட்பவே
யனைத்துலகுமாயநின்னையமபுலனகன்காண்கிலா
வெனைதெனைத்தெப்புறததெந்தைபாதமெய்தவே

(ப - னா.) சிந்தை - என்மனம், நினைப்பதாக - செல்லும் -
நினைப்பதாக எழாநிற்கும், வாககினுல - நாவினுல, எல்லை - எய சொல்
லல - வரம்பு உண்டாகச் சொல்லுதல், நினைத்தனையம் ஆவதில்லை -
கினையளவும் பொருதுதலில்லை, அனைத்து உலகும் - எல்லாவுலகங்
களும், கேட்ப - உன்பெருமையைக் கேட்பனவாயிராநின்றன,
ஆவ - ஆகா, ஆய நின்னை - அப்படிப்பட்டவீனனை, ஐம்புலன்கள்
காண்கிலா - ஐம்புலன்களும் காண்கின்றிலை, (அங்ஙனமாக) எந்தை
பாதம் எய்த - எந்தையாகிய உன் திருவடிமையையடை, எனைத்து
எனைத்தது - அது எவ்வெவ்வளவினது, எழுந்தது - எவ்விடத்
தது, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, மனோவாச்சுகளுக்கும் எட்டாமலி
ருக்கிற உன் திருவடியை யான் காணும்வகை யாது என்பது.

(வி - னா.) எய்தல் - உண்டாதல், தனை - அளவு, எல்லை -
வரம்பு. (௭௬)

எய்தலாவதென்றுநினையெம்பிரானிவ்வஞ்சனேற்
குய்தலாவதுன்கணன்றிமற்றொருண்மையின்மையிற்
பைதலாவதென்றுபாதுகாத்நிரங்குபாவியேற்
கிதலாதுநின்கொணன்றும்வண்ணமில்லையேசனே.

(ப - னா.) நின்னை - உன்னை, எய்தலாவது - அடைதலாவது,
என்று - எந்நான், எம்பிரான் - எம் பெருமானே, இவஞ்சனேற்கு -
இந்தவஞ்சகனாகிய எனக்கு, உய்தலாவது - உஜ்ஜீவித்தலாவது,
உன்கண் அன்றி - உன்னிடத்தன்றி, மற்று ஒர் உண்மை இன்மை
யின் - வேறோர் உண்மைப்பொருள் இல்லாமையால், பைதல் ஆவ
தென்று - தன்பமுண்டாமென்று, பாதுகாத்து - காப்பாற்றி, இரங்
கு - இரங்கியருந்நாயாக, பாவியேற்கு - பாவியேனாக, ஈதஅலாது -
இதவன்றி, நின்கண் - உன்னிடத்தில், ஒன்றும் வண்ணம் இல்லை -
சேரும்வகையிலை, ஈசனே - பெருஞ்செல்வனே, எ - று.

(க - னா.) ஈசனே யான் உன்னையடைவது எந்நாளோ, எனக்கு உன்னையன்றி வேறு புகலிலலாமையால், என்னுன்பத்தைக்கண் டிரங்கிப் பாதுகாக்கவேண்டும், இங்ஙனம் நீயே யாட்கொண்டருளி னன்றி, உன்னை யணுகுமவகையில்லை யென்பது.

(வி - னா.) எய்தல் - பெறுதல். உய்தல் - பிழைத்தல். பை தல் - துன்பம். பாதுகாத்தல் - ஒருசொல். ஒன்றுதல் - சோதல். (எ)

ஈசனேநீயல்லதில்லையிங்குமங்குமென்பதும்
பேசினேனொபேதமினமைபேதையேனெனெம்பிரா
னீசனேனையாண்டுகொண்டநினைமலாவொரநின்னலாற்
றேசனேயொாதேவருணமைசிறந்தியாதுசிறதையே.

(ப - னா.) ஈசனே - ஈசனே, நீ யல்லது - நீயன்றி, இங்கும் அங்கும் - இவ்விடத்தும் அவ்விடத்தும், இல்லை யென்பதும் - இல்லை யென்பதையும், பேதையேன - பேதையாகிய நான், ஓர் பேதம் இன்மை - ஒரு வேறுபாடின்றி, பேசினேன - சொன்னேன், என் எம்பிரான் - என எம்பிரானே, நீசனேனே - நீசனாகிய என்னை, ஆண்டு கொண்ட - ஆண்டு கொண்டருளின, நின்மலா - நின்மலனே, தேசனே - ஒளியருவனே, ஓர் நின் அலால் - ஒப்பற்ற நின்னை யன்றி, ஓர் தேவர் உண்மை - ஒரு தேவரது உண்மையையும், சிறதை சிறதி யாது - என்மனம் சிறதிககாது, எ - று.

(க - னா.) ஈசனே, இசத்தினும் பரத்தினும் நீயன்றிவே ரொரு தலைவன் இல்லை யென்பதை வேற்றமையினறிப் பேசினேன், என் மனம் உன்னையன்றி வேரொரு தெய்வத்தைச் சித்தி யாது எனபது.

(வி - னா.) இங்கு - இவ்வுலகம். அங்கு - அவ்வுலகம். எம் பிரான் - ஒருசொல். நீசன் - ஈசன். தேசம் - ஒளி. தேசன் ஒளியையுடையவன். (எ)

சிற்தைசெய்கைகேள்விவாக்குச்சீரிலைமபுலன்களான்
முந்தையானகாலநின்னையெய்திடாதமுாக்கனேன்
வெநதையாவிமுந்திலேனெனுள்ளம்வெள்கிண்டிலே
னெந்தையாயநின்னையினெமெய்ததுற்றிருப்பனே.

(ப - னா.) சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்கு சீர் இல் ஐம்பு
லன்களால் - மனனம் பண்ணுதலாலும் கேட்டலாலும் பேசலாலும்
சிறப்பிலலாத ஐம்புலன்களாலும், முந்தை ஆன காலம் - முற்காலத்
தில், நின்னை - உன்னை, எய்திடாத - அடையாத, மூர்க்கனேன் -
மூர்க்கனாகிய நான், ஐயா - ஐயனே, வெந்து விழுந்திலேன் ,
வெந்து விழுந்திலேன், என் உள்ளம் வெங்கி - என்மனம் நாணி-
விழ்ந்திலேன் - கெஞ்ச வெடித்திலேன், எந்தை ஆய நின்னை -
எமது தந்தையாகிய உன்னை, இன்னம் - இன்னமும், எய்தல் உற்று
இருப்பன் - அடைய வுத்தேசத்திருக்கின்றேன், எ - று.

(க - னா.) முற்காலத்து உன்னைச் சிந்தித்தல் முதலியசெய்த
அடையப்பெறாத மூர்க்கனாகிய நான், வெந்தொழிந்திலேன், கெஞ்ச
வெடித்திலேன், இகனனமாகியும் இன்னமும் உன்னையடைய முயலா
நின்றேன் என்பது.

(வி - னா.) ஆல் என்பதனை சிந்தை முதலியவற்றிற்றிற்
கூட்டுக. முந்தை - முன். உள்ளம் வெங்கி என்றதை யடுத்து
விண்டிலேன் என்றமையால் கெஞ்ச வருவித்தாக்கப்பட்டது.
எய்தலுற்றிருப்பனே என்பதற்கு, கிடைக்கப் பெறவேனோ என்
றுதாததலுமாம். (எக)

இருப்புநெஞ்சவஞ்சனேனையாண்டுகொண்டநின்னதாட்
கருப்புமட்டுவாய்மடுத்தெனைக்கலந்துபோகவு
நெருப்புமுண்டியானுமுண்டிருந்ததுண்டதாயினும்
விருப்புமுண்டின்கணெனகணெனபதென்னவிச்சையே.

(ப - னா.) 'இருப்பு நெஞ்சம் - இருப்பு போன்ற வன்மனத்
தையுடைய, வஞ்சனேனை - வஞ்சனாகிய என்னை, ஆண்டுகொண்ட -
ஆண்டருளின, நின்ன - உன்னுடைய, தான் - திருவடியாகிய, கருப்
புமட்டு - கருப்பஞ்சாறு, வாய்மடுத்த - வாய்மடுக்கப்பட்டு, என்னை
தலந்துபோகவும் - என்னைக்கூடிப்பிரியவும், கெருப்பும் உண்டு -
கெருப்புமுண்டு, யானும் உண்டு - நானும் உண்டு, அது இருந்தது
உண்டு ஆயினும் - அது இருந்தது உண்டு ஆனாலும், என்னை -
என்னிடத்தில், நின்கண் - உன்னிடத்துச் செய்யவேண்டிய, விருப்
பும் உண்டு என்பது - அன்பும் உண்டென்பது, என்னவிச்சை -
என்னவித்தை, எ - று.

(க - னா.) இரும்புபோலும் வலிய மனத்தினையுடைய நான், என்னை யாண்டருளின உன் திருவடிமையப் பிரிகதம, தீப்பாய்தல் செய்து மடிந்தொழிந்திலேன், இததனமையேனாகிய என்னிடத்து உன்னிடத்துச் செய்யவேண்டிய அன்பிருப்பது என்ன வியப்பு என்பது.

(வி - னா) இரும்பு கரும்பு எனபன, இருப்பு கருப்பு என வலிததல் பெற்றன. இருப்பு கெஞ்சம் என்றதனால் இரும்பின் தருமமாகிய வனமை கெஞ்சக்குக கொள்ளப்பட்டது. “கெருப்பு முண்டியானு முண்டிருத்ததுண்ட தாயினும்” என்றதனால், தீயில் வீழ்ந்திலேன் எனக் குறிப்பித்தாராயிற்று. இவ்வமைமாகிய என்னிடத்து உன்மீது செய்யவேண்டிய அன்பிருத்தல் அதிகசயம் என்பாரா “விருப்புமுண்டு நினகணெனக கெண்பபென்ன விச்சை” என்றருளினர்.

திருச்சிறுமடபலம்.

ஆநந்தபரவசம்.

கலிலிலேத்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விச்சக்கேடுபொய்க்காகாதென்றிங்கெனைவைத்தா
யிச்சைக்கானாரெல்லாருமவநுனாள்சோந்தா
ரசுத்தாலேயாழ்ந்திடுகின்றேனாருரெம
பிச்சைத்தேவாவென்னாசெய்கெனபேசாயே.

(ப - னா.) விச்சக்கேடு - வித்தின் அழிவு, பொய்க்கு ஆகாது என்று - மித்தைக்கு ஆகாது என்று, இவரு - இவ்வுலகத்தில், என்னை வைத்தாய் - என்னை வைத்தனை, இச்சைக்கு - உன்னன்புக்கு, ஆனால் எல்லாரும் - உரியரானெல்லாரும், வந்து உன் தாள் சேர்ந்தார் - வந்து உன் திருவடியை யடைந்தார்கள், அச்சத்தாலே ஆழ்ந்திடுகின்றேன் - பயமாகிய கலிலிலே மூழ்கா நின்றேன், ஆனால் - திருவாரூரிலெழுந்தருளி யிருக்கிற, எம் பிச்சை தேவா - எம்மால் விரும்பப்படும் பிக்ஷாடனத திருக்கோலங்கொண்டருளிய தேவனே,

(க - னா) அந்நான் உன்னைக்கண்ட நான் இந்நான் உன்னைக் காணும்வழியைக் கண்டிலேன், யான் என்கொண்டு நட்டேறுவேன் என்பது.

(வி - னா.) அந்நாட் கண்டேனும் காணுமாறு காணேன் என்றது “உணாததா க குணர்வரியோன்” என்றதைத் திருவுளத்தடைத்து. அன்றி அடியாரோடு வெளிப்பட்டு மறைந்ததைத் திருவுளத்தடைத் தெளினுமாம். பாணே னைப்பதைப் பாழினே என்பதன் சிதைவாக்ககொள்க. நான், “தாயிற் சிறந்தன்று நான்” எனவும், “நாணுடைமை மாந்தா சிறப்பு” எனவும், “அணியன்றோ நாணுடைமை” எனவும், “நாணுலயினாத் துறப்பருயிப்பொருட்டா ணுண்டிறுவா நாணுப்பவா” எனவும், பலவீடத்தும் சிறப்பிததுக கூறப்படுதலால், “எண்ண” என்றருளினா. செத்தே போயினேன் என்பது இரகசக் குறிப்புச்சொல் (அச)

மானோநோக்கியுடையாள் பங்காமறையீற்றியாமறையோனே தேனையமுதேசுந்தைக்கரியாய்சிறியேனபிழைபொறுக்குங் கோனேசிறிதேகொடுமைபறைந்தேனசிவமாநகர்குறுகப் போரூடியார்யானுமபொய்யும்புறமேபோந்தோமே.

(ப - னா.) மான் நோ நோக்கி - மானினது நோக்கம்போன்ற நோக்கத்தையுடையானாகிய, உடையான் - பல்லாயிரகோடி யண்டங்களையும் ஆட்கொண்டருளிய உமாதேவியாரது, பங்கா - பாகத்தையுடையவனே, மறை ஈறு - வேத முடிவும், அறியா - அறியவொண்ணாத, மறையோனே - அந்தணனே, தேனே - தேனே, அமுதே - அமுதமே, சிதைக்க கு அரியாய - மனததூக்கும் அரியவனே, சிறியேன் பிழைபொறுக்கும் கோனே - சிறியேனுடைய குற்றங்களைப் பொறுக்கின்ற இறைவனே, சிறிதே கொடுமை பறைந்தேன் - கொஞ்சமாகக் கொடுமை பேசினேன், அடியார - உன் அடியவா, மா சிவநகர குறுக போனார் - பெருமையுள்ள சிவபுரத்தை அணுகச்சென்றார்கள், யானும் பொய்யும் - நானும் பொய்யும், புறமே போந்தோம் - வெளியானோம், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன்னடியா சிவபுரம்புக, யானும் பொய்யும் புறமானோம் என்பது.

(வி - னா.) மறை ஈறு அறியா என்பதற்கு, வேதமும் முடிவறியாத எனினுமாம். பறைதல் - சொல்லல். தாம் சிவமாநகர்

குறுகப்போகாது புறம்போந்தாற்போலப் பொய்யும் போந்தமை தோன்ற, “யானும் பொய்யும் புறமே போந்தோம்” என்றருளினது ஏற்றுக்கொள்ள, சிவமாநகர, பொய் ஈடையாடாமெய்யேகடையாடு மிடமாதலானென்க யானும் பொய்யும் புறமே போந்தோம் என்றித் திருப்பாட்டினும் வருக திருப்பாட்டினும் கூறியது “விச்சக் கேடு பொய்க்காகாதென் நிற்கெனே வைத்தாய” என்றதை வலியுறுத்தற்கு. (அரு)

புறமேபோந்தோம்பொய்யும்யானுமெய்யன்பு
பெறவேவல்லேனலலாவண்ணமபெற்றேன்யா
னறவேநினைச்சேர்ந்தவடியாமற்றொன்றறியாதா
சிறவேசெய்துவழிவந்துசிவனேநின்றான்சேர்ந்தாரே.

(ப - ணா.) பொய்யும் யானும் புறமே போந்தோம் - பொய்யும் நானும் புறமாகும், யான் - நான், மெய்யன்பு பெறவல்லேன் அல்லா வண்ணம் - மெய்யன்பு பெற வல்லெனல்லாத தன்மையை, பெற்றேன் - அடைந்தேன், சிவனே - சிவபெருமானே, அற - மிகுதியாக, நினை சேர்ந்த அடியா - உன்னை யடைந்த அடியார்கள், மற்ற ஒன்று அறியாதார் - வேறொன்றையும் அறியாதவராய், சிறவு செய்த - சிறத்தலைச் செய்த, வழி வந்து - செறியானே வந்து, நின் தான் சேர்ந்தார் - உன் திருவடியை அடைந்தார்கள், ஏ - று.

(க - ணா.) இறைவனே, பொய்யும் யானும் புறம்போந்தோம், மெய்யடியார் உன் திருவடியை யடைந்தார் என்பது.

(வி - ணா) அற என்பதற்குப் பிறவித் தொடர்பு அற்றொழிய என்னுமாம். சிறவு செய்த - சிறத்தலைச் செய்த (சிறந்து), சிறவு - சிறத்தல், வழிவராவழித் தான்சேர்தலருமைதோன்ற, “வழி வந்து சிவனே நின்றான் சேர்ந்தார்” என்றருளினர். (அக)

தாராயுடையாயடியேற்குன்றாளிணையன்பு
போராவலகம்புக்காரடியார்புறமேபோந்தேன்யா
னாராமலைக்கக்குருட்டாமலைத்திங்குன்றாளிணையன்புக்
காராயடியேனயலேமயல்கொண்டழுகேனே.

(ப - ணா.) உடையாய் - உடையானே, அடியேற்கு - அடியேனுக்கு, உன் தான் இணை அன்பு நாராய் - உன் திருவடித்துணைக்கு

அன்பு செய்தலாகிய பேற்றைக் கொடுத்தருளாய், -போரா உலகம் - புத வொண்ணாத முத்தியுலகத்திலு, அடியார் புகார் - அடியவர்கள் புகுத்தார்கள், யான - நானொருவன, புறமே போந்தேன் - புறமாயி னேன், ஊர் ஆ மலைக்க - ஊரிலுள்ளபக்ககன் போசெய்ய, குருட்டு ஆ மலைத்தாங்கு - குருட்டுப் பசுவும் போசெய்தாறபோல, உன் தான் இளை அன்புகு - உன் திருவடியினைக்குச் செய்யவேண்டிய அன்பு செய்கைக்கு, ஆராய் - யாராகி, அடியேன் - அடியனேன், அயலே - அயலிலே, மயல்கொண்டு அழுதேன் - மயக்கவகொண்டு அழுதேன், எ - று.

(க - னா) இறைவனே, அடியேன் உன் திருவடிக் கன்பு செய்யச் செய்தருள்வாயாக, அடியார் முத்தியுலகமபு, யான புறம் போந்தேன். ஊர்ப்பக்ககன் போரக குருடப்பசுவும் பொருதல போல, அன்பா உனதிரவடிக் கன்புசெய்ய, யானும் யாவனாகி அன்புசெய்ய விரும்பி நெழுதது என்பது.

(வி - னா) ஊர் ஆ - ஊர்ப்பக, குருட்டு ஆ - குருட்டுப்பக, ஆராய் என்றது என்ன விரிமையுடையேனாகி யென்றபடி. (அஎ)

அழுகேனின் பாலன்பாமனமாயழல்சோந்த

மெழுதேயன்னாமினனாபொனனாகழலகண்டு

தொழுதேயுன்னைத்தொடாநதாரோடுநதொடராதே

பழுதேபிறந்தேனென்கொண்மினைப்பணிதேனே.

(ப - னா.) அழுகேன - அழுவேன, நின்பால் அன்பு ஆம் மனம் ஆய் - உன்னிடத்தி அன்புள்ள மனத்தினையுடையவராய், அழல்சோந்த மெழுதே அன்னார் - நெருப்பைச்சோந்த மெழுக்கையே திகர்த்தவராய், மின ஆ - மின்னுதல அமைந்த, பொன ஆர் கழல் கண்டு - பொன்னிறை செய்யப்பட்ட அரியகழலை யணிந்த திரு வடியைக்கண்டு, தொழுது - வணங்கி, உன்னை தொடாநதாரோடும் - உன்னைத் தொடாந்தவர கிர அடியவரோடும், தொடராதே - தொட ராமல், பழுதே பிறந்தேன - வீணாகே பிற தேன, என்கொண்டு - யாதுகொண்டு, உன்னை பணினை - உன்னை வணங்குவேன், எ - று.

(க - னா) இறைவனே, அழல்சோந்த மெழுகுபோலுருகும் மெய்யடியார் உன்னைத்தொழுது தொடாந்தார், உன்னிடத்தி அன பின்பாத நான் என்கொண்டு உன்னைப்பணிவேன என்பது.

(வி - னா.) தொடாதல் - பின்பற்றிச்சேறல். அவ்வாறு பின்பற்றிச் சேறலின்மையால் பழுதே பிறந்தேன எனத் தம்மையிழித்துக்கூறினா அன்பில்லாமையால் “என கொண்டுள்ளைப் பணிசேன்” என்றருளினா. (அஅ)

பணிவார்பிணிதீர்த்தருளிப்பழையவடியார்க்குந்
 னணியாரபாதங்கொடுத்தியதுவுமரித்தெனறாற
 றிணியாரமுககிலனையேன்வினையைப்பொடியார்க்கித்
 தணியாரபாதம்வந்தொல்லைத்தாராய்பொய்தீர்மெய்யானே.

(ப - னா.) பணிவார - வணங்குகின்றவராகிய அடியார்களுடைய, பிணி தீர்த்து அருளி - பிறவிப் பிணியை நீக்கியருளி, பழைய அடியார்க்கு - உன பழவடியார்க்கு, உன - உனது, அணி ஆர் பாதம் - அழகுபொருந்திய திருவடியை, கொடுத்தி - கொடுத்தருள்கிறாய், அதவும் - அதவும், அரிது என்றால் - அருமையானால், திணி ஆர் - வலிமை பொருந்திய, மூங்கில் அனையேன் - மூங்கிலை நிகர்ப்பெனுகிய எனது, வினையை - வினைகளை, பொடி ஆகி - நீறு செய்து, ஒல்லை வந்து - விளைவாக வந்து, தணி ஆர் பாதம் தாராய் - தட்பமமைந்த திருவடியைத் தருவாயாக, பொய்தீர் மெய்யானே - பொய்யொழிந்த மெய்யனே, எ - து.

(க - னா.) இறைவனே, அடியவரது பிறவிப்பிணியை நீக்கியருளி உன் திருவடியைத்தன தருளுவது அருமையாயின், மனக்கோட்டத்தை யுடையேனது வினைகளைப் பொடியாககி உன் திருவடியைத் தந்தருள்வது அருமையே, ஆயினும் எனக்கு வேறு புகலிடமின்மையால் என்னைத் திருத்தி யாட்கொள்வது உனக்குத் தகுதியா மென்பது.

(வி - னா.) மூங்கிலனையேன் என்றது மனக்கோட்டத்தால். முத்தாபக் கோடையால் வருந்தினார்க்கு நிழலைச் செய்தலால் திருவடியைத் “தணியார் பாதம்” என்றருளினார். பொய்தீர் மெய் - பொய் கலவாத மெய். (அஅ)

யானேபொய்யென்னெஞ்சம்பொய்யென்னன்புமபொய்
 யானால்வினையேனமுதா லுனைப்பெறலாமே
 தேனையமுதேகரும்பின்றெளிவேதித்திக்கு
 மானையருளாயடியேனுனைவந்துறுமாறே.

(ப - னா) யான் பொய் - நான் பொய், என் நெஞ்சும் பொய் -
என் மனமும் பொய், என் அன்பும் பொய் - என அன்பும் பொய்,
ஆனல் - ஆயின், வினையேன் - வினையேனென, அமுதால் - அமுத
லைச் செய்தால், உன்னை பெறல் ஆமே - உன்னை யடையலாகுமோ,
தேனே - தேனே, அமுதே - அமிாதமே, கரும்பின தெளிவே - கருப்
பஞ் சாற்றின் தெளிவே, தித்திக்கும் - இனிககின்ற, மானே - பெரி
யோனே, அடியேன - அடியேனென், உன்னை வந்து உறும் ஆறு -
உன்னை வந்தடையும் வழியை, அருளாய் - அருள்புரிகாயாக, ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, யானும் என்மன முதலியவும் பொய்
யாயின், உன்னை யெங்கனம் பெறுவேன், நான் உன்னைப் பெறும்
வழியை எனக்கு அருள் செய்யவேண்டும் என்பது.

(வி - னா.) மான - மகான், (பெரியான்) இது மஹாந என்
னும் வடமொழிச் சிதைவு. (கூ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆநந்தாதீதம்.

என்சொக்கழிநெடிமடியாசிரியவிருத்தம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாறிலாதமாககருணைவெள்ளமே

வந்துமுந்தினின்மலாகொடானினை

வேறிலாப்பதப்பரிசுபெற்றநின்

மெய்மையன்பருன்மெய்மைமேவினா

ரீறிலாதரீயெனியையாகிவந்

தொளிசெய்மாறுடமாதநோக்கியுந்

தீறிலாதநெஞ்சுடையநாயினேன

கடையனாயினேன்பட்டகீழ்மையே.

(ப - னா.) மாறு இல்லாத - ஒருகாலத்தம் மாறுபடுதலில்
லாத, மாகருணைவெள்ளமே - பெருங்கருணைக்கடலே, முந்திவந்து -
முற்பட்டுவந்து, நல் - அழகாகிய, மலர்கொள் - தாமரைமலரின்

தன்மையைக்கொண்ட, தான் இணை - திருவடித்துணையினின்றும், வேறு இல்லா - வேறுதலில்லாத, பதப்பரிசுபெற்ற - பக்குவம் அடைந்த, நின் - உன்னுடைய, மெய்மை அன்பா - மெய்யடியார் கள், உன் மெய்மை மேவினா - உனது உண்மை நிலையையடைந்தார் கள், ஈறு இல்லாத நீ - முடிவில்லாத நீ, ஒளி செய மா துடமாக - ஒளியைச் செய்கிற மா துடவுருவாக, எளியை ஆகி வந்து - எளியையாய் எழுந்தருளி, நோக்கியும் - கடாக்கித்தும், ஐறு இல்லாத - பிளத்த வில்லாத, நெஞ்சு உடைய - நெஞ்சினையுடைய, நாயினேன் - நாயேன், கடையன் ஆயினேன் - கடையனானேன், (இங்ஙனம் நான் கடையனாதற்குக் காரணம்) பட்ட கீழ்மையே - என்னிடத்துண்டாகிய தீவினையானோ, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன் மெய்யடியார் முந்திவந்து உன் திருவடிக்கன்புசெய்து உன் மெய்நிலையை யடைந்தார்கள், முடிவற மெய்யோனாகிய நீ எளியனாகி வந்து என்னைக்கடைக்கணித்தும் மனமுருகாத நான் கடைப்பட்டேன், இது என் தீவினையையானோ என்பது.

(வி - னா.) இறுதிக்காலத்து மாறுபடும் எனைய கடல்கள் போலாது என்றும் ஒருதன்மையாய் நிலநிற்கும் அருட்கடலாதலால் “மாறிலாதமாக்கருணை வெள்ளமே” என்றருளினர். “எளியையாகி வந்தொளிசெய் மா துடமாகநோக்கியும்” என்றது திருப்பெருந்துறையில் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளின வாலாற்றைக் குறித்தது. (கூ)

மையிலங்குநதகண்ணிபங்கனே

வந்தெனைப்பணிகொண்டபின்மழக

கையிலங்குபொற்கிண்ணமென்றலா

லரியையென்றுணைக்கருதுகினறிலேன

மெய்யிலங்குவெண்ணீற்றுமேனியாய்

மெய்மையன்பருன் மெய்மைமேவினா

பொய்யிலங்கனைப்புருகவிட்டுநீ

போவதோசொலாயபொருத்தமாவதே.

(ப - னா.) மையிலங்கும் - கருமையாக விளங்குகின்ற, நல் - அழகாகிய, கண்ணி - கண்ணையுடையளாகிய உமாதேவியை, பங்க - இடப்பாகத்திலுடையவனே, வந்து - நீயே வலியவந்து, என்னை பணிகொண்ட பின் - என்னை யடிமைகொண்ட பின்பு, மழம் கை

இலங்கு - மென்மையாகிய கையினிடத்தில் விளங்குகின்ற, பொன்
கிண்ணம் என்று அல்லால் - எளிதாகிய பொற்கிண்ணம்போல நினைத்
ததேயன்றி, அரியை என்று - அருமையுடையா யென்று, உன்னை
கருதுகின்றிலேன் - உன்னை நினைக்கின்றிலேன், மெய் இலங்கு -
உண்மை விளங்குகின்ற, வெண்மை நீறு - திருவெண்ணீர்நிற உணி
ந்த, மேனியாய் - திருமேனியையுடையகனே, மெய்மை அன்பர் -
மெய்யடியாகன், உன் மெய்மை மேவினா - உன் உண்மை நிலையை
அடைந்தாகன், என்னை - அடியேனை, பொய்யில் - பொய்யாகிய
உலகத்தில், புருத விட்டு - துழைய விட்டு, நீ போகதோ - நீபோ
வதுதானோ, பொருத்தம் ஆவது - தகுதியாவது, சொல்லாய் - சொல்
வாயாக, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, நீ எழுந்தருளி என்னைப் பணி கொ
ண்ட பிறகு, உன்னை எளியையாய் நினைத்ததன்றி அரியையாய்
நினைத்தேனில்லை, ஆயினும் உன் மெய்யனபா உன் உண்மை நிலையை
அடைய, நானொருவனுமே இவ்வுலகத்தில் தங்கி யிருக்கவிட்டு
நீபோவது உனக்குத் தகுதியாமோ என்பது.

(வி - னா.) மை - அஞ்சனம் எனினுமாம். 'வந்து என்றத
னால் நீயே கவியவந்து எனக்கடறலாயிற்று, ஒரு அரியபொருள் எண்
மையிற் கிடைப்பின் அதனைக் கரதலாமலகம் (கையினெல்லிக்கனி)
என்பதுபோலக் கையிலங்கு பொற்கிண்ண மென்றருளினா. பொய்
என்றது பொய்யாகிய உலகத்தை. அங்கு - அசை. (கஉ)

பொருத்தமின மையேன்பொய்மையுண்மையேன்

போதவென்றெனைப்புரிந்துநோக்கவும்

வருத்தமின்மையேன்வஞ்சமுண்மையேன்

மாண்டிலேன்மலர்க்கமலபாதனே

யரத்தமேனியாயருள்செயன்பரு

நீயுமங்கெழுந்தருளியிங்கெனை

யிருத்தினுய்முறையோவெனெமபிரான்

வம்பனேன்வினைக்கிறுதியில்லையே.

(ப - னா.) பொருத்தம் இன்மையேன் - தகுதியின்மையேன்,
பொய்மை உண்மையேன் - பொய்யையுடையேன், என்னை - என்னை,
போத என்று - வருக என்று, புரிந்து நோக்கவும் - நீ விரும்பி
நோக்கவும், வருத்தம் இன்மையேன் - வருத்தமில்லாதேன், வஞ்சம் :

உண்மையேன் - வஞ்சகமுடையேன், மாண்டிலேன் - இறந்திலேன், கமல மலர் பாதனே - தாமரை மலர்போன்ற திருவடி யையுடையவனே, அரத்தம மேனியாய் - செவ்வரத்தமலர்போலுஞ்செவ்வந்த திருமேனியையுடையவனே, அருள் செய் அனபரும் - உன்னால் அருள் செய்ப்பட்ட அனபர்களும், நீயும் - நீயும், அங்கு எழுந்தருளி - அவ்விடத்தே யெழுந்தருளி, என்னை - அடியேனே, இங்கு இருத்தினாய் - இவ்விடத்தே யிருத்திவைத்தாய், முறையோ - (இப்படி செய்தல் உனக்கு) முறைமைதானோ, என் எம்பிரான் - என் எம்பெருமானே, வம்பனென வினைக்கு - வீணனென வினைக்கு, இறுதி யில்லையே - முடிவுக்காலம் இல்லையோ, எ - று.

(க - னா.) பொய்யனாகிய என்னை நீ விரும்பி நோக்கவும் வஞ்சனென் வருத்தி மாண்டிலேன். இறைவனே, உன் அன்பரும் நீயும் சிவபுரத்துக் கெழுந்தருளி, என்னை இவ்வுலகத்தில இருத்தாதல் முறைமையாமோ என்பது.

(வி - னா.) பொருத்தம் - இணக்கம் எனினுமாம். போத என்பது புகுத என்பதன் மருஉ. புரிதல் - விரும்புதல். வருத்தம் - அதுதாபம். மலாக் கமலம் - மலாதலையுடைய கமலம் எனினும் பொருந்தும். தேவர் முனிவா முதலியோர்க்கும் எட்டெற்கரியதும், உயர்வுக்கோரெல்ல யில்லாததும் ஆதலால் சிவபுரத்தை, அங்கு எனச் சேய்மைச் சட்டார் சட்டியருளினா.

(கஉ)

இல்லைநின்கழற்கன்பதென்கணை

யேலமேலுநற்குழவிபங்கனே

கலலைமென்கணியாக்குமவிச்செகொண்

டென்னைநின்கழற்கன்பனாககினை

யெல்லையிலைநின்கருணையெம்பிரா

னேதுகொண்டொனேதுசெய்யினும

வலலையெயனக்கின்னுமுன் கழல்

காட்டிமிட்கவும்மறுவில்வானனே.

(ப - னா.) நின் கழற்கு - உன் திருவடிக்கு, அன்பு - அன்பு செய்தல், என் கண் இல்லை - என்னிடத்தில் இல்லை, ஏலம் ஏலும் - மயிர்ச்சாந்து பொருந்திய, கல் - அழகாகிய, குழவி - கூந்தலையுடையவனாகிய உமாதேவியின், பங்க - பாகனே, கல்லை - கல்லினை,

மெல்கனி ஆகும் - மெல்லிக் கனியாகிய, விச்சைகொண்டு - வித
தையைக்கொண்டு, என்னை - அடியேனை, நின் கழற்கு அன்பன் ஆக
கினாய் - உன் திருவடிகு அன்புடையவனாகச் செய்தாய், நின்
கருணை - உன் கருணைக்கு, எல்லை இல்லை - அளவு இல்லை, எம்பி
ரான் - எம்பிரானே, ஏது கொண்டு - ஏதனைக்கொண்டு, நான் ஏது
செய்யினும் - நான் ஏதனைச் செய்தாலும், மறு இல - குற்றமற்ற,
வானனை - முததியுலகையுடையவனே, இன்னும் - இன்னமும்,
எனக்கு - அடியேனுக்கு, உன் கழல காட்டி மீட்கவும் வல்லையே -
உன் திருவடியைக் காட்டி மீட்கவுந்தக்க சத்திமாளுகவே யிருக்க
ின்றனை, ஏ - று.

(க - னா) இறைவனே, எனக்கு உன் திருவடிக்கண் அன்பில்
லையாகவும், கல்லைக்குழைத்த வித்தையைக்கொண்டு எனனை உன்
திருவடிகு அன்புக்கினாய், ஆதலால் உன் கருணைக்களவிலே
யென்பது.

(வி - னா.) கல்லைமென் கனியாக்கும் விச்சை - கல்லைக்கு
ழைக்கும் வித்தை. அது மேருமலையை வில்லாக வளைத்தது.
“தெவ்வணா மெய்யரிசாய சிலையாண்டென்னை யாண்டுகொண்ட
செவ்வணா மேனியை” என்றது உம் இக்கருத்தினதே. ஏதுகொண்டு
நானேது செய்யினும் என்றது, மன முதலாகிய கருவிகளைக்கொண்டு
என்ன தீமை செய்தாலும் என்றபடி. மீட்டல் - அத்தீமையினின்
றும் திருப்புதல்.

(கூச)

வானநாடருமறிபொணாதரீ

மறையிலீறுமுனரொடரொணாதரீ

யேனைநாடருதெரியொணாதரீ

யெனனையினனிதாயாண்டுகொண்டவா

ஆனைநாடகமாடுவித்தவா

வுருகிகாணுபபருகவைத்தவா

ஞானநாடகமாடுவித்தவா

நைவவையகத்துடையவிச்சையே.

(ப - னா.) வானநாடரும் - விண்ணுலகத்தாரும், அறியொ
ணாதரீ - அறியவொண்ணாதரீ, மறையின் - வேதத்தின், ஈறும் முன்-
அத்தமும் ஆகியும், தொடர் ஒண்ணாதரீ - தொடரவொண்ணாதரீ,

எனை நாடரும் - மற்றையுலகத்தாரும், தெரி யொணுத நீ - அறிய
வொண்ணுத நீ, என்னை - அடியேனை, இன்னிதாய் - இனிதாக,
ஆண்டு கொண்ட ஆறு - ஆண்டுகொண்ட வண்ணமும், ஊனை நாட
கம் ஆடி வித்த ஆறு - இந்த வுடம்பை நாடகமாட்டின வண்ணமும்,
நான் உருகி - நான் மனமுருகி, உன்னை பருக வைத்தவா - உன்னைப்
பருகச் செய்த வண்ணமும், ஞான நாடகம் ஆடி வித்தவா - ஞானநா
டகம் ஆடிவித்த வண்ணமும், வையகத்துடைய இச்சை - உலகஆசை,
கைய - எனக்கு ஒழியவேயாகும், எ - று.

(க - னா) இறைவனே, தேவா முதலாயினோர்க்கு அரியை
யாகிய நீ, அடியேனை யாட்கோடல் முதலாயின வற்றை நோக்கின்
எனக்கு இந்த உலகவிச்சை யொழிதற்கே யென்பது.

(வி - னா.) வானநாடா எனத் தேவனா முற்கூறியது சிறப்பு
நோக்கி யென்க. எனைநாடர் என்றது பூதலம் பாதலம் என்பவற்றி
லுள்ளனார். நாடகம் - நடநம். பருகுதல் - நுகாதல். வையகத்
துடை அவிச்சை யெனப் பிரித்து, உலகின் அஞ்ஞானம் என்று
ரைத்தலுமாம். (கூடு)

விச்சதன்றியேவினாவுசெய்குவாய்

விண்ணுமண்ணகமுமுதுமயாவையும

வைச்சவாங்குவாய்வஞ்சகப்பெரும

புலையனேனையுன்கோயில்வாயிலிற்

பிச்சனாகுகியுன்பெரியவன்பருக்

சூரியனாகுகியுந்தாமவளாத்தேதார்

நச்சுமாமரமாயினுங்கொலரா.

நாணுமங்கனையுடையநாதனே.

(ப - னா.) விண்ணும் - விண்ணுலகத்தையும், மண் அகம் முழு
தும் - மண்ணுலக முழுதையும், யாவையும் - மற்றெல்லாவற்றையும்,
விச்ச இன்றியே - வித்தில்லாமலே, வினாவு செய்குவாய் - படைப்
பாய், வைச்ச வாங்குவாய் - காத்து அழிப்பாய், வஞ்சகம் - வஞ்ச
த்தையுடைய, பெரும்புலையனேனை - பெரும்புலையனாகிய என்னை,
உன் கோயில்வாயிலில் - உன் கோயிலின்கண் திரிகின்ற, பிச்சன்
ஆக்கியும் - பித்தனாக்கி விட்டாய், பெரிய அன்பருக்கு உரியன ஆக்
கியும் - பேரன்பினராகிய உன்னடியார்த் சூரியனாகச் செய்தாய்,
தாம் வளர்த்தது - தாம் பாதுகாத்தது, ஓர் - ஒப்பற்ற, மா - பெரிய,

நச்சு மரம் ஆயினும் - விஷத்தன்மையுடைய மரமே யானாலும், கொல்லார் - (உலகத்தார் அதனை) அழிக்கமாட்டார்கள், உடைய நாதனே - என்னை அடிமையாகவுடைய இறைவனே, நானும் அங்கனே - நானும் அவ்வாறே உன்னாலே காக்கப்படுந் தன்மையேன், ஏ - று.

(க - ணா.) இறைவனே, எல்லாவுலகங்களையும் வித்தின்றிப் படைத்துக் காத்து அழிப்பவனே, என்னை உன் கோயில்வாயிலிற் பித்தனாகி, உன் அன்பரது திருத்தொண்டிற்கும், உரியேனாகச்செய்தனை உலகத்தார் எட்டிமாரத்தையும் வெட்டார், அடியேனும் உனக்கு அத் தன்மையனே என்பது.

(வி - ணா.) விச்சு - வித்து. வைச்சு - வைத்து. வைத்தல் - நிலைபெறுத்தல். வாங்குதல் - அழித்தல். தாம் வணாத்ததோ நச்சு மாமரமாயினுங்கொலார் எனபதற்கு எழுவாயாகிய உலகத்தார் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. நஞ்சு - விடம். அது நச்சு என வலித்தல் பெற்றது. நச்சுமாமரம் - எட்டிமரம். (கூசு)

உடையநாதனேபோற்றிநின்னலாற்
பற்றுமற்றெனக்காவதொன்றினி
யுடையனேபணிபோற்றியும்பராச்
தம்பராபராபோற்றியாரினுங்
கடையனாயினேன்போற்றியென்பெருங்
கருணையாளனேபோற்றியெனனைநின்
னடியனாக்கினுப்போற்றியாநியு
மந்தமாயினுப்போற்றியப்பனே.

(ப - ணா) உடையநாதனே - என்மையானுடைய இறைவனே போற்றி - நமஸ்காரம், நின் அல்லால் - உன்னையன்றி, எனக்கு - அடியேனுக்கு, இனி - இனி, ஆவது ஒன்று பற்று - ஆவதாகிய ஒரு பற்றினை, உடையனே - உடையேனே, பணி - கட்டியிட்டருள், போற்றி - நமஸ்காரம், உம்பரார் தம் - தேவர்களுடைய, பராபரா பராபரனே, போற்றி - நமஸ்காரம், யாரினும் கடையன் ஆயினேன் எல்லாரினும் கடையனானேன், போற்றி - நமஸ்காரம், என் பெருங் கருணையானனே - என பெருங்கருணையாளர், போற்றி - நமஸ்காரம், என்னை நின் அடியன் ஆக்கினாய் - என்னை உன்னடியவனாகச் செய்தாய், போற்றி - நமஸ்காரம், ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாய் - முதலும்

இறதியுறாயும், அப்பனே - எமது தந்தையே, போற்றி - கமஸ்காரம், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன்னையன்றி யெனக்கு மேரோர் பற்றில்லை, உனக்கு கமஸ்காபஞ் செய்கிறேன், என்னைக் காத்தருளல் வேண்டும் என்பது.

(வி - னா.) உடைய எனப் பொதுப்படக் கூறலால் எல்லா வற்றையுமுடைய எனப்பொருள் கொள்க. கருணையானன் - கருணையையாளுதலுடையான் என்றபடி. (கௌ)

அப்பனே யெனக்கமுதனேயா

நதனேயகநெகவள்ளுறுதே

னெப்பனேயுனக்குரியவன்பரி

லுரியனாயுனைப்பருகநின்றதோ

துப்பனேசுடாமுடியனே துனை

யாளனேதொழுமபாளரெய்ப்பினில

வைப்பனேயெனைவைப்பதோசொலாய்

நையவையகத்தெங்கண்மன்னனே.

(ப - னா.) எனக்கு அப்பனே - எனக்குத் தந்தையே, அமுதனே - அமிர்தம் போல்பவனே, ஆரத்தனே - ஆரத்தத்தையுடையவனே, அகம் நெக - மனம் நெகிழும்படி, அன் ஊறு தேன் ஒப்பனே - செவிதளுக்குச் சுரக்கின்ற தேனை நிகர்ப்பவனே, உனக்கு உரிய அன்பரில் - உனக்கு அருகாரிய அன்பனாப்போல, உரியன் ஆய் - உரியவனாகி, உன்னை பருக - உன்னைப் பருகும் வண்ணம், நின்றது - நின்றதாகிய, ஓ - ஒரு, துப்பனே - அறிவுருவனே, சுடர் முடியனே - ஒளி பொருந்திய முடியையுடையவனே, துனை ஆனனே - துணையாயிருப்பவனே, தொழும்புஆனா - தொண்டர்களுக்கு, எய்ப்பினில் - இறைத்தகாலத்தில், வைப்பனே - நிட்சேபம்போல்பவனே, எங்கள் மன்னனே - எங்கள் வேராதனே, நைய-வருந்தும்படி, என்னை - அடியேனை, வையகத்து - உலகத்தில், வைப்பதோ - வைப்பது தருதியோ, சொல்லாய் - சொல்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, என்னை இவ்வுலகத்தில் வைத்து வருத்துவது உன.பெருமைக்குத் தகுதியோ என்பது.

(வி - னா.) வன் ஊறு எனப்பிரித்து வன்மாதச் சுரக்கின்ற என்றலுமாம். துப்பன் உணவாயிருப்பவன்-எனினுமாம். துனை

யான் என் பொதுப்படக்கூறலால் எல்லாவுயிர்களுக்கும் துணையாயிருப்பவன் எனக்கொள்க வைப்பு - சேம்பப்பொருள் (புதையல்).

மன்னவெம்பிரானவருகவென்னெனை
மாலுநான்முகத்தொருவன்யாரினு
முன்னவெம்பிரான்வருகவென்னெனை
முழுதுமயாவையுமிறுதியுற்றநாட்
பின்னவெம்பிரான்வருகவென்னெனைப்
பெய்கழற்கணன்பாபெனாவினாற்
பன்னவெம்பிரானவருகவென்னெனைப்
பாவநாசநிச்சோகள்பாடவே.

(ப - ணா.) எம்பிரான் - எம்பிரானே, மன்ன - நிலைபெற்றிருக்க, என்னை வருக என் - என்னை வருகவென்பாய், மாலும் நான் முகத்த ஒருவனும், திருமாலும் நான்கு திருமுருகங்களையுடைய ஒப்பற்றவனாகிய பிரமனும், யாரினும் - மற்றுமுள்ள எல்லாரினும், முன்ன - முன்னேனே, எம்பிரான் - எம்பிரானே, என்னை வருக என் - என்னைவருக வென்பாய், முழுதும் யாவையும் - எல்லாப்பொருள்களும், இறுதி உற்ற நான் - முடிவையடைந்தகாலத்தில், பின்ன - பின்னவனாயிருப்பவனே, எம்பிரான் - எம்பிரானே, என்னைவருக என் - என்னைவருக வென்பாய், பெய்கழல்கண் அன்பு ஆய் - வீரகசுழலணிந்த திருவடிக்கண் அன்புடையேனாய், என் காலினால் பன்ன - என்னாலினால் புகழவும், எம்பிரான் - எம்பிரானே, பாவநாச - பாவநாசனே, நிச்சிர்ச்சன்பாட - உன் பெருமைகளைப்புகழ்ந்து பாடவும், என்னை வருக என் - என்னைவருக வென்பாய், எ - று.

(க - ணா.) எம்பிரானே, உன்புகழ்களைப்பாடுதற்கு என்னைவருகவென்றருள் செய்தல் வேண்டும் என்பது.

(வி - ணா.) மன்ன - தலைவனே எனினுமாம். முன்ன பின்ன என்றது முன்னும் பின்னு முன்னவன் என்றற்கு, “மூப்பானினையவன் முன்னவன் பின்னவன்” என்பதாஉம் இக்கருத்திப் பற்றிவரத்தது. பன்னுதல் - பலகாற்சொல்லல் (புகழ்தல்). (கூக)

பாடவேண்டுநான்போற்றிநின்னையே
பாடிவைத்துரைந்துருகெக்குருகெ
காடவேண்டுநான்போற்றியமபலத
தாடுநினைகழற்போதுநாயினேன

கூடவேண்டுமானபோற்றியிப்புழுக்
கூடுநீக்கெனைப்போற்றிப்பொய்யெலாம்
வீடவேண்டுமானபோற்றிவீடுதந
தருளுபோற்றிநின்மெய்யாமெய்யனே.

(ப - னா.) நான் - அடியேன, நினையே - உனையே, பாட
வேண்டும் - பாடுதல்வேண்டும், போற்றி - நமஸ்காரம், நான் - அடி
யேன, பாடி - பாடுதல்செய்து, நைந்து நைந்து உருகி - மனம் நைந்து
நைந்துருகி, நெக்கு நெக்கு - நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து, ஆடவேண்டும் -
ஆடுதல் வேண்டும், போற்றி - நமஸ்காரம், நாயினேன நான் - நாயி
னேனாகிய அடியேன, அம்பலத்து ஆடும - அம்பலத்தில நடிக்கின்ற -
நின்கழல்போது - உன் திருவடித் தாமராமலனா, கூடவேண்டும் -
சேரவேண்டும், போற்றி - நமஸ்காரம், என்னை - அடியேனை, இ
ப்புழு கூடு நீக்கு-இந்தப் புழுக்கூட்டினின்றும் நீக்குவாயாக, போற்றி-
நமஸ்காரம், நான் - அடியேன், பொய் எல்லாம் - பொய்களெல்லா
வற்றையும், வீடவேண்டும் - விடவேண்டும், போற்றி - நமஸ்காரம்,
நின்மெய்யா மெய்யனே - உன் மெய்யன்பாக்கு மெய்யன்பனே,வீடு
தந்தருள் - முததியைக்கொடுத்தருள்வாயாக, போற்றி - உனக்கு
நமஸ்காரம், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே யான் உன்னைப்பாடுதல் முதலாயின
செய்தல்வேண்டும், நீ இந்த வுடமபையாழித்து வீடுதந்தருளல்வே
ண்டும், உனக்கு நமஸ்காரம் என்பது.

(வி - னா) நைந்து நைந்து - மிகுதியாக நைந்து. நெக்கு
நெக்கு - மிகவும் நெகிழ்ந்து. புழுக்கூடு என்றது உடம்பை. விட
வேண்டும் என்பது விடவேண்டும் என நீண்டது. வீடு - முத்தி.
(மோகூம்) (க00)

திருச்சிறற்பலம

நீத்தல்விண்ணப்பம்.

பிரபஞ்சவைவாக்கியம்.

உத்தரகோசமங்கையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடையவனேனைக்கருணையினற்கலந்தாணமிகொண்ட
விடையவனேவிட்டிடுகிண்டாய்விற்றல்வேங்கைபினறே
ஹுடையவனேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
சடையவனேதளாந்தேனெம்பிரானெனைத்தாங்கிக்கொள்ளே.

(ப - னா) கடையவனேனை - கடையேனை, கருணையினால் -
பெருகருணையால், கலந்த - வலிபவந்தடைந்து, ஆண்டு கொண்ட -
ஆண்டுகொண்டருளின, விடையவனே - இடபவாகனனே, விட்டி
டுகி - என்னை விட்டுவிடுகின்றாயோ, விற்றல் - வலியையுடைய, வேங
கையின் தோல் - புலித்தோலாகிய, உடையவனே - ஆடையைத்
தரித்தவனே, மன்னும் - நிலபெற்ற, உத்தரகோசமங்கைக்கு - திரு
வுத்தரகோசமங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, சடையவனே - சடா
மருடததையுடையவனே, தளாந்தேன - சோராதேன், எம்பிரான் -
எம்பிரானே, என்னைத் தாங்கிக் கொள் - என்னைப் பொறுத்துக்
கொள்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) கடையேனைத்தடுத்தாட்டுகொண்ட சிவபெருமானே,
என்னை விட்டு விடுகின்றாயோ, விட்டு விட்டால் என்னைத் தாங்கிக்
கொள்வோர் இல்லாமைமால் என்னை நீயே தாங்கிக்கொள்ளவேண்
டும் என்பது.

(வி - னா) வேங்கையின் தோல் உடையவனே என்பதற்கு
புலித்தோலையுடையவனே யென்றதும் பொருத்தம். உத்தரகோச

மங்கை ஓர் திருப்பதி. கடையேனைக் கருணையினு லாண்டுகொண் டனை யன்றே அத்தன்மையாகிய உனக்குத் தளர்ந்த என்னைத் தாங்கிக் கோடலுங்கடமையா மென்பா “கருணையினுற் கலந்தாண்டு கொண்ட விடையவனே, தளர்ந்தேன் என்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே” என்றா. அரசு - பண்பாடு பெயர். (க)

கொள்ளேர்பிளவகலாத் தடங் கொங்கையாகொவ்வைச் செவ்வாய் விள்ளேனெனினுமவிடுதி கண்டாய்நின் விழுத்தொழுமபி னுள்ளேன் புறமலவேனுத்தரகோசமங்கைக்கரசே கள்ளேனொழியவுங்கண்டு கொண்டாண்டதெக்காரணமே.

(ப - னா.) கொள்ளேர் பிளவு அகலா - கொள்ளின அழகாகிய பிளவளவும் நீங்காத, தடம் கொங்கையா - மலைபோலும் தனங்களை யுடையராகிய மாதரது, கொவ்வை செவ்வாய் - கோவைக்கனிபோ லும் செவப்பாகிய அதரத்தை, விள்ளேன் எனினும் - நான் விட்டு நீங்கேனாயினும், விடுதி - என்னைவிட்டு விடுகின்றயோ, நின் - உனது, விழு தொழும்பின் உள்ளேன் - மேலாகிய திருத்தொண்டிலுள்ளேன், புறம் அல்லேன் - புறத்தினே னல்லேன், உத்தரகோசமங்கைக்கு - திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு, அரசு - அரசனே, கள்ளேன் ஒழியவும் - கள்வனாகிய நான் உன்னைவிட்டு நீங்கவும், கண்டு கொண்டு - எனது நிலைமையைக்கண்டுகொண்டு, ஆண்டது - என்னை யாண்டருளினது, எ காரணமே - எந்தக் காரணத்தினாலோ (அறியேன்), எ - று.

(க - னா.) திருவுத்தரகோச மங்கைக்கரசனே, நான் மாதா மயக்கத்தி லகப்பட்டுமலவேனாயினும் என்னை விட்டு விடுதல் உனக் குத் தகுதியன்று என்பது.

(வி - னா.) கொள்ளேர் பிளவகலாத தடங்கொங்கையர் என்றது, மிகவும் நெருங்கின தனங்களை யுடையவர் என்றபடி. தடம் கொங்கை, பெரிய கொங்கை யெனினுமாம். கொவ்வை முதலாகு பெயர். செவ்வாய் என்றதற் கேற்பக் கொவ்வை யென்பதற்கு அதன் கனியெனக் கொள்ளலாயிற்று. கள்ளேன் - பொய்யனாகிய நான் எனினுமமையும். (உ)

காருறுகண்ணியரைமபுலனாற்றங்கரைமாய்
வேருறுவேனைவிடுதிகண்டாய்விளங்குத்திருவா
ருருறைவாய்மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
வாருறுபூண்முலையாள் பங்கவென்னைவளர்ப்பவனே.

(ப - ஸா.) கார உறு கண்ணியா - கருமை மிகுந்த கண்
களையுடையராகிய மாதரது, ஐம்புலன் - ஐம்புலவிற்பங்கள் என்
கிற, ஆற்றங்கரை மரமாய் - ஆற்றங்கரை மரமாகி, வேர் உறுவேளை -
வேளுனறுகிற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடுகிறாயோ, விளங்கும் - பிர
காசிக்கிற, திருவாரூர் உறைவாய் - திருவாரூரில் வசிப்பவனே, மன
னும - நிலைபெற்ற, உத்தரகோச மங்கைக்கு - திருவுத்தரகோச மங
கைக்கு, அரசே - அரசனே, வார உறு - சச்சு அணியப்பெற்ற,
பூண் - பூபரணங்களுகி கூடிய, முலையான - தனக்கான யுடையவ
ளாகிய உமாதேவியின், பங்க - பாகனே, என்னை வளர்ப்பவனே -
என்னைப் பாதுகாப்பவனே, எ - று

(க - ஸா.) மாதரது இன்பத்தை விரும்பி, ஆற்றங்கரை மரம்
போன்று நிலையற்றழல்வேளுயினும், என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத்
தகுதியின்றென்பது

(வி - ஸா) கார உறு - அழகுமிகுந்த என்றலுமாம். உறுதல்
பொருத்ததலுமாம். ஆற்றங்கரை மரத்திற்கு எஞ்ஞான்றும் அபா
யமே யாதல்போல, மாதாமயக்கத்திற் சிக்கி யுழல்வேளுகிய எனக்
கும் அபாயமே யுளதாமென்பா, “காருறுகண்ணியனாம்புலனற்றங்
கரைமரமாய்” என்றருளினா. “கண்டுகேட்டுண்டியிற் துறறியு
மைம்புலனும் ஒண்டொடிசண்ணே யுள“என்பது திருக்குறள். வார்-
சச்சு. “என்னை வளர்ப்பவனே” என்றமையால், என்னைக் கைவிடு
தல் உனக்குத் தகுதியின்றென்பது போதரும். என்னை வளராததல்
எமதன்னையாகிய உமாதேவியாரோடு கூடியல்லது இயை யாதென்
பா, “காருறுபூண்முலையான்பங்கவென்னைவளர்ப்பவனே” என்றா.

வளர்கின்ற நின்கருணைக்கையில் வாங்கவுநீங்கியிப்பான்
மிளர்கின்ற வென்னைவிடு திகண்டாய்வெண்மதிக்கொழுந்தொன்
றொளிகின்ற நீண்முடியுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
தெளிகின்ற பொன்னுமின னும்மன்ன தோற்றச்செழுஞ்சுடோ.

(ப - ஸா.) வளர்கின்ற - விர்த்தி யடைகிற, நின் - உனது,
கருணை கையில் - கிருபையாகிய கையால், வாங்கவும் - வளைக்கவும்,
நீங்கி - விலகி, இப்பால் - இவ்விடத்தில், மிளர்கின்ற என்னை -

விளங்குகிற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடுகிறபோ, வெள் - வெண்மையாகிய, மதிக்கொழுந்து ஒன்று - ஒரினம்பிறையானது, ஒளர்கின்ற - விளங்குகின்ற, நீன்முடி - நீண்ட சடைமுடியையுடைய, உத்தரகோச மங்கைக்கு - திருவுத்தரகோச மங்கைக்கு, அரேசே - அரேசனே, தெளிகின்ற பொன்னும மின்னும் அன்ன - தெளியா நின்ற பொன்னையும் மின்னலையும் நிகர்த்த, தோற்றம் - காட்சியையுடைய, செழுஞ்சுடரே - செழுமையாகிய சோதியே, எ - று.

(க - ணா.) இறைவனே, உனது பெருங்கருணையாகிய கையால் என்னை வளைக்கவும் அகப்படாது விலகி இந்தப் பொய்யுலகில் உழலா நின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியின்றென்பது.

(வி - ணா.) இறைவனது கருணை எஞ்ஞான்றும் குறையாது மேன்மேலும் அபிவிருத்தியடைந்து வருதலால் “உளர்கின்ற நின் கருணை” என்றார். வளர்கின்ற கருணை யாதலால் பெருங்கருணை பென்றாகாகப்பட்டது. வாங்குதல் - வளைத்தல். இப்பால் - இப்பிரபஞ்சப்பகுதியில், பால் - பகுதி. மதிக்கொழுந்தொன்று என்ற தனால்தான் ஒரு கலையாகிய திங்கள் எனக்கொள்க. நீன்முடி அரேசன வியையும். தெளிகின்ற பொன் - உருகிக்கண்விட்டாமென்பான். மேனியென்னுத தோற்றம் என்றமையால், பொன்னைத் திருமேனிக்கும், மின்னை வீழ்சடைக்கும் உவமையாகக்கொள்க. “பொன்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மேனிபொலிந்திலவரு, மின்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ணம் வீழ்சடை” என்றார் சேரமான்பெருமானாயினும்.

(ச)

செழிகின்ற தீப்புருவிட்டிலிற்சின்மொழியாரிற் பன்னாள் விழுகின்ற வென்னைவிடுதிகண்டாய்வெறிவாயறுகா லுழுகின்ற பூமுடியுத்தரகோசமங்கைக்கரசே வழிநின்ற நின்னருளாரமுதூட்டமறுத்தனனே.

(ப - ணா.) செழிகின்ற - விர்த்தியடையாநிற்கிற, தீ - செருப்பில், புக - விழுகின்ற, விட்டிலின் - விட்டிற் பறவையைப்போல, சில் மொழியாரில் - சின்மொழியாராகிய மாதர்மயக்கத்தில், பல்நாள் - பலதினமும், விழுகின்ற - விழாநின்ற, என்னை - அடியேனே, விடுதி - விட்டுவிடுகிறபோ, வெறிவாய் - மணம் பொருத்திய, அறுகால் - வண்டிகள், உழுகின்ற - உழாநின்ற, பூ - மலையையணிந்த, முடி - திருமுடி

யையுடைய, உத்தரகோச மங்கைக்கு - திருவுத்தரகோச மங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, வழி நின்று - வழியில் நின்று, நின் அருள் - உன் னருளாகிய, ஆர் அமுது - அரிய அமிதத்தை, ஊட்ட - நீ யுண் பிக்க, மறுத்தனன் - யான்மறுத்தேன, ஏ-என்திவினை வலியிருந்தவா றென்ன வியப்பு, ஏ - று.

(க - னா.) தீயில்வீழ்த்தழிகின்ற விட்டில்போல மாதர்மயக்கில் வீழ்த்தழிகின்ற என்னைக கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்றென்பது.

(வி - னா) செழித்தல் - வளர்தல். விட்டில் - விளக்கில்வந்து விரும் ஓர பறவை விசேடம், இது உருவத்தால் நசிப்பது. சின் மொழி - நிரம்பாமொழி. வெறி - மணம், கள் எனினுமாம். வண்டு ஆறுகாலுடையதாதலால் அதனை அறுகாலென்றா. பூ எனப்பொ துப்படக் கூறினானும் இறைவற்குக் கொன்றைமலர் விருப்பமாத லால் அதனையேகொன்க. “வில்கழுடன கொன்றைமலர் சங்கரற்கு நேயம்” எனப்பதப்பட்டவிதி. வெறிவாய்பூ அறுகாலுமுகின்றபூ என வியைக்க. வழி - கெடப்புகும்வழி. அமுதுட்டமறுப்பாருண்டோ, அங்ஙனமாக, நான் மறுத்தது என் திவினைவலியானதே யென்பா, “நின்னருளாரமுதுட்ட மறுத்தனனே” என்றார், ஏ - வியப்பின் கண்வந்தது. மறுத்தல் - தடுத்தல். (டு)

மறுத்தனன்யானுன்னருளரியாமையிலெனமணியே வெறுத்தெனைநீவிட்டிடுதி கண்டாய்வினையின்றொகுதி யொறுத்தெனையாண்டு கொளுத்தரகோசமங்கைக்கரசே பொறுப்பரன்றேபெரியோசிறுநாய்கடம்பொய்யினையே.

(ப - னா.) யான் - நான், உன் அருள் - உன் திருவருளை, அறி யாமையில் - அறியாமையால் மறுத்தனன் - மறுத்தேன, என் மணியே - என் மாணிக்கமே, நீஎன்னை வெறுத்து - நீ அடியேனை வெறுத்து, விட்டிடுதி - விட்டுவிடுகிறாயோ, வினையின் தொகுதி ஒறுத்து - வினைத்திரினை அழித்து, என்னை ஆண்டு கொள் - என்னை யாண்டுகொண்டருளவேண்டும், உத்தரகோச மங்கைக்கு - திருவுத் தரகோச மங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, பெரியோர்-மேலோர், சிறு நாய்கன் பொய்யினை - சிறிய நாய்போல் பவர்களது குற்றத்தை, பொறுப்பா - பொறுத்துக்கொள்வர், ஏ - று.

(க - னா) எனது அறியாமையால் உன்னருள்முதத்தைத் தடுத்தேனாயினும் என்னைக்கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதி யன்று, சிறியோர் செய்யுங் குற்றங்களைப் பெரியோர் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் தகுதியென்பது.

(வி - னா.) அறியாமை - அஞ்ஞானம். வெறுத்தல் - கோபித்தல். என்வினைக்கோரவ தியின்றென்பாரா “வினையினறொருதி” என்றார். பொய் யென்றது இவ்விடத்தைக் குற்றத்தக்காயிற்று. அன்று, ஏ இரண்டும் அசைகள். அன்றே - அல்லவா எனினும் பொருத்தம்.

பொய்யவனேனைப்பொருளெனவாண்டொன்றபொத்திக்கொண்ட மெய்யவனே விட்டிடுதிகண்டாய்விடமுண்மிடற்று மையவனே மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே செய்யவனே சிவனே சிறியேன பவநதீர்ப்பவனே.

(ப - னா) பொய்யவனேனை - பொய்யனாகிய என்னை, பொருள் என ஆண்டு - ஒருபொருளாகக் கருதியாண்டருளி, ஒன்று பொத்திக்கொண்ட - ஒருபொருளை மறைத்துக் கொண்ட, மெய்யவனே - மெய்யனே, விட்டிடுதி - விட்டு விடுகிறாயோ, விடம் உண் மிடற்று - நஞ்சுண்ட கண்டத்தில், மையவனே - கருமையையுடையவனே, மன்னும் - நிலைபெற்ற, உத்தரகோசமங்கைக்கு - திருவுத்தரகோச மங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, செய்யவனே - செய்மையையுடையவனே, சிவனே - சிவபெருமானே, சிறியேன் பவந தீர்ப்பவனே - சிறியேனது பாவங்களை நீக்குவோனே, ஏ - று.

(க - னா.) பொய்யனாகிய என்னையோர் பொருளாகக் காட்டி கொண்ட மெய்யனே, என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியின்றென்பது.

(வி - னா.) ஒன்று என்றது முதத்திபை. மிடறு - கழுத்து. மை - கருமை. பவந - பிறவியெனினுமாம். (எ)

தீர்க்கின்றவாறென பிழையின்னிரருளென்கொலென்று வோக்கின்றவெனனைவிடுதிகண்டாய்விடவாராவெருவ வாராக்கின்றதார்விடையுத்தரகோசமங்கைக்கரசே யீர்க்கின்றவஞ்சொடச்சமவியையேனையிருதலையே.

(ப - னா.) என் பிழையை - என்குற்றங்களை, நின் னோ அருள் - உன் பேருணானது, தீர்க்கின்ற ஆறு என என்று - நீக்கும் வகையா தென்று, வேர்க்கின்ற என்னை - மனம புழுங்குகின்ற என்னை, விடுதி - விட்டு விடுகிறாயோ, விரவா வெருவ - பகைவர் அஞ்சும் படி, ஆர்க்கின்ற - ஒலிக்கின்ற, தார - கிண்கிணிமாலையைத் தரித்த, விடை - இடபவாகநதையுடைய, உத்தரகோசமங்கைக்கு - திரு ஐத்தரகோசமங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, அஞ்சொடி அச்சம் - ஐம் புலவாசைகளோடு அச்சமும், வினையேனை - தீவினையையுடையேனை, இருதலை-இரண்டு பக்கத்திலும், ஈர்க்கின்ற - இழுக்கின்றன, எ - று.

(க - னா.) எம்மிறைவனே, என குற்றங்களை உன் திருவருள் நீக்குவதெவ்வாறென்று கோர்க்கின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்று, ஐம்புலவாசையும் அச்சமும் என்னை யிரண்டு பக்கத்திலும் இழுக்கின்றன என்பது.

(வி - னா.) வேர்த்தல் - மனம புழுங்கல், வெயர்த்தல் எனி னுமாம். விரவா - கலவாதவா. (பகைவர்), வெருவதல் - அஞ்ச தல். ஆர்த்தல் - ஆரவாரித்தல் தார் - கிண்கிணிமலை. இது இடபத்தக்குச் சிறந்த பூணாதலால் “தார்விடை” என்றார். தார்விடை அரசே என வியைக்க. அஞ்ச - ஐந்து, (ஐம்புலவாசை). அஞ் சொடச்சம் இருதலையும் இழுத்தற்குக் காரணம் என் வினை யென் பார், “ஈர்க்கின்ற வஞ்சொடச்சம் வினையேனை யிருதலையே” என்றார்.

இருதலைக்கொள்ளியினுள்ளெழும்பொத்துநினைப்பிரிந்த
விரிதலையேனைவிடுதிகண்டாய்விபனமுவுலகுக்
கொருதலைவாமனனுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
பொருதலைமுவினைவேல்வலனேநதிப்பொலிபவனே.

(ப - னா.) இருதலைக் கொள்ளியினுள் - இருதலைக்கொள்ளியினுள் அடிப்பட்ட, எழும்பு ஒத்து - எழும்பை நிகர்த்து, நின்னை பிரித்த - உன்னை நீங்கின, விரி தலையேனை - விரிதலையேனாகிய என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், வியன் - பெருமையமைந்த, மூன்று உலகுக்கு - மூன்று லோகங்களுக்கும், ஒருதலைவா - ஒப்பற்ற முதல் வனே, மன்னும் - நிலைபெற்ற, உத்தரகோசமங்கைக்கு - திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, பொரு - பொருகின்ற,

தலை - தனியையும், மூன்று இலை - மூன்றிலைகளையும் உடைய, வேல் - வேற்படையை, உலன் ஏந்தி - வலக்கையில் தாங்கி, பொலி பவனே - விளங்குகோனே, ஏ - று

(க - ணா) இறைவனே, இருதலைக்கொள்ளிகளுள்ளே அசப்பட்டு வருகதுகின்ற எறும்புபோல, உண்ணைப்பிரிந்து வருகதுகின்ற என்னைக ஸைவிடுதல் உனக்குத் தருகியனறெனபது.

(வி - ணா) இருதலைக்கொள்ளி - இரண்பெக்கத்திலும் எரி கின்ற கொள்ளி விரிதலையேனை என்றது அலங்கோலப்பட்டுவ னாகிய என்னை பென்றபடி. பொருதல் - போசெய்தல். வலன் என்றது வலகையை, ஏந்துதற்குரிய ததுவாகலான். (கூ)

பொலிகின்றநின்ற றுள்புகுதப்பெற்றுக்கையைப்போக்கப்பெற்று மெலிகின்றவெனனைவிடுகணடாயனிதோவிளரி யொலிநின்றபூம்பொழிலுத்தரகோசமங்கைக்கரசே வலிநின்றதிண்சிலையாலெரிததாய்புரமாறுபட்டே.

(ப - ணா.) பொலிகின்ற - விளங்குகின்ற, நின்தான் - உன் திருவடியில், புகுத பெற்று - சாண்டையப்பெற்று, ஆக்கையை போக்க பெற்று - உடம்பைப் போக்கப்பெற்று, மெலிகின்ற என்னை - இளைக்கின்ற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடுகிறாயோ, அளி - வண்டுகள், தோ - தோருது பாடுகின்ற, விளரி ஒலி நின்ற - விளரிப்பண்ணின் ஒலி நிலைபெற்ற, பூம்பொழில் - பூஞ்சோலை சூழ்ந்த, உத்தரகோச மங்கைக்கு - திருவுத்தரகோச மங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, வலி நின்ற - வலிநிலைபெற்ற, திண்சிலையால் - வலிதாகிய விலலினால், புரம் - மூப்புரங்களை, மாறுபட்டு - பகைத்து, எரிததாய - நீறு செய் தவனே, ஏ - று.

(க - ணா) இறைவனே, உன் திருவடியை யடைந்தும், இவ்வு டம்பெடுத்ததனா லடைதற்பாலதாய பயனைப் பெறுது, வீணிற் கால வகழியா நின்று மெலிகின்ற என்னைக கைவிடுதல் உனக்குத் தருகி யன்றெனபது.

(வி - ணா.) ஆக்கையைப் போக்கப் பெறுதலாவது - உடம்பின் பயனடையாது வீணிலே காலங்கழித்தல். அளி - வண்டு. விளரி - ஓர் பண். ஏழிசையினொன்று என்றலுமாம். அது கேஞ்செற் பிறப்பது. மேருமலையே வில்லாதலால் "வலிநின்றதிண்சிலை" என்றார். (கௌ)

மாறுபட்டஞ்சென்னைவஞ்சிப்பயானுன்மணிமலாத்தாள
வேறுபட்டேனைவிடுதிகண்டாய்வினையேன்மனத்தே
யூறுமட்டேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
நீறுபட்டேயொளிகாட்டுமபொனமேனிநெடுந்தகையே.

(ப - னா.) அஞ்சு - பஞ்சேந்திரியங்கள், மாறுபட்டு - பதைத்து, என்னைவஞ்சிப்ப - என்னை வஞ்சித்தலால், உன் - உனது, மணி - அழகாகிய, மலாத்தாள் - தாமரைமலர்போலுத்திருவடிகளுக்கு, வேறுபட்டேனை - வேறுபட்ட என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், வினையேன் மனத்து - தீவினையை யுடையேனாகிய என் மனத்தில், ஊறும் - சுரக்கின்ற, மட்டே - தேனே, மன்னும் - நிலைபெற்ற, உத்தரகோசமங்கைக்கு - திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, நீறுபட்டு - திருவெண்ணீறு அணிப்பெற்று, ஒளிகாட்டும் - ஒளியைச்செய்கிற, பொன் மேனி - பொன்போலும் திருமேனியையுடைய, நெடுந்தகையே - பெருந்தகையே, ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, பஞ்சேந்திரியங்கள் என்னை வஞ்சித்தலால் உன் திருவடிகளைப் பிரிந்தேன், ஆயினும் என்னைகளைவிடத் தலுக்குத்தகுதியென்பது.

(வி - னா.) வஞ்சித்தலாவது - இன்பஞ்சய்வதுபோல விடயங்களை நுகர்வித்துப் பிறவித்துன்பத்தக் காளாக்குதல். வேறுபடுதல் - பிரிதல். நெடுந்தகை - அனமொழித்தொகை, பெருங்குணத்தினன் என்பது பொருள்.

(சுக்)

நெடுந்தகைநீயென்னையாட்கொள்ளயானைப்புலன்கன்கொண்டு
விடுந்தகைநீனைவிடுதிகண்டாய்வினாவாவெருவ
வடுந்தகைவேல்வல்லவுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
கடுந்தகையேனுண்ணுந்தெண்ணீறுமுதப்பெருங்கடலே.

(ப - னா.) நெடுந்தகை நீ - பெருந்தகையாகிய நீ, என்னை ஆட்கொள்ள - என்னை அடிமைகொள்ள, ஐம்புலன்கள் கொண்டு - ஐம்புலன்களால், விடும் - உன்னை விட்டு நீங்குகின்ற, தகையேனை - தன்மையையுடையேனை, விடுதி - விட்டு விடப்போகிறாய், விரவாவெருவ - பகைவர் அஞ்சு, அடிம - அவர்களைக்கொல்லுகின்ற, தகை - பெருமையையுடைய, வேல் வல்ல - வேற்போரில் வல்ல, உத்தர

கோசமங்கைக்கு அரசே - திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு அரசனே, கடம் தகையேன் - கடுங்குணத்தினேன், உண்ணும்-உண்ணுகின்ற, தென் நீர் - தென்காங்கிய நீர்மை யடைந்த, பெரு - பெரிய, அமுதக்கடலே- அமிரதசாகரமே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, நீ யெனைத நடுததாட்கொள்ளவும், யான் ஐம்புலவாசையால் உன்னை விட்டு நீங்கு மியல்பினேன் ஆயினும், என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியுண்டென்பது.

(வி - னா.) ஐம்புலனைகள் என்றது ஐம்புலவாசைகளை. தகை- தன்மை (குணம்). விரவார் - பகைவார். அடுதல் - கொல்லுதல். கடுந் தகை - தீசகுணம். (கஉ)

கடலினுணையநக்கியாங்குந்கருணைகடலினுள்ளம்
விடலரியேனைவிடுதிகண்டாய்விடலில்லடியா
ருடலில்மேமனனுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
மடலினமட்டேமணியேயமுதேயென்மதுவெள்ளமே.

(ப - னா) கடலினுள் - கடலில், நாய் நக்கியாங்கு - நாய் நக்கின அதன்மைபோல, உன் கருணைக்கடலின் - உன் கருணைக கடலில், உள்ளம் - மனம், விடல் அரியேனை - விடுதலரிதாகிய என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், விடல் இல் அடியார் - விடு தலில்லாத அடியாரது, உடல் - உடம்பாகிய, இல்லமே - வீட்டின் கண்ணே, மன்னும் - நிலைபெற்ற, உத்தரகோசமங்கைக்கு அரசே - திருவுத்தரகோச மங்கைக்கு அரசனே, மடலில் மட்டே - பூவிதழ்த தேனே, மணியே - மாணிக்கமே, அமுதே - அமிரதமே, என மது வெள்ளமே - என் மதுபெருக்கே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே! கடலில் நாய் நக்குவதுபோல, உன் கருணைக்கடலில் மனம் அமுர்த்தாத என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியுண்டென்பது.

(வி - னா.) நக்கியாங்கு - நக்கிய ஆங்கு என்றதில் அகரம் தொகுத்தல். விடலரியேன் - விடுதலில்லாதேன். உடல் - இங்கு மனத்தைக் குறித்தது. மன்னும் அரசேயென வியையும், தன்மைப் பித்தேற்றலால் மதுவெள்ளமே என்றார். மது - கண். (கங.)

வெள்ளததுவவற்றியாங்குனனருள்பெற்றுத்தன்பத்தினும்
விள்ளக்கிலேனைவிடுதிகண்டாய்விரும்பும்மடியா
ருள்ளத்துள்ளாய்மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
கள்ளத்துளேற்கருளாய்களியாதகளியினையே.

(ப - னா.) வெள்ளததுள் - நீர்ப்பெருக்கில் நிறை, நாவற்றி
யாங்கு - நாவறண்டாறபோல, உன் அருள் பெற்று - உன் திருவரு
ளைப்பெற்றும், துன்பத்து - துன்பத்தினின்றும், இனையும் விள்ளக்கி
லேனை - இப்போதும் நீங்காத என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகி
றாய், விரும்பும் அடியார் - விரும்புகிற அடியாரது, உள்ளதது உள்
ளாய் - மனத்திலுள்ளவனே, மன்னும் - நிலைபெற்ற, உத்தரகோச
மங்கைக்கு அரசே - திருவுத்தரகோச மங்கைக்கு அரசனே, கள்ளத
து உள்ளேற்கு - கள்ளவழியிலிருப்பவனாகிய எனக்கு, களியாத களி
யினே - என்றாக கண்டறியாத பெருங்க்ளிப்பை, அருளாய - அருள்
செய்வாய, ஏ - று.

(க் - னா.) நீர்ப்பெருக்கில்நின்றும்நாவறண்டவன்போல, உன்
னருளைப்பெற்றிருந்தும், துன்பத்தினின்றும்நீங்காத என்னைக கை
விடுதல் உனக்குத தகுதியன்று, எஞ்ஞானமும் நான் கண்டறியாத
பெருங்க்ளிப்பைத் தந்தருளவேண்டு மென்பது.

(வி - னா.) நாவற்றியாங்கு - நாவற்றிய ஆங்கு, இதில் அக
ரம் தொகுததல். கள்ளத்துளேற்கு, எனபதற்கு கள்ளமனத்தை
யுடையேனுக்கு என்றமும் பொருளதும். (கச)

கனிவந்தசிறதையொடுக்கழல்கண்டுங்கலநதுறவே
வெளிவந்திலேனைவிடுதிகண்டாய்மெய்ச்சுடருத்தெலலா
மொளிவந்தபூங்கழலுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
யெளிவந்தவெநதைபிரானென்னையாருடையென்னப்பனே.

(ப - னா.) கனிவந்த சிந்தையொடு - களிப்புப் பொருத்திய
மனத்தோடு, உன் கழல் கண்டும் - உன் திருவடியைக் கண்டும், கலந்
தற - கலக்க, வெளி வந்திலேனை - வெளிப்பட்டு வராதவனாகிய
என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், மெய் சுடருக்கு எல்லாம் -
உண்மையாகிய ஒளிப்பொருள்க எல்லாவற்றினும், ஒளி வந்த - ஒளி

பொருந்திய, பூ கழல் - பொலிவாகிய திருவடிபையுடைய, உததர கோசமங்கைக்கு - திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, எளி வந்த - எளிதாயெழுந்தருளின, எந்தை பிரான் - எந்தை பிரானே, என்னை ஆன் உடை - எனனை அடிமையாகவுடைய, என் அப்பனே - என் தந்தையே, எ - று.

(க - னா.) உன திருவடியைக் கண்டிருந்தும் அதனையுடைய வெளிவந்திலாத என்னைக் கைவிடுதல் தருகியன்று என்பது.

(வி - னா.) மெய்ச்சுடா என்றது சோமசுரியாகநிகளை. பூ கழல் எனபதற்குத் தாமமாமலாபோன்ற திருவடியெனினுமாம்.

எனனையப்பாவஞ்சுலென்பவரினறிநின்றெய்த்தலைந்தேன் மின்னையொப்பாயவிட்டிடுதிகண்டாயுவமிககினமெய்யே யுன்னையொப்பாயமன்னுமுததரகோசமங்கைக்கரசே யன்னையொப்பாயெனக்கததனொப்பாயென்னருமபொருளே.

(ப - னா.) என்னை - அடியேனே, அப்பா அஞ்சல் என்பவர் இன்றி நின்ற - அப்பா அஞ்சற்க எனது சொல்லுவாரில்லாது நின்ற, எய்தது அலைந்தேன் - மெலிந்தலைந்தேன், மின்னை ஒப்பாய் - மின்னை நிகர்த்தவனே, விட்டிடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், உவமிக்கின் - உவமித்தால், மெய்யே - உண்மையாகவே, உன்னை ஒப்பாய் - உன்னையே நிகர்த்தவனே, மன்னும் - நிலபெற்ற, உததரகோசமங்கைக்கு - திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, எனக்கு - அடியேனுக்கு, அன்னை ஒப்பாய் - தாயை நிகர்ப்பவனே, அததன் ஒப்பாய் - தந்தையை நிகர்ப்பவனே, என் அரும் பொருளே - என் அருமைப் பொருளே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, என்னை அஞ்சுலென்பவரின்றி யினைத் தலைந்தேன் ஆதலால் என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தருகியன் றென்பது.

(வி - னா.) உவமிக்கின் - உவமித்துச் சொல்லின். உன்னை யொப்பாய் என்றது உன்னை நீயே நிகர்த்தி யென்றபடி. ஆன்மாத் தருக்கு அழியாத் தந்தை தாயாவான் இறைவனானால் “அன்னை யொப்பாயெனக் கத்தனொப்பாய்” என்றார். (கக)

பொருளேதமியேன்புகவிடமேநின்புகழிகழ்வார
வெருளேயெனைவிட்டிடுதிகண்டாய்மெய்மையார்விழுங்கு
மருளேயணிபொழிலுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
யிருளேவெளியேயிகபரமாகியிருந்தவனே.

(ப - னா.) பொருளே - பொருளே, தமியேன் புதல் இடமே-
தமியேன் சரண்புகுதற்குரிய இடமே, நின் புதல் இசுழ்வார் - உன்
புகழை யிசுழ்பவாக்கு, வெருளே - அச்சவடிவா யிருப்பவனே, என
னைவிட்டிடுதி - என்னைவிட்டுவிடப்போகிறாய், மெய்மையார்விழும்
கும் - மெய்யன்பா விழுகுகிற, அருளே - அருளுருவமே, அணி
பொழில் - அழகிய சோலைசூழ்ந்த, உத்தரகோச மங்கைக்கு - திரு
வுத்தரகோச மங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, இருளே - இருட்டே,
வெளியே - ஒளியே, இசும பரம் ஆகி இருப்பவனே - இம்மை மறு
மைகளாகி யிருப்பவனே, எ - று.

(க - னா) எனக்கு உண்மைப் பொருளாயும் புகவிடமாயும்
இருக்கின்ற இறைவனே, என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியின்
றென்பது.

(வி - னா) பொருள - மெய். அப்பாமுதலாயினா விழுங்
குதல் பற்றி “மெய்மையார் விழுகுமருளே” என்றா. அறியாதாக
கிருளாயும் அறிந்தவாக கொளியாயும் இருத்தலால் “இருளேவெளி
யே” என்றா. வெளி - ஒளி. இசும - இமமை. பரம் - மறுமை. (கஎ)

இருந்தனையாண்டுகொள்விறற்கொளொற்றிவையென் னினல்
விருந்தினனேனைவிட்டிகண்டாய்மிக்கருஞ்சமுதா [லால்
வருந்தினனே மன்னுமுத்தரகோச மங்கைக்கரசே
மருந்தினனேபிறவிபிணிபபட்டுமடங்கினாக்கே.

(ப - னா.) இருந்து - எழுந்தருளியிருந்து, என்னை - அடி
யேனே, ஆண்டுகொள் - ஆண்டுகொளவாய், விறற்கொள் - விறற்கு
கொளவாய், ஒற்றிவை - ஒற்றிவைத்ததுக்கொளவாய், என்னின் அல்
லால் - என்று சொல்வதல்லது வேறு எனசெய்கேன், விருந்தின
னேனை - உனக் கயலாளுகிய என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகி
றாய், மிகக் கருஞ் - மிகுதியாகிய கருஞ்சை, அமுது ஆ - அமிர்தமாக,
அருந்தினனே - உண்டவனே, மன்னும் - நிலபெற்ற, உத்தரகோச

மங்கைக்கு - திருவுத்தரகோச மங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, பிற விப்பிணிப்பட்டு மடங்கினாகு - பிறவியாகிய நோயிறிசுக்கி முடங்கிக் கிடந்தவாகு, மருந்தினனே - மருந்தாயிருப்பவனே, எ - று.

(க - னா) இறைவனே! என்னை யாண்டருள, விறற்கொள், ஒற்றிவை, என்பேனன்றி கேறு யாதுசெய்யக்கடவேன. இத்தன் மையேனைக கைவிடுதல் தகுதியுண்டென்பது.

(வி - னா.) ஒற்றி வைத்தல் - அடைமானம் வைத்தல். விரந்தினன் - புதியன் (அயலான) (கஅ)

மடங்குவெனவல்லினைக்காட்டடைநின்மன்னருட்டககொளுவும் விடங்குவென்றனைவிடுதிகண்டாயெனபிறவியையே ரொடுங்களைத்தாண்டுகொளுத்தரகோசமங்கைக்கரசே கொடுங்குகிருளறுரித்தஞ்சுவிரதாய்வஞ்சிக்கொம்பினையே.

(ப - னா.) மடங்க - மடியும்படி, என் வல்லினைக்காட்டை - என வலியவினையாகிய காட்டை, நின் மன அருள் - உனது நிலை பெற்ற அருளாகிய, தீகொளுவும் - நெருப்பினாலெரிக்கின்ற, விடங்க - அழகனே, என்றனை விடுதி - என்னை விட்டுவிடப்போகிறாய், என் பிறவியை - என் பிறவிக்காட்டை, கேரொடும் களைந்து - வேரோடுகளைத்து, ஆண்டு கொள் - ஆண்டு கொள்வாயாக, உத்தரகோசமங்கைக்கு அரசே - திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு அரசனே, கொடுமகரி குன்று உரித்து - கொடுமையாகிய யானையென்கிற குன்றினை உரித்து, வஞ்சி கொம்பினே - வஞ்சிக் கொம்புபோன்ற உமாசேவியை, அஞ்சு வித்தாய் - வெருவச் செய்தவனே, எ - று.

(க - னா.) என் வலிய வினையாகிய காட்டை உன்னருளாகிய தீயினாலெரித்தவனே, என்னைக் கைவிடுதல் தகுதியுண்டென்பது.

(வி - னா) விடங்கம் - அழகு, விடங்கன் - அழகன். கரிக்குன்று - மலைபோலும் யானை, (கஜாசுரன்). கொலை முதலியன கண்டால் அஞ்சுதல் மாதாக்கியல் பாதலால், “கொடுங்குகிருளறுரித்தஞ்சுவித்தாய் வஞ்சிக்கொம்பினையே” என்றார்.

கொம்பரில்லாக்கொடிபோலமந்தனன்கொமளமே வெம்புகின்றேனைவிடுதிகண்டாய்விண்ணாநண்ணுகில்லாவும்புருள்ளாய்மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே யம்பரமேநிலனையனல்காலொடப்பானவனே.

(ப - னா.) கொம்பர் இல்லா - கொள் கொம்பில்லாத, கொடி போல் - கொடியைப்போல, அலமந்தன் - சுழன்றேன், கோமளமே - கோமளரூபியே, வெம்புகின்றேனை - வெதும்புகின்றவனாகிய எனனை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், விண்ணா - விண்ணுலகத்தாராகிய தேவரும், நண்ணுகில்லா - அடையப் பெறாத, உம்பா உள்ளாய் - மேலுலகத்திலுள்ளவனே, மன்னும் - நிலைபெற்ற, உத்தரகோசமங்கைக்கு அரசே - திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு அரசனே, அம்பரமே - ஆகாயமே, நிலனே - நிலமே, அனல காலொடு - நொருப்பு காற்று என்பனவகளோடு, அப்பு ஆனவனே - நீரும் ஆனவனே, எ - று.

(க - னா) கொள் கொம்பில்லாத கொடிபோலச் சுழன்றேன், இறைவனே, நீயென்னைக் கைவிடுதல் தகுதியுடையவனாகியது.

(வி - னா) கொம்பு - கொம்பா எனப்போலியாயிற்று. அலமந்தன் என்பதற்குப் பகுதி, அலமா. கோமளம் - இளமைச் செவ்வி, இவரு அதனையுடையவனாக காயிற்று. உம்பா - எனறது முததியுலகை. (20)

ஆனைவெம்போரிற்றுகுறுந்தூறெனப்புலனாலையுபுண்
டேனையெந்தாய்சிட்டுகிணடாய்வினையேனமனததுத்
தேனையுமபாலையுங்கன்னையுமமுதத்தையுமொத
தூனையுபெனபினையுமமுருக்காநின்றவொண்ணையனே.

(ப - னா.) ஆனை வெம் போரில் - யானையின் கொடிய போரினிடையே யகப்பட்ட, குறும் தூறு என - சிறுதுறுபோல, புலனால் - புலன்களால், அலைப்பு உண்டேனை - அலைப்புண்டவனாகிய எனனை, எந்தாய் - எந்தையே, விட்டிடுதி - விட்டுவிடப் போகிறாய், வினையேன் மனதது - வினையினேனது மனத்தில், தேனையும் பாலையும் கன்னையும் அமுதத்தையும் ஒத்து - தேனினையும் பாலினையும் சருக்கரையையும் அமிரத்தையும் நிகாத்தது, ஊனையும் என்பினையும் உருக்காநின்ற - உடலினையும் எலும்பினையும் உருகச்செய்கிற, ஒண்ணையனே - ஒட்பத்தையுடையானே, எ - று.

(க - னா.) யானையின் கொடிய போரில் சிறுதுறுபோல, ஐம் புலவாசையால் வருந்தின என்னைக் கைவிடுதல் தகுதியுடையவனாகியது.

(வி - னா.) குறுந்தூறு - சிறுசெடி. அலைப்புண்ணல் - வருத்தல். ஊன், தசையெனினுமாம். (21)

ஒண்மையனே திருநீற்றையுத்தாளித்தொளிமிளிரும்
வெண்மையனே விட்டுத்திகண்டாயமெய்யடியவாகட
கண்மையனேயென்றுஞ்சேயாய்பிறர்க்கறிதற்கரிதாம்
பெண்மையனே தொன்மையான்மையன்யலிப்பெற்றியனே

(ப - னா.) ஒண்மையனே - ஒட்பமுடையவனே, திருநீற்றை
உத்தாளித்து - திருவெண்ணீற்றைப் பூசி, ஒளிமிளிரும் - ஒளிவிள
ங்குகின்ற, வெண்மையனே - வெண்மையையுடையானே, விட்டி
டுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், அடியவாசுக்கு - மெய்யடியார்க்கு,
அண்மையனே - சமீபமாயிருப்பவனே, பிறர்க்கு - மற்றையோர்க்கு,
என்றும் சேயாய் - எககாலத்தும் தூரமாயிருப்பவனே, அறிதற்கு
அரிது ஆம் பெண்மையனே - ஒருவராலும் அறிதற்கரிதாகிய பெண்
மையை யுடையானே, தொன்மை ஆண்மையனே - பழமையாகிய
ஆண்மையை யுடையானே, அலி பெற்றியனே - அலித்தனமையை
யுடையானே, எ - று.

(க - னா.) ஒட்பம் முதலியவற்றை யுடையவனே, என்னைக
கைவிடுதல் சகுதியுடையென்பது.

(வி - னா.) செம்மையாகிய திருமேனியை யுடையான என
பது தோன்ற “திருநீற்றை யுத்தாளித்தொளிமிளிரும் வெண்மை
யனே” என்றார். சேயமை - தூரம் (உஉ)

பெற்றதுகொண்டுபிழையேபெருகக்கருகமுன்பின்
வெற்றடியேனைவிடுதிகண்டாய்விடிலோகெடுவேன்
மற்றடியேன்றனைத்தாங்குநரிலையெனவாழ்முதலே
யுற்றடியேனமிகத்தேறிநின்றேனெனகருள்ளவனே.

(ப - னா.) பெற்றது கொண்டு - பெற்றதையேபற்றி, பிழை
யேபெருக்கி - குற்றதையே பெருக்கச்செய்து, சுருகும் அன்
பின் - சுருகப்பட்ட அன்பினையுடைய, வெற்றடியேனை - வெறு
மையாகிய அடியேனை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், விடிலோ -
விட்டுவிட்டாலோ, கெடுவேன் - அழிவேன், அடியேனெனனை
அடியேனை, தாங்குநர் - தாங்குவோர், மற்ற இல்லை - வேறில்லை,
என்வாழ்முதலே - என்வாழ்க்கைக்கு முதற்காரணமே, எனக்கு உள்
ளவனே - எனக்குள்ளிருப்பவனே, உற்று - உண்ணையடைந்து, மிகத்
தேறிநின்றேன் - மிகவும் தெளிந்து நின்றேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, பெற்றதைக்கொண்டு பிழைபெருக்கி அன்பிலிபாய்த் திரிகின்றேன் ஆயினும் என்னைத் தாவருவோர் வேறொருவரின்மையால் நீ பென்னைக் கைவிடுதல் தகுதியின்றென்பது.

(வி - னா.) பெற்றது - பெறப்பட்டதாகிய உடம்பு. பிழை - பாவம். அடிமைத்தனமில்லேனெனப்பா வெற்றடியேன் என்றா. மற்றபிறிதென்னும் பொருளில். கந்தது, வாழ் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். (உரு)

உள்ளனவேநிற்கவிலலனவேசெய்யுமையற்றமுனி
வெள்ளனவேனைவிடுதிகண்டாய்வினமாத் தடக்கைப்
பொள்ளனவேமுத்துரியாய்புலனினகட்போதலொட்டா
மெள்ளனவேமொய்க்குநெய்க்குடநதன்னையெறுமபெனவே.

(ப - னா.) உள்ளனவே நிற்க - மெய்யாயினவே கிறக, இவ்
லனவே செய்யும் - பொய்யாயினவற்றையே செய்கின்ற, மையல் -
மயக்கமாகிய, துழனிவென்னன் - ஒலியையுடைய பெருக்கில் விழுந்
தலனாகி, அல்லேனை - உனக்குரியனல்லாத என்னை, விடுதி - விட்டு
விடப்போகிறாய், வியன் - பெரிய, மா - அழகிய, தடக்கை - நீண்ட
துதிக்கையில், பொன்னல் - தொனையையுடைய, நல்வேழத்து - சிற
ந்தயானையின், உரியாய் - தோலையுடையவனே, புலன் - ஐம்புலன்
கள், நின் கண் போதல் ஒட்டா - உன்னிடத்துச் செல்லுதற்கினங்
காமல், நெய் குடம் தனனை ஏறமுடி என - நெய்க்குடத்தை யெறுமுடி
மொய்த்தல்போல, மென்னனமொய்க்கும் - (என்னைப்) பையமொ
ய்க்கும், எ - று.

(க - னா.) மெய்யிருக்கப் பொய்யைச்செய்கின்ற அறிவிலியா
கிப என்னைக்கைவிடுதல் உனக்குத்தகுதியின்றென்பது

(வி - னா.) என்றும் அழியாமையால் மெய்யை உள்ளன என்
றும், அழிகேயுரு வாதலால் பொய்யை இல்லன என்றும் கூறினார்.
மகன்னத்துக்குத் துழனிசாதியடை. அல் - இருள் ஆதலால்,
அல்லேனை எனபதற்கு அஞ்ஞானவிருளையுடையனே என்றுணாத்
தலும்பொருந்தும். உரிக்கப்படுவதனை உரியெனறது முதனிலைத்
தொழிலாகு பெயர். (உரு)

எறும்பிடைநாங்குமெனப்புலனூரிப்புண்டலந்த
வெறுந்தமியேனைவிடுதிகண்டாய்வெய்யகூற்றொடுங்க
வுறுங்கடிப்போதவையேயுணர்வுற்றவருமபருமபர்
பெறும்பதமேயடியார்பெயராதபெருமையனே.

(ப - ண) பெயராத் பெருமையனே - நிலபெயராத பெரு
மையையுடையவனே, எறும்பு இடை - எறும்பினிடையே யகப்
பட்ட, நாங்கூழ் என - நாகப்பூச்சி அரிப்புண்ணல்போல, புலனூல் -
ஐம்புலன்களால், அரிப்புண்பு - அரிக்கப்பட்டு, அலந்த - வருத்தின,
வெறுந்தமியேனை - வெறுமையாகிய தமியேனை, விடுதி - விட்டு
விடப்போகிறாய், வெய்ய கூற்று ஒடுங்க - கொடிய யமன் ஒடுங்கும்
படி, உறும் - அவன்மேற் சென்ற, கடிப்போது அவையே - மணம்
பொருந்திய தாமரைமலர்களாகிய அவற்றையே, உணர்வுற்றவா -
அறியலுற்றவர், உம்பா உம்பர் பெறும் பதம் ஏய் - தேவாக்கும்
மேலாகப்பெற்ற பதத்தை யடைந்த, அடியா - அடியவனே, எ - து.

(க - ண.) இறைவனே, உன்னை யறிந்துயாந்த பதமபெற்ற
வர் உன்னடியவனே, அவனும் அறியும் அறிவில்லாத நான் ஐம்பு
லன்களினிடையே யகப்பட்டு, எறும்பினிடையே யகப்பட்டு வருந
துகின்ற நாகப்பூச்சிபோல வருந்தினேன், என்னைக கைவிடுதல்
உனக்குத் தகுதியன்றென்பது.

(வி - ண.) நாங்கூழ் - நாகப்பூச்சி, இணைப்புநாசம் என்பது
முண்டு. அரிப்புண்ணல் - அரிக்கப்படுதல். அலந்தல் - வருத்த
தல். “வெய்யகூற்றொடுங்க வுறுங்கடிப்போது” என்றது திரு
வடிவை. கடி - மணம், போது - மலர் “வெய்யகூற்றொடுங்க
வுறும்” என்ற குறிப்பால் கடிப்போது திருவடிக்காயிற்று. (உரு)

பெருநீரத்சிறுமீன்றுவண்டாங்குநினைப்பிரிந்த
வெருநீர் மையேனைவிடுதிகண்டாய்சியன கங்கைபொங்கி
வருநீர்மடுவண்மலைச்சிறுதோணிவடிவின்வெள்ளைக்
குருநீர்மதிபொதியுஞ்சடைவானகொழுமணியே.

(ப - ண.) பெருநீர் அற - மிகுந்த நீரானது வறறிப்போக,
சிறுமீன் துவண்டாங்கு - சிறுமீன் வறடினாற்போல, நினை

பிரிந்த - உணவைவிட்டு நீங்கின, வெரு நீர்மை யேனை - அஞ்சுத
லாகிய குணத்தையுடையவனாகிய என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்
போகிறாய், வியன் - பெரிதாகிய, கனகை - கனகையில், வருநீர் மடு
வுள் - பெருகுகின்ற நீரையுடைய மடுவின்கண், மலை - தடுமாறுதலை
யுடைய, சிறு தோணி வடிவின் - சிறிய மரக்கலத்தின் உருவம்
போல, வெள்ளை குரு நீர் - வெண்ணிறமாகிய நீர்மை யமைந்த, மதி -
பிறைச்சந்திரன், பொதியும் - தவழ்கின்ற, சடை - சடாபாரத்தை
யுடைய, வாணம் - பரமாகாயத்திலுள்ள, கொழுமணியே - செழுமை
யாகிய மாணிக்கமே, ஏ - று

(க - ணா) இறைவனே ! மிகுந்த நீராப்பிரிந்த மீன்காடுதல்
போல, உன்னைப் பிரிந்த நான் வாடா நின்றேன், என்னைக் கைவிடு
தல் உனக்குத் தகுதியுண்டென்பது.

(வி - ணா.) துவண்ட ஆங்கு துவண்டாங்கு என நின்றது.
வெருவும் நீர்மை வெரு நீர்மையெனத் தொகுத்தது. மலை - முத
னிலைத் தொழிற்பெயர் வடிவின் என்பதில் இன் ஐந்தனுருபு.
இது ஒப்புப்பொருளது. (உசு)

கொழுமணியோநகையாரொகைக்கருன்றிடைச்சென்றுகுன்றி
விழுமடியேனைவிடுதிகண்டாய்மெய்ம்முழுதுவகம்பித்
தழுமடியாரிடையார்த்துவைத்தாடகொண்டருளியென்னைக்
கழுமணியேயினனுக்காட்டுகண்டாய்கின்புலனகழலே

(ப - ணா.) கொழுமணி - செழுமையாகிய முத்துப்போன்ற,
ஏ - அழகாகிய, நகையார் - பலவினை யுடையவராகிய மாதாது,
கொங்கை குன்றிடை - தனங்களாகிய இரண்டு குன்றுகளின் நடு
வில், சென்று - போய், குன்றிவிழும - மெலிந்த விழுகின்ற, மடி
யேனை - சேம்பலையுடைய என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகி
றாய், மெய்முழுதும் - உடல் முழுதும், கம்பித்த - நடுங்கப் பெற்று,
அழும் - அழுகின்ற, அடியார் இடை - அடியார் நடுவே, என்னை
ஆத்துவைத்தது - என்னைப் பொருத்திவைத்து, ஆட்கொண்டருளி -
அடிமைகொண்டருளி, கழுமணியே - கழுவின மாணிக்கமே, இன்
னும் - இன்னமும், உன்புலனகழல் - உனது ஞான சாதனமாகிய
திருவடிபு, காட்டு - காட்டுவாயாக, ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே! மாதர் மயக்கத்திற் சிக்கி வருந்துகின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்று. உன் அடியார நடுவில் என்னைச் சேர்த்து உன் திருவடியைக் காட்டல் வேண்டும் என்பது

(வி - னா.) நனாகக் குவமையாகப் புணாககப்பட்டமையால் மணியெனபது முத்தையுணாத் திறறு. கம்பித்தல - நடுங்கல். ஞானத்தைத் தருதலால் திருவடியைப் புலன்கழல் என்றா. புலன - ஞானம். (உஎ)

புலனகடினைசப்பிக்கயானுநதிகைத்திங்கொபொயந்நெறிக்கே விலங்குகினேறேனைவிடுதிகண்டாய்விண்ணுமண்ணுமெல்லாங்கலங்கமுநீர்நஞ்சமுதுசெய்தாய்கருணாகரனே துலங்குகினேறேனடியேனுடையாயெனறொழுதுலமே.

(ப - னா.) புலன்கள் - ஐம்புலன்களும், திகைப்பிக்க திகைக்கச்செய்ய, யானும் திகைத்தது - நானுந்திகைத்தது, இங்கு இவ்விடத்தில, ஓர் - ஒப்பற்ற, பொய் நெறிக்கே - பொய்மறியிலே, விலங்குகினேறேனை - உன்னைவிட்டு விலகித்திரிகின்ற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், விண்ணும், மண்ணும் எல்லாம விண்ணுலகத்தாரும் மண்ணுலகத்தாரும் ஆகிய எல்லாரும், கலங்க கலங்கிரிந், (அவர்களுக்கு இரங்கி) முநீர் - பாறகடலிற் பிறந்த, நஞ்ச - நஞ்சினே, அமுதுசெய்தாய் - அமுது தெய்தருளினவனே, கருணாகரனே - கருணைக்கு ஆகரமாயிருப்பவனே, அடியேன் துலங்குகின்றேன் - அடியேன் கலங்குகின்றேன், உடையாய் - எம்மை யுடையவனே, என தொழுதுலமே - என வேதிகனே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே! ஐம்புலன்களால் திகைத்துக் கலங்காநின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்று என்பது.

(வி - னா.) திகைப்பித்தல் - பிரமிக்கப்பண்ணுதல். விலங்கல் - விலகல். முநீர் - மூன்றுநீர். அவை ஆற்று நீர் வேற்று நீர் ஊற்று நீர் என்பன. இவற்றை யுடைத்தாசலால் கடல் முநீர் எனப்படும். முன்னீர் எனப்பாட மோதி முற்பட்ட நீர் எனக் கூறலுமுண்டு. துளங்கல் துலங்கல் என வந்தது ஏதனை யின்பப் பொருட்டு. (உஅ)

குலங்களைத் தாய்களைந்தாயெண்ணைக்குறநங்கொற்றச்சிலையாம்
விலங்கெலந்தாய்விட்டிடுதிகண்டாய்பொன்னின்மின்னுகொன்றை
பலங்கலந்தாமனாமேனியப்பாவொப்பிலாதவனே
மலங்களைத் தாற்சுழல்வனறயிரிறபொருமத்துறவே.

(ப - ணா.) குலங்களைத்தாய் - இனமில்லாதவனே, என்னை குற்
றங்களைத்தாய் - என்னைக் குற்றத்தினின்றும் நீக்கினவனே, விலங்கல்-
மேருமலையானது, கொற்றம் - வெற்றியையுடைய, சிலையும் - வில்
லாகப்பெற்ற, எந்தாய் - எந்தையே, விட்டிடுதி - விட்டுவிடப்போ
கிறாய், பொன்னினிமின்னு - பொன்போலமின்னுகின்ற, கொன்
றை அலங்கல் - கொன்றைமலா மலைதரித்த, அம் - அழகாகிய,
தாமனா - செந்தாமனா மலாபோன்ற, மேனி - திருமேனியையு
டைய, அப்பா - அப்பனே, ஒப்பு இல்லாதவனே - ஒப்பற்றவனே,
பொருமதது உறு - கலக்குகிற மததப்படுதலால், தயிரின் - (கலங்
குகின்ற) தயிர்போல, மலங்கள் ஐந்தால் - பஞ்சமலங்களால், சுழல்
வன் - கலங்கிச் சுழல்வேன், எ - று.

(க - ணா.) இறைவனே ! பஞ்சமலங்களால் மததிட்ட தயிர்
போலக் கலங்குகின்றேன, என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத்தகுதி
யன்றென்பது.

(வி - ணா.) விலங்கல் - மலை. அது கொற்றச்சிலையாம் விலங்
கல் என்றமையால் மேருமலையைக்குறித்தது. மேனியென்றமையால்
தாமனா யென்றது செந்தாமனாமலனாக குறித்தது. மலங்கள் ஐந்
தாவன, ஆணவம், கன்மம், மாயை - வையிர்த்தவ்வியம் திரோதாயி
என்பன. (உக)

மத்துறுதண்டயிரிற்புலன்றீக்கதுவக்கலங்கி
விததுறுவேணவிடுதிகண்டாய்வெண்டலைமீசெச்சிக்
கொத்துறுபோதுமீசெத்துகுடாடு.டுமலைகற்றித்
தத்துறுநீறுடனாச்செஞ்சாந்தணிச்சசையனே.

(ப - ணா.) மத்து உறு - மததப்பட்ட, தன் தயிரின் - குளிர்
ந்தயிர்போல, புலனதீக்தவ - புலன்களாகிய நெருப்புப்பற்ற,
கலங்கி - கலக்கமடைந்து, விதது உறுவேண - (கலக்கத்தகரு)
விதையாயிருக்கிற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், வெந்த

லைமலைச்சி - வெள்ளியதலைமாலையைத் தரித்தது, கொத்து உறுபோது
மிலைந்து - கொத்தாகிய கொன்னைமலரை யணிந்து, நெடு குடா
மாலையுற்றி - நீண்டகுடாமாலையைச்சுற்றி, தத்து உறு நீறுடன் - பா
விய திருவெண்ணீரோடு, ஆர - பொருந்த, செஞ்சாந்து அணி -
செஞ்சந்தநமணிந்த, சச்சையனே - சார்புதனே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே! மத்திட்ட தயிர்போலப் புலனாகிய
திப்பறதக கலவகாரினர என்னைக கைவிடுதல் உனக்குத் தருதியன்
றென்பது.

(வி - னா.) கதுவல் - பற்றல். சந்தை - சாரம், அதுவித்தை
விச்சை யெனநின்றா போலச்சச்சை யென நின்றது. சாந்து -
சந்தனம். (௩௦)

சச்சையனெமிக்கதண்புனல்விண்காணிலநெருப்பாம
விச்சையனெவிட்டிடுதிகண்டாய்வெளியாய்கரியாய்
பச்சையனெசெய்யமேனியனையொண்படவரவக்
கச்சையனெகடந்தாய்தடந்தாளவடற்கரியே.

(ப - னா.) சச்சையனே - சதையாயிருப்பவனே, மிக்க -
மிகுந்த, தண்புனல் - குளிர்ந்த நீரும், விண - ஆகாயமும், கால் -
காற்றும், நிலம் - பூமியும், நெருப்பு - தீயும், ஆம் - ஆகிய, விச்சை
யனே - வித்தையையுடையவனே, விட்டிடுதி - விட்டுவிடப்போகி
றாய், வெளியாய் - வெண்மையனே, கரியாய் - கரியவனே, பச்சை
யனே - பசியவனே, செய்ய மேனியனே - செம்மையாகிய திரு
மேனியை யுடையவனே, ஒன்படம் அரவம் - ஒன்பமாகிய படத்தை
யுடைய பரம்பாகிய, கச்சையனே - கச்சையையுடையவனே, தடம்
தான் - பெரிய காங்கையுடைய, அடல கரி - வலியுள்ள யானையை,
கடந்தாய் - வென்றவனே, எ - று

(க - னா.) வலிய தாங்கையுடைய யானையை வென்ற இறை
வனே, என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தருதியன்றென்பது.

(வி - னா.) சச்சை - நன்மையெனினும் பொருந்தும். பஞ்ச
பூதங்களாதலும் வெளியனாதலும் கரியனாதலும் பசியனாதலும் செம்
மையனாதலும் வியப்புக்குக் காரணமாதலால் இவ்வோர் வித்தையா
மென்பார் விச்சையனே யென்றார். (௩௧)

அடற்கரிபோலேம்புலன களுக்கஞ்சியழித்தவெனனை
விடற்கரியாய்விட்டிடுதிகண்டாய்விழுததொண்டாககலலாற்
றொடற்கரியாய்சுடாமாமணியேசுடுதிச்சுழலக
கடற்கரிதாயெழுநஞ்சமுதாகருங்கறைக்கண்டனே.

(ப - னா.) அடல் கரிபோல - வலிபொருந்திய யானையை
நிகர்க்கின்ற, ஐம்புலனகளுக்கு அஞ்சி - ஐம்புலன்களுக்குப்பயந்து,
அழிந்த என்னை - நசித்த என்னை, விடறகு அரியாய் - விடுதற்கரிய
வனே, விட்டிடுதி - விட்டுவிடப்போகிராய், விழு - மேலாகிய,
தொண்டர்க்கு அல்லால் - தொழுமபர்க்கல்லாது, தொடற்கு அரி
யாய் (மற்றையாககு) தீண்டுதற்கும் அருமையானவனே, சுடா மாம
ணியே - ஒளியாற் பெரிய மாணிக்கமே, சுடுதி சுழல - சுடுகின்ற
கொடுப்பானது சுழலாநிற்க, கடற்கு - கடலின்கண், அரிதாய்
எழும் - அருமையாயுண்டாகிய, நஞ்சு - நஞ்சை, அமுது ஆகும் -
அமுதாக்கிய, கறைக்கண்டனே - விஷக்கண்டனே, எ - று

(க - னா.) இறைவனே ! வலிய யானைபோன்ற ஐம்புலனகளுக்க
ஞ்சி யழியாநின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியுள்
றென்பது.

(வி - னா.) போல் ஐம்புலன்கள் வினைதொகை நிலைத்
தொடா. அழிதல் - மனங்குன்றுதல். தொண்டாககல்லால் என்
றமையால் தொடற்கரிதாதல் மற்றையர்க் கென்பது பெறப்பட்டது.
சுடுதி என்றது வடவைத்தீயை. கடற்கு என்னும் நான்காவது ஏழா
வதன் பொருளில் வந்தது. அரிதாதல் - இறைவனன்றி ஏனையா
அணுகுதற்கும் ஒண்ணுமை. கறை - விடம், கருநிறம் எனினுமாம்.

கண்டதுசெய்துகருணை மட்டுப்பருகிக்களித்தது
மிண்டுகின்றேனை விடுதிகண்டாய்நின் விராமலர்த்தாள
பண்டுதந்தாற்போற்பணித்துப்பணிசெயக்கூவித்தென்னைக்
கொண்டெனெநதாய்களையாய்களையாயகுதுகுதுப்பே.

(ப - னா.) கண்டது செயது - கண்டதைச் செய்து, கருணை
மட்டு - உன் கருணையாகிய தேனை, பருகிகளித்த - பருகிக்களிப்
படைந்து, மிண்டுகின்றேனை - மதத்துத் திரிகின்ற என்னை, விடுதி -
விட்டுவிடப்போகிராய், நின் - உனது, வினா - மனமமைந்த, மலர் -

தாமரைமலர் போன்ற, தான் - திருவடிமைய, பண்டு - முன்னே, தந்தாற்போல் - கொடுத்தருளினார் போல, பணித்த - கொடுத்தருளி, பணிசெய்ய - உன் குற்றேவல் செய்ய, கூவித்து - கூவுவித்து, என்னை கொண்டு - என்னை யேற்றுக்கொண்டு, என் எந்தாய் - என் எந்தையே, களை ஆய - அயர்வாகிய, குதுகுதுப்பு - வெதுவெதுப்பை, களையாய் - களைவாயாக, எ - று.

(க - னா) இறைவனே! கண்டதைச்செய்து உன் கருணையாகிய தேனைப் பருகி மதததுத் திரிநின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்று, முன்னே உன் திருவடிமையத் தந்தாற்போல இன்றும் தந்தருளி, உன் குற்றேவலுக் காளாக்கிக்கொள்ளல்வேண்டும் என்பது.

(வி - னா.) கண்டது செய்து என்றது மனமபோன வாரே செய்து என்றபடி. மிண்டுதல் - மதததல். கூவுவித்து என்பது கூவித்து என நின்றது. களை - விடாய் எனினுமாம். (கூக)

குதுகுதுப்பின்றிநின்றெனகுறிப்பேசெய்துநின்ற குறிப்பில் விதுவிதுப்பேனைவிடுதிகண்டாய்விரையார்ந்தினிய மதுமதுப்போன்றெனனைவாழைப்பழத்தினமனங்கனிவித்தெதிராவதெப்போதுபயிலவிக் கயிலைப்பரமபரனே.

(ப - னா) குதுகுதுப்பு இன்றி நின்ற - வெதுவெதுப்பில் லாமல் நின்ற, என் குறிப்பே செய்து - என எண்ணத்தையே செய்து, நின்ற குறிப்பில் - உன் எண்ணத்திற்கு, விதுவிதுப்பேனை - ஆசைப்படுகின்ற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், வினா ஆர்த்து - மணம்பொருத்தி, இனிய - இனிமையாகிய, மது மதுபோன்று - மிக்க தேன்போன்று, என்னை - அடியேனை, வாழைப்பழத்தின் - வாழைக் கனிபோல, மனம் கனிவித்து - மனதைக் குழைத்து, எதிர்வது - சந்திப்பது, எப்போது - எக்காலம், பயில் - சொல்வாயாக, வி - அறிவுருவமாகிய, கயிலை - திருக்கயிலாயத்தி லெழுந்தருளிய, பரம்பரனே - கட்டவுளே, எ - று.

(க - னா.) திருக்கயிலாயத் திறைவனே! அஞ்சாமல் என் எண்ணத்தையே செய்து உன் எண்ணத்திற்கு ஆசைப்படுகிற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்று, அடியேன் மனதைக் குழைத்து நீ வந்து எதிர்ப்படுவது எகாலமோ என்பது.

(வி - னா) குறிப்பு - நினைப்பு. விதப்பு - விருப்பம். மத
மத என்ற அடுக்கு மிகுதியாகிய தேன் என்றபடி. வாழைப்பழத்
தின் - வாழைப்பழத்தினும் எனினுமாம். எதிர்தல் - சந்தித்தல்.

பரம்பரனேநின்பழவடியாரொடுமெனப்படி
விருமபரனேவிட்டிடுதிகண்டாய்மெனமுயற்கதையி
னரும்பரனோவைத்தணிந்தாய்பிறவியைவாயரவம
பொருமபெருமான்வினையேனமனமஞ்சிப்பொதுமபுறவே.

(ப - னா.) பரம்பரனே - கடவுளே, நின் பழ அடியாரொடும் -
உன் பழைய அடியார்களோடும், என படி - என பொய்யொழுக்
கத்தையும், விரும்பு - விரும்புகின்ற, அரனே - ஹானே, விட்டி
டுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், மெல் - மெனமையாகிய, முயற்கதை
யின் அரும்பு - மதிக்கொழுந்தையும், அர - பாம்பையும், நோ
வைத்து அணிந்தாய் - சரியாகவைத்துத் தரித்தவனே, பெருமான்
பெருமானே, வினையேன் - தீவினையையுடையேனது, மனம் - மன
மானது, அஞ்சி - பயந்து, பொதும்பு உற - பொந்தையுடையும்
வண்ணம், பிறவி - பிறவியாகிய, ஐவாய் அரவம் - ஐந்தலைப்பாம்பு,
பொரும் - (என்னுடன்) போசெய்யா நின்றது, எ - று.

(க - னா.) கடவுளே, பிறவியாகிய ஐவாயரவம் நானஞ்சும்
வண்ணம் சிறு நின்றது, என்னைக் கைவிடுத்தல் உனக்குத் தகுதியன்
றென்பது.

(வி - னா) படி - வஞ்சம் எனினுமாம். முயற்கதையின்
அரும்பு - பிறைச்சந்திரன். அரா - பாம்பு. இது அர எனக் குறு
கிற்று. ஐவாய் அரவம், ஐந்தலைநாகம் பொதும்பு - பொந்த. (௩௫)

பொதும்புறுதிப்போற்புகைத்தெரியபுலன் தீக்கதுவ
வெதும்புறுவேணவிடுதிகண்டாய்வியாரநறவ
ததும்புநதாரத்திறுரமபயின்றுமந்தமமுரல்வண்
டதும்புங்கொழுந்தேனுவிர்சடைவானத்தடலனாசே.

(ப - னா.) பொதும்பு உற - பொந்தினையடைந்த, திபோல் -
நெருப்புப்போல, புகைந்த எரி - புகைந்தெரிகின்ற, அ - அந்த,
புலன் தீகதுவ - புலன்களாகிய நெருப்புப் பற்றுதலால், வெதும்

புறவேளை - வெப்பமடைகின்ற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிராய், வினா ஆ - மணம் நிறைந்த, நறவும் ததம்பு - தேன் ததம்புகின்ற, மந்தாரத்தில் - மந்தார விருக்கத்தில், தாரம்பலின்று - வல்லிசைபழகி, மந்தம் முரல் - மந்தமாகச் சத்திக்கிற, வண்டு - வண்டிகள், அதம்பும் - அழுந்துகின்ற, கொழுதேன் - செழுமையாகிய தேனோடுகூடி, அவா - பிரகாசிக்கிற, சடை - சடாபாரதையுடைய, வானத்து - பாமாகாயத்திலுள்ள, அடல் அனாசே - வலிமைமிக்க அரசனே, எ - று.

(க - ணா.) இதாகாயத்திலுள்ள இறைவனே, புலன்களாகிய தீப்பற்றுதலால் வெதும்புகின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உணக்குத தருதியன்று என்பது.

(வி - ணா.) பொதம்பு - மரப்பொருது. புலன் - ஐம்புலன். நறவும் - தேன். மந்தாரம் - தேவதரு ஐந்தனுள் ஒன்று. தாரம் - வல்லிசை. முரலுதல் - சத்தித்தல். அதம்பல் - அழுந்தல். (கக)

அனாசேயறியாச்சிறியேன்பிழைக்கஞ்சலென்னினல்லால்
வினாசேர்முடியாய்விடுகண்டாய்வெண்ணகைக்கருங்கட
டினாசேர்மடநதைமணந்ததிருப்பொற்பதப்புயங்கா
வனாசோந்தடர்ந்தென்னவல்வினைதாம்வந்தடாவனவே.

(ப - ணா.) அனாசே - அரசனே, அறியா - (செய்தல்தவிர்தல்) அறியாத, சிறியேன - சிறியேனது, பிழைக்கு - குற்றங்களுக்கு, அஞ்சல் எனனின் அல்லால் - அஞ்சறக் என்று நீ சொல்லினல்லது, (ழிவறு கதியில்லை) வினாசேர் - மணம் பொருந்திய, முடியாய் - முடியையுடையவனே, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிராய், வெள்ககை - வெள்ளிய நகையினையும், கருங்கண் - கரியகண்ணையு முடைய, தினாசேர் மடந்தை - கங்காதேவி, மணந்த - தழுவின், திரு பொன்பதம் - அழகிய பொன்போலும் திருமேனி யழகையுடைய, புயங்கா - புயங்கனே, வனாசேர்ந்து அடர்ந்தென்ன - (இரண்டு) மலைகளுகிய வருத்திறை போல, வல்வினை வந்து அடர்வன - வலிய இருவினைகள் வந்து என்னை வருத்துகின்றன, எ - று.

(க - ணா.) இறைவனே, வலிய வினைகள் மலைன்போல வந்தடாராகின்றன, என்னைக் கைவிடுதல் உணக்குத தருதியன்றென்பது.

(வி - னா) நகையென்றது பலலை. திரை - அலை. திரைதலை யுடையது. இது முதனிலைதொழி லாகுபெயர். மடத்தை - மடப் பதையுடையவன். மணத்தல் - கவந்தல். வரை - மலை. தாம் - அசை.

அடாபுலனணிற் பிரிந்தஞ்சியஞ்சொனல்லாரவாதம்
விடாவிடலேனைவிடுதிகண்டாய்விரிந்தேயெரியுஞ்
சுடரணையாயசுகொட்டரசேதொழுமபாககமுதே
தொடாவரியாயதமியேனறனிநீக்குநதனிததுணையே.

(பி - னா.) அடாபுலனா - வருத்துகின்ற புலன்களாலே, நிற்பிரிந்து - உண்பைப்பிரிந்து, அஞ்சி - பயந்து, அம்சொல்லல்லார் - அழகிய சொல்லினையுடைய மாதாசிய, அவர் - அவரது, விடா - பின்பை, விடலேனை - விடுதலிலலாத என்னை, விடுதி - விட்டு விடப்போகிறாய், விரிந்து எரியும் - விரிந்தெரியாநின்ற, சுடா அணையாய - நெருப்பை நிகாப்பவனே, சுடிகாட்டு அரசே - மயானவேந்தனே, தொழுமபாக்கு அமுதே - தொண்டாககு அமிர்தமே, தொடாவு அரியாய - தொடாதற்கு அரியவனே, தமியேன் தனிநீக்கும் - தமியேனது தனிமையை நீக்குகின்ற, தனிதுணையே - ஒப்பற்றதுணையே, எ - று.

(க - னா) இறைவனே; புலன்களுக்கஞ்சி உண்பைப் பிரிந்து மாதர்மயக்கி லமுந்தி வருந்தாநின்ற என்னைக கைவிடுதல் தகுதியன் றென்பது.

(வி - னா) அடாசல - நெருக்குதல் எனினுமாம். விடர் - பின்பு இது பெண்குறியைக்குறிக்கும். விடர் - காடு எனக்கொண்டு மாதா கூட்டமாகிய காட்டை விடுதலிலேன் எனினுமாம். (நா)

தனித்துணைநீநிற்கயானறருக்கித்தலையாண்டநத
வினைத்துணையேனைவிடுதிகண்டாய்வினையேனுடைய
மனத்துணையெயன்றன்வாழ்முதலேயெனக்கெய்ப்பிவ்வைப்பே
தினைத்துணையேனுமப்பொறேன்றுயராககையின்றின்வலையே

(ப - னா) தனிததுணை நீ நிற்க - ஒப்பற்றதுணையாகிய நீ யிருக்க, யான் - நான், தருக்கி - செருக்கடைத்து, தலையால் நடத்த - தலையாலே நடந்த, வினைத்துணையேனை - வினையாகிய துணையை

யுடையவனாகிய என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், வினையே னுடைய - வினையேனது, மனத்தினையே - மனத்தக்குத்தினையே, என வாழ்முதலே - எனவாழ்வுக்குக் காரணமே, எனக்கு எய்ப்பில் வைப்பே - எனக்கு இளைத்தகாலத்தில் நிகியாயிருப்பவனே, தயா தன்பங்களுக்கு ஆதாரமாகிய, ஆகையின் - உடம்பாகிய, திண்வலை- திண்ணியவலைப் பிணிபபை, தினைத்தினையேனும் பொறேன் தினையளவாயினும் ஆறறேன், ஏ - று.

க - னா.) தன்பங்களுக்கேதுவாகிய இவ்வுடம்பைப் பொறுத்தலாற்றேன், என்னைகளைவிடுதல் உனக்குத்தகுதி யனறென்பது.

(வி - னா.) தருக்குதல் - செருக்குதல், தலையாண்டநத என்றது தலைகீழாக நடந்த எனறபடி. மனத்தனை - உட்கினை. வினைத் தினையேன எனறது வினைபையே துணையாகவுடையேன எனறபடி. ஆகையின் திண்வலை எனபதில் இன அவவழிச்சாரியை. “புணாப் போனிலனும்விசம்புமபொருப்புந்தன்பூங்கழலின், துணாப்போதெனக்கணியாசுருதொலலோன” என்னுந் திருக்கோவையா - கன-வது செய்யுளில், “பூங்கழலின் துணாப்போது” என்பதற்கு வரைந்திருக்குமுறையினுறகாண்க. (நகூ)

வலைத்தலைமானன நோக்கியாநோக்கினவலையிற்பட்டு மிலைத்தலைத்தேனைவிடுதிகண்டாய்வெனமதியினுற்றைக் கலைத்தலையாய்கருணாகரனேகயிலாயமென்னு மிலைத்தலைவாமலையாண்மணவாளவெனவாழ்முதலே.

(ப - னா.) வலைத்தலை - வலையினிடத் தகப்பட்ட, மான்அன்ன - மான்போன்ற, நோக்கியா - கண்களையுடையவராகிய மாதரது, நோக்கின - பார்வையாகிய, வலையில் பட்டு - வலையிற்சிக்கி, மிலைத்து அலைத்தேனை - பிரமித்து அலைந்த என்னை, விடுதி - விட்டு விடப்போகிறாய், வென்மதியின் - வெள்ளியசந்திரனது, ஒற்றைக் கலை - ஒற்றைகலையைத்தரித்த, தலையாய் - சிரத்தையுடையவனே, கருணாகரனே - கருணைக்குப் பிறப்பிடமாயிருப்பவனே, கயிலாயம் என்னும் - கயிலாயமென்கிற, மலைத்தலைவா - மலைக்குத்தலைவனே, மலையான் மணவான் - மலைமகளாகிய உமாதேவிக்கு மணனனே, என் வாழ்முதலே - என்வாழ்வுக்குமூலமே, ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, வலையிற்பட்ட மான்போன்ற பார்வையையுடைய மாதா வேட்கையால் வருந்தாநின்ற என்னைகைவிடுதல் உனக்குத்தகுதியன்றென்பது.

(வி - னா.) வலைத்தலை எனப்பதில் தலை ஏழனுருபு. கோக்கின் என்பதில் இன்மேற்செய்யுளிற்போல அல்வழிச்சாரியை. மிலைததல் - பிரமித்தல். கருணாகரன் எனப்பதை கருணா ஆகான் எனப்பிரிக்க. ஆகாரம் - பிறப்பிடம், (சு0)

முதலைச்செவ்வாய்ச்சியர்வேட்கைவெந்நீநிற்கடிப்பமுழ்கி விதலைச்செய்வேனை விடுதிகண்டாய்விடக்கூன் மிடைந்த சிதலைச்செய்காயம்பொறேனசிவனே முறையோ முறையோ திதலைச்செய்பூண்முலைமங்கைபங்காவென்சிவகதியே.

(ப - னா.) செவ்வாய்ச்சியா - செவந்த அதரததையுடைய ராகிய மாதரென்கிற, முதலை - முதலையானது, வேட்கை - ஆவா மீதுண்டாகிற விருப்பமென்கிற, வெந்நீரில் - வெம்மையாகிய நீரின் கண்ணின்று, கடிப்ப - கவ்வதலால், முழ்கி - முழுதி, விதலை செய வேனை - நடுக்கஞ்செய்கிற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறும், விடக்கு ஊன் மிடைந்த - தசையும் நிணமும் நெருங்கிய, சிதலைச் செய்காயம் - நோய்களுண்டாதற்கிடமாகிய உடம்பை, பொறேன - பொறுகமாட்டேன், சிவனே - சிவபெருமானே, முறையோ முறையோ - (உனக்கு) முறையோ முறையோ, திதலைசெய் - தேமல் படாந்த, பூண் முலை - ஆபரணமணிந்த தனவகையுடைய, மங்கைமங்கையாகிய உமாதேவியின், பங்கா - பாகனே, என் சிவகதியே எனது நற்சதியே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, நோய்க்கிடமாகிய இவ்வுடம்பைச் சுமத்தலாற்றேன், மாதர் மயக்கத்திற்கிசுக்கி நடுங்காநின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்றென்பது.

(வி - னா.) வெந்நீர் - கொடுமையாகிய குணம் எனினுமாம். விதலை - நடுக்கம். விதலைச் செய்தல் - நடுங்குதல் என ஒரு சொல்லாகக்கொள்க. சிதலை - நோய். திதலை - தேமல். திதலைச்செய் என்பதில் செய்தல் படர்தல் என்னும் பொருளது. செவ்வாய்ச்சியா வேட்கை முதலை வெந்நீநிற் கடிப்ப என நிறுத்திமாதா வேட்கையாகிய முதலை கோவத்தோடு கடிப்ப என்றுணர்த்தலுமாம். முழ்கி என்றது குடும்பமாகிய மடுவில் அமுந்தியென்றபடி. (சுக)

கதியடியேற்குன்கழறநருளவுமுன் கழியா
விதியடியேனைவிடுதிகண்டாய்வெண்டலைமுழையிற்
பதியுடைவாளரப்பாரத்திறைபைத்துச்சுருங்கவஞ்சி
மதிநெடுநீரிற்ருளித்தொளிக்குஞ்சடைமன்னவனே.

(ப - னா.) அடியேற்கு கதி - அடியேனுக்குப் புகலிடமாகிய, உன் கழல் தந்தருளவும் - உன் திருவடியைத் தந்தருள்செய்யவும், ஊன் கழியா விதி - உடம்பு ஒழியாமையாகிய விதியையுடைய, அடியேனை - அடியனேனை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், வென் தலை முழையில் - வெள்ளிய தலையாகிய வளையில், பதி உடை - பொருத்துதலையுடைய, வான் அர - ஒளியையுடைய பாம்பானது, பார்த்து - நோக்கி, இறை பைத்து சுருங்க - சிறிது படம்விரித்துச் சுருங்கிவிட, மதி - பிறைச்சந்திரன், அஞ்சி - பயந்து, நெடுநீரில் ருளித்து ஒளிக்கும் - பெருநீரில் முழுகி ஒளித்தற்கிடமாகிய, சடை - சடாபாரதையுடைய, மன்னவனே - வேந்தனே, ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன் திருவடியாகிய புகலிடம் எனக் குண்டாயிருந்தும் இவ்வுடம்பின் தொடர்பு என்னேவிட்டு நீங்க வில்லை, ஆதலால் என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்றென்பது.

(வி - னா.) கதி - ஆதரவு எனினுமாம். விதி - ஊழ். சந்திரன் பாம்பைக் கண்டஞ்சுதல் இயல்பாதலால், “வெண்டலை முழையிற் பதியுடை வாளரப்பாரத்திறைபைத்துச் சுருங்கவஞ்சி மதிநெடுநீரிற்ருளித் தொளிக்குஞ் சடைமன்னவனே” என்றா. பாம்பு இறைவனணிந்திருக்கும் பாம்பு. அரா என்னும் குறிபதன் கீழா அர எனக்குறுகி நின்றது. இக்குறுக்கத்தோடு உகரமேற்ற அரவு எனவும் வரும். பைத்து - பை என்னும் பெயரடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம். இது சுருங்கவென்னும் வினைகொண்டது. அஞ்சுதல் - விழுகுமென்றஞ்சுதல். பைத்துச்சுருங்குதல் எற்றுககெனின இறைவற்கஞ்சி யென்க. (சஉ)

மன்னவனையொன்றுமாற்றியாச்சிறியேன் மகிழ்ச்சி
மின்னவனேவிடடிடுதிகண்டாய்மிக்கவேதமெய்நநூல்
சொன்னவனேசொற்கழிந்தவனேகழியாத்தொழுமபர்
முன்னவனேபின்னுமானவனேயிமமுமுழையுமே.

(ப - னா.) மன்னவனே - வேந்தனே, ஒன்றும் - சிறிதும், மாறு அறியா - கைம்மாறு செய்ய அறியாத, சிறியேன் - சிறியனேனது, மகிழ்ச்சி - சந்தோடவடிவாகிய, மின்னவனே - மின்கொடியோன்ற உமாதேவியை யுடையவனே, விட்டிடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், மிக - மிகுந்த, வேதம்மெய்தூல் - வேதமாகியமெய்தூலினாலே, சொன்னவனே - சொல்லப்பட்டவனே, சொல்சுழிந்தவனே, சொல்லுச்சுடந்தவனே, சுழியாதொழும்பா - நீங்காததொண்டருகமுணைவனே - எதிரி நிற்பவனே, பின்னும் - மேலும், இம்முழுதையும ஆனவனே - இத்தமுழுதும் ஆயினவனே எ - று.

(க - னா.) வேதவகனால் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட இறைவனே, நீ செய்த நன்றிகளுக்கைம்மாறு செய்ய அறியாத என்னைக்கைவிடத் தல் உனக்குத் தகுதிபனறென்பது.

(வி - னா) ஒன்றும் ஆறு அறியா எனப்பிரித்த உன்னை யடையும் வழியறியாத என்றுணாததலும் பொருந்தும். மகிழ்ச்சிமின னொறது ஆந்தரூபியென்றபடி வேதமெய்தூல் எனபதற்கு வேதங் கருட உண்மை தூல்களும் எனினுமாம். சொன்னவன் - சொல்லப் பட்டவன். அன்றிவேதமெய்தூலைச் சொன்னவன் என்றலும் பொருந்தும். (சாங்)

முழுதாயிலவேற்கண்ணியரொன்னுமுரித்தமுனமுழுகும்
சுழுதனையேனைவிடுதிகண்டாய்நின்வெறிமலாததா
டொழுதுசெலவானதொழும்பரிந்குடடிசோத்தெம்பிரான்
முதுதெயலேனைவிடேலுடையாயுனனைப்பாடுவனே.

ப - னா) முழுது அயிலவேல் - முழுக்கூமையையுடைய வேற்படை போன்ற, கண்ணியா எனனும் - கண்ணையுடைய மாதர் எவ்விற, முரிதழல் முழுகும் - பெருநெருப்பில் முழுகுகின்ற, விழுது அனைவேனை - வெண்ணெய்போல்வேனை, விடுதி - விட்டு விடப்போகிய, நின் - உனது, வெறி - மணம்பொருந்திய, மலர் - சாமண மலர்போன்ற, தான் - திருவடியை, தொழுது செல்வான் - (நான்) வணங்கிச் செல்லும்பொருட்டு, நல தொழும்பரில் கூட்டிடு - நல்ல தொண்டரோடு (என்னைச்) சோதது விடுவாயாக, எம்பிரான் - எம்பிரானே, சோதது - (உனக்கு) அஞ்சலிசெய்கிறேன், பழுதெய் வேனை - குற்றம் செய்கிறவனாகிய என்னை, விடேல் - விடுதல் செய்

யற்க, உடையாய் - உடையவனே, உன்னைப்பாடுவன் - உன்னைப் பாடுவேன், எ - று.

(க - ணா) இறைவனே, உன் திருவடியைத் தொழும்பொருட்டு உன் தொண்டரோடு கூட்டவேண்டும், உனக்கு நமஸ்காரம், என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியறா, எப்பைது

(வி - ணா.) அயில் - கூர்மை. முழுது அயில் - மிகு கூர்மை. மகளினாககாணின் ஆடவா உருகுதல இயற்கை யாதலால் மாததைத் தழலாக்கியும் தம்மை வெண்ணெ யாக்கியும் கூறினர், சோததம் - இழிந்தாா செய்யும் அஞ்சலி, அது சோதது எனக் கடைக்குறைந்து நின்றது. (சச)

பாடிற்றிலேனபணியேன்மணிநீயொளித்தாய்க்குப்பச்சுன்
வீடிற்றிலேனைவிடுதிகண்டாய்வியநதாங்கலறித்
தேடிற்றிலேன்சிவனெவ்விடததானெவர்கண்டனொன்
றேடிற்றிலேனகிடந்துள்ளுருகேனினறுழைத்தனனே.

(ப - ணா) மணி நீ ஒளித்தாய்க்கு - மணிபோன்று மறைந்த வுன்பொருட்டு, பாடிற்றிலேன் - பாடுகிலேன், பணியேன் - வணங்கேன், பச்சுன் வீடிற்றிலேனை - பச்சைத்தசையுருவாகிய உடம்பை விட்டு நீங்காத என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், வியந்து - வியப்படைந்து, ஆங்கு - அவ்விடத்தே, அலறி தேடிற்றிலேன் - அலறித் தேடுகிலேன், சிவன - சிவபெருமான், எவ்விடத்தான் - எவ்விடத்திலுள்ளான், எவர் கண்டனா - யாவா பார்த்தவா, என்று - என்று வினாவா சின்று, ஒடிற்றிலேன் - ஒடுகிலேன், கிடந்து - விழுந்து, உன் உருகேன் - மனமுருகேன், நின்று உழைத்தனன் - நின்று வருந்தினேன், எ - று,

(க - ணா.) இறைவனே, உன்னைத் தேடுதல் முதலாயின செய்யாது நின்று வருந்தா நின்றேன, உன்னைப் பாடுதல் பணிதல் முதலியவுஞ் செய்கிலேன், ஆயினும் என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்றென்பது.

(வி - ணா) மணி நீ பொளித்தாய்க்கு என்றது இறைவன் திருப்பெருந்துறையில் தம்மைவிட்டு மறைந்ததைத் குறித்தது.

உழைதருநோக்கியர்கொங்கைப்பலாப்பழத்தீயிடுப்பாய்
விழைதருவேளைவிடுதிகண்டாய்விடினவேலைநஞ்சுண்
மழைதருகண்டனகுணமிலிமானிடன்றேய்மதியன்
பழைதருமாபரனென்றென்றறைவன்பழிப்பிணையே.

(ப - னா.) உழைதரு நோக்கிபா - மான்போலும் பாவையை
யுடையவராகிய மாதரது, கொங்கை - தனங்கனாகிய, பலாப்பழத்து
பலாககளியில், ஈயின ஒப்பாய் - ஈக்கு நிகராகி, விழைதருவேளை
இச்சிக்குற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், விடின - விடு
வையாயின், வேலை நஞ்சு உண் - கடல் விடமுண்ட, மழைதரு கண்
டன் - மழைதரு கண்டதை யுடையவன், குணம் இலி - குணமில்
லாதவன், மானிடன் - மானிடன், தேய்மதியன் - குறைமதியன்,
பழைதரு மாபரன் - பழமையாகிய மாபரன், என்று என்று - என்று
என்று, பழிப்பிணை - உன் பழிப்புக்களை, அறைவன் - எடுத்துச்
சொல்லுவேன், எ - று.

(க - னா) மாதரது கொங்கையாகிய பலாப்பழத்தி லொட்டிக்
கொண்ட ஈயை நிகரத்த வுருந்தாநின்ற என்னைக் கைவிடுத்தல் உனக
குத் தருதியன்று, கைவிடின், உன்னைப் பழிப்பேன் என்பது.

(வி - னா.) உழை - மான். தரு - உவமைக்கண் வந்தது.
விழைதரு ஒரு சொல். பருதி விழைதா. வேலை - கடல், மழைதரு
கண்டன் - நீல மேகம்போலுங் கண்டத்தையுடையவன். குணம்
இலி - நற்குணமில்லாதவன், நிர்க்குணன். மானிடன் - மனிதன்,
மானையிடப்பகததி லுடையவன். தேய்மதியன் - குறைந்த அறி
வையுடையவன், தேய்ந்த பிறைமதியைத் தரித்தவன். பழைதரு
மாபரன் - பழமையாகிய உமாதேவியின் பகைத்தான், பழமையாகிய
பெரிய மேலோன். (சக)

பழிப்பினின்பாதப்பழந்தொழும்பெய்திவிழப்பழித்து
விழித்திருநதேனைவிடுதிகண்டாய்வெண்மணிப்பணிலங்
கொழித்துமந்தாரமந்தானிநுநதுமபந்தப்பெருமை
தழிச்சுறைநீரிந்பிறைக்கலஞ்சோதருநாரவனே.

(ப - னா.) பழிப்பு இவ - பழிப்பற்ற, நின்பாதம் - உன் திரு
வடியின், பழந்தொழும்பு எய்தி - பழந்தொண்டினையடைந்து, விழ

ப்பழித்து - மிகநிந்தித்து, விழித்திருந்தேனை - விழித்திருந்தவனாகிய என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், வென்மணி - முத்தைத்தருகிற, பணிம - சங்குனை, கொழித்து - ஒதுக்கி, மந்தாரம் - மந்தாரமலர்களை, மந்தாகினி - ஆகாயகங்கையானது, துந்தம் - தள்ளுகின்ற, பத்தப்பெருமைதழி - அழகின்பெருமையைக்கொண்ட, சிறைநீரில் - தடுக்கப்பட்ட நீரில், பிறைககலம் சேர்தரு - பிறையாகிய தோணிசோதற் கிடமாகிய, தாவனே - கொணறைமாலையையுடையவனே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, குற்றமற்ற உன் திருவடித்தொண்டைநித்தித்து விழித்திருந்தவனாகிய என்னைக்கைவிடுதல் உனக்குத்தகுதியன்றென்பது.

(வி - னா.) விழித்திருத்தல் - வெருண்டு நோக்குதல். வென்மணிபணிம - வென்மணியையும் சங்கையும் எனினுமாம். பத்தம் - அழகு. சிறைநீர் - தடுக்கப்பட்டநீர். (சுஎ)

தாரகைபோலுநதலைத்தலைமாலத்தழலரப்பூண்
வீரவென்றன்னைவிடுதிகண்டாய்விடிலென்னைபிக்கா
ராரடியானென்னினுத்தரகோசமங்கைக்கரசின்
சீரடியாரடியானென்றுநினைச்சிரிப்பிப்பனே.

(ப - னா) தாரகைபோலும் - உடுக்கள்போலும், தலை - தலையில், தலைமலை - சிரமாலையோடு, தழல் அரபூண் - நெருப்புமிழ்கின்ற பாம்பையும் அணிநின்ற, வீர - வீரனே, என்றன்னை - என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், விடில் - விட்டால், மிக்கார் - மேலோர், என்னை - என்னேனோக்கி, ஆ அடியான்என்னின் - யாருடைய அடியான் என்றுகேட்டால், உத்தரகோசமங்கைக்கு அரசின் - திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு வேந்தனாகிய சிவபிரானது, சீரடியார் - சிறப்பையுடைய அடியாருக்கு, அடியான் என்று - அடியவனென்றுசொல்லி, நினை சிரிப்பிப்பன் - உன்னை நகைப்பிப்பேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத்தகுதியன்று, கைவிடின், என்னை நோக்கி, நீ யாருடைய அடியவனென்று கேட்போர்க்கு, திருவுத்தரகோசமங்கைக்கரசனது அடியானென்று விடை தந்து, உன்னைச் சிரிக்கப்பண்ணுவன் என்பது.

(வி - னா.) தாரகை - கங்கைதீரம். தழல் என்பதை வினைத் தொகையாகித்தழல்கின்ற என்றலுமாம். (சுஅ)

சிரிப்பிப்பன் சிறம்பிழைப்பைத்தொழும்பையுமீசற்கென்று விரிப்பிப்பனெண்ணைவிடுதிகண்டாய்விடின் வெங்கரிபி னுரிப்பிச்சன்றோலுடைப்பிச்சனஞ்சுண்பிச்சனூர்ச்சுகோட் டெரிப்பிச்சனெண்ணையுமாளுடைப்பிச்சனென்றேகவனே.

(ப - னா.) சிறும் பிழைப்பை - வெறுக்கின்ற பிழைப்பை, சிரிப்பிப்பன் - நகைப்பிப்பேன், தொழும்பையும் - என் தொண்டி னையும், ஈசற்கு என்று விரிப்பிப்பன் - ஈசனுக்கென்றே விரிப்பிப் பேன், என்னை விடுதி - என்னை விட்டுவிடப்போகிறாய், விடின் - விட்டால், வெங்கரியின் உரிப்பிச்சன் - கொடிய யானைத்தோலையுடைய பித்தன், தோல்உடைப் பிச்சன் - தோலாடையையுடைய பித்தன், நஞ்சு உண்ப் பிச்சன் - நஞ்சாகிய உணவையுடைய பித்தன், ஊர்ச்சுகோட்டு எரிப்பிச்சன் - ஊர்ச்சுகோட்டு கொருப்போடாடு கின்ற பித்தன், என்னையும் ஆண்டடை பிச்சன் - என்னையும் அடிமை யாகவுடைய பித்தன், என்று எசுவன் - என்று கைவேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, வெறுத்தற்குரிய இவ்வாழ்க்கையை பிழைத்து உன் தொண்டை விருத்திசெய்வேன், என்னைக் கைவிடு தல் உனக்குத் தகுதியின்றென்பது.

(வி - னா.) சிறுதல் - கோவித்தல் எனினுமாம். தொழும்பு - தொண்டு, கரி - யானை, உடை - ஆடை, என்னையும் என்றவும்மை இழிவு சிறப்பு, இறந்தது தழீ இயது எனினுமாம். எசுதல் - வைதல்.

ஏசினும்பானுன்னையேத்தினுமென்பிழைக்கேருழைநது வேசறுவேனைவிடுதிகண்டாய்செம்பவளவெற்பிற் றேகடையாயென்னையாளுடையாய்சிற்பிராக்கிரங்கிக் காய்சினவால்முண்டாயமுதுண்ணக்கடையவனே.

(ப - னா.) யான் - நான், உன்னை ஏசினும் - உன்னை வைதா லும், ஏத்தினும் - துதித்தாலும், என் பிழைக்கே - என் குற்றத்தின் பொருட்டே, குழைத்து - மனங்குழைத்து, வேசறுவேனை - துக்கிற் கின்ற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், செம்பவள வெற்

பின் - செம்பவள மலைபோல, தேச உடையாய் - ஒளியையுடையவனே, என்னை ஆன் உடையாய் - என்னை ஆளாகவுடையவனே, கடையவன் - கடைந்தவன், அமுது உண்ண - அமிர் தந்தையுண்ண, சிறு உயிர்க்கு இரங்கி - சிற்றயிரகளுக்கிரங்கி, ஞாயினம் - கடுகின்ற சினத்தையுடைய, ஆலம் உண்டாய் - நஞ்சைப் பருகினவனே, ஏ - து.

(க - னா.) இறைவனே, நான் உன்னைப் புகழினும் இகழினும் என் குற்றத்தின் பொருட்டே பிரங்கித் துன்புறு கின்றேன் என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியுண்டென்பது.

(வி - னா.) வேசுறுதல் - துக்கித்தல். கடையவன் - கடைந்தவன், (கிருமால்) சிற்றயிர் என்றது மற்றைத் தேவாசுரர்களை, சினவாலம் இலக்கணை, ஆலம் - நஞ்சு, தேச - ஒளி, வெற்பு - மலை. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெம்பாவைக்கருத்துவருமாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆடிமாதமுதல் மார்கழிமாதம்வராகும் இரவும், தைமாதமுதல் ஆனிமாதம்வராகும் பசுமாதத் தேவர்களுக் கொருநாளாகும், சங்கரகாலத்துக்கும் சிருட்டிகாலததும் பிரமாணமாக இந்த ஆறுமாதமும் பிரிந்துநடக்கும். மார்கழிமாதம் உதயகாலமாய்ச் சிருட்டிக்கேதுவாயிருக்கும்.

பிரபஞ்சசிருட்டியைத் திருவுளத்தடைத்து வயித்தவசத்தியைச் சிருட்டிக்கத் தொடங்கும் அவதரம் திருப்பள்ளியெழுச்சி யென வழங்கும்.

இனி அந்தச்சுத்தமாயை நாதவிந்துக்களாகவும், சாதாக்கியமாகவும், மகேசுரமாகவும், சுத்தவித்தையாகவும், அஞ்சதலமாயிருக்கும், நாதவிந்துக்களாகிய தலங்களிலேபரமும், பனாயும், அகிட்டிக்குஞ் சாதாக்கியமாகிய தலத்திலே சதாசிவமூர்த்தி யெழுந்தருளியிருப்பர். போகாங்கங்களாகிய அணுசதாசிவர் சேவிக்கவும், இதின் கீழே

நகரங்கு திட்டாநமாகிய மகேசுரதலத்திலே அநந்தாதி அட்டவிததி
 யேசுரர் சேவிக்கவும், இதின்கீழே உருத்திரர்க் கதிட்டாநமாகிய சுத்த
 விததியாதலத்திலே மங்கிரேசுரர் சேவிக்கவும், இப்படி பிரபஞ்ச
 அநுகிரககாரியமாகப் பராசததியிற்றோன்றிய ஞானக்கிரியைகள்
 ஒத்த இச்சையே திருடேனியான சதாசிவமூர்த்தி திருவருளால் அநந்
 மகேசுவர தத்துவத்திலே சததிமண்டலத்திலிருநத மனோனமணி
 சத்தியைப் பிரேரிகக, அந்தச்சத்தி சாவபூததமனியைச் சிருட்டிகக,
 அந்தச்சர்வபூததமனிபெலப் பிரமதனியைப் பிரேரிகக, அந்தச்சத்தி
 பெலவிகரணியைப் பிரேரிகக, அந்தச்சத்திகாளியைப் பிரேரிகக, அந்
 தச்சத்தி இரவுத்திரியைப் பிரேரிகக, அந்தச்சத்திசேட்டையைப் பிரே
 ரிகக, அந்தச்சத்திவாழையைப் பிரேரிகக, இப்படி பிரேரியாநிற்க
 நவசத்திகள் பிரேரகத்தினால் மாயையை அகிட்டித்திருக்கிற அநந்த
 தேவராலே அசுத்தமாயை காரியப்பட்டுப் பிருதுவி முடிவான பிரபஞ்
 சகாரியம் நடவாநிற்கும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெம்பாவை.

சத்தியைவியந்தது.

சத்திகளாவாரீ :—அம்பிகை, கணம்பிகை, கௌரி, கங்கை, உமை, பாரசுத்தி, ஆதிசுத்தி, ஞானசுத்தி, கிரியாசுத்தி, என ஒன்பதின்மா.

திருவண்ணாமலைில் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

வெண்டளையான் வந்த இயற்றாவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ்

சோதியையாம்பாடக்கேட்டேயும்வாட்டடங்கண்
மாதேவளருதியோவன் செவியோநின்செவிதான்

மாதேவன்வாகழல்கள்வாழ்த்தியவாழ்த்தொளிபோய்
வீதிவாய்க்கேட்டலுமேவீம்மிவிமமிமெய்மமறந்து

போதாமளியின்மேனின் துமபுரண்டிங்ங
னேதேனுமாகாள்கிடந்தாளென்னேயென்னே
யீதேயெந்தோழிபரிசேலோரெம்பாவாய்.

(ப - வா) மாதே - பெண்ணே, ஆதியும் அந்தமும் இல்லா முதலும் இறுதியும் இல்லாத, அரும்பெருஞ்சோதியை - அருமைபா கிய பெருஞ்சுடரை, யாம்பாடக்கேட்டேயும் - யாம்பாடக்கேட்டும், வான் - வான்போன்ற, தடம் - பெரிய, கண்வளருதியோ - கண்வளர் கின்றனையோ, நின்செவி - உன்செவி, வன்செவியோ - வலிபசெ வியோ, மாதேவன் - மகாதேவனது, வாக்ரழல்கள் - நீண்ட வீரக்க ழலை யணிந்த திருவடியை, வாழ்த்திய வாழ்த்து - துதித்த துதியின், ஒலி - ஒசையானது, போய் - சென்று, வீதிவாய் கேட்டலும் செருக்களில் கேட்டலும், வீம்மி விம்மி - அமுதமுது, மெய்மறந்து

உடல் மறந்து, பேசுது ஆர் - மலாகன் நிறைந்த, அமளியின்மேல்
நின்றும் - படுக்கையின்மேல் நின்றும், புரண்டு - உருண்டு, இங்ஙன் -
இப்படி, ஏதேனும் ஆகான் கிடந்தான் - யாதொருபொருளாயினு
மாகாமற் கிடந்தான், என்னே என்னே - என்னை என்னை, எம்
தோழி பரிசுரதே - எம் தோழியது தன்மை இதுவோ, ஏ - று.

(க - ணா.) இது மனோன்மணி யென்னுஞ் சத்தியின் திரு
வாக்காய்ச் சர்வபூத தமணியை யுணர்த்துகின்றத.

(வி - ணா.) இறைவன் தோற்றக்கேடில்லாத பேரொளியுரு
வினனானால் “ஆதியு மந்தமு மில்லாவரும் பெருஞ்சோதி”
என்றார். வான் ஒளி யெனினு மமையும். கண்வளர்தல் - நிதநினை
செய்தல். வன்செவியென்றது செவிட்டுச்செவி யென்றபடி. போதா
ரமளி - பூம்பள்ளி, (புஷ்பசயநம்) போது - புஷ்பம். அமளி - சயநம்.
ஏலோரெம்பாவாய் - பாத பூததி (அடிநிறை) (க)

பாசமபரஞ்சோதிக்கனபாயிராப்பகனும்

பேசும்போதெப்போதிப்போதாரமளிகே

நேசமுமவைத்தனையோநேரிழையாய்நேரிழையீர்

சிசியிவையுஞ்சிலவோவியையாடி

யேசுமிடம்தோவின்னோகளேத்துதற்குக்

கூசுமலாப்பாதந்தத்தருளவாதருளா

தேசன்சிலலோகன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்து

ளீசனூர்க்கனபாராயாமாலோரொம்பாவாய்.

(ப - ணா.) நேரிழையாய் - பெண்ணே, பரஞ்சோதிக்கு -
பரஞ்சுடராகிய சிவபெருமானுக்கு, பாசம அன்பு ஆய் - ஆசை
வன்புகளை யுடையோமாகி, இராகல் - இரவும் பசுவும், நாம் பேசும்
போது - நாம் புகழுங்காலம், எப்போது - எககாலம், இ - இந்த,
போது ஆர் அமளிகே - மலர்ப்பள்ளிகே, நேசமும் வைத்தனையோ -
வீருப்பத்தையும் வைத்தாயோ, நேரிழையீர் - பெண்களே,
சிசி - சைசை, இவையும் சிலவோ - இவையும் கொஞ்சமோ, வியை
யாடி எசும் இடம் ஈதோ - வியையாடிவையுமிடம் இதுதானோ, வின்
னோர்கள் - தேவர்களும், ஏத்துதற்கு கூசும் - (துதிப்புதற்குக்) கூசு
கிற, மலர்பாதம் - தாமரை மலர்போலத் திருவடியை, தந்தருள

(எம்க்குக்) கொடுத்தருள, வந்தருளும் - எழுந்தருளிய, தேசன் - ஒளி யுருவனும், சிகலோகன் - சிகபுரத்தானும் ஆகிய, நிலைச்சிறறம் பலத்தன் ஈசனுக்கு - நிலைச சிறறம்பலத்திலுள்ள சிகபெருமா னுக்கு, அன்பு ஆர் - அன்பு பொருதிய, யாம் ஆர் - நாம் யாவர், (நீர் அறியீர்) ஏ - று.

(க - னா.) இது சாவபூததமனியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக காய்ப் பெலப்பிரமதனியென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகின்றது.

(வி - னா.) பாசம் அன்பு என்றது மிகக் அனபென்றபடி. அமளிக்கே நேசமும் வைத்தனையோ என்றதனால் அமளி யொழிந்த ஏனையவற்றில் நேசம் வைத்தில யென்றதாயிற்று. நேரிழை - செப் பமாகிய ஆபரணத்தை யணிந்தவன். இது அன்மொழித்தொகை. நேரிழையீர் என்றது அயலிலுள்ள பெண்களை. விண்ணோகன் ஏத துதற்குக் கூசு மலாப்பாதம் என்றமையால் திருவடியின் பெருமை குறிக்கப்படுகின்றது. தேச - ஒளி. பரஞ்சோதிக்கென்பாய் என்றும் பாடம். என்பாய என்பதற்கு எலும்புருவாகி யென்பது பொருள். நேரிழையாய் என்றது பெலப்பிரமதனியை. நேரிழையீர் என்றது அவன் திருவாக்காய் சாவபூததமனியென்னுஞ் சத்தியையும் அவனோடு வந்தானாயும் குறித்தது. (உ)

முத்தனனவெண்ணகையாய்முனவநதெதிருமுநதென்

னத்தனனந்தனமுதனென்றன்னுறித்

திததிக்கப்பேசுவாய்வநதுனகடைதிறவாய்

பத்துடையீர்சன்பழவடியீர்பாங்குடையீர்

புத்தடியோம்புன்மைதீர்த்தாட்கொண்டாற்பொலலாதோ

வெத்தோரின்னன்புடைமையெல்லோமறியோமோ

சித்தமழகியார்பாடாரோநஞ்சிவனை

யித்தனையும்வேண்டுமெமக்கேலோமொமபாவாய்.

(ப - னா.) முத்த அன்ன - முததபபோன்ற, வெண்கலை யாய் - வெள்ளிய நகையினை யுடையவளே, முன்வந்து எதிரே எழுந்து - முன்னேவந்து இதிரே எழுந்துநின்ற, என அததன் - என் தந்தை, ஆகந்தன் - இன்பவடிவன், அமுதன் - அமிர்தம் போல்பவன், என்று - என்று துதித்த, அன்னுறி - வாயுறி, தித

திக்கப்பேசுவாய - இனிக்கப பேசுவாய், வந்து உன் கடை திறவாய் - வந்து உன் கதவைத் திறவாய், பதது உடையீர் - பததியையுடையீர், ஈசன் பழுவடியீர் - ஈசனுக்குப் பழமையாகிய அடியீர், பாங்கு உடையீர் - உரிமை யுடையீர், புத்தடியோம் - புதிய அடியேமுடைய, புன்மை தீர்த்து - இழிவை நீக்கி, ஆட்கொண்டால் - அடிமை கொண்டால், பொல்லாதோ - தீமையோ, எத்தோ - யாதோ, நின் அன்புடைமை - உன் அன்புடைமையை, எல்லோம் அறியோமோ - யாங்கள் எல்லாரும் அறியோமோ, சித்தம் அழகியார - மனச் செம்மையையுடையார், நம் சிவனை பாடாரோ - நமது சிவபிரானைப் பாடாரோ, எமக்கு - நமக்கு, இத்தனையும் வேண்டும் - இவ்வளவும் வேண்டும், வ - று.

(க - னா.) இது பெலப்பிரமதனி யென்னும் சததியின் திருவாசகாய் பெலவிகரணி யென்னும் சததியை உணர்த்துகின்றது.

(வி - னா.) நனை - பல். கடை - கதவு. பதது - பற்று. புதுமை அடியோம் - புத்தடியோம் என நின்றது. எத்தோ - எற்றோ. (எத்தன்மையதோ). கடைதிறவாய என்றது பெலவிகரணியை நோக்கிப் பெலப்பிரமதனி யென்னும் சததி கூறியது. பததுடையீர், பழுவடியீர், பாங்குடையீர், என்பன அவன் திருவாசகாய் பெலவிகரணி யென்னுஞ் சததியையும் அவளோடு வந்தாணாயும் நோக்கிக் கூறியது. (ங)

ஒண்ணித் திலகையாயின்னம்புலாந்தின்றோ
வண்ணக்களிமொழியாரெல்லாருமவநதாரோ
வெண்ணிககொடுள்ளவாசொலலுகோமவ்வளவு
கண்ணைத்துயின்றவமேகாலதைப்போககாதே
விண்ணுகொருமருநதைவேதவிழுப்பொருளைக்
கண்ணுகினியாளைப்பாடிக்ககிநதுள்ள
முண்ணெக்குநினறுநகயாயாட்டோநீயேவக்
தேண்ணிககுறையிற்றுயிலேலோரெம்பாவாய்.

(ப - னா.) ஒன் - ஒப்பமாகிய, நித்திலம் - முததுப்போன்ற, நகையாய - நகையினையுடையாளே, இன்னம் - இன்னமும், புலாக தின்றோ - விடாததிலையோ, வண்ணம் - அழகிய, களிமொழியா

ரெல்லாரும் - கினிமொழியையுடைய பெண்கள் எல்லாரும், வந்தாரோ - வந்தனரோ, எண்ணிக்கொடு - எண்ணிக்கொண்டு, உள்ள ஆறு - உள்ளபடி, செல்லுகோம - செல்லுவோம், அவ்வளவும் - அது வரையும், கண்ணைத்தயின்று - கண்ணுறங்கி, அவமே - வீணே, காலத்தைப்போக்காதே - காலமகழிக்காதே, விண்ணுகு - தேவர்களுக்கு, ஒரு மருந்தை - ஒப்பற்ற அமிர்தம்போலப்பவனை, வேதம் - வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற, விழுப்பொருளை - மேலானபொருளை, கண்ணுகு இனியானே - கண்களுக்கு இனிமையா யிருப்பவனை, பாடி - தோத்திரமபண்ணி, உள்ளமகசித்து - மனம்குழைத்து, உன் நெக்கு - உள்ளேநெகிழ்த்து, நின்று உருக - நின்றுருகுதற்கு, யாம் மாட்டோம் - யாம் வல்லமல்லோம், நீயேவரது - நீயேவரதிற்குந்து, எண்ணி - தொகைசெய்து, குறையில - குறைந்தால், துயில - கண்ணுறங்கு, ஏ - து.

(க - னா) இது பெலவிகரணி யென்னும் சத்தியின் திருவாகாய் காளியென்னும் சத்தியை யுணர்த்துகின்றது.

(வி - னா) இன்னம் புலாந்தினரே என்பது பெலவிகரணியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாகு. எல்லாரும் வந்தாரோ என்பது காளியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்கு எண்ணிக்கொடு என்பது முதல்குறையிறறையில் என்னுமளவும் பெலவிகரணியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாகு. புலாதல் - விடிதல். வண்ணம் - நிறமொன்னுமாம். குறையிறறையில் என்றமையால் குறையாமையால் நீ எழுந்திருப்பாயாக என்றதாயிற்று.

(ச)

மாலநியாநான் முகனுமகாணுமலையினைநாம்

போலறிவோமென்றுள்ளபொக்கங்களைபேசும்

பாலூறுதேனவாய்ப்படிநீகடைதிறவாய்

ஞாலமேவிண்ணேபிறவேயறிவரியான்

கோலமுநமமையாட்கொண்டருளிக்கோதாட்டுஞ்

சீலமும்பாடிச்சிவனேசிவனெயென

ரோலமிடினுணராயுண்ராய்கா

ணேலக்குழவிபரிசேலோரெம்பாவாய்.

(ப - னா.) மால் அறியாநான் முகனும் காணுமலையினை - திருமாலும் நான் முகனும் காணவொண்ணாத மலையினை, நாம் அறிவோம்

என்று - யாம அறிவோ மென்று, உள்ள பொக்கங்களே பேசும் - உள்ள பொய்களையே பேசுகிற, பால் ஊறு - பால் சுரக்கிற, தேன் வாய் - தேன்போலும் வாயினையுடைய, படிநீ - வஞ்சகியே, கடை திறவாய் - கதவைத்திறவாய், ஞாலமே - பூமியும், விண்ணே - ஆகாயமும், பிறவே - மற்றுள்ளனவும், அறிவு அரியான - அறிதற் கருமையானவனது, கோலமும் - திருக்கோலதையும், கம்மை - எம்மை, ஆட்கொண்டருளி - அடிமைகொண்டருளி, கோதாட்டும் - சீராட்டுகின்ற, சிலமும் - பெருங்குணத்தையும், பாடி - புகழ்ந்து பாடி, சிவனே சிவனே என்று - சிவனே சிவனே பென்று, ஒலமிடினும் - முறையிட்டாலும், உணராய் உணராய் - தெளியாய் தெளியாய், ஏலம் - மயிர்ச்சாந்தணிந்த, குழலி - கூந்தலை யுடையாய், பரிசு - உன் தன்மை யிருந்தவா றிதுவோ, எ - று."

(க - னா) இதுகளியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய் இரவுத்திரி பென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகின்றது.

(வி - னா.) மாலறியாமலை - காண்முகனும் காணாமலை என இயைக்க. இது பிரமன மாலறியாப் பெற்றித்தாய நெருப்புப் பொருப்பாய் நிமிர்ந்த வரலாற்றைக் குறித்தது. படிநீ - வஞ்சனை. கோலமும் சிலமும் பாடி என்றியைக்க. (டு)

மானேநென்னலைநானைவநதுங்களை

நானேயெழுப்புவனென்றனுநாணமே

போனதிசைபகராயின்னமபுலாததின்னே

வானேநிலனேபிறவேயறிவரியான்

நானேவந்தெமமைத்தலையளித்தாட்கொண்டருளும்

வானவராகழல்பாடிவந்தோர்க்குன்வாய்திறவா

யூனையுருகாயுனக்கேயுறுமெமகரு

மேனோக்குந்தங்கோனைப்பாடேலோரெம்பாவாய்.

(ப - னா.) மானே - பெண்ணே, நீ - நீ, நென்னல்வந்து - நேற்றவந்து, நானே உங்களை நானே எழுப்புவன - நானே உங்களை நானே தயிலுணர்த்தவேன், என்றலும் - என்றவுடன், நாணமே - நாணமல், போனதிசை பகராய் - போன திசையைச் சொல்லாய், இன்னம் புலாந்தின்னே - இன்னமும் விடிந்ததில்லையோ, வானே -

ஆசாயமும், நிலனே - பூமியும், பிறவே - மற்றன்னனவும், அறிவு அரியான் - அறிதற்கருமையானவன், தானேவந்து - தானே வலிய வந்து, எம்மை - எங்களை, தலைபளித்தது - கிருபை செய்தது, ஆட் கொண்டருளும் - அடிமைகொண்டருள்கின்ற, வான் - மேனமையுள்ள, வாகழல் - நீண்டவீரக்கழலை யணிந்த திருவடியை, பாடி - புசுழ்ந்துபாடி, வந்தோர்க்கு - வந்தவர்களுக்கு, உனவாய் திறவாய் - உனவாய் திறவாதிருக்கிறாய், ஊன் உருகாய் - உடலுருகாதிருக்கிறாய், உனக்கே உறும் - (இது) உனக்கே தரும், எமக்கும் என்னோக்கும் தன்கோனை - எமக்கும் மற்றையோர்க்கும் தலைவனாயிருப்பவனை, பாடி - பாடுவாயாக, எ - று.

(க - னா.) இது இரவுத்திரியென்னுஞ் சததியின் திருவாகாய் சேட்டையென்னுஞ் சததியை யுணர்த்துகின்றது.

(வி - னா.) மானே என்றது மானினது நோக்கம்போலும் நோக்கத்தை யுடையாளே என்றபடி நென்னல் - முன்னோன். இது நென்னலையென ஐரோச்சாரியை பெற்று நின்றது. உனக்கே உறும் என்றமையால் எமக்குததகாது என்றதாயிற்று. (சு)

அன்னையிவையுஞ்சிலவோபலவமர
ருன்னறகரியானொருவனிருஞ்சீரான்
சினனங்களுக்கேட்பச்சிவனெனறேவாய்திறப்பாய்
தென்னாவென்னமுன்னந்தீசோமெழுகொப்பா
யென்னையென்னையனின்னமுதென்மெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள்வெவ்வேறுயின்னந்துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப்பேதையாபோல்வாளாகிடத்தியா
லென்னேதுயிலினபரிசேலோமொபாவாய்.

(ப - னா.) அன்னே - தாயே, இவையும் சிலவேர் - இவையும் சிலவாமோ, பல அமரர் - அநேக தேவர்கள், உன்னற்கு அரியான் - நினைதற்கும் அரியவன், ஒருவன் - ஒப்பற்றவன், இரு சீரான் - பெருஞ் சிறப்பமைந்தவன், (அவனது) சினனங்கள் கேட்பதிருச்சினனங்கள் கேட்க, சிவனெனறே வாய்திறப்பாய் - சிவ பிரானே யென்று வாய்திறப்பாய், தென்னு என்னு முன்னம் - தென்னனே என்னு முன்னே, தீசோ மெழுகு ஒப்பாய் - நெருப்

பைச்சோந்த மெழுதபோலவாய, என் ஆனை - என யானை, என் அனாயன் - என் அரண, இன அமுத - இனிப அமிரதம், என்று - என்று, எல்லோமும் - யாம் எல்லோமும், வெவ்வேறாய் சொன்னோம் - தனித்தனியே சொல்லிஞ்ஞம், கேள் - கேட்பாராக, இன்னம் துயிலுதியோ - (கேட்டு) இன்னமுமஉறங்குகின்றனையோ, வல் நெஞ்சம் - உலிய மனதையுடைய, பேரையாபோல - அறிவிலலாதாபோல, வானாகிடத்தி - சுமமாகிடக்கின்றனை, ஆல் ஆசசரியம், துயிலின் பரிசு எனனை - தூக்கத்தின் தனமை இருந்தபடியாதோ, எ - று.

(க - னா.) இது சேட்டையென்னுஞ் சத்தியின் திருவாகாய் வாமையென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகின்றது.

(வி - னா.) உன்னற்கு எபைதனீற்றில் இறத்தது தழீஇய எச்சவும்மை தொருத்தல். சின்னங்கன கேட்பச் சிவனென்று வாய் திறத்தலும், தென்னு வென்னு முன்னம் நீசோ மெழுகொத்தலும் ஆகிய குணங்களை உடைய உனக்கு யாமெல்லாரும் என்னுனை என நரையன் இன்னமுது என்று தனித்தனி சொல்லக்கேடமெ கண்ணுறங்குதல் தகாதென்றதாயிற்று. (எ)

கோழிசிலம்பசிலம்புங்குருகெங்கு

மேழிலியம்பவியமபுமவெணசங்கெங்குரு

கேழிலபரஞ்சோதிக்கேழிலபரங்கருனை

கேழிலவிழுப்பொருள்களபாடினோமகேட்டிலையோ
வாழியீதென்னவுறக்கமோவாயதிறவா

யாழியானபுடைமையாமாறுயிவ்வாரோ

ஆழிமுதலவனாய்நின்றவொருவனை

யேழைபங்காளனையேபாடேலோரம்பாவாய்.

(ப - னா) கோழி சிலம்ப - சேவல்கள்கூட, சிலம்பும் - சத்திக்கிற, குருகு - பறவைகள், எங்கும் - எவ்விடத்தும், ஏழில் - ஏழிசைபோல, இயம்ப - சத்திக்க, வெளசங்கு - வெள்ளியசங்கங்கள், எங்கும் - எவ்விடத்தும், இயம்பும் - சத்திக்கும், சேழ்இல - ஒப்பிலலாத, பரஞ்சோதி - பேரொளியாகிய சிவபெருமானது, சேழ்இல பரங்கருனை - ஒப்பற்றபெருங்கருணையாகிய, சேழ்இல் விழுப்பொரு

ன்கள் - உவமையிலலாதமேலான பொருள்களைக்குறித்து, பாடினோம்-
பாடுதல்செய்தோம், கேட்டிலையோ - நீ கேட்டாயில்லையோ, வாழி-
நீ வாழ்வாயாக, ஈது என்ன உறக்கமோ - இது என்ன தூக்கமோ,
வாய்திறவாய - வாய்திறக்கின்றிலை, ஆழிபான் - சகரத்தையுடைய
திருமாலினது, அன்புடைமை ஆமாதும் - அன்புடைத்தாதலும்,
இவ்வாறே - இப்படியானே, ஊழிமுதல்வளையினற ஒருவனை - ப்ர
பஞ்சததுக்குத தலைவனாய்நற ஒப்பறவனை, எழைபங்காளனை -
எழைகள் பங்கிலிருப்பவனை, பாடு - பாடுவாயாக, எ - று,

(க - ளா) இது வாமையென்னும் சத்தியின் திருவாக்காய்ச்
சுத்தமாயையைப் பிரேரிககிற அனந்த தேவரை ஆசரித்தது அப்பால்
பிரிகுதியில் விஞா தியான ஆனந்தத்துவம் நடத்தறபொருட்டு விட்
டுணுவினிடத்தில அதிட்டிககிற சிவசத்தியைநோக்கி “ஆழியானன்
புடைமையாமாறு மிவ்வாறே” என்று பிரேரித்ததாகக் கருதியது.
ஆக இப்படிநவசத்திகளகூடி விசுவகாரியம் பண்ணுகிறதே பாட்டா
கப்பாடியபடி.

(வி - ளை) கோழியென்னும் பொதுப்பெயர் இவ்விடத்து சே
வலையுணாத்திறறு. ஏழில எண்பதில இல ஒப்புப்பொருட்டாகிய ஐங்
தனுருபு. ஊழி - பிரபஞ்சம். (அ)

முன்னைப்பழம்பொருட்டுமுன்னைப்பழம்பொருளே

பின்னைப்பழமைக்குட்போத்துமப்பெற்றியனே

யுன்னைப்பிரானாகப்பெற்றவுனசீரடியோ

முன்னடியா தாள்பணிவோமாவகவாககேபாங்காவோ
மன்னவவோயெங்கணவராவாரவருந்து

சொன்னபரிசேதொழுமபாய்ப்பணிசெய்வோ

மின்னவகையெமக்கெககோனலகுதியே

லென்னகுறையுமிலோமேலோமோமாவாய்.

(ப - ளா) முன்னை பழம்பொருட்டும் - அநாதியா யுள்ள
வாகளுக்கும், முன்னைப் பழம்பொருளே - அநாதியாயிருக்கும்
பொருளே, பின்னை புதுமைக்கும் - பின்புள்ள அதுபவிசளுக்கும்,
போததும் அப்பெற்றியனே - மீட்டும் அததன்மையை யுடைய
வனே, உன்னை பிரானாகப்பெற்ற - உன்னைத் தலைவனாகப் பெற்ற,
உனசீர் அடியோம் - உன் சிறப்புள்ள அடியோம், உன் அடியா

தான் பணிவோம் - உன் தொண்டர் திருவடிகளை வணங்குவோம், அவர்களை பாங்கு ஆவோம் - அவர்களுக்கே உரியராவோம், அன்னவரே எம் கணவராவா - அவர்களே எமக்கு கொழுநராகார், அவர் உந்த சொன்னபரிசே - அவர் விருப்பிச்சொன்ன வண்ணமே, தொழுமபு ஆய் பணிசெய்வோம் - தொண்டராகி எவல் செய்வோம், எங்கோன - எம்மிறைவனே, எமக்கு - எங்களுக்கு, இன்னவகை நல்குதியெல் - இவ்விதமாகக் கிருபைசெய்வையாயின், என்னகுறையுமில்லாம் - யாதொருகுறைபாடும் உடையோமல்லோம், எ - று.

(க - னா.) இது அநாதியா யுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் அநாதியாயுள்ளவனுமாய், அனுபவிப்பவர்களுக்கு மேன்மேலும் புதுமை கொடுக்கும் ஆணத்ததைக் கொடுப்போனுமா யிருக்கிற உன்னடியார் அடிபணிதலும், அவர்களை ஆசரித்தலும், அவர்களே பாததாவாக அங்கீகரித்தலும், அவரேவற்பணிச்சுத்தலும், யாங்களுரிமையா யிரதமுறைமை ஒழியாவண்ணம் பிரசுதித்தருளில் ஒரு குறைபாடு மிலேமென்று நவசத்திகளுந் தம்மிறசொல்லியது. உன்னடியார் என்றது விஞ்ஞானகலரில் மலபகருவராய் அணுசதாசிவரென்னும் போபெற்றிருப்பாரா ஒருவகையும், அதிகாரமலததுடனே கூடிய அனந்தத்தி யட்டவித்தியேசுர ரென்னும் போபெற்றிருப்பாரா ஒருவகையும், ஆணவமலசகிதராய்ச் சததகோடி மகாமந்திரேசுரரென்று போபெற்றிருப்பாரா ஒருவகையும் ஆக விஞ்ஞானகலர் மூன்றுவகை ஆம் இனி நினைநினாயாக அணு சதாசிவா தன்பணிவோம், அட்டவித்தியேசுரராகும் பாங்காவோம், சததகோடி மகாமந்திரேசுர ரெங்களுக்குப் பாததாக்கனாவாகன். “சொன்னபரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெயலோம்,” என்பது அவர்களேவலால் அசுத்தமாயையைப் பிறையா நிறபோம், எ - று.

(வி - னா.) பெற்றி - தன்மை. உன்னடியார் தன்பணிதல் முசலிபவறறை எமக்கு கிருபைசெய்வையாயின் எமக்கு யாதொரு குறைவுமில்லை என்றமையால் கருபைசெய்யாயாயின் குறைவுடையாம் என்றதாயிற்று, (க)

பாதாளமேழினுங்கீழ்சொற்கழிவுபாதமலர்

போதாரபுனைமுடியுமெல்லாபபொருண்முடிவே

பேதையொருபாற்றிருமேனியொன்றல்லன்

வேதமுதலவின்னோருமண்ணுந்துதித்தாலு

மோதவுலவாவொருதோழனொண்டருளன

கோதிலகுலத்தரன் றன்கோயிற் பிணுபிள்ளைகா

ளேதவனூதோதவன்பேராருற்றாராயலா

ரோதவனைப்பாடுமபரிசேலோரெமபாவாய்.

(ப - ணா.) பா.தமலா - திருவடித்தாமனாமலா, பா.தானம் எழி
ணங்கீழ் - பாதலம் எழினுகரும் கீழாய், சொல்கழிவு - சொல்லுக்கு
அளவுபடாததாய் இருக்கும், போது ஆர புனைமுடியும் - மலகாந்த
அலங்கரிக்கப்பட்ட திருமுடியும், ஏல்லாப்பொருள்முடிவு - மேலான
பொருள்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாய் முடிவிடமாயிருக்கும், திரு
மேனியொருபால்பேதை - திருமேனியின் ஒருபக்கத்தில் உமாதேவி
வீற்றிருப்பன், ஒன்று அல்லன் - தானே ஒருவடிவா யிருப்பவனுமல
லன், வேதமுதல் - வேதமுதலாக, விண்ணோரும் மண்ணும் - விண்
ணுலகத்தாரும் மண்ணுலகத்தாரும், துதித்தாலும் - தோததிரஞ்செய்
தாலும். ஒத உலகா - சொல்லமுடியாத, ஒரு தோழன் - ஒப்பற்ற
நண்பன், தொண்டர் உன்ன் - அடியவா உன்னத்திலிருப்பவன்,
கோது இல்குலத்த - குற்றமில்லாத மேனமையினைபுடைய, அரன
தன் - சிவபெருமானது, கோயில் - ஆலயத்திலுள்ள, பிணுப்பிள்ளை
கான் - பெண்பிள்ளைகள், அவன் ஊர எது - அவன் திருப்பதி
யாது, அவன் போ எது - அவன் திருநாமம் யாது, உறரா ஆர் -
அவனுக்கு உறவினா யாவா, அயலார் ஆர் - அவனுக்கு அன்னி
யர் யாவர், அவனைப் பாடும பரிசு எது - அவனைப் பாடுமவிதம
யாது எ - று.

(க - ணா.) “பாதாளமேழினுன் கீழ்சொறகழிவுபாதமலா”என்
பது, என்பது தூதரவிரம் யோசனையான பூமியின் கனத்தாகும் சிவ
நூனமன்றியே தவசுபண்ணுகிறவர்கள் சென்றிருக்கும் இடமாகிய
கனிட்ட பாதாளத்தாகும் அதின் கீழே உண்டாகிய அகரகண்டம்,
சாப்பகண்டம், இராக்ககண்டம் இப்படி ஒவ்வொன்று மும்மூன்று
கண்டமாய் ஆடகேசராக்குப் புகுனமுமாயிருக்கிற ஏழுபாதாளத்துக்
கும், அதின்கீழாகவுருவம் கும்பீராகம் அவிசிகம என்று சொல்லப்ப
ட்ட மயிராசகரக மூன்றும் இவையுட்படப் பதினமூன்று நாகம்
ஒரு அடுக்காகவும், பத்து நாகம் ஒரு அடுக்காகவும், ஒன்பது நாகம் ஒரு
அடுக்காகவும், ஆக முப்பத்திரண்டு நாகமும் இவாகளைச் சூழ்ந்த
சேவித்திருக்கிற தூற்றெட்டு நாகமுமாக தூற்றாகப்பது நாகமும்

கூர்மாண்ட தேவரென்னும உருத்திராக்குப் புவனமாயிருக்கப்பட்ட நாக புவனங்களுக்கும் கீழ்க்காலாக்கினி உருத்திராபுவனம் பதினேழுகோடியோசினையாய் அண்டகடாகமுடப்பட்ட புவனமாயிருக்கும், இப்படி சொல்லப்பட்ட பிரமாண்டமுதலாக அண்டங்களனைத்தாகும் ஆகாரபூதமாய்ச் சிவசத்தியான ஆகாரசத்திக்கும் அப்பாற் சிவனுடைய பூரணத்தககுன் எல்லைப்படுத்தி இன்னமட்டென்று சொல்லுதற்கு முடியாததலால் சொற்கழிவாயிருக்கப்பட்டது மலர் போன்ற சோதமாயையாலும்,

“போதா புனைமுடியுமெல்லாப் பொருண்முடிவே” என்பது, இனிப்பிருதிவி யண்டமுன் சொன்ன அண்டகடாகமுதல் ஐம்பது கோடியோசினையுட்பட மேற்புலலோக முதல் சிவலோக மளவாக ஏழுலோகமுமேல் அண்டகடாகமுட்பட ஐம்பதுகோடி யோசினையுமாகப் பிரமாண்டம் தூறுகோடியோசனை, அதற்குமேல் அதிற்பதினமடங்கு அப்பு அண்டம், அதற்குமேல் அதிற்பதின மடங்கு தேயு அண்டம், அதற்குமேல் பதினமடங்கு வாயு அண்டம், அதற்குமேல் பதினமடங்கு ஆகாச அண்டம், அதற்குமேல் பதினமடங்கு மன அண்டம், அதற்குமேல் பதினமடங்கு புத்தி அண்டம், அதற்குமேல் பதினமடங்கு ஆங்கார அண்டம், அதற்குமேல் பதினமடங்கு குண அண்டம், அதின்மேல் தூறுமடங்கு அராகவண்டம், அதின்மேல் தூறுமடங்கு வித்தை அண்டம், அதின்மேல் தூறுமடங்கு கலை யண்டம், அதின்மேல் தூறுமடங்கு நியதி அண்டம், அதின்மேல் தூறுமடங்கு கால அண்டம், அதின்மேல் ஆயிரமடங்கு அசுத்த மாயை, அதின்மேல் பதினாயிர மடங்கு சுத்தமாயையிற் சுத்த வித்தை, அதற்குமேல் பதினாயிரமடங்கு மகேசுவரம், அதற்குமேல் சாதாக்கியம், அதற்குமேல் பரவிந்து, அதற்குமேல் பரநாதம், அப்பால் சிவனுடைய பூரணம் அளவு எல்லைப்படாததலால், எல்லாப் பொருளுக்கு முடிவுமாயிருப்பது திருமுடியாதலால், சிவபாதமுத் திருமுடியுமொருவாகும் அளவுபடுத்த முடியாததலாலும்,

“பேதையொருபாற் திருமேனியொன்றல்லன்” என்பது, முன் சொல்லப்பட்ட லோகங்களிடத்தும் அதற்குமேலுங் கீழுஞ் சத்தி சிவான்மகபூரணமாக விருக்கையாலே ஒருவடிவாய் எகதேசியுமாயிரான் ஆதலாலும், “வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுத் துதித்தாலுமோதவுவாவொருதோழன் றெண்டருளன்” என்பது, சதர்வேதங்களும் பிரம விட்டுணுக்களாகிய தேவர்களும் பூமியிலுள்ளவா

களும் அளவற்றதோத்திரம் பண்ணினாலும் அந்தத் தோத்திரத்தினு
லின்னமட்டென்று அளவுபடுத்த முடியாமல் முனசொன்ன தேவர்
கள் திரட்சியாகிய வீட்டங்கள் தோன்றலுள் சாதிரங்களைக் கிளரிக்
கிளரிக் பலபடப்பன்னியுத் தெரியாதவஸ்துவை, “சோதில்குலத்த
ரன்றன்கோயிற் பிணுப்பிள்ளைகள்” என்பது, உபாதிருனியனாய்
நிர்மலனாய் அரனென்னுத் திருநாமத்தையுடையவனுமா யிருக்கிற
சிவனுக்கு ஆலயமான சுத்தமாயையிற் சுத்தவித்தையிலிருந்து தம்
பிராணா பணிவிடையாகப் பிரபஞ்சகாரியத்தைப் பண்ணுமவா
வாமைமுதலாகிய சிவசத்திகள்

“ஏதவனூரேதவனபே ராருற்றாராயலாரேதவனைப்பாடும் பரி
சேலோரெம்பாவாய்” என்பது, இப்படியே யுணர்ந்தார்க்கும் உணர்
வரியோனாகிய சிவபெருமானுக்கு ஊர் ஏது, போ ஏது, உறவார், அடு
ததோரார், இவைகளென்று மில்லாமையாலிந்த முறைமையுடைய
சிவபெருமானைப்பாடுமவண்ண மெவவண்ணமோ தோழி என்றவாறு.

(வி - னா.) வேதமுதல் - வேதமுதல்வன எனினுமாம். உலத்
தல் - செடுத்தல். தொண்டருளன் - தொண்டையுடையவன எனி
னுமாம். (௧௦)

மொய்யாராதமபொய்கைபுகுமுருகேகொன்னக
கையாற்குடைநதுகுடைநதுனகழலபாடி
யையாவழியடியோமொழ்ந்தோககாராழலபோற
செய்யாவெண்ணீரடிசெல்வாசிறுமருங்குன
மையாராதங்கணமடநதைமணவாளா
வையாரீயாடகொண்டருளமுவினையாடி
னுய்வார்களுய்யுமவகையெலலாமுய்ந்தொழிந்தோ
மெய்யாமற்காபாபையெமையேலோரெம்பாவாய்.

(ப - னா) மொய் ஆர் - வண்டென் நிறைந்த, தடம்பொய்கை
புக்கு - பெரிய பொய்கையிற புருந்த, முகோ என்ன - முகேசென்
னுமபடி, கையால் குடைந்த குடைந்த - கையால் நீரை முகந்து
முகந்து, உனகழல்பாடி - உன திருவடியைப் புகழ்ந்துபாடி, ஐயா -
ஐயனே, வழி அடியோம் - பரம்பனாயாகிய அடியோம், வாழ்ந்
தோம் - வாழ்த்தனம், ஆர் அழல்போல - நிறைந்த நெருப்புப்போல,

செய்யா - செந்நிற முடையானே, வெள் நீறு ஆடி - திருவெண்ணீர்
 திற் குளிப்பவனே, செலவா - ஈசனே, சிறுமருவகுல் - சிற்றிடையே
 யும், மைஆர் தடமான் - அஞ்சகம் பொருத்திய பெரிய கண்களையும்
 உடைய, மடநதை - உமாதேவியாககு, மணவானா - நாயகனே,
 ஐயா - அழகனே, நீ ஆட்கொண்டருளும் - நீ யடிமைகொண்டருளு
 கின்ற, வினையாடின் - திருவினையாட்டினால், உய்வாகன் - உய்
 பவாகனாகிய அடியார், உய்யும்வகையெல்லாம் - உய்யுமவிதமெல்லா
 வற்றாலும், உபதொழுகதோம் - உயர்துவிட்டோம், எய்யாமல் -
 இளைக்காதபடி, எம்மை காப்பாய் - எங்களைக் காத்தருள்வாயாக
 எ - று

(க - னா.) கடவுளே, பெரிய பொய்கையில் மூழ்கி, உன்,
 திருவடிமைத் துதித்து உயர்தோம், எங்களைக் காத்தருளவேண்டி
 மென்பது.

(வி - னா) ஐயா இரண்டனுள் முன்னையதில் ஐதலைமை,
 பின்னையதில் ஐ அழகு முகோ - ஒவிககுறிப்பு செய்யா எனபதில்
 செமமை பகுதி. மடநதை - மடப்பததை யுடையவன். எய்ததல்
 இளைத்தல், (கக)

ஆர்த்தபிறவித்துயாகெடநாமாத்தாடுந்

தீர்த்தனறிலலைச்சிற்றம்பலத்தேஜியாடுந்

கூத்தனிவ்வா னுங்குவலயமுமெல்லோமும்

காத்துமபடைத்துங்காந்துமவினையாடி

வார்த்தையும்பேசிவனாசிலம்பவார்கலை

ளாரபரவஞ்செய்வவணிசுமுனமேல்வண்டார்ப்பப்

பூததிகமும்பொய்கைகுடைந்துடையான்பொற்பாத

மேததியிருஞ்சுணைநீராலோடொம்பாவாய்.

(ப - னா.) ஆரத்த - நம்மைப் பிணித்த, பிறவித்துயாகெட
 பிறவித்தன்பம் அழியும்படி, நாம் ஆத்து ஆடும் - நாம் ஆரவாரித்
 தாடுகின்ற, தீர்த்தன் - பரிசுத்தன், நல் - அழகாகிய, தில்லைச்சிற்
 ரம்பலத்தே - தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில், நீ ஆடும் - அழலோடாடு
 கின்ற, கூத்தன் - கூத்தினையுடையவன், இ - இந்த, காணும் -
 விண்ணுலகத்தாரும், குவலயமும் - மண்ணுலகத்தாருமாகிய, எல்லோ
 ரும் - எம்மெல்லாரையும், காத்தும் - காத்தருளியும், படைத்தும் -

படைத்தருளியும், கரகதம் - சங்கரித்தருளியும், வினையாடி - திரு வினையாடல்செய்து, வாரத்தையும் பேசி - வாரத்தையும் சொல்லி, வளை சிலம்ப - வளை யொலிக்கவும், வாகலைகள் ஆரப்பு அரவும் செய்ய - கெடிய ஆடைகள் ஆரவாரித்தலாகிய சத்தத்தைச் செய்ய வும், அணிசூழல்மேல்வண்டு ஆர்ப்ப - அழகாகிய கூத்தவின் மீது வண்டிகள் சத்திக்கவும், பூதிகமும், பொய்கை - மலர்கள் விளங்கும் பொய்கையில், குடைத்த - முழுதி, உடையான் - உடையவனது, பொன்பாதம் - பொன்போலும் திருவடிபை, ஏத்தி - துதித்த, இரு - பெரிய, சுனை நீர் - சுனைநீரில், ஆடு - ஆடுவாயாக, ஏ - று.

(க - ளா) நமது பிறவித்துன்பம் ஒழியும்படி பெரிய சுனை நீரில் மூழ்குவாயாக என்பது.

(வி - ளா) ஆரத்தல் பிணித்தல், வான - வானிலுன்னார். குவ லயம் - பூமண்டலம். கு - பூமி, வலயம் - மண்டலம். கரத்தல் - மறைத்தல், அது இவ்விடத்துச் சங்கரித்தலுக்காயிற்று. வளை - வளையல், சிலம்புதல் - சத்தித்தல், அரவம் - சத்தம், பூதிகமும் என்பதையால் மலரின் மிகுதி தோன்றுகின்றது. (கஉ)

பைங்குவளைக்காமலராற்செங்கமலப்பைம்போதா
லங்கங்குருகினத்தாற்பினனுமரவத்தாற்
றங்கண்மலங்கழுவுவாவதுசார்தலின
லென்கள் பிராட்டியுமென்கோனும்போன்றிசைநத
பொங்குமெகிற்புகப்பாய்த்துபாய்நதுஞ்
சங்கஞ்சிலமபச்சிலமபுகலதாபபக்
கொங்கைகள் பொங்கக்குடையுமபுனலபொங்கப்
பங்கயப்பூம்புனலபாய்நதாலோடொமபாவாய்.

(ப - ளா.) பை - பசிய, குவளை - குவளையின், கார் மலரால் - கருமையாகிய மலர்களாலும், பை - பசுமையாகிய, செவ்வெலப்போ தால் - செந்தாமரைமலர்களாலும், அங்கம் குருகு இதைதால் - அடை யானமாகிய குருகுக்கூட்டத்தாலும், பின்னும் அரவத்தால் - மேலும் அரவத்தாலும், தங்கன் மலம் கழுவுவா வந்து சார்தலினால் - தமது மலங்களைப்போகருவோ வது சேர்தலாலும், என்கள் பிராட்டியும் - எம் பெருமாட்டியையும், எம் கோனும் - எம் பெருமானையும்,

போன்று - நிகாதது, இசைந்த - நெருங்கிய, பொங்கும் மடுவில் - பொருகுநிறை மடுவிலே, புடிப்பாய்ந்து யாய்ந்தது - புரும்படி தாவித் தாவி, நம் சங்கம் சிலம்ப - நமது சங்கவளையல் சததிக்ஷவும், சிலம்பு கலந்த ஆர்ப்ப - காதலிலம்புகள் கலந்தொலிக்கவும், கொங்கைகள் பொங்க - தனங்கள் பூரிக்கவும், குடையும் புண்பொங்க - முழு குடின்ற நீர் பொங்குவா, பங்கயப்பூ - தாமரைமலர்கள் நிறைந்த, புணல் - நீரில், பாய்ந்தது ஆடு - பாய்ந்தது ஆடுவாயாக, ஏ - று.

(க - னா) குவளை மலா முதலியவற்றை யுடைத்தாதலால் பிராட்டியும் பிரானும்போன்ற பொய்கையில் சங்கவளையல் முதலானவை சததிக்ஷப் புகுந்து நீராடுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) மடுவில் குவளைமலருணமையால் பிராட்டிபோன்றும், செகதாமரை மலருண்மையால் பிரானபோன்றும், அம்மடு இருந்தது. குருகு - வளையல், பறவை. அரவம் - பாம்பு, சததம். மலம் மும்மலம், அழககு. இவற்றை முறையே பிராட்டி பிரான் இருவருக்கும் மடுவிற்கும் கொண்க. (கங்)

காதார்குழையாட்பமைபூண்கலனாடக்
கோதைகுழலாடவண்டினகுழாமாடச்
சீதப்புனலாடிச்சிறுதமபலம்பாடி
வேதப்பொருளபாடியப்பொருளாம்பாடிச்
சோதிதிறம்பாடிச்சூழ்கொனதைத்தார்பாடி
யாதிதிறம்பாடியந்தமாமாபாடிப்
பேதித்தநம்மைவளர்த்தெடுத்தபெய்வளைதன்
பாதத்திறம்பாடியாடேலோ ரொம்பாவாய்.

(ப - னா) காத ஆ குழை ஆட - காதிலுள்ள குழைகள் அசையவும், பைம்பொன் கலன் ஆட - பசிய பொன்னுபரணங்கள் அசையவும், கோதைகுழலாட - பூமாலையையணிந்த கூத்தல் அசையவும், வண்டின் குழாம ஆட - வண்டின்கூட்டம் அசையவும், சீதப்புனல் ஆடி - குளிர்ச்சியாகிய நீரில்முழுதி, சிறுதம்பலம்பாடி - திருச்சிறுதம்பலத்தைப்பாடி, வேதப்பொருள்பாடி - வேதப்பொருளாகிய சில பிராணிப்பாடி, அப்பொருள் ஆம் ஆறுபாடி - அப்பொருள் கமக்காம் வண்ணமும்பாடி, சோதிதிறம்பாடி, பூஞ்சோதியின் தன்மையைப்

பாடி, சூழ்கொன்றைததாபாடி - களைந்த கொணறைமலா மாலையை
ப்பாடி, ஆதி திறம்பாடி - முதலின் தன்மையைப்பாடி, அநதம் ஆம்
ஆறுபாடி - முடிவாகும் வண்ணமும்பாடி, பேதித்து - கேறுபடுத்தி,
நமமைவனர்தது எடுத்த - எம்மை வளாததெடுத்த, பெய்களைதன் -
உமாதேவியின், பாதததிறம்பாடி - திருவடியின் தன்மையைப்பாடி,
ஆடு - ஆடுவாயாக, எ - று.

(க - னா.) குழைமுதலியவும் அசையாநிற்க நீராடிப்பிரான் பிரா
ட்டி என்னும் இருவரையும் தேரத்திரம் பண்ணுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) குழை - குண்டலம் - கலன் - ஆபரணம். கோதை -
பூமாலை. குழாம் - கூட்டம், சீதம் - குளிர்ச்சி, புனல - நீர், பெய்
வளை - இடப்பட்ட வளையலையுடையவன் இது வினைதொடைப்புற
த்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொடை. திறம் - தன்மை. (சு)

ஒரொருகாலெம்பெருமானென்றெனதேநமபெருமான்

சீரொருகாலவாயோவாள்சித்தங்களிகூர

நீரொருகாலோவாநெடுநதாக்கண்பணிப்பப்

பாரொருகாலவந்தனையாள்விண்ணோரைத்தான்பணியாள்

பேரையற்கிங்கனேபித்தொருவராமாறு

மாரொருவரிவ்வண்ணமாடகொள்ளுமனித்தகாதாள்

வாருருவப்பூணமுலையீர்வாபாரநாமபாடி.

யேருருவப்பூமபுனல்பாய்ந்தாடேலோரெமபாவாய்.

(ப - னா) ஒரொருகால் - ஒரோவொருகாலத்தில், எம்பெரு
மான் என்று என்றே - எம்பெருமானே யென்று பலதரஞ்சொல்லி,
நம்பெருமான் சீர் - நம்பெருமானது சிறப்பை, ஒருகால் - ஒருக்கா
லும், வாய் ஓவான் - வாயினீங்காள், சித்தம் - களிகூர் - மனம் களிப்பு.
மிகும்படி, கண் - கண்கள், ஒருகால் ஓவா - ஒருக்காலும் நீங்காமல்,
நெடுந்தாணா நீர் - நெடிபதாணாகளாகிய நீரை, பணிப்ப - துளிக்க,
பாடி - பூமியில், ஒருகால் - ஒருக்காலே, வந்தனையான் - வந்தாற்
போல்பவன், விண்ணோரை பணியான் - தேவர்களையும் வணங்கான்,
பேர் அனையற்கு - பெரியவேந்தனுக்கு, இவ்வன் - இப்படி, ஒருவர்
பித்த ஆம் ஆறும் - ஒருவர் பித்தராம் வண்ணமும், இவ்வண்ணம் -
இப்படி யாரொருவர் உள். ஆட்டுகளன்றும் வித்தகர் தான் - அடிமை

கொள்ளும் ஞானவுருவினாகிய சிவபிரானது திருவடிபை, வார் உருவம் - சச்சணியப்பெற்று அழகமைந்த, பூண்முலையீர் - ஆபரணந்தகைய கொங்கைகளையுடையீர், நாம் வாயாரப்பாடி - நாம்வாயாரப் புகழ்ந்த, வா உருவம் - அழகுருவமாகிய, பூ-பொலிவாகிய, புணல்பாய்ந்து ஆடு - நீரிற் பாய்ந்தாடுவதாக, ஏ - று.

(க - னா) ஒரோவொரு காலத்தில் எம்பெருமானே யென்று இறைவனது பெரும்புகழைச் சிறப்பிப்பான், இடையறாது கண்ணீர் சிந்துவான், இறைவனுக்கு இவ்வாறு பித்தேறினா ஒருவருமில்லை யென்பது.

(வி - னா) ஓதல் - நீங்குதல், கூர்தல் - மிகுதல். தானா - நீரொழுங்கு. பனித்தல் - துளித்தல். அனாயன் - அரசன். வித்தகர் - ஞானவுருவின்.

(கரு)

முன்னிக்கடலைச்சுருக்கியெழுந்துடையா

என்னத்திகழ்ந்தெமமையாளுடையாளிட்டிடையின்
மின்னிப்பொலிந்தெம்பிராட்டி. திருவடிமேற்

பொன்னஞ்சிலம்பிற்சிலம்பித்திருப்புருவ

மென்னச்சிலைகுலவிந்தம்மையாளுடையா

டன்னிற்பிரிவிலாவெங்கோமானன்பர்க்கு

முன்னியவணமக்குமுனசுரக்குமின்னருளே

யென்னப்பொழியாய்மழையேலோரெம்பாவாய்.

(ப - னா.) மழை - மேமே, முன் - எதிரேயுள்ள, இ கடலை - இந்தக் கடல்நீரை, சுருக்கி - உட்கொண்டு, எழுந்து - மேலெழுந்து, உடையான் என்ன திகழ்ந்து - உடையவன்போல விளங்கி, எம்மை ஆன் உடையான் இட்டி இடையின் - எம்மை யடிமையாக வுடையவனாகிய பிராட்டியின் சிறிறைப்போல, மின்னிப் பொலிந்து - மின்னி விளங்கி, எம்பிராட்டி திருவடிமேல் - எம்பெருமாட்டியின் திருவடியின்மே லணிப்பெற்ற, பொன்னஞ் சிலம்பின் - பொற் சிலம்பு போல, சிலம்பி - ஒலித்த, திருப்புருவம் என்ன - அழகாகிய புருவம் போல, சிலை குலவி - வில்லை யுடைத்தாகி, நம் தம்மை ஆன் உடையான் தன்னின் பிரிவு இல்லா - எம்மை யாளுடையானாகிய பிராட்டியினின்றும் பிரிதலில்லாத, எம் கோமான் - எம்மிறைவன், அன்பர்க்கு

முன்னி - அன்புடையாகரு முந்தி, அவண் - அவ்விடத்தே, நமக்குமுன் சுரக்கும் - எமமீது சுரக்கின்ற, இன் அருளே என்ன - இனிய திருவருளேபோல, பொழியாய - சொரிவாயாக, எ - று.

(க - னா) மேகமே, கடலநீரை யுண்டு கறுத்தெழுந்து, எம்பி ராட்டிபோல விளங்கி, அவளது சிறழிடைபோல மின்னி, அவளது சிலம்புபோலொலித்து, அவளது திருப்புகழம்போல விலை யுடையாயாகி, அவளைப் பிரியாத எம்பெருமான் தன் அன்பரீதியாகி கின்ற திருவருளேபோல நீரைச் சொரிவாயாக என்பது.

(வி - னா) முன்னி - முற்பட்டு எனினுமாம், கடல் என்றது - கடலநீரை. கடலைச் சுருக்குதல் - கடலைக் குறைத்தல். “நெடுங் கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிநதெழிலிதானல்கா தாகிவிழின்” என்னுந் திருக்குறளில் “தடிநதெழிலி” என்பதும் இக்கருத்தே பற்றி வந்தது. நீருண்டமேகம் கறுத்திருத்த வியலபாதலால் “உடை யாடுளென்த திகழ்தது” என்றார் இட்டு - சிறுமை. சிலை இவருவானவில்க்குறித்தது இடையின், சிலம்பின் என்பவற்றீற்று இன் ஒப்புப்பொருட்டாகிய ஐந்தனுருபு. (கசு)

செங்கணவனபாற்றிசைமுகனபாற்றேவாகள்பா

லெங்குமிலாததோரினபநம்பாலதாக

கொங்குண்கருங்குழனிநந்தமமைக்கோதாட்டி

யிங்குநமமிலலங்கடோறுமெழுந்தருளிச்

செங்கமலப்பொற்பாதநநதருளுஞ்சேவகளை

யங்கணரசையடியோங்குடகாரமுதை

நங்களபெருமானைப்பாடிநலநதிகழப்

பங்கயப்பூம்புனலபாயந்தாடேலோரெம்பாவாய்.

(ப - லா.) கொங்கு உண் குழலி - மணந்தங்கிய கூந்தலை யுடையாளே, செம் கண்ணவனபால் - செந்தாமரைக் கண்ணாகிய திருமாலிடத்தும், திசைமுகன்பால் - பிரமனிடத்தும், சேவாகள் பால் - மற்றைத் தேவர்களிடத்தும், எவரும் - மற்றெவ்விடத்தும், இல்லாதது - இல்லாததாகிய, ஒர் - ஒப்பற்ற, இனபம் - ஆந்தம், நம்பாலது ஆ - நம்மிடத்த தாகுமபடி, நந்தம்மைக் கோதாட்டி - எம்மைச் சீராட்டி, இவரு - இவ்விடத்து, நம் இலலகன் தோறும் -

நம் வீடுகள் தோறும், எழுந்தருளி - எழுந்தருளி, பொன் - அழகாகிய, செங்கமலபாதம் - செந்தாமரை மலர்போலும் திருவடியை, தந்தருளும் - கொடுத்தருளுகிற, சேவகனை - மகாவீரனை, அம்கண் அரசை - கிருபைக்கண்ணையுடைய அரசனை, அடியோங்கட்டு ஆர் அமுதை - அடியோங்களுக்கு அரிய அமிரதத்தை, நங்கள் பெருமானை - நம்பெருமானை, பாடி - பாடி, நலம் திகழ - நன்மை மிகும்படி, பங்கயப்பூ - தாமரைமலர்கள் பரந்த, புனல் - நீரில், பாய்ந்து ஆடு - பாய்ந்து முழுகுவாயாக, எ - று.

(க - னா) திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கும் கிடையாத இன்பத்தை எமக்கு எளிதிலே தந்தருளின எம்பெருமானைப் பாடி நீர் குடைவாயாக எனபது.

(வி - னா.) கொங்கு - மணம திசை முகன் என்றது நான் முகன் என்றபடி திசை நான்காதலால் பிரமன திசைமுகன் எனப் பட்டான். கோதாட்டுதல் - சிராட்டுதல். கண்ணுக்கு அழகு கிருபையாதலால் அம் எனறதற்குக் கிருபையென்று பொருள் கூறலாயிற்று. (கஎ)

அண்ணாமலையானடிக்கமலஞ்சென்றிறைஞ்சும்

விண்ணோமுடியின் மணித்தொகைவீற்றாற்போற்
கண்ணிரவிகதிவநதுகார்கரப்பத

தண்ணுரொளிமழுங்கித்தாரகைகடாமகலப்

பெண்ணாகியாணயலியாய்ப்பிறநகொளிகே

விண்ணுகிண்ணுகியித்தனையுமவெறுகிக

கண்ணாழுமாயினினானகழலபாடிப்

பெண்ணையிப்பூமபுனலபாய்ந்தாடேலோரெமபாவாய்.

(ப - னா.) பெண்ணை - தோழி, அண்ணாமலையான் - திருவண்ணாமலையானது, அடிகமலம் - பாத தாமரையை, சென்று இறைஞ்சும் - போய்வணங்குகின்ற, விண்ணோ முடியின் - தேவர்களுடைய மகுடத்திலுள்ள, மணித்தொகை - ரத்திரத தொகுதிகள், வீறு அற்றாற்போல் - ஒளியிழந்தாற்போல், கண் ஆர் இரவிகதிவந்த - பெருமைபொருந்திய சூரியன் தன் கிரணத்தோடு வந்து, கார் கரப்ப - மேகத்தில் மறையவும், தாரகைகள் - விண் மீன்

கன், தண் ஆர் ஒளிமழுங்கி அகல - குளிர்ச்சிபொருந்திய ஒளிகுன்றி
யொழியவும், பெண் ஆகி - பெண்ணுருவாகியும், ஆண் ஆய் - ஆணு
ருவாகியும், அலி ஆய் - அலியுருவாகியும், பிறங்கு ஒளிசோ - விளங்கு
கின்ற ஒளிபொருந்திய, விண் ஆகி - ஆகாயமாகி, மண் ஆகி - பூமி
யாகி, இத்தனையும் வேறு ஆகி - இத்தனையும் வேறுபட்டி, கண் ஆர்
அமுதம் ஆய் நின்றான் - பெருமை பொருந்திய அமிர்தமாய் நின்
றவனாகிய சிவபெருமானது, கழல்பாடி - திருவடியைப்பாடி, இ -
இந்த, பூ - பொலிவாகிய, புனல் - நீரில், பாய்ந்து ஆகி - பாய்ந்து
மூழ்குவாயாக, எ - று.

(க - ணா.) அண்ணமலையானது திருவடியை வணங்குவந்த
தேவர்களுடைய முடிமணிகள் ஒளியிழந்தாற்போலச் சூரியன் ஒளி
யிழந்து மேகத்தில் மறையவும், உடுக்கள் ஒளிகுறைந்து நீங்கவும்
பெண் ஆண் அலிமுதற் பலவேறு வடிவமாக நின்றவனது திருவடி
யைப் புசுத்தது, இந்த நீரில் மூழ்குவாயாக எனபது.

(வி - ணா.) வீறு - பெருமை. கண் - பெருமை. இரவி -
சூரியன். கரத்தல் - ஒளிததல் தாழ்கை - உடுக்கள். அலி - பேதி.
பிறங்குதல் - விளங்குதல். (கசு)

உங்கையிற்பிள்ளையுனக்கேயடைகலமென
றங்கப்பழஞ்சொற்புதுக்குமெமமச்சததா
லெங்கன்பெருமானுனக்கொன்றுரைப்போங்கே
ளெங்கொங்கைநினன்னபரலலாதோளசேரறக
வெங்கையுனக்கவலாதெப்பணியுஞ்செய்யறக
கங்குலபகலெங்கண்மற்றொன்றுங்காணறக
விங்கிப்பரிசேயெமக்கெங்கோனலகுதியே
லெங்கெழிலெனஞாயிறெமக்கேலோரெம்பாவாய்.

(ப - ணா.) உங்கையில பிள்ளை - உமது கையிற்பிள்ளை, உனக்
கே அடைக்கலம் - உனக்கே அடைக்கலமாகும், என்ற - என்று
சொல்லிய, அப் பழஞ்சொல் - அந்தப் பழமொழியை, புதுக்கும் -
புதுக்குகின்ற, எம் அச்சத்தால் - எமது பயத்தால், எங்கள் பெரு
மான் - எம்பெருமானே, உனக்கு ஒன்று உரைப்போம் - உனக்கு
ஒன்று சொல்வோம், கேள் - கேட்பாயாக, எம் கொங்கை - எமது

தணங்கள், நின் அன்பா அல்லா தோன் - உன் அன்பரல்லாதாரத
புயங்களை, சேரற்ச - பொருந்தாதிருக்கக்கடவன, எம் கை - எமது
கைகள், உனக்கு அல்லாத - உனக்கு அனறி, எப்பணியும் செய்யற்க-
எதத தொழிலையுஞ் செய்யாதிருக்கக்கடவன, கங்குல் பதல் - இர
வீனும் பகலினும், எம் கண - எமது கண்கள், மற்று ஒன்றும்
காணற்க - வேறென்றையும் காணாதிருக்கக்கடவன, எங்கோன - எம்
மிறைவனே, இங்கு இப்பாச்சே - இவ்விடத்து இப்படியே, எமக்கு
நல்குதியேல் - எமக்கு அருள்செய்வையாயின், ஞாயிறு - சூரியன்,
எங்கு எழில் - எத்திசையில் உதித்தாலும், எமக்கு என் - எமக்கென்
னகுறை, ஏ - னு.

(க - னா) இறைவனே ! எமது அவயவங்களுள்லாம் உன்
வியத்தில உபயோகப்படுமபடி கருணைசெய்வையாயின், சூரி
யன திசைமாறி உதித்தாலும் எமக்குக் குறையில்லையென்பது.

(வி - னா) புதுக்குதல் - புதிதாகுதல். நலகுதல் - கிருபை
செய்தல். ஞாயிறு - சூரியன், சூரியசந்திரா திசைமாறித் தோற்றி
னும் இறைவனடியாகக் கொருகுறையு மில்லையாதலால் இவ்வாறு
கூறியருளினர். (கூ)

போற்றியருளுகினனாதியாமபாதமலா

போற்றியருளுகினனநதமாஞ்செந்தளிர்கள்

போற்றியெல்லாவியாக்குநதோற்றமாமபொற்பாதம

போற்றியெல்லாவியாக்கும்போகமாமழங்கழல்கள்

போற்றியெல்லாவியாக்கும்மீரணையடிகள்

போற்றிமானமுதனுங்காணாதபுண்டரிகம்

போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருளும்பொன்மலர்கள்

போற்றியாமாகழிநீரோடேலோரெம்பாவாய.

(ப - னா.) நின் - உனது, ஆதி ஆம் - முதன்மையாகிய, பாத
மலர் - பாததாமரை மலரை, அருளுக - அருள்செய்வாக, போற்றி -
நமஸ்காரம், நின் - உனது, அந்தம் ஆம் - முடிவாகிய, செந்தளிர்
கள் - செந்தளிப்போலத் திருவடிகளை, அருளுக - அருள்செய்வா
யாக, போற்றி - நமஸ்காரம், எல்லா உயிர்க்கும் - எல்லாச் சிவர்களுக்
கும், தோற்றம் ஆம் - தோன்றுமிடமா யிருக்கிற, பொன்பாதம்

பொன்னடிக்கு, போற்றி - நமஸ்காரம், எல்லா உயிர்க்கும் - எல்லாச் சீவாகளுக்கும், போகம் ஆம் - அதுபவரூபமா யிருக்கிற, பூசுமல்கள் - பொலிவாகிய திருவடிகளுக்கு, போற்றி - நமஸ்காரம், எல்லா உயிர்க்கும் - எல்லாச் சீவாகளுக்கும், ஈறு ஆம் இணை அடிகள் - இறுதியாகிய இரண்டி திருவடிகளுக்கு, போற்றி - நமஸ்காரம், மால் நான் முகனும் காணாத - திருமாலும் பிரமனுங் காணப்பெறாத, புண்டரிகம் - திருவடித்தாமரை மலருக்கு, போற்றி - நமஸ்காரம், யாம் உய்ய - நாமுமயும்படி, ஆட்கொண்டருளும் - அடிமைகொண்டருளுகின்ற, பொன்மலர்கள் - பொற்றாமரை மலர்போலத் திருவடிகளுக்கு, போற்றி - நமஸ்காரம், யாம்மார்கழி நீர் ஆடி - யாம் மாகழி நீராட்டுகும், போற்றி - நமஸ்காரம், ஏ - று.

(க - ணா.) எல்லாவுயிர்களுக் தோன்றி யொடுங்குதல முதலானவற்றிற்குரிய உன் திருவடிகளுக்கு நமஸ்காரம் என்பது

(வி - ணா.) செந்தளிகள் - செந்தளிப்போலத் திருவடிகள், புண்டரிகம் - தாமரை, இது மாணன்முகனுங் காணாத என்ற விசேடணத்தால் திருவடியை யுணர்த்திற்று. பொன்மலர்கள் என்றதம் யாமுய்யவாட்கொண்டருளும் என்ற விசேடணத்தால் திருவடியை யுணர்த்திற்று. (௨௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவம்மா ஷண.

ஆநந்தக்களிப்பு.

திருவண்ணாமலையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது

ஒப்புமைபற்றிவந்த ஆறடித்தாவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்கனெமொலுஞ்சென்றிடநதுங்காண்பரிய
பொங்குமலாப்பாதமபூதலத்தேபோந்தருளி
யெங்கன்பிறப்பறுத்திட்டெந்தரமுமாட்கொண்டு
தெங்குதிரள்சோலைத்தென்னென்பெருந்துறையா
னங்கணனந்தணனாயறைகூவிவீடருளு
மங்கருணைவாராகழலேபாடுதுங்காணம்மானாய்.

(ப - னா) செங்கண் - செந்தாமரை மலாபோலுங் கண்களை யுடைய, நெமொலும் - நெடியமாலும், சென்று இடந்தும் - சென்று நிலத்தைப் பிளந்தும், காண்பு அரிய - காணுதல் அருமையாகிய, பொங்கும்மலர் - விளங்குகின்ற தாமரை மலாபோன்ற, பாதம் - திரு வடி, பூதலத்தே போந்தருளி - பூமியிலெழுந்தருளி, எங்கள் பிறப்பு அறுத்திட்டு - எங்கள் பிறவிதரணையைச் சேதித்து, எம் தரமும் ஆட்கொண்டு - எமது கூட்டத்தையும் அடிமைகொண்டு, தெங்கு திரள்சோலை - தென்னமரங்கள் திரண்ட சோலைகூழ்ந்த, தென்னன் - அழகும் நன்மையும் வாய்ந்த, பெருந்துறையான் - திருப்பெருந் துறையையுடையவன், அமகண்ணன் - அழகாகிய கண்களையுடைய வன், அந்தணன் ஆய் - வேதியனா பெழுந்தருளி, அறைகூவி - உலிய அழைத்து, வீடு அருளும் - முத்தியைத் தந்தருள்கின்ற, அம் கருணை - அழகிய கருணையையுடைய, வாராகழலே - நீண்ட வீரக் கழலையணிந்த திருவடியையே, பாடுதும் - பாடுவோம், அம்மானாய், எ - று.

(க - னா.) திருமாலுங் காண்டற் கரிதாகிய திருவடி இம்மண் ணிற் படும்படி யெழுந்தருளி யெம்மையும் எம்மினத்தையும் ஆட் கொண்டு திருப்பெருந்துறையில் முத்தி வழியையும் அருள் செய் தமையால் அந்தத் திருவடிப் பெருமையையே யாம் புகழ்மோம் என்பது.

வி - னா.) காண்பரிய என்பதில் காண்பு தொழிற்பெயர். அங்கணன் - கிருபைக்கண்ணன் எனினுமாம். அந்தணன் - அழகிய தட்பத்தினையுடையான். அங்கருணை வர்கழல் என்றா திருவடி கருணை யருவாதலால். அம்மாண - மகளிர் செய்யும் ஓர் விளை யாட்டு. (க)

பாராவிசுமபுள்ளாபாதாளத்தாபுறத்தா
ராராலுங்காண்டற்கரியானெமக்கெளிய
பேராளனென்னன்பெருந்துறையானபிச்சேற்றி
வாராவழியருளிவந்தென்னுளமபுகுந்த
வாராவமுதாயலைகடலவாய்மீன்விசிறும்
பேராசைவாரியனைப்பாடுதுங்காணம்மானாய்.

(ப - னா.) பாரார் - மண்ணுலகத்தார், விசும்பு உள்னார் - விண்ணுலகத்தார், பாதாளத்தார் - பாதாளலோகத்தார், புறத்தார் - (இவற்றிற்கு) புறத்திலுள்ள மற்றையுலகங்களிலுள்ளவர் (ஆகிய) ஆராலும், எவராலும், காண்டற்கு - காணுதற்கு, அரியான் - அருமை யானவன், (ஆயினும்) எமக்கு - எங்களுக்கு, எளிய - எளிதான, பேரா னன் - கீர்த்தியை யுடையோன், தென் னன் பெருந்துறையான் - அழகும் நன்மையும் வாய்ந்த திருப்பெருந்துறையையுடையவன், பிச்சு வற்றி, பித்தேறச்செய்து, வாரா - மீண்டும் பிறவ்வராமைக்குக் கார ணமாகிய, வழி - முதற்கெளியை, அருளி - அருள்செய்து, வந்து என் உன்னம் புகுந்து - வந்து என் மனத்தே புகுந்து, ஆர் அமுது ஆய் - தெவிட்டாத அமிர்தமாகி, அலைகடலவாய - அசையா நின்ற கட லின்கண், மீன் விசிறும் - மீனின் பொருட்டு வலைவீசின, பேர் ஆசைவாரியனை - பெருங்கருணைக்கடலா யிருப்பவனை, பாடுதும் - பாடுவோம், அமமானாய், எ - று.

(க - னா.) மண்ணுலகத்தார் முதலிய யாவராலும் காண்டற் கரியவனும், திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளி யென்னைப்பித்தேற

றினவனும், முதலிடுநிறியை யருளினவனும், விலைவீசல் முதலிய திருவிளையாடல்களைச் செய்தவனும், கருணைக்கடலும் ஆகிய சிவ பெருமானைப் பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) பாரார் விசம்புன்னார் பாதாளத்தா எனலே மூன் றுலகத்தானாயும் குறிகரும், அவனனமாகவும் புறத்தா என்று வேறு கூறியது யாதுககெனின, பகிரண்டங்களி லுன்னானாயும் முனிவா முதலியோனாயும் தழுவிக்கோடறகென்ச. (உ)

இந்திரனுமமாலயனுமேனோரும்வானோரு
மகதரமேநிறகச்சிவனவனிவக கருளி
யெநகரமுமாட்டுகொண்டோடகொண்டநீற்றனாய்ச்
சிந்தனையெவநது நகருஞ்சீராரபெருநதுறையான
பந்தமபறியப்பரிமேற்கொண்டா னநந்த
வந்தமிலாவாநந்தமபாடுதுங்காணமமானாய்.

(ப - னா) இகதிரனும் - தேவானோனும், மால் அயனும் - அரி பிரமனும், எனோரும் - மறறையோரும், வானோரும் - தேவாக ளும், அகதரமே நிறக - விண்ணுலகத்தே நிற்க, சிவன - சிவபெரு மான், அவனி வந்தருளி - மண்ணுலகத்தில எழுந்தருளி, எம் தரமும் ஆட்கொண்டு - எமது கூட்டத்தையும் அடிமைகொண்டு, தோள்கொண்ட நீற்றன் ஆப - திருத்தோளிற பூசிய திருவெண் னீற்றையுடையனாய், வந்து - வந்து, சிந்தனையை உருகரும் - மனத தை உருகச்செய்கிற, சோ ஆ - சிறப்புப்பொருத்திய, பெருநதுறையான் - திருப்பெருநதுறையை யுடையவன், பந்தம பறிய - பிறவித் தனையொழிய, பரி மேற்கொண்டான் - குறினா பூர்ந்தவன், (அவன்) தந்த - கொடுத்தருளின, அநதம இல்லா - முடிவிலலாத, ஆநந்தம் - இன்பத்தை, பாடுதம - பாடுவோம், அம்மானாய், எ - று.

(க - னா) இகதிரன முதலாகிய தேவாகளும் மற்றை முனி வர் முதலானோரும் விண்ணுலகத்தே நிற்க, எமமை யாட்கொண்டும் பொருட்டுப் பூவுலகத்தெழுந்தருளி, எமது மனத்தை யுருகருகின்ற திருப்பெருநதுறையான் எமக கருஞ்செய்த ஆநந்தத்தைப் புகழ்ந்து பாடுவோம் எனபது.

(வி - னா) பந்தம் - கட்டு, அது பிறவிகட்டுக்காயிற்று. பறிதல் - கழுவுதல் பரிமேற்கொண்டான் என்றது குறிஞ்சிச்சேவக னுக்க கூடறப்பதியில எழுந்தருளின செய்திண்புக் குறித்தது. (க)

வான்வந்ததேவாகளுமாலயனோடிந்திரனும்
கானின் றுவறறியும்புற்றெழுந்துங்காண்பரிய
தானவந்தநாயேனைததாயபோற்றலையளித்திட்
னேவந்தரோமங்களுள்ளேயுயிர்ப்பெய்து
தேனவந்தமுதினறெளிவினொளிவந்த
வானவந்தவாகழலேபாடுதுங்காணமமானாய்.

(ப - னா.) வான்வந்த தேவாகளும் - விண்ணுவகத்திலுள்ள
தேவாகளும், மால அயனோடு இரத்திரனும் - அரி பிரமாகளோடு இர
த்திரனும், கான நினறு வறறியும் - காட்டில் நின்ற உலாந்தும், புற்று
எழுந்தும் - தம்மீது புற்று வளாந்தும், காண்பு அரிய - காண்தல்
அருமையாகிய, தானவந்த - தானேவந்த, நாயேனை - நாயினேனை,
தாய்போல் தலையளித்திட்டு - தாயைப்போலத் தலையளிசெய்து,
ஊன் - உடம்பில், உரோமங்கள் வந்த - மயிர சிலிர்த்து, உள்ளே
உயிர்ப்பு எய்து - உள்ளே நெட்டுயிர்ப்படைத்தகேதுவாகிய, தேன
வந்த - தேன்போன்ற, அமுதின தெளிவின - அமிரத்தின தெளி
வுபோல, ஒளிவந்த - ஒளியுருவா யெழுந்தருளின, வானவந்த - மேன
மையமைந்த, வாசகழலே - நீண்ட திருவடிவையே, பாடுதும் - பாடு
வோம் அம்மானாய், எ - று.

(க - னா.) தேவர்கள் முதலாயினோ காட்டில் நின்ற தவஞ்
செய்தும் காண்டற்கரிதாகிய சிவபெருமான் தானே யெழுந்தருளி
நாலேனைத் தலையளிசெய்த பெருங்கருணையை நினைந்து புகழ்ந்து
பாடுவோம் என்பது.

(வி - நா) வான் - விண்ணுலகம். ஊன் - தசை அது
உடம்புக்காயிற்று. தலையளி - போன்பு. (ச)

கல்லாமனத்தககடைபட்டநாயேனை
வல்லாளன்றெனனன்பெருநுறையானபிசசேற்றிக
கலலைப்பிசைந்துகனியாககித்தன்கருனை
வெள்ளத்தழுத்தினைகடித்தவேதியனைத்
தில்லைகாப்புக்குச்சிற்றமபலமன்னு
மொல்லவிடையானைப்பாடுதுங்காணமமானாய்.

(ப - னா.) கல்லாமனத்து - கல்லாத மனத்தையுடைய,
கடைப்பட்ட நாயேனை - கடையாகிய நாயினேனை, வல்லாளன் -

பேராற்றலுடையான், தெனகன் பெருந்துறையான் - அழகும் நன்மையும் வாய்ந்த திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், பிச்சு ஏற்றி - பித்தேறச் செய்து, கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கி - (மனமாகிய) கல்லைப் பிசைந்து பழமாகச்செய்து, தன கருணைவென்னத்து அழுத்தி - தன்கருணைக்கடலில் அழுத்து வித்து, வினை கடிந்த - எமது வினைகளை நீக்கியருளின, வேதியனை - அநாதனை, தில்லை நகர்புக்கு - தில்லை நகரில் புகுந்து, சிற்றம்பலம் மன்னும் - சிற்றம்பலத்தில் நிலைபெற்ற, ஒல்லவிடையானை - வினாசெல்லுதலை யுடைய இடப வாசனை, பாடுதம் - பாடுவோம், அமமானாய் எ - று.

(க - ணா) கல்லாமனத்தினுற் கடைப்பட்ட நாயேனைப் பிச்சேற்றிக் கல்லைக்கனிவிததாற்போல என மனத்தைக் குழைத்துத் தன் கருணைக்கடலில் அழுத்தி என் வினைகளைக்கடிந்தருளின இறைவனைப்பாடுவோம் எனபது.

(வி - ணா) கல்லாமனத்தக் கடைப்பட்ட என்றமையால் கல்லாமையின் இழிவு தோன்றுகின்றது. வல்லாளன் - எல்லாம் வல்லவன். வென்னம் - நீர்ப்பெருக்கு, அது இவ்விடத்துக் கடலுக்காயிற்று, அதினுமிக்க நீர்ப்பெருக்குடையது வேறென்றின்மையான.

கேட்டாயோதோழிகுறிசெய்தவாரொருவன்
 றீட்டாமதில்புடைசூழ்தெனனன்பெருந்துறையான்
 காட்டாதனவெல்லாங்காட்டிச்சிவங்காட்டித்
 தாட்டாமனாகாட்டித்தனகருணைத்தேன்காட்டி
 நாட்டாநகைசெய்யநாமேலைவீடெய்த
 வாட்டான்கொண்டாண்டவாபாடுதுங்காணம்மானாய்.

(ப - ணா.) ஒருவன் - ஒருவன், கிறிசெய்த ஆறு - மாயஞ் செய்தவிதத்தை, தோழி கேட்டாயோ - தோழி நீ கேட்டாயா, தீட்டு ஆர்மதில் - சிததிரிதத லமைந்த மதில், புடைசூழ் - அயலிற் சூழப்பெற்ற, தென்கன் பெருந்துறையான் - அழகும் நன்மையும் வாய்ந்த திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், காட்டாதன எல்லாம் காட்டி - காட்டவொண்ணாத மறைப்பொருள்க எல்லாவற்றையும் காட்டி, சிவங்காட்டி - சிவத்தைக்காட்டி, தான் தாமரை காட்டி - திருவடித் தாமரையைக் காட்டி, தன கருணை தேன்காட்டி - தன் கருணையாகிய தேனைக்காட்டி, நாட்டாநகை செய்ய - நாட்டிலுள்ளார் நகைக்க, நாம் மேலைவீடு எய்த - யாம் மேன்மையாகிய வீட்டு

டினை யடைய, ஆன் தான்கொண்டு - அடிமைகொண்டு, ஆண்ட ஆறு - காதலித்ததை, பாடிதம் - பாடுவோம், அம்மானாய், எ - று.

(க - ணா.) தோழி, திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், நம் மையோர் பொருளாகிய யாட்கொண்டு நமக்குக் காட்டவொண்ணாத மறைப்பொருள்களைக் காட்டி, சிவததைக் காட்டி, தன் திருவடிவையக் காட்டி, வீட்டையச்செய்த மாயமிருந்தவாற்றைப் புழங்குத பாடுவோம் என்பது.

(வி - ணா) இறி - மாயலித்ததை. தீட்டு - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். நாட்டார் நகைசெய்தறகுக் காரணம், தமக்கு ஆட்படுந் தன்மை யுண்டாவதற்கு முன்னே யாட்கொண்டமை. (சு)

ஒலாதேயுள்குவாருள்ளிருக்குமுள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னனபெருந்துறையின
மேயானைவேதியனைமா திருக்குமபாதியனை
நாயானநதமமையாட்கொண்டநாயகனைத்
தாயானதத்துவனைத்தானேயுலகேழு
மாயானையாள்வானைப்பாடுதுங்காணம்மானாய்.

(ப - ணா.) ஒலாதே - நீங்காதே, உள்குவார் உள் இருக்கும் - நினைப்பவரது மனத்திலிருக்கின்ற, உன்னானை - மனத்தையுடைய வனை, சேயானை - (நினையாதவாகு) தூரமாயிருப்பவனை, சேவகனை - மகாவீரனை, தென்னன் பெருந்துறையில் மேயானை - அழகும் நன் மையும் வாய்ந்த திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியிருப்பவனை. வேதியனை - அந்தணனை, மாது இருக்கும் பாதியனை - உமாதேவி யா நிருக்கின்ற பாதியுடம்பினை, நாய ஆனநதம்மை - நாய் போன்ற கமமை, ஆட்கொண்ட நாயகனை - அடிமைகொண்ட தலை வனை, தாய் ஆன - தாயாகிய, தத்துவனை - உண்மைப்பொருளா யிருப்பவனை, தானே - தானொருவனே, உலகு ஏழும் ஆயானை - ஏழுவகைகளும் யிருப்பவனை, ஆள்வானை - ஆண்டருள்வோனை, பாடி தம் - பாடுவோம், அம்மானாய், எ - று.

(க - ணா.) இடையருது நினைக்கின்ற அனபரை யாட்கொண் டுதல் முதலாயின அரிவ பெரிய செயல்களை யுடையவனாகிய இறை வனைப் பாடுவோம் என்பது.

(வி - ணா.) உள் - மனம். உள்குவாருள்ளிருக்கு முன்னானை யென்றதை யடுத்துச், சேயானை யென்றமையால் அகனனஞ் சேய னாதல் உன்னாதார்க்கென்பது பெறப்பட்டது. (எ)

பண்சுமந்தபாடறபரிசுபடைத்தருளும்
பெண்சுமந்தபாகததினபெம்மானபெருநுறையான்
விண்சுமந்தகோத்தியினமண்டலத்தீசன்
கண்சுமந்தநெற்றிக்கடவுள்கலிபுதுரை
மண்சுமந்துகூலிகொண்டக்கோவானமொத்துண்டு
புண்சுமந்தபொன்மேனிபாடுதுங்காணம்மாளுய்.

(பு - னா) பண்சுமந்த - பண்களைக்கொண்ட, பாடற்பரிசு - திருப்பாடல்களின் ஈகையை, படைத்தருளும் - படைத்தருளின, பெண்சுமந்த பாகததின - பெண்ணைத் தாங்கிய பாகததையுடைய, பெம்மான - பெருமான, பெருநுறையான் - திருப்பெருந் துறையையுடையவன், விண்சுமந்த - விண்ணுலகத்தினுஞ் சென்ற, கோத்தி - புகழையுடைய, வியா - பெருமையமைந்த, மண்டலத்து ஈசன் - மண்டலங்களுக்கு நாயகன், கண்சுமந்த நெற்றிக்கடவுள் - கண்ணைக் கொண்ட நெற்றியையுடைய கடவுள், (அவன்) கலிமதுரை - புகழையுடைய மதுரையில், மண்சுமந்து - மண்ணைச் சுமந்து, கூலிகொண்டு - கூலியைப் பெற்று, அ - அந்த, கோவால் - பாண்டியராஜனால், மொத்துண்டு - அடியுண்டு, புண்சுமந்த - புண்பட்ட, பொன்மேனி - பொன்போலுந் திருமேனியை, பாடுதும் பாடுவோம், அம்மாளுய் எ - று.

(ந - னா) பாடற பரிசுபெற்ற பெண்பாகன், மதுரையில் மண்சுமக்கவந்த பாண்டியனால் பிரமபடியுண்டு புண்பட்ட பொன்மேனியைப் பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா) இறைவனுக்கு மூவா முதலிய அடியார்கள் பாடிய பாடலே பரிசாதலால் “பண்சுமந்த பாடற பரிசுபடைத்தருளும் பெண்சுமந்த பாகததின பெம்மான்” என்றருளினா. பாடற பரிசு - பாடல்வகையெனினுமாம். மண்டலத்தீசன் என்பதற்கு மண்ணுலகத்துக்குமீசன் எனினுமாம் அககோ என்பதில் அகரம்பலாறி சுட்டு.

துண்டப்பிறையானமறையானபெருநுறையான
கொண்டபுரிநூலானகோலமாநூதியான
கண்டங்கரியானசெமமேனியானவெண்ணீற்று
னண்டமுதலாயினுநதயிலாவானந்தம்
பண்டைப்பரிசேபழவடியார்க்கீர்தருளு
மண்டமகியப்புறமாபாடுதுங்காணம்மாளுய்.

(ப - னா.) துண்டப்பிறையான் - சந்திரகண்டத்தை யுடைய வன், மறையான் - வேதப்பொருளாயிருப்பவன், பெருந்துறையான் - திருப்பெருந் துறையை யுடையவன், கொண்ட புரிநூலான் - தரித்த முப்புரிநூலையுடையவன், கோலம் - அழகாகிய, ஆ ஊர்தியான் - இடபவாகாததை யுடையவன், கண்டம் கரியான் - கண்டம் கரிய வன், செம்மேனியான் - செம்மையாகிய திருமேனியையுடையவன், வென் நீற்றான் - திருவெண்ணீற்றை யுடையவன், அண்டம் - உலகங்களுக்கெல்லாம், முதல் ஆயினான் - காரணமானவன், (அவன்) அநதம் இல்லா ஆநதம் - முடிவிலலாத இன்பத்தை, பண்டைப்பரி சே - பழமையாகிய முறைமைப்படி, பழவடியாககு - பழமையாகிய தொண்டருக்கு, ஈந்தருளும் - தந்தருளவன், (ஆதலால் அவனது பெருஞ்சிறப்பை) அண்டம் விப்புறுமாறு - உலகம் அதிசயிகும் வண்ணம், பாடிதம் - பாடுவோம், அமமாஸ்ய, எ - று.

(க - னா) சந்திரகண்டத்தை யுடைத்தாதல் முதலியவற்றை யுடைய இறைவன் தன்னடியாககுப் பேரினபத்தைத் தந்தருளந் தன்மையைப் புகழ்ந்து பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா) துண்டம் - துண்டு அது ஒற்றைக்கலையைக் குறித்தது. ஆ இவ்விடத்து எடுத்துக்காழிறு. அந்தமிலாவானந்தம் பழவடியாக ஈந்தருளும் என்றமையால் அடியாலலாதாக்கு ஈந்தரு ளான் என்பதும் பெறப்படும். (க)

விண்ணுளுநதேவாககுமேலாயவேதியனை
மண்ணுளுமன்னவாக்குமாணபாகிநினரூனைத்
தண்ணூதமிழனிக்குநதண்பாணடிநாட்டாணைப்
பெண்ணுளுமபாகனைப்பேணுபெருநதுறையிற்
கண்ணாகழலகாடடிநாயேனையாட்கொண்ட
வண்ணுமலையாணைப்பாடுதுங்காணமமாஸ்யம்.

(ப - னா.) விண் ஆளும் - விண்ணுலகத்தை யாளுகின்ற, தேவர்க்கும் - தேவர்களுக்கும், மேல் ஆய - மேலாகிய, வேதியனை - அந்தனை, மண் ஆளும் - மண்ணுலகத்தை யாளுகின்ற, மன்ன வர்க்கும் - அரசர்களுக்கும், மாண்பு ஆகி நினரூனை - மாட்சிமைப் பட்டு நின்றவனை, தண்ணூ - தட்பமமைந்த, தமிழ் அளிகரும் - தமிழை வளக்கிற, தண்பாண்டி நாட்டாணை - தன்மையாகிய பாண்

டிநாட்டை யுடையவனை, பெண் ஆளும் பாகனை - உமாசேவியாரால் ஆளப்படுகிற இடப்பாகத்தையுடையவனை, பேணு - யாவரும் விரும்புகின்ற, பெருத்திறையில் - திருப்பெருத்திறையில், கண் ஆர் பெருமைபொருத்திய, கழல்காட்டி - தன் திருவடியைக் காட்டி, காயேனை ஆட்கொண்ட - காயினேனை அடிமைகொண்ட, அண்ணாமலையான - திருவண்ணாமலையான, பாடுதம் - பாடுவோம், அம்மானாய், எ - று.

(க - னா.) எல்லாத் தேவர்களுக்கு மேற்பட்ட அத்தண்ணூறிய சிவபெருமானைப் புகழ்கது பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) “விண்ணுநர் தேவா” என்றது பிரமன் முதலியோரை. “மண்ணுந் மன்னவா” என்றது சக்கரவாதிகன் முதலியோரை. பாண்டிகாட்டானை யென்றது பாண்டியனாய் வந்ததைக்குறித்தது. (க0)

செப்பாாமுலைபங்கன்றென்னன்பெருந்துறையான்
றப்பாமேதாளடைநதாநெஞ்சருகருநன்மையினு
னப்பாண்டிகாட்டைச்சிவலோகமாக்குவித்த
வப்பார்சடையப்பனாதவாகழலே
யொப்பாகவொப்புவித்தவுள்ளத்தாருள்ளிருக்கு
மப்பாலைக்கப்பாலைப்பாடுதுக்காணமமானாய்.

(ப - னா.) செப்பு ஆ முலைபங்கன் - செப்புப்போலுந் தனக்கையுடைய உமாசேவியைப் பாகத்திலுடையவன், தென்கன பெருந்துறையான் - அழகும் தன்மையும் வாய்ந்த திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், தப்பாமே - தவறாமல், தான் அடைநதா - தன் திருவடியை யடைந்தவரது, நெஞ்சு - மனத்தை, உருக்கும் - உருகச்செய்கிற, தன்மையினு - தன்மையை யுடையவன், அ - அந்த, பாண்டிகாட்டை - பாண்டிகாட்டினு, சிவலோகம் ஆக்குவித்த - சிவலோகமாகச் செய்வித்த, அப்பு ஆர் - கங்கைதங்கிய, சடை - சடாபார்த்தையுடைய, அப்பன் - எமது தந்தை, ஆனந்தம் - பேரின்பத்தை, தருதற்குரிய, வாகழலே - கீண்ட திருவடியையே, ஒப்பு ஆக - ஒப்புக்கொள்ளும் பொருளாகத் (தணிகது) ஒப்புவித்த - (அதனிடத்து) ஒப்புவித்த, உன்னதார் உன் இருக்கும் - மனத்தை யுடையவராகிய அடியார்களுள்ளே வீற்றிருக்கின்ற, அப்பாலைக்கு அப்பாலை - அப்புறத்தாகும் அப்புறம் விரும்பவனை, பாடுதம் - பாடுவோம், அம்மானாய், எ - று.

(க - னா.) உமாதேவீ பாசனம், திருப்பெருந்தறையை யுடையவனும், தன திருவடியை யடைந்தவரது மனத்தை யுருகச்செய்வேனும், பாண்டிநாட்டைச் சிலலோகமாக்கினவனும், தன திருவடியையே நினைப்பவரது மனத்தி லிருப்பவனுமாகிய சிவபெருமானைப் பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) செப்பார்முலை அன்மொழித்தொகை. அப்பு - நீர். அப்பாலைக்கப்பால் என்றது மூலப்பகுதிக் கப்பாற்பட்டவன் என்றபடி. (கஉ)

மைப்பொலியுங்கண்ணிகேண்மாலயனோடிந்திரனு
மெப்பிறவியுநதேடவெண்ணையுந்தண்ணினனருளா
விப்பிறவியாட்கொண்டினிப்பிறவாமேகாதது
மெய்ப்பொருட்குடோற்றமாய்மெய்யேநிலைபேறு
யெப்பொருட்குருதானேயாயாவைக்கும்வீடாகு
மப்பொருளாகஞ்சிவனைப்பாடுவாகாணமமானாய்.

(ப - னா.) மை பொலியும் - அஞ்சுநமானது விளங்குகின்ற, கண்ணி - கண்களையுடையானே, கேள் - கேட்பாயாக, மால் அயனோடு - அரி பிரமாகனோடு, இரதிரனும் - இரதிரனும், எப்பிறவியும் தேட - எவ்வகைப் பிறப்பினும் தேடாநிற்க, என்னையும் - அடியேனையும், தன் இன் அருளால் - தனது இனிய கருணையால், இப்பிறவி - இரதப் பிறப்பில், ஆட்கொண்டு - அடிமைகொண்டு, இனி பிறவாமே காத்த - இனிப் பிறவாமல் காத்தருளி, மெய்ப்பொருள் கண் - உண்மைப் பொருளின்கண்ணே, தோற்றம் ஆய் - காட்சி கொடுப்பதாகி, மெய்யே நிலைபேறு ஆய் - உண்மையே நிலைபேறு ஆகி, எப்பொருட்கும் - எத்தப் பொருளுக்கும், தானே ஆய் - தானொரு முதலேயாகி, யாவைக்கும் - எல்லாவற்றிற்கும், வீடு ஆகும் - முதலிசையுமாகி, அப்பொருள் ஆம் - அத்தப்பொருளாகிய, கம் சிவனை - நமது சிவபெருமானே, பாடுதம் - பாடுவோம், அம்மானாய் எ - று.

(க - னா.) திருமால் பிரமன் இத்திரன் எத்தனைப் பிறவி யெடுத்தத்தேடினும் காணகொண்ணாத இறைவன், என்னைத் தன் இனிய அருளா லாண்டுகொண்டு யான் இனிப் பிறவாமெக் காத்தருளின பெருங்குணத்தைப் புழங்குத பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) கை - கருமையெனினுமாம். (கஉ)

கையார்வனைசிலம்பக்காதார்குழையாட
மையார்குழல்புரளத்தேன்பாயவண்டொலிப்பச்
செய்யாணவெண்ணீறணிந்தாணச்சோந்தறியாக்
கையாணெயங்குஞ்செறிந்தாணையனபர்க்கு
மெய்யாணையலலாதார்க்கலலாதவேதியனை
மையாறமாந்தாணப்பாடுதுக்காணமமனாய்

(ப - னா) கை ஆ - கைகளில் அணியப்பெற்ற, வளைசிலம்ப-
வளையல் ஒலிச்சவும், காத ஆ - காதில் அணியப்பெற்ற, குழை
ஆட - குழைகள் அசையவும், ஆர்மை - கருமைபொருந்திய, குழல்
புரள - கூத்தல் புரளவும், தேன் பாய - (அதில்) தேன் பெருகவும்,
வண்டு ஒலிப்ப - (அதில்) வண்டுகள் சத்திக்கவும், செய்யாண -
செந்நிறமுடையவனை, வெண்ணீறு அணிந்தாண - திருவெண்ணீற்
றை அணிந்தவனை, சோந்த அறியாகையாண - சோந்த அறிய
வொண்ணாத ஒழுக்கதையுடையவனை, எவரும் செறிந்தாண - எவ்
விடத்தும் வியாபித்தவனை, அன்பாக்குமெய்யாண - அன்பாக்கு
மெய்யா யிருப்பவனை, அல்லாதார்க்கு - அபரல்லாதவாக்கு, அல
லாத - அவ்வாறல்லாதிருக்கிற, வேதியனை - அந்தணனை, ஐயாறு
அமர்த்தாண - திருவையாறில் அமாந்திருந்தவனை, பாடுதும் - பாடு
வோம், அம்மானாய், எ - று.

(க - னா.) செந்நிற முதலியவற்றை யுடைய இறைவனை,
கைவளை சிலம்பவும், காதிற குழையசையவும், கூத்தல்புரளவும்,
அதன்கண்ணே வண்டொலிக்கவும் நின்று புகழ்கது பாடுவோம்
என்றது.

(வி - னா.) தேன்பாயவண்டொலிப்ப என்றதனால் தேன்பெ
ருகிப்பாயுமாவாரததால் வண்டுகளஞ்சி யொலித்தமை பெறப்படும்.
கை - ஒழுக்கம், முறைமையெனினுமாம். ஐயாறு - பஞ்சநதம். (கூ)

ஆணையர்க்கீடமாய்மானுடராய்த்தேவரா
யேனைப்பிறவாய்ப்பிறந்திறந்தெய்த்தேனை
யூணையுநின் றுருக்கியென்வினையேபாட்டுகந்து
தேனையுமபாயையுங்கன்னையுமொத்தினிய
கோனவனபோல்வந்தென்னைதன்நெழும்பிற்கொண்டருளும்
வானவன் பூங்கழலேபாடுதுக்காணமமனாய்.

முல் முட உணாயுட.

கசாக

(ப - னா) ஆணை ஆப ய டயாகும, டீடம ஆப புமு வ
கியும, மாறுடா ஆப மரகு டராவியு, தேயா ஆப தேயா டளாகி
யு, வினை பிற ஆப மர முன்ன பிற காரகிய, பிற ய இப
நது ஜிததம் மரதா, வயததேனை மெய்த வலகோ, ஊனை
யும கிளைய உத்பி மமபயம கிளையுடயகியு, வலயினை
யை என வினைகளை ஒட்டி உரைந் டுடயமய உடயு, தேயு
யும ப லையும னன லையும டுட தேனியும ப லியும கருபப
ததத தறினயும கிளதது, துளிய - துளியாகிய, மென அவன
பே ல வகிய த லையும அயனபப வமுதருபி, எனனை -
அழகினை தன தொழும லயக னை அபுதம தா மதாண்ட
ருள ஒருவருக்கொண்டருளி யவ வல யய, துத
லே - த லேமலாம்பாவூர் வகியும, பததய கிளய
உடயாறு, எ

(ப - னா) மாணை முதல கி லல ப ததவகியும தா து
னைததவகியு எனனை மென கொண்டருளித் தன தொழும
புக்குரியருக்கி கொண்ட துதவனது தருவடிமை பாகியும
எனபது

(ப - னா) ஒட்டி முதனிலைத தெழிபெயா கிடம-புழு
வெப்பதமய என்றது மறைகிள தல கிய பிறவுயிகளை
பிறவு ஆய எனப பிரதத பதபபு ஆகியவனிறும ப பிறவு தொழி
தபெயா திறதல எனபது பெருள னனை ல சாக்கனா யனற
லுமம (கச)

சகதரணைததயதகருளிததகமனறலேவனவியினி
லேததரணைகளைகொணரிததுடிரி சசன மலையரி
தகதரமேசெல்லு மலாகதிரோனபதறகி ததுச
சுததத தசைதசைகேடேயாகளையோடடுகி
தொதாபபொழிலுபுடைகுழுவதல எனபெருதனறயான
மததாரமலைபெயரிதுயகாணமயாயு

(ப - னா) சகதரணை ததயதது அருளி சகதரணை அனாத
தருளி, தகதன வேனவியினி லகதனது கததில, இகதரணை
தோன நெரிததிடு இகதரணை தோன மெயுக்க, எசசன தலை

அரிந்த - யாகநாததாவின தலையை அறுத்து, அநதரமே செல்லும் - ஆகாயத்தே செல்லுமியல்புள்ள, அலாகநிரேன - பரந்த கிரணக கீடாயுடைய சூர்யனது, பலதகாதது - பலலை உடைத்தது, தேவா களை - மறந்ததே தேவர்களை, திசை திசையே சிந்தி ஒட்டு - பல திசைகளிலும் சிதறியோடுவித்தலை, உகந்த - விரும்பின, செநதார பொழில் புடைசூழ - செவ்விய பூஞ்சோலைகள் பக்கத்தில் சூழப் பெற்ற, பெருநன் பெருநதுறையான - அழகும் நன்மையும் வாயந்த தரு பெருநதுறையை யுடையவனது, மந்தார மாலையே - மந்தார மாலையையே, பாடுதும் - பாடுவோம் அம்மாளாய், ஏ - று

(க - னா) தககன யாகத்திற்கு உகந்திருந்த சந்திரன முதலிய தேவர்களைத் தணடித்தருளின இறைவனது மந்தார மலாமாலையை யேபாடுவோம் என்பது

(வி - னா) எச்சன் - யாகநாததா. (தககன்) அநதரம் - ஆகா யம். தகாததல் - உடைத்தல் தார - மலா. மந்தாரம் - ஐந்தருவி னென்று. (கரு)

ஊனாயுயிராயுணாவாயென்னுடகலந்து
தேனாயமுசமுமாய்ததீங்கருமபினகட்டியுமாய்
வானோறியாவழியெமககுதகந்தருளுந்
தேனாமலாக்கொன்றைச்சேவகனாச்சீரொளிசே
ரானாவறிவாயளவிறந்தபலலுயிரகருஞ்
கோனாகிநின்றவாகுறுதுங்காணமமாறாய்.

(ப - னா) ஊன் ஆய - உடலாகி, உயிர ஆய - அதனுள் உயி ராகி, உணாவு ஆய - அதனுள் அறிவாகி, என் உள் கலந்த - என னுள்ளேசோந்து, தேன் ஆய - தேனாகி, அமுசமு ஆய் - அமிரத முமாகி, தீ கரும் பினகட்டியும் ஆய - இனிதாகிய கருப்பங்கட்டியு மாகி, வானோ அறியா - தேவர்களும் அறிபவொண்ணாத, வழி - முத்கிரெறியை, எமககு தந்து அருளும் - எமகருக கொடுத்தருளின, தேன் ஆாமலா கொன்றை - தேன் நிரம்பின கொன்றைமலா மாலையைத்தரித்த, சேவகனா - மகாவீரா, சீர ஒளி சோ - மேன்மையாகிய ஒளிபொருந்திய, ஆன அறிவு ஆய - நீங்காத அறிவுருவாகி, அளவு இறந்த - அளவுகடந்த, பல் உயிரகரும் - பலவுயிரகருகும், கோன்

ஆகி நின்றஆறு - இறைவனாகி நின்றவாற்றை, கூறுதும் - சொல்லு
வோம் அம்மானாய், எ - று

(க - னா) உடல உயிர உணாவு முதலியவாகி யென்னுள்ளே
யெழுந்தருளித் தேன் முதலிபன போன்றினிதது, தேவாகளும்றி
யாத முத்திகெறியை யெனக்கருள்செய்த இறைவன் பலலுயிரகும்
தலைவனாய் நிற்குந்திறத்தைப் புகழ்வோம் எனபது.

(வி - னா) ஊனுக்கு உயிரும் உயிருக்கு உணாவும் உள்ளீ
டாதலால் “ஊனயுயிராயுணாவாய்” என்றா தேன் கருமபின்கட்டி
யென்பவற்றிடையே அமுதமவைக்கப்பட்டது சிறப்புநோக்கி கரும்
பின்கட்டி யென்றது, வெலலக்கட்டியை கற்கண்டு எனறலுமாம்.

சூடுவேன் பூங்கொன்றைச்சூடிச்சிவனநிரடோள்
கூடுவேன் கூடி முயங்குமயங்குநின்
றுடுவேன்செவ்வாய்க்குருகுவேனுள்ளருகித்
தேடுவேன்நேடிச்சிவனகழலேசுநதிப்பேன
வாடுவேன்போத்துமலாவேன்னலேநதி
யாடுவானசேவடியேபாடுதுங்காணமமாய்ய்.

(ப - னா.) சூடுவேன் பூங்கொன்றை - பொலிவாகிய கொன்
றைமலரைச் சூடுவேன், சூடி - சூடி, சிவன் - சிவபெருமானது, திரள்
தோள் - திரண்ட தோள்களை, கூடுவேன் - சோவேன், கூடி முயங்கி-
கூடித்தழுவி, மயங்கி நின்ற - மயங்கி நின்ற, ஊடுவேன் - பிணங்
குவேன், செவ்வாய்க்கு உருகுவேன் - செவ்வாயினபொருட்டு உரு
குவேன், உள் உருகி தேடுவேன் - மனமுருகித் தேடுவேன், தேடி -
தேடி, சிவனகழலே சித்திப்பேன் - சிவபெருமானது திருவடியையே
நினைப்பேன், வாடுவேன் - வாட்டமடைவேன், போத்துமலாவேன் -
மீட்டும் களிப்பேன், அனல் ஏகதி ஆடுவான் - அழலேநதி நடிப்பவ
னது, சேவடியே - செவ்விய திருவடியையே, பாடுதம் - பாடு
வோம் அம்மானாய், எ - று

(க - னா) சிவபெருமானது கொன்றைமலா மலையைச் சூடி
தல் முதலியன செயவேன், அவ்வள விலமையாமையால் அவனது
திருவடியைப் புகழ்ந்து பாடுவோம் எனபது.

(வி - னா) சொன்றை முசலாகுடையா முயங்குதல் - தழு
வசல - னாதேவ - பிணங்குதல் மல - சல இவ்விடத்தக களிசர
பெருந்து (கள)

கிளிவந்தமென்மொழியாள் மெழுகுளருமபாதியனை
வெளிவந்தமாலயனுக்காண்பரியவித சகனை
தெளிவந்ததேறலைச்சிராபெருந்துறையி
வெளிவந்திருநிரங்கியெண்ணாயினன்னருளா
வெளிவந்தெனனுள்ளததினுளையொளிதிசுழ
வளிவந்தவா சணனைப்பாடுதுக்காணமமாறு.

(11 - னா) கிளிவந்த மெல மொழியாள் - கிளிமொழியின்
தன்மையமைந்த மெல்லிய மொழியினையுடையவளாகிய உமாதேவி
யின், சேடி கிளரும் - ஒளிவளங்குகின்ற, பாதியனை - பாசத்தை
யுடையனை, வெளிவந்த மால் அரணும் - (காண்போமென்று)
கொளிப்பட்டுவந்த அரி பிரமாகநூர், கண்பு அரிப - காணுதல்
அருமைபாகிய, வித்தகனை - குணவழிகளை, தெளிவந்த தேறலை -
தெளிந்த தேனை, சிர ஆர் பெருந்துறையில் - சிறப்புப் பெருந்திய
திருப்பெருந்துறையில், எளி கந்திருந்து - எளிதாய் கந்திருந்த,
இரங்கி - இரங்கு செயது. எண் அரிப - நினைத்தற்கு மரியாகிய,
இன் அருளால் - இனிய கருணையால், ஒளி வந்த - ஒளியருவாய
வந்து, என் உள்ளத்தின் உள்ளே-என் மனத்தினுள்ளே, ஒளி திகழ்-
ஒளி விளங்கும் வண்ணம், அளி கந்த-சிலையளி செயது, அகசணனை-
வேதியனை, பாடுதம் - பாடுகோம், அமமாறாய், எ - று

(12 - னா) உமாதேவியாகனும், மாலயன்காணு மகிமையுள்ள
வனும், தெளிந்த தேனபோல்பவனும், திருப்பெருந்துறையில் எளி
தாக வனக்குக்காட்சுகொடுத்த என்மனம்புகுந்த ஒளியருவாய்நின்ற
கிருப்பெய்த சிவபெருமானைப் பாடுவோம் என்பது

(வி - னா) கிளிகந்த என்றது - கிளிபோன்ற என்றபடி
வெளிவந்த என்றா தமமுளடங்காது வெளிப் பட்டு நின்றமையான
மாலயனும் என்பதனுமால் உயர்வு சிறப்பு தெளிவந்த தேறலை -
தெளிந்ததேன். (கல)

முன்னுணைமூலாகமுறறுமாயமுற்றுக்கும்
பின்னுணைபயிஞ்சகனைப்பேணுபெருநுதறையின
மனனுணைவானவனைமாதியலுபாதுயனைத
தெனனுணைககாவானைததெனபாணடிநாட்டாரனை
யெனனுணையெனனபபணனபாட்டகனைமுதை
யனனுணையமமானைப்பாடுதுங்காணமமனாய்

(ஈ - னா) மூலாகும் முன்னுணை - மூலர்க்கும் முற்பட்ட
வீன, முறறம் ஆப - முழுதமாகி, முறறக்கும் - முழுதக்கும்,
பின்னுணை - பிறபட்டவனை, பிஞ்சுகனை - பிஞ்சுகனை, பேணு -
(யாவரும்) விரும்புகிற, பெருந்தறையில் - திருப்பெருந்துறையில்,
மன்னுணை - நிலபெற்றவனை, வானவனை - செயலத்தன்மை நிரம்
பின்னனை, மாதா இயலும் பாதியனை - உமாசேவியாரா பெருந்திய
பாசத்தையுடையவனை, தென ஆனைக காவானை - தெனறிருவானைக்
காவினையுடையவனை, தெனபாணடி நாட்டாரனை - தெனபாணடி
நாட்டையுடையவனை, என ஆனை என அப்பன என்பார்க்கு இன்
அமுதை அன்னுணை - என ஆனை என அப்பன என்பார்க்கு
இனிய அமரிதம் போலவனை, அமமானை - மெது ததையை, பாடி
தும் - பாடுகோம், அமமானாய், எ - று.

(க - னா) மூலாகு முற்பட்டவனும, எல்லாப் பொருள்களும்
முடிந்தகாலத்தம் தான் முடியாது பிறபட்டிருப்பவனும், பிஞ்சுக
னும், திருப்பெருந்தறையில் நிலபெற்றவனும், உமாநாயகனும்,
ஆனைக்காவிலமாகசனும், பாண்டிநாட்டை யுடையவனும், என
னுணையெனனபபனென்ற துதிப்போககு இனிய அமுதாயிருப்ப
வனும் ஆகிய நிலபெருமானைப்பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா) பிஞ்சுகம் - ஓங்கைச் சிலைக்கோலம், அசனை
யடையனாதலால் இறைவன் பிஞ்சுகன் எனப்பட்டான் ஆனைக்கா -
சம்புகேச்சகரம். (சுங்)

பெற்றறிதோக்கரியபெமமானபெருநுதறையான
கொற்றககுதிறையினமேலவந்தருளித்தன்னடியார
குற்றகணிககிருணங்கொணங்கோகாட்டிச

சுற்றியசுறறத்தொடர்வறுபபான்றொல்புகழே
பறறியிபபாசததைபபற்றறநாமபற்றுவான்
பற்றிபபேரானநதமபாடுதுங்காணமமானாய்.

(ப - னா) பெற்றி பிறாகு அரிய பெம்மான் - தன் தன்
மை பிறா அறிதற்கரிதாகிய பெருமான, பெருந்திறையான் - திருப்
பெருந்திறையை யுடையவன், கொற்றந் குதிரையினமேல் வந்த
ருளி - வெற்றியமைந்த குதிரையின்மீதேறி யெழுந்தருளி, தன்
அடியார குற்றந்நீக்கி - தன்னடியவரது குற்றந்நீர்ப் போக்கி,
குணம் கொண்டு - குணத்தை அங்கீகரித்து, கோதாட்டி - சீராட்டி,
சுற்றிய - சூழ்ந்த, சுற்றத் தொடர்பு - உறவினரது தொடர்பினை,
அறுப்பான் - சேதிப்பவனது, தொலபுகழே பறறி - பழமையாகிய
புகழையேபறறி, இப்பாசததைப் பறற நாம்பறறவான் - இந்தப்
பாசததைப் பறறமபடி நாம் பறறும்பொருட்டு, பறறிய - பிடித்த,
பேரானநதம - பேரின்பத்தை, பாடுதம் - பாடுவோம், அமமானாய்,
எ - று.

(க - னா) தன்றன்மை பிறக்கறிய வொண்ணாதவனும், திரு
ப்பெருந்திறையை யுடையவனும், குதிரைச்சேவகனாய் எழுந்தரு
ளித் தன்னடியார குற்றந்நீக்கி குணத்தை அங்கீகரித்து அவ்வ
டியாளைச் சீராட்டி, உறவினரது தொடர்பைச் சேதிப்பவனாகிய சிவ
பெருமானது புகழையேபறறி, இப்பாசததின் பற்றறு மபடி நாம்பற்
றின பேரின்பத்தைப் பாடுவோம் எனபது.

(வி - னா.) பெறறி - தன்மை. கொற்றம் - வெற்றி. தொட
ரவு - சம்பந்தம் தொல்புகழ் (பெரும்புகழ்) பறறுவான் எனபதில,
வான வினையெசசவிகுதி. (20)

திருச்சிறறம்பலம்.

திருப்பொற்சுண்ணாம்பு.

அறசேடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முததுறறுமமபூமாலேதூகக்
 முளைக்குடநதூபநநீபமவைம்மின
 சத்தியுஞ்சோமியும்பாரமகளு
 நாமகளோடுபல்லாண்டிசைமின
 சித்தியுங்கெளரியும்பாரப்பதியுங்
 கங்கையுமவநதுகவரிக்கொணமி
 னத்தனையாறனமமாணைப்பாடி
 யாடப்பொற்சுண்ணாம்பிடித்தநாமே.

(ப - னா) நல்முதது தாமம் - நல்ல முததுமாலையையும், பூ
 மாலே - பூ மாலையையும், தூகக் - தொககவிட்டு, முளைக்குடம் - மு
 னைப்பாவிகையையும், தூபம் - தூபதையும், நல தீபம் - சிறந்த தீபத
 தையும், வைமமின் - வையுங்கன, சத்தியும் - சத்தியும், சோமியும் -
 சோமியும், பாரமகளும் - நிலமகளும், நாமகளோடு - சரசுவதியோடு,
 பல்லாண்டு இசைமின் - திருப்பல்லாண்டு பாடுங்கன, சித்தியுங்கெள
 ரியும் பாரப்பதியும் கவகையும் வநது - சித்தியும் கெளரியும் பாரவதி
 யும் கவகையும் வந்து, கவரிக்கொணமின் - சாமரம் இரட்டுங்கன, அத
 தன் - எமது தந்தையும், ஐபாறன் - திருவையாறறை யுடையவனு
 மாகிய, அமமாணை - எமதுதலைவனை, பாடி - பாடி, ஆட - ஆடுதற
 பொருட்டு, பொற்சுண்ணம் - திருப்பொற் சுண்ணத்தெ, நாம் இடித்
 தும் - நாம் இடிப்போம், எ - று

(க - னா.) முத்தமாலையையும் பூமாலையையும் தொககவிட்டு,
 முளைக்குடம் தூபம் தீபம் இவற்றைபமைத்து வையுங்கன, சத்தி
 சோமிமுதலியோரகன்வநது திருப்பல்லாண்டு பாடுங்கன, சித்திகெள
 ரிமுதலியோரகன்வந்து கவரிவீசுங்கன, எமதுதந்தையாகிய சிவபெரு
 மாணைப்பாடியாடுமபொருட்டு யாம் பொற்சுண்ணாம்பிடிப்போம் என
 பது.

(வி - னா) தாமம் - மாலை முளைக்குடம் - முளைப்பாலிகை, தூபம் - சாமராணிமுதலிய நறுமபுகை சுவரி - சாமரம், பொற்சண்ணம் - நறுநறுகள் (சதமப்பொடி), இதில் பொற்பொடியுஞ் சோத திடிப்பது வழக்கமாதலால் இது பொற்சண்ணம் எனப்பட்டது. (ச)

பூனியலவராசடையொபிராற்குப்

பொற்றிருச்சண்ணமிடிக்கவேண்டு

மாவினவடுவகிரன்னகண்ணீர்

வம்மின்களவந்துடனபாடுமின்கள்

கூவுமின்றொண்டாபுறமிடாமே

குனிமின்றொழுமினெங்கோனெங்குதான்

நேவியுந் தானுமவந்தெம்மைபாளச

செம்பொன்செய்சுண்ணமிடித்ததுநாமே.

(ப - னா) பூ இயலவார சடை - அழகுபொருத்திய நீண்ட சடையுடைய, எம்பிராற்கு - எம்பிரானுக்கு, திருப்பொன் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும - திருப்பொற் சுண்ணத்தை இடிக்கவேண்டும, மாவின வடுவகிர அன்ன - மாம்பிஞ்சின் பிளவையொத்த, கண்ணீர் - கண்களையுடையவர்களே, வம்மின்கள் - வாருங்கள், வந்து உடன் பாடுமின்கள் - வந்து கூடப்பாடுங்கள், கூவுமின் - கூவுங்கள், தொண்டா - தொண்டாக்களே, புறம் நிலலாமே - வெளியே நிலலாமல், குனிமின் - நடியுங்கள், சொழுமின் - வணங்குங்கள், எங்கோன் - எமது இறைவன், எம் கூத்தன் - எமது கூத்தப்பிரான், தேவியும் தானும் வந்து - தேவியாரும் தானுமாக எழுந்தருளி, எம்மை ஆள் - எம்மை யடிமைகொள்ளும் பொருட்டு, செம்பொன் செய்சுண்ணம் - செம்பொன்னிறமாகச் செய்யப்பட்ட சுண்ணத்தை, நாம் இடித்தம் - நாம் இடிப்போம், எ - நூ

(க - னா) எம்பெருமானுக்குப் பொற்சண்ணமிடிக்கவேண்டும, மாவின கிரபொலுவ கண்களையுடைய பெண்களே வாருங்கள், வந்து பாடுங்கள், சொழுமபாக்கள் புறம் நிலலாதவந்து நடித்துத் சொழுதுயுங்கள், இறைவன் பிராட்டியோடு எழுந்தருளி யெம்மையானும் பொருட்டுச் செம்பொற்சுண்ணமிடிப்போம் என்பது

(வி - னா) இறைவற்குக் கொன்றைமலர் நேயமாதலால் பூ எனறது கொன்றைமலரையெனக் கோடலுமாம் கூவுதல் - களிப்பால் இரைதல் குனிதல் - கூத்தாடுதல். (உ)

சந்தரநீரணிநதும்மெழுதித்
 தூயபொன்சிந்திநிதிபரப்பி
 பிரதிரன் கற்பகநாடடியெங்கு
 மெழிற்கடாவைததுககொடியெடுமி
 னந்தராகோனயன்றனபெருமா
 னாழியானாதனலவேலனாறுதை
 யெந்தரமானுமையாளகொழுநற
 கேய்தபொற்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா.) சந்தரம் - அழகாகிய, நீறு அணிநது - நீற்றைத்த
 ரித்து, மெழுதி - திருமெழுகிட்டு, தூய பொன் சிந்தி - பரிசுத்த
 மாகிய பொறபொடியைச் சிதறி, நிதிபரப்பி - நிதிசுனைப்பரப்பி, இந்
 திரன் கற்பகம் நாட்டி - இத்திரனது கற்பகமரத்தை நாட்டி, எங்
 கும - எவ்விடத்தும், எழில் சுடா வைத்து - அழகாகிய திப்புகளை
 வைத்து, கொடி எடு மினை - கொடியெடுவகன், அந்தரா கோன-இந்
 திரன், அபன் - பிரமன், (இவர்களுக்கு) பெருமான் - பெருமான,
 ஆழியான் நாதன்-திருமாலுக்குத் தலைவன், நல வேலன் தாதை -
 முருகனுக்குத் தந்தை, எம தரம் ஆன் - எமது இனத்தையும் ஆண்
 டருள்கின்ற, உமையான் கொழுநறகு - உமானாய்க்குக்கு, வயநத -
 பொருந்திய, பொற்கண்ணம் - திருப்பொற்சுண்ணத்தை, நாம் இடி
 ததும் - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - னா) அழகாகிய திருநீற்றைத் தரித்துத் திருமெழுகிடு
 தல் முதலிய தொண்டெசெய்யுகன், இத்திரன் முதலியதேவாளுக்குத்
 தத் தலைவனும், முருகவேளுக்குத் தந்தையும், உமாதேவியார்க்குத்
 கொழுநனுமாகிய சிவபெருமானுக்குரிய பொற்சுண்ணமிடிப்போம்
 என்பது.

(வி - னா.) சிவாலயத் திருப்பணி செய்யுங்கால் நீற்றணிந்து
 செய்வது தருதியாதலால் "சந்தரநீரணிநது மெழுதி" என்றார்.
 நிதி - பலவகை மககல் திரவியக்கன். அந்தரா - ஆகாயவாசிகன்.
 கோன - அரசன். ஆழியான் - சக்கரத்தை யுடையவன், பாற்கட
 லையுடையவன். கேவன் - வேறபடையையுடையவன். (ந)

காசணியின்களுக்கையெல்லாம்
காமபணியின்கள்கறையுரலை
நேசமுடையவடியவாக
ணினறுநிலாவுகவெனறுவாழ்த்தித்
தேசமெல்லாமபுகழ்நதாடுங்கசசித
திருவேகமபனசெமபொறகோயிலபாடிப
பாசவினையைப்பறிததுநின்று
பாடிபபொறசண்ணமிடித்தநாமே.

(ப - னா.) உலககை யெல்லாம் - உலக்கைகளெல்லாம், காமபு
அணி மின்தன் - பூண் அணியுங்கள், கறையுரலை - கருங்காலி மரத்
தாற் செய்யப்பட்ட உரலை, காச அணியின்கள் - மணியடத்தால்
அலங்கரியுங்கள், நேசம் உடைய - அனபையுடைய, அடியவர்கள் -
அடியார்கள, நின்று நிலாவுக என்று-நிலைபெற்று விளங்குகவென்று,
வாழ்த்தி - துதித்து, தேசம் எல்லாம் புகழ்நது ஆடும் - தேசமுமு
தும் புகழ்நது கொண்டாடுகின்ற, கச்சித திருவேகம்பன் - கச்சித
திருவேகமபனது, செமபொன் கோயிலபாடி - செமபொற கோயி
லைப்பாடி, பாசவினையை - பாசவினைகளை, பறித்து நின்று-கொய்து
நின்று, பாடி - பாடி, பொற் சண்ணம் - திருப்பொற் சண்ணத்தை,
நாம இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - னா. உலககைகளுக்கும் உரலுக்கும் பூண்ணிற் தலகநரி
யுகள், அனபாகள் நிலைபெற்று விளங்குக வென்று வாழ்த்தித் திரு
வேகமபனது கோயிலைப் புகழ்நதுபாடி, எமது பந்தத்துக கேதுவா
கிய வினையைச் சேதித்துப் பாடாநின்று பொறசண்ண மிடிப்போம்
என்பது

(வி - னா) உலககைகளுக் காம்பையும் உரலுக்குக் காசையும்
பொருத்தி யுலாக்கலாயிறுப் பொருத்தமுண்மைபான். நிலாவுதல்
விளங்குதல் பாசவினை - பந்தத்துக கேதுவாகிய வினை. (ச)

அறுகெடுபராயனுமமரியு

மன்றிமற்றிந்நிரனோடமரா

நறுமுறுதேவாகணகுகளெல்லா

நமமிற்பினபலலதெடுக்கவொட்டோஞ்

செறிவுடைமும்மதிலெய்தவிலளி
திருவேகம்பன்செம்பொற்கோயில்பாடி
முறுவற்செவ்வாயினீர்மூக்கணபபற்
காடப்பொற்கண்ணமிடிததுநாமே.

(ப - னா.) அயனும் அரியும் அறகு எடுப்பாரா - பிரமனும் திருமாலும் அறகெடுப்பவராவார், அன்றி - அவர்களன்றி, மற்று இத்திரனோடு அமரா-மற்ற இத்திரனோடு தேவர்கள், நறுமுது தேவ கணங்கள் எல்லாம் - நல்லமுதிய தேவகணங்கள் யாவும், நமமின பின்பு அல்லது - நமமினும் பின்பல்லது, எடுக்க வொட்டோம் - எடுக்கவிடோம், செறிவு உடை - நெருக்க்ததையுடைய, மும்மதில் - மும்மதிலகளை, எய்த - எய்தழித்த, வில்லி - வில்லையுடையவனாகிய, திருவேகம்பன் - திருவேகம்பனது, செம்பொற்கோயில்பாடி - செம்பொற் கோயிலைப்பாடி, முறுவல் - தந்தபந்தியோடு கூடிய, செவ்வாயினீர் - செவ்வாயையுடையவராகனே, மூக்கண அப்பற்கு ஆட - மூக்கண்களையுடைய அப்பனுக்கு ஆடுதற்கு, பொற்கண்ணம்-திருப் பொற்கண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - னா.) பிரமவிட்டுணுக்களன்றி மற்றைத் தேவர்கள் எம் மின் முந்தி அறகெடுக்க வொட்டோம். திரிபுரந்தரனாகிய திரு வேகம்பனது கோயிலை புகழ்ந்து அவன் பொருட்டு யாம் பொற் கண்ண மிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா) அறகு - குடவினக்கு முதலாயின. மும்மதில் என்றது முப்புரவகளை. இவை இரும்பு பொன் வெள்ளி என்பவற்றா னியன்றன. “இருமபுதமாமதில பொன்னிஞ்சி வெள்ளிப் புரிசை யன்றோ, தரும்புதச்செற்ற கொற்றத் தெம்பிரான” என்பது திருக் கோவையார் (௫)

உலக்கைபலவோச்சுவாரபெரிய

ருலகமெலா முரலபோதாதென்றே

கலக்கவடியவர்வந்துநின்றார்

காணவுலகங்கள்போதாதென்றே

நலகதவடியோமையாண்டுகொண்டு

நாணமலாபபாதங்கள்சூடத்தந்த

மலைக்குமருகனைப்பாடிப்பாடி

மகிழ்ந்துபொற்கண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா) உலகமெல்லாம் - உலகுமுழுதும், உரலபோதாது
என்று - உரலாகப்பற்றாதென்று, பெரிடா - பெரியோ, உலக்கை
பல ஒச்சுவர் - பல வுலகைகளை வரவீடுவோ, காண உலகங்கள்
போதாது என்று - காண்பதற்கு உலகங்கள் பற்றாதென்று, அடிய
வா - அடியா, கலக்கவந்த நின்றா - கலக்குமபடி வந்து நின்றார்
கள், நலக்க - நன்மையடைய, அடியோமை ஆண்டுகொண்டு - அடி
யோமை யாண்டுகொண்டருளி, நான் மலா-புதியதாமரை மலர்போ
ன்ற, பாதங்கள் - திருவடிகளை, சூடத்தந்த - சூடக்கொடுத்த, மலை
க்கு மருகனை - மலையையானுக்கு மருகனை, பாடிப்பாடி-பலகாற்
பாடி, மகிழ்ந்து-களித்தது, பொற்சண்ணம் - திருப்பொற்சண்ண
த்தை, நாம இடித்தும - நாம இடிப்போம், ஏ - று.

(க - னா.) பெரியோர் உலகமுழுதும் உரலாகக்கொண்டு உல
க்கை பலவற்றை வரவீடுவோ. காண்பதற்கு உலகங்கள் பற்றாதென
னுமபடி கூட்டமாய வந்து நின்றார்கள். நன்மையடையுமபடி அடி
யோமை யாண்டுகொண்டு தன் திருவடியை யெழுது சித்திற்சூட்ட
த்தருந்த மலையையானுக்கு மருகனாகிய சிவபெருமானைப் பாடிக்களி
த்துப் பொற்சண்ணமிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) ஒச்சுதல் - ஏறிதல் (வரவீடுதல்) நான் - புதுமை,
மலையென்றது மலையையனை. (சு)

சூடகத்தோள்வளையார்ப்பவாரப்பத

தொண்டாசூழாமெழுகதார்ப்பவாரப்ப

நாடவாநந்தமமையார்ப்பவாரப்ப

நாமுமவாதமமையார்ப்பவாரப்ப

பாடகமெல்லடியார்க்குமங்கை

பங்கினெனங்கள்பராபரனுக்

காடகமா மலையன்னகோவுக்

காடப்பொற்சண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா) சூடகம் தோன்களை - கைவளைகளும் தோன்களை
களும், ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப - சத்திக்ச்ச் சத்திக்ச, தொண்டா சூழாம்
எழுத்து ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப - தொண்டா கூட்டங்கள் எழுந்து சத்திக்
ச்ச் சத்திக்ச, நாடகா நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப - நாட்டா நம்மை
(இகழ்ந்து) ஆரகாரிக்ச ஆரவாரிக்ச, நாமும் அவா தம்மை ஆர்ப்ப
ஆர்ப்ப - யாமும் அவாகளை (இகழ்ந்து) ஆரகாரிக்ச ஆரவாரிக்ச, பாட
கம் - பாடகம், மெல அடி-மெனமையாகிய பாதங்களில், ஆரக்கும்-
சத்திக்சிற, மங்கை - உமாதேவிக்ரு, பங்கினை-பாசநதந்தனாகிய,
எங்கள் பராபரனுக்கு - என் பராபரனுக்கு, மா - பெரிய, ஆடக
மலை அனை - பொன்மலையை நிகர்த்த, கோவுக்கு - இரைவனுக்கு,
ஆட - ஆடிமொருடடி, பொற்கண்ணம் - திருப்பொற்கண்ணத்தை,
நாம இடித்தம் - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - னா) கைவளை முகையின சத்திக்ரும்படி உமாதேவிக்ரு
மணனாகிய சிவபெருமானுக்கு நாம் பொற்கண்ண மிடிப்போம்
என்பது.

(வி - னா) நாடகர் ஆதகல் தம்மைப் பித்தரெனக்கருதி.
தாம் ஆதகல் அவரைப் பித்தரெனக் கருதி, பாடகம் - மகளிர்
காலிலணியுமோராபரண விசேடம். ஆடகம் - நால்வகைப் பொன்
னுள் ஒன்று. நால்வகைப் பொன்னுவன-ஆடகம், கிளிச்சிறை,
சாதருபம், சாம்புநதம் என்பன. (எ)

வாட்டடங்கண்மடமங்கைநல்லீர்

வரிவளையார்ப்பவண்கொங்கைபொங்கத்

தோட்டிருமுண்டந்துதைந்திங்கச்

சோத்தெம்பிரானென்றுசொல்லிச்சொல்லி

நாடகொண்டநான்மலாப்பாதங்காடி

நாயிற்கடைப்பட்டநம்மையிமமை

யாட்கொண்டவண்ணங்கள்பாடிப்பாடி

யாடப்பொற்கண்ணமிடித்தநாமே.

(ப - னா) வான் - வன்போன்ற, தடங்கண் - பெரியகண்க
ளையும், மடம் - இளமையையுமுடைய, மங்கை நல்லீர் - மங்கைப்
பருவப் பெண்களே, வரி வளை ஆர்ப்ப - கோடுகளுள்ள வளைகள் ஆ

வாரிச்சுவும், வண்டொங்கை பொங்க - வளவிய கொங்கைகள் விளங்குவும், தோள் திருமுண்டம் துடைத்து இலங்க - தோளும் திருமுண்டமும் நெருங்கி விளங்குவும், எம்பிரான் - எம்பிரானே, சோதது என்று - அஞ்சலி எனது, சொல்லிச்சொல்லி - பலகாற் சொல்லி, நான் கொண்ட-மலரும் பருகவகொண்ட, நானமலர் - புதியதாமரை மலர்போன்ற, பாதம் காட்டி - திருவடியைக்காட்டி, நாயின்கடை பட்டநம்மை - சாயினுந் கடையாகிய நம்மை, இமமை - இமமையில, ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் - அடிமைகொண்டபிரகாரங்களை, பாடி பாடி - பலகாற்பாடி, ஆட - ஆடிசற்கு, பொற்சண்ணம்-திருப்பொற்சண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், எ - து.

(க - னா) மங்கைமீர், வளை முதலாயின ஆரவாரிக்க, இறைவன் தன் திருவடியைக்காட்டி நமமையாட்கொண்ட விதங்களைப் புரந்த பாடி, யாம் பொற்சண்ணமிடிப்போம் எனபது.

(வி - னா.) மடம் - பெண்மைக்குணம் நான்கனுள் ஒன்று. பெண்மைக்குணம் நான்காவன. நாணம், மடம், அச்சம், பயிப்பு என்பன. முண்டம் - தலை. நான் - பருவம். (அ)

வையகமெல்லாமுரல்தாக

மாமேருவென்னுமுலக்கைநாட்டி

மெய்யெனுமஞ்சணிறையவட்டி

மேசுருதெனன்பெருகதுறையான்

செய்யதிருவடிபாடிப்பாடிச்

செம்பொனுலக்கைவலக்கைபற்றி

யையனணிதிலலைவாணனுக்கே

யாடப்பொற்சண்ணமிடித்தனாமே.

(ப - னா.) வையகம் எல்லாம் உரல்ஆக - உலகமுழுதும் உரலாகக்கொண்டு, மாமேரு எனனும் உலக்கைநாட்டி - மாமேருஎன்கிற உலக்கையை அதன்கண்ணே நடட்டு, மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி - உண்மை யென்கிற மஞ்சளை நிறைய அப்பி, மேத - மேன்மை பொருந்திய, தென நன் பெருந்துறையான் - அழகும் நன்மையும் வாய்ந்த திருப்பெருந்துறையை யுடையவனது, செய்ய திருவடி - செம்மையாகிய திருவடியை, பாடி பாடி - பலகாற்

பாடி, செம்பொன் உலக்கை - செம்பொன்னுலக்கையை, வலக்கை பறறி - வலக்கையிற் பிடித்தது, ஐயன் - ஐயஞ்சிய, அணி - அழகாகிய, திலலை வாணனுக்கு - திருத்திலலையில வாழுஞ்சிவபெருமானுக்கு, ஆட - ஆடித்தற்கு, பொறசுண்ணம் - திருப்பொற் சுண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், ஏ - று.

(க - னா.) உலகமுழுதும் உரலாகக்கொண்டு, அதில மகாமேருமலையென்கிற உலகக்கையை காட்டி, உண்மையென்கிற மஞ்சளேகிறைய அப்பி, திரப்பெருகுறைச் சிவபெருமானது திருவடியைப்பாடி, உலகக்கையை வலக்கையிற் பிடித்துத் திலையமபலவாணனுக்குப் பொறசுண்ண மிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) அட்டுதல் - அப்புதல். மே - மேன்மை. தருதல் - பொருததல்

(க்)

முத்தணிகொங்கைளாடவாட

மொய்குழலவண்டினமாடவாடச்

சித்தஞ்சிவனொடுமாடவாடச்

செங்கயற்கண்பனியாடவாடப

பிததெம்பிரானொடுமாடவாடப்

பிறவிபிறரொடுமாடவாட

வததனகருணையொடாடவாட

வாடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா.) முதது அணி கொங்கைகள் - முததுவட மணிந்த கொங்கைகள், ஆட ஆட - அசைய அசைய, மொய்குழல் உண்டு இனம் ஆட ஆட - நெருங்கிப் கூந்தலிலுள்ள வண்டுகளின்கூட்டம் ஆட ஆட, சித்தம் சிவனொடும் ஆட ஆட - மனம் சிவனோடும் அசைய அசைய, செங்கயல் கண்பனி ஆட ஆட - செங்கயல்போன்ற கண்களில பணிததல் உண்டாக உண்டாக, பித்தம் எம்பிரானோடும் ஆட ஆட - பித்தம் எம்பிரானோடும் ஆட ஆட, பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட - பிறவியானது பிறருடனே ஆட ஆட, அததன கருணையோடு ஆட ஆட - எமது தந்தையாகிய சிவபிரான கருணையோடு ஆட ஆட, ஆட - ஆடித்தற்கு, பொறசுண்ணம் - திருப்பொற் சுண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், ஏ - று.

(க - னா.) எமது தருதபாகிய சிவபெருமானது கருணையைப் புகழ்ந்துபாடி, கொங்கைகள் முதலாயின அசையும்படி நாம் பொற் சண்ண மிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) மொய்ச்சதல் - நெருங்குதல்; இதனை வண்டிக்காக கினுமாம். கண்ணிற மெவ்வரிபடாந்திருக்கையால் செங்கயலையு வமைகிறீனா. பிறவி பிறரொடுமாடவாட என்றமையால் நமமிடத் துப் பிறவியுண்டாகாதிருக்க என்றாவியற்றது. (௧0)

மாடுநகைவாணிவெறிப்ப

வாய்திறந்தமபவளநதுடிப்ப

பாடுமினநதமமையாண்டவாறும

பணிகொண்டவண்ணமுமபாடிப்பாடித்

தேடுமினமபெருமாளைதேடிச

சித்தககளிப்பத்திகைத்துததேறி

யாடுமினமபலததாடினனுக்

காடப்பொற்சண்ணமிடித்துநாமே

(ப - னா.) மாடு - பகததில, நகை - நகையாகிய, வான் நிலா ஏறிப்ப - ஒளிபொருந்திய நிலவு வீசவும், வாய திறந்து - வாய் மலர்ந்து, அம்பவனம் துடிப்ப - அழகாகிய பவனம்போலும் அதாம் துடிக்கவும், பாடுமின் - பாடுகைன், நகதமமை ஆண்டவாறும-நமமை யாண்டருளிப்படியையும், பணிகொண்ட வண்ணமும் - நம்மைத் தொண்டு கொண்டருளிப்படியையும், பாடி பாடி - பலகாறபாடி, தேடுமின் - தேடுகைன், எம்பெருமாளை தேடி - எம்பெருமாளைத் தேடி, சித்தம் களிப்ப - மனங்களிக்க, திகைத்து-பிரித்த, தேறி - தெளிந்த, ஆடுமின் - ஆடுகைன், அம்பலத்து - பொன்னம்பலத்தில், ஆடினனுக்கு - நடனஞ் செய்தவனுக்கு, ஆட - ஆடுமபொருட்டு, பொற்சண்ணம் - திருப்பொற் சண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - னா) நகை நிலவெறிக்கவும், வாய்ப்பவனம் துடிக்கவும் எம்பெருமாளைப் பாடுகைன், நமமையாட்டுகொண்டு நம்பணிகொண்ட லித்ததைப் புழ்ந்துபாடி அவனைத் தேடுகைன், மனம் களிக்கத் திகைத்துத் தெளிந்த ஆடுங்கை, பொன்னம்பலத்தில் நிருத்தஞ் செய்தவனுக்கு யாம்பொற்சண்ண மிடிப்போம் என்பது.

(வி - நா) மாடு - பசும. நகை - சிரிப்பு. வாள் - ஒளி.
ஏறித்தல் - விசுதல். துடித்தல் - பதைத்தல். அரபலம் பொன்னம்
பலசதுக ராவிறறு ஆடும் துவாசலான. (கச)

மைபமாகண்டனைவானநாடா

மாருதினைமாணிக்கசுத்தனைநனை

பைபனையயாபிரனைநமை

யகப்படுதரடகொண்டருனாகாதி

பொய்யாதமபொய்பனைமெய்யாமெய்யைப

பொதரிசுண்ணினைப்பொறொடிசெய்த

பைபவவகுன்மடநதைநல்ல

பாடிப்பொறசுண்ணமிசுதுநாபி.

(ப - நா) மை அமா கண்டனை - சருமையலமசுத்த - ணடத்
தையுடையவனை, வானநாடா - மாருதினை - வினா, துடித்தல் -
ஏறித்தல், துடித்தல் - பதைத்தல், அரபலம் - பொன்னம்
பலசதுக - ராவிறறு ஆடும் துவாசலான, மாணிக்கசுத்தனை
நனை - மாணிக்கசுத்தனை, ஐயனை - தேவனை, ஐயா - மாடு -
தேவா பிரானை, நம்மை அகப்படுத்து - நம்மை உட்படுத்தி, எட்ட
கொண்டு - அடிமைகொண்டு, அருமைகாட்டும் - தனதருமைகைப்
புலப்படுத்தின, பொய்யாதம் பொய்யனை - பொய்யா குப்பையா
யிருப்பவனை, மெய்யா மெய்யை - மெய்யாக்குமெய்யாயிருப்பவனை,
பொது - தாமதமல்லா போன்ற, அரி - செவ்வரிபடாதது, இணை
கா - இரண்டு சண்ணையுள், பொன்சொடி - பொறொடியைச்
செய்த, இணைத்தோள் - இரண்டு தோள்களை யும், அரவுபை - பாடினை
படம்போன்ற, அலகுல - அல்குலையும உடைய, மடநதைநல்ல -
மடநதைப்பருவதையுடைய பெண்களே, பாடி - பாடி, பொறசு
ண்ணம் - திருப்பொற் சண்ணத்தை, நாம இடித்தும் - நாம இடிப்
போம், எ - று.

(க - நா.) நீலகண்டனும், தேவாக்கு அருமதானவனுடைய, மா
ணிக்கசுத்தனும், தேவதேவனும், நம்மையகப்படுத்தி யாட்கொ
ண்டு தனதருமையைப் புலப்படுத்தினவனும், பொய்யாக்குப் பொய்
யானும், மெய்யாக்கு மெய்யனும் ஆகிய சிவபெருமானைப்பாடி, யாம
பொறசுண்ணரிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா) மை - கருமை. இது நஞ்சுணுண்டானது. மாணிக்கக்கடதன் - மாணிக்கம்போலுங் கடதன் மாணிக்கம் இறைவனுக்காதல் அவனது கடத்துக்காதல் உவமையாகுதல். பையர என்பதனை அரை எனமாறிப்பொருளுரைக்க. (கஉ)

மின் னிடைச்செந்நுவர்வாய்க்கருங்கண்

வெண்ணைகைப்பண்ணமர்மொழியீ

ரென்னுடையார்முதெங்குளப்ப

னெம்பெருமானிமவானமகட்டுக்

தன்னுடைக்கேள்வன்மகன்றகப்பன்

றமைபனெமைபன்றூள்களபாடிப

பொன்னுடைப்பூண்முலைமங்கைநல்லீ

பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா.) மின் இடை - மின் கொடிபோலும் இடையினையும், செந்நுவர்வாய - செம்பவளம்போலும் அதாததையும், கருங்கண் - கரிய கண்களையும், வென் நகை - வெள்ளிய நகையினையும், பண் அமா - பண்களும் விரும்புகிற, மெல் மொழியீர் - மெல்லிய மொழியினையும் உடையவர்களே, என்னுடை ஆர் அமுது - என்னுடைய அரிம அமிதம், எங்கள் அப்பன் - எமது தந்தை, எம்பெருமான் - எம்பெருமான், இம்வான் மகட்டு - மலையையன் மகளாகிய பாவதிக்கு, தன்னுடைக்கேள்வன் - தன்னுடைய நாயகன், மகன் - மகன், தகப்பன் - தந்தை, தமையன் - தமையன், எம் ஐயன் - எங்கள் கடவுள், (அவனது) தாளகன் பாடி - திருவடிகளைப் பாடி, பொன்னுடைப் பூண்முலை - தேமலையுடைய பூண்முலைகளையுடைய, மங்கை நல்லீ - மங்கைப்பருகப் பெண்களே, பொன் திருச்சுண்ணம் - திருப்பொற் சுண்ணாம்பை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - னா.) மின்னிடை முதலிய வற்றையுடைய மங்கைமீர், எமக்கு அமுத முதலாயினவாயிருப்பவனாகிய சிவபெருமானது திருவடிமைப்பாடி, நாம் பொற்சுண்ண மிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா) அமர்தல் - விரும்புதல். பொன்-தேமல். பொன்னுடைப்பூண் - பொன்னுபரணம் எனினுமாம். பொன் திருச்சுண்ணம் என்பதனைத் திருப்பொற் சுண்ணம் எனமாறி உரையுரைக்க.

சங்கமாற்றச்சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல்குழந்தருமாலையாடச்
செங்கனிவாயிதழுத்துடிப்பச்
சேயிழையீர்சிவலோகம்பாடித்
கங்கையிணைப்பவராவிராகுங்
கற்றைச்சடைமுடியான் கழற்கே
பொங்கியகாதலிற்கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்தநாமே.

(ப - னா) சங்கம் அற்ற - சங்கவனையல் ஒலிக்கவும், சிலம்பு ஒலிப்ப - சிலம்புகள் ஒலிக்கவும், தாழ்குழல - நீண்ட கூந்தலை, குழந்தரு - வளைந்த, மாலையாட - பூமலை அசையவும், செங்கனியாய - செங்கனியாயிலுள்ள, இசமும் துடிப்ப - அதமும் துடிக்கவும், சேயிழையீர் - செம்மையாகிய ஆபரணத்தையுடைய மாதரே, சிவலோகம்பாடி - சிவபுரத்தைப் பாடி, கங்கை இணைப்ப - கங்கையாறு சத்திக்க, அராவிராகும - பாம்பு ஒளிக்கின்ற, கற்றை - தீரட்சியாகிய, சடைமுடியான் - சடைமுடியை யுடையவனாகிய சிவபெருமானது, கழற்கு - திருவடிக்கு, பொங்கிய காதலின் - மிகுந்த விருப்பத்தால், கொங்கை பொங்க - கொங்கைகள் விம்ம், பொற்றிருச்சுண்ணம் - திருப்பெறச்சுண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனது சிவலோகத்தைப் புகழ்ந்துபாடி, அவனது திருவடிக்கு சங்கமுதலாயின சத்திக்க யாம் பொறச்சுண்ணமிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா) தாழ்குழல்குழந்தருமலை யென்றமையால், மாலையுமலையைக் குறித்தது. சிவலோகம் - சிவபுரம், சடைமுடி - சடாமகுடம். பொங்குதல் - மிகுதல். (கச)

ஞானகருமபிந்தெளியைப்பாக்கை

நாடற்கரியநலத்தைநந்தாத்

தேனைப்பழச்சுவையாயினுனைச்

சித்தம்புகுத்துதித்திக்கவல்ல

கோண்பபிறப்பறுததாணடுகொண்ட

கூததனைநாததழுமபேறவாழ்த்திப

பானற்றடங்கண்மடநதைநல்லீ

பாடிப்பொறசுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா) ஞானகருமபின் தெளியை - ஞானமாகிய கரும் பின் தெளியை, பாகை - சாக்கரைப்பாகை, நாடறகு அரிய நாதை - தேடுதற்கு அரிதாகிய நலத்தை, நாதா தேயை - சுவை குன்றாத தேயை, பழச்சுவை ஆயினுனை - முப்பழங்களின் சுவையானவனை, சித்தம் புகுந்த - மனத்திற புகுந்த, சித்திக்க வல்லகோனை - இனிக்க வல்ல இறைவனை, பிறப்பு அறுத்து - பிறவீதத்தினையறுத்து, ஆண்டுக்காட - ஆண்டுகொண்டருளின, கூததனை - கூததப்பிரானை, நா - நாவின்கா, தழுமபுற - தழுமபுண்டாக, வாழ்த்தி - துதித்து, பானை - கருங்குவளை மலாபோன்ற, தடமகல - பெரிய கண்டோபுடைய, மடநதை நல்லீ - பொருளே, பாடி - பாடி, பொறசுண்ணம் - திருப்பொறசுண்ணத்தை, நாம இடித்தும் - நாம இடிப்போம், எ - து.

(க - னா) ஞானகருமபின் தெளிவு முதலானவைமாயிருக்குஞ் சிவபெருமானைப் புகழ்ந்துபாடி, நாம பொறசுண்ணமிடிப்போம் என்பது

(வி - னா) கருமபின் தெளி - கருப்பருதாற்றின் தெளிவு. நத்துதல - உத்தில. முப்பழம் - வாழை, மா, பலா எனப்பன. (கங்)

ஆவகைநாமுமவநதன்பாதமமோ

டாட்செயுமவண்ணங்களபாடி வின்மேற

றேவாகனுவின்னுங்கண்டறிபாச

செமமலாப்பாதங்கன்காட்டுஞ்செல்வச்

சேவையேந்திபவெலகொடியான்

சிவபெருமான்புரஞ்செற்றகொற்றச்

சேவகனும்ங்கள்பாடிப்பாடிச

செம்பொனசெய்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா) ஆவகை - உய்யுமவண்ணம், நாமும் வந்து - யாமும் வந்து, அன்பா தமமோடு - அன்பரோடுகூடி, ஆட்செய்யும் வண்ணங்கள் - அடிமைச்செய்யும் திறங்களை, பாடி - பாடி, வின்

மேல் - விண்ணுலகத்திலுள்ள, தேவா - தேவர்கள், கனுவிலும் - கனவிலும், எண்டறியா - கண்ணொராத, செமமலாபாதங்கள் - செந்தாமரைமலாபோலும் திருவடிகளை, காட்டும- (எமக்கு) காட்டுகின்ற. செவச்சேவகம் ஏதனாட்சில்லமாகிய வீரத்தைத் தாங்கிய, வெலகொடியான் - வெற்றிக்கொடியை யுடையவன், சிவபெருமான - சிவபெருமான், புரமசேதம் - மூப்புரங்களை அழித்த, புகற்றம் சேவகன் - வெற்றியையுடைய மகாவீரன், (அவனது) நாமங்கள் - திருநாமங்களை, பாடி பாடி - பலாற்பாடி, செம்பொன் செய் சுண்ணாம்புப்பொருண்ணத்தை, நாம இடித தும-நாம இடிப்போம், எ-து.

(க - னா) யாமும் அனபரோகெடி யாட்செயம் வண்ணதையாடி, தேவா கனவிலும் காண்டறகரிய திருவடியை யெமக்குக் காட்டியமுள்ளிச் சிவபெருமானது திருநாம, லைப்பாடி, நாம பொற் சுண்ணாம்புப்போம் என்பது.

(வி - நா) தேவா கனவிலும் எண்டறியாச் செமமலாப்பாதங்கள் என்றமையால், நனவிறகண்டறிய மை சொல்லாமையையும், காட்டும என வான்கூழினமையால் எமக்கு நனவிலும் கனவிலும் காட்டும எனத்தாயிற்று. (கசு)

தேனசமா மலாக கொன்றை பாடிச்
சிவபுரமபாடி திருசசடைமேல்
வானகமாமதிப்பிள்ளை பாடி
மாலவிடைபாடி வலகைபெந்து
மூனகமாமழுசு குலமபாடி
யுமபருமிமபருமுய பவனறு
போனகமாகநஞ்சுண்டலபாடிப்
பொற்றிருச சுண்ணாம்பு ததுநாமே.

(ப - நா) தேன் அசும - தேனைத் தன்னுட்கொண்ட, மாபெருமையமைந்த, கொன்றைமலா - கொன்றைமலரை, பாடி-பாடி-சிவபுரமபாடி - சிவலோகத்தைப் பாடி, திருசசடைமேல்-அழகாகிய சடாபாரத்தின்மீதுள்ள, வான அசும - விண்ணு யிடமாகவுடைய, மாமதிப்பிள்ளை - பெருமையமைந்த இளஞ்சுத்தினை, பாடி - பாடி, மால்விடைபாடி - பெரிய இடத்தைப் பாடி, வலகை எத்தம் -

வலக்கையில தாங்கிய, ஊன் அகம் ஆம் - தசைக்கிடமாகிய, மழுச்சூ
லம்பாடி - மழுச்சூலத்தைப் பாடி, உம்பரும் - விண்ணுலகத்தாரும்,
இம்பரும் - மண்ணுலகத்தாரும், உய்ய - பிழைக்கும்வண்ணம், அன
று-அநாளில், நஞ்சு - விடத்தை, போனகமாக உண்டல்-உணவாக
வுண்ணுதலை, பாடி - பாடி, பொற்றிருச்சுண்ணம் - திருப்பொற்சுண்
ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், ஏ - று.

(க - னா) இறைவனது கொன்றைமலர் முதலியவற்றைப்
புகழ்ந்து பாடி, நாம் பொற்சுண்ணமிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா) தேன் நகு அம் எனப்பிரித்து, தேன் விளங்கு
ன்ற அழகிய என்னுமாம். தேன் அகம் ஆம் எனப்பிரித்து, தேனுக்
கிடமாகிய எனதுறாததலு மமையும். ஊனகமா மழுச்சூலம் - தசை
யப்பியிருக்கிற மழுச்சூலம். போனகம் - உணவு. (கள)

அயன்றலைகொண்டுசெண்டாடல்பாடி

யருக்கெனயிறுபறித்தல்பாடிக்

கயந்தனைக்கொன்றுரிபோர்த்தல்பாடிக்

காலனைக்காலாலுதைத்தல்பாடி

யியைநதனமுப்புரமெய்தல்பாடி

யேழையடியோமையாணடுகொண்ட

நயந்தனைப்பாடிநின்றடியாடி

நாதற்குச்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா.) அயன்றலைகொண்டு - பிரமன் சித்தைக்கொண்டு,
செண்டு ஆடல் பாடி - பந்தாடுதலைப் பாடி, அருககன் வயிறு பறித்
தல் பாடி - சூரியன் பல்லைத் தகர்த்தலைப்பாடி, கயந்தனைக்கொன்று-
யானையைக் கொன்று, உரி - அதன் தோலை, போர்த்தல் - போர்த
துக்கொள்ளுதலை, பாடி - பாடி, காலனை - யமனை, காலால் உதைத்
தல் பாடி - திருவடியால் உதைத்தலைப் பாடி, இயைந்தன - கூடின
வாகிய, முப்புரம் - திரிபுரங்களை, எய்தல் - அமெய்து அழித்தலை,
பாடி - பாடி, ஏழை அடியோமை - ஏழையடியேங்களை, ஆண்டுகொ
ண்ட - ஆண்டுகொண்டருளின, நயந்தனைப் பாடி-நன்மையைப்பாடி,
நின்று ஆடி ஆடி - நின்று நடித்தது நடித்தது, நாதற்கு - இறைவனுக்கு,
சுண்ணம் - திருப்பொற்சுண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்
போம், ஏ - று.

(க - னா.) பிரமனது சிரததைக் கொய்தல் முதலிய வீரகுணங்
களையும், ஏழையடியேங்களை யாண்டருளின எண்மைசகுணத்தைச்
யும் பாடி நாம் பொற்சுண்ணமிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) செண்டாடல் என்றது எளிதாயிருந்த தென்ப
தைக் குறிக்கின்றது. கயம் - யானை, இது கஜம் என்னும் வட
மொழித்திரிபு. (க௮)

வட்டமலர்க்கொன்றைமாலையாடி ,
மத்தமும்பாடிமதியும்பாடிச்
சிட்டர்களவாழுந்தென்றில்லையாடிச்
சிற்றம்பலத்தெங்கள்செல்வமபாடிச்
கட்டியமாசணக்கச்சைபாடிச்
கங்கணம்பாடிக்கவித்தகைமமே
விட்டுநின்றோடுமரவமபாடி
யீசற்குச்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா) வட்டம் - வட்ட வடிவாகிய, கொன்றை மலர்
மாலையாடி - கொன்றைமலர் மாலையைப்பாடி, மத்தமும் பாடி -
ஊமத்த மலரையும்பாடி, மதியும்பாடி - பிறையையும்பாடி, சிட்டர்
கள் வாழும்-பெரியோர் வாழ்கின்ற, தென் திலையாடி-தென்றிலை
நகரையாடி, சிற்றம்பலத்த - திருச்சிற்றம்பலத்திலுள்ள, எங்கள்
செல்வமபாடி - எமது செல்வத்தைப்பாடி, கட்டியமாசணக் கச்சை
பாடி - கட்டின பாம்புகக்கச்சையைப்பாடி, கங்கணம்பாடி - கங்க
ணத்தைப்பாடி, கவித்த கைமேல் இட்டு நின்று ஆடும - மூடின
கையின்மேற்கொண்டு நின்றோடுகின்ற, ஆரவம்பாடி-பாம்பைப்பாடி,
சசற்கு - சசனுக்கு, சுண்ணம் - திருப்பொற் சுண்ணத்தை, நாம்
இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், என்று.

(க - னா.) இறைவனது கொன்றை மலாமலை முதலியவற்
றைப்பாடி நாம் பொற்சுண்ண மிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) வட்டம் மலைக்கு விசேடணம். மாசணம்-பாம்பு.
மாசணத்தைக் கங்கணத்தோடு மியைக்க. (க௯)

வேதமும்வேள்வியுமாயினாக்கு
மெய்ம்மையும்பொய்ம்மையுமாயினாக்குச்
சோதியுமாயிருளாயினாக்குத்
துன்பமுமாயின்பமாயினாக்குப்

பாதியுமாய்முற்றமாயினாக்குப
பந்தமுமாய்விடோயினாருத்
காதியுமந்தமுமாயினாருத்
காடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா.) வேதமும் வேள்வியும் ஆயினாக்கு - வேதங்களும் அவற்றிற் சொல்லப்படுகிற யாகங்களும் ஆனவாகு, மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினாக்கு - மெய்யும் பொய்யும் ஆனவாகு, சோதியும் ஆய இருள ஆயினாக்கு - ஒளியும் இருளுமானவாகு, துன்பமும் ஆய இன்பம் ஆயினாக்கு - துச்சமுமாகிச் சுகமும் ஆனவர்க்கு, பாதியும் ஆய முற்றம் ஆயினாக்கு - அனாயுமாகி முழுதுமானவர்க்கு, பந்தமும் ஆய வீடும் ஆயினாக்கு - கட்டுமாகி வீடுமானவாகு, ஆகியும் அந்தமும் ஆயினாக்கு - முதலும் இறுதியுமானவாகு, ஆட - ஆடிதற்கு, பொற்சுண்ணம் - திருப்பொற் சுண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - னா) வேதம் வேள்வி முதலானவற்றையருவாகவுடைய இறைவன்பொருட்டு நாம் பொற்சுண்ணமிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) இறைவனது தன்மை கூறுவதில் வேதஞ் சிறந்தமையின முதலில் வேதமும் என்றும், அதனாலன்றி யாகமுதலான சற்கருமங்களின் கூறுபாடு தெரிதலருமையாதலால், அடுத்து வேள்வியும் என்றும் கூறியருளினா. மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையுமாயினாக்கு முதலாயின இறைவனது பரிபூரண விபாகத்தை விளக்கி நின்றன.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோத்தும்பி.

சிவனோடைக்கியம்.

நாலடித்தாவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவேறுகோணுமபுரந்தானும்பொற்பமைந்த
நாவேறுசெலவியுநாரணனுநான்மறையு
மாவேறுசோதியுமவானவருந்தாமறியாச்
சேவேறுசேவடிக்கேசென்றுதாய்கோத்தும்பி.

(ப - னா.) பூ ஏறு சோனும் - தாமரைப்பூவிலேறிய பிரமனும், புரந்தரனும் - இந்திரனும், பெரும்பு அமைந்த - அழகமைந்த, கா ஏறு செல்லியும் - (பிரமனது) நாவிலேறிய சரசுவதியும், நாரணனும்-திருமாலும், நான மறையும்-நான்குவேதங்களும், மா ஏறு சோதியும்-பெருமைமிகுந்த முச்சுடர்களும், வானவரும் - மற்றுமுள்ள தேவர்களும், தாம் அறியா - தாமேயறியவொண்ணாத, சேஏறுசேவடிக்கே - இடபமூரத திருவடிக்கே, சென்று ஊதாய்-போய் ஊதக்கடவாய், கோ தும்பீ - அரசவண்டே, ஏ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, பிரமன், இந்திரன் முதலானோரும் அறியாத இறைவனது திருவடியிற்சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி-னா) பூ ஏறு என்ற விசேடணததால் கோன் என்பது பிரமனையுணர்த்திற்று. கா ஏறு என்ற விசேடணததால், செல்லி என்பது சரசுவதியையுணர்த்திற்று. மா ஏறு சோதி என்றது, சூரியசந்திராக்ஷிநினை. (க)

நானாரென்னுள்ளமாரூனங்களுரென்னையாரறிவார்
வானோர்பிரானென்னையாண்டிலனெனமதிமயங்கி
பூருடைதலையிலுண்பலிதேரமபலவன்
தேனாகமலமேசென்றுதாய்கோத்தும்பீ.

(ப - னா.) வானோர் பிரான்-தேவர் பெருமான், என்னை ஆண்டிலனேல் - என்னை ஆண்டருளிலனாயின், நான் ஆர் - நான் யார், என் உன்னம் ஆர் - என் மனம் யார், ஞானங்கள் ஆர் - ஞானங்கள் யார், என்னை யார் அறிவார் - என்னை அறிபவா யார், (இவையாவும் மில்லையாம் ஆதலால்) மதி மயங்கி - மதிமயக்கங்கொண்டு, ஊன் ஆர் - மாமிச நிறைந்த, உடை தலையில் - உடைந்த தலைப்பாத்திரத்தில், உண் - உண்ணுதற்குரிய, பலி தேர் - பிச்சையைத் தேர்கின்ற, அம்பலவன் - பொன்னம்பலவனது, தேன் ஆர் கமலமே - தேன் பொருத்திய தாமரை மலர்போலுந் திருவடியின் கண்ணே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவாய், கோ தும்பீ - அரசவண்டே, ஏ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, இறைவன் என்னை யாண்டிலனாயின் நான் முதலாகிய ஒரு பொருளும் இல்லையா மாதலால் அவனது திருவடியின் கண்ணே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) தேனார் கமலம் என்பது அம்பலவன் என்ற
குறிப்பால் அவனது திருவடியை யுணர்ந்திற்று. (உ)

தினைத்தனையுள்ளதோர்பூவினிற்றேனுண்ணாதே
நினைத்தொறுங்காண்டொறும்பேசுந்தோறுமெப்போது
மனைத்தெலும்புண்ணெகவானதத்தேன்சொரியுங்
குனிப்புடையானுக்கேசென்றாதாய்கோத்தும்பி.

(ப - னா.) தினைநனை உள்ளது - தினையளவுள்ளதாகிய, ஓர்
பூவினில் தேன் உண்ணாதே - ஒரு மலரின் தேனையு முண்ணாமல்,
நினைதொறும் - நினைககுந்தோறும், காண தொறும் - காணுந்தோ
றும், பேசுந்தோறும் - பேசுந்தோறும், (ஆகிய) எப்போதும் - எக்கா
லத்தும், அனைத்து எலும்பு - எலும்புகளெல்லாம், உன் நெக-உள்ளே
நெகிழும்வண்ணம், ஆனந்தம் தேன் சொரியும் - இன்பத்தேனைப்
பொழிவின்ற, குனிப்பு உடையானுக்கே - கூத்துடையவனுக்கே,
சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவாய், கோ தும்பி - அரசவண்
டே, எ -று.

(க - னா.) அரசவண்டே, அற்பமாகிய பூத்தேனை யுண்ணாமல்
உடலுயிர்கள் உருகும்படி இன்பத்தேனைச் சொரிவின்ற கூததப்பிரா
னது திருவடியிற் சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) தனை - அளவு, குனிப்பு - தொழிற்பெயர். (ங)

கண்ணப்பனொப்பதோரன்பின்மைகண்டபி
னென்னப்பனென்னொப்பிலென்னையுமாட்கொண்டருளி
வண்ணப்பணித்தென்னைவாவென்றவான்கருணைச்
சண்ணப்பொன்னீற்றற்கேசென்றாதாய்கோத்தும்பி.

(ப - னா.) கண்ணப்பன் ஒப்பது - திருக்கண்ணப்பதேவனா
நிகர்த்ததாகிய, ஓர் அன்பின்மை கண்டபின் - ஒப்பற்ற அன்பின்
மையைக்கண்ட பின்னும், என் அப்பன் - என் அப்பனாகி, என்
ஒப்பு இல் - எனக்குச் சமாகமில்லாத, என்னையும் - அடியேனையும்,
ஆட்கொண்டு அருளி - அடிமைகொண்டருளி, வண்ண பணித்து -
நன்மையாகப்பணித்து, என்னை வா என்ற - என்னை வாவென்றதை

த்த, வான் கருணை - மேலான கருணையையுடைய, சுண்ணம் - பொடியாகிய, பொன் நீற்றற்கே - பொன்மயமாகிய திருவெண்ணீறு டையானாகதே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, கோதும்பீ - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா) அரசவண்டே, சுண்ணப்பன் போல அன்புடைமை யென்னிடத்தின்மைகணடும், எனனை வாவென்றழைத்தாடிகொண்டருளின பெருங்கருணையானனாகிய சிவபிரானாகதே சென்று ஊதக்கடவாய் என்பது.

(வி - னா.) தலையாய அனபாதலால் “கண்ணப்பனொப்பதோரன்பு” என்றா. ஒப்பு இல் என்றது, இழிவினாற் சமாதமில்லாத என்றபடி. (ச)

அத்தேவர்தேவரவர்தேவரென்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவுபேசிப்புலம்புகின்றபூதலத்தே
பத்தேதுமில்லாதென்பற்றறநானபற்றிநின்ற
மெய்த்தேவாதேவாக்கேசென்றுதாய்கோத்துமபீ.

(ப - னா.) அ தேவர் தேவா - அந்தத் தேவரேதேவர், அவர் தேவர் - அவரே தேவா, என்று - எனது, இங்ஙன் - இங்ஙாறு, பொய் தேவு பேசி - பொய்த்தேவனைப் பேசி, புலம்புகின்ற - புலம்பாநின்ற, பூதலத்தே - நிலவுலகத்தின் கண்ணே, பதது ஏதும் இல்லாது - பற்றுச்சிறிதுமினறி, என் பற்று அற - என்பிறவிப் பற்றற்றொழிய, நான் பற்றி நின்ற - நான் பிடித்தது நின்ற, மெய் தேவர் தேவாகு ஏ - மெய்யாகிய தேவ தேவாகதே, சென்று ஊதாய் போய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பீ - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, பொய்த்தேவனைப் பற்றிப் புலம்பாநின்ற உலகத்தில் பிறவிப்பற்றொழிய நான் பற்றி நின்ற மெய்த்தேவனாகிய சிவபெருமானாகதே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா) தேவு - தெய்வம். பத்து - பற்று. (இ)

வைத்தநிதிபெண்டாமக்கள்குலங்கலவியென்னும்
பித்தவுலகிற்பிறப்போடிபபென்னுஞ்
சித்தவிகாரக்கலக்கநெளிவித்த
வித்தகத்தேவாக்கேசென்றுதாய்கோத்துமபீ.

(ப - னா.) வைத்தநிதி - ஈட்டிவைத்த செல்வம், பெண்டிர் - பெண்டிர், மக்கள் - சிறுவர், குலம் - குலம், கல்வி - கல்வி, என்னும் பித்தம் - என்னும் பித்தமாகொண்ட, உலகில் - உலகத்தில், பிறப்போடு இறப்பு என்னும் - பிறவி இறவியென்கின்ற, சித்தம் விகாரம் கலக்கம் - மனோவிகாரத்தின் கலக்கத்தை, தெளிவித்த - தெளியச்செய்த, வித்தகம் தேவர்க்கே - ஞானவடிவாகிய தேவருக்கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பி - அரசவண்டே, ஏ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, செல்வமுதலியவற்றில் பித்தேறின உலகில், பிறவி இறவியாகிய கலக்கத்தினின்றும் என்னை நீக்கியருளின ஞானவுருவினனாகிய இறைவனுக்கே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) நிதிமுதலியவற்றில் மிக்க இச்சைவைத்திருப்பதனால் உலகத்தைப் பித்தவுலகு என்றார். (சு)

சட்டோநினைக்கமனத்தமுதாஞ்சங்கரனைக்
கெட்டேன்மறப்பேனோகேபெடாத்திருவடியை
யொட்டாதபாவிததொழும்பணாநாமுருவறியோஞ்
சிட்டாயசிட்டற்கேசென்றாதாய்கோத்தும்பி.

(ப - னா.) சட்டோ நினைக்க - சற்று நினைக்கவே, மனத்து - நினைத்தமனத்தில், அமுதுஆம் - அமிதமாகின்ற, சங்கரனை - சங்கரனை, கெட்டேன் மறப்பேனோ - கெட்டேன் மறத்தொழிவேனோ, கேபெடா - அழிவுண்டாகாத, திருஅடியை - திருவடியை, ஒட்டாத - அடைய வொட்டாத, பாவி தொழும்பணா - பாவிததொண்டனா, நாம் - யாம், உரு அறியோம் - உருவமறியோம், சிட்டாய சிட்டற்கே - மேன்மையாகிய பெரியோனுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய்ஊதக்கடவை, கோ தும்பி - அரசவண்டே, ஏ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, நினைத்தலும் அமுதம்போல அம் மனத்துக்கினிமையைத் தருகின்ற சிவபெருமானை மறப்பேனோ, அவன் திருவடியை யடைதற்கிணங்காத துட்டனா யாம் காணவுஞ் சகியோம். அந்த மேலோனிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) சட்டோ நினைக்க என்பதற்கு நினைப்பின அழிவுண்டாமோ என்றுணாப்பினுமமையும். (எ)

ஒன்றுமுனைத்தெழுந்தெத்தனையோகவடுவிட்டு
நன்றுகவைத்தென்னைநாய்சிவிகையேற்றுவித்த
வென்றதைதாதைக்குமெமனைக்குந்தமபெருமான்
குன்றாதசெலவற்கேசெனறுதாய்கோத்துமபீ.

(ப - னா.) ஒன்று ஆய் முனைத்து எழுந்து - ஒன்றாக முனைத்
தெழுந்து, எத்தனையோ கவடு விட்டு - எத்தனையோ கிளைகள் விட்டு,
நன்றாக வைத்து - நன்மையுண்டாக வைத்து, நாய் சிவிகை
ஏற்றுவித்த-நாய்போலும் அடியேனைச் சிவிகையி லேற்றுவித்த, என்
தாதை - என் தந்தை, தாதைக்கும் - தந்தைக்கும், எம் அன்னைக்
கும் - எமது தாய்க்கும், தமபெருமான் - தலைவனாகிய, குன்றாத
செல்வற்கே - குறையாத செல்வத்தை யுடையவனுக்கே, சென்று
ஊதாய்-போய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பீ - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, ஒரு பொருளாயும் பல பொருளா
யும் நிறைந்து விளங்குஞ் சிவபெருமானிடத்தே சென்று ஊதவா
யாக என்பது.

(வி - னா.) கவடு - கிளை. சிவிகை - பல்லக்கு. (அ)

கரணங்களெல்லாகடந்துநின்றகறைமிடற்றன்
சரணங்களேசென்றுசார்தலுமேதானெனக்கு
மாணம்பிறப்பென்றிவையிரண்டின்மயக்கறுத்த
கருணைக்கடலுக்கேசெனறுதாய்கோத்துமபீ.

(ப - னா.) கரணங்கள் எல்லாம் - கரணங்கள் எல்லாவற்றை
யும், கடந்து நின்ற - அப்புறப்பட்டு நின்ற, கறைமிடற்றன் - விஷ
கண்டனது, சரணங்களே - திருவடிகளையே, சென்று சார்தலும் -
சென்றடைதலும், தான் - தான், எனக்கு - அடியேனுக்கு, மாணம்
பிறப்பு என்ற - இறப்பு பிறப்பென்று சொல்லப்பட்ட, இவை
யிரண்டின் - இவை யிரண்டினுடைய, மயக்கு அறுத்த - மயக்கத்
தைப்போர்க்கின, கருணைக்கடலுக்கே - கருணைக்கடலா யிருப்பவ
னுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பீ -
அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, கரணங்களுக் கெட்டாதவனும்,
என் பிறப்பிறப்புக்களை யொழித்தவனுமாகிய சிவபெருமானிடத்தே
சென்று ஊதக்கடவை என்பது.

(வி - னா.) அகக்கரணம் புறக்கரணம் என்னு மிரண்மெட்
ங்க, “கரணங்களெல்லாம்” எனறார். கறை - விஷம். மிடறு -
கண்டம். (க)

நோயுற்றுமூத்துநானுத்துகன்றாயிங்கிருந்து
நாயுற்றசெல்வநயநதறியாவண்ணமெல்லந்
தாயுற்றுவந்தென்னையாண்டுகொண்டதன்கருணைத்
தேயுற்றசெல்வற்கேசென்றுதாய்கோத்துமபீ.

(ப - னா) கோய் உற்று - கோயையடைந்து, மூத்து - மூதிர்
ந்து, நான் - யான், நுநது கன்றாய் இங்கு இருந்து - தன்னப்பட்ட
கன்றுபோல இவ்விடத்திருந்து, நாய்-நாயினேன், உற்ற செல்வம்-
மிக்கசெல்வத்தை, நயந்து அறியா வண்ணம் எல்லாம்-விரும்பிஅறி
யாதவிதங்களெல்லாவற்றையும், தாய் உற்று வந்து - தாய்போன்று
எழுந்தருளி, என்னை - அடியேனை, ஆண்டுகொண்ட-ஆண்டுகொண்
டருளின, தன்கருணை தேகஉறற செல்வற்கே-தட்பமாகிய கருணை
யென்னும் ஒளியிருந்த செல்வனுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய்
ஊதக்கடவை, கோ தும்பீ - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, நோய் முதலியவற்றால் வருத்துகி
ன்ற என்னைத் தாய்போலக் கருணைசெய்தாண்டருளின இறைவனி
டத்தே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) துத்ததல் - தன்னுதல், தேசுற்ற என்பது தேயு
ற்ற எனச்சகரத்துக்கு யகரமபோலியாயிற்று. (க௦)

வன்னெஞ்சுக்கள்வன்மனவலியனென்னுதே
கன்னெஞ்சருக்கிக்கருணையினாலாண்டுகொண்ட
வன்னந்தினைக்குமணிதில்லையமபலவன்
பொன்னங்கழலுக்கேசென்றுதாய்கோத்துமபீ.

(ப - னா.) வல் கொஞ்சம்-வன்மைமாகிய கெஞ்சினையுடைய,
கன்வன் - திருடன், மன வலியன்-மிகவலியன், என்னுதே-என்று
நீக்காமல், கல் கெஞ்ச உருகி-என் கல்லை நிகர்த்த மனத்தை உருக
ச்செய்து, கருணையினால் - தன் பெருங்கருணையால், ஆண்டுகொண்
ட - ஆண்டுகொண்டருளின, வன்னம் தினைக்கும் - அழகுநிரம்பின,
மணி - ரத்தமயமாகிய, தில்லையம்பலவன் - தில்லைநிறம்பலவனது,
பொன் அம் கழலுக்கே சென்று - பொற்கழலணிந்த திருவடியிலே
போய், ஊதாய் - ஊதக்கடவை, கோ தும்பீ - அரசவண்டே, எ-று,

(க - ணா.) அரசவண்டே, என் வலிய கல்லைநிகர்த்த மனத் தையுருக்கித் தன் கருணையாலாண்டுகொண்ட இறைவனிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - ணா.) மன்ன மன எனத்தொகுத்தல் பெற்றது. வன் னம் - நிறம் எனினுமாம். (கக)

நாயேனைத்தன்னடிகள்பாடுவித்தநாயகனைப்
பேயேனதுள்ளப்பிழைபொறுக்கும்பெருமையனைச்
சீயேனதுமில்லாதென்செய்பணிகளகொண்டருளுந்
தாயானவிசற்கேசென்றுதாய்கோத்துமபீ.

(ப - ணா.) நாயேனை - நாயினேனை, தன் அடிகள் பாடுவித்த-
தன் திருவடிகளைப் பாடச்செய்த, நாயகனை - தலைவனை, பேயே
னது-பேயை நிகர்த்தவனாகிய எனது, உன்னம் பிழை பொறுக்கும்-
மனக்குற்றங்களைப் பொறுத்தருள்கின்ற, பெருமையனை - பெருமை
யையுடையவனை, சீ ஏதும் இல்லாது - இகழ்ச்சி சிறிதுமின்றி, என்
செய்பணிகள் கொண்டருளும் - என்செய் தொண்டுகளை பேற்றரு
ளுகின்ற, தாய் ஆன ஈசற்கே - தாய்போன்ற ஈசனாகே, சென்று
ஊதாய்-போய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பீ - அரசவண்டே, ஏ-று.

(க - ணா.) அரசவண்டே, என்னைக்கொண்டு தன்னைப் பாடு
வித்துக்கொண்டவனும், என் பிழைபொறுத்து என் பணிகொண்
டருள்வோனு மாகிய சிவபிரானிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக என்
பது.

(வி - ணா.) உள்ளப்பிழை - தீயன சிந்தித்தல்முதலியன. (கஉ)

நான் நனக்கன்பினமைநானுந்தானுமறிவோந்
தானென்னையாட்கொண்டதெல்லாருந்தாமறிவா
ரானகருணையுமங்குற்றேதானவனே
கோனென்னைக்கடக்குளிர்த்துதாய்கோத்துமபீ.

(ப - ணா.) நான் - யான், தனக்கு அன்பு இன்மை - தனக்கு
அன்புடைய எல்லாமையை, நானும் தானும் அறிவோம் - நானும்
தானுமே அறிவோம், தான என்னை ஆட்கொண்டது-தான் என்னை
ஆட்கொண்டருளினதை, எல்லாரும் தாம் அறிவார் - எல்லாரும்

அறிவாகன், ஆனகருணையும் அங்கு உற்றே - உண்டாகிய கருணையும் அவ்விடத்தி மிகுந்தே, தான் அவனே கோன்-நானாகிய அவனே இறைவனா யெழுந்தருளி, என்னைக்கூட - என்னைச்சேர, குளிர்ந்த ஊதாய் - குளிர்ச்சியாய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பி - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, இறைவனிடத்து நான் அன்பிலேன் என்பதை அவனும் நானுமே யறிவோம், அவன் என்னை யாட்கொண்டதை யெல்லாரு மறிவாகன், ஆதலால் அவன் தன் கருணையால் என்னை வந்து தானே சேருமபடி ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) அன்பின்மை - அன்பில்லாமை. குளிரந்தாதல் - மெல்ல ஆதுதல். (கஉ)

கருவாயுலகினுக்கப்புறமாயிப்புறத்தே
மருவாமலாக்குழன்மாதினொடுமவந்தருளி
யருவாய்மறையிலந்தனனாயாணடுகொண்ட
திருவானதேவர்க்கேசென ஹதாய்கோத்துமபி.

(ப - னா.) உலகினுக்கு - பிரபஞ்சத்துக்கு, கரு ஆய் - பிறப்பிடமாய், அப்புறம் ஆய் - அப்பாலாகி, இ புறத்தே - இவ்விடத்தில், மரு ஆ - மணமநிறைந்த, மலர் - மலராயணிந்த, குழல் - கூடதலையுடைய, மாதினொடும் - உமாதேவியாரோடும், வந்து அருளி-எழுந்தருளி, அரு ஆய் - அருவாகி, மறை பயில்-வேதங்களை யோதுகின்ற, அந்தணன் ஆய் - வேதியனாகி, ஆண்டுகொண்ட - என்னை ஆண்டு கொண்டருளிய, திரு ஆன தேவறகே - அழகாகிய தேவனுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பி - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, பிரபஞ்சத்துக்கு முதல்வனாகிய சிவ பெருமான் எம்பெருமாட்டியோடும் இவ்விடத்து வேதியனா யெழுந்தருளி என்னை யாணடுகொண்டமையால் அவனிடத்தே சென்று ஊதக்கடவை யென்பது.

(வி - னா.) கரு - பிறப்பிடம். அரு - உருவமின்மை. (கசு)

நானுமென்சிந்தையுநாயகனுக்கெவ்விடத்தோர்
தானுந்தன்றையலுநதாழ்சடையோனாண்டிலனேல்
வானுநதிசைகளுமாகடலுமாயபிரான்
மேனுநதுசேவடிக்கேசென் ஹதாய்கோத்துமபி.

(ப - னா.) தாழ்சடையோன் - நீண்ட சடையையுடைய சிவ பெருமான, தானும் தன் தையலும் - தானும் தன் தேவியுமாயெழுந்தருளி, ஆண்டிலனெல் - ஆண்டிலனாயின, நானும் - யானும், என் சிறதையும் - என மனமும், நாயகனுக்கு - எமது தலைவனுக்கு, எ இடத்தோம் - எவ்விடத்தோமாவோம், வானும் - ஆகாயமும், திசைகளும் - திசைகளும், மா கடலும்-பெரிய கடல்களும், ஆய - ஆகிய, பிரான் - உபகாரமுடையோனது, தேன் உருது - தேவசொசரி கின்ற, சேவடிக்கே - திருவடிகளுக்கே, சென்று ஊதாய - போய் ஊதக்கடவை, கோ துமபீ - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, இறைவன் இறைவியோடு மெழுக்தருளி என்னை யாட்கொன்னாவிடின நான் இறைவனுக்குரியனாகேன, அகனது திருவடியின்கண்ணே சென்று ஊதவாயாக என பது.

(வி - னா.) தாழ்சடை - தொங்குகின்ற சடையெனினுமாம்.

உள்ளப்படாததிருவுருவையுள்ளுதலும்
கள்ளப்படாதகளிவந்தவானகருணை
டுவள்ளப்பிரானெம்பிரானெனனைவேறேயாட்
கொள்ளப்பிரானுக்கேசென்றாதாய்கோததுமபீ.

(ப - னா.) உள்ளப்படாத - நினைக்க வொண்ணாத, திருவுருவை - திருவுருவத்தை, உன்னுதலும் - நினைத்தலும், கள்ளப்படாத - ஒளிக்காத, களிவந்த - களிப்புமிருந்த, வான் கருணை வெள்ளம் - மேலாகிய கருணைப்பெருக்கை யுடையவனும், எம்பிரான் - எம்பிரானுமாகி, என்னை - அடியேனை, வேறே - வேறுகவே, ஆட்கொள் - அடிமைகொண்ட, அப்பிரானுக்கே - அந்த உபகார சிலனுக்கே, சென்று ஊதாய - போய் ஊதக்கடவை, கோ துமபீ - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, தன் திருவுருவை நினைத்தளவில் கருணைப்பெருக்கை யுடையவனும் என்னை யடிமைகொண்ட உபகாரகனுக்குச்சென்று ஊதக்கடவையென்பது.

(வி - னா.) உள்ளுதல் - நினைத்தல். வான் - மேன்மை, (கசு)

பொய்யாய்செல்வத்தேபுக்கழுந்திராடோறு
மெய்யாக்கருதிக்கிடந்தேனையாட்கொண்ட
வையாவென் னொருயிரேயம்பலவாவெனறவன்றன்
செய்யார்மலாடிக்கேசென்றுதாய்கோத்தும்பீ.

(ப - னா.) பொய் ஆய - பொய்யாகிய, செல்வத்தே - செல்வத்தின்கண்ணே, புக்கு அழுந்தி - சென்றழுந்தி, நான் தோறும் - தினந்தோறும், மெய் ஆகருதி கிடந்தேனை - உண்மையாயெண்ணிக்கிடந்த என்னை, ஆட்கொண்ட - அடிமைகொண்ட, ஐயா - ஐயனே, என் ஆ உயிரே - என் அரிய வுயிரே, அம்பலவா - பொன்னம்பலவனே. என்று - என்று துதித்து, அவன் தன் - அவனது, செய்யார் மலா - செந்நிறம்பொருந்திய தாமரை மலர்போன்ற, அடிக்கே - திருவடிகே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, கோதும்பீ - அரசவண்டே, ஏ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, பொய்ச்செல்வத்திலேசென்றழுந்தி அதனை மெய்யெனக் கருதிக்கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட ஐயனே, என் அரியவுயிரே, பொன்னம்பலவனே என்றுதுதித்து அவன் திருவடிககண்ணே சென்று ஊதக்கடவை யெனபது.

(வி - னா.) ஆருயிர் - அருமையாகிய வுயிர். பெருமை ஆசை பேராசையென வந்தாறபோல, அருமை உயிர் ஆருயிர் எனவந்தது.

தோலுந்துகிலுங்குழையுஞ்சுருடோமும்
பால்வெள்ளைநீறும்பசுஞ்சாந்தும்பைங்கிளியுஞ்
சூலமுந்தொக்கவளையுமுடைத்தொன்மைக்
கோலமேநோக்கிக்குளிர்ந்துதாய்கோத்தும்பீ.

(ப - னா.) தோலும் - தோலும், துகிலும் - ஆடையும், குழையும் - குண்டலமும், சுருள் தோமும் - சுருண்ட காத்தனியும், பால்வெள்ளைநீறும் - பால்போலும் வெண்மையாகிய திருவெண்ணீறும், பசுஞ்சாந்தும் - பசுமையாகிய சந்தனமும், பைங்கிளியும் - பசிய கிளியும், சூலமும் - சூலமும், தொக்க - திரண்ட, வளையும் - வளையலும் (ஆகிய இவற்றை) உடை - உடைய, தொன்மை கோலம் ஏ

நோக்கி - பழமையாகிய திருக்கோலத்தையே நோக்கி, குளிர்ந்து ஊதாய் - குளிர்ச்சியாய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பி - அரச வண்டே, எ - று.

(க - னா) அரசவண்டே, தோல் துகில் முதலியவற்றை யுடைய இறைவனது திருக்கோலத்தை நோக்கி ஊதக்கடவை என்பது.

(வி - னா.) அரத்த காரீச்சுர கோலங் கூறப்படுதலால் தோல் குழை நீறு முதலியவற்றை இறைவனுக்கும், துகில் தோடு பசுந் சாந்து முதலியவற்றை இறைவிக்கும் கொள்க. (கஅ)

கள்வன்கடியன்கலதிறிவனென் னாதே
வள்ளல்வரவரவந்தொழிந்தானென மனத்தே
யுள்ளத்துறுதுயரொன்றொழியாவண்ணமெலலாந்
தெள்ளுக்கழலுகக்கேசென்றாதாய்கோத தும்பி.

(ப - னா.) கள்வன் - திருடன், கடியன் - கொடியன், கலதி - மூதேவி, இவன் என்னாதே - இவனென்றிகழாமல், வண்ணல் - பரமோதாராகிய சிவபிரான், வர - ர - நாளுக்கு நான், என மனத்தே வந்து ஒழிந்தான் - என் மனத்தினுண்ணே வந்தொழிந்தான், உன் னதது உறு - மனத்திற் பொருத்தது, துயர் எல்லாம் - துன்பங்க னெல்லாவற்றையும், ஒன்று ஒழியாவண்ணம் - ஒன்று நீங்காத வண் ணம், தெள்ளும் கழலுககே - தெளிந்த திருவடிககே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பி - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா) அரசவண்டே, இவன் கள்வனாகிய கலதியென் றிகழாமல் என் மனத்தில் வந்து குடியிருந்தவனாகிய இறைவனது திருவடியின் கண்ணே சென்று நமது துன்பங்களை யெல்லாம் ஒன் றொழியாமற் சொல்லி ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) கலதி - சேட்டை (மூதேவி). (கக)

பூமேலயனோமொ லும்புகலரிதென்
றேமாரிநிற்கவடியேனிறுமாக்க
நாய்மேற்றவிசிட்டெனராய்ப்பொருட்படுத்த
திமேனியானுக்கேசென்றாதாய்கோத்தும்பி.

(ப - னா.) பூமேல் அயனோடு - தாமமைமலர்மே விருக்கின்ற பிரமனோடு, மாலும் - திருமாலும், புகல் அரிது என்று-சொல்லுதல் அரிதாமென்று, மொறி நிறக - தடுமாறி நிறகவும், அடியேன-தொண்டனேன், இறுமாகக - இறுமாககவும், நாய் - நாய் போலவேனை, மேல் தவிச ஓட்டு - மேலாகிய ஆசனத்தில வைத்து, நன்றாய்-நன்மையாக, பொருளபடுத்த - என்னை ஒரு பொருளாகக்கொண்ட, தீமேனியானுக்கே - நெருப்புப்போலும் திருமேனியை யுடையவனாகிய சிவபெருமானுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய ஊதககடவை, கோ தம்பீ - அரசவண்டே, ஏ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, பிரமனும் திருமாலும் தடுமாறவும் அடியேன இறுமாப்படையவம், நாயகரு மேலான ஆசனமிட்டாற் போல அடியேனை யோரபொருளாகக் கொண்டாண்டருளின சிவபெருமானிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா) மொறல் - தடுமாறல். இறுமாத்தல் - அகங்கரித்தல். தவிச - ஆசனம். (20)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தெழிலாளனாம்.

—கடன—

சிவனோடடைவு.

—க—

காலடித்தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாலும்பன்றியாய்ச்சென்றுணரத்திருவடியை யுருநாமறியவோரந் தன்னையாணடுகொண்டா நொருநாமமோருருவமொன்றுமில்லாற்காயிரந் திருநாமமபாடிநாதெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா) திருமாலும் - விட்டுணுவும், பன்றி ஆய் - பன்றி யுருவாகி, சென்று - போயிடாததம், உணரா - அறியாத, திருவடி - திருவடியை, உருநாம அறிய - வடிவத்தோடு யாம் அறியும் வண்ணம், ஓர் அநதணன் ஆய் - ஒருவேதியனாகிவந்து, ஆண்டுகொ

ண்டான் - ஆண்டுகொண்டருளினவனைய, ஒரு நாமம் - ஒரு பெயர், ஓர் உருவம் - ஒருவடிவம், (என்னும்) ஒன்றும் இல்லாதரு - ஒன்று மில்லாதவனாகிய சிவபெருமானுக்கு, ஆயிரம் திருநாமம் பாடி - ஆயிரம் திருநாமங்கள் அமைத்தப்பாடி, நாம் - யாம், தென்னேணம் கொட்டாமோ - தென்னேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - ணா) திருமாலும் வராகவருவாய் நிலத்தைக்கீண்டும் அறியாத திருவடியை உருவத்தோடு யாம் அறியும்வண்ணம் ஒருவேதிய னுடையுருத்தருளி எம்மையாண்கொண்ட நாமரூப ரகிதனாகிய சிவபெருமானுக்கு ஆயிரம் திருநாமங்களைச் சொல்லி நாம் தென்னேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - ணா.) * திருமாலும் என்ற வும்மை உபாவுகிறப்பு. தென்னேணம் - மகளிரா வீனையாட்டிலொன்று. (க)

திருவாராபெருந்துறைமேயபிரானென்பிறவிக்
கருவேரறுத்தபினயாவனாயுங்கண்டதில்லை
யருவாயுருவமுமாயபிரானவன்மருவுந்
திருவாராபாடிநாந்தென்னேணங்கொட்டாமோ.

(ப - ணா) திரு ஆ - அநீ - நிறைந்த, பெருந்துறை மேய - திருப்பெருந்துறையில எழுந்தருளிய, ிரான் - உபகார சீலன், என் பிறவி கரு - என் பிறவிக்கு மூலமாயிருக்கிற வினைகளை, கேர் அறுத்தபின - வேரறுத்த பின்னா, யாவனாயும் கண்டதில்லை - ஒருவனாயுந் கண்டதில்லை, அரு - ஆய் - அருவமாகி, உருவமும் ஆப - உருவமுமாயிருக்கிற, பிரான் அவன் - உபகார சீலனாகிய அவன், மருவும் - எழுந்தருளியிருக்கிற, திருவாராபாடி - திருவாராணாப்பாடி, நாம் - யாம், தென்னேணம் கொட்டாமோ தென்னேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - ணா.) திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமான் என் பிறவியை வேர்களைந்த பின்னே யான அவனை யன்றி வேறொருவனாயுந் கண்டதில்லை, அவன் எழுந்தருளியிருக்கிற திருவாராணா என்னுந் திருப்பதியைப்பாடி நாம் தென்னேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - ணா.) திரு - செல்வம் எனினு மமைவும்.

(உ)

அரிக்குமபிரமற்குமல்ல, ததேவா கட்டுந்
தெரிக்குமபடித்தனறிநின்றசிவமவந்துநம்மை
யுருக்கும்பணிகொள்ளுமெனபதுகேட்டுலகமெல்லாஞ்
சிரிக்குந்திறம்பாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா) அரிக்கும் பிரமற்கும் - திருமாலுக்கும் பிரமனுக்
கும், அல்லாத தேவாட்டும் - அவனாயல்லாத மற்றைத் தேவர்க
ளுக்கும், தெரிக்குமபடித்தன அனறி நின்ற - (இன்னபடி யென்று)
தெரிவிக்கும்படிக்கலலாமல் நின்ற, சிவம் வந்து - சிவமே வந்து,
நம்மை - எம்மை, உருக்கும் பணிகொள்ளும் என்பது கேட்டு - மன
முருக்கும்படியான தொண்டுகொள்ளும் எனபதைக் கேட்டு, உலகம்
எல்லாம் - உலகத்தார் எல்லாரும், சிரிகும் திரிம்பாடி - சிரிகும்
வித்ததைப்பாடி, தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம்
அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா.) திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் அறியவொண்ணாத
சிவமே நம்மை மனமுருகப்பண்ணித் தொண்டுகொள்ளும் எனப
தைக் கேட்டு உலகத்தாரெல்லாரும் சிரிக்கும்படியைப் பாடியாம்
தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா) அல்லாத தேவா - இங்கிரன் முதலானோ. உருக்
கும் பணிகொள்ளும் எனபதற்கு மனதையுருகப்பண்ணும், தொண்
டுகொள்ளும் என்றுணர்த்தலுமாம். உலகம் என்றது உலகத்திலுள
னாரா. (ங)

அவமாயதேவரவகதியிலழுந்தாமே
பவமாயங்காத்தென்னைபாண்டுகொண்டபரஞ்சோதி
நவமாயசெஞ்சுடாநல்குதலுநாமொழிந்து
சிவமானவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) அவம் ஆய தேவர் - வீணைய தேவரது, அவகதி
யில் அழுந்தாமே-பயனற்ற கதிகளிற்படியாமல், பவம் மாயம் காத்து-
பிறவியாயத்தைத் தடுத்தது, என்னை ஆண்டுகொண்ட - என்னை ஆண்
டுகொண்டருளின, பரஞ்சோதி - பரஞ்சுடரானது, நவம் ஆய - நுத
னமாகிய, செம்மைசுடா நல்குதலும்-செவ்வியவொளியைக் கிருபை

செய்தலும், நாம் ஒழிந்து - அச்சம் நீங்கி, சிவம் ஆன ஆறு-சிவமான விதத்தை, பாடி-பாடி, தென்னேணம் கொட்டாமோ - தென்னேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா.) வீண் தெய்வங்களின் தூர்க்கதிகளிற் செல்லாமல் என் பிறப்பொழிதது என்னை யாட்கொண்டருளின பாஞ்சோதி எனக்குக் கிருபைசெய்தலும் அச்சமற்றுச் சிவமான விதத்தைப்பாடி நாம் தென்னேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா.) பாஞ்சோதி, செஞ்சுடர் இரண்டும் சிவபெருமா னைக்குறித்ததெனக் கோடலுமாம். நாமொழிந்து எனபதற்கு நாம் என்னும் சிவத்துவம் ஒழிந்தது எனினுமாம். (ச)

அருமந்ததேவரயன்றிருமாற்கரியசிவ
முருவந்துபூதலதகோருகப்பெய்தக்கொண்டருளிக்
கருவெந்துவீழக்கடைக்கணித்தென்னுளம்புகருந
திருவந்தவாபாடித்தெள்ளே ஓங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) அருமந்த - அருமருந்தன்ன, தேவர் - தேவர்கள், அயன் - பிரமன், திருமாற்கு - திருமால் என்னும் இவர்களுக்கு, அரிய - அருமையாகிய, சிவம் - சிவமானது, உருவந்த - உருக்காடு எழுந்தருளி, பூதலததோர் - நிலவுலகத்தா, உகப்பு வய்த - களிப்ப டைய, கொண்டு அருளி-எம்மை யடிமைகொண்டருளி, கருவெந்து வீழ - என் பிறவித்தொடா வெந்து வீழப்படி, கடைக்கணித்தது - கடைக்கண்ணால் நோக்கி, என் உன்னம் புகுந்த - என் மனத்திற்புகு ந்ததனால், திருவந்த ஆறு பாடி - மேன்மையுண்டான விதத்தைப் பாடி, தென்னேணம் கொட்டாமோ - தென்னேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா.) பிரம விட்டுணுக்களுக்கும் அரிதாகிய சிவபெருமா ன் உலகத்தார்களிக்க எம்மை யடிமைகொண்ட மேன்மையைப்பாடி நாம் தென்னேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா.) அருமந்த தேவர் என்பதற்கு அருமந்ததேவராகிய எனப்பொருள்குறி அயன திருமால் எனபதற்கு விசேடணமாகி னுமமையும். (கு)

அனாயாடுநாகமசைத்தபிரானவனியின்மேல்
வனாயாடுமங்கைதன்பங்கொடும்வந்தாண்டதிற
முனாயாடவுள்ளொளியாடவொண்மாமலாக்கண்களினீர்
தனாயாடுமாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) அனா - திருவனாயில், ஆடும் நாகம்-ஆடுமியல்புள்
ள நாகத்தை, அசைத்தபிரான் - கட்டினபிரான், அவனியின்மேல்-
பூமியின்மீது, வனா ஆடும் மங்கை தன பங்கொடும் - மலைமகளாகிய
உமாதேவி பாகததோடும், வந்து ஆண்ட-வந்தாண்டருளின, திறம் -
விதத்தை, உனா ஆட - சொல்லவும், உன் ஒளி ஆட - எம்மனத்தின்
கண் ஒளி விளங்கவும், ஒன் - ஒட்பமாகிய, மா மலா கண்களில்-அழ
கிய தாமரைமலாபோலுங் கண்களில், நீர் - நீரானது, தினா ஆடும்
ஆறு பாடி - அலைவீசும் விதத்தைப்பாடி, நாம் - நாம, தெள்ளேணம்
கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா) நாகாபரணஞகிய சிவபெருமான் பூமியின்மீது உ
மாதேவிபாகஞ யெழுந்தருளி எம்ம யாண்டருளின விதத்தைப்பாடி
நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா) அசைத்தல் - கட்டுதல். வனா - மலை. உனாயாட
என்பதற்கு சொல்தமொற எனினுமாம். (சு)

ஆவாவரியயனிந்திரனவானோர்க்கரியசிவன
வாவாவென்றென்னையுமபூதலத்தேவலித்தாண்டுகொண்டான்
பூவாரடிச்சுவடென்றலைமேற்பொறித்தலுமே
தேவானவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) ஆவா - அத்தோ, அரி - திருமால், அயன் - பிர
மன்; இந்திரன் - இந்திரன், வானோக்கு - மறைந்த சேவகன் ஆ
கிய இவர்களுக்கு, அரிய - அருமையாகிய, சிவன் - சிவபெருமான்,
வாவா என்று - வருக வருகவென்று, என்னையும் - ஒன்றாக்கும் பற்
ருத சிறியேனையும், பூதலத்தே, நிலவுலகத்தின் கண்ணே, வலித்து
ஆண்டு கொண்டான் - வலிந்து ஆட்கொண்டருளி, பூ ஆ - தாமரை
மலாபோன்ற, அடிசுவடு - திருவடிச் சுவட்டை, என தலை மேல் -
என் சிரத்தின்மீது, பொறித்தலும் - நாட்டுதலும், தே ஆன ஆறு

பாடி - எனக்குத் தெய்வத்தன்மை யுண்டான வித்ததைப்பாடி, தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயர்துமோ, எ - று.

(க - னா.) திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்களுக் கருமை யாகிய சிவபெருமான் என்னை வலியவந்தாண்டருளித் தன திருவடியை என் சிரத்திற் சூட்டுதலும் எனக்குத் தெய்வத்தன்மை யுண்டானவித்ததைப்பாடி நாம் தெள்ளேணம் அயர்துமோ என்பது.

(வி - னா.) ஆவா - இரக்கக்குறிப்பு. பொறித்தல் - பதியவைத்தல். சுவடு - அடையாளம். (எ)

கறங்கோலைபோல்வதோகாயப்பிறப்போடிற் பென்னு
மறம்பாவமென்றிரண்டச்சந்தவித்தென்னையாணுகொண்டான்
மறந்தேயுந்தன கழனுன் மறவாவண்ணநல்கியவத்
திறம்பாடல்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) கறங்கு ஓலை போல்வது - சுழலுகிற சுருளோலை போலவதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, காயம்பிறப்போடு - உடம்பின்தோற்றத்துடன், இறப்பு என்னும் - கேடு என்கிற, அறம் பாவம் என்ற - புண்ணியபாவம் என்கிற, இரண்டு அச்சம் தவித்தது - இரண்டு அச்சங்களையும் நீக்கி, என்னை ஆண்டுகொண்டான் - என்னை ஆண்டு கொண்டருளினான், மறந்தேயும் - மறந்தாயினும், தன் கழல் - தன் திருவடியை, நான் மறவா வண்ணம் - நான் மறவாதவித்ததை, நல்கிய - அருளிய, அதிறம் பாடல்பாடி - அந்தப் பெருங்குணத்தைப் பாடலாகப்பாடி, நாம் - யாம், தெள்ளேணங் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயர்துமோ, எ - று.

(க - னா.) சுருளோலைபோலச் சுழல்கின்ற பிறப்பிறப் பென்னும் அச்சமொழித் தென்னை யாணுகொண்ட சிவபிரான தன் திருவடியை நான் மறவாவண்ணம் அருள்செய்த வித்ததைப் பாடி நாம் தெள்ளேணம் அயர்துமோ என்பது.

(வி - னா) என்ற இரண்டு என்றிரண்டெனத் தொகுத்தது, இணியபாவங்களே பிறப்பிறப்புக்களுக்குக் காரணமாதலால் "பிறப்பாடிற் பென்னு மறம்பாவம்" என்றார். (அ)

கன்னொருரித்தென்னவென்னையுந்தன்கருணையினுற்
பொன்னூர்கழல்பணித்தாண்டபிரான்புகழ்ப்பாடி
மின்னேர் துடங்கிடைச்செநதுவாவாய்வெண்ணகையீர்
தென்னுதென்னுதென்னுதென்னுணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) கல் - கல்லில், நார் உரித்தென்ன - நாரூரித்தா
போல, என்னையும் - (மனவலியனாகிய) என்னையும், தன் கருணைய
னூல் - தன் கிருபையினால், பொன் ஆர் கழல் பணித்தது - பொன்போ
லும் அருமையாகிய திருவடியை வணங்குவீர்த்தது, ஆண்ட பிரான் -
ஆண்டருளின உபகாரசிலனது, புகழ் பாடி - புகழைப்பாடி, மின்
னோ - மின்கொடியை நிகர்த்த, துடங்கு இடை - துவங்கின்ற
இடையினையும், செம் தவா வாய் - செம்மையாகிய பவளம்போலும்
அதரத்தையும், வெள நகையீர் - வெள்ளிய முழுவலையுமுடைய மாதா
களே, தென்னு தென்னு என்று-தென்னு தென்னுவென்று, தென்
னேணங் கொட்டாமோ - தென்னேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா.) கல்லிலே நார் உரித்தாற்போல என்னையுந்தன் கரு
ணையினால் ஆனுகொண்ட சிவபெருமானது பெரும்புகழைப் பாடி
நாம் தென்னேணம் அயாதுமோ என்பது.

ஸரி

(வி - னா.) “கன்னொருரித்தென்ன” என்றது அரிய செயலுக்
கெடுத்தகாட்டுவதோ ருவமை. மின் வா எனப்பிரித்தது மின்னி
னது அழகைக்கொண்ட எனினுமாம். (சு)

கனவேயுநதேவாகள்காண்பரியகனைகழலோன்
புனவேயனவளைததோளியொடும்புகுநதருளி
நனவேயெனைப்பிடித்தாட்கொண்டவாநயநதுநெஞ்சம்
சினவேற்கனோமலகத்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) கனவேயும் - கனவிலாயினும், தேவாகள் காண்பு
அரிய - தேவர்கள் காணாதல் அருமையாகிய, கனை கழலோன்-சத்தி
கின்ற வீரக்கழலுத்தரித்த திருவடியையுடையவன், புனம் வேய்
அனன் - புன மூங்கிலை நிகர்த்த, வளை - தொடியணிந்த, தோளியொ
டும் - தோள்களையுடையவளாகிய உமாதேவியோடும், புகுந்தருளி -
கழுந்தருளி, நனவே - நனவின் கண்ணே, என்னை பிடித்து - என்

னைப்பற்றி, ஆட்கொண்ட ஆறு - ஆட்கொண்டவிதத்தை, நெஞ்சம் நயந்து - மனத்தால் விரும்பி, சினம் வேல் கண் - கோபத்தையுடைய வேல் போன்ற கண்களில், நீர் மலக - நீர் நிறைய, தெள்ளேண கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயாதுமோ, ஏ - று.

(க - னா.) தேவர்கள் கனவினுங் காண்பதற்கரிதாகிய திருவடியையுடைய சிவபெருமான், உமாதேவியோடு நனவின் கண்ணே யெழுந்தருளி யென்னை வலிநதாண்டுகொண்ட விதத்தை விரும்பி நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா.) கனைததல் - சத்தித்தல். நனவு - சாகசிராவத்தை. நயத்தல் - விரும்புதல். (க௦)

கயன்மாண்டகண்ணி தன்பங்கனெனைக்கலந்தாண்டலுமே
யயன்மாண்டருவினைச்சுற்றமுமாண்டவனியினமேன
மயன்மாண்மெற்றுள்ளவாசகமாண்டென்னுடைய
செயன்மாண்டவாபாடிததெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) கயல்மாண்ட - கயல்மீனினும் மாடிலுமைப்பட்ட, கண்ணிதன் பங்கன - கண்களையுடையவளாகிய உமாதேவிபாகன், என்னை கலந்து ஆண்டலும் - என்னை யடைந்து ஆண்டருளுதலும், அயல்மாண்டு-அயன்மை அற்று, ஒரு வினை சுற்றமும மாண்டு-அரி யவினை வயத்தான வந்துகூடின உறவு அற்று, அவனியின்மேல் மயலமாண்டு-பூமியின்மீதுள்ள மயக்கம் அற்று, மற்ற உன்ன வாசகம் மாண்டு - மறறுமுன்ன சொற்கள் அற்று, என்னுடைய செயல் மாண்டஆறு பாடி-என்னுடைய செய்கையும் அற்ற விதத்தைப்பாடி, தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயாதுமோ, ஏ-று.

(க - னா.) உமாதேவி பங்கனாகிய சிவபிரான் என்னை வலிய வந்தாண்டருளுதலும், பகையுறவு முதலாயின வொழிந்தவிதத்தைப் பாடி நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா.) சுற்றம் அடுத்து வருதலால் அயன்மை பகைமைக்காயிற்று. (க௧)

முத்திக்குமுன்றுமுனிவர்குழாநனிவாட
வததிக்கருளியடியேனையாண்டுகொண்டு
பத்திக்கடலுட்பதித்தபரஞ்சோதி
தித்திக்குமாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) முனிவர் குழாம் - முனிவர் கூட்டம், முத்திக்கு உழன்று - முத்தியின்பொருட்டு உழன்று, நனிவாட - மிகவும் வாடாநிற்க, அத்திக்கு அருளி - யானைக்கு அருள்செய்து, அடியேனை ஆண்டுகொண்டு - அடியேனையும் ஆண்டுகொண்டருளி, பத்திக்கடலுள் - பத்தியாகிய கடலில், பதித்த - அழுத்துவித்த, பரஞ்சோதி - பரஞ்சுடர், தித்திக்கும் ஆறுபாடி - எமக்கு இனிக்கும் வித்ததைப்பாடி, தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயர்துமோ, எ - று.

(க - னா.) முனிவர் கூட்டம் முத்தியை விரும்பி யுழலாநிற்க, யானைக்கருளி அடியேனையும் ஆண்டுகொண்டருளி பத்திக்கடலுள் அழுத்துவித்த சிவபெருமான் எனக்கு இனிக்கும் வித்ததைப்பாடி நாம் தெள்ளேணம் அயர்துமோ என்பது.

(வி - ௧௦.) அத்திக்கருளினது திருவானைக்காவில். (4௨)

பார்பாடுன்பாதாளர்பாடும்விண்ணோர்தம்பாடு
மாஃபாடுஞ்சாராவகையருளியாண்டுகொண்ட
நேர்பாடல்பாடிநினைப்பரியதனிப்பெரிபோன்
சீர்பாடல்பாடிநாத்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) பார்பாடும் - பூலோகத்தாரிடத்தும், பாதாளர்பாடும் - பாதாளலோகத்தாரிடத்தும், விண்ணோர் பாடும் - தேவலோகத்தாரிடத்தும், ஆஃபாடும் சாராவகை - எவரிடத்தும் சென்று சேராதவகையினை, அருளி - அருள்செய்து, ஆண்டுகொண்ட - ஆண்டு கொண்டருளின, நோபு ஆடல்பாடி - நேர்ச்சியாகிய திருவினையாடலைப்பாடி, நினைப்பு அரிய - நினைத்தல் அருமையாகிய, தனி - ஒப்பற்ற, பெரியோன் - பெருமையுடையோனது, சீர்பாடல் பாடி - சீர்பாடலைப்பாடி, நாம் - யாம், தெள்ளேணங்கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயர்துமோ, எ - று.

(க - ண.) பூமி முதலிய மூன்றிடத்தும் சென்று பழகி
என்னை யாட்கொண்டருளின சிவபெருமானது திருவிளக்கொள்கை
பெருமையையும் பாடி நாம் தெள்ளேணம் அயர்துமோ என்பது

(வி - ண.) பாடி - ஏழனுருபு. “பாபாபாபும் பாநனர்பாபும்
விண்ணோதம்பாபி மாபாபிஞ் சாராவகை யருளி” என்றது, தேவ
கதி, நாககதி, மக்கக்கதி என்னு முக்கதியினஞ்சென் மழலாம
லாண்டருளி யெனறபடி. (கஉ)

மாலேபிரமனேமற்றொழிந்ததேவாகளே
தூலேதுழைவரியானுண்ணிட்டுய்வந்தடியேன்
பாலேபுகுந்துபரிந்துருக்குமப வகத்தாற்
சேலோகண்ணீர்மல்கத்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - ண) மாலே - திருமாலும், பிரமனே - பிரமனும், ஒழி
ந்த தேவாகளே - மற்றுமுள்ள தேவாகளும், தூலே - தூல்களும்,
துழைவு அரியான் - மட்டுக்கட்டுதல் அருமையானவன், துண்ணி
யன ஆய் வந்த - துண்ணியனாகி யெழுந்தருளி, அடியேன் பால்
புகுந்த - அடியேன் பக்கல் புகுந்த, பரிந்த - இரங்கி, உருக்கும் -
மனமுருக்குகின்ற, பாவகத்தால் - (அவனது) பேரியல்பால், சேல் -
சேலபோன்ற, வா-அழகாகிய, கண்-கண்களில், நீராமலக - நீர்ததும்ப,
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ-தெள்ளேணம் அயர்துமோ, ஏ-று.

(க - ண) திருமால் முதலியோருக்கும் அரியனாகிய சிவபெ
ருமான் என்னிடத்தே யெழுந்தருளி, என்மனமுருகச்செய்த பெரு
ங்கருணையைகருறித்துக் கண்களில் நீர்ததும்பாநிற்க நாம் தெள்ளே
ணம் அயர்துமோ என்பது.

(வி - ண.) மாலே முதலியவற்றின் ஏகாரங்கள் எண்ணுப்
பொருளன. பாவகம் - பெருங்குணம் (கருணை.) (கச)

உருகிப்பெருகியுளங்குளிரமுகந்துகொண்டு
பருகற்கினியபரங்கருணைத்தடங்கடலை
மருவித்திகழ்தெனனன்வார்கழலேநினைந்தடியோர்
கருணைப்பரவிநாதெள்ளேணங்கொட்டாமோ

(ப - னா.) உருகி பெருகி - உருகிப் பெருக்கமடைந்து, உள் னாம் குளிர - மனங்குளிர, மூகந்து கொண்டு - மொண்டு கொண்டு, பருகற்கு - பருகுதற்கு, இனிய - இனிதாகிய, பரம் கருணை - பெருங்கருணையாகிய, தடம் கடலை - பெரிய கடல் போல்பவனை, மருவி - அடைந்து, தென்னன் - அந்தத் தென்னவனது, வர்கழலே - கெடிய கழல்களையே, நினைந்து - கருதி, அடியோம் திருவைப்பரவி - அடியோமுடைய பெரும்பாகியததைத் துதித்து, நாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா.) உருகுசல் முதலியனசெய்து பருகுதற்கினிதாகிய பெருங்கருணைக்கடலாகிய சிவபெருமானது திருவடியையே நினைந்து, அடியோமுடைய பெரும்பாக்கியததைத் துதித்து நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா.) “கழலே நினைத்தடியோர் திருவைப்பரவி” என்ற மமையால் கழலே நினைத்ததற்குக்காரணம் திருவென்றதாயிற்று. திரு - புண்ணியம். (கரு)

புத்தன்புரந்தராதியரயன்மாற்போற்றிசெயும்
பிததன் பெருந்துறைமேயபிரான் பிறப்பறுத்த
வத்தனணிதிலையமபலவனருட்கழல்கள
சித்தமபுகுந்தவாதெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) புத்தன் - என்றும் புதுமையை யுடையவன், புரந்தரன் ஆதியா - இத்திரன்முதலான தேவரும், அயன் - பிரமனும், மால் - திருமாலும், போற்றிசெய்யும் - வணக்கஞ் செய்கின்ற, பிததன் - பிததன், பெருந்துறை மேய பிரான் - திருப்பெருந்துறையிலெழுந்தருளிய உபகாரசீலன், பிறப்பு அறுத்த அத்தன் - எமது பிறவிதனையெச் சேதித்த எமது தந்தை, அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, திலை அம்பலவன் - திலை யம்பலத்தை யுடையவன், (அவனது) அருள்கழல்கள் - அருளுருவமாகிய திருவடிகள், சித்தம் புகுந்த ஆறு - எம்மனம் புகுந்தவித்ததைக் குறித்து, தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா.) இத்திராதியர் வணங்குகின்றவனும், திருப்பெருங் துறையை யுடையவனும், எமது பிறப்பையொழித்த அத்தனும்,

திலையம்பலவனும் ஆகிய சிவபெருமானை அருளுருவாகிய திருவடிகள் எமது மனததிற்புகருதலிதத்தைக் குறித்து நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா.) புததன் - புதுமையென்னும் பண்புப் பெயரடியாகப் பிறகத பெயர். (கசு)

உவலைச்சமயங்கொளவ்வாதசாதிரமாஞ்
சவலைக்கடலுளனுக்கிடநதுதமொறுங்
கவலைக்கெடுத்தகழவினைகடந்தருளுஞ்
செயலைபரவிநாநதெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) உவலை சமயங்கள் - பொய்ச்சமயங்களும், ஒவ்வாத சாதிரம் - ஒன்றற்கொன்றெவ்வாத சாதிரங்களும், ஆம் - ஆகிய, சவலை கடலுள் ஆய் கிடந்து - மெலிவுக்குக் காரணமாகிய கடலுட்பட்டவனாகிக் கிடந்து, தமொறும் - தமொறுகின்ற, கவலை - கவறனியை, கெடுத்த - அழித்து, கழல் இணைகள் தந்த அருளும் - திருவடிகளிரண்டையம் கொடுத்தருளுகிற, செயலை - (இறைவனது திருவருளின) செய்கையை, பரவி - துதித்து, நாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ - நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா) பொய்ச்சமயம் முதலிய கடலுளழுந்தித் தமொறுகின்ற கவலையை நீக்கித் தன் திருவடியை வியனக்குத் தந்தருளின இறைவனது திருவருட்செயலைத் துதித்து நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா) உவலை - பொய். கவல் - கவற்சி. (துன்பம்.) (கஎ)

வான்கெட்டுமாருதமாய்ந்தழனீராமண்கெடினாக
தான்கெட்டினறிச்சலிப்பறியாததனமையனுக்
கூன்கெட்டுயிர்கெட்டுணாவுகெட்டுனுள்ளமுமபோய்
நான்கெட்டவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) வான் கெட்டு - ஆகாயம் அழிந்து, மாருதம் மாய்ந்து - வாயு அழிந்து, அழல் நீர் மண்கெடினும் - தீயும் நீரும் மண்ணும் அழிந்தாலும், தான் கெட்டல் இன்றி - தான் அழிதலின்றி,

சலிப்பு அறியா - சலித்தலை யறியாத, தன்மையனுக்கு-தன்மையை யுடையானுக்கு, ஊன கெட்டு - உடம்பழிந்து, உயிா கெட்டு - உயி ரழிந்து, உணர்வு கெட்டு - அறிகழிந்து, என் உள்ளமும் போய் - என் மனமும் அழிந்து, நான கெட்ட ஆறு பாடி - நானும் இறந்த விதத்தைப் பாடி, தென்னேணை கொட்டாமோ - தென்னேணைம் அயர்துமோ, எ - று.

(க - னா.) ஆகாயமுதலிய பஞ்சபூதங்களும் அழிந்த காலத் தும் தான் அழியாதிருப்பவனாகிய சிவபெருமான பொருட்டு, ஊனு யிர்முதலிய பாவு மழியப்பெற்ற விதத்தைப் பாடி நாம் தென்னே ணைம் அயர்துமோ என்பது.

(வி - னா.) மண் முதலிய நான்கு பூதங்களினும் ஆகாயம் சிறந்தமைபற்றி, “வான்” என முதற் கண் வைத்தாரா. நான் என் ரது அகவகாரத்தை. (கஅ)

விண்ணோமுழுமுதல்பாதாளத்தார்வித்து
மண்ணோமருந்தயன்மாலுடையவைப்படியோங்
கண்ணூரவந்துநின்றான்கருணைக்கழல்பாடித்
தென்னுதென்னுவுன்றுதென்னேணைக்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) விண்ணோ முழுமுதல் - தேவர்களுக்கு முழுமுத லேன, பாதாளத்தார் வித்து - பாதாளலோகத்தார்க்கு விதையாயிரு ப்பவன், மண்ணோ மருந்து - மண்ணுலகத்தார்க்கு மருந்தாயிருப்ப வன், அயன் - பிரமனும், மால் - திருமாலும், உடைய - தமக்கென வுடைய, வைப்பு - புதையலாயிருப்பவன், அடியோம் கண் ஆர - அடியோம் தண்களாற் பருக, வந்து நின்றான் - வந்து நின்றனன், (ஆலால) கருணை கழல் பாடி - அவனது கருணைவடிவாகிய திரு வடிகளைப் பாடி, தென்னு தென்னு என்று - தெனனு தெனனு வென்று, தென்னேணைம் கொட்டாமோ - தென்னேணைம் அயர்துமோ, எ - று.

(க - னா) தேவர் முதலானோர்க்கு முதல்வனும், பிரம விட் டினுக்கோரு நிதிபாலபவனும், எமது கட்புலனும் வந்து நின் றவனுட ஆகிய சிவபெருமானது திருவடிவைப் பாடி நாம் தென்னே ணைம் அயர்துமோ என்பது.

(வி - னா.) முழுமுதல், விதது, மருத்து, வைப்பு, எனபன இறைவன் முதற்காரணனென்பதை விளக்க வெழுந்தன. (௧௬)

குலம்பாடிகுகொக்கிறகுமபாடிகுகோலவனையா
ணலம்பாடிகுருசுண்டவாபாடிநாடோறு
மலம்பாடிபுனற்றிலையம்பலத்தேயாடுகின்ற
சிலம்பாடல்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா) குலம்பாடி - மேன்மையைப்பாடி, கொக்கு இற
கும்பாடி - கொக்கிறகையும்பாடி, கோல வனையான்-அழகியவனையை
யுடையவனாகிய இறைவியின, நலம் பாடி-நன்மையைப்பாடி, நஞ்
சு உண்ட ஆறு பாடி-ருசுண்டவித்ததைப்பாடி, நானதோறும்-தின
நதோறும், அலம்பு ஆ புனல் - ஒலித்தலையம் நிறைவையுமுடைய
நீர் சூழாத, சில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற-திலையம்பலத்தின் கண்
ணை நடுககின்ற, சிலம்பு ஆடல்பாடி - சிலம்பாடல்பாடி,நாம் தெ
ள்ளேணம் கொட்டாமோ - யாந்தெள்ளேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா) இறைவனது மேன்மை முதலானவற்றைப் பாடி
நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா.) அலம்பு - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். (௨௦)
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாழல்.

சிவனுடையகாருணியம்.

காலடித்தரவுகொச்சக்ககலிப்பா.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

பூசுவதும்வெண்ணீறுபூண்பதுவும்பொகராவம்
பேசுவதுநீருவாயானமறைபோலுங்காணே
பூசுவதும்பேசுவதும்பூண்பதுவுங்கொண்டென்னை
யீசனவனெவ்வுயிரகசூயிலபாணன்சாழலோ.

(ப - னா) பூசுவதம் வெண்ணீறு - பூசுவதம் திருவெண்ணீறு, பூண்பதவும் - அணிவதும், பொங்கு அரவம் - சிறுகின்றபாம்பு, திரு வாயால் பேசுவதம் - திருவாயினால் பேசுவதம், மறை போலும் - வேதம்போலும், காணேடி - பாரேடி.

பூசுவதம் பேசுவதம் பூண்பதவும் கொண்டு - பூசுவதையும் பேசுவதையும் பூண்பதையும் கொண்டதனால், என்னை - பயன யாத, ஈசன் அவன் - ஈசனாகிய அவன், எவ்வுயிரகரும - எவ்வகைப்பட்ட உயிரகருக்கும், இயல்பு ஆனான் - இயல்பாகவே இச்செய்யப்பவனாயிருக்கிறான், சாழலோ. எ - று.

(வி - னா.) சாழல் - மகளிரா விளையாட்டினொன்று. இது ஈழ தேசத்தரசனது ஊமைப் புதலவியைப் பேசுவததபோது சொல்லியது. காணேடி என்பது புதனவியை. சாழலோ என்பது ஊமைப் பெண்விடை. (க)

என்னப்பனெம்பிரானெல்லார்க்குந்தானீசன்
துன்னம்பெய்கோவணமாக்கொள்ளுமதுவென்னேடி
மன்னுகலைதுன்னுபொருண்மறைநான்கேவான்சரடாத்
தன்னையேகோவணமாச்சாத்தினன்காண்சாழலோ.

(ப - னா) என் அப்பன் - என் தந்தை, எம்பிரான் - எம்பிரான், எல்லார்க்கும் தான் ஈசன் - யாவருக்கும் தானே யீசனாயிருப்பவன், (அத்தன்மையன்) துன்னம்-தைத்ததுணியை, பெய கோவணம் ஆ - அணியத்தருத கோவணமாக, கொள்ளுமது - கொள்ளுகின்ற அத்தன்மை, என்னேடி - யாதேடி,

மன்னுகலை - நிலபெற்ற கலைகளும், துன்னு பொருள் - செறிந்த பலபொருளடங்கின, மறை நான்கு - நான்கு வேதங்களும், வான் சாடி ஆ - மேன்மை பொருந்திய சரடாக, தன்னையே - அது தன்னையே, கோவணம் ஆ சாத்தினன் - கோவணமாகச் சாத்தியருளினன், சாழலோ. எ - று.

(வி - னா.) துன்னம் - தைத்தல்.

(உ)

கோயிலசுகொடுகொலபுலித்தோனலலாடை
தாயுமிலிதநதையிலிதான் றனியனகானேட
தாயுமிலிதநதையிலிதான் றனியனாயிடினுங்
காயிலுலகனைததுங்கற்பொடிகாண்சாழலோ.

(ப - னா.) கோயில் - (இறைவனுக்கு) கோயிலாயிருப்பது,
சுகொடு - மயானம், நல் ஆடை - நல்ல ஆடையாயிருப்பது, கொல
புலிதோல - கொல்லுகின்ற புலியினது தோல, தாயும் இலிதநதை
இலி - தாயும் தநதையும் இலலாதவன், தான் தனியன் - தான
தனிமையாயிருப்பவன், கானேட - பாடேட.

தாயும் தந்தையும் இலி - தாயுந்தநதையு மில்லாதவனும், தான்
தனியன் ஆயினும் - தான் தனியனே யாயினும், காயின்
(அவன்) கோவித்தால், உலகு அனைத்தும் - எல்லாவுலகங்களும்,
கற்பொடி - கற்புள்ளாய்விடும், சாழலோ. ஏ - று.

(வி - னா.) தாயும் எனறவும்மை தநதை யென்பதனோடும்
கூட்டப்பட்டது. (உ)

அயனையநங்கனையந்தகனைச்சந்திரனை
வயனவகணமாயாவடுசெய்தானகானேட
நயனவகணமூன்றுடையநாயகனேதணடித்தாற்
சயமன்றோவானவாக்குத்தாழ்குழலாயசாழலோ.

(ப-னா) அயனை - பிரமனையும், அநகனை - மனமதனையும்,
அநதகனை - யமனையும், சந்திரனை - சந்திரனையும், வயனவகண்
மாயா - வகைகள் கொடாத, வடுசெய்தான் - வடுவுண்டாகினான்,
கானேட.

நயநகன் மூன்று உடைய - மூன்றுகளை யுடைய, நாய
கனை - தலைகளை, தணடித்தால் - ஒறுத்தால், வானவாக்கு - தேவர்
களுக்கு, சயம அன்றோ - வெற்றியலவ்வோ, தாழ்குழலாய சாழலோ.
ஏ - று.

(வி - னா.) வயனம் - வகை, வடு - தழும்பு. (ச)

தககனையுமெசசனையுந்தலையறுத்துததேவாகணந்
தொக்கனவந்தவர்தமமைததொலைத்ததுதானென்னே
தொக்கனவந்தவர்தமமைததொலைத்தருளியருள்கொடுத்தங்
கெச்சனுகருமிகைத்தலைமறறருள்ளினகாணசாமுலோ.

(ப - னா) தககனையும் - தககனையும், எச்சனையும் - யாககாத
தானையும், தலை அறுத்தது - தலை யரிந்து, தொக்கன - கூடின,
தேவர்கண்ம் வந்தவர் சமமை - தேவா கூட்டங்களாய வந்தவர்களை,
தொலைத்தது-அழித்தது, என்னே - யாதே.

தொக்கன வந்தவா தமமை - கூடி வந்தவர்களை, தொலைத்தது
அருளி-அழித்தருளி, அருள்கொடுத்தது-கிருபையைச்செய்து, அங்கு-
அவ்வீடத்தில், எச்சனுகு - யாககாததாவுக்கு, மிகைத்தலை அருளி
ண் - மிகுதியாகிய தலையை அருள்செய்தான், சாமுலோ. ஏ - று.

(வி - னா) தககன் - தககன் என்னும் வடமொழித்திரிபு.
தொலைத்தல் - அழித்தல், மிகைத்தலை பெனறது ஆட்டின தலையை.

அலரவனுமாலவனுமறியாமேயழுவருவாய்
நிலமுதற்கீழணடமுறநின்றதுதானென்னே
நிலமுதற்கீழணடமுறநின்றிலனேவிருவருதஞ்
சலமுதததாலாங்காரந்தவிராகாண்சாமுலோ.

(ப - னா) அலரவனும் - பிரமனும், மாலவனும் - திருமாலும்,
அறியாமே - அறியாமல் திகைக்க, அழல் உரு ஆய-கெருப்புருவாகி,
கீழ் நிலமுதல் - கீழே நிலமுதலாக, அண்டம் உற - ஆகாயத்தைப்
பொருந்தும்படி, நின்றது என்னேடி - நின்றதற்குக்காரணம் என்
னே.

கீழ் நிலமுதல் - கீழே நிலமுதலாக, அண்டம் உற - ஆகாய
த்தைத் தொடுப்படி, நின்றிலனே - நின்றிலனாயின், இருவரும்-மே
றசொன்ன இருவரும், தம சல முகத்தால் - தமது கோபமாகிய வா
யிலால், ஆங்காரம் தவிரா - ஆங்காரத்தைவிடா, சாமுலோ. ஏ-று.

(வி - னா.) அலா - மலா. அலரவன் - தாமரை மலரை யிட
மாக வுடையவன். சலம் - கோவம். முகம் - வாயில் (காரணம்.) (ஈ)

மலைமகளையொருபாகம்வைத்தலுமேமற்றொருததி
சலமுகத்தாலவனசடையிற்பாயுமதுவென்னே
சலமுகத்தாலவனசடையிற்பாயநிலனேற்றரணியெல்லாம்
பிலமுகத்தேபுகப்பாய்நதுபெருங்கேடாஞ்சாழலோ.

(ப - னா) மலைமகளை - பாவதியை, ஒருபாகம் வைத்தலும் -
ஒருபங்கில் அமைத்தலும், மற்றொருததி-மற்றொருததியாகியகவகை,
சலமுகத்தால் - நீருருவத்தோடு, அவன் சடையில் - அவன் சடாபா
ரத்தில், பாயுமது - பாயவது, என்னே - யாதுகாரணம்.

சல முகத்தால் - நீருருவத்தோடு, அவன் சடையில் பாய்நதில்
ளேல் - அவன் சடாபாரத்தில் பாயநதிலளாயின், தரணிபெல்லாம் -
பூமியெல்லாம், பிலமுகத்தே புப்பாயநது - பாதாளத்தினிடத்தில்
புகுமபி பாயநது, பெருங்கேடு ஆம் - பெரியகெடுதி யுண்டாகும்,
சாழலோ. எ - று.

(வி - னா) சலம் - நீர். முகம் - இவகு உருவுக்காயிற்று. அ
வன் சடையிற்பாயும் எனற குறிப்பால் மற்றொருததி யெனறது கங்
கையைக்குறித்தது. பிலம் - பாதாளம். (எ)

கோலாலமாகிக்குகைகடல்வாயனறெழுந்த
வாலாலமுண்டானவன்சதூதானென்னே
யாலாலமுண்டிலனேலனறயன்மாலுள்ளிட்ட
மேலாயதேவரெல்லாமவீடுவாகாண்சாழலோ.

(ப - னா.) கோலாலம் ஆகி - கோலாகலம் ஆகி, குகைகடல்
வாய் - ஒலிக்கின்ற கடலினிடத்தில், அன்று எழுந்த - அந்நாளி
லுண்டாகிய, ஆலாலம் - ஆலாகலவிஷத்தை, உண்டான - உண்டரு
ளினான், அவன் சதூ - அவனது சதூர்ப்பாடு, என்னே-யாதேடி.

ஆலாலம் உண்டிலனேல் - ஆலாகலவிஷத்தை யுண்டிலனாயின்,
அன்று-அந்நாளில், அயன் மால் உள்ளிட்ட - பிரம் விட்டுணுககளை
யுள்ளிட்ட, மேலாய தேவா எல்லாம் - மேன்மையாகிய தேவர்கள்
யாவரும், வீடுவா - மடிவார்கள், சாழலோ, எ - று.

(வி - னா) கோலாலம் - கோலாலம் எனத் தொகுத்தது. இதற்குப் பேரொலி பென்பது பொருள். குணாதல் - ஒலித்தல். ஆலாகலம் ஆலாலம் எனத் தொகுத்தது. வீழ்தல் - மடிதல். (அ)

தென்பாலுகந்தாடுந்தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
பெண்பாலுகந்தான்பெருமபித்தனகாணேடி
பெண்பாலுகந்திலனேற்பேதாயிருநிலத்தோர்
விண்பாலியோகெய்திவீடுவாகாண்சாழலோ.

(ப - னா) தென்பால் - தெனறிசையில், உகந்து - விரும்பி, ஆகும் - நடகம் பண்ணுகிற, தில்லைச் சிறமபலன் - தில்லைச் சிறமபலத்தான், பெண்பால் உகந்தான் - பெண்பாகத்தை விரும்பினான், பெருமபித்தன் - இவன் பெருமபித்தனாவான், காணேடி - பாறேடி.

பெண்பால் உகந்திலனேல் - பெண்பாகத்தை விரும்பிலனாயின், இரு நிலத்தோர் - இரு நிலத்தோர்கள், பேது ஆப - பேதமை யுடையாதி, இயோகு எய்தி - யோகத்தை யடைந்து, விண்பால் வீடுவா - மேலுலகத்தை யடையப்பெறுவா, சாழலோ. எ - று.

(வி - னா.) பால் - இடம். இது திசைக்காயிறு. பேதாய் என்பதை விளியாகி அறிவிலானேயெனப் பொருளுரைப்பினுமாம். ()

தானந்தமில்லான்றையடந்தநாயேனை
யானந்தவெள்ளத்தழுததுவித்தானகாணேடி
யானந்தவெள்ளத்தழுததுவித்ததிருவடிகள்
வானுந்துதேவாகட்கோவான்பொருள்காண்சாழலோ.

(ப - னா) தான் அநதம் இவலான் - தான் முடிவில்லாதவன், தன்னை அடைந்த நாயேனை - தன்னையடைந்த காயினேனை, ஆனந்த வெள்ளதது - இன்பக்கடலில், அழுந்துவித்தான் - அழுந்தச்செய்தான், காணேடி.

ஆனந்த வெள்ளதது - இன்பக்கடலில், அழுந்துவித்த திருவடிகள் - அழுந்தச்செய்த திருவடிகள், வான் உகந்து தேவாகட்கு - விண்ணுலகத்தல் வாழ்கின்ற தேவர்களுக்கு, ஓர் வானப்பொருள் - ஒரு மேலான பொருளாகும், சாழலோ. எ - று.

மூலமும் உரையும்.

உகஎ

(வி - னா) வெள்ளம் - நீர்ப்பெருக்கு. அத் தடனஞ்செ
காயிற்று. வல காளி

ஊட்டு

நங்காயிதென்னதவநரம்போடெலும்பணிந்து
கங்காளநதோனமேலேகாதலித்தானகாணேடி
கங்காளமாமாகேள்காலாந்தரத்திருவா
தங்காலஞ்செய்யததரித்தனன்காண்சாழலோ.

(ப - னா.) நங்காய் - பெண்ணே, நரம்போடி எலும்பு அணி
ந்து - நரம்போடி எலும்பையுத் தரித்தது, தோள்மேலே - புயத்தின்
மேலே, கங்காளம் - கங்காளத்தை, காசலித்தான - வடும்பினான,
இது என்னதவம் - இது என்னதவமோ, காணேடி.

கங்காளம் ஆம் ஆறு தேன் - கங்காளம் வந்தலித்ததைக்கேள்,
காலாந்தரத்த - காலபேதததால, இருவர் - இருவரும், தம காலம்
செய்ய - சமது காலத்தை முற்றுவிக்க, தரித்தனை - அணிகதான்,
சாழலோ, எ - று.

(வி - னா) நங்கை யென்றும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெ
யர் ஈறு திரிந்து விளியாயிற்று கங்காளம்-தனையொழிந்த உடலின்
முழுவெலும்பு. இருவா என்றது பிரம விட்டுணுகளை. (கக)

காண்புலித்தோலுடைதலையுண்காடுபதி
யானாவனுக்கிங்காட்டுவாராரேடி
யானாங்கேளாயனுந்திருமாலும்
வானாடர்கோவும்வழியடியர்சாழலோ.

(ப-னா.) கான் ஆ-காட்டில் வாழ்கின்ற, புலி தோல் உடை-
புலித்தோலே ஆடையும், தலை ஊண் - தலையோடே உண்கலமும்,
காடு பதி-மயானமே இடமும், ஆனால் - ஆயின, அவனுக்கு - அதத
ன்மையனுக்கு, இவரு - இவ்விடத்தில், ஆட்படுவா ஆ-அடிமைப்
படுவோராயாகா,

ஆனாலும் கேளாய் - ஆனாலுங்கேட்பாயாக, அயனும் - பிரமனும்,
திருமாலும் - விட்டுணுவும், வான்காடா கோவும் - விண்ணாட்டா

ர்க்கு அரசனாகிய இந்திரனும், வழி அடியா-வழித்தொண்டர் ஆவர், சாமுலோ, ஏ - று.

(ஹ - னா.) கான் - காடு உடை - ஆடை. ஊண் - உணவு. அது இவரு உண்கலத்துக்காய்ற்றது. பதி - இடம். இடிகாடு சடுகாடு என்னுமிரண்டு மடங்ககாடு என்றா. (கஉ)

மலையையன்பொற்பாவைவாணுதலாள்பெண்டிருவை
புலகறியத்தீவேட்டானெனனுமதுவென்னே
புலகறியத்தீவேளாதொழிந்தனனேபுலகனைத்துக்
கலைவின்றபொருள்களெல்லாங்கலங்கிடங்காணசாமுலோ.

(ப - னா.) மலை அயையன் - மலையரசனது, பொற்பாவை - பொற்பாவைபோல வாளும, வாணுதலாள் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையவளும் ஆகிய, பெண்திருவை - பெண்ணிற சிறந்தவளாகிய உமாசேவியை, உலகு அறிய - உலக முணரும்படி, தீவேட்டான் எனனுமது - தீ முன்னர் வேட்டனை எனபது, என்னே - யாதேடி.

உலகு அறிய-உலகமுணரும்படி, தீ வேளாது ஒழிந்தனன்
தீமுன்னர் வேளாதொழிந்தனனாயின, உலகு அனைத்தும் - ௨
முதம், கலைவின்ற பொருள்கள் எல்லாம்-சாத்திரஞ்சொன்ன அாத
தங்களைல்லாம், கலங்கிடும் - கலங்கிப்போம், சாமுலோ, ஏ - று.

(வி - னா) அயையன் - அரசன். திரு - இங்குச் சிறந்தவளென்னும் பொருளது, வேட்டல் - மணஞ்செய்தல். பகுதிவேன். (கங)

தேன்புக்கதண்பணைசூழ்தில்லைச்சிறற்பலவன்
றான்புக்குருட்டமபயிலுமதுவென்னே
தானபுக்குருட்டமபயினறிலனேற்றாணியெல்லா
முன்புக்கவேற்காடிக் கூட்டாங்காணசாமுலோ.

(ப - னா.) தேன் புக்க-தேன்பாய்கிற, தண பணை சூழ்-குளிர்ச்சியாகிய வயல்கள் சூழ்ச்சி, தில்லைசிறற்பலவன் - தில்லைசிறற்பலத்தான், தானபுக்கு - தானபுக்கு, கட்டம் பயிலுமது - நடக்கஞ்செய்வது, என்னே-யாதேடி.

தான்புக்குநட்டம்பயின்றிலனேல் - தான்புகுநது நடனஞ்செய்யானாயின், தாணியெவலாம் - பூமிமுழுதும், ஊன்புகக்வேல சாளிக்கு - ஊன்பொருந்திய வேற்படையையுடைய காளிகு, ஊட்டு ஆம் - உண்பொருளாகும், சாழலோ, எ - று.

(வி - னா) புகுசல் - இவகு பாயதல எண்ணும் பொருளது. நடம் என்பது நடம் எனவிரிததல் பெற்றது. ஊன் - தனச (தா)

கடகரியும்பரிமாவுந்தேருமுகந்தேறாதே
யிடபமுகந்தேறியவாறெனகதறியவியமபேம
தடமதிலகனவைமூனறுந்தழலெரிததவந்தாநி
விடபமதாய்ததாங்கினுனறிருமீலகாண்சாழலோ.

(ப - னா.) கடமகரியும்-மதயானையையும், பரி மாவம் - குதினையையும், உவந்து - விரும்பி, ஏறாதே - அவற்றின்மே லேறாமல், இடபம் - இடபத்தை, உவந்து ஏறிய ஆறு - விரும்பி யேறினவிதத்தை, அறிய - அறியுமபடி, எனக்கு இயம்பேம - எனக்குச் சொல்லேம.

தடம் மதிலகன் - பெரிய மதில்களாகிய, அவை மூன்றாம் - அவை மூன்றனையும், தழல் எரிதத அநாளில் - நெருப்பினால் நீராகின அநாளில், திருமால்-திருமாலானவன, இடபம் அது ஆம் - இடபமாகி, தாங்கினுன் - சுமந்தான், சாழலோ, எ - று.

(வி - னா.) கடம் - மதம். கரி - யானை. பரிமா இருபெயரொட்டு. (சுடு)

நன்றாகநால்வாகுநானமறையினுட்பொருளை
யன்றாவின்சீழிருந்தங்கதமுரைத்தானகானேம
யன்றாவின்சீழிருந்தங்கதமுரைத்தானாயிடினுங்
கொன்றான் காண்புமூனறுங்கூட்டோடேசாழலோ.

(ப - னா) நன்று ஆக-நன்மைபண்டாக, நால்வாக்கும் - நால்வருக்கும், நாலமறையின் உட்பொருளை - நான்குவேதத்தின் அந்தார்த்தத்தை, அன்று - அநாளில், ஆவின்சீழ் இருநது - வடவருகத்தின் அடியிலிருநது, அவகு - அவ்விடத்தில், அறம் உணாத

தான் பரமதாமமாகிய முத்திகெறியாகச் சொல்லி யருளிஞன்,
காணேம.

அன்று ஆலினகீழிருந்து-அந்நாளில் ஆல மரத்தின் கீழிருந்து
அங்கு அறம உரைததான் ஆயிடினும் - அவ்விடத்தில் தாமோபதே
சமசெய்தருளினு னாயினும், புரம மூன்றும் - முப்புரங்களையும், கூட்
டோடே கொன்றான் - வேரோடழித்தான், சாழலோ, எ - று.

(வி - னா) நாலவா - சகாதியா. கூடு - வோ. சொல்லல் -
அழித்தல். (கசு)

அம்பலத்தேகூததாடியமுதுசெயப்பலிநியு
நம்பனையுந் தேவனென றுநண்ணுமதுவென்னேம
நம்பனையுமாமாகேனும் மறைகடாமறியா
வெமபெருமானீசாவெனேறத்தினகாணசாழலோ.

(ப - னா) அம்பலத்தே கூததாடி - அம்பலத்தில் கூத்தாடி,
அமுதுசெய்ய - அமுதுசெய்தற்கு, பலிநியும் - பலிக்கு உழலாநி
னற, நம்பனையும் - சிவபெருமானையும், தேவனென - தேவனெ
ன்று, நண்ணுமது - அவனையடைவது, எனனேம,

ஆம் ஆறகேன் - ஆகும் வித்ததைக கேட்பாயாக, நம்பனையும்-
சிவபெருமானையும், நாமமறைகள் அறியா - நான்கு வேதங்களும்
அறியாதனவாகி, எம்பெருமான - எம்பெருமானே, ஈசா - ஈசனே,
என்று ஏததின் - என்று துதித்தன, சாழலோ, எ - று.

(வி - னா) அம்பலம் - பொது. அமுதுசெய்தல் - உண்ணு
தல், பலி - பிசகை. (கசு)

சலமுடையசலந்தரனறனுடறடிந்தநலலாழி
நலமுடையநாரணற்கனறருளியவாறெனவேனெ
நலமுடையநாரணனறையனமிடநதரனடிகு
முலராகவிடவாழியருளினன காண்சாழலோ.

(ப - னா.) சலம் உடைய - கோபத்தையுடைய, சலந்தரன் -
சலந்தரனுடைய, உடல தடிகுநத - உடம்பைச் சேகித்த, நல் ஆழி -
நல்ல சக்கரப்படையை, நலம் உடைய நாரணற்கு - நன்மையை

யுடைய திருமாலுக்கு, அன்று அருளிய ஆறு - அந்நாளில் அருவசெய்தவ்விதம், என்னேம.

நலம் உடைய நாரணன் - நன்மையையுடைய நாரணன், தன் நயநம் இடநது - தன் கண்ணைத் தோண்டி, அரன் உடி கீழ் - சிவ பெருமானது திருவடியில், அரன் ஆக இட - மலராக இட, ஆழி - சககரப்படையை, அருளினை - அருள்செய்தான், சாழலோ, ஏ-று.

(வி - னா) சலந்தரன் - ஓர் அசுரன். தடிதல் - வெட்டுதல். இடத்தல் - தோண்டிதல். (கஅ)

அமபரமாமபுள்ளிதே காலாலம்மாரமுத
மெம்பெருமானுண்டசுதுரெனக்கற்பவியம்பேம
யெம்பெருமானே துதிக்கக்கேதமுதுசெய்திடினான்
தம்பெருமைதானறியாததன்மையனகாணசாழலோ.

(ப - னா) புள்ளிதோல் - புள்ளித்தோலானது, அமபரமஆம் - ஆடையாகும், ஆலாலம் - ஆலாகல் வீடத்தை, எம்பெருமான - எம்பெருமானானவன், ஓர் அமுதம் உண்டசுது - அரிய அமிர்தமாக வுண்டசுதுரப்பட்டடை, எனக்கு அறிய இடம்பேம் - எனக்குத் தெரியச் சொல்லேம்.

எம்பெருமான - எம்பெருமானானவன், வது உடுத்த - எதனை யடுத்தது, வது அமுதசெய்திடினும் - எதனை அமுது செய்தாலும், தன் பெருமை தான் அறியாதன்மையன் - தன் பெருமையைத் தான் அறியாத தன்மையையுடையவன், சாழலோ, ஏ - று.

(வி - னா.) புள்ளி - பொறி. புள்ளித்தோல் என்றது புலித் தோலை. மான்தோல் எனினும். அமுதம் - இவ்வு உணவுக்காய்ந்து. (கக)

அருந்தவருக்காலின்கீழ்முதலானகனைபு
மிருந்தவருக்கருளுமதுவெனக்கறியவியம்பேம
யருந்தவருக்கருமுன்னாநருளிச்செய்தினேற்
மிருந்தவருக்குலகியற்கைதெரியாக்காணசாழலோ.

(ப - னா) அருந்தவருக்கு - அருமையான தவத்தினையுடையதாகிய சனகாதியாபொருட்டு, ஆவின் ஈழ் இருந்து - ஆலமரத்தடியில் இருந்து, அறம் முதல் ஆம் நான்கினையும் - தருமமுதலாகிய நார்பொருள்களையும், அவருக்கு அருளும் து - அவர்களுக்கு அருளின அவவரலாற்றை, எனக்கு அறிய - எனக்குத் தெரியுமபடி, இயம்பே டு - சொல்லேடி,

அருந்தவருக்கு - அறிய தவத்தினையுடையதாக, அறம் முதல் நான்கு - தருமமுதலாகிய நார்பொருள்களையும், அன்று அருளிச் செய்திலனேல் - அந்நாளில் அருளிச்செய்திலனாயின், திருந்து - திருந்திய, அவருக்கு - அந்தச் சனகாதியாக்கு, உலகு இயற்கை - உலக வியற்கைகள், தெரியா - புலப்படமாட்டா, சாழலோ, ஏ - று.

(வி - னா.) தவா - தவத்தினையுடையவா. அறமுதலா நான்கு - அறம், பொருள, இன்பம், வீதி எனபன. உலகியற்கை - லோகாசாரம். (உ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூவல்லி.

மாயாவிசயநிகுதல்.

நாலடித்தரவுகொச்சககலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இணையா திருவடியெனற லைமேலவைத்த லுமே
துணையான சுற்றங்களைத்தனையுந் துறந்தொழிந்தே
னணையா புனற்றிலலையம்பலத்தே யாடுகின்ற
புணையாளன சீர்பாடிப்பூவலலிகொய்யாமோ.

(ப - னா) இணை ஆர் திருவடி - தனக்குத்தானே நிராயிருக்கிற திருவடியை, என லைமேல வைத்தலும் - என சிரமீ துவைத்தலும், துணை ஆன - உதவியாகிய, சுற்றங்கள் அத்தனையும் - உறவின

ரெல்லாணாயும், துறந்து ஒழிந்தேன - விட்டு நீக்கினேன, அணை ஆரபுனல - அணைபாருந்திய நீர் சூழ்ந்த, நிலலை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற - நிலலையம்பலத்தில் நடுக்கின்ற, புணையாளன சோபாடி - (பிற விக்கடலைக்) கடத்தற்கு மரக்கலம் போலவனது சிறப்பைப்பாடி, பூவல்லி கொய்யாமோ - அல்லிப்பூவைக் கொய்துமோ, எ - று.

(க - ளா) சிவபெருமான தன் திருவடிகளை யென சிரமீது வைத்தலும யான பற்றற்றவனுனை ஆதலால் அவனது சிறப்பைப் பாடிப் பூவல்லி கொய்துமோ என்பது.

(வி - ளா.) இது அல்லிமலர் கொய்யாநின்ற பெண்களையோ க்கிச் சொல்லியது. இணை ஆர் திருவடி - இரண்டு திருவடியெனினுமமையும். புணை - மரக்கலம். (க)

எந்தையெந்தாய்குற்றமற்றுமெல்லாமென்னுடைய
பந்தமறுத்தென்னையாண்கொண்டபாண்டிப்பிரா
னந்தவிடைமருதிலாநைத்தேனிருந்த
பொந்தைப்பரவிநாமபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - ளா.) எந்தை - எமது தந்தை, எம் தாய் - எமது தாய், சுற்றம் - எமது உறவினா, மற்றம் எல்லாம் - மற்றுமுள்ள எல்லாமும், என்னுடைய பந்தம் அறுத்து - என பிறவித்தனையைச் சேதித்தது, என்னை ஆண்டுகொண்ட - என்னை ஆண்டருளின, பாண்டிப் பிரான் - பாண்டிப்பிரானே, அந்தம் - அழகாகிய, இடைமருதில் - திருவிடைமருதூரில், ஆனந்தத்தேன் இருந்த - இன்பத்தேனிருந்த, பொந்தை - பொந்துபோலபுகனாகிய சிவபெருமானே, பரவி - துதித்தது, நாம் - யாம், பூவல்லி கொய்யாமோ - அல்லிப்பூவைக் கொய்துமோ, எ - று.

(க - ளா.) எமக்குத் தாயதந்தை முதலிய எல்லாம், என் பிறவித்தனையையறுத்த பாண்டிப்பிரானே யாதலால், திருவிடைமருதூரிற சென்று அகனைத் துதித்துப் பூவல்லி கொய்துமோ என்பது.

(வி - ளா.) எந்தை - என் தந்தையென்பதன் மரூஉ. எந்தாய் என்பதும் அதுபோல என்தாய் என்பதன் மரூஉ. (௨)

நாயிற்கடைப்பட்டகமமையுமோபொருட்படுதனத்
தாயிறபெரிதாதபாவுடையதம்பெருமான
மாயப்பிறப்பதுத்தாண்டாணைவல்லினையின
வாயிற்பொடியட்டிப்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) நாயின் கடைப்பட்ட - நாயினுக் கடையான, நம்
மையும் - எமமையும், ஓர் பொருள்படுதது - ஒருபொருளாககி, தாயி
னசிறந்த - தம்முள்ளுசிறந்த, தடாவுடைய-தமையுடைய, தம்பெரு
மான் - தம்பிரான், மாயப்பிறப்பு அது - மாயப்பிறவித் தளையை
சேசேதிதது, ஆண்டாள் - ஆண்டருளினாள், (ஆதலால்) என் வல்
வினையின வாயில் - என் வலிப வினையினது வாயில், பொடிஅட்டி-
புழுதிபைக்கொட்டி, பூவல்லி கொய்யாமோ - அல்லிப்பூவைக் கொ
யதுமோ, எ - று.

(க - னா) நாயினுக் கடையேமாகிய நம்மையும் ஓர் பொரு
ளாக்கித் தாயிற் கருணைசெய்த சிவபெருமான், எமது பிறவியை
யொழித்தனன் அதலால் என் வல்வினையின வாயின் மணபோட்டுப்
பூவல்லி கொய்துமோ எனபது.

(வி - னா) தயா என்னும் வடமொழி திரியாதுவின்றது.(உ)

பண்பட்டதிலைப்பதிகரணைப்பாவாதே
யெண்பட்டதக்கனருக்கனெச்சனிகதுவனல்
விண்பட்டபூதப்படைவீரபத்திரரற்
புண்பட்டவாபாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா) பண்பட்ட - சோபாருத்திய, தில்லைப்பதிக்கு உர
ணை - தில்லைப்பதிக்கு வேண்டுகிற சிவபெருமானே, பரவாதே-துதி
யாமல், எண்பட்ட-மற்பபமைந்த, தக்கன - தக்கனும், அருக்கன -
அருகினும், எச்சன - யாக்காத்தாவும, இ - து - சந்திரனும், அனல் -
அக்கினித்தனும், விண்பட்ட - ஆகாயத்தை யளவிய, பூதப்ப
டை - பூதப்படையையுடைய, வீரபத்திரரால் - வீரபத்திரரால், புண
ப்பட்ட ஆறு பாடி - காயப்பட்டவிதத்தைப்பாம், பூவல்லி கொய்யா
மோ - அல்லிப்பூவைக் கொய்துமோ, எ - று.

(க - னா.) சிவபெருமானைத் துதியாமல் தக்கன் முதலானோ
வீரபத்திரரால் புண்பட்ட வரலாற்றைப்பாடிப் பூவல் கொய்துமோ
என்பது.

(வி - னா) எண் - மதிப்பு.

(ச)

தேனாடுகாணாறைசடைக்கணிந்தசிவபெருமா
னாபுடிநாடிவந்தன்புருநாதுலாபமுனை
நானாடிபாடினசேலமிடநடம்பயிலும
வானாடாகோவுக்கேபூவலங்கொய்யாமோ.

(ப - னா) தேன் ஆடு - தேன் ததம்புகின்ற, கொன்றை -
கொன்றைமலரை, சடைக்கு அணிந்த - சடையிலணிந்த, சிவபெரு
மான - சிவபெருமானானவன், என்ன நாடி நாமவந்த - மாறுடவுட
மறைப் பெற்றுப் பெற்று வந்த, உலகாமுன்னே - உலகத்தாருக்கெ
தில, உள் புருநாது - என் மனத்திற் புருநான், நானா நாடி ஆ
டி - நானே சேடி ஆடி, நின்ற ஓடும் ஓடும் - நின்ற முறையிற், நடம்
பயிலும் - நடந்து செல்கின்ற, வானாட கொவுக்க - விண்ணு
ட்டாக்குத் தலைவனாகிய சிவபெருமான பெருட்டாவே, பூவலவி
கொய்யாமோ, எ - று.

(ந - னா) சிவபெருமான் ஓவவுக்கத்தாக்கெதிரேமானாட
வுருக்கொடுப்பது என்மனத்திற் புருநான், அவன் பொருட்டா
கவ் பூவல்வி கொய்துட்டா என்பது

(வி - னா) கொன்றை முதலானபெயர். எண் - உடம்பு.
பயில - செயதல்.

(இ)

எரிமுனறுதேவாக்கிரங்கியருள்செய்தருளிச்
சிரமூனறறத்தனாறுபுருநவநெரித்தருளி
யுருமுனறுமாகியுணாவரிநாமோநவனுமே
புரமுனறெரித்தவாபூவல்விகொய்யாமோ.

(ப - னா.) எரி - எரிகின்ற, முனறு தேவாக்கு-மூன்று தேவ
ர்களுக்கும், இரங்கி அருள் செய்கருளி - இரங்கியருள்செய்த, முன
று சிரம அற - மூன்று தலைகளும் அறறுவியும்படி, சன் திருப்புந

வம நெரிததருளி - தன திருப்புருவத்தை நெரிததருளி, உரு மூன் றும் ஆகி - அந்த மூன்று வடிவமும் தானேயாகி, உணர்வு அரிது ஆம் ஒருவனுமே - அறிதற*ரிசாகிய ஒருவனே, புரம் மூன்று எரிதத ஆற - முப்புரங்களையும் நீறு செயத் விதத்தைப்பாடி, பூவல்லி கொ ய்யாமோ, எ - று.

(க - னா.) முச்சுடர்களுக்கு மிரங்கி, முத்தலைகளு மற்றுவிழ் த் திருப்புருவம் நெரித்தி, மூன்றுருவாகி, ஒருவருமறியாவண்ணம் நிற்குஞ் சிவபிரான முப்புரத்தை யெரித்த வரலாற்றைப்பாடிப் பூவ ல்லி கொய்துமோ என்பது.

(வி - னா.)

(சு)

வணங்கத்தலைவைத்துவார்கழல்வாய்வாழ்த்தவைத் துணங்கத்தனசீரடியார்கூட்டமுமவைகதெமபெருமா னணங்கொடணிதிலலையம்பலத்தேயாடுகின்ற குணங்கூரப்பாடிநாமபூவல்லிகொய்யாமோ,

(ப - னா.) வாகுமல் - நீண்ட திருவடியை, வணங்க - வண ங்குதற்கு, தலைவைத்து - சிரதசையமைத்து, வாழ்த்த - வாழ்த்து தற்கு, வாய வைத்து - வாயை அமைத்து, இணங்க - சேர்த்தற்கு, தனசீர அடியாா கூட்டமும் வைத்து - தன் சிறந்த அடியாா கூட் டத்தையும் அமைத்து, எம்பெருமான - எம்பெருமானாவன, அண ங்கொடு - செய்வதன்மையோடு, அணி திலலை அம்பலத்தே ஆடு கின்ற - அவங்கரிகப்பட்ட தில்லையம்பலத்தில் நடநஞ்செய்கிற, குணம் - பெருங்குணத்தை, கூரப்பாடி - மிகப்பாடி, நாம் - யாம், பூவல்லி கொய்யாமோ, எ - று.

(க - னா.) தன்னை வணங்கத் தலையையும், வாழ்த்த வாயை யும், சேரத் தன் அடியார்கூட்டத்தையும் எனக்கமைத்து, அம்பலத் திலாடுகின்ற சிவபெருமானது பெருங்குணத்தை மிகப் புகழ்த்த நாம் பூவல்லி கொய்துமோ என்பது.

(வி - னா) அணங்கு - அழகு எனினுமாம். அணிதல் - அவ ங்கரித்தல். கூாதல் - மிகுதல்.

(எ)

நெறிசெய்தருளித்தனசீரடியார்பொன்னடிககே
குறிசெயதுகொண்டெனையாண்டபிரானகுணமபரவி
முறிசெயதுநம்மைமுழுதுடற்றும்பழவினையைக்
கிறிசெய்தவாபாடிபூவல்லிகொய்யாமோ,

(ப - னா) நெறிசெய்தருளி - நன்னெறியை யுண்டாக்கி, தன் - தனது, சீர-சிறப்புப்பொருந்திய, அடியார் - அடியார்களுடைய, பொன் - அடிககே - பொன்போலுந் திருவடிககே, குறிசெய்துகொண்டு - இலக்காக்கிக்கொண்டு, என்னை ஆண்ட - என்னை ஆண்டருளின, பிரான்-பிரானது, குணம் - பெருவகுணத்தை, பரவி - துதித்து, நமமை - எமமை, முறிசெயது - அடிமையாக்கி, முழுது உடற்றும் - முற்றும் வருத்துகின்ற, பழவினையை - பழமையாகிய வினையை, கிறிசெய்த ஆறபாடி-இலலைபாக்கினை விதத்தைப்பாடி, பூவல்லிகொய்யாமோ, எ - று.

(க - னா.) நன்னெறிககட் செலுத்தித் தன்னடியார் திருவடிக்கெனையாட்படுதறி யாண்டருளின எம் பெருமானது குணத்தைப் புகழ்ந்து, என்பழவினையை யொழித்த விதத்தைப்பாடிப் பூவல்லிகொய்துமோ என்பது.

(வி - னா) நெறி - இங்கு நன்னெறிக்காயிற்று. குணம் - தயாகுணம். முறி-அடிமை. உடற்றல் - வருத்தல், கிறி-பொய். (அ)

பன்னாட்பரவிபபணிசெய்யப்பாதமல
ரென்னாகந்துன்னவைததபெரியோனெழிற்சுடராய்க்
கன்னாருரித்தெனையாண்டுகொண்டான் கழலினைகள்
பொன்னானவாபாடிப்பூவலலிகொய்யாமோ.

(ப - னா) பல்நாள - பலநாளும், பரவி - துதித்து, பணிசெய்ய - பணிவிடைசெய்ய, பாதம் மலா - தன திருவடியாகிய தாமரைமலரை, என் ஆகம் - என்னதத்தில், துன்னவைதத - பொருந்தவைத்தருளின, பெரியோன்-பெருமையை யுடையோன், எழில் சுடர் ஆய் - அழகையுடைய சோதியுருவாகி, கலநா உரித்து - கல்லில் நாளுரித்து, என்னை ஆண்டுகொண்டான் - என்னை யாண்டுகொண்டருளினவனது, கழல் இணைகள் - திருவடியினைகள், பொன் ஆன

ஆறுபாடி - பொன்போல அருமையான வித்ததைப்பாடி, பூவல்லி
கொய்யாமோ, எ - று

(ந - னா) எப்பொழுதும் துதித்துப் பணிசெய்யத் தன்திரு
வடிவையென்மனத்திற் பொருத்தவைத்து என்கல் மனத்தைக்
கூத்து என்னை யாவாடருளின சிவபெருமானது திருவடி பொன
ன வாறறைப்பாடிப் பூவல்லி கொய்தமோ என்பது.

(வி - னா) ஆக - மாபு அது இடவாருபெயராய் மனத
தை யுணர்த்திற்று ஆனவாறு என்பது ஆனவா எனாது சொகுத்
தது. (க)

பேராசையாமிரத்தப்பிண்டமறப்பெருந்துறையான
சீரார் திருவடியென்றலைமேலவைத்தபிரான
காராகடனஞ்சையுண்டுகந்தகாபாலி
போராபுரம்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) பெருந்துறையான - திருப்பெருந்துறையையுடை
யவன், பேராசை ஆம் - பெருங்காத்தண்டாதற் கிடமாகிய, இந்
பிண்டம் அற - இஃத உடம்போடு கூடி வாழும் வாழ்வு அறநெழி
யும் வண்ணம், சீர் ஆர் திருவடி - சிறப்புப்பொருத்திய தன் திருவடி
யை, என தலைமேல வைத்த - என சிரமீது வைத்த, பிரான - உப
கார குணமுள்ளவன், கார் ஆர் - கருமைபொருத்திய, கடல நஞ்சை -
கடல விடத்தை, உண்டு உகந்த - உண்டு களித்த, காபாலி - சிவபெ
ருமான, (அவனது) போர் ஆர் - போர்க்கிலக்காயிருந்த, புரம் - மூ
மதில்களின் வரலாற்றை, பாடி-பாடி, பூவல்லி கொய்யாமோ, எ-று.

(க - னா) இஃதப் பிறவி யொழியும்வண்ணம் என சிரத்தில
தன் திருவடியை வைத்தருளின உபகாரகனாகிய சிவபெருமான் தீரி
புர தக்கஞ்செய்த வரலாற்றைப்பாடிப் பூவல்லிகொய்தமோ என்பது.

(வி - னா) காரார் என்னும் விசேடணம் நஞ்சுக்குக் கொள்க.
காபாலி - கபாலத்தை யுடையவன். (க)

பாலுமமுதமுந்தேனுடமைபராபரமாய்க்
கோலங்குளிர்துள்ளநெகரணடபிரான்குரைகழல்கண்
நூலம்பரவுவாரநன்னெறியாமகநெறியே
போலுமபுகழ்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - நா) தேனுடன் - தேனுடன், பாலும் அமுதமும் ஆம் - பாலும் அமிரதமும்போல்கின்ற, பராபரமாய் - பராபரமாகி, கோலம் குளிராது - திருக்கோலங் குளிராது, உன்ம கொண்ட - என் மனத்தைக் கவராத, பிரான - உபசாரகுணமுள்ளவனாகிப் சிவபெருமானது, குறா கழல்கள் - ஒலிக்கின்ற வீரகாமுலணிராத திருவடிகளை, நூலம் பரவுவார - உலகத்தில் துதிப்பவர்களுடைய, நல நெறி ஆம் - நன்னெறியாகிய, அநநெறியே போலும் - அந்த நெறியையே போல்கின்ற, புகழ்பாடி - புகழைப்பாடி, பூவல்லி கொய்யாமோ, எ - று

(க - நா) பால் முதலியவைபோல மதுரித்து என் மனத்தைக் கவராத சிவபெருமானது புகழைப் பாடிப் பூவல்லி கொய்துமோ என்பது.

(வி - நா) குறாததல் - சததித்தல். கோலங்குளிராது என்றது கட்கினியஞதலைக் குறித்தது. (கக)

வானவன்மாலயன்மற்றுமுள்ளதேவர்கட்கும்
கோனவனாய்நின்றகூடலிலாக்குணக்குறியோ
ஞனநெடுங்கடலாலாலமமுதுசெய்யப்
போனகமானவாபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - நா.) வானவன் - விண்ணுலகத்தக கிறைவனாகிய இந்நிரன், மால் அயன - திருமால் பிரமன், மற்றம் உள்ள தேவாகட்கும் - மற்றமுள்ள தேவர்களுக்கும், கோனவனாய் நின்ற - தலைவனாகி நின்ற, கூடல் இல்லா - கூடுதலில்லாத, குணக்குறியோன் - குணக்குறியை யுடையவன், நெடுங்கடல் ஆன - நெடிய கடலிலுண்டான, ஆவாலம் - ஆலாகல் நஞ்சை, அமுது செய்ய - பருக, (அது) போனகம் ஆன ஆறு - உணவான வித்ததைக் குறித்து, பூவல்லி கொய்யாமோ, எ - று.

(க - நா.) இந்நிராதியாகளுக கிறைவனாகிய சிவபெருமான் நஞ்சுண்ட கரலாற்றைப் புகழ்த்து பூவல்லி கொய்துமோ என்பது,

(வி - நா) கோ என்பது னகர்ச்சாரியை பெற்றுக கோன் என நின்றது. போனகம் - உணவு. (கா)

அன்றாலநீழறநீழருமறைசடானருளி
நன்றாகவானவாமாமுனிவாநாடோறு
நின்றாரவேததுநிறைகழலோனபுனைகொன்றைப
பொன்றாதுபாடிநாமபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) அன்று - அநநாளில், ஆலநீழற்கீழ் - ஆலமர நிழ
லில், அருமறைகளை அருளி - அருமையாகிய வேதப்பொருள்களை
அருளிக்செய்து, நன்றாக - நன்மையாக, வானவா - தேவர்களுட,
மாமுனிவா - பெரிப முனிவரும், நான்தோறும் நின்று - தினந்தோ
றும் நின்று, ஆர ஏத்தும்-நிரமபத் துதிககின்ற, நிறைகழலோன -
(ஏத்துதற்குரிய குணங்கள்) நிறைந்த திருவடி யை யுடையவளுகிய
சிவபெருமான, புனை - தரிககின்ற, கொன்றை - கொன்றை மலரை,
பொன்றாதுபாடி - குறையாமற்பாடி, நாம் - யாம், பூவல்லி கொய
யாமோ, ஏ - று.

(க - னா) அன்று ஆலின்கீழிருந்து நால்வாக்கும் அற முறைத்
துமுனிவா முதலியோரால் புகழப்பட்ட திருவடியையுடைய சிவ
பெருமானது கொன்றை மலரைப் புகழ்த்து பூவல்லி கொய்துமோ
என்பது

(வி - னா.) பொனதாது எனப் பிரித்துப் பொன்போலும் மக
ர்த்தம் என்றுரைத்தலுமாம். (கரு)

படமாகவென்னுள்ளேதன்னிணைப்போதவையளித்திய
கிடமாகக்கொண்டிருந்தேகம்பமேயபிரான்
நடமாமதிற்றிலையம்பலமேதானிடமா
நடமாடுமாபாடிபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா) என் உள்ளே - என் மனத்திலே, படம் ஆக -
படம் போல, தன் - தனது, இணைப்போது ஆவை - இரண்டு தாம்
மைமலாகன்போன்ற அந்தத் திருவடினை, அளித்து - கிருபை
செய்து, இவகு - இவ்விடத்தையே, இடம் ஆகக்கொண்டு இருந்
து - இடமாகக்கொண்டு வீற்றிருந்து, எகம்பம் மேய - திருவேகம்
பசதிலும் உறைகின்ற, பிரான் - பிரான, தடம் ஆர மதில் - பெரு
மையமைந்த மதில் சூழ்ந்த, திலை அம்பலமே - திலையம்பலத்

தையே, இடம ஆ - இடமாகக்கொண்டு, நடம ஆகும் ஆறு - நடன
மாமும் வித்ததை, பாடி - பாடி, பூவல்லி கொய்யாமோ, எ - று.

(க - னா.) என் மனத்தில் தன் திருவடிகளைப் படம்போல
மைத்து இடங்கொண்டு, ஏதம்பத்தில வாழும் பெருமான், திலை
யம்பலத்தை யிடமாகக்கொண்டு நடமாடும் வித்ததைப் பாடிப் பூவல்
லிகொய்துமோ என்பது.

(வி - னா.) படம் - சித்திரம். ஏகம்பம் - ஓர் திருப்பதி. (கச)

அங்கியருக்கனிராவணனந்தகன்குற்றன
செங்கணரியயனிரதிரனுஞ்சநதிரனும்
பங்கமிறக்கனுமெச்சனுநதம்பரிசுழியப்
பொங்கியசோபாடி. நாமபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) அங்கி - அக்கினி தேவனும், அருகன் - சூரிய
னும், இராவணன் - இராவணனும், அந்தகன் கூற்றன் - உடம்புகளை
அழிப்பவனாகிய யமனும், செங்கண் அரி - செந்தாமரைக்கண்களையு
டைய திருமாலும், ஆயன் - பிரமனும், இந்திரனும் - இந்திரனும்,
சந்திரனும் - சந்திரனும், பங்கம் இல் தககனும் - பங்கமில்லாத தக்
கனும், எச்சனும் - எச்சனும், தம் பரிசு அழிப-தமது குணங் கெடும்
வண்ணம், பொங்கிய - கோவித்த, சீர் - சிறப்பை, பாடி - பாடி,
பூவல்லி கொய்யாமோ, எ - று.

(க - னா.) அக்கினிதேவன் முதலியோர் தம்பெருமை கெடும்
வண்ணம் கோவித்த சிறப்பைப் பாடிப் பூவல்லி கொய்துமோ என்
பது.

(வி - னா.) அங்கி அக்ரி என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. கூற்
றன் - உடலுயிர்களைப் பிரிப்பவன். (கரு)

திண்போர்விடையான் சிவபுரத்தார்போரேறு
மண்பானமதுரையிற் பிட்டமுதுசெய்தருளித்
தண்டாலேபாண்டியன றனைப்பணிகொண்ட
புண்பாடலபாடி. நாமபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா) தின் - தின்னிய, போ - போர்ததொழிலையுடைய, விடையான் - இடபதையுடையவன், சிவபுரத்தாரா போரேறு - சிவபுரத்தார்க்குச் சிங்கம்போலத் தலைமைபெற்றிருப்பவனாகிய சிவபெருமான், மணபால் - மண்ணுலகத்தில, மதுனாயில் - மதுரைப்பதியில், பிட்டு - பிட்டினை, அமுது செய்தருளி - அமுது செய்தருளி, சண்டாலே - பிரம்பாலே, பாண்டியன் - பாண்டியனாவன், தன்னைப் பணிகொண்ட - தன்னைவேலைகொண்ட, புண்பாடல் பாடி - புண்ணைக் குறித்த பாடலைப்பாடி, நாம - யாம், பூவல்லி கொய்யாமோ, எ - று.

(க - னா) இடபவாகனாகிய சிவபெருமான் மதுனாயில் மணசுமக்க வந்து பிட்டமுது செய்து, பாண்டியன் பிரம்படியேற்ற வரலாற்றைப் பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ என்பது.

(வி - னா) ஏறு - சிறத்தவன் என்னும் பொருளது. தண்டு இவகு பிரம்புக்காயிறு. (கக)

முன்னுமாலயனுமவானவருந்தானவரும்
பொன்னாநிருவடிதாமறியார்போற்றுவதே
யெனனாநுமுன்புகுந்தாண்டுகொண்டானிலங்கணியாம்
பன்னாகம்பாடிநாமபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) முன் ஆய - முதன்மையாகிய, மால் அமனும் - திருமாலும் பிரமனும், வானவரும் - தேவர்களும், தானவரும் - அசுரர்களும், பொன் ஆ - திருவடி - பொன்போலும் அருமைத்திருவடியை, தாம் அறியா - தாமறியாதவராய், போற்றுவதே - வணங்குவதே (அவர்கள் செய்கை அங்ஙனமாக) என ஆகம் உள் புகுந்து, என மனத்திற் புகுந்து, ஆண்டுகொண்டான் - ஆண்டுகொண்டவனாகிய சிவபெருமானது, இவனுக்கு அணி ஆம் - வினவருகின்ற ஆபரணமாகிய, பல நாகம் - பல நாகங்களையும், பாடி - பாடி, நாம - யாம், பூவல்லி கொய்யாமோ, எ - று.

(க - னா.) மாலயன் முதலியோர் அறியாத திருவடியையுடையவன் என் மனத்திற் புகுந்து என்னை யாண்டுகொண்டருளினான், அந்நச் சிவபெருமானது நாகாபரணத்தைப் புத்திசுது பூவல்லி கொய்யுமோ என்பது.

(வி - னா.) முன் - முன்னுத்தன்மை. (முதன்மை). (கஎ)

சீராதிருவடித்திண்சிலம்புசிலம்பொலிககே
யாராகவாசையதாயடியேனகமகிழத்
தேராததயிதிபபெருந்துறையான திருநடஞ்செய்
பேரானதம்பாடி பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா) சீர் ஆர் - சிறப்பமைந்த, திருவடி - திருவடியில்
அணியப்பெற்ற, திண் சிலம்பு - திண்ணிய சிலம்புகள், சிலம்பு -
சத்திககிற, ஒலிககே - சத்தத்திறகே, ஆராத ஆசையதாய - வெறுக
காத விருப்பகொண்டு, அடியேன அகம்மகிழ - அடியேன் மன
மகிழ, தேர் ஆர்ந்தயிதி - தோகன் நிறைந்த தெருக்களோடுகடிய,
பெருந்துறையான - திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், திருநடம்
செய - திருநடந்ததைச் செய்கிறதாலுண்டாகிய, பேரானதம்பாடி -
பேரினபதைப்பாடி, பூவல்லி கொய்யாமோ, எ - று.

(க - னா) சிவபிரான் தன் திருவடிச் சிலம்பொலிககே அடி
யேன் மனவகளிக்கும் வண்ணம் திருநடநஞ் செய்கின்ற பேரினப
வரலாற்றைப் புகழ்ந்து பூவல்லி கொய்தமோ எனபது.

(வி - னா) சிலம்புதல் - ஒலித்தல். ஆதல் - வெறுத்தல்.

அத்தியுரித்ததுபோர்த்தருளும்பெருந்துறையான்
பித்தவடிவுகொண்டிவ்வுலகிறபிள்ளையுமா
முத்திமுழுமுதலுத்தரகோசமங்கைவள்ளல்
புத்திபுகுத்தவாபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) அத்தி உரித்து - யானையை உரித்து, அது போர்த்
தருளும் - அத்தத்தோலைப் போர்த்தருளின, பெருந்துறையான்
திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், பித்த வடிவுகொண்டு - பித்த
வுருக்கொண்டு, இவ்வுலகில் பிள்ளையும் ஆம் - இத்தவுலகத்தில் பிள
ளையும் ஆகிய, முத்தி முழுமுதல் - முத்திக்கு முழுமுதல்வன், உத
தரகோசமங்கை வள்ளல் - திருவுத்தரகோச மங்கையி லெழுந்தரு
ளியவள்ளல், (அவன்) புத்தி புகுத்த ஆறு - என புத்தியில் துழைந்த
வித்ததைப்பற்றி, பூவல்லி கொய்யாமோ, எ - று.

(க - னா.) யானைத்தோலை யுரித்துப் போர்த்துப் பித்தவேடங்
கொண்ட உததரகோசமங்கை வள்ளலாகிய சிவபெருமான் என்
மனத்திற புகுந்த வித்ததைப்பாடிப் பூவல்லி கொய்தமோ எனபது.

(வி - னா) அததிலுஸ்தி என்னும வடமொழித்திரிபு. “இவ்
வுலகிற பிளையுமாம்” எனறது வரங்கிடந்தார சிலாகுப் புதலவன்
போல நடத்தமையைக் குறித்தது. (கக)

திருச்சிறற்பலம்.

திருவுந்தியார்.

ஞானவேற்றி.

கலித்தாழிசை.

திருச்சிறற்பலம்.

வளைந்ததுவிலலுவளைந்ததுபூச
லுளைந்தனமுப்புரமுந்திபற
வொருங்குடனெவந்தவாறுந்திபற.

(ப - னா.) வில் வளைந்தது - வில் வளைந்தது, பூசல் வளைந்
தது - போர்வளைந்தது, முப்புரம் உளைந்தன - திரிபுரங்கள் வருந
தின, உந்திபற, ஒருங்கு உடன வெந்த ஆறு - ஒரு சேர உடனே
வெந்த வித்ததைக்குறித்து, உந்திபற, எ - று.

(க - னா) இறைவனது வில் வளைந்தது, போர்வளைந்தது,
முப்புரங்கள் வருந்தின, ஒருமிக்க வெந்ததைக்குறித்து உந்திபற
என்பது.

(வி - னா.) உந்திபறசதல் - மகளிர் விளையாட்டிலொன்று.
வில் வளைந்ததுஎன்றதனால் வளைதலினருமை தோன்றிற்று, என்னை,
மலைவிலலாதலானைக. (க)

ாரமபுகண்டிலமேகம்பர்தங்கையி
லோரம்பேமுப்புரமுந்திபற
வொன்றுமபெருமிகையுந்திபற.

(ப - னா) எசம்பா கையில் - திருவேகம்பா கையில், ஈரம்பு கண்டிலம் - இரண்டமபைக கண்டிலேம், ஓர் அம்பே - (அவா கையில் காணப்பட்டது) ஓரம்பேயாம், (அவ்வனமாகவும்) முப்புரம் முப்புரங்களுள், ஒன்றும் - ஒன்றழியாதிருப்பினும், பெருமிகை (அது) பெருங்குறறமாம், உந்திபற, ஏ - று.

(க - னா.) இறைவா கையில் இருந்தது ஒரு பாணமேயன்றி இரண்டு பாணமன்று, அவ்வனமாகவும் முப்புரங்களுள் ஒன்றாயினும் எஞ்சி நின்றனவல்ல, உந்திபற எனபது.

(வி - னா) ஒன்றும் - ஒரு பாணமும் எனினு மமையும். மிகை - குறறம். (உ)

தச்சுவிடுதகலுந், நாமடியிட்டலு
மச்சுமுறிந்ததெனறுந்திபற
வழிந், உனமுப்புரமுந்திபற.

(ப - னா.) தாம் அடியிட்டலும் - தாம் பாதம் வைத்தேறுதலும், தச்சு விடுததலும் - தச்சுத்தொழில் விடுதலும், அச்சு முறிந்தது என்று - அச்சொடிகந்ததென்று, உந்திபற, முப்புரம் அழிந்தன - திரிபுரங்கள் நசித்தன, உந்திபற, ஏ - று.

(க - னா) இறைவா திருவடிவைத்தேறுதலும், தேரின் தச்சுத்தொழில் நெகிழ்ந்து அச்சு முறிந்ததென்றும் முப்புரங்களை அழிந்தனவென்றும் உந்திபற எனபது.

(வி - னா.) அடியிட்டல் என்பது - அடியிட்டல் என வந்தது. தச்சு - தச்சன தொழில். அச்சு - பண்டியுள்ளிருப்பு. (ங)

உய்யவல்லாரொருமூவனாககாவலகொண
டெய்யவல்லானாகசெயுந்திபற
விளமுலைபங்கனென்றுந்திபற.

(ப - னா.) உய்யவல்லார் - பிழைக்க வல்லவராகிய, ஒரு மூவனா - ஒரு மூவனாயும், காவல்கொண்டு - காவல செய்து, எய்ய

வல்லானாககே-அம்பெயய வல்லவனாககே, உரதீபற, இளமுலை பங்
கன் எனற - இளமுலையாள பாகனென்று, உரதீபற, எ - று.

(ந - னா) பிழைக்க வல்லவராகிய மூவனாயும் காவற்படுதகி
அம்பெயய வல்லவனாகிய சிவபெருமானைக் குறித்தது உர்தீபற என
பது.

(வி - னா.) உய்தல் - பிழைத்தல். ஒரு மூவா என்றது முப்
புர மெரித்தகாலத்தில இறவாமல் ஒடிப்போன மூன்றசாரா. (ச)

சாடியவேளவிசரிந்திடத்தேவாக

ளோடியவாபாடியுநீபற

வுருத்திரநாதனுக்குரதீபற.

(ப - னா.) சாடிய - சாடின, வேள்விசரிந்திட - யாகம் அழி
யவே, தேவர்கள் ஓடிய ஆறபாடி-தேவர்கள் ஓடினவித்ததைப்பாடி,
உரதீபற, உருத்திரநாதனுக்கு - உருத்திரநாதனுக்குத் தலைவனாயிருப்
பவனுக்கு, உரதீபற, எ - று.

(ந - னா.) அடிக்கப்பட்டயாகம் அழிதலும், தேவர்கள் அங்
கியோடின வரலாற்றைக் குறித்தும், உருத்திரநாதனைக் குறித்தும்
உரதீபற என்பது.

(வி - னா) சாடுதல் - அடித்தல். சரிதல் - குலைதல். உருத்
திர நாதன் - உருத்திரநாளுக்குத் தலைவன். (ரு)

ஆவாதிருமாலவிப்பாகங்கொண்டன்று

சாவாதிருந்தானென்றுநீபற

சதுாமுகனறுதையெனறுநீபற.

(ப - னா.) ஆவா - அநதோ, திருமால் - திருமால், அவிபா
கம் கொண்டு - அவிசில் பங்கு ஏற்றுகொண்டு, அன்று - அநநா
ளில், சாவாது இருந்தான் எ - று - இறவாமலிருந்தா னென்று, உர
தீபற, சதுாமுகன் தாயையென்று - நாமுகனுக்குத் தாயையெ
ன்று, உரதீபற, எ - று.

(ந - னா.) திருமால் அவிர்ப்பாகம் ஏற்றும் இறவாதிருந்ததை
க்குறித்தது உரதீபற என்பது.

(வி - னா) ஆவா - இரக்கருநிபபு. அவி - தேவருணவு. பா
கம் - பகரு. அவிரப்பாகம் - தேவருணவினகூறு. சதாமுகன்
பிரமன (சு)

வெய்யவனங்கிழங்குதிரட்டிய
கையைத்தறிததானென்றுநீபற
கலங்கிற்றுவேளவியெனறுநீபற.

(ப - னா) வெய்யவன் அங்கி - கொடியவனாகிய அக்கினி
தேவன், விழுங்க - விழுங்கும்படி, திரட்டிய - சோதத, கையை -
கைகளை, தறிததான் என்று-வெட்டினானென்று, உநீபற, வேள்வி-
யாகம், கலங்கிற்று என்று - நிலை குலைந்தென்று, உநீபற எ - று.

(ந - னா) அக்கினைதவன் விழுங்குததிரட்டின கைகளை வெ
ட்டினானென்றும், வெட்டுதலும் யாகம் கலங்கியது என்றும் உநி
பற என்பது.

(வி - னா.) வெய்யவன் என்பதற்கு வெம்மை பருதி. உட்டி
னம் என்பது பொருள். விழுங்க - அவியுண்ண. (ஏ)

பாப்பதியைப்பகைசாற்றியதக்கனைப்
பாப்பதென்னேயேடியுநீபற
பணைமுலைபாகனுக்குநீபற.

(ப - னா.) பாப்பதியை - பார்வதியை, பகைசாற்றிய தக்
கனை - விரோதமாகப் பேசின தக்களை, பாப்பது என்னேயேட
கண்ணோட்டஞ் செய்வதென்னேட, உநீபற, பணைமுலை பாகனு
க்கு - பருத்த தனங்கையுடைய உமாதேவி பங்கனாகு, உநீபற
எ - று.

(ந - னா.) பார்வதி தேவியை விரோதித்தப்பேசின தக்க
னைகண்ணோட்டஞ்செய்வது சிவபெருமானுக்கு அடுத்த காரியம
ல்ல என்பது.

(வி - னா.) பார்வதம் - மலை. பாவதி - மலைமகள்; இது
பாப்பதியெனத் திரிந்தது. பகைசாற்றுதலாவது - நிந்தித்தல். (அ)

புரந்தரனாரொருபூங்குயிலாகி
மரத்தனிலேறினாருந்தீபற
வானவாகோனென்றேயுநீபற.

(ப - னா.) புரந்தரனார் - தேவேந்திரனார், ஒரு பூ குயில் ஆகி - ஒரு பொலிகாகிய குயிலுருவாகி, மரத்தனில் ஏறினார் - மரத்தில ஏறினார், உநதீபற, வானவாகோன் எனறே - சேவாபிரான் எனறே, உநதீபற, ஏ - று.

(க - னா.) தேவேந்திரன் ஒரு குயில் வடிவாய் மரத்திலேறினான் என்று உநதீபற என்பது.

(வி - னா.) பூங்குயில் - அழகிய குயில் எனினுமாம். பூ - அழகு, வானவர் - விண்ணுலகத்துள்ளார். (சு)

வெஞ்சினவேள்வியாததிரனா தலை
துஞ்சினவாபாடியுநீபற
தொடாநதபிறப்பறவுநீபற.

(ப - னா.) வெஞ்சினம்-வெவ்விய சினத்தைசயுடைய, வேள்வியாததிரனார் - யாகருருவானவருடைய, தலை துஞ்சின ஆறுபாடி தலையற வந்ததைப்பாடி, உநதீபற, தொடாந்த பிறப்பு அற தொடாநத பிறவிகள் அறறெழிய, உநதீபற, ஏ - று.

(க - னா.) கொடிய கோவத்தையுடைய யாகருருவின தலையற்றவிழுந்த செய்தியை, நமது பிறவித்தொடர்பு அறறெழியுமபடி பாடி உநதீபற என்பது.

(வி - னா.) வேள்வி வியாததிரனார் - யாகருரு. துஞ்சுதல் - அழிதல். தொடாதல் - பற்றுதல். (சு)

ஆட்டின் றலையைவிதிக்குத்தலையாகக
கூட்டியவாபாடியுநீபற
கொங்கைகுலுங்கநின றுந்தீபற.

(ப - னா.) ஆட்டின் தலையை - ஆட்டின் சிரத்தை, விதிக்கு தலையாக - தகைனுக்குச் சிரமாக, கூட்டிய ஆறுபாடி - சோததவித்த

தைப்பாடி, உந்திபற, கொங்கை குலுங்க, நினது - தனங்கள் குலங்
குமபடி நினது, உந்திபற எ - று.

(க - னா.) தலையிழந்த தக்கனுக்கு ஆட்டின் தலையைப்பொரு
ததின வித்ததைப்பாடி உந்திபற என்பது.

(வி - னா.) பிரமணுகுப் புதல்வனாதலால் தக்கனைவிதி யென்
றா, சிறுவிதியென்றுங் கூறுவா. இவன் தலையற்று வீழ்தலும் அ
தனை யொரு பூதம் விழுங்கிவிட்டதனால் ஆட்டின தலையைக் கூட்ட
லாயிற்று. (சுச)

உண்ணப்புகுந்தபகனெனித்தோடாமே
கண்ணைப்பறித்தவாறுந்திபற
கருக்கெடநாமெலா முந்திபற.

(ப - னா.) உண்ணப்புகுந்த - அவியுண்ணவந்த, பகன் - பக
னாவன, ஒளிதது ஓடாமே - மறைந்து ஓடாவகை, கண்ணைப்பறி
த்த ஆறு - (அவனது) கண்ணைப் பிடுங்கிவித்ததைக் குறித்தது, உந
திபற, நாம் எல்லாம் - நாமெல்லோரும், கருக்கெட - பிறவியொழிய,
உந்திபற, எ - று.

(க - னா.) அவியுண்ணவந்த பகன்மறைந்து ஓடாதவகை அ
வனது கண்ணைப்பிடுங்கின வித்ததைக்குறித்ததும், நமது பிறவியற
றெழியும் பொருட்மே உந்திபற என்பது.

(வி - னா.) பகன் - பன்னிரண்டு சூரியருள ஒருவன். கரு -
பிறவி. (சுஉ)

நாமகண்சிரம்பிரமனபடச்
சோமனமுகனெரித்துந்திபற
தொல்லைவினைகெடவுந்திபற.

(ப - னா.) நாமகள் - சரசுவதி, நாசிபட - நாசியறுபட, பிர
மன் சிரம்பட - பிரமன் சிரம் அறுபட, சோமன் முகன் நெரித்த -
சுந்திரன் முகத்தைத் தேய்த்து, உந்திபற, தொல்லை வினைகெட -
பழுவினையொழிய, உந்திபற, எ - று.

(க - னா) சரசுவதியின் மூககும், பிரமனது சிரமும் அறு பட்ட செயதியையும், சந்திரனது மூகம் தேயக்கப்பட்ட செயதியையும் குறித்தது, மெது பழவினை கெடும்படி உருதிபற என்பது

(வி - னா) நாசி - மூககு. சிரம் - தலை, நெரித்தல் - தேய்த்தல். (கங)

நான்மறையோனுமகத்தியமான்படப்
போமவழிதேமொறுநதிபற
புரந்தரனவேள்வியிலுருதிபற.

(ப - னா.) நான்மறையோனும் - நான்கு வேதங்களுையுடைய பிரமனும், அத்தது இயமானபட - உள்ளிருக்குமுயிரா அழியவே, வேள்வியில் - (அருத்) யாகதத்தில், புரந்தரன - இரத்திரன், போமவழி தேமொறு - போகும்வழி தேடும் விதத்தைக் குறித்தது, உருதிபற - எ - று.

(க - னா) பிரமன் உயிரழியவே, அந்த யாகத்தில் வருதிருந்த இரத்திரன் தப்பியோடும் வழியைத்தேடின செய்தியைக்குறித்தது உருதிபற என்பது.

(வி - னா.) நான்மறையோனும் என்ற வும்மை உயாவு சிறப்பு. இயமான் - உயிர படுதல் - அழிதல். (கச)

சூரியனா தொண்டைவாயினிற்பற்களை
வாரிநெரித்தவாறுருதிபற
மயங்கிற்றுவேளவியெனறுருதிபற.

(ப - னா.) சூரியனா - சூரியதேவனாகுடைய, தொண்டைவாயினில - கோவைக்கனிபோலும் வாயிலுள்ள, பற்களை - தந்தங்களை, வாரி நெரித்த ஆறு - வாரி நெரித்த விதத்தைக் குறித்தது, உருதிபற, வேள்வி மயங்கிற்று என்று - யாகம் கலங்கிறதென்று, உருதிபற, எ - று.

(க - னா.) சூரியனுடைய பற்கள் தகர்த்தெறியப்பட்ட விதத்தைக்குறித்தும், யாகம் கலங்கினதைக் குறித்தும், உருதிபற என்பது.

(வி - னா.) சூரியனா என்பதில் ஆர் விருதி இழித்தற்கண் வந்தது. நெரித்தல் - தகாததல். (கரு)

தககனூன்றே தலையிழந்தார தக்கன்
மகசனேசசூழநின்றுநதிபற
மடிந்ததுவேள்வியென்றுநதிபற.

(ப - னா) தககனூ - தககனூனவா, அனே தலையிழந்தார் - அந்நாளிலே சிரமியுந்தாரா, தககன மகசனேச சூழநின்று - தககன மகசனால சூழப்பெற்று நின்றும், உநதிபற, வேளவி மடிந்தது என்று - யாகம் அழிந்ததென்று, உநதிபற, எ - று.

(க - னா) தககன தன் மகசனால சூழப்பட்டிருந்தும் தலையிழந்தான், வேள்வியும் அழிந்தது என்று உநதிபற என்பது.

(வி - னா) தககனூ என்பதில் ஆர் விருதி இழிவை யுணர்த்தியது தககன தலையிழந்ததும் வேளவி மடிந்ததும் நோக்கமுடந்தது மகசன தககனையும் வேளவியையும் காகும் வலியிலா என்பது தோன்றுகின்றது. (கசு)

பாலகனூற்கன்றுபாற்கடலீந்திட்ட
கோலசசடையறகேயுந்திபற
குமரனன்றருதைககேயுந்திபற.

(ப - னா.) பாலகனூக்கு - பாலகனுக்கு, அன்று-அந்நாளில், பாற்கடல ஈந்திட்ட - பாற்கடலைக் கொடுத்த, கோலம் - அழகாகிய சடையறகே - சடையையுடையவன் பொருட்டே, உநதிபற, குமரன நன் தானைக்கே-முருகன் தனதையினபொருட்டே, உநதிபற, எ-று.

(க - னா.) ஒரு பாலகனுக்கு முற்காலத்தில் பாற்கடலைத் தந்தருளினவனாகிய சிவபெருமானைக்குறித்து உநதிபற என்பது.

(வி - னா.) பாலகன் - சிறுவன். இவன் கௌதமமுனி புதரன். பாற்கடல ஈந்திட்ட என்றது, அவன் பசியினால் வருந்தியமுதபோது சிவபிரான் பாற்கடலை அவன் பசிதணிக்க வலியைக் குறித்தது. (கஎ)

நல்லமலரினமேனும்முகனாதலை
யொல்லையிரந்தென்றுநதிபற
வுகிராலரித்தென்றுநதிபற.

(ப - னா.) நல்ல மலரினமேல் - நல்ல தாமனா மலரின்மேலு
ன்ன, நான்முகனா தலை - பிரமனது தலையானது, ஒலலை-வினாவில்,
அரிந்தது என்று - அறுக்கப்பட்டது என்று, உநதீபற, உகிரால் -
நகத்தால், அரிந்தது என்று-அரியப்பட்டதென்று, உநதீபற எ-று.

(க - னா) பிரமன் தலை வினாவில் நகத்தால் அரியப்பட்ட
தெனறு உநதிபற எனபது.

(வி - னா.) மலர்களிற் சிறந்திருத்தலால் தாமனாமலரை நல்ல
மலர் என்றா. ஒலலை - வினாவு. அரிதல் - அறுத்தல். உகிர்-நகம்

தேனாரிறுததுமலையெடுத்தானசிர
மீனாநதுமிற்றவாறுநதீபற
விருபதுமிற்றதெனறுநதீபற.

(ப - னா.) தேனா நிறுத்தி - இரத்ததை நிறுத்தி, மலையெடு
த்தான - மலையைத் தூக்கினவனாகிய ராவணனது, சிரம ராநாதம்-
தலை பததும், இறற ஆறு - நெரிநத வித்ததைக்குறித்தது, உநதீபற,
இருபதும் - தோள்களிருபதும், இற்ற ஆறு - நெரிநதவித்ததைக்கு
றித்தது, உநதீபற எ - று.

(க - னா) செல்லுகின்ற தேனாரிறுத்தி மலையைத் தூக்கின
வனாகிய ராவணனது பத்துத்தலைகளும் இருபதுதோள்களும் நெரிந
தவித்ததைக் குறித்து உநதிபற எனபது.

(வி - னா.) மலையென்றது கைலாயமலையை, எடுத்தல்-தூக்கு
தல், தேனா நிறுத்தி மலையெடுத்தான் என்றது ராவணனை. சிரம
ஈனாநது என்றமையால் அசுரகேதக இருபதும் என்றது தோள்களை
யெனக்கொனக. (கக்)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தோனோக்கம்.

பிரபஞ்சசுத்தி.

நாலடிதரவுகொச்சகககலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூத்தாரும்பொய்கைப்புனலிதுவேபெனககருதிப
பேய்த்தேர்முகககுறும்பேதைருணமாகாமே
தீர்த்தாயதிகழதிலையம்பலத்தேதிருநடஞ்செய்
கூத்தாவுனசேவடி.கூடும்வண்ணந்தோனோக்கம்.

(ப - னா) பூத்த ஆறும் - பல மலாகளைப்பூத்து நிரம்பியிருக்கிற, பொய்கைப்புனலிதுவே - தடாகநீர் இதுவே, எனக்கருதி - என்று நினைத்து, பேய்த்தோ - கானல் நீரை, முகககுறும் - மொளளத தொடங்குகின்ற, பேதைருணம் ஆகாமே - அறிவினனதுருணம் எனக்குண்டாகாமல், தீர்த்தாய் - (அறியாமைமைய) நீக்கினாய், திகழ் - விளங்குகின்ற, திலலை அம்பலத்தே - திலையம்பலத்தின்கண்ணே, திருநடம்செய் - திருநடநஞ் செய்கின்ற, கூத்தா - கூத்தப்பிரானே, உனசேவடி - உன திருவடியை, கூடும்வண்ணம் - ஆடையுமவண்ணம், தோனோக்கம், எ - று.

(க - னா.) கானல் நீரைப் பொய்கைநீரெனக்கருதி, அதனை முகக்க நினைக்கிறபேதையர் போலாகாமல் எனபேதைரைபரிசுக்கிணையாதலால், திலையம்பலத்தில் நடுக்கின்ற கடவுளே. உன்திருவடியை யடையும் வண்ணம் யாம் தோனோக்கமாடுவோம் என்பது.

(வி - னா) பொய்கை - தடாகம். பேய்த்தோ - கானல் நீர், தோனோக்கம் - மகளிர் வினையாட்டிலொன்று. (க)

எனறுமபிறநதிறநதாழாமேயாண்டுகொண்டான
கனறூலவினவெறிநதான்பிரமண்காண்பரிய
குன்றாதசீர்த்திலையம்பலவன்குணம்பரவித
துன்றாகுழவினீர்தோனோக்கமாடாமோ.

(ப - னா) என்றும்-எந்நாளும், பிறந்து இறந்து - பிறந்தும் இறந்தும், ஆழாமோ - பிறவிக்கடலில் அழுந்தாமல், ஆண்டுகொண்டான் - எனனை யாண்டுகொண்டவனும், கன்றால் விளவு ஏறிநதான பிரமண காண்பு அரிய-கன்றைக்கொண்டு விளங்குகனியை யெறிநத திருமால் பிரமண என்பவர்கள் காணுதல் அருமையாகிய, குன்றாத சோ - குன்றையாத சிறப்பு வாய்ந்த, தில்லையம்பலவன் - தில்லையம்பலதானும் ஆகிய சிவபெருமானது, குணம்பரவி - பெருங் குணத்தைத் துதித்த, துன்று ஆர குழலினீர் - நெருக்கம் பொருந்திய கடந்தலையுடையீர், தோனோக்கம் ஆடாமோ, எ - று.

(ந - னா) எந்நாளும் பிறவிக்கடலில் அழுந்தாமல் எம்மை யாண்டுகொண்டவனும், அரிபிரமாகள் காணவொணாதவனுமாகிய தில்லையம்பலவனது மங்கள குணங்களைப் புழங்குத தோனோக்க மாடுவோம் என்பது

(வி - னா) பிறந்திறந்தாழாமோ என்றமையால் பிறப்பினை யொருகடலும், இறப்பினை யொருகடலுமாகக் கொள்க. திருமால் கன்றால் விளவெறிநதது திருவுணாவதாரத்தில. (௨)

பொருட்பற்றிச்செய்கின்ற பூசனைகளபோலவிளங்கச்
செருப்புறற்சீரடிவாய்க்கலசமுழைமுதம்
விருப்புறறுவேடனாசேடறியமெய்குளிர்ந்தங்
கருட்பெறறுநின்றவாதோனோக்கமாடாமோ.

(ப - னா.) பொருள்பற்றி செய்கின்ற - பொருளைக்கொண்டு செய்கிற, பூசனைகளபோல் விளங்க - பூசைகள்போல விளங்கவும், செருப்பு உறற் - செருப்பை யணிந்த, சோ அடி - சிறப்பாகிய பாதத்தையும், வாய்க்கலசம் - வாயாகிய கலசத்தையும், ஊன் அமுதம் - மாமிசமாகிய அமிரத்தத்தையும், விருப்பு உறறு - விரும்பி, வேடனார்-வேடனாராகிய திருக்கண்ணப்ப தேவரது, சேடி - பெருமையை, அறிய - யாவரும் அறியும்படியாகவும், மெய்குளிர்தது - உடல்குளிர்ந்த, அங்கு - அப்பொழுது, அருளபெற்று நின்ற ஆறு - கருணையோடு ஏற்று நின்ற விதத்தைக் குறித்தது, தோனோக்கம் ஆடாமோ, எ - று

(க - னா) பூசைக்குரிய பலபொருள்களைக் கொண்டு செய்கிற பூசைப்போலப் பிரகாசக்குமபடி கண்ணப்பநாயனார் வாயநீர் முதலியவற்றை அபிஷேக நீர்த்த முதலியவைகளாகக் கொண்டு செய்து இறைவனது திருவருளைப் பெற்று வினங்கி வரலாற்றைக் குறித்த தோனோக்க மாவோம என்பது

(வி - னா) கலசம் - குடம் பொருள் - பூசைக்குரிய பொருள்கள். வேடனா என்பதில் ஆர் விசுதி திண்ணனானது உயாவைக் குறித்தது. (ங)

கற்போலுநெஞ்சங்ககிருநருக்கருணையினு
னிதபாளைப்போலவென்னெஞ்சினுள்ளேபுகுநருளி
நற்பாற்படுத்தெனனைநாடறியதநானியவன்
சொற்பாலதானவாதோனோக்கமாடாமோ.

(ஈ - னா.) கல்போலும் நெஞ்சம் - கல்லை நிகர்த்த மனமானது, கசிந்து உருக - கசிந்துருகும்படி, கருணையினால் - கிருபையால், நிற்போனைப்போல - நிற்பவனைப்போல, என் நெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளி - என மனத்திற புகுந்தருளி, நற்பாலபடுத்து - நல்ல பகுதியி லகப்படுத்தி, என்னை - அடிபேனை, நாடு அறிய - நாட்டார் அறியும்படி, தான் - கான், இவ்வன் - இப்படி, சொற்பாலது ஆன ஆறு - சொல்லின்பாற்பட்டதான வித்ததைக்குறித்தது, தோனோக்க மாடாமோ, எ - று.

(க - னா.) இறைவன் கல்லை நிகர்த்த மனமானது கசிந்துருகும்படி என்னுட்புகுந்து, என்னை நல்லவழியிறசெலுத்தி, நாட்டாரறிய தான புகழ்பெற்ற வரலாற்றைக்குறித்தது, தோனோக்கமாவோம் என்பது.

(வி - னா) பால் - பகுதி. நாடு என்றது நாட்டிலுள்ளனா. சொல் - புகழ். (ச)

நிலநீர்நெருப்புயிரீள்விசுமபுநிலாபபகலோன
புலனாயமைந்தனோடெண்வகையாய்புணர்ந்துகின்ற
னாலகேழெனகதிசைபத்தெனததானொருவனுமே
பலவாகிநின்றவாதோனோக்கமாடாமோ.

(ப - ணா) நிலம் - டண், நீர் - நீர், நெருப்பு-அக்கினி, உயிர்-காற்ற, நீளவிசம்பு - நீண்ட ஆகாயம், சிலா - சக்திரீன, பகலோன-சூரியன், புலன் ஆயமைநடனோடி - அறிவுருவாகிய புருடனோடி, எண்வகையாய - எட்டு வகையாய, புணர்நது நின்றான-கலந்தநின்றான, உலகு ஏழ் என - ஏழலகமென்று சொல்லவும், திசை பத்து என - பத்துத் திசைகென்று சொல்லவும், தான ஒருவனுமே - தானொருவனே, பல ஆகி நின்ற ஆறு - பலவாகி நின்ற விததைக்குறித்து, தோனோக்கமாடாமோ, எ - று.

(க - ணா) மணமுதலாகிய அட்டமூர்த்தமாகவும் ஏழலகங்கள் னாகவும் வேறு பல பொருள்களாகவும் இறைவனொருவனே வியாபித்து நின்ற செய்திமைக்குறித்துத் தோனோக்கமாடுவோம் எனபது.

(வி - ணா) பகலையுண்டாகுமோனாசலால் சூரியனைப் பகலோன என்றா. மைநதன் - புருடன் (ஆனமா) (ஞ)

புத்தனமுதலாயபுல்லறிநிற்பல்சமயந
தததமதயகனிறநட்டுருபபுப்பட்டுநிறகச்
சித்தஞ்சிவமாககிசெயதனவேதவமாக்குரு
மத்தனகருணையினறறோனோக்கமாடாமோ.

(ப - ணா.) புத்தன முதல ஆய - புத்தன முதலாகிய, புல் அறிவின் - அறப அறிவீனையுடைய, பலசமயம் - பலசமயங்களும், தததம்மதயகளில் - தததமது மதங்களிலே, தட்டுருப்புப்பட்டு நிறக - தடுமாற்றமடைநது நிறக, சித்தம் சிவம் ஆகி - என்மனத்தைச் சிவமாககி, செயதனவே தவம் ஆக்கும - செயதவற்றையே தவமாககுகின்ற, அததன் கருணையினால் - கடவுளுடைய பெருங்கருணையால், தோனோக்கம் ஆடாமோ, எ - று.

(க - ணா.) புத்தன முதலாகிய பல சமயவாதிகளும் தமது பேதைமையால் தததம்மதங்களில் தடுமாறிநிறக, இறைவன் தனகருணையால் என்மனத்தைச் சிவவுருவாககி, என் செய்தொழில்களையாவும் தவத்தொழில்களாகத் திருவுளம் பற்றினதைக்குறித்துத் தோனோக்க மாடுவோம் எனபது (சு)

(வி - ணா.) தட்டுருப்பு - தடுமாற்றம்.

திதிலலைமாணிசிவகருமஞ்சிதைத்தாணைச
சாதியுமவேதிபனறுதைதனைததாளிரண்டுஞ்
சேதிபபவீசனறிருவருளாறறேவாதொழப
பாதகமேசோறுபறறினவாதோனோககம்.

(ப - னா) தீது இலலை - கெடுத்தியிலலை, மாணி - பிரமசாரி
யின், சிவகருமம் சிதைத்தாணை - சிவகருமத்தை அழித்தவனை, சாதி
யுமவேதியன் - சாதியாலும் அந்தணன், தாளைதனை - தந்தையை,
தாள இரண்டும் சேதிபப - கால்களிரண்டையும் வெட்ட, ஈசன தி
ருவருளாவ - சிவபெருமானது திருவருளினால், தேவாதொழ - தே
வர்கள் வணங்க, பாதகமே சோறுபறறின ஆறு - பாவத்தையே புண
ணியமாகக் கொண்ட விதத்தைப்பற்றி, தோனோககம், எ - று.

(க - னா.) பிரமசாரிபாகிய தண்டியடிகள் தாம் செய்த சிவக
ருமத்தைக் கெடுக்கவந்த தந்தையின் கால்களிரண்டையும் வெட்ட,
வெட்டின அந்தப் பாவத்தையே புண்ணியமாகக் கொண்டு அவாக
குச சிவகதியைத் தந்தருளினதைக் குறித்துத் தோனோகக மாடு
வோம் என்பது.

(வி - னா.) சிவகருமம்-சிவபூசை முதலிய நற்கருமம். சோறு-
இவ்விடத்துப் புண்ணியத்தைக் குறித்தது (எ)

மானமழிந்தோமதிமற்றதோமங்கைநல்லீர்
வானநொழுந்தென்னன்வாகழலே நீனைத்தடியோ
மானநதக்கூத்தனருளபெறினாவவணமே
யானந்தமாகிநின்றாடாமோதோனோககம்.

(ப - னா.) மானம் அழிந்தோம் - மானங்கெட்டோம், மதிமற்
ந்தோம் - அறிவு மறந்தோம், மங்கை நல்லீர் - பெண்களை, வானம்
தொழும் - விண்ணுலகத்தா வணங்குகின்ற, தென்னன் - தென்ன
னது, வாகழலே - நீண்ட திருவடிகளையே, நீனைந்து - நீனைத்து,
அடியோம் - அடியோங்கள், ஆனந்தக்கூத்தன் - ஆனந்தக்கூத்தனது,
அருள்பெறின - அருளைப்பெற்றால், நாம் - யாம், அவ்வண்ணமே -
அவ்வண்ணமாகவே, ஆனந்தம் ஆகி நின்று - இன்பவடிவாகிநின்று,
தோனோககம் ஆடாமோ, எ - று.

(க - னா.) பெண்களே, தென்னனது திருவடியை நினைந்து
மானமுதலியவற்றையழகேசாம். ஆர்த்த திருத்தஞ் செயவோனா
கிய இறைவனது திருவருளைப் பெற்றால் இன்பவுருவாயின்று தோ
னோக்கமாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) மானம் - பெருமை, வெட்கம் எனினுமமையும்

எண்ணுடைமூவரிடாகக்கதர்களரிபிழைத்துக்
கண்ணுதலெநதைகடைத்தலைமுனிநறதற்பி
னெண்ணிலியிருதிரரெத்தனையோபிரமாதாந
மணமிசைமால்பலாமாண்டனாகாணடோனோக்கம்.

(ப - னா) எண் உடை - மதியினையுடைய, மூவா இராகத்தா
கன் - மூவா அசுராகன், எரிபிழைத்து - தீவைத்தப்பி, கண்ணுதல் -
நெற்றிக்கண்ணையுடைய, எதை - எந்தையாகிய சிவபிரானது, கடை
த்தலைமுன் - கடைத்தலையில், நின்றதற்பின் - நின்றபிறகு, எண்
இலி - அளவிலிகளாகிய, இத்திரா - இத்திரரும், எத்தனையோ பிரமா
களும் - எத்தனையோ பிரமாகளும், மால்பலா - திருமால்கள் பலரும்,
மணமிசை - மண்ணின்மீது, மாண்டனர் - மடிந்தார்கள், தோனோக்
கம், எ - று

(க - னா) மூன்று அரக்கா நெருப்புக்குத் தப்பியோடிச் சிவ
பிரானது வாயிற்படியில் நின்றபிறகு அளவறது இரத்திரன் முதலாயி
னோ மடிந்தார்கள் என்னும் செய்தியைக்குறித்துத் தோனோக்கமா
டுவோம் என்பது.

(வி - னா) எண் - மதிப்பு. எரி - நெருப்பு. கடைத்தலை -
முதல்வாயில். (க)

பங்கயமாயிரமபூவினிலோ பூக்குறையத்
தங்கணிடைதரானசேவடிமேற்சாதநலுமே
சங்கரனெம்பிரானசககரமாற்கருளியவா
றெங்குமபரவிநாதோனோக்கமாடாமோ.

(ப - னா) ஆயிரம் பங்கயம் பூவில் - ஆயிரத்தாமரை மலாக
ளில், ஓ பூ குறைய - ஒருமலா குறைதலும், சம கண் இடநது -

தம, 7 கண்ணைத்தோண்டி, அரன் சேவடிமேல் சாத்தலும் - சிவ பெருமானது திருவடிமேல் சூட்டிதலும், சங்கரன் எம்பிரான் - சங்கரனாகிய எம்பிரான், மாற்கு - திருமாலுக்கு, சக்கரம் அருளிய ஆறு - சக்கரப்படையை அருள் செய்த வரலாற்றை, நாம் எங்கும் பரவி - நாம் எவ்விடத்தும் துதித்து, தோனோக்கமாடாமோ, எ - று.

(க - னா) திருமால் ஆயிரம் தாமரை மலனாக்கொண்டு இறைவனை யருச்சிகரும்போது ஒரு மலர் குறையக்கண்டு தன் கண்ணைப் பறித்து அருச்சிதலும், இறைவனை மகிழ்ந்து அவாகுஞ்ச் சக்கரப்படையை யருளின வரலாற்றைப் புகழ்ந்து தோனோக்க மாடுவோம் என்பது.

(வி - னா) பங்கயம் - சேற்றில் முளைப்பது. பங்கம் - சேறு. ஜம் - பிறப்பது. என்னும் வடமொழியில் ஜகரம் யகரமாகுந் திருந்தது. இடத்தல் - தோண்டிதல். பரவியென்பதற்கு பரவச் செய்து என்றலுமாம். (க0)

காமனுடனுயிர்காலன்பற்காய்கதிரோ
ஹமகண்சிசிரமபிரமன்கரமெரியைச்
சோமனகலைதலைதக்கனையுமெச்சனையுந்
நூய்மைகள் செய்தவாதோனோக்கமாடாமோ.

(ப - னா.) காமன் உடல் - மன்மதனது உடலையும், காலன் உயிர் - யமனது உயிரையும், காய் கதிரோன் பல் - சுருகின்ற கிரணங்களையுடைய சூரியனது பலலையும், நாமகள் நாசி - சரசுவதியின் நாசியையும், பிரமன் சிரம் - பிரமனது தலையையும், எரியை கரம் - அக்கினி தேவனது கையையும், சோமன் கலை - சந்திரனது கலையையும், தக்கனையும் எச்சனையும் தலை - தக்கன் எச்சன் என்பதற்கு, ருண்டய தலையையும், நூய்மைகள் செய்த ஆறு - பரிசுத்தமாகிய வரலாற்றை நினைத்து, தோனோக்கமாடாமோ, எ - று.

(க - னா) மன்மதன் சரீரத்தையும், யமனுயிரையும், சூரியன் பலலையும், சரசுவதி மூக்கையும், பிரமன் தலையையும், அக்கினி தேவன் கையையும், சந்திரன் கலையையும், தக்கன் எச்சன் இருவருடைய தலையையும் பரிசுத்தமாகிய விதத்தைப்பற்றித் தோனோக்க மாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) காமன - காமதேவன். காய்தல் - சுடிதல். கலை - கண்டம், (கூறு). தூய்மை செய்தல் - இலலை யாக்குதல். (கக)

பிரமனரியெனறிருவருதமபேதமையாற்
பரமயியாமபரமமென்றவாகள்பதைப்பொடுங்க
வரனாழலுருவாயங்கேயளவிறந்து
பரமாகிநின்றவாதோனோககமாடாமோ.

(ப - னா.) பிரமன அரிஎனற - பிரமன திருமால் என்று சொல்லப்பட்ட, இருவரும் - இருவரும், தபேதமையால் - தமது அறியாமையால், யாமபரம் யாமபரம் - யாமபரம் யாமபரம், எனறவாகள் - என்று சண்டைசெய்தவர்களுடைய, பதைப்பு ஒதிங்க - பதறம் அடங்கும் வண்ணம், அரனா - சிவபெருமானா, அழல் உரு ஆய - நெருப்புருவமாகி, அங்கே - அவவிடத்தே, அளவு இறந்து - அளவு கடந்து, பரம ஆகி நின்ற ஆறு - பரம்பொருளாகி நின்ற வரலாற்றைச் சொல்லி, தோனோககமாடாமோ, எ - று.

(க - னா.) பிரமவிட்டுணுகள் யாம் பெரியம் யாம் பெரிய மென்று வாதிட்டபாது அவவிருவாக்கிடையே நெருப்புருவாய் நிமிரதுநின்ற சிவபிரானது வரலாற்றைக்குறித்துத் தோனோககமாடுவோம் என்பது.

(வி - னா) பரமம் - மேலான பொருள். பதைப்பு - துடிப்பு.

எழைத்தொழும்பனெனத் தனையோகாலமெல்லாம்
பாழுகுகிறைத்தேன்பரமபரணைப்பணியாதே
சூழிமுதற்சிகதாதன்மணிவந்தென்பிறவித
தாழைப்பறித்தவாதோனோககமாடாமோ.

(ப - னா) எழைத்தொழும்பனென - எழைத்தொண்டனென, எத்தனையோகாலம் எல்லாம் - எத்தனையோகால முழுதும், பரமபரணைப்பணியாதே - அறப்பெரியோனை வணங்காமல், பாழுகு இறைத்தேன - பாழுகுகிறைத்துவிட்டேன், ஊழிமுதல் - ஊழிமுதலான காலத்தும், சிகதாத - அழியாத, நலமணி - சிறந்த மாணிக்கம்போல் பவனாகிய சிவபெருமான, வந்து - எழுந்தருளி, என்பிறவி-என்பிற

மூலமும் உரையும்.

பின் தாழை - சிழக்கை, பரித்த ஆறு - பிடுகெனின் வரலாற்றைச் சொல்லி, தோணோக்கமாடாமோ, எ - று.

(க - ணா.) ஏழைத்தொண்டனாகிய நான் நெடுங்காலம் சிவபிரானை வணங்காமல் கெட்டேன். ஆயினும் அவ்விறைவன் தானே யெழுந்தருளி என் பிறவிவேளைப் பறித்த விதத்தைக்குறித்துத் தோணோக்கமாடுவோம் என்பது.

(வி - ணா.) பாழுக்கிறைத்தல்-பாழ்நிலததுக்கிறைத்தல், அது இங்கு வீணாகுமுறைத்தல் எனனும் பொருள் குறித்து வந்தது. பரம் - மெலோரின்மேலோன் தனக்கு மேலொரு கடவுளில்லா உணென்பது கருத்து. ஊழி - ஊழிகாலம், (யுகமுடிவுக்காலம்) - பரம் - தான். (அடி) வோ என்பது பொருள். (கஉ)

உரைமாண்டவுள்ளொளியுததமனவநதுளமபுகலுங்

உரைமாண்டகாமப்பெருங்கடலைக்கடத்தலுமே

இரைமாண்டவிரதிரியப்பறவையிரிந்தோடத்

துரைமாண்டவாபாடித்தோணோக்கமாடாமோ.

(ப - ணா.) உரைமாண்ட - சொல்லிறந்த, உன் ஒளி - உன் ஒளையாகிய, உத்தமன் - உத்தமனாகிய சிவபெருமான, வநது - எழுந்தருளி, உள்ளம் புகலும் - என்மனத்திற் புகுதலும் - கரைமாண்ட - கரையற்ற, பெரு-பெரிய, காமக்கடலை - காமமாகிய கடலை, கடத்தலும் - தாண்டதலும், இரைமாண்ட - இரையற்ற, இர்திரியப் பறவை - இர்திரியங்களாகிய பறவைகள், இரிந்து ஓட - அஞ்சியோட, துரைமாண்ட ஆறுபாடி - இடமற்ற வரலாற்றைச் சொல்லி, தோணோக்க மாடாமோ, எ - று.

(க - ணா.) வாக்குக் கதீதனாகிய இறைவன் வந்து என மனத்திற் புகுதலும், யான் காமக்கடலை கடந்தேன், கடத்தலும், இர்திரியப்பறவைகள் ஓட இடமற்ற விதத்தைப்பாடித் தோணோக்க மாடுவோம் என்பது.

(வி - ணா.) மாளல நான்கும் அறுதல் என்னும் பொருளான. இர்திரியம் - பொறி. துரை - துறை. (இடம்) இரை யென்றது இங்கு புலன்களை (விடயங்களை.) விடையானுபவத்திற் நிலைபட்ட வென்பது பொருள். (கச)

திருச்சிறைப்பலம்.

திருப்பொன்னாசல்.

அருட்சுத்தி,

ஒப்புமைப்பற்றிநந்தவாழத்ததரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்

சீராபவளங்கானமுததங்கயிராக
வேராருமபொறபலகையேறியினிதமாந்து
நாராயணனறியாநாண்டலாததாணாயடியேற்
கூராசுததநதருளுமுததரகோசமங்கை
யாராவமுதினருட்டாளிணைபாடிப
போராவேற்கண்மடவீர்பொன்னாசலாடாமோ.

(ப - னா.) சீர ஆர - சிறப்புப் பொருந்திய, பவளம் - பவளமே, கால ஆக - காலகளாகவும், முததம் - முததமாலையே, கயிறு ஆக - கயிறுகவுகொண்ட, ஏர் ஆரும் - அழகு நிறைந்த, பொன்பலகை ஏறி - பொன்னினுற் செய்யப்பட்ட பலகையினமேல் ஏறி, இனிது அமாந்த - இனிதாக அமாந்திருந்து, நாயடியேறகு - நாய போன்ற அடியேனுக்கு, நாராயணன அறியா - திருமாலும் அறிய வொண்ணாத, நான்மலாதான் - புதிதாகிய தாமரை மலாபோலும் திருவடிகளை, ஊர் ஆக - நாடாக, தந்தருளும் - கொடுத்தருள்கிறை, உத்தரகோச மங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையிலுள்ள, ஆர அமுதின - தெவிட்டாத அமிரதம்போலபவனாகிய சிவபெருமானது, அருள்தான் இணைபாடி - அருளுருவாகிய திருவடி யாண்டையும் புகழ்ந்து பாடி, பரிபா ஆர - போர்த்தொழிலமைந்த, வேல்கண் - வேல்போல உயர்வுகளையுடைய, மடவீர - மாதர்களே, பொன்னாசல் ஆடாமோ, ஏ - று.

(க - னா.) பவளச்சால முதலாகிய வுறப்புக்களைக்கொண்ட பொற்பலகையிலேறி யமர்ந்து, தன திருவடியை யெமக்குத் தந்த

ருளினைமையால் அத்திருவடியைப் புகழ்ந்து பாடிப் பொன்னாசலாடு
வோ ம யாம் எனபது.

(வி - னா.) திருவடி அருளவடிவாதலால் அருட்டான் என்
றா. இணை - இரண்டு. மடவீர - மடமைப் பண்படியாகப்பிறந்த
முன்னிலைப்பெயர்.

மூனறங்கிலங்குநயந்தனமூவாத
வானறங்குதேவாகளுங்காணுமலரடிக
டேனறங்கித்தத்தித்தமுதூறித்தானறெளிந்தங்
கூனறங்கின்றுருக்குமுத்தரகோசமங்கைக்
கோனறங்கிடைமருதுபாடிகுலமஞ்ஞை
போனறங்குநடையோபொன்னாசலாடாமோ.

(ப - னா.) மூன்று - மூன்றாய், அங்கு இலங்கு - அவ்விடத்தி
விளங்கா நின்ற, நயந்தன - கண்களை யுடையவளுகிய சிவபெருமா
னது, வானதங்கு தேவாகளும் - விண்ணுலகத்தில் உறைகின்ற
தேவாகளும், காண - காணவொண்ணாத, மலர் அடிகள் - தாமரை
மலர்போலுந் திருவடிகள், தேன தங்கி - தேனின சுவை தங்கி,
தித்தித்து - மதுரித்து, அமுது ஊறி - அமிரதம்போலூறி, தெளி
ந்து - தெளிவடைந்து, அங்கு - அவ்வாறே, ஊன தங்கி நின்ற -
உடம்பில் தங்கி நின்று, உருக்கும் - உருக்குகின்ற, உத்தரகோ
மங்கை கோன - திருவுத்தரகோச மங்கைக்குத் தலைவன், தங்கு -
தங்குகின்ற, இடை மருது பாடி - திருவிடைமருதுணைப்பாடி, குலம்
மஞ்ஞைபோன்று - மேன்மையாகிய மயில்போன்று, அங்கு - அப்
படியே, அனை நடையோ - அன்னம்போன்ற நடையினையும் உடை
யமாதீரீர், பொன்னாசல் ஸ்டாமோ, ஏ - று

(க - னா.) சோம சூர்யாக்கினிகளாகிய மூன்றுகண்களையு
டையவனும், உத்தரகோசமங்கைக் கரசனும் ஆகிய சிவபெருமா
னது திருவிடைமருதுணைப் பாடிப் பொன்னாசலாடுகோம யாம்
எனபது.

(வி - னா.) நயநம் - கண், வடமொழி. மூவாத என்னும்
எதிர்மறைப்பெயரெச்சத்தில் பகுதி மூ. ஊன் - உடம்பு, அது இங்கு
மனத்தைக் குறித்ததாகக் கொள்க. (உ)

முன்னீறுமாதியுமில்லான முனிவாகுழாம்
பன்னூறுகோடியிமையோகடாநிறபத்
தன்னீறெனக்கருளித்தனகருணைவெள்ளத்து
மன்னூறமன்னுமணியுத்தரகோசமங்கை
மின்னேறுமாடனியனமாளிகைபாடிப்
பொன்னேறுபூணமுலையீர்பொன்னூசலாடாமோ.

(ப - னா.) முன - நினைக்கின்ற, ஈறம் ஆதியும் இல்லான் -
இறுதியும் முதலும் இல்லாதவனாகிய சிவபெருமான, பல தூறு
கோடி - பலதூறுகோடித் தொகையினராகிய, முனிவர் குழாம் -
முனிவர் கூட்டங்களும், இமையோகன் - தேவர்களும், நிறப -
நிற்க, தன் நீறு - தனது திருவெண்ணீற்றை, எனக்கு அருளி -
எனக்கருள் செய்து, தனகருணை வென்னத்து - தன கருணைப்பெருக
கத்தோடு, மனஹ மன்னும் - தன் பெருமை வளர நிலைபெற்ற,
மணி - அழகாகிய, உத்தரகோசமங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையி
லுள்ள, மின் ஏறுமாடம் - ஒளி மிகுந்த மேனமாடங்களையுடைய,
வியன்மாளிகைபாடி - பெருமையமைந்த திருமாளிகையைப் பாடி,
பொன் ஏறு - தேமல்படாந்த, பூண் - ஆபரணங்களை யணிந்த, முலையீ
ரீ - தனங்களை யுடையீர், பொன்னூசலாடாமோ, ஏ - று.

(க - னா.) முடிவு முதல்களில்லாதவனாகிய சிவபெருமானது
திருவுத்தரகோசமங்கையில் மாடமாளிகைகளைப் பாடிப் பொன்னூச
லாடுவோம் யாம் என்பது.

(வி - னா.) முன்னல் - நினைத்தல் பொன்னேறு பூண் என்
பதற்கு பொன்னுபரணம் என்றதைத்தலும் பொருந்தும். (ங),

நஞ்சமாகண்டதனண்டததவர்நாதன்
மஞ்சதோய்மாடமணியுத்தரகோசமங்கை
யஞ்சொலாடன்னோடுங்கூடியடியவாக
வெஞ்சுள்ளேநின்றமுதமுறிக்கருணைசெய்து
துஞ்சலபிறப்பறுப்பானறாயபுகழ்பாடிப்
புஞ்சமார்வெள்வனையீர்பொன்னூசலாடாமோ.

(ப - னா.) நஞ்சு அமாகண்டதான் - விடமமர்ந்த கண்டத் தையுடையவன, அண்டத்தவா நாதன் - தேவலோகத்தார்க்குத் தலைவன, மஞ்சதோய் - மேகங்கனபடிகின்ற, மாடம் - மேல்மாடங்களை யுடைய, மணி - அழகாகிய, உத்தரகோசமங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையில, அம்சொல்லாளோடுகூடி - இன்மொழியாளாகிய உமா தேவியோடுகூடி, அடியவர்கள் நெஞ்சுளே நின்று - அடியவரது மனத்தினுளே நின்று, அமுதம ஊறி - அமிரத்தஞ் சூர்தி, கருணைசெய்து - கிருபைசெய்து, தஞ்சல பிறப்ப அறுப்பான - இறத்தல பிறத்தல் களைச் சேகரிப்பவன, (அவனது) னாயபுகழ்பாடி - பரிசுத்தமாகிய புகழைப்பாடி, புஞ்சம் ஆரவெள்வனையீ - தொகுதியாகப் பொருத்திய வெண்வளையையுடையீ, பொன்னாசலாடாமோ, ஏ - று.

(க - னா.) விஷகண்டனும், சேவாபிராணம், உத்தரகோசமங்கையில பிராட்டியோடேழுந்தருளி அடியவர்கள் மனத்தில் நின்று அவர்களுடைய இறப்புப் பிறப்புகளை யொழிப்பவனுமாகிய சிவபெருமானது புகழைப்பாடிப் பொன்னாசலாடீவோம் யாம் என்பது.

(வி - னா.) அமர்தல - தங்குதல். அண்டம் - விண்ணுலகம். அம் - இவ்விடத்து இனிமையை யுணர்த்திற்று. வெளவளை - சங்கவளையல். (ச)

ஆனோவலியோவரிவையோவெனறிருவர்
காணக்கடவுள்கருணையினற்றேவாகுழா
நாணமேயுய்யவாட்கொண்டருளிநஞ்சுதனை
யுணுகவுண்டருளுமுத்தரகோசமங்கைக்
கோணர்பிறைச்சென்னிக்கூத்தன்குணம்பரவிப்
பூணாவனமுலையீர்பொன்னாசலாடாமோ.

(ப - னா.) ஆனோ - ஆண்டானோ, அலியோ - பேடுதானோ, அரிவையோ - பெண்தானோ, என்று - என்றுகலங்கி, இருவர்காண - பிரமவிட்டுணுகளாகிய இருவரும் காணகொண்ணாத, கடவுள் - கடவுளும், கருணையினால் - தனபெருங்கருணையால், தேவர்குழாம் காண - மே உய்ய - தேவாகூட்டம் அஞ்சாமல் பிழைக்கும்படி, ஆட்கொண்டருளி, (அவர்களை) அடிமைகொண்டருளி, நஞ்சுதனை - நஞ்சை, ஊண் ஆக - உணவாக, உண்டருளும் - உண்டருளின, உத்தரகோச

மங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையிலுள்ள, கோண் ஆர்பிறை - வளைவுள்ள பிறையை யணிந்த, சென்னி - சடாபாரதையுடைய, கூத்தன் - கூத்தனும் ஆகிய சிவபெருமானது, குணமபரவி - குணத்தைத் துதித்து, பூண் ஆர - ஆபரணம் நிறைந்த, வனம் - அழகாகிய, முலையீர் - தனங்கனையுடையீர், பொன்னாசலாடாமோ, ஏ - று.

(க - னா.) ஆண்பண்ண அலியெனத் துணிந்தறிய வொண்ணாத வனும், உத்தரகோசமங்கைக் கரசனுமாகிய சிவபெருமானது நறகுணங்களைப் புகழ்ந்து பாடிப் பாடி னூசலாடாமோம் என்பது

(வி - னா) நாணுதல - அஞ்சுதல் என்னும் பொருள் குறித்தது. உண்ண - உண்ணப்படுவது. கோண் - கோணல (வளைவு) (நு)

மாதாடுபாகத்தனுத்தரகோசமங்கைக்
தாதாடுகொன்றைசசடையானடிபாருட்
கோதாட்டி நாயேனை யாட்கொண்டென்றொலபிறவிக்
தீதோடாவண்ணந்திகழ்பபிறப்பறுப்பான
காதாடுகுண்டலங்களபாடிக்கிந்தனபாற்
போதாடுபூணமுலையீர்பொன்னாசலாடாமோ.

(ப - னா.) மாதா ஆடுபாகத்தன் - மங்கை தங்கு பங்கன், உத்தரகோச மங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையிலுள்ள, தாது ஆடுகொன்றைசடையான் - மகரத்தங்கனையுடைய கொன்றைமலர் மாலையையணிந்த சடையையுடையவன், அடியார் உள்ள - தன்னடியாராக நுள்ளே, நாயேனை - நாயினேனை, கோதாட்டி - சிராட்டி, ஆட்கொண்டு - அடிமைகொண்டு, என தொலபிறவிசுதிது - என் பழைய பிறவித்துன்பங்கள், ஓடாவண்ணம் - நீட்டியாதவண்ணம், திகழ - நான் விளங்கும்படி, பிறப்பு அறுப்பான் - பிறவித்தனையைச் சேதிப்பவன், (அவனது) காது ஆடு குண்டலங்கள் பாடி - காதில் அசையாநின்ற குண்டலங்களைப்பாடி, அன்பால் கசிகது - அன்பினற கசிக்து, போது ஆடு பூண் முலையீர் - நாமரைப் போது என்போல அசையாநின்ற ஆபரணங்களைத் தரித்த தனங்கனையுடையீர், பொன்னாசலாடாமோ, ஏ - று.

(க - னா) உமாதேவி பங்கனும், திருவுத்தரகோச மங்கைக் கிறைவனும், நாயேனை யாட்கொண்டு என பிறவித்தனையை யறுப்ப

கூடும் ஆகிய சிவபெருமானது காதில் அசையாநின்ற ருண்டலங்களைப் புகழ்ந்து பாடி நாம் பொன்னுசலாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) மாது - பெண். அது இவ்விடத்தில் உமாதேவியாளைக் குறித்தது. ஒழிதல் - நீட்டிக்கதல் போது - போரும்பு. (சு)

உன்னறகரியதிருவுத்தரகோசமங்கை
மன்னிப்பொலிந்திருந்தமாமறைபோனறன்புகழே
பன்னிப்பணிந்திறைஞ்சப்பாவங்கள்பற்றுப்பா
னன்னத்தினமேலேறியாடுமணிமயில்போ
லென்னத்தனென்னையுமாடகொண்டானெழிலபாடிப்
பொன்னொத்தபூண்முலையீர்பொன்னுசலாடாமோ.

(ப - னா.) உன்னற்கு அரிய - நினைத்தற்கரிய, திருவுத்தரகோச மங்கை - திருவச்சரகோச மங்கையில், மன்னி - நிலைபெற்று, பொலிந்திருந்த - பொலிவுபெற்றிருந்த, மாமறையோன் - பெருமையுள்ள வேதியன், தன் புகழே - தனது புகழையே, பன்னி-சொல்லி, பணிந்து இறைஞ்ச - தாழ்த்த வணங்க, பாவங்கள் - பாவங்களை, பற்று அறுப்பான - பற்றறுப்பவன், அன்னத்தின்மேல் ஏறி ஆடும் - அன்னத்தினமீதேறி யாடுகிற, அணி மயில்போல் - அழகையுடைய மயில்போல்கிற, என் அதன் - என் சந்தை, என்னையும் - (ஒன்றுக்கும் பற்றாத) சிறியேனையும், ஆட்கொண்டான் - அடிமைகொண்டவன், (அவனது) எழில பாடி - அழகைப்பாடி, பொன் ஒத்த - திருமகளை நிகர்த்த, பூண் முலையீர் - ஆபரணமணிந்த தனங்கையுடையா, பொன்னுசலாடாமோ, எ - று.

(க - னா.) திருவுத்தரகோச மங்கையில் எழுந்தருளிய வேதியனும், தன் புகழைச் சொல்லி வணங்கப் பாவங்களைப் பற்றறுப்பவனும், என்னை யடிமைகொண்டவனும் ஆகிய சிவபெருமானது அழகைப் புகழ்ந்து பாடி, நாம் பொன்னுசலாடுவோம் என்பதாம்.

(வி - னா.) பொலிதல் - விளங்குதல். பொன்னொத்த - தேம்படாகத எனினுமாம். (எ)

கோலவரைக்குடுமிவந்துருவலயத்துச்
சாலவமுதுண்டுதாழ்கடலின்மீதெழுந்து
ஞாலமிகப்பரிமேற்கொண்டுநமையாண்டான்
சிலந்திநழுந்திருவுத்தரகோசமங்கை
மாலுக்கரியாணவாயாரநாமபாடிப
பூலித்தங்குழைந்துபொன்னுசலாடாமோ.

(ப - னா.) கோலம் - அழகாகிய, வரைக்குடுமிவந்து - மலையி
னுச்சியினின்று வந்து, குவலபத்து - பூமண்டலத்திலு, சால அமுது
உண்டு - மிசவும் அமிர்தமுண்டு, தாழ்கடலின்மீது எழுந்து - ஆழந்த
கடலினமேல் எழுந்து, ஞாலம்மிக - உலகத்திலு பரவ, பரிமேற்
கொண்டு - குதியின்மேற் கொண்டு, நமை ஆண்டான் - நமமை
யாண்டருளினவனது, சிலம் திசும - குணம் விளங்குகின்ற, திரு
வுத்தரகோசமங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையிலுள்ள, மாலுக்கு
அரியாணை - திருமாலுக்கும் அரியவனை, நாம வாயாரபாடி - நாம்
வாய்நிரம்பப்பாடி, பூலித்து - பூரித்து, அகம் குழைத்து - மனங்குழை
ந்து, பொன்னுசலாடாமோ, எ -று.

(க - னா.) மலைச்சொற்களில் பிறந்து, பூமியில் வந்து, மிகுதி
யாக வுணவையுண்டு, கடல்மேலெழுந்து, உலகத்திலு பரவக் குதியி
ன்மேற் கொண்டு நமமை யாண்டருளினவனாகிய திருவுத்தரகோச
மங்கைக்கிணைவனை வாயார நாம் பாடிப் பொன்னுசலாடுவோம்
என்பது.

(வி - னா.) அமுது - உணவு. கடலின் - கடல்போல எனி
னுமாம். பூலித்தல் - பூரித்தல் (உடல் புளகித்தல்). (அ)

தெங்குலவுசோலைத்திருவுத்தரகோசமங்கை
தங்குலவுசோலத்தனியுருவமவந்தருளி
யெங்கள்பிறப்பறுத்திடெந்தரமுமாட்கொள்வான்
பங்குலவுகோதையுத்தரனுமபணிகொண்ட
கொங்குலவுகொன்றைசுசுடையானகுணம்பரவிப
பொங்குலவுபூண்முலையீர்பொன்னுசலாடாமோ.

(ப - னா.) உலவு - விருத்தியடையாநின்ற, தெங்குசோலை -
தென்னஞ்சோலைகள் சூழ்ந்து, திருவுத்தரகோச மங்கை - திருவுத்

நாகோச மங்கையில, தங்கு - தங்கிய, உலவு - விளங்குகிற, தனி - ஒப்பற்ற, சோதி உருவம் - ஒளியுருவமானது, எவகன பிறப்பு அறுத்திட்டு - எமது பிறவித்தனையைச் சேதித்த, எம் தாமும் - எங்க ளினதையும், ஆட்கொளவான் - அடிமைகொள்ள, பங்கு உலவு கோதையும் - வாமபாகத்தில விளங்குகின்ற உமாதேவீபும், தானும-நானுமாக, வந்தருளி - எழுந்தருளி, பணிகாண்ட - எம்மைத் தொண்டுகொண்ட, கொங்கு உலவு - மணந்தங்கிய, கொளறை - கொள றைமலா மாலைமையணிந்த, சடையான் - சடைபையுடையவளுடைய சுவபெருமானது, குணம் - மங்களகுணங்களை, பரவி - புழங்குந், கொங்கு உலவு - விளக்கம்பொருந்திய, பூணமுலையி - ஆபரணங ளையா தரித்த தனங்கையுடையி, பொன்னுசலாடாமோ, ஏ - னு.

(க - னா.) திருவுத்தரகோசமங்கையி லெழுந்தருளியிருக்கிற சோதியுருவன் வந்து எமது பிறவியை யொழித்து எம்மினதையும் ஆட்கொளவானாயினன், ஆதலால் அவனது கலியாணகுணங்களைப் புழங்குநாம் பொன்னுசலாடுவோம் என்பது.

(வி - னா) கோதை - பூமாலைமையணிந்த பெண். பங்குலவ கோதையென்றதனால் உமாதேவியென்றுணாக்லாயிற்று. கொங்கு-முதனிலைத்தொழிற்பெயர். (ங)

திருச்சிறுதம்பலம்.

அ ன் ன ன ப் ப த் து.

ஆ த் து ம பூ ர ண ம்

க லி வி ரு த த ம.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

வேதமொழியாவெண்ணீற்றாசெம்மேனிப்
நாதப்பறையினரனையென்னும
நாதப்பறையினாநாமுகனமா லுக்கு
நாதரிநாதனானையென்னும.

(13 - 111) தேசமொழியா - தேசங்களாகிய சொல்லையுண்
யவா, உடனீறறா - திருவெண்ணீறையுடையவர், செம்மே
யா செம்மையாகிய திருமேனியை யுடையவர், நாதப்பறையி
னா - நாதமாயிப பறையை யுடையவர், அன்னேயென்னும் - அன
னேயென்பன,

நாதப்பறையினா - நாதமாயிப பறையையுடையவர், காண்மு
கன் மாணுகும் - பிரமலிட்டுணுகுகளாகும், நாதா - தலைவராயிருப்
பவா, இ நாதா - இவ் வுறைவரே, அன்னேயென்னும் - அன்னே
யென்பன, ஏ - டு

(14 - 112) தேசமொழியை யுடையவரும், திருவெண்ணீற்
றையுடையவரும், செவ்வ திருமேனியை யுடையவரும், நாதப்ப
றையையுடையவருமா யிருக்கின்ற இறைவா பிரமலிட்டுணுகுகளாக
குத தலைவராயிருக்கின்றனா, அன்னே யென்பான என்பது.

(15 - 113) நாதம் - நாதத்தாலும். இது ஒருபெண் தன்
மங்குசு சொல்லியதாய்ச் சொல்லியது (க)

கண்ணவான உதா கருணைக்கடலி
ருண்ணின்று உருகுவானவோயென
மு ன்னின்றுருக்கியுப்பிலாவானதக
கண்ணி, 'ருவரா'னேயென்னும்.

(16 - 114) கண அருசனதா - கண்ணில் அஞ்சனமுடைய
வா, கருணைக்கடலினா - கருணைக்கடலா யிருப்பவா, உவ்ரின்று உ
ருசனா மனத்தில நின்று உருகுவா, அன்னேயென்னும் - அன
னேயென்பன

உவ்ரின்று உருசகி - மனத்திலின்று உருசகி, உலப்பு இல்லா -
அழிவில்லாத, ஆதாதககண்ணீர் - இன்பக்கண்ணீர், தருவா - அரு
ளசெய்வா, அன்னேயென்னும் - அன்னேயென்பன, ஏ - டு.

(17 - 115) அருசனகண்ணும், கருணைக்கடலா யிருப்பவரு
மாகிய இறைவா, என மனத்தில நிலிபெற்று அதனை யருக்கி, அழி
வற்ற ஆசைக்கண்ணீரைத் தருவா, அன்னேயென்பான என்பது.

(18 - 116) அருசனம் - மை, கருமையுமாம். உள் - மனம்.
உலப்பு - உலத்தல (கெடுதல்). (உ)

நிகதமனாநாநிரமயகமுசிடா

சித்தத்திருப்பராளனோடுபெனறுகு

சிதகதிநுபபவா மதன்னனமெபரு அனற

மதகரான பராலயனேயெனும்.

(ப - னா) சிததம் - சாசுவதமாகிய, மரு நா - மனைவாளா, சிரமப அழகியா - பேரமக 11 நடையவா சிசுமத்தி திருப்பா - மனத்திலிருப்பா , அன்னையெனநாம - அன்னையென ள்.

சித்தரது இருபவரா - மனசிலிருப்பாரா, தெரினாலே ருந்து
ஹை அகதர் முன் னன்பெருங்கரைநட ந் (அவை)
இன்பவுறையாய் நடப்பவா, திண்ணையாய் நின்றவா என்க

(உயா) அறியாத மனமானது, தோஷம் உண்டாகாமல் இறைவன் என்ன நினைக்கிறான் என்று அறியாமல் இருப்பதால், அந்த நிலைமையைத் தடுக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறது.

(வி - ணா) ஈ 50 - எட பொழுது (௦௪ - ௮௮) ௪௪௪ (௩)

ஆடரபழனுடை மீகாலபாடி பூசிநீரூர்

வேடமிந்நகரவாறனனெயி : 10

வேடமிநாதலிந்நெடவாபா

வாடுதிட்ட மனனோயனனே பொது மன.

(ப - னா) "திருமுருகை - திருவிளையாடல்" ஆரணம், தோல்
உடை - தோல் உடை, பூசுதலுபொழுது - பூசுதலு
தருவெண்ணீறு,
லாசேவடம் திருநகர ஆறு (திருவரூ) - பப்பா - கோட்டிருந்தவாறு என
னை, அன்னே பெண்ணும் - அப்போய் நபர்,

வேடம் இருந்த உயர்வாகி காதி - வீடா ருள் பழைய நோ
கி நோக்கி, என்னளமம் மி - என்மம்ம - நீ து, இது என்
னே - இதுஎனனே, அனனேயினனம் - அனனேயினனம், எ-று.

(க - ண) இறைவாக்குப் பனும் தப்பத் தாமது, உடைநாயி
ருப்பத் தேல, பூசிய + வெண்ணில, திரை வேட சீர்த்துத்தம்
என, வேடமிருக்கச் சநைப்ப நாத்தப் பநாத்து எனமனம் உராம
வதுவென, அன்னெபென்பாள் என்பது.

(வி - னா) தோல் என்னவா கூறினமையால் புலித்தோல்
யானைத்தோல் என்னுந்நிரண்டு கொள்ளப்படுக.

நீண்டகரத்தாநெறிதருஞ்சியா
பாண்டிநன் னுடராலனையென னும்
பாண்டிநன் னுடபரந்தெழுசின்னையை
யாண்டனபுசெயவராலனையென னும்.

(உ - நா.) நீண்ட கரத்தா - நீண்ட கையினையுடையவா, நெ
றிதரு குஞ்சியா - நெறித்த சடை யையுடையவா, நல பாண்டிநாடா -
நல்ல பாண்டிநாட்டையுடையவா, அன்னே யென னும் - அன்னே
யென்பான்.

நல பாண்டிநாடா - நல்ல பாண்டிநாட்டையுடையவா, பரந்து
எழு சிந்தையை - பரவியெழுந்த மனத்தை, ஆண்டு அன்பு செய்வா -
ஆண்டு அன்புசெய்வாரா, அன்னேயென னும் - அன்னேயென்பான்,
எ - று

(க - நா.) நீண்ட கையையுடையவரும், நெறித்த சிந்தையை
யுடையவரும், பாண்டிநாட்டையுடையவருமான இறைவா வீசிக்
கொடுக்கின்ற என் மனத்தைத் தடுத்தது ஆண்டு அன்புசெய்வார அன
னையென்பான் என்பது.

(வி - நா) குஞ்சி - சடை, சிசையுமாம் பரந்து எழு சிந்தை -
பரவியெழுக்கின்ற மனம், ஆண்டு என்றது தடுத்தது என னும் பொரு
ளது. அன்பு செய்தல் - கிருபை செய்தல். (ஞ)

நன்னற்கரியிருத்தரமங்கையா
மன்னுங்கெனவெஞ்சிலவேயென னு
மன்னுவதென்னெஞ்சினமாலயன்காண்கிலா
நெளவதிசயமன்னையென னும்

(ப - நா) உன்னற்கு அரிய - நினைத்தற்கரிதாகிய, சா-சிறப்
பமைந்த, உத்தரமங்கையா - திருவுத்தரகோச மங்கையையுடையவா,
மன்னுவது - நிலைபெறுவது, என் நெஞ்சில் - என் மனத்தில்,
அன்னையென னும் - அன்னையென்பான்,

மன்னுவது - என் நெஞ்சில் - நிலைபெறுவது என் மனத்தில்,
மால் அயன் காண்கிலா - திருமாலும் பிரமனும் காண்கிலா, என்ன
அரசி - ம - இது என்ன அதிசயம், அன்னையென னும் - அன்னே
யென்பான், எ - று.

மூலமும் உரையும்

(க - னா) உத்தரகோசமங்கைக் கிணறவந்
நிலைபெற்றிருப்பது என மனத்திங்கைக் கிணறவந் அரிபுமா
காணுகிருத்தல் என அநிசயம். கிணறவந் என்பது.

(வி - னா) உன்னதவ. உத்தரகோசமங்கையா என
பது உத்தரகோசம் என்ற குறைத்துவந்தது மன்னுதல் - நிலை
பெறுதல் (சு)

பலவள்ளைககலிகத்தாடுவணடிருமுண்டத்தா
பளளிககுப்பாயத்தானையென்னும
பளளிககுப்பாயத்தாபாய்பரிமேலகொண்டென
னுள்ளகவாவரானையென்னும.

(ப - னா) வெள்ளை கலிகத்தா - வெண்பட்டாடையையுடை
வா, வெண்திரு முண்டத்தா - அழகிய வெண்டலையை யுடையவா,
பளளி குப்பாயத்தா - (ஆநந்த) நித்தினாயாகிய மேற்போவையை
யுடையவா, அன்னையெனனும் - அன்னையென்பன,

பளளி குப்பாயத்தா - (ஆநந்த) நித்தினாயாகிய மேற்போவை
யையுடையவா, பாயபரி மேலகொண்டு - பாயந்து செல்லும் குதினா
மேலேறிவந்து, என உள்ளம் கவாவா - என் மனத்தைக் கவாவா,
அன்னையெனனும் - அன்னையென்பன், எ - று.

(க - னா) வெண்பட்டாடையையுடையவரும், வெண்டலை
யுடையவரும், ஆநந்த நித்தினாயாகிய மேற்போவையை யுடைய
வருமாகிய இணறவா, குதினாமேலேறி வந்து என மனத்தைக் கவா
கின்றா, அன்னையென்பான் என்பது.

(வி - னா) கலிகம - பட்டாடை. வெணடிருமுண்டம் -
நகுவெண்டலை. குப்பாயம் - மேற்போவை, (எ)

நாளியறுகினாசந்தனச்சாந்தின
ராரெமமையாள்வரானையென்னு
மாரெமமையாளுமடிகளாத்தங்கையிற்
ருளமிருந்தவாறனையென்னும.

(ப - னா) நாளி அறுகினா - நாளியையும் அறுகையும் உடை
யவர், சந்தனச சாநநினா - சந்தனக் கலவையையுடையவர், எமமை -

திருவாசகம்.

எனும்.

அ - அழமையாளாக ஆளுவா, அன்னே யென்னும் - .

எம்மை அன் ஆட முடிந்தன - அழமையாளாக ஆளுகின்ற, அழகனாக கையில் - அழகன் இருந்த ஆற - தான் மிருத்த வரலாற்றென, அன்னே யென்னே யென்பன, எ - று.

(க - னா) தாளினியும் அறுபுழையவரும், சுவைவையுடையவரும் ஆகிய இறைவர் என்மை யடிமையத்தக்கொண்ட ஆண்டருளுவர், அவா கையில் தாளிருந்தவாறென அன்னே யென்பான் என்பது.

(வி - னா.) தாளி - ஓங்கொடி அறுகு - புல்லின் வகையிலொன்று (அ)

தையலோர்பங்கினா தாபதவேடத்த
நாயமபுதவராலன்னேயென்னு
மையமபுகுந்தவா போதுமென்னுள்ள
தையுமிதுவென்கையன்னேயென்பன.

(ப - னா.) தையல ஓர்பங்கினா - உமாசேவியானா ஒருபாகத்திலுடையவா, தாபதவேடத்தா - தபோவேஷத்தை யுடையவா, ஐயம் புகுவா - பிச்சையேறபா, அன்னேயென்னும் - அன்னேயென்பன,

ஐயம்புகுந்தவா போதலும் - பிச்சையுந்தவா செல்லுதலும், என உன்னம் கையும் - என்மனம் மெலிபாரின்றது, இது என்னே - இதுயாதோ, அன்னேயென்னும் - அன்னேயென்பன, எ - று.

(க - னா) பெண்பாகரும், தவவேடமு கடையவருமாகிய இறைவா ஐயம் புதவா ஆயினும் அவா மறைத்துபோதலும் என்மனம் வருத்தம், இது என்ன உதிசயம், அன்னேயென்பான் என்பது.

(வி - னா) தையல - பெண். தாபதவேடம் - தவசிவேடம்

கொன்றைமதியமுங்கவிளமத்தமுந்
கூன்றியசென்னிபரன்னேயென்னுந்
கூன்றியசென்னியினமத்தமுனமத்தமே
யினறெனக்கானவாறன்னேயென்னும்.

(ப - னா) கொன்றை மதியழகு-கொன்றைமலரோடு பிறையும், கூவிளமத்தமும் - விலவத்தோடு ஊமத்தமலரும், துன்றிய - பொருத்திய, சென்னியா - சடாபாரதையுடையவா, அன்னேயெனனும் - அன்னேயெனப்பன்,

துன்றிய - பொருத்திய, சென்னியிலமத்தமே - சடையிலுள்ள ஊமத்தமலரே, இன்று - ஸ்ப்பொழுது, என்சுரு - எனக்கு, உன்மத்தம் அன் ஆறு - உன்மத்தத்துக்குத் தாரணமானவா நென்னே, அன்னேயெனனும் - அன்னேயெனப்பன், எ - று.

(ந - னா) கொன்றைமாலே, பிறை, விலவம், மத்தம், இவை பொருத்திப் சிரத்தை யுடையவராகிய இறைவரது மத்தம்பூ எனக்கு உமைத்தத்தை யுண்டாக்குகின்றது, அன்னேயெனப்பன் எனப்பது.

(வி - னா) மத்தம் - ஊமத்தம். உன்மத்தம் - மயக்கம். (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கு யி ற் ப த் து.

ஆத்துமவிர்க்கம்.

ஆ சி ரி ய வி ரு த த ம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீதமினியகுயிலேகேட்டியேலெவாள் பெருமான் பாதமிரண்டுமின்னிறபாதாளமேழிணுகசப்பாற் சோதி மணிமுடி ரொலிநொசாலவிறகுநிறநிறிதானமை யாதிருணமொன்றுமில்லானநதமிலானவரகூவாய்.

(ப - னா.) கீதம் இனிப - தெதசால் இனிதான, குயிலே - கோகிலமே, கேட்டியேல - கேட்பையாலின, எவாள் பெருமான - எம்பெருமானது, பாதம் இரண்டும் வினவின - திருவடியிணடையும் வினவினா, (அவை) பாதுகா எழினுகு அப்பால் - பாதாள

லோகங்கள் ஏழினுக்கும் அப்பாற்பட்டன, சோதிமணி முடிசொல்லின் - ஒளியையுடைய ரதநமகுடதவைச்சொன்னால், (அது) சொல்லிற்றுநின்ற தொன்மை - சொல்லக்கடந்ததிறை பழமையாயிருக்கும், ஆகி குணம் ஒன்றும் இல்லான் - முதலும் குணமும் ஆகிய இவற்றின் ஒன்றும் இல்லாதவன், அநகம் இல்லான் - இறுதியில்லாதவன், வர - வரும்படி, கூவாய் - அழைப்பாய், ஏ - று

(ந - னா.) இனிதாகிய இசையைப்பாடுகின்ற குயிலே, பாடாநமேழுகும் அப்பாற்பட்ட திருவழியையும், சொல்லவக்கடந்ததிறை திருமுடியையும் உடையவருடா, பழமைமுதலிய குணங்களொன்றமில்லாதவரும், முடிவில்லாதவரும் ஆகிய இறைவா வரும் வண்ணம் நீ அழைப்பாயாக என்பது.

(வி - னா.) தொன்மையாதிகுண மொன்றுமில்லான் என்பதற்கு பழமை முடிப குணங்கள் சிறிதுமில்லாதவன் என்றதைத் தன்ம பொருந்தும். இந்தப் பத்துகுயிலேனோக்கிச் சொல்லியது. (க) எாதருமேழுக்கேததவெவவுருவுந்தன்னுருவாயாகவிருமுதென்னிலங்கையழகமாவண்டோதரிககுடா பேரருளின்பமனிததபெருந்துறைமேயபிரானைச் சீரியவாயாற்குயிலேதென்பாண்டிநாடனைக்கூவாய்.

(ப - னா.) வாதரும் - அழைக்கசெய்கின்ற, ஏழுலகு ஏதத - ஏழுலகத்தாரும் துதிகு, எவவுருவு - ஏத வுருவும், தன் உரு ஆய - தன்னுருவாகி, ஆகவிருமு - கடலருழந்த, தென இலங்கை - தென்னிலங்கையில், அழகு அமா வண்டோதரிககு - அழகமைந்த வண்டோதரிககு, பேரருள - தன் பெருங்கருணையால், இன்பம் அளித்த - இன்பத்தைக்கொடுத்த, பெருந்துறை மேயபிரானை - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளியிருக்கிற உபகாரகுணமுள்ளவனை, தென்பாண்டி நாடனை - தென்பாண்டிநாட்டையுடையவனை, குயிலே - கோகிலமே, சீரியவாயால் கூவாய் - கிறந்த உன்வாயினால் அழைப்பாய், ஏ - று.

(க - னா.) குயிலே, ஏழுலகும் துதிக்கும்படி எவவுருவும் தன்னுருவோய, தென்னிலங்கையில் வண்டோதரிககுத் தன் பெருங்கருணையால் இன்பங்கொடுத்த திருப்பெருந்துறைப்பெருமானை அழைப்பாயாக என்பது.

(வி - னா) ஓராவி - கடல. வண்டோதரி - இராவணன்
மனைவி. ()

நீலயுருவிறகுயிலேநீண்மணிமாடநிலாவும்
கோலவழகிற்றிகழுங்கொடிமங்கையுள்ளுறைகோயிற
சீலமபெரிதுமினிபதிருவுத்தரகோசமங்கை
ஞாலமவிளங்கவிருத்தநாயகனைவரக்கவாய

(ப - னா) நீல உருவின - நீல நிறத்தைபுடை, குயிலே -
கோகிலமே, நீண் - நீண்ட, மணி மாடம் - நிலாவும் - ரதநமயமான
மாளிகைகள் விளங்குகின்ற, கோலம் அழகின் - போழகோடு, திக
ழும் - பிரகாசிக்கின்ற, கொடிமங்கை - பூங்கொடிபோலு மங்கையா,
உள் உறை கோயில் - உள்ளே வாழுகின்ற கோயிலின், சீலம் பெரி
தும இனிய - குணத்தால் மிகவும் இனிமையாகிய, திருவுத்தரகோச
மங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையில், ஞாலம் விளங்க இருந்த -
உலகம் விளங்குமபடி எழுந்தருளி யிருந்த, நாயகனை - தலைவனை,
வர - வருமபடி, கூவாய் - அழைப்பாய், எ - று.

(க - னா.) நீல நிறமுள்ள குயிலே, திருவுத்தரகோச மங்கை
யில் எழுந்தருளியிருக்கிற இறைவனை அழைப்பாயாக என்பது

(வி - னா) உரு - நிறம். சீலம் - குணம். கோலம், அழகு
இவ்விரண்டும் கூடிப் போழகு என்னும் பொருள் பட்டன. கொடி
மங்கை - திருமகள் எனினும்.

(ஈ)

தேனபழச்சோலைபயிலுஞ்சிறுகுயிலேயிதுகேணி
வானபழித்திமமண்புகுநதுமனிதரையாடகொண்டவள்ள
லூன்பழிததுள்ளமபுகுந்தென னுணாவதுவாயவொருததன்
மானபழித்தாண்டமெனனோக்கிமனாளைநீவரக்கவாய.

(ப - னா.) தேன் பழம் சோலை பயிலும்-தேனபோலும் இனிமை
யாகிய பழங்களைத் தருகின்ற சோலைகளில் சஞ்சரிக்கிற, சிறு குயி
லே - சிறிய குயிலே, இது - இதனை, நீ கேள் - நீ கேட்பாயாக,
வான் பழித்தது - விண்ணுலகத்தைப் பழித்தது, இம்மண புகுந்த -
இந்த மண்ணுலகத்தி லெழுந்தருளி, மனிதரை ஆட்கொண்ட வன்
ள் - மனிதரையடிமைகொண்ட வள்ளல், ஊன பழித்தது - உடம்

பைப் பழித்த உளம புகுது - எனமனத்திற புகுது. என உண
ரவு ஆப - என அறிவுருவாகிய, ஒருதனை - ஒப்பற்றவன, மான பழி
த்து மானினது நோக்கத்தைப் பழித்து, ஆண்ட-அடிமைகொண்ட,
மெல்கோக்கி - மெலமையாகிய நோக்கத்தை யுடையவளாகிய உமா
சேவிக்கு, மனுவனை - மணவாளனை, வர - வருமபடி, நீ கூவாய -
நீ அழைப்பாய, எ - று

(க - னா) தேவபழச்சோலையில் காழ்கின்ற குயிலே, விண்
சாலையைப் புகுது இந்த மண் ஸலகில் வந்து மனிதரை யாட்கொ
ண்ட உமார் சிலனும், என மனத்திற புகுது என அறிவுருவமாகிய
ஒப்பற்றவனும், உமாதேவிக்கு மானனுமாகிய சிவபெருமானை நீ
அழைப்பாயாக என்பது

(வி - னா) பயிற்சல் - சஞ்சரித்தல் வள்ளல் - உதாரகுண
முள்ளவன் மான என்றது, மானினது நோக்கத்தை.

சுந்தரத்தினபக்குயிலெருமுகடா ஞாயிறுபோல
வந்தாதகேசினறிழிநதிநகடியவரா சையறுப்பான
முந்தாநெய்முடிவுமாகியமூவரறியாச
சுந்தரச்சேவடியானைச்சேவகலோவரககூவாய.

(ப - னா) சுந்தரத்து - அழகினால், இனபம - இன்பத்தை
தருகிற, குயிலே - கோகிலமே, சூழ சுடா - சூழத்த கிரணங்களை
டைய, ஞாயிறுபோல-சூரியனைப்போல, அந்தரத்தே நின்ற இழிந்த-
பரமாகாயத்தினின்ற மிறங்கி, இயகு - இயகுள்ள, அடியவா - அடி
யார்களுடைய, ஆசை - குற்றத்தை, அறுப்பான் - அறுப்பவனாகிய,
முத்தம் - முத்தலம், நகிலும் - இடையும், முடிவும் - இறுதியும்,
ஆகிய-ஆன, மூகா அறியா-மூவரும்றியாத, சுந்தரம் சேவடியானை-
மிகவும் செம்மையாகிய திருமடியை யுடையவனை, சேவகனை - மிகு
வீரனை, வர - வருமபடி, நீ கூவாய - நீ அழைப்பாய, எ - று.

(க - னா) அழகுள்ள குயிலே, சூரியனபோல ஆகாயத்தே
நின்ற இயகு இயங்கி அடியாரது குற்றத்தை யறுப்பவனும், முதல்
நகி இறுதிகளாகிய மூவராலும் அறியவொண்ணாத செவந்த திருமடி
யையுடையவனுமாகிய சிவபெருமானை நீ அழைப்பாயாக என்பது.

(வி - னா.) குயிலே - குயிலன். ஆசு - குறறம். சிவதாம் - செவப்பு (5)

இன்பநருவனகுயிலேயேமூலமும்முழுதானி
யன்பனமுதளிதநூறுமானதனவனவநதேதவ
னனபொன்மணிசசுவடொகதநற்பரிமேலவருவானை
கொம்பினமிழறறுககுயிலேகோசழிநாதனைகூவாய

(11 - னா.) குயிலே - கோகிலமே, இன்பமதருவன் உனக்கு
இன்பத்தைச் செயவேன, எழ உலகம் - எழுலகத்தையு, முழுது
ஆளி - முற்றம் ஆனலோன், அன்பன் - யாவரிடத்தும் அன்புடை
யவன், அமுது அளித்து உளறம் - அமிரத்ததை தட்டாறுகின்ற, ஆந
நதன் - இன்பவடிவினை, வானவநத தேவன் - விண்ணினின்றும்
எழுந்தருளினதேவன், நனபொன்மணி - நல்ல பொன்மணி என
பவறறின், சுவடு ஒத்த - தழும்புபோன்ற புனளின் உளன், நல பரி
மேல்வருவானை - நல்ல குதிரையின்மீது வந்தவனே, கோகழிநாதனை -
கோகழிசகுத தலைவனை, கொம்பில மிழறறம் குயிலே - கொம்பிலி
ருந்த மிழறறத்திற் குயிலே, கூவாய - அழைப்பாய், எ - று.

(க - னா.) குயிலே, உனக்கு இன்பத்தை யுண்ட - குவேன்,
குதிரைச்சேவகளுய்வநத சிவபெருமானை அழைப்பாயாக என்பது.

(வி - னா.) ஆளி - ஆள்வோன். சுவடு - புனளிகளை யுணராத
திற்று. மிழறறுதல் - குழறிப்பேசுதல். (நிரம்பா மெனசொல்லைச்
சொல்லுதல்) கோகழிநாதன் - திருவாவடுதறையிலெழுந்தருளிய
விறைவன் (6)

உண்ணையுக்கப்பன் குயிலேயுனறுணைத்தோழியுமாவன
பொண்ணையழித்தநனமேனிப்புகழிறறிகழுமழகன்
மன்னன்பரிமிசைவநதவள்ளல்பெருநுதுறைமேய
தென்னவனசேரலன்சோழன்சோப்புயங்கனவரககூவாய

(ப - னா.) உண்ணை உகப்பன் - உண்ணை விரும்புவேன், குயி
லே - கோகிலமே, உண்துணைதோழியும் ஆவன் - உனக்குதுணையா
கிய தோழியுமாவேன், பொண்ணை அழித்த - பொண்ணை வென்ற, எல்

மேனி - நல்ல திருமேனியினாலும், பரிபுரி - புகழினாலும், திகழும்-
விளங்குகின்ற, அழகன் - அழகன், மன்னன் - யாக்காக்கும் அரசு,
பரியிசைவந்தவனான - குதிரையின் மீதேறிவந்தவனான, பெரு
ருதுறைமேய - திருப்பெருதுறையில் எழுந்தருளிய, தென்ன
வன் - பாண்டியன், சேரலன் - சேரன், சோழன் - சோழன், சீ -
சிறப்பமைந்த, புயங்கன் - புயங்கன், வர - வருமாறு, கூவாய-
அரைப்பாய

(1 - ஸா) குயிலே, உன்னேவருமபுவேன், உனதோழியுமா
வேன், பொன்னை வென்றதிருமேனியையடைய அழகனும், குதி
மைமேலேறி வந்தவனானும், திருப்பெருதுறைப் பெருமானுமாகிய
இறைவனை நீ அழைப்பாயாக என்பது.

(வி - ஸா.) பொன்னைப்பறித்த வனத்து பொன்னினு மிகக்
கூடியுள்ள வனற்படி புயங்கன் - புயங்கன் எனனும் கூத்தையுடைய
வன். (எ)

வா விரகேந் குயிறபிள்ளாய்மாலொடுநான் முகன்றேடி
யோவியவருளனிதிற்பவொண்டழலவிண்பிளந்தோங்கு
மேவிபன்றண்டங்கடருவிநிசுடராயநின்றமெய்யன்
றுவிவருமபரிபபாகன்றழ்சடையோனவரககூவாய.

(ப - ஸா) குயில் பிள்ளாய-குயிறபிள்ளையே, நீ இவகேவா - நீ
இவவிடத்துக்கு வருவாயாக, மாலொடு-திருமாலோடு, நான் முகன் -
பிரமனும், தேடி - முதலிற்றேடுதலைச்செய்தும் (காணப்பெருமை
யின்) ஒவி - (அத்தேடுதொழிலினின்று) நீங்கி, அவா - அவவிரு
வரும், உன்னி நிற்ப - தியானித்துநிற்க, ஓன தழல - ஒட்பமாகிய
நெருப்பு, விண்பிளந்து ஒங்கி-ஆகாயத்தைப்பிளந்து உயரத்து, மேவி-
பொருந்தி, அன்று - அநநாளில், அண்டம்கடந்து - விண்ணுலகங்க
ளெல்லாவற்றையும் தாண்டி, விரி சுடா ஆய் நின்ற - விரிந்த சோதி
வடிவாய் நின்ற, மெய்யன் - திருமேனியையுடையவன், தாவிவ
ரும் - தாவிவருகின்ற, பரி - குதிரைகளுக்கு, பாகன் - பாகனையிருந்
தவன், தாழ்சடையோன - நீண்டசடாபரத்தையுடையவன், வர -
வருமபடி, கூவாய - அழைப்பாய, எ - று.

(க - னா) குயிற்பிள்ளாய், இங்சேவா, அரிபிரமா தேடிக்கா
ணவொண்ணுமையால் தேடுதலொழிந்து நிற்க, அவாகளுக்கிடையே
நெருப்புருவமாகி நிமிர்ந்து நின்றவனும், குதினாப்பாகனுமாகிய
சிவபெருமானே நீ அழைப்பாயாக என்பது.

(வி - னா) குயிற்பிள்ளை - சிறு குயில். (குயிறகுஞ்சு) உன்
னுதல் - ஆலோசித்தலுமாம். (அ)

காருடைப்பொன்றிகழ்மேனிக்கடிபொழில்வாழுகுயிலே
சீருடைச்செங்கமலத்திற்றிகழுருவாகியசெல்வன
பாரிடைப்பாதங்கள் காட்டிப்பாசமுறுததேனையாண்ட
வாருடையமபொனினமேனியமுதினீவரக்கூவாய்.

(ப - னா) கா உடை - கருநிறத்தையுடைய, பொன் திகழ்
மேனி - பொன்போல விளங்கும் மேனியையும் உடைய, கடிபொ
ழில் வாழும் - மண்குதையுடைய சோலையில் வாழ்கின்ற, குயிலே -
கோகிலமே, சீா உடை - சிறப்பினையுடைய, செம் கமலத்தின் - செந்
தாமரைமலர்போல, திகழ - விளங்குகின்ற, உரு ஆகிய - திருமேனி
யையுடைய, செல்வன் - ஐசுவரியவான் பாரிடை - நிலவுலகத்தில்,
பாதங்கள் காட்டி - தன் திருவடிகளைக்காட்டி, பாசம் அறுத்து -
பாசபந்தத்தைச் சேதித்து, என்னை ஆண்ட - என்னையாண்டருளின,
ஆா உடை - ஆத்திமாலையையுடைய, அம்பொனினமேனி - அழகிய
பொன்போலுந் திருமேனியையுடைய, அமுதினை - அமிரதம்போல
பவனை, வர - வரும்படி, நீ கூவாய் - நீ அழைப்பாய், எ - று.

(க - னா.) கருநிறப்பொன்போல விளங்குகின்ற உடம்பையு
டைய குயிலே, சிறந்த செந்தாமரை மலர்போல விளங்குகின்ற திரு
வருவத்தையுடைய செல்வனும், இவ்வுலகத்தில் தன் திருவடியைக்
காட்டி என்பாசத்தைச் சேதித்து என்னை யாண்டருளின பொன்
மேனியனுமாகிய சிவபெருமானே நீ அழைப்பாயாக என்பது.

(வி - னா) காருடைப் பொன் - கருநிறத்தையுடைய பொன்.
கடி - விளக்கம் எனினும்மையும். ஆா உடை என்பதற்கு அருமை
யையுடைய என்றுரைத்தலுமாம். (கூ)

அணவும் பொழிற்சோலைக்கங்குயிலேயிதுகேணி
பந்தனாறுகவந்திங்கேயழகிச் செவடிக்காட்டி.
யொத்தமராநிவனென்றநிங்கென்னையுமாடகொண்டருளுரு
செந்தழல்போற்றநிநுமேனிதேவாபிரானவரக்கவாய.

(ப - நா) கொந்து அணவும் - பூங்கொத்துக்கள் பொருந்திய,
பொழில் சோலை - பெருமையமைந்த சோலையில், கூவும குயிலே -
கூவாநின்ற குயிலே, இதுதேன - நீயிதனைக்கேட்பாயாக, இங்கே
அச்சணா ஆகிவந்த சிவவுலகில் வேதிபடுவிவந்து, அழகிய சேன
டிக்காட்டி - அழகிய செம்மையாகிய திருவடிக்காக காட்டி, மெத்தமாய்
இவன் என்று - எமது அனபர்லொருவனாகு மிகுனென்று, இங்கு -
இவ்வீடத்தில், என்னையும் ஆட்கொண்டருளும்-என்னையும் அடிமை
கொண்டருளின, செந்தழல்போல நிராமேனி - சொதியைநிகர்த்த
திருமேனியையுடைய, தேவாபிரான - தேவாபெருமான, உற - ஒரு
யபடி, கூவாய - அழைப்பாய, ஏ - று.

(க - நா) பூங்கொத்துக்கள் நிறைந்த சோலையிலுள்ள குயிலே,
இவ்வுலகத்தில் ஒரு அத்தணவுருவாய் உத்தன அழகிய திருவடி
மைக்காட்டி, என்னையுமாடகொண்டருளில் செந்தழல்போலும் திரு
மேனியையுடைய சிவபெருமானை அழைப்பாயாக என்பது.

(வி - நா) கொந்து - கொத்து. அணவுதல - பொருத்தல்.
கூவும என்பது இடையில் வகரவுகரம்கெட்டுக் கூம எனவரும்.
என்னையும் என்றவுமை இழிவுசிறப்பு. (கடு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தசாங்கம்.

அடிமைகொண்டமுறைமை

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

வராரிளங்கினியேபெருங் பெருந்துறைக்கோன்
சீராதிருநாமத்தோகதுணைபா—யாரூரன்
செம்பெருமானவெண்மலரானபாறகடலானசெப்புவபோ
லெம்பெருமானதேவாபிராவென்று.

(ப - னா) ஏர் ஆ - அழகுபெருந்திய, இளமைகினியே-இள
ங்கினியே, எங்கள் - எம்முடைய, பெருந்துறைக்கோன் - திருப
பெருந்துறைக்கரசனாகிய சிவபெருமானது, சீர் ஆ - திறப்புப்பொ
ருத்திய, திருநாமம் - திருநாமங்களை, தோகது உணராப - ஆராய்ந்து
சொல்லுவாயாக, (அவனது திருநாமங்களை யென்னென்று தோக
துணைப்பெனின), ஆரூரன் - திருவாரூரன், செம்பெருமான -
செம்மையாகிய திருமேனியையுடைய பெருமானே, வெண்மல
ரான் - வெள்ளியமலரை யாசகமாகவுடைய பிரமனும், பாலகட
லான் - பாறகடலையுடைய திருமாலும், செப்புவபோல - சொல்லு
வனபோல, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே, தேவா பிரான்
தேவா பிரானே, என்று - என்று சொல்லி, எ - று.

(க - னா) கினியே, எடுத்து பெருந்துறைப் பெருமானது திரு
நாமங்களை ஆராய்ந்து சொல்லுவாயாக, அவனது திருநாமங்களை
எவையெனின, ஆரூரன், செம்பெருமான், எம்பெருமான், தேவா
பிரான், எனபவைகளே எனபது.

(வி - னா) நாமம் பால்பகர் அஃநிணப்பெயர், (சாதி யொரு
மையும்.) ஆரூரன், செம்பெருமான், எம்பெருமான், தேவா
பிரான் எனபன அண்மை விளிகளாதலால் இயல்பாயின. வெண்
மலரான் - வெண்டாமரை மலரையுடையவன். (க)

ஏதமிலாவின்சொன்மரகதமேயேழ்பொழிறகு
நாதனமையாளுடையானுடையாய்—காதலவர்க்
கனபாண்டுமீளாவருளபுரிவானுடென நுக்
தெனபாண்டிநாடேதெளி.

(ப - னா) எசம் இல்லா - குற்றமில்லாத, இனசொல் - இன்
சொல்லையுடைய, மரகதமே - மரகதம்போலுங் கிளையே, எழ
பொழிறகும் நாதன் - எழுலகத்துக்குந் தலைவன், நம்மை ஆள
உடையான் - நம்மை அடிமையாகவுடையவனாகிய சிவபெருமானது,
நாடு உரையாய் - நாட்டைச் சொல்வாயாக, காதலவர்க்கு - அன்பா
க்கு, அன்பு ஆண்டு - கருணையால் ஆட்கொண்டு, மீளா - பிறவிக்கு
மீண்டும் வராதபடி, அருளபுரிவான் - அருளசெய்வோனது, நாடு -
நாடானது, என்றும் - எப்பொழுதும், தெனபாண்டி நாடே - தென
பாண்டி நாடே யாம், தெளி - இதனைத் தெளிவாயாக, ஏ - று.

(சு - னா) இனசொல்லையுடைய கிளியே, எழுலகுகும் நாய
கனும், நம்மை ஆளாகவுடையவனுமாகிய சிவபிரானது நாட்டைச்
சொல்வாயாக. அவனது நாடு யாதெனின், தன் அன்பாக்களுக்கு
மீளாகத்தியைத் தந்தருளுகின்ற அவவிறைவனது நாடாவது தென
பாண்டி நாடே யாம் என்பது.

(வி - னா.) மரகதம் - பச்சை, அது பச்சைநிறத்தையுடைய
கிளியை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். இதனைப் பண்பாகு பெயராக
வாயினும், உவமையாகு பெயராகவாயினும் கொள்க (உ)

தாதாடுபூஞ்சோலைத்ததாய்நமையாளு
மாதாடுமபாகத்தனவாழ்பதியென—கோதாடடிப்
பத்தரெலலாமபாரமேறசிவபுரம்போற்கொண்டாடு
முத்தரகோசமங்கையூ.

(ப - னா.) தாது ஆடுபூ - தாதுபொருந்திய மலாகளையுடைய,
சோலை - சோலையிலுள்ள, ததாய் - கிளையே, நம்மை ஆளும் -
நம்மை யாண்டருள்கின்ற, மாது ஆளும் பாகத்தன் - உமாதேவியால்
ஆளப்படுகின்ற பாகத்தையுடையவன், வாழ்பதிஎன் - வாழ்கின்றஊர்
என்று சொல்வாயாக, (அவ்வாறு யாதென்னின்,) பத்தா எல்லாம் -

பத்தரெல்லாரும், பாாமேல் - உலகத்திலுள்ள, சிவபுரம்போல் - சிவ
புரம்போல், கோதாட்டிக் கொண்டாடும் - சீராட்டிக் கொண்டாடு
கின்ற, உத்தரகோசமங்கை - திருவுத்தரகோசமங்கையே, ஞா - அவ
னது ஊராம், ஏ - று.

(க - னா) பூஞ்சோலை கிளியே, சிவபெருமானது ஊரைச்
சொல்வாயாக, அவனது ஞா யாதெனின், பத்தரெல்லாரும் உலகத்
திலுள்ள சிவபுரம்போலக் கொண்டாடுகின்ற திருவுத்தரகோசமங்கை
யேயாம் எனபது.

(வி - னா) தாது - மகரத்தம் தததை - கிளி அது ஈழநிலி
நது தத்தாய என விளியாயிற்று என் - என்று சொல். (ங)

செய்வவாய்ப்பைஞ்சிறகிற்செல்பிநஞ்சிறதைசே
ரையனபெருந்துறையானுயரையாய் - தையலாய்
வானவந்தசிறதைமலங்கருவவந்திழியு
மானந்தவகாணுடையானு.

(ப - னா.) செய்வவாய்-செவந்தவாயினையும், பைஞ்சிறகின்-
பசுமையாகிய சிறகினையுமுடைய, செவய் - செவ்வியே, நம சிறதை
சோ - நமது மனத்திற சோத, ஐயன் - எமது கருமையாகிய, பெரு
நதுறையான் - திருப்பெருந்துறையான் ஈழ - உவனது, ஆறு உரை
ய - நதியைச் சொல்லுவாயாக, (அந்த நதியாதெனின்) தையலாய் -
பெண்ணே, வான வந்த சீதை - பெருமை மமைந்த மனத்தினது,
மலமகமுல - மலத்தைச் சுத்திகரிக்க, வந்த இழியும் - வந்திறங்கு
கின்ற, ஆந்தம் - ஆந்தமே, உடையான் ஆறு - உடையவனது
நதிபாகும், ஏ - று.

(க - னா) செவ்வாயையும் பசுமையாகிய சிறகையுமுடைய
கிளியே, பெருந்துறையையனது ஆற்றைச்சொல்வாயாக, அவனது
ஆறு யாதெனின், அன்பாது மனமாச்சொழிக்க வந்திறங்கின
ஆந்தமே அவனது ஆறுவது எனபது.

(வி - னா) வாய் எனறது - மூக்கை செல்லி - புதல்வி. தை
யலாய் என்றதனால் பெண்கிளியெனபது பெறப்பட்டது. (ச)

கிஞ்சகவாயஞ்சுகமேகேடில்பெருந்துறைக்கோன
மஞ்சன்மருவுமலைபகராய்—நெஞ்சத்
திருளகலவாள்வீசியின்பமருமுத்தி
யருளுமலையென்பதுகாணுய்ந்து.

(ப - னா.) கிஞ்சகம் வாய் - முருக்கம் பூப்போன்ற வாயை யுடைய, அம் சுகமே-அழகிய கிள்ளையே, கேடு இல் - அழிவில்லாத, பெருந்துறைக்கோன - திருப்பெருந்துறைக்குத் தலைவனாகிய, மஞ்சன் - அழகன், மருவும் - உறைகின்ற, மலைபகராய், மலையைச் சொல்வாயாக, (அம்மலை யாதெனின்) ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து, நெஞ்சத்த இரண் அகல - மனத்தின் கண்ணதாகிய அருஞானம் நீவக, வாள் வீசி - ஒளி வீசி, இன்பு அமரும - இன்பமமைந்த, முத்தி - மோகத்ததை, அருளும் மலையென்பது - அருளுகின்ற மலையென்று சொல்லப்படுவதே யாகும், எ - று.

(க - னா) முருக்கம் பூப்போன்ற வாயையுடைய கிள்ளையே, அழிவற்ற பெருந்துறைப் பெருமானது மலையைச் சொல்வாயாக, அவனது மலை யாதெனின், மனவிருனொழிய ஒளிவீசி முத்தியை யருள்கின்ற மலையே அவனது மலையாம் எனபது.

(வி - னா.) சுகம் - கிளி. மஞ்ச - அழகு. பகர்தல் - சொல்லுதல். வான் - ஒளி. (ரு)

இப்பாடேவரத்யமபுகடுபுகலென்கினியே
யொப்பாடாச்சிருடையாணூர்வதெனனே—யெப்போதும்
தேன்புரையுஞ்சிந்தையராய்த்தெய்வப்பெண்ணேத்திசைப்ப
வானபுரவியுருமகிழ்ந்து.

(ப - னா.) என்கினியே - என்கின்றையே, கூடு புகல் - கூட்டிற் புகுதற்கு, இப்பாடே வந்து இயம்பு - இவ்விடத்தே வந்து பேசுவாயாக, ஒப்பு ஆடா - உவமை நடையாடாத, சீர் உடையான் - சிறப்பையுடையவனாகிய சிவபெருமான், ஊர்வது என் - ஏறி நடத்துவது யாது அதனைச் சொல்வாயாக, (அவ்வூர்தியாதெனின்) எப்போதும் - எப்பொழுதும், தேன்புரையும் - தேனைநிகர்க்கின்ற, சிந்தையராய் - மனத்தையுடையராய், தெய்வப்பெண் எத்து இசைப்ப - தெய்வ

வமாதர் வாழ்த்துச்சொல்ல, வான்புரவி - ஆகாயமாகிய புரவியை, மகிழ்ந்து ஊரும் - மகிழ்ந்து ஊருவர், எ - று.

(க - னா.) என் கிளியே, கூடுபுகாமல் இவ்விடத்தே வந்து ஒப்பற்ற சிவபெருமானது ஊர்தியைச் சொல்வாயாக, அவனது ஊர்தி யாதெனின், ஆகாயமே அவனது ஊர்தியாம் என்பது.

(வி - னா.) பாடு - இடம், பக்கம் எனினுமாம். ஊர்தல் - செலுத்துதல். புராதல் - நிகர்த்தல். இசைத்தல் - சொல்லுதல். வான் - ஆகாயம், அது இவ்விடத்துச் சிதாகாயத்தை யுணர்த்திற்று.

கோற்றேன்மொழிக்கிள்ளாய்கோ தில்பெருந்துறைக்கோன் மாற்றாணாவெல்லுமபடைபகரா—யேற்ற ரழுக்கடையாநெஞ்சருகமுமமலங்கள்பாயுங் கழுக்கடைகாணகைக்கொளபடை.

(ப - னா) கோல் தேன்மொழி - கொம்பிற் கட்டிய தேன் போலும் மொழியை யுடைய, கிள்ளாய் - கிள்ளையே, கோது இல் - குற்றமற்ற, பெருந்துறைக்கோன் - திருப்பெருந் துறைக்கு அரசனாகிய சிவபெருமான், மாற்றாணாவெல்லும் - பகைவனாவெல்லுகின்ற, படை - ஆயுதத்தை, பகராய் - சொல்வாயாக, (அப்படையாதெனின்) ஏற்றா - எதிர்த்தவருடைய, அழுக்கு அடையா - மல மடையாத, நெஞ்சத்து-மனத்தில், மும்மலங்கள் பாயும் - மும்மலங்க ளைப் பாயாநின்ற, கழுக்கடை - சூலமே, கைக்கொள்படை-அவன் கைக்கொள்ளும் படையாம், எ - று.

(க-நா.) இன்சொல்லையுடைய கிளியே, பெருந்துறைக்கோன் கைக்கொண்டிருக்கும் படையைச் சொல்வாயாக, அவனது படை யாதெனின், பரிசுத்தமான மனமுருகுமபடி மும்மலங்களை யழிக்கி ன்ற சூலமே அவனது படையாம் என்பது.

(வி - னா.) மாற்றார் - பகைவா. படை - ஆயுதம். மும்மலமா வது - ஆணவம், கன்மம், மாயை. பாயும் என்பதற்கு, அறவே நீக் குமென்பதுபொருள். கழுக்கடை - சூலம். (எ)

இன்பான்மொழிக்கிள்ளாயெங்கள்பெருந்துறைக்கோன் முன்பான்முழங்குமுரசியம்பா—யன்பாற் பிறவிப்பகைகலங்கப்பேரின்பத்தோங்கும் பருமிக்கநாதபபறை.

(ப - னா.) இன் - இனிய, பால் - பால்போன்ற, மொழி - மொழியினையுடைய, கிளளைய - கிளளையே, எங்கள் பெருந்துறைக் கோன் - எங்கள் திருப்பெருந்துறைக் கரசனாகிய சிவபெருமானது, முன்பால் - சந்நிதியில், முழங்கும் - சத்திக்கின்ற, முரசு இயம்பாய் - முரசைச் சொல்வாயாக, (அமமுரசுயாதெனின்) அன்பால் - அன்பினால், பிறவிப்பகை கலக - பிறவியாகிய பகைவன் கலங்கும்படி, பேரின்பத்த ஓங்கும் - பேராங்கத்ததோயோக்த, பருமிக - பெருமை மிகுந்த, நாதப்பறை - நாதமாகிய பறையேயாம், ஏ - று.

(க - னா.) பால்போலும் இன்சொல்லையுடைய கிளியே, எங்கள் பெருந்துறைக்கோன் சந்நிதியில் ஒலிக்கின்ற முரசத்தைச் சொல்வாயாக, அவனது முரசுயாதெனின், அன்புது பிறவிப்பகை கலங்கும்படி ஒலிக்கின்ற நாதப்பறையே அவனது பறையாம் என்பது.

(வி - னா.) முரசு - பேரிகை. நாதம் - நாதத்தனுவம்.

ஆயமொழிக்கிள்ளாயன்றாறுமனப்பான
மேயபெருந்துறையான்மெய்ததாரென -- தியவினை
நாளுமனுகாவண்ணநாயேனையாளுடையான
நுளியறுகாமுவந்ததார்.

(ப - னா.) ஆய மொழி - ஆராயத்த மொழியினையுடைய, கிளளைய - கிளளையே, அன்றாறும் அன்பாபால் - அன்றாறுகின்ற அன்பரிடத்து, மேய - பொருந்திய, பெருந்துறையான் - திருப்பெருந்துறையையுடையவனது, மெய்ததார் என் - உண்மையாகிய மாலை யென்றுதி, (அம்மாலையா தெனின்) தியவினை - தீமையாகிய வினைகள், நாளும் அனுகாவண்ணம் - எந்நாளும் அடையாவண்ணம், என்னை ஆள் உடையான் - என்னையாளுதலுடைய சிவபெருமான், உவந்ததார் - விரும்பி யணிந்தமலை, தாளி அறுகு ஆம்-தாளிஅறுகு என்பகைகளேயாம், ஏ - று.

(க - னா.) ஆராயத்த மொழியையுடைய கிளியே, திருப்பெருந்துறையானது மாலையைச் சொல்வாயாக. அவனது மாலையா தெனின், தாளியும் அறுகுமேயாம் என்பது.

(வி - னா) ஆயமொழி - ஆராயந்த குற்றமற்றமொழி, அனறியும், ஆயம - கூட்டமெனினும் பொருந்தும் இதமாகிய மொழி எனினுமாம் அனருந்தல் - என்புருகல். தாரா - மலை. (க)

சோலைபசுங்களியே தூநீர்ப்பெருகுதறைக்கோன
கோலம்பொலியுங்கொடிகூறாய்—சாலவு
மேதிலாரா துண்ணென்னமேலவிளங்கியோகாடமிய
கோதிலாவேறுங்கொடி.

(ப - னா) சோலை - சோலையில்வாழ்கிற, பசுங்களியே - பசுங்களினையே, தூநீர் - பரிசுத்தமான குணங்களுள்ள, பெருகுதறைக்கோன - திருப்பெருந்துறைக் கரசனாகிய சிவபெருமானை, கோலம்பொலியும் - அழகுமிருந்த, கொடி - துவச்சதை, கூறாய் - சொலவாய், (அக்கொடியா தெனின்) சாலவும் - மிகவும், எதிலாரா - பசைவா, துண்ணென்ன - அஞ்சும்படி, மேலவிளங்கி - மேலாயவிளங்கி, வாகாட்டிம் - அழைக்கச்செய்கின்ற, கோது இலலா - குற்றமில்லாத, ஏற - இடபமே, கொடி ஆம் - துவசமாம், எ - து.

(க - னா.) சோலையில் வாழ்கின்ற பைங்களியே, திருப்பெருந்துறை யிறைவனது கொடியைச் சொலவாயாக, அவனது கொடியாதெனின், பசைவா அஞ்சும்படி உயர்த்தப்பட்டு அழைக்கச்செய்கிற இடபக்கொடியே அவனது கொடியாம் எனபது.

(வி - னா.) நீர் - குணம். தூநீர் - தூயமையாகிய நீர் வளமிகவெனினும் பொருந்தும் துண்ணென - அச்சக்குறிப்பு. ஏற - இடபம். (க0)

திருச்சிறுமபலம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

தி ரோ தான சு த்தி.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போற்றியென் வாழ்முதலாகியபொருளே
 புலர்ந்ததுபூங்கழற்கிணை துணைமலர்கொண்
 டேற்றினிற் திருமுகத்தெமக்கருணமலரு
 மெழினகைகொண்டுநின் திருவடிதொழுதோர்
 சேற்றிதழ்க்கமலங்கண்மலருந்தணவயல்கூழ்
 திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
 யேறறுபாகொடியுடையாயெனையுடையா
 யெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - னா.) போற்றி - நமஸ்காரம், என் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே - என் வாழ்வுக்கு முதற்காரணமாகிய பொருளே, புலர்ந்தது - விடிந்தது, இணை - இரண்டாகிய, பூங்கழற்கு - பொலிவாகிய திருவடிகு, துணை - உவமையான, மலர்கொண்டு - மலர்களைக்கொண்டு, ஏற்றி - துதித்து. நின் திருமுகத்து - உன் திருமுகத்தில், எமக்கு அருள் மலரும் - எமக்கு அருளோடு மலாகின்ற, எழில் நகைகொண்டு - அழகிய முறுவலைப் பற்றுகக்கொண்டு, நின் திருவடிதொழுதோம் - உன் திருவடியைத் தொழாரின்றோம், சேற்று - சேற்றின்கண், இதழ் - இதழ்களையுடைய, கமலங்கள் - தாமரைமலர்கள், மலரும் - விரிகின்ற, தணவயல்கூழ் - தட்பமாகிய வயல்கள் கூழ்த்த, திருப்பெருந்துறை உறை - திருப்பெருந்துறையில் வாழ்கின்ற, சிவபெருமானே - சிவபிரானே, உயா - உயர்ந்த, ஏற்றுகொடியுடையாய் - இடபகொடியையுடையவனே, என்னை உடையாய் - என்னை உடையவனே, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே, பள்ளியெழுந்தருளாய் - திருப்பள்ளியெழுந்தருள்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, பொழுதுவிடிந்தது, மலாகளைக்கொண்டு உன் திருவடியை யாச்சித்து வணங்கா நின்றோம், நீ திருப்பள்ளி யெழுந்தருள்வாயாக என்பது.

(வி - னா.) புலர்தல் - பொழுதுவிடிதல், ஏததி என்பது ஏற்றியென்றாயிற்று. அன்றி ஏற்றியெனபதற்கு ஏற்பண்ணியெனினுமாம். திருப்பள்ளி யெழுந்தருளாகது-திருப்பள்ளியினின் றெழுந்திருத்தல். பள்ளி - சயநம். (க)

அருணணிந்திரன் றிசையணுகினனிருள் போ

யகன்றதுவுதயநின மலாத்திருமுகத்தின்

கருணையின் சூரியனெழுவெழநயனக

கடிமலாமலரமற்றண்ணலங்கண்ணார்

திரணினாயறுபதமுரல்வனவிலையோர்

திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே

யருணித்திரவருமானந்தமலையே

யலைகடலேபள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - னா.) அருணன் - சூரியன், இந்திரன் திசை அணுகினன் - கீழ்த்திசையை யடைந்தான், இருள் போய் அகன்றது - இருட்டுப் பற்றற நீக்கிற்று, உதயம் - உதித்தலையுடைய, நின் மலர்த்திருமுகத்தின் சூரியன் கருணையின் எழ ஏழ - உன் தாமரைமலர் போன்ற திருமுகத்தில் கருணையாகிய சூரியன் முறையே உதித்தலும், நயநம் - கண்களாகிய, கடிமலர் மலர - மணமுள்ள மலாகள் விரிய, மற்று - மேலும், அண்ணல் அம் கண் ஆம் - பெருமைபொருந்திய அழகிய (மாதாது) கண்போல்கின்ற, திரா நிரா - தொகுதியாய் வரிசையாகிய, அறுபதம் - வண்டுகள், முரல்வன - சத்தியாநின்றன, இவை - இவற்றை, ஒர்-ஆராயக்கடவை, திருப்பெருந்துறை உறை-திருப்பெருந்துறையில் வாழ்கின்ற, சிவபெருமானே - சிவபிரானே, அருள் நிதி தர வரும் - அருட்செல்வத்தைக் கொடுக்கவருகின்ற, ஆநந்த மலையே - இன்பமாகிய மலையே, அலை கடலே - அசையாநின்ற (ஆநந்த) சாகரமே, பள்ளி எழுந்தருளாய்-திருப்பள்ளி யெழுந்தருளவாயாக, எ - று.

(க - னா) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, சூரியோதயமாதலும் இருள் நீங்கி தாமரைமலாகள் விரிதல், வண்டொலித்தல

முதலிய காரியங்களைச் சீழாநின்றன, ஆதலால் நீ திருப்பள்ளி யெழு
தருளவாயாக என்பது.

(வி - னா) அண்ணல் - பெருமை, அறுபதம் - வண்டு, ஓர்
தல - ஆராதல், உணர்தலுமாம் (உ.)

கூவினபூங்குயில்குளினகோழி

குருகுளியம்பினவியம்பினசங்க

மோவினதாரகையொளியொளியுதயச

தொருப்படுகினததுவிருப்பொடுநமடகுத்

தேவநரசெழிகழறமுள்ளிணைகாட்டாய்

திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே

யாவருமறிவரியாயெமக்கெளியா

யெம்பெருமானுள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - னா) பூங்குயில - அழகிய குயில்கள், கூவின - கூவின,
கோழி கூவின - கோழிகள் கூவின, குருகுகள் இயம்பின - பறவை
களும் ஒலித்தன, சங்கம் இயம்பின - சங்கங்கள் முழங்கின, தாரகை
ஒளி ஒலின - உடுக்கள் ஒளி முழங்கின, ஒளி - சூரியன், உதயத்து
ஒருப்படுகின்றது - உதித்தலோடு ஒருபட்டா நின்றது, தேவ - தே
வனே, நமக்கு - எமக்கு, விருப்பொடு - விருப்பத்தடன நல - அழ
காகிய, செழி - நெருங்கிய, சுழல் - வீரகசுழலையணிந்த, தாள இணை
காட்டாய் திருவடியிணைக்க காட்டுவாயாக, திருப்பெருந்துறை
உறை - திருப்பெருந்துறையில் வாழ்கின்ற, சிவபெருமானே - சிவபி
ரானே, யாவரும் அறிவு அரியாய - எல்லாரும் அறிந்தகரியவனே,
எமக்கு எளியாய - எமக்கு எளியவனே, எம்பெருமான் - எம்பெரு
மானே, பள்ளி எழுந்தருளாய - திருப்பள்ளி யெழுந்தருளவாயாக,
எ - று.

(க - னா) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, குயில,
கோழி முதலாகிய பறவைகள் ஒலித்தன, சூரியனும் உதித்தான,
எமக்கு உன் திருவடியைக் காட்டுதற்கு நீ திருப்பள்ளி யெழுந்தருள்
வாயாக என்பது.

(வி - னா) குருகு பறவைப் பொது.

(உ.)

இன்னிசைவீணையரி யாழினரொருபா
 விருக்கொடுதோத்திரமியமினரொருபாற்
 னுன்னியபீணைமலாகையினரொருபாற்
 ரொழுகையரழுகையாதுவளகையரொருபாற்
 சென்னியிலஞ்சலிகூப்பினரொருபாற்
 றிருப்பெருநுதையுறைசிவபெருமானே
 யென்னையுமாண்டுகொண்டின்னருள்புரியு
 மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - ணா.) இன் இசை - இனிய ஓசையையுடைய, வீணையர்
 யாழினா-வீணையரும் யாழினரும், ஒருபால் - ஒருபாலா, இருக்கொ
 டுதோத்திரம் இயம்பினா - வேதங்களோடு வேதபலதோத்திரங்களை
 யும் சொல்லுவோ, ஒருபால் - ஒருபாலா, துன்னிய - கெருங்கிய,
 பீணை - தொடுக்கப்பட்ட, மலா - மலர்களை யேந்தின, கையினா -
 கையையுடையவா, ஒருபால் - ஒருபாலார், தொழுகையா - வணங்கு
 தலையுடையவரும், அழுகையா - அழுகையையுடையவரும், துவள்
 கையா - துவளுதலையுடையவரும், ஒருபால் - ஒருபாலா, சென்னி
 யில் - சிரத்தில், அஞ்சலி கூப்பினா ஒருபால் - அஞ்சலியாகக் கரங்
 குவித்தவர் ஒருபாலார், திருப்பெருநுதறை உறை - திருப்பெருநு
 தறையில் வாழ்கின்ற,சிவபெருமானே-சிவபிரானே,என்னையும்-அடி
 யேனையும், ஆண்டுகொண்டு - ஆண்டுகொண்டு, இன அருள் புரியும் -
 இனிய அருளைச்செய்கிற, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே, பள்ளி
 யெழுந்தருளாய் - திருப்பள்ளி யெழுந்தருள்வாயாக, ஏ - று.

(க - ணா.) திருப்பெருநுதறைச் சிவபெருமானே, வீணைவாத
 கியக்காரா முதலாக எல்லாரும் வந்த நிறைந்திருக்கிறார்கள், நீ திரு
 ப்பள்ளியெழுந்தருள்வாயாக என்பது.

(வி - ணா.) வீணையர் யாழினா என்றது கந்தருவனா யெனி
 னுமாம். துவள்கை - துவளல். (சு)

பூதங்கடோறுநினறையெனினல்லாற்

போக்கிலன்வரவிலனெனநினைப்புவோ

கிதங்கன்பாடுதலாடுதலல்லாற்

கேடடறியோமுனைக்கண்டறிவாளைச்

சேதங்கொளவயற்றிருப்பெருதுறைமன்னை
 சிந்தனைக்குமமரியாயெங்கணமுனைவந
 தேதங்களுததெமமையாண்டருளபுரிபு
 மெம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - நா.) பூதங்கள் தோறும் - பூதங்களிலெல்லாம், நின்றாய்
 எனின அல்லால் - நின்றனை யென்று சொல்லினவது, போகரு
 இலன் வரவு இலன் என - போகரு இல்லாதவன் வருதல் இல்லாத
 வன் என்று, நினை - உன்னை, புலவோர் - புலவர், கீதங்கள் பாடி
 தல் ஆடுதல் அல்லால் - கீதங்கள் பாடிதலும் ஆடுதலுமேயல்லாமல்,
 உன்னைக் கண்டு அறிவானா - உன்னைக் கண்டறிவானாகளை, கேட்டு அறி
 யோம் - கேட்டுமறியோம், சிதம கொள் வயல் - குளிர்ச்சியைக்கொ
 ண்ட வயல்கழங்க, திருப்பெருந்துறை மன்னை - திருப்பெருதுறைக்
 கரசனே, சிந்தனைக்கும் அரியாய் - நினைத்தற்கு மரிதானவனே, எம்
 கணமுன் வந்து - எங்கள் கண்ணாக் செறிவோவந்து, ஏதங்கள் அறு
 தது - குற்றங்களை யறுத்தது, எம்மை ஆண்டு - எம்மை யாண்டருளி
 அருள் புரியும் - அருள் செய்கின்ற, எம்பெருமான - எம்பெருமானே,
 பள்ளி யெழுந்தருளாய - திருப்பள்ளி யெழுந்தருளவாயாக, எ - து.

(க - ண) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, நீ யின்ன
 வண்ண மிருக்கிறாயென்று கண்டவரிலலை, ஆயினும் எம்மைக் கடை
 க்கணிததாண்டருளுதற்கு நீ திருப்பள்ளி யெழுந்தருளவாயாக என்
 பது

(வி - ண.) போகரு - போதல். வரவு - வருதல், புலவர் -
 அறிஞர். சிதம - குளிர்ச்சி. எம்பெருமான - அண்மை விளியாத
 லால் இயலபாயிற்று. (ரு)

பப்பறவீட்டிருநதுணருநின்னடியார

பந்தனைவந்தறுத்தாரவாபலரு

மைப்பறுகண்ணியாமா னுடத்தியலபின்

வணங்குகின்றாணககினமணவாளர்

செப்பறுக மலக்கண மலருநதன்வயல்குழ்

திருப்பெருநதுறையுறைசிவபெருமானே

யிப்பிறப்பறுததெமையாண்டருள்புரியு

மெம்பெருமான பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - னா.) பப்பு அற - ஒப்பற, வீட்டு இருந்த - துறவீலிருந்து, உணரும் - உன நிலையை யறிந்த, நின் அடியாரா - உன்னடியார், பகதனை அறுத்தாரா - பிறவிதூஷணையைச் சேதித்தவா ஆகிய, அவா பலரும் - அவாகள் எல்லாரும், மாணுடத்து இயல்பின் - மனசாறு இயற்கையையுடைய, மைப்பு உறு கண்ணியா - சுருமை மிகுந்த - கண்களையுடைய மாதரும், வந்து வணங்குகின்றா - வந்து வணங்கா நின்றனா, அணங்கின மணவாளா - உமாதேவியார்க்கு மணவாளனே, செப்பு உறு கமலங்கள் - உயாததிசெவ்வலப்படுகிற தாமனாமலாகள், மலரும் - விரியப்பெற்ற, தண வயல் குழ - தண்ணிய கழனிகள குழந்த, திருப்பெருந்தறை உறை - திருப்பெருந்தறையில் வாழ்கின்ற, சிவபெருமானே - சிவபிரானே, இபிரப்பு அறுத்த - இந்தப் பிறவியைச் சேதித்து, எம்மை ஆண்டு தருள புரியும் - எங்களை ஆண்டருள செய்கின்ற, எம்பெருமான - எம்பெருமானே, பள்ளி யெழுந்தருளாய் - திருப்பள்ளி யெழுந்தருளவாயாக, எ - று

(க - னா.) திருப்பெருந்தறைச் சிவபெருமானே, உன்னடியார முதலிய எல்லாரும் வந்து வணங்கா நின்றனா, திருப்பள்ளி யெழுந்தருளவாயாக என்பது.

(வி - னா.) பப்பு - ஒப்பு. வீடு - துறவு. மைப்பு - மைத்தல் - கறுத்தல். (சு)

அதுபழச்சுவையெனவமுதெனவறிதற்
கரிதெனவெளிதெனவமரநுமறியா
நிதுவவன்றிருவுருவினவனெனவே
யெங்கனாயாணுகொண்டுகெழுந்தருள
மதுவளாபொழிற்றிருவுத்தரகோச
மங்கையுள்ளாய்திருப்பெருந்துறைமன்னு
வெதுவெமைப்பணிகொளுமாறுதுகேட்போ
மெம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - னா.) அது - அது, பழச்சுவையென - கனிகளின் சுவையெனவும், அமுது என - அமிர்தமெனவும், அறிதற்கு அரிது என - உணரதற்கு அரிதெனவும், எளிது என - எளிதென்றும், அமரரும் அறியாரா - தேவர்களும் அறியமாட்டார்கள், (அங்குணமாக) இது அவ

னதிருவுரு-இதுவே அவனது திருவுருவம், இவன் அவன் - இவனே அவன், என் - என்றசொல்லும்படி, எங்களை - எம்மை, ஆண்டு கொண்டு - ஆண்டுகொண்டு, இங்கு எழுந்தருளும் - இவ்விடத்து எழுந்தருளிய, மதுவளாபொழில் - தேன்பெருகுநின்ற சோலைகுழந்த, திருவுத்தர கோசமங்கையுள்ளாய் - திருவுத்தர கோசமங்கையிலுள்ளவனே, திருப்பெருந்துறைமன்னா - திருப்பெருந்துறைக் கரசனே, எம்மைபணிகொள்ளும் ஆறு - எங்களைப்பணிகொள்ளும் விதம், ஏது - யாது, அதகேட்போம் - அதனைக்கேட்போம், எம்பெருமான் - எமது பெருமானே, பள்ளியெழுந்தருளாய் - திருப்பள்ளியெழுந்தருள்வாயாக, எ - று.

(க - ணா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, தேவருமறி யாத உண்ணையாம் உளபடி யறிந்துய்யுமபடி யெம்மையாட்கொண்டு திருவுத்தர கோசமங்கையிலெழுந்தருளினவனே, எங்களைப்பணிகொள்ளும் வழியாது, அதனைக்கேட்போம், நீ திருப்பள்ளியெழுந்தருள்வாயாக என்பது.

(வி - ணா) சுவை - ரசம். (ருசி) பணிகொள்ளல் - தொண்டி கொள்ளல். (ஏ)

முந்தியமுதனடுவிறுதியுமானாய்
மூவருமறிகிலரியாவாமற்றறிவார்
பந்தணைவிரலியுரீயுநின்னடியாரா
பழங்குடிறொறுமெழுந்தருளியபரனே
செந்தழல்புணாதிருமேனியுங்காட்டித்
திருப்பெருந்துறையுறைகோயிலுங்காட்டி.
யந்தணனாவதுங்காட்டிவந்தாண்டா
யாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - ணா.) முந்திய - முற்பட்ட, முதல் நடு இறுதியும் ஆனாய்- ஆதியிடைக்கடைகளுமாயினே, மூவரும் அறிகிலா - மூவரும் உணருமாற்றலில், அறிவார் மற்று யாவர் - அறிபவா வேறுயாவா, பந்தணைவிரலியும் - உமாதேவியும், நீயும் - நீயுமாக, நின் அடியார்-நின்ன அடியவரது, பழங்குடிஸ்தொறும்-பழங்குடிஸ்கடோறும், எழுந்தருளிய - எழுந்தருளின, பரனே - பரனே, செந்தழல்புணா - செந்தியைநிகர்த்த, திருமேனியும் காட்டி - திருமேனியையும் காட்டி, திரு

ப்பெருந்துறை உறை - திருப்பெருந்துறையில நீ வாழ்கின்ற, கோயிலும் காட்டி - திருக்கோயிலையும் காட்டி, அந்நணன் ஆவதும் காட்டி - வேதியனாவதையும் காட்டி, வந்து ஆண்டாய-வந்து ஆண்டருளினாய், ஆர் அமுதே-அரிய அமிர்தமே, பள்ளியெழுந்தருளாய்-திருப்பள்ளி யெழுந்தருள்வாயாக.

(க - னா.) முதல் நடு இறுதிகளானாய், மூவரும் அறியமாட்டார், வேறுயாவர் உன்னை யறியவல்லார, பிராட்டியும் நீயுமாக அடியாரில்லங்கன்தோறும் எழுந்தருளினவனே, செவந்த நெருப்புப்போன்ற திருமேனியையும், திருப்பெருந்துறையிற கோயிலையும், நீ வேதியனாவதையும் காட்டிவந்தாண்டருளினே, அரிய அமுதமே நீ திருப்பள்ளி யெழுந்தருள்வாயாக என்பது.

(வி - னா.) மூவர்-பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரர்கள். பந்தனை விரலி - விளையாடும் பந்துபொருந்திய விளையுடையவன். (அ)

விண்ணகத்தேவருண்ணவமாட்டா
விழுப்பொருளேயுனதொழுப்படியோங்கண
மண்ணகத்தேவருவாழ்ச்செய்தானே
வணடி ரூப்பெருந்துறையாயவழியடியோங்
கண்ணகத்தேநின்றுகளிதருதேனே
கடலமுதேகரும்பேவிரும்படியா
ரெண்ணகத்தாயுலகுக்குயிரான
யெம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - னா.) விண் அகம் தேவரும் - விண்ணுலகத்தை விடமாகக்கொண்ட தேவர்களும், நண்ணவும் மாட்டா - அடையவும் ஒண்ணாத, விழுப்பொருளே - மேலான பொருளே, உன தொழும்பு அடியோங்கன் - உன் திருத்தொண்டுகளுரிய அடியோங்கன், மண்ணகத்தே வந்து வாழ்ச்செய்தானே - மண்ணுலகத்தில் வந்து வாழ்ச்செய்தவனே, வன் - வளப்பம்பொருந்திய, திருப்பெருந்துறையாய்-திருப்பெருந்துறையை யுடையவனே, வழி அடியோம் - வழியடியாராகிய எம்முடைய, கண்ணகத்தே நின்ற - கண்ணினிடத்தே நின்று, களிதருதேனே - களிப்பைத் தருகிற தேனே, கடல் அமுதே - கடலிற்றேன்றிய அமிர்தமே, கரும்பே - கரும்பே, விரும்பு அடியார் - விரும்பு

ம்புகின்ற அடியவர்களுடைய, என் அகத்தாய் - மனத்தினகண்ணே, உலகுக்கு உலகு ஆனாய் - உலகத்துக்கு உலகமாயினே, எம்பெருமான்-எமது பெருமானே, பள்ளி யெழுந்தருளாய் - திருப்பள்ளி யெழுந்தருள்வாயாக, எ - று.

(க - ணா.) தேவரும் அணுகவொண்ணாத பொருளே, அடியோங்கன் வாழும்படி மண்ணிலகில் எழுந்தருளினவனே, திருப்பெருந்துறையை யுடையவனே, எமது கண்களிக்க வருந்தேனே, அமுதமே, அடியவா மனத்தன்னவனே, உலகுக்குலகானவனே, எம்பெருமானே, நீ திருப்பள்ளி யெழுந்தருளவாயாக என்பது.

(வி - ணா) தொழும்பு-தொழுப்பு என வலிததலாயிற்று. (க)

புவனியிற்போய்ப்பிறவாமையினோம்

போக்குகின்றோமவமேயிரதப்பூமி

சிவனுய்யக்கொள்கின்றவாறென்றுநோக்கித்

திருப்பெருந்துறையுறையாய்திருமாலா

மவன்விருப்பெய்தவுமலரவனாசைப்

படவுரினலாந்தமெய்க்கருணையுநீயு

ம்வனியிற்புகுந்தெமையாட்கொள்ளவல்லா

யாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - ணா) புவனியில் - பூமியில், போய் பிறவாமையின் - சென்று பிறவாமையால், நாம் - யாம், அவமே - வீணாகவே, நான் போக்குகின்றோம் - நான் சுழிக்கின்றோம், இந்தப்பூமி - இந்தப் பூமி யானது, சிவன் உய்யக் கொள்கின்ற ஆறு என்று - சிவபெருமான் நாம் உய்யும்படி அடிமை கொள்ளுகின்ற இடமென்று, நோக்கி - பார்த்து, திருப்பெருந்துறை உறையாய் - திருப்பெருந்துறையில் வாழ்பவனே, திருமால் ஆம் அவன் - திருமாலாகிய அவன், விருப்பு எய்தவும் - விரும்பவும், மலரவன் - பிரமன், ஆசைப்படவும் - இச்சுககவும், நின் - உனது, அலாந்த - பார்த்த, மெய்க்கருணையும் - உண்மையாகிய கருணையும், நீயும் - நீயுமாக, அவனியில் புகுந்து - பூமியில் எழுந்தருளி, எம்மை ஆட்கொள்ள வல்லாய் - அடிமைகொள்ள வல்லவனே, ஓர் அமுதே-அரிய அமிர்தமே, பள்ளி யெழுந்தருளாய் - திருப்பள்ளி யெழுந்தருளவாயாக, எ - று,

(க - னா.) பூமிவிற்சென்று பிறவாமையால் நாம் வீணேகாலங்
சழிக்கின்றோம், சிவபெருமானே நம்மை உய்ய வாட்டுகொள்ளுமிடம்
இதுவாமென்று நோக்கி, திருமால் பிரமன் என்போர் ஆசைப்பட,
இயவுலகில் எழுந்தருளி எமமையான வல்லோனே, நீ திருப்பள்ளி
யெழுந்தருள்வாயாக என்பது.

(வி - னா) ஆறு - இடம். கருணையும் நீயும் என்றமையால்
இறைவன் எப்பொழுதும் கருணையோடுகூடி யிருப்பன் என்றதா
யிறறு. கருணையெனறது, திருவருட்சத்தியை. (கௌ)

திருச்சிறுதம்பலம்.

கோயின்முத்ததிருப்பதிகம்.

அநாதியாகியசற்காரியம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

நீ ரு க் கி ற் ற ம் ப ல ம்.

உடையானுந றனடுவிருக்குமுடையானடுவுணீயிருத்தி
யடியேனடுவுளிருவீருமிருப்பதானுவடியேனுன
னடியாரநடுவுளிருக்குமருளைப்பூரியாய்பொன்னமபலத்தெம்
முடியாமுதலேயென கருத்துமுடியும்வண்ணமுன்னின்றே,

(ப - னா) உடையான் - உடையவன், உன்றன் நடு இருக்கும் -
உன்னிடையே யிருப்பன், உடையான் நடுவுள் - உடையவனிடையே,
நீ இருக்கி - நீ யிருக்கின்றனை, அடியேன நடுவுள் - அடியேனிடையே,
இருவீரும் - நீயிருவீரும், இருப்பது ஆனால் - இருப்பதாயின,
பொன் அம்பலத்து - பொன்மபலத்தில் வாழ்கின்ற, எம்
முடியா முதலே - எமது முடிவுபெறாத முதற்பொருளே, என் கரு
த்து முடியும் வண்ணம் - என் எண்ணம் முடியும் வண்ணம், முன்
நின்று - என்னெனினில் நின்று, அடியேன - அடியேனேன், உன்

அடியார நடுவுன இருகரும - உனது அடியாரிடையேயிருத்தற்கேது
வாகிய, அருளை புரியாய - திருவருளைச் செய்வாயாக, ஏ - று.

(க - ணா.) உடையவளிடை நீயும் உன்னிடை உடையனும்
யிருப்பீர்கள், அடியேனிடையே நீங்கள் இருப்பதாயின் என் கரு
தது நிறைவேற அடியேன் உன்னடியார நடுவே யிருக்க அருளபுரி
வாயாக என்பது.

(வி - ணா.) உடையான் - எல்லாவற்றையு முடையவன். (க)

முன்னினமுண்டாயெனமுன்னமியானுமதுவேமுயல்வுற்றுப்
பின்னினைமேவலசெய்கின்றேன்பிற்பட்டொழிந்தேன்பெம்மானே
யென்னினமருளிவரநின்றபோந்திடெனனாவிடிலடியா
ருன்னினறிவனாரெனனாரோபொன்னம்பலக்கடத்துகந்தானே.

(ப - ணா.) முன்னம் - முன்னே, என்னை - அடியேனே, முன்
நின்று ஆண்டாய் - எதிரேநின்று ஆண்டருளினை, யானும்-நானும்,
அதுவே முயல்வுற்று - அதனையே முயன்று, பின் நின்று - பின்னே
நின்று, எவல் செய்கின்றேன் - எவல் செய்யாநின்றேனாகி, பிற
பட்டு ஒழிந்தேன் - பிறகிட்டொழிந்தேன், பெம்மானே - பெருமா
னே, என் நின்று அருளிவர - எனனை நிலைபெற்று அருளிவர,
நின்று - நின்று, போந்திடு என்னாவிடில் - வாவென்னாவிடின், அ
டியார-அடியவா, உன் நின்று-உன்னை கோக்கி நின்று, இவன் ஆர்
என்னாரோ-இவன யாரென்று வினாவாரோ, பொன்னம்பலக்கடது
உகந்தானே - பொன்னம்பலக்கடத்தினை விரும்பினவனே, ஏ - று.

(க - ணா.) இறைவனே, என்னை நேரேவந்த ஆண்ட ருளினை,
யானும் அதுபற்றி யேவல் செய்யாநின்றேன், அதிலும் பின்னிட்
டொழிந்தேன், எனனை அருள்புரியும்படி வாவென்றழையாவிட்டால்
அடியார உன்னை கோக்கி நின்று இவன யாரென்று கேளாரோ என்
பது.

(வி - ணா.) முன்னின்று - கண்ணெதிர் நின்று. பிற்படல் -
பிறகிடல். (உ)

உகந்தானேயனபுடையடிமைக்குருகாவன்னததுணாவிலியேன
சுகந்தானறியமுறையிட்டாறறக்கவாறன்றென்னாரோ
மகந்தான்செய்துவழிவந்தாவாழ்வாழ்ந்தாயடியேறகுள்
முகந்தானுராவின்முடிவேன்பொன்னம்பலத்தெம்முமுதலே.

(ப - னா) அன்பு உடை அடிமைக்கு - அன்பையுடைய அடிமைத்திறத்திக்கு, உகந்தானே - உகந்தவனே, உருகா உளளத்து - உருகாத மனத்தையுடைய, உணர்வு இவியேன் - உணர்விலியாகிய நான், சக்தான் அறிய - உலகமறிய, முறையிட்டால் - முறையினை, தக்க ஆறு அன்று - தக்க வழியன்று, என்னாரோ - என்று சொல்லாரோ, மகந்தான் செய்து - யாக்கைகள் செய்து, வழிகந்தா - முறையே வந்தவர்கள், வாழ - வாழும்படி, வாழ்ந்தாய - நீ வாழ்ந்திருந்தனை, முகந்தான் தாராவினை - முகங் கொடாவினை, முடிவேன - முடிவுறுவேன், பொன்மபலத - பொன்மபலத்திலுள்ள வாழ்கின்ற, எம் முழுமுதலே - எம் முழுமுதற்பொருளே, எ - று.

(க - னா) அன்போடு செய்யுந் தொண்டைக்கு மகிழுவதனே, மனமுருகாத அடியேன் உலகறிய முறையிட்டால் அது சகுந்தவழியன்றென்று சொல்லாரோ, யாகாதி நறகரும்ங்களைச்செய்து வழிவழியாய் வந்தோர் வாழும்படி யெழுந்தருளியிருந்தனை, எனக்கு நீ முகந்தரவிட்டால் யான் இறப்பேன் என்பது.

(வி - னா.) உகந்தல் - மகிழ்தல். அடிமை - தொண்டு. முடிதல் - இறத்தல். முகந்தரலாவது - திருவருளபுரிதல். (ங)

முழுமுதலேயைமபுலனுக்குமூவாககுமெனறளக்கும் வழிமுதலேநின் பழவடியாரதிரன்வானகுழியிக் கெழுமுதலேயருடந்திருக்கவிரவருங்கொல்லோவென மழுமதுவேயன் நிமற்றென்செய்கேன்பொன்னம்பலத்தானே.

(ப-னா.) முழுமுதலே-முழுமுதற்பொருள், ஐரபுலனுக்கு-பஞ்சேதிரியங்களுக்கும், மூவாகும் - மூவருக்கும், எனறளக்கும்-எனக்கும், வழி முதலே - வழியாகிய முதலவனே, நின் பழ அடியா திரன் - உன் பழவடியா கூட்டம், வான குழி - விண்ணுலகத்தில் கூடி, கெழு முதலே - பொருந்திய முதலவனே, அருள தந்திருக்க - அருள புரிந்திருக்க, இரங்குகொல்லோ என்ற - இரங்குவனோவென்று, அழுமதுவே அன்றி - அழுவதுவேயன்றி, மற்று என்செய்கேன் - வேறென்ன செய்வேன், பொன்னம்பலத் தனானே-பொன்னம்பலத்துக்கு வேந்தனே, எ - று.

(க - னா) முழுமுதற்பொருளே, ஐம்புலன் முதலானவைகட்கும் முதல்வனே, உன் பழவடியா விண்ணுலகில் கூடி அறபவியா நின்ற முதற்பொருளே, இறைவனெ மெககு அருள்செய்ய எப்பொழுதிரங்குவானேவென்று அழுதலேயன்றி வேறெனசெய்யக்கடவேன, என்பது.

(வி - னா) செருவுதல் - நிறைதல் எனினு மமையும். அருள் தரல் - அருள் செய்தல். (ச)

அரைசேபொன்னம்பலத்தாடுமழுதேயென்றன்னருணைகி யினாதோகொகொத்திரவுபகலேசறற்றிருந்தேவேசற்றேன் கணாசேரடியார்களிரப்பக்காட்கொடுத்தனுடியேன்பாற் பினாசோபாலினையபோலப்பேசாதிருநதாலேசாரோ.

(11 - னா) அணாசே - அரசனே, பொன் அம்பலத்து ஆடும் - பொன்மைபலத்தில் நடக்கின்ற, அமுதே - அமிரதமே, என்று - என்று, உன் அருள் நோக்கி-உன் அருளையேநோக்கி, இணாதோ கொ க்கு ஒத்து - இணாதேயினதென கொக்கினை நிராத்து, இரவுபகல் - இர வ்னும பகலினும், எசறறு இருந்து-துக்கித்திருந்து, வேசற்றேன் - மெலிந்தேன, கணாசோ அடியா - முதலிக்கணாயை யடைந்த அடி யா, களிசிறப்ப - களிப்புமிச, காட்சி கொடுத்த - காட்சிதந்து, ன் அடியேன் பால்-உன்னடியேனிடத்து, பினாசோ பாலில் நெய் போல - பினாகலந்தபாலில் நெய்மறைந்திருத்தல்போல, பேசாதிரு ந்தால் பேசாமலிருந்தால், எசாரோ - வையாரோ, எ - று.

(க - னா) இறைவனே, உன்னருளை யெதிர்பார்த்திருந்து மெ லிந்தேன, அடியா மகிழ்ந்திருக்க அவர்களுக்குக் காட்சிகொடுத்து, அடியேனிடத்தில் மறைந்திருந்தால் உன்னை யேசாராகளோ என்பது.

(வி - னா,) இணாதோ கொககு ஒத்து என்றமையால், உன் னருள் வாய்க்குட்பொருட்டிப் பொறி புலனைன் யாவு மொடுங்கி யிருந்தேன என்றாயிற்று. (ரு)

ஏசாநிற்பரெண்ணையுனக்கடியானென்றுபிறரெல்லாம் பேசாநிற்பரியானருணம்பேணுநிற்பேனினனருளே தேசானேசாசூழ்ந்திருக்குநதிருவோலக்கஞ்சேவிகக வீசாபொன்னம்பலத்தாடுமெந்தா யினித்தானிரங்காயே.

(ப - நா) ஏசா நிற்பா - வையாநிற்பா, என்னை - என்னை, உனக்கு அடியான என்று - உனக்குடியனென்ற, பிறா எல்லாம் பேசாநிற்பா - எனைமரெல்லாரும் சொல்லாநிற்பா, யானதானும் - நானும், நின் அருளே - உன்னருளையே, பேணுகிறபேன - விரும்பாநிற்பேன, தேசா - ஒளியுருவனே, நேசா சூழாதிருக்கும் - அன்பாருமுந்நிருக்கிற, திருவோலகம் - உன திருவோலகத்தை, சேவிகக - காணுமவண்ணம், ஈசா - ஈசனே, பொன்னம்பலத்து ஆநிம் - பொன்னம்பலத்தில் நடிக்கின்ற, எந்தாய - எந்தையே, இனிததான் - இனியாயினும், இரங்காய - இரங்கியருளவாயாக, எ - று.

(க - ணா.) என்னை யேசுவா சிலர், உன்னடியானென்று பேசுவா சிலா, யான உன்னருளை விரும்பாநிற்பேன, உன்னன்பா சூழ்ந்நிருக்கின்ற உன திருவோலகத்தை அடியேன சேவிகக, இனியாயினும் பிரங்கியருளவாயாக என்பது.

(வி - ணா.) பேணுதல - விரும்புதல, நேசா - அன்பா. (ஈ)

இரங்குநமக்கம்பலக்கூத்தனென்றென்றேமாதிருப்பேனை யருங்கதர்பனைகற்பித்தாரணடாயாள்வாரிலிமாடாவேனோ நெருங்குமடியா கருநீயுநின நுநிலாவிவினையாடு மருங்கேசாநதுவரவெககள்வாழ்வேவாவென்றருளாயே.

(ப - ணா.) நமக்கு - எமக்கு, அம்பலக்கூத்தன் - அம்பலக்கூத்தன், இரங்க - இரங்குக, என்று என்று - என்று சொல்லி, மொநது இருப்பேனை - அலமந்நிருப்பேனை, அரு கதர்பனை கற்பித்த ஆண்டாய் - அருமையாகிய கதர்பனையைக் கற்பித்த ஆண்டருளினே, ஆளவா இலி - ஆளவோனா யுடையதல்லாத, மாடு ஆவேனோ - பசு ஆவேனோ, நெருங்கும் அடியார்களும் நீயும் - நெருங்குகின்ற அடியார்களும் நீயுமாக, நின்று நிலாவி - நின்று விளங்கி, வினையாடும - விளையாடுகின்ற, மருங்கே சாநதுவர - பகத்தே சாநது வருமபடி, எகன் வாழவே - எமது செவவமே, வா என்று அருளாய் - வா வென்றருள்வாயாக, எ - று.

(க - ணா.) அம்பலக்கூத்தன் எமக் கிரங்கி யருங்கவென்று மொந்திருக்கின்ற என்னை ஒரு புதிய முறையைக் கற்பித்து ஆண்டருளினே, அவ்வனமாக ஆனவாரிலாத மாடாவேனோ, அடியாரும்

நீயும் ின்று வினையாடுமிடத்தின் பக்கத்தில் சார்ந்து வரும்படி,
என்கை வாவென்றழைத்தருளவாயாக என்பது.

(வி - னா) கற்பனை - இல்லாததை யுணடுபண்ணுதல். ஆள்
வாரிலிமாடு - பட்டிமாடு. நிலாவல - விளங்குதல் மருங்கு - பக்கம்.

அருளாதொழிந்தாலடியேனையஞ்செலென்பாராரிங்குப
பொருளாவெனையபுகுந் தாண்டபொன்னேபொன்னம்பலக்கூத்தா
மருளாமனத்தோடுனைப்பிரிந்துவருந்துவேனாவென்றன
தெருளாகூட்டங்கூட்டாயேற்செத்தேபோனாறசிறியாரோ.

(ப - னா) அருளாத ஒழிந்தால் - அருள்செய்யா தொழிந்
தால், அடியேனை - அடியேனை, அஞ்செல் என்பா - அஞ்சறக்
கொண்டவா, இங்கு ஆ - இவ்வுலகத்தில் யாவா, என்னை பொருள் ஆ -
என்னை யோ பொருளாக, புகுந்து ஆண்ட - எழுகதருளி யாண்ட
ருளின, பொன்னே - சுவாணமே, பொன்னம்பலக் கூத்தா - பொ
ன்னம்பலத்தில் நடப்பவனே, மருள் ஆ மனத்தோடு - மயக்கம்
நிறைந்த மனத்துடனே, உன்னை பிரிந்து - உன்னை நீங்கி, வருந்து
வேனை - வருந்தா நிறை எனனை, வா என்று - வருகவென்று, உன்
தெருள் ஆ கூட்டம் - உனது தெளிவு நிறைந்த அடியா கூட்டத்
தை, காட்டா யேல் - காட்டாயாயின், செத்தே போனால் - நான்
இறந்தே போனால், சிறியாரோ - நாட்டா நகையாரோ, ஏ - று.

(க - னா) நீ அருள் செய்யாவிட்டால் அடியேனை அஞ்சாதே
யென்று சொல்லுவோ யா, என்னை யோ பொருளாகக் காட்டினால்
இறைவனே, மருள் நிறைந்த மனத்தோடு உன்னைப் பிரிந்து
வருந்துகின்ற எனனை, வாவென்றழைத்து, உன் நல்லன்பர் கூட்
டத்தைக் காட்டாவிடின், யானிறப்பேன, இறந்தால் நாட்டிலுந்
னா நகையாரோ என்பது.

(வி - னா) மருள் - மயக்கம். தெருள் - தெளிவு (அ)

சிரிப்பாகளிப்பாராதேனிப்பா திரண்டு திரண்டின் திருவாததை
விசிப்பார்கேடபாாமெச்சுவாவெவ்வேறிருந்துன திருநாமம்
தரிப்பாபொன்னம்பலத்தோடுதலைவாவென்பாரவாமுன்னே
நரிப்பா யநாயேனிருப்பேனோமபியினித்தானலகாபே.

(ப - னா) சிரிப்பா - சிரிப்பவரும், களிப்பா - களிப்பவரும், தேனிப்பா - தேனிப்பவரும், திரண்டு திரண்டு - கூடிக்கூடி, உன் திருவாததை விரிப்பார் - உன் திருவாததையை விரிப்பவரும், கேட்பா - கேட்பவரும், மெச்சுவா - மெச்சுவோரும், வெவ்வேறு இருந்து-தனித்தனியிருந்து, உன் திருநாமம் தரிப்பா-உன் திருநாமத்தைத் தரிப்பவரும், பொன்னம்பலத்து ஆடும் - பொன்னம்பலத்தில் நடக்கின்ற, தலைவா என்பா - முதலவனே யென்பவரும் ஆகிய, அவா முன்னே-அவ்வடியாக்களுக்கெதிரில், நசிப்பு ஆய-இகழ்ச்சிக்கிடமாகி, நாயேனா இருப்பேனோ - நாயினேன் இருப்பேனோ, நமயீ - நமபியே, இனித்தான் - இனியாயினும், நலகாய - கிருபைசெய்வாயாக, எ - று.

க - னா) உன் அன்பர், சிரிப்பவரும், களிப்பவரும், தியானிப்பவரும், உன் திருவாததையைப் பேசுவோரும், கேட்போரும், மெச்சுவோரும், உன் திருநாமத்தை யுச்சரிப்பவரும், பொன்னம்பலத்திலாடும் இறைவனே யென்பவருமாயிருப்பா. அகாசனாகசெதிரே, இகழ்ச்சிக்கிடமாய் நாளிருப்பேனோ இரேன. இனியாயினும் கிருபை செய்வாயாக என்பது.

(வி - னா) தேனித்தல் - தியானித்தல். விரித்தல் - வித்தரித்தபேசுத்தல். மெச்சுத்தல் - கொண்டாடுத்தல். தரித்தல் இவ்விடத்தில் உச்சரித்தல் என்னும் பொருளது. நசிப்பு - இகழ்ச்சி ஆச்சரியமெனினுமாம். நமயீ என்றது - நமபியென குறுகியது, அண்மைவீளியாதலினால். (ஈ)

நலகாதொழியானமக்கென்றுனனுமமபிதற்றியனனீ
மலகாவாழ்ததாவாய்குமுறாவணங்காமனத்தானினைநதுருகிப்
பலகாலுன்னைப்பாவித்துப்பரவிப்பொன்னம்பலமென்றே
பொல்காநிற்குமுயிர்க்கிரங்கியருளாயென்னையுடையானே.

(ப - னா) நமக்கு - எமக்கு, நல்காது ஒழியான் - கிருபைசெய்யாதொழியான், என்று - என்று, உன் நாமம் பித்தறி - உன் திருநாமங்களைப் பலகாற சொல்லி, நயநம் - கண்களில், நீாமலகா - நீர் நிரம்பி, வாழ்த்தா - வாழ்த்தி, வாய் குமுற - வாய்குமுறி, வணங்கா-வணங்கி, மனத்தால் நினைந்து - மனத்தால் நினைத்து, உருகி-உருகி, பலகால் உன்னை பாவித்து - பலகாலும் உன்னைப் பாகனைசெய்து

பரவி - துதித்து, பொன்னமபலம் எனறே - பொன்னமபலமென்னு
நின்றே, ஒலகா நிற்கும் - தளராநிற்கிற, உயிராகு - என்னுயிருக்கு,
இரங்கி அருளாய - இரங்கி யருளவாயாக, என்னை உடையானே -
என்னை ஆளாகவுடையவனே, ஏ - று.

(க - ணா.) நமக்குக் கிருபைசெய்யாமலிரான் என்று உன்
திருநாமங்களைப் பலகாற்சொல்லி, கண்ணீர் மலகுதல் முதலிய குறி
களைக்காட்டித்தளராநிற்கிற என்னுயிராகிரங்கியருள்வாயாக எனபது.

(வி - ணா.) பாலித்தல் - சிந்தித்தல், ஒல்கல் - தளர்தல். (க௦)

திருச்சிற்றமபலம்.

கோயிற்றிருப்பதிகம்.

அநுபோகவிலக்கணம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாறிநின்றென்னைமயக்கிடுமவஞ்சப்
புலனைந்தின்வழியடைத்தமுதே
பூறிநின்றென்னுளெழுபாளுசோதி
யுள்ளவாகாணவந்தருளாய்
தேறவினறெளிவேசிவபெருமானே
திருப்பெருநுறையுறைசிவனே
பீறிலாபபதங்களியாவையுங்கடந்த
வீன்பமேயென்னுடையன்பே.

(ப - ணா) மாறிவின்று - மாறுபட்டுநின்று, என்னை மயக்கி
டும் - என்னை மயக்குகின்ற, வஞ்சம் - வஞ்சத்தையுடைய, புலன்
ஐந்தின் வழி அடைத்த - ஐம்புலன்களின் வழியைத்தடுத்தது, அரு
தே உன்றி நின்று - அமுதமே சுரந்துநின்று, என்னுள் எழு - என்

மனதறி நேருன்றகின்ற, பாஞ்சோதி - பாஞ்சுடரே, உன்ன ஆறு
காண - உன்னை உள்ளபடி காண, வந்தருளாய - வந்தருளபுரியாய்,
தேறலின் தெளிவே - தேனின் தெளிவே, சிவபெருமானே - சிவ
பிரானே, திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையில்
மூர்த்தருளிய சிவனே, ஈறு இல்லா - முடிவிலலாத, பதங்கள் யா
வையம் கடந்த - பதங்களெல்லாவற்றையுங் கடந்த, இன்பமே-ஆந்
தமே, என்னுடை அன்பே - என்னுடைய அன்புருகமே, எ - று

(க - னா) திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளின இறைவ
னே, என்னைப்பகைத்து மயங்கச்செய்கின்ற ஐம்புலவழியைத் தடு
த்து, என் மனததுவளே அமுதுசூரது தோன்றுகின்ற பாஞ்சுடரே,
உன்னை யான் உள்ளபடி காண எழுந்தருளவேண்டும் எனபது.

(வி - னா) மாறுதல் - பகைத்தல். வழி - வருவழி தேறல் -
தேன். பதங்கள் - பதவினன். (க)

அன்பினுலடியேனுவியோடாகுகை
யானந்தமாய்க்குகிருநருக
வென்பரமலலாவினன்னருடந்தா
யானிதற்கிலனொகைம்மாறு
முன்புமாய்ப்பின்புமுழுதுமாய்ப்பரந்த
முத்தனேமுடிவிலாமுதலே
தென்பெருந்துறையாய்சிவபெருமானே
சீருடைச்சிவபுரத்தணாசே.

(ப - னா) அன்பினால் - அன்பினாலே, அடியேன் - அடிய
னேனது, ஆவியோடு ஆகுகை - உடம்போடுமிரும் ஆந்நதம் ஆய் -
இன்பவுருவாகி, கசிந்து உருக - கசிந்துருகும்படி, என் பரம் அல்
லா - என பொறுப்பல்லாத, இன் அருள் தந்தாய் - இனிய அருளைக்
கொடுத்தாய், இதற்கு - இந்த நன்றிக்கு, ஒர் கைம்மாறு - ஒரு கைம்
மாற்றை, நான் இலன் - நான் உடையனல்லேன, முன்பும் ஆய -
முன்புமாகி, பின்பு முழுதும் ஆய் - பின்புள்ள முழுதுமாகி, பார்த -
வியாபித்த, முத்தனே - முத்தனே, முடிவு இல்லாத முதலே - முடி
வில்லாத முதற்பொருளே, தென் பெருந்துறையாய் - தென்பெருந்
துறையை யுடையவனே, சிவபெருமானே - சிவபிரானே, சீர்உடை-

சிறப்பையுடைய, சிவபுர்த்த அனாசே - சிவபுர்த்தாகு வேந்தனே,
எ - று.

(க - னா) தென்பெருந்துறைச சிவபுர்த்தாசே, உன் பெருங்
கருணையால் அடியேனது உயிருடம்புகள் உருகும்படி நீ யருள்செய்
தாய், நான் இசைகு ஒரு கைமமாறு செய்ய அறியேன என்பது.

(வி - னா) பரம் - பாரம். இது தாங்கவொண்ணுமையைக்
குறித்தது. கைமமாறு - பிரதியுபகாரம். முததன் - மலரகிதன். (௨)

அனாசனையன்பாக்கடியனேனுடைய
வப்பனையாவியோடாக்கை
புனாபுனாகனியப்புருதுநின் றுருக்கிப்
பொய்யிருள்கடித்தமெய்ச்சுடரே
தினாபொராமன்னுமமுத்ததெண்டலே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யுனாயுணாவிறந்துநின் றுணாவதோருணாவே
யானுன்னையுரைகருமாறுணாததே.

(ப - னா.) அன்பாககு அனாசனே - அன்பாக்கு வேந்தனே,
அடியனேனுடைய அப்பனே - அடியேனுடைய அப்பனே, ஆவியோ
டு ஆக்கை - உயிரோடு உடம்பும், புனாபுனாகனிய - உட்டுனாதோறும்
கனியும்படி, புருத்து நின்ற உருக்கி - புருதுநின்ற உருகப்பண்
ணி, பொய் இருள்கடித்த - மிதையாகிய இருட்டை நீக்கின, மெய்
ச்சுடரே - உண்மையாகிய ஒளியே, தினா பொரா மன்னும - அலை
யெறியா நின்று நிலைபெற்ற, தென் அமுதக் கடலே - தென்காசிய
அமிர்தசாகாமே, திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்
துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, உணா உணாவு இறந்து
நின்று - சொல்லும் மனமுமற்று நின்று, உணர்வது - உணரப்படுவ
தாகிய, ஓர் உணாவே - ஒப்பற்ற அறிவுருவே, யான் - நான், உன்
னை உரைக்கும் ஆறு - உன்னையுரைக்கும்வழியை, உணாதது - என
க்கு அறிவிப்பாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறையுறை சிவபெருமானே, உன்னை
த்துதிக்கும் வழியை யெனக்கு அறிவிக்கவேண்டி என்பது.

(வி - னா.) புணா - தொணை. பொரா - செய்யாவென்னும் வர
ய்பாட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம் தெண்கடல் - தெளிந்தகடல்.

உணர்ந்தமா முனிவருமபரோடொழிந்தா
ருணாவுககுந்தெரிவருமபொருளே
யிணங்கியெலலாவுயிராகடகுமுயிரே
யெனைப்பிறப்பறுககுமெமருந்தே
திணித்ததோரிருளிற்றெளிந்ததூவெளியே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
குணங்கடாமில்லாவினபமேயுன்னைக்
குறுகினேற்கினியென்னகுறையே.

(ப - னா) உணராத - (எல்லா தூல்களையும்) ஐயந்திரிபற
உணராத, மாமுனிவர் - பெரிய முனிவரும், உம்பரோடு - தேவாக
ளோடு, ஒழிந்தார் - மறையோரும் ஆகிய இவர்களுடைய, உணாவு
க்கும் - அறிவுக்கும், தெரிவு அரு பொருளே - தெரிதலருமையாகிய
பொருளே, இணங்கு இலி - ஒப்பிலியே, எல்லா உயிராகட்கும் உயி
ரே - எல்லா வுயிரகளுக்கும் உயிராயிருப்பவனே, என்னை - அடியே
னது, பிறப்பு அறுக்கும் - பிறவியை நிரமூலமாக்குகிற, எம்மருந்தே -
எமது மருந்தே, திணித்தது - செறிந்ததாகிய, ஒர் இருளின் - ஒப்
பற்ற இருளினின்றும், தெளிந்த - தெளிவாகிய, தூவெளியே -
தூய்மையாகிய ஆகாயமே, திருப்பெருந்துறை உறைசிவனே - திருப்
பெருந்துறையி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே, குணங்கள் -
இல்லா இன்பமே - குணங்களற்ற ஆனந்தமே, உன்னை குறுகினே
றகு - உன்னை யடைந்த எனக்கு, இனி என்னகுறை - இனியென்ன
குறையுளது, எ - று.

(க - னா) முனிவர் முதலியோரது அறிவுக்கும் அறியவொண்
தை பொருளே, ஒப்பில்லாதவனே, எல்லா உயிர்கட்கும் உயிராயிரு
ப்பவனே, எனபிறவியை யொழிக்கின்ற மருந்தே, மிக்க இருளினி
ன்றுத்தெளிந்த சிதாகாயமே, திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே,
குணமில்லாத ஆனந்தமே, உன்னையடைந்த எனக்கு இனியென்ன
குறையுளது என்பது.

(வி - னா.) இணங்கு - ஒப்பு. திணிதல் - நெருங்குதல், வெளி-
ஒளியெனினுமாம். குறுகுதல் - கிட்டிதல். (சு)

குறைவிலாநிறைவேகோதிலாவமுதே
யீறிலாக்கொழுஞ்சுடர்க்குன்றே
மறையுமாய்மறையின்பொருளுமாய்வந்தென்
மனத்திடைமன்னியமன்னே
சிறைபெறுநீர்போற்சிந்தைவாய்ப்பாயுந்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யிறைவனேநீயென்னுடலிடங்கொண்டா
யினியுன்னையென்னிரக்கேனே.

(ப - னா) குறைவு இல்லா நிறைவே - குறைவற்ற பூர்ணமே, கோது இல்லா அமுதே - குற்றமில்லாத அமிாதமே, ஈறு இல்லா - முடிவற்ற, கொழு - செழுமைமாகிய, சுடா குன்றே - ஒளிமலையே, மறையும் ஆய் - வேதமுமாகி, மறையின் பொருளும் ஆய - வேதத்தின் பொருளுமாகி, வந்து - வந்து, என் மனத்திடை - என மனத்தின்கண், மன்னிய - நிலைபெற்ற, மன்னே - இறைவனே, சிறை பெறு நீர்போல் - கரைகோலப் பெறுத வென்னததைப்போல, சிந்தை வாய்பாயும் - என்மனத்திற் பாயா நின்ற, திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவ பெருமானே, இறைவனே - தலைவனே, நீ - நீ, என் உடல் இடம் கொண்டாய - என்னுடம்பையே யிடமாகக் கொண்டனே, இனி - இனி, உன்னை - நின்னை, என் இரக்கேன் - எதைப்பற்றி யிரக்கக் கடவேன், ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே, நீ என் உடம்பையே யிடமாகக்கொண்டனே, இனி உன்பால் எந்தப்பொருளை யிரக்கக்கடவேன், இரக்கக்கடவது ஒன்றமிழலையென்பது.

(வி - னா.) மன - இறைவன். சிறை - கணா. சிந்தைவாய் என்பதில், வாய் ஏறுநுருபு. பெறு, ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெய ரெச்சம். (ரு)

இரந்திரந்துருகவென்மனத்துள்ளே
பெழுகின்றசோதியேயிமையோரா
சிரந்தனிறபொலியுக்கமலச்சேவடியாய்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே

நிரந்தவாகாயஜீநிலநதிகா
லாயவையல்லையாயாக்கே
கரந்ததோருருவேகனிதனனுண்ணைக்
கண்ணுறக்கண்டுகொண்டினறே.

(ப - னா.) இரந்து இரந்து உருக - இரந்திரந்தருகும் வண்
ணம், என் மனததள்ளே - என மனததில், எழுகின்ற - தோற்றுகி
ன்ற, சோதியே - ஒளியே, இமையோ - தேவாகளுடைய, சிரந்த
னில் பொலியும் - சிரங்கனில் விளங்குகின்ற, சே கமலம் - செந்தா
மனாமலபோன்ற, அடியாய - திருவடியையுடையவனே, திருப்
பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையிலெழுந்தருளியி
ருகருஞ் சிவபெருமானே, நிரந்த ஆகாயம் நீர் நிலம் தீ கால ஆய் -
(எவவிடத்தும்) நிறைந்த ஆகாயம் நீர் நிலம் தீ காற்று எனபவைக
ளாகி, அவை அல்லையாய - அவைகள் அல்லாதனவாயுமாகி, ஆகவே
கரந்தது - அங்கு ஒளித்ததாகிய, ஓர் உருவே - ஒருவடிவமே, உன்
னைக் கண உறக்கண்டுகொண்டு-உண்ணைக்கண்ணுறக் கண்டுகொண்டு,
இன்று - இன்று, களித்தனன் - களித்தேன், எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே, யான் இன்று
உண்ணைக்கண்டு களித்தேன் எனபது.

(வி - னா) இரந்து இரந்து என்னும் அடுக்கு, பலகாலும் என்
னும் பொருளது. பொலிதல் - விளங்குதல். கரந்தல் - ஒளித்தல்.
நிறைந்த, என்பது ஈண்டு எதுகைநோக்கி நிரந்த வெனத்திரிந்து
நின்றது. (சு)

இன்றெனக்கருளியிருள்கழிந்துள்ளத்
தெழுகின்றஞாயிறேபோன்று
நின்றநின்றன்மைநினைப்பறநினைந்தே
னீயலாற்பிறிதுமற்றின்மை
சென்றசென்றணுவாய்த்தேய்த்துதேய்த்தொன்றாக்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யொன்றுநீயலலையன்றியொன்றில்லை
யாருணையறிவகற்பாரே.

(ப - ண.) இன்று - இன்று, எனக்கு அருளி - எனக்கருள் செய்து, இருள் கடிந்து - இருட்டை நீக்கி, உன்னத்து எழுகின்ற - மனத்தில் தோன்றுகின்ற, ஞாயிறு எ போன்று நின்ற - சூரியனையே நிகர்த்துகின்ற, நின் தன்மை - உன் தன்மையை, நீ அல்லால் பிறிது இனமை - நீயன்றிப் பிறிது பொருளில்லாமையால், நினைப்பு அற நினைந்தேன் - நினைப்பொழிய நினைந்தனன், சென்று சென்று - போய்ப்போய், அணு ஆய தேயந்து தேயந்து - அணுவாகித் தேய்ந்து தேயந்து, ஒன்று ஆம் - ஒரு பொருளேயாகின்ற, திருப்பெருநதுறை உறை சிவனே - திருப்பெருநதுறையி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே, ஒன்றும் நீ அல்லை - ஒரு பொருளும் நீயல்லை, நீ அன்றி - நீயல்லது, ஒன்று இல்லை - ஒரு பொருளில்லை, (இங்ஙனமாயின்) உன்னை அறிப நிற்பா - உன்னை யறியவல்லவா, யா - யாவா, எ - று.

(க - ண.) இன்மெனக் கருவ்செய்து என் மனத் திருனைப் போகதி யெழுமின்ற சூரியனபோன்று நின்ற வுன் தன்மையை நினை யாமல் நினைந்தேன், அணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்து முடிவில் ஒரு பொருளாயிருக்கிற திருப்பெருநதுறையானே, ஒரு பொருளும் நீயல்லை, நீயன்றி ஒரு பொருளில்லையாதலால் உன்னை யறியவல்லா யார் என்பது.

(வி - ண) இருள் என்றது, அஞ்ஞானத்திற் கேதுவாகிய ஆணவாதிய மலவிருளை. கடிதல் - நீக்குதல். அறியகிற்பா என்பதில் கில் ஆற்றற்பொருண்மை விசுவ நினைப்பற நினைதல் - என்று மறவாதிருத்தல். மற்று, அசைநிலை.

(எ)

பாபகமண்டமனைத்துமாய்முனைத்துப்

பரந்ததோர்படரொளிப்பரப்பே

நீருறுதியேநினைவதேலரிப

நினமலாநின்னருள்வெள்ளச்

சீருறுசுந்தையெழுந்ததோதேனே

திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே

யாருறவெனக்கிற்காரயலுள்ளா

ரானந்தமாக்குமெனசோதி.

(ப - னா.) பா பதம் அண்டம் அனைத்தும் ஆய் முளைத்து - பூமியாகிய இடம் ஆகாயம் ஆகிய எல்லாமுமாகித் தோன்றி, பரந்தது - என்கும் வியாபித்ததாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, படா ஒளி பரப்பே - பரந்த ஒளிப்பரப்பே, நீர் உறு தீயே - நீரும மிகுந்த நெருப்புமாயிருப்பவனே, நினைவதேல - நினைவராயின, அரிய - அந்நினைப்புக்கும அருமையாகிய, நின்மலர் - நிராமலனே, நின் அருள வெள்ளம் சீர் உறு - உன கருணைப்பெருக்கின் சீர் அமைந்த, சிந்தை - மெய்மனபாது மனத்தில, எழுந்தது - உண்டானதாகிய, ஓர் தேனே - ஒப்பற்ற தேனே, திருப்பெருகுதறை உறை சிவனே - திருப்பெருகுதறையி லெழுகருளிய சிவபெருமானே, இறகு - இவ்விடத்து, எனக்கு - எனக்கு, உறவு யார் - உறவினர் யாவர், அயல் உன்னார் யார் - அயலாராயுள்ளவர் யாவர், ஆனந்தம் ஆகும் - இன்பத்தை யுண்டாக்குகின்ற, என சோதி - என சுடரே, ஏ - று.

(க - னா) பூமி முதலாகிய எல்லாமாகித் தோன்றிப்பரந்த ஒளிப்பரப்பே, நீர் நெருப்புக்களாயிருப்பவனே, நின்மலனே, உன்ன நுன்பெற்ற மெய்யடியாகளின் மனத்திலுருகின்ற தேனே, திருப்பெருகுதறை யுறை சிவனே, இவ்விடத்தில் எனக்கு உறவினரும் அயலாரும் ஒருவருமில்லையென்பது.

(வி - னா.) பதம் - பதவிசன் எனினுமாம், அண்டம் - வானுலகம். படாதல் - விரிதல், நின்மலன் - மலமற்றவன். (அ)

சோதியாய்த்தோன்றுமுருவமேயருவா
மொருவனேசொல்லுதற்கரிய
வாதியேநடுவேயந்தமேபருத
மறுக்குமானந்தமாகடலே
திதிலாநனமைத்திருவருட்குன்றே
திருப்பெருகுதறையுறைசிவனே
யாதுநீபோவதோர்வகையெனக்கருளாய்
வந்துநின்னிணையடித்தே.

(ப - னா.) சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே - ஒளியாய்த் தோன்றுகின்ற உருவமே, அரு ஆம் ஒருவனே - அருவமாகின்ற ஒரு

வனே, சொல்லுதற்கு அரிய - சொல்லுதற கரிதாகிய, ஆதியே - முதலே, நடுவ - இடையே, அந்தமே - முடிவே, பந்தம் - பிறவிக் கட்டை, அறுக்கும் - சேதிகின்ற, மா-பெரிய, ஆனந்தம் கட்டை- இரப்பாசாரமே, தீது இல்லா - தீமையில்லாத, நன்மை-நன்மையை யுடைய, திரு அருள குளமே - திருவருண் மலையே, திருப்பெருந் துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவ பெருமானே, வந்த - வந்து, நின் இணை அடி தந்து - உன்னிரண்டு திருவடிசையுடைய தந்து, நீ போவது ஓவகையாது - நீ போவதாகிய ஒப்பற்றவகையாது, எனக்கு அருளாய் - எனக்கு அருள் செய்வா யாக, ஏ - று.

(க - னா.) உருவே, அருவே, ஆதியே, நடுவே, முடிவே, பந்தத்தை அறுக்கும் ஆந்தக்கட்டை, அருட்குளமே, திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே, இங்குவந்து உன் திருவடியைத் தந்தருளி, நீ போவதற்கு ஒருவகையாது நீ சொல்வாயாக எனபது.

(வி - னா.) உருவம் - வடிவம். அருவம் - வடிவமின்மை. பந்தம் - கட்டு - (பிறவித்தனை). அருட்குன்று - அருளாகியமலை. (க்)

தந்ததுன்றன்னைக்கொண்டதென்றனைச்

சங்கராவாகொலோசதுர

ரந்தமொனறிலலாவானந்தமபெற்றே

னியாதுநீபெற்றதொன்றென்பாற்

சிந்தையேகோயில்கொண்டவெம்பெருமான்

திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே

யெந்தையேயீசாவுடவிடங்கொண்டா

யானிதற்கிலனொகைமமாமே.

(ப - னா) தந்தது உன்றன்னை - கொடுத்தது உன்னை, கொண்டது என்றன்னை - கொண்டது என்னை, சங்கரா - சங்கரனே, சதுரர் ஆ கொலோ - சதுரப்பாடுடையார் யாவரோ, (நீ சொல்வாயாக) அந்தம் ஒன்று இல்லா - முடிவென்ப தொன்மில்லாத, ஆநந்தம் பெற்றேன் - இன்பமடைந்தேன், என்பால் - என்னிடத்து, நீ பெற்றது ஒன்று - நீ பெற்றதாகிய ஒரு பொருள், யாது - எது, சிந்தையே கோயில்கொண்ட எம்பெருமான்-எனமனத்தையே கோ

யிலாகக்கொண்ட எம்பெருமானே, திருப்பெருந்துறை உறைசிவனே. திருப்பெருந்துறையிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, எந்தையே - எமது தந்தையே, ஈசா - ஈசனே, உடல் இடம் கொண்டாய் - உடம்பையே யிடமாகக்கொண்டருளினே, இதற்கு-இந்நாளுக்கு, யான் ஒர்கைம்மாறு இலன் - நாடுநாடு கைம்மாறுடையனல்லேன, ஏ - று.

(க - னா.) உன்னைத்தந்து என்னைக்கொண்டாய், நம்மிருவரில் சதூராயா, சங்கரனே, ஆனால் உன்னிடத்தில் நான் முடிவிலாத இன்பத்தைப் பெற்றேன், என்னிடத்திலே நீ பெற்றது மாத், என்மனதையே யிடமாகக்கொண்ட பெருமானே, திருப்பெருந்துறையானே, எந்தகையே, ஈசனே, என்னுடல்கொண்ட வுனக்கு நான் செய்யுகைம்மாறெனறுமிலேன எனபது.

(வி - னா.) சதூரா - சாதூரியமுள்ளவா. அறப்பெரிய பொருளாகிய உன்னைத் தந்து அறச்சிறியபொருளாகிய என்னைக்கொண்டதனால் நீ சதூரனன்று நானே சதூரன் என்றவராயிற்று. (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

செத்திலாப்பத்து.

சிவானந்தமளவறுக்கோணமை.

ஆசிரியவிருத்தம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

பொய்யனேனகநெகப்புகுநதழுதுறும்
புதுமலர்க்கழலிணையடிபிரிந்துங்
கையனேனினனுஞ்செத்திலைநதோ
விழித்திருநதுளளக்கருத்தினையிழங்கே
னையனேயரசேயருட்பெருங்கடலே
யத்தனையனமாற்கறியொணணச்
செய்யமேனியனேசெய்வகையறியேன
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - னா.) பொய்யனேன் - பொய்யனேனது, அகன நெகப் புகுந்து - மனம் நெகிழும்படி புகுந்து, அமுது ஊறும் - அமிரதம் சுரக்கின்ற, கழல் - வீரககழலணிந்த, புது மலா - புதியதாமலாமலா போன்ற, இணை அடி - இரண்டு திருவடிகளை, பிரிந்தும் - நீங்கியும், கையனேன்-சிறியனேன், இன்னும் செத்திலேன்-இன்னமும் இறந்திலேன், அந்தோ-ஐயோ, விழித்திருந்து - விழித்திருந்தும், உள்ளக்கருத்தினை இழந்தேன் - மனக்கருத்தை யிழந்தேன், ஐயனே-கடவுளே, அரசே - அரசனே, பெரு - பெரிய, அருட்கடலே - கருணைக்கடலே, அததனே - தந்தையே, அயன மாற்கு - பிரமவிட்டுணுகளுக்கும், அறியவொண்ணா - அறிய வொண்ணாத, செய்ய மெனியனே - செம்மையாகிய திருமேனியையுடையவனே, செவ்வகை அறியேன் - செய்யும் விதத்தை அறியத்திலேன், திருப்பெருந்துறைமேவிய சிவனே - திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானே, எ-று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, பொய்யனேனது மனம்நெகிழும்படிபுகுந்து அமுதம்போலசுரக்கின்ற உன் திருவடியைப்பிரிந்தும் சிறியனேன், இன்னும் இறந்திலேன், விழித்திருந்தும் மதிமயங்கினேன், இனிச்செய்யும் வகையின்னதென்றுணரத்திலேன் என்பது.

(வி - னா.) கை - சிறுமை. கையன்-சிறுமையையுடையவன். அந்தோ - இரக்கக்குறிப்பு. செத்திலேன் எனபதில் - பகுதி, சா அகம் - அகனெனப்போலியாயிற்று. (க)

புறறுமாயமர்மாய்ப்புனல்காலே
யுண்டியாயண்டவரீணருமநீற்றும்
மற்றியாருகின் மலரடிகாண
மன்னவென்னையோவார்த்தைதயுட்படுத்துப்
பற்றினாய்ப்பகையேனமனமிகவுருகேன்
பரிகிலேன்பரியாவுடறனைச்
செற்றிலேனினுந்திரிதருகினமேன
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - னா) புற்றம் ஆய் - (தம்மீது) புற்றுகளும் உண்டாகி, மரம் ஆய் - மரமும் முளைத்து, புனல் காலே உண்டியாய் - நீருங்

காற்றுமே உணவாகப்பெற்ற, அண்ட காணரும் - விண்ணுலகத்தில் வாழ்பவராகிய தேவரும், பிறரும் - வீனையரும், வற்றி - உடம்பிலோ தது, யாரும் - யாவரும், நின் மலர் அடி காணா - உன் தரிமறைமலர் போலாக திருவடிவையக் காண்கிலா, (அஹ்நமாச) மனன - தலைவனே, என்னை - அடியேனே, ஓர் வார்த்தை யுட்படுத்த - ஒரு சொல்லினு லுட்படுத்தி, பற்றியை - பற்றிக்கொண்டாய், (அந்நன்றிமைக் குறித்து) பதையேன - உடல் பதையேன, மனம் மிச உருகேன - மனம் மிகவும் உருகமாட்டேன், பரிசிலேன் - வருததுகிலேன், பரியா உடல் தனனை - தாங்கவொண்ணாத உடம்பை, செற்றிலேன - வருத்திலேன, இன்னும் திரிதருகினறேன - இன்னமும் திரியா நின்றேன், திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, தேவர் முதலிய யாவரும் கடுகதவம்புரிந்தும் உன் திருவடியைக் காண்கிலா, அஹ்நமாச, எனனை ஒரு சொல்லினு லகப்படுத்திச் சேர்த்துக்கொண்டாய், அதைக்குறித்து நான் பதைத்தல முதலியவஞ் செய்யாமல இன்னும் திரியாநின்றேன என்பது.

(வி - னா.) கால - காற்று. வற்றுதல் - உடம்பு மெலிதல். பற்றுதல் - வீணைத்துக்கொள்ளுதல். பரிததல் - தாங்குதல். செற்றல் - வருத்ததல். (உ)

புலையனேனையும்பொருளெனநினைந்துன்
 னருள்புரிந்தனைபுரித லுங்களித்துத்
 தலையினுடந்தேன்விடைபபாகா
 சக்கராவெண்ணில்வானவாககெல்லா
 நிலையனையலேநீர்விடமுண்ட
 நிததனையடையாரபுரமெரித்த
 சிலையனையெனைச்செத்திடப்பணியாய்
 திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - னா) புலையனேனையும் - புலையனாகிய என்னையும், பொருள் எனநினைந்து - ஒரு பொருளாக நினைத்து, உள அருள புரிந்தனை - உன்னருள் செய்தாய், புரிதலும் - செய்தலும், களித்தது -

களிப்படைந்து, தலையினால் நடந்தேன் - தலையால் நடந்தேன், விடைப்பாகா - இடப்பவாகதேனே, சங்கரா - சங்கரனே, என்னில் - அளவில்லாத, வானவாகு எல்லாம் - தேவர்களுக்கெல்லாம், நிலையனே - நிலையிடமா யிருப்பவனே, அலேரி - கடலிற றேன்றிய, விடம் உண்ட - நஞ்சையுண்ட, நித்தனே - சாசுவதனே, அடையா-பகை வருடைய, புரம எரித்த - முப்புரத்தை யெரித்த நீரூக்கின, சிலையனே - விலையுடையவனே, செத்திட - இறக்க, என்னை பணியாய் - என்னை எவ்வாயாக, திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிப் சிவபெருமானே, ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, புலையனாகிய என்னை ஒரு பொருளுன நினைந்து உன்னருள்தந்தனை, தருத லும அந்த அருள்பெற்ற களிப்பால் தலையால் நடந்தேன், நான் இறக்கும்படி கட்டினையிவ்வாயாக என்பது.

(வி - னா.) புலயன் - நீசன. தலையினால் நடத்தல் - தலைகிழாய் நடத்தல். (௩)

அனபாசுகிமற்றருந்தவமுயல்வா
ரயனுமாலுமற்றமுதுமெழுகா
மென்பராய்நினைவாரெனைப்பலாநிற்க
விக்கெனையெறிநனுககாண்டாய்
வன்பராய்முருடொக்குமென சிந்தை
மரககணென்செவியிருப்பினும்வலிது
தெனபராய்த்துறையாய்சிவலோகா
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - னா.) அனபா ஆகி - உனக்கன்புடையராகி, அரு தவம் முயல்வார் - அரியதவத்தை முயன்று செய்பவராகிய, அயனும் மா லும் - பிரமனும் விட்டுணுவும், அழல் உறம் - மெழுகு ஆம் - நெருப் பைச்சோந்த மெழுகுபோன றருகாநின்ற, என்பா ஆய் - என்பையு னடையராகி, நினைவார - உன்னையே தியானிப்பவராகிய, எனைப்பலா - எனைய பலரும், நிறக - இருக்க, இவரு - இவ்விடத்து, என்னை - அடிமேனே, ஏறநினுகு ஆண்டாய - யாதுககு ஆண்டருளினே, என

சிகதை - என் மனம், வல பராய் முருடு ஓகும் - வலிய பராயககட்
டையை நிகாக்கும், கணமரம் - கணமரத்தை நிகாக்கும், எனசெவி
இரும்பினும் வலிது - எனசெவி இரும்பினும் வலியது, தென் - அழ
காகிய, பராய்ததறையாய - திருப்பராயததறையை யுடையவனே,
சிவலோகா - சிவலோகனே, திருப்பெருத்தறைமேவிய சிவனே -
திருப்பெருத்தறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, ஏ - று.

(க - னா) திருப்பெருத்தறைச சிவபெருமானே, அனபராய
அருந்தவரு செய்வாராகிய பிரமன முதலாகிய யாவரும் வறறிநிற்க,
எனனை யாதுகாரணமாக ஆண்டருளினையோ அறிந்திலேன், என்
மனம் வலிய பராய்ககட்டையை நிகாக்கும், கணமரத்தை நிகா
கும், செவி இரும்பினும் வலிது, எனபது.

(வி - னா) எனபா என்றது எலும்பையொழியத் தசமுத
வியவையிலா என்றபடி. பராய - பிராய மரம். முருடு - கட்டை, பரா
யததறை - ஓர் திருப்பதி. வனைப்பலர் என்றது - எனையென நின்
றது குறுக்கல். (௭)

ஆட்டுத்தேவர்தமவிதியொழித்தனபா
லையனையென நன்னருளவழியிருப்பே
னுட்டுத்தேவருநாடரும்பொருளே
நாதனையுணைப்பிரிவுறுவருளைக
காட்டித்தேவநின்கழலிணைகாட்டிக்
காயமாயத்தைக்கழித்தருளசெய்யாய்
சேட்டைத்தேவாததேவாபிரானே
திருப்பெருத்தறைமேவியசிவனே.

(ப - னா.) ஆட்டுத்தேவா தம் விதி ஒழித்தது - வினையாட்டுத்
தேவர்களுடைய நியமிப்பை யொழித்தது, ஐயனே யென நு - கட்டை
னையென நு, உன் அருள்வழி யிருப்பேன் - உன் திருவருளின் வழி
யாகவே நிற்பேன், நாட்டுத்தேவரும் - பூசாரும், நாடு அரு பொரு
ளே - தேடித்தெற்கரிதாகிய பொருளே, நாதனே - இறைவனே, உன்னை
பிரிவுறு - உன்னைப் பிரியாமைக்கேதுவாகிய, அருளை - கருணையை,
காட்டி - காட்டி, தேவ - தேவனே, நின் கழல் இணை காட்டி - உன்
திருவடிவிணையைக் காட்டி, காயம் மாயத்தை கழித்தது - உடம்பாகிய
பொயப்பொருளைக் கழித்தது, அருள் செய்யாய் - அருள் புரியக்கூட

காய, சேகி ஐ தேவா தம் தேவா பிரானே - பெருமையும் அழகு
முள்ள தேவதேவருக்கும் பெருமானே, திருப்பெருந்துறை மேவிய
சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே,
எ - று

(க - ணா) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, பொய்ததே
வாகளுடைய சம்பந்தத்தை யொழித்து, ஐயனையென்று உன் அருள்
வழியிலிருப்பேன், உன்னைப் பிரியாமலிருக்கக் கிருபைசெய்து, உன்
திருவடியைக்காட்டி, இவவுடம்பாகிய பொய்யை யொழித்தருள்வா
யாக எனபது.

(வி - ணா.) விதி - கட்டளை. நாம - பூமி. சேட்டை - தொ
ழில் என்னுமாம். (ரு)

அறுக்கிலேனுடறுணிபடத்திப்புக்

காக்கிலேன்றிருவருள்வகையறியேன்

பொறுக்கிலேனுடலபோக்கிடங்காணேன்

போற்றிபோற்றியென்போர்விடைப்பாகா

விறக்கிலேனுணைப்பிரிந்தினிதிருக்க

வென்செய்கேனிதுசெய்கவெனறருளாய்

சிறுநக்கணைபுனனிலவியவயல்கூழ்

திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - ணா.) உடல் துணிபட - உடம்பு துண்டங்களாக, அறுக்
கிலேன் - சேதிக்கிலேன், தி புக்கு ஆர்கிலேன் - தியிற் குளித்து
அசனிடத்தே தங்கிலேன், திருவருள் வகை அறியேன் - உன் திரு
வருளைப் பெறும் விதத்தை அறிகிலேன், உடல் பொறுக்கிலேன் -
உடம்பைத் தாங்கவுமாட்டேன், போக்கு இடம் காணேன் - சென்
றடையுமிடசத்தையும் காண்கிலேன், போற்றி போற்றி - உனக்கு
வணக்கம் வணக்கம், என் - எனக்குத் தாரகனான, போர்விடைப்
பாகா - போர்த்தொழிலிற் சிறந்த இடபத்தை வாகநமாகக்கொண்டு
செலுத்துவானே, இறக்கிலேன் - இறந்தாவினு மொழிகிலேன்,
உன்னைப்பிரிந்து இனிது இருக்க - உன்னை நீங்கி இனிதாயிருத
தற்கு, என செய்கேன் - என்ன (உபாயம்) செய்கேன், இது செய்க

என்று அருளாய் - இதனைச் செய்கவென்று அருள்செய்யக்கூடவாய்,
சிறைக்கணை - கணாகோலின இடக்களிலெல்லாம், புனல நிலவிய -
நீர் நிலைபெற்ற, சூழ் வயல - வயல சூழ்ந்த, திருப்பெருந்துறை மே
விய சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமா
னே, ஏ - டு.

(க - ணா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, உடம்பு
தணிகெனாக அறுக்கிலேன, தீயில வீழ்கிலேன, திருவருளைப் பெ
றும் வகையை யறிந்திலேன, உடம்பைத் தாங்கவில்லேன, வேறு
போக்கிடமுங் காணேன், இறக்கவுமாட்டேன், உன்னைப் பிரித்திருத்
தற்குபாயம் யாது செயவேன், இதனைச் செய்கவென் றருள்வாயாக
என்பது.

(வி - ணா.) துணி - துண்டு. சிறை - கணாகோலின இடம்.
(காவல.) (கூ)

மாயனேமறிகடல்விடமுண்ட

வானவாமணிகண்டத்தெம்மமுதே

நாயினேனுனைநினையவுமாட்டே

னமச்சிவாயவென்றுன்னடிபணியாப்

பேயனாகிலும்பெருநெறிகாட்டாய்

பிறைகுலாஞ்சடைபிஞ்ஞகனேயோ

சேயனாகினிறலறுவதழகோ

திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - ணா) மாயனே - தந்திரமூண்டவனே, மறி - அலைகள்
மறிகின்ற, கடல் - கடலிலுண்டான, விடம் - நஞ்சை, உண்ட -
அமுது செய்த, வானவா - பெருமையை யுடையோனே, மணி
கண்டத்து - கருமையாகிய திருமிடற்றையுடைய, எம் அமு
தே - எம் அமிாதமே, நாயினேன் - நாயினேயேன், உன்னை நினைய
வும்மாட்டேன் - உன்னை நினைக்கவுமாட்டேன், நமச்சிவாய என்று -
நமச்சிவாயவென்று, உன் அடிபணியா - உன் திருவடியை வணங்
காத, பேயன் ஆகிலும் - பேயினேனாயினும், பெரு நெறி காட்டாய் -
பெரிய நெறியைக் காட்டக்கடவாய், பிறைகுலாவும் - பிறை விளங்

குகின்ற, சடை - சடையையுடைய, பிஞ்ஞகனே - பிஞ்ஞகனே, சேயன் ஆகி நின்று - தூரத்தனாகி நின்று, அலறுவது - யான அலறு நிற்பது, அழகோ - அழகாகுமோ, திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, எ-று.

(௧ - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, நாயேன் உன்னை நினைக்கவுமாட்டேன், நான் உன் திருவடிபை வணங்காத பேயனாயினும் பெருநெறி காட்டுவாயாக, உன்னைப் பிரித்தவனாய் நின்று அலறுவது அழகாமோ, ஆகாது என்பது.

(வி - னா.) மணி - நீலமணி யெனினுமாம். பெருநெறி - முத் திநெறி. (எ)

போதுசேரயன்பொருகடற்கிடந்தோன்
புரந்தராதிகணிதகமறநென்னைக்
கோதுமாட்டிநின்குறாகழல்காட்டிக்
குறிககொள்கென்றுநினறெண்டரிதகூட்டா
யாதுசெய்வதென்றிருத்தனனமருந்தே
யடியனேனிடாப்படுவதுமினிதோ
சேவாபுனனிலவியவயலசூழ்
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - னா.) போது சேர் அயன் - தாமனாமலரிற் தங்கிய பிர மனும், பொருகடல் கிடந்தோன் - அலைமோதுகின்ற கடலிறறையில் வோனாகிய திருமாலும், புரந்தராதிகள் - இரத்திரன் முதலிய தேவா களும், நிற்க - இருக்க, என்னை - ஒன்றுக்கும்பற்றாத சிறியேனே, கோதும் ஆட்டி - சீராட்டியும், நின் குறாகழல் காட்டி - உன் ஒலிக் கின்ற வீரக்கழலையணிந்த திருவடியைக் காட்டியும், குறிககொள்கென்று - கடைப்பிடிப்பாயென்று, நின் தொண்டரின கூட்டாய் - உன் தொண்டரோடு சோப்பாயாக, யாது செய்வது என்று இருந் தனன் - யாது செய்வதென திருந்தேன், மருந்தே - அமிரதமே, அடியனேன் - அடியேன, இடர்ப்படுவதும் - துன்பப்படுவதும், இனிதோ - உனக்கு இனிதாயிருக்கின்றதோ, சேதம் - குளிர்ச்சியை யுடைய, வாராபுனல் நிலவிய - பெருநீர் நிலபெற்ற, வயல சூழ் - வயல சூழ்த்த, திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே - திருப்பெருந் துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, எ - று.

(க - னா) திருப்பெருந்துறைச் சிகபெருமானே, பிரமன், திருமால், இத்திரன் முதலானோ ரிருக்க, என்னைச் சீராட்டி, எனக்கு உன திருவடியைக்காட்டி, இதனை உறுதியாய்ப் பற்றென்று உன தொண்டரோடு கூட்டுவாயாக, என்செய்யக்கடவதென்றிருந்தேன், அடியேன துன்பப்படுவது உனக்கு இனிதாயிருக்கின்றதோ என்பது.

(வி - னா.) போது - மலா. அது இவ்விடத்துத் தாமரை மலருக்காயிற்று. பொருதல் - மோதுதல். குறிகொள்ளல் - உறுதியாய்ப்பற்றல்.

(அ)

ஞாலமித்திரஞன் முகன்வானவா
நிறகமற்றெனைநயந்தினிதாண்டாய்
காலனாருயிர்கொண்டபூக்கழலாய்
கங்கையாயக்கிதங்கியகையாய்
மா னுமோலமிட்டலறுமமலாககே
மாக்கணேனையுமவந்திடபணியாய்
சேலுநீலமுநிலவியவயல்கூழ்
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - னா.) ஞாலம் - உலகத்தாரும், இத்திரன் - இத்திரனும், நான்முகன் - பிரமனும், வானவா - மற்றைத்தேவர்களும், நிற்க - இருக்க, என்னை நயந்து - என்னை விரும்பி, இனிது ஆண்டாய் - இனிதாக ஆண்டருளின, காலன - இயமனது, ஆர் உயிர் - அரியவுயிர், கொண்ட - கவாத, பூ கழலாய் - அழகாகிய திருவடியையுடையவனே, கங்கையாய் - கங்கையைச் (சுடையிற்) கொண்டவனே, அவகி தங்கிய கையாய் - நெருப்பு நிலபெற்ற திருக்கரத்தையுடையோனே, மாலும் - திருமாலும், ஓலமிட்டு - முறையிட்டு, அலறும் - அலறாநிற்கிற, அ மலாககே - அநத திருவடிமலருக்கே, மாக்கணேனையும் - மாக்கண்ணனாகிய என்னையும், வந்திட - வந்தையுமபி, பணியாய் - நியமித்தருள்வாயாக, சேலும் - கயல்களும், நீலமும்-நீலமலாகளும், நிலவிய - நிலபெற்று விளங்குகின்ற, வயல் கூழ் - வயல் கூழாத, திருப்பெருந்துறைமேவிய சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிகபெருமானே, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, உலகத்தார், இத்திரன், பிரமன், மறறைத் தேவர்கள், முதலியோரிருக்க, என்னை விரும்பிவந் தாண்டருளினே, காலகாலனே, கவகைச்சடையனே, நெருப்புசையனே, திருமாலும் விரும்புகின்ற அந்தத் திருவடியையே அடியேன் வந்து சேரும்படி நியமித்தருளவாயாக என்பது.

(வி - னா.) நயத்தல் - விரும்புதல், மாக்கண்ணன் - மரமபோலும் வலியகண்ணன். அனறி மாக்கண்ணனை யொப்பவனாகிய மூடன் எனினுமாம். சேல் - ஓர் வகை மீன். (க)

அளித்துவந்தெனககாவவென்றருளி
யச்சநதிரத்தநின்னருட்பெருங்கடலிற்
நினைத்துநதேக்கியுமபருகியுமுருகேன்
நிருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே
வனைக்கைபாடுமெமலரவனறியா
வானவாமலைமா தொருபாகா
களிப்பெலாமிக்கலங்கிடுகின்றேன்
கயிலைமாமலைமேவியகடலே.

(ப - னா.) அளித்து வந்து - கிருபைசெய்து வந்து, எனக்கு ஆவ என்று அருளி - எனக்கு ஐயோவென்றிரங்கி யருளி - அச்சம் தீர்த்த - அச்சத்தைத் தவிர்த்த, நின் அருள் பெரு கடலில் - உனது அருளாகிய பெருங்கடலில், நினைத்தும் - குளித்தும், தேக்கியும் - தேக்கெறித்தும், பருகியும் - உண்மெ, உருகேன் - உருகமாட்டேன், திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவனே, வனை கைய னெடு - சங்கத்தைத் தரித்த திருக்கையினையுடையவனாகிய திருமாலோடு, மலரவன் அறியா - பிரமனும் அறியவொண்ணாத, வானவா - பெரியோனே, மலைமாது ஒருபாகா - உமாதேவியாரது ஒருபங்கையும் உடையானே, களிப்பு எல்லாம் - யான் கொண்ட களிப்பு முழுதும், மிக்க கலங்கிடுகின்றேன் - (துன்பமாய்) மிகவும் கலங்கப்பெற்றனேன், கயிலை - கயிலை யென்கிற, மாமலை மேவிய - பெரிய மலையிலுள்ள, கடலே-அருட்கடலே, ஏ-று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, கிருபைசெய்துவந்த எனக்கு இரங்கி, என் அச்சத்தையொழித்த உன்னருட்பெ

ருங் கடலில் குளித்தும் தேக்கெறித்தும் உருகமாட்டேன், ஏன் மகிழ்ச்சிமுழுதும் கலவகிவிட்டது, எனக்கு உன்னையன்றி வேறு புகலிடமில்லையென்பது.

(வி - னா.) ஆவா ஆவ எனக்குறுகிற்று. அளித்தல் - கிருபை செய்தல். திளைத்தல் - குளித்தல். தேக்குதல் - தேக்கெறித்தல், (ஏப்பமிடுதல்) பருகுதல் - உண்டல். உளை - சங்கு. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடைக்கலப்பத்து.

பக்குவநிண்ணயம்.

கலைவப்பாட்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செழுக்கமலத்திரளானிச்சேவடிசேர்த்தமைந்த
பழுத்தமனத்தடியருடன்போயினாயான்பாவியேன்
புழுக்கணுடைபுன்குரம்பைப்பொல்லாக்கல்விஞானமிலா
வழுக்குமனத்தடியேனுடையாயுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) செழு கமலம் திரள் அன்ன - செழுமையாகிய நாமமாலாத் திரள்போன்ற, நின் சேவடி சேர்ந்து-உன் திருவடியையடைந்து, அமைந்த - அமைவுபெற்ற, பழுத்த மனத்து அடியா - கனிந்தமனத்தையுடைய அடியா, உடன் போயினா - உன்னோடு சென்றனர், (அங்ஙனஞ் செல்லாத) யான் - நான், பாவியேன் - பாவுதையுடையேன், (ஆயினும்) புழுக்கன் துடை - புழுக்கன் நெளிதலையுடைய, புன் குரம்பை - இழிகாகிய உடம்பையும், பொல்லாகல்வி - தீமையாகிய கல்வியையும், ஞானம் இல்லா அழுக்கு மனத்து. அறிவில்லாத அழுக்கு மனத்தினையும் உடைய, அடியேன் - அடி

மேனும், உடையாய் - உடையவனே, உன் அடைக்கலமே - உனக்கு அடைக்கலப்பொருளே, எ - று.

(க - ணா.) உன் திருவடியையடைந்த அன்பர் உன்னோடு சென்றனா, பாவியும் புழுகூட்டை யுடையவனும், கல்விஞானங்களில்லாதவனும், அழககு டனமுடையவனும் ஆகிய நானும் உன் அடைக்கலப்பொருளே என்பது.

(வி - ணா.) பழுத்த மனம் - கனிந்தமனம். துடைதல் - நெளிதல். குரம்பை - உடல். (க)

வெறுப்பனவேசெய்யுமென்சிறுமையைநின்பெருமையினுற்பொறுப்பவனேயராபபூண்பவனேபொங்குகங்கைசுடைசுசெறுப்பவனேநின்பிறுவருளாலென்பிறவியைவேரறுப்பவனேயுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - ணா.) வெறுப்பனவே செய்யும் - வெறுக்கத்தக்ககாரியங்களையே செய்கின்ற, என் சிறுமையை - என் இழிவை, நின் பெருமையினால் - உன் பெருமையால், பொறுப்பவனே - பொறுத்தருளவோனே, அரா பூண்பவனே - பாம்பணிவோனே, பொங்குகங்கை - பெருகிவந்த கங்கையாற்றை, சுடை - சடாபாரத்தில், செறுப்பவனே - அடக்கிவைவனே, நின் திருவருளால் - உன் திருவருளாகியவாளாலே, என்பிறவியை - என் பிறவிக்காட்டை, வோ அறுப்பவனே - வேரோடு சேதிப்பவனே, உடையாய் - உடையவனே, அடியேன் உன் அடைக்கலம் - அடியேனும் உன் அடைக்கலப் பொருளே, எ - று.

(க - ணா.) தீமைகளையே செய்கின்ற என் இழிவை உன்பெருங்குணத்தாற் பொறுப்பவனே, பாம்பணிவோனே, கங்கைச்சுடையனே, உன் திருவருளால் என் பிறவியை வேரறுப்பவனே, அடியேனும் உன் அடைக்கலப் பொருளே, என்பது.

(வி - ணா.) வெறுப்பன என்றது - தீயவைகளை. பெருமை - பெருங்குணம். செறுத்தல் - அடக்குதல். (உ)

பெருமபெருமானென்பிறவியைவேரறுத்துப்பெருமபிச்சுத்
தருமபெருமான்சுதரப்பெருமானெனமனத்திலுள்ளே
வருமபெருமானமலரோனெடுமாலறியாமனின்ற
வரும்பெருமானுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) பெரும் பெருமான் - பெரிய பெருமானே, என்
பிறவியை வேர் அறுத்து - என பிறவிகாட்டை வேரோடு களைந்து,
பெரும பிச்சு தரும் பெருமான் - பெருமபித்தத்தைத் தருகின்ற
பெருமானே, சுதரப் பெருமான் - சுதரப்பாட்டையுடைய பெரு
மானே, எனமனத்திலுள்ளே வரும் பெருமான - என மனத்தில்
எழுந்தருளும் பெருமானே, மலரோன் - பிரமனும், நெடுமால் - திரு
மாலும், அறியாமல் நின்ற - அறியவொண்ணாமல் நின்ற, அரும
பெருமான - அருமையாகிய பெருமானே, உடையாய் - உடைய
வனே, அடியேன் உன் அடைக்கலமே - அடியேனும் உன் அடைக்
கலப்பொருளே, எ - று.

(க - னா.) பெரிய பெருமானே, என் பிறவியை வறுத்து
எனக்குப் பெரும்பித்தேற்றும் பெருமானே, சுதரப் பெருமானே,
என் மனத்திலு எழுந்தருளும் பெருமானே, பிரம விட்கினுக்கா
அறிய வொண்ணாமல் நின்ற அருமபெருமானே, அடியேனும் உன்
அடைக்கலப்பெருளே என்பது.

(வி - னா.) பிச்சு - பித்து, சுதரம் - சாதாரியம் (சுதரப்பாடு.)

பொழிகின்ற துன்பபபுயலவெள்ளத்தினின்கழற்புணைகொண்
டிழிகின்றவன்பாகுளேறினாவான்யானிடாககடலவாய்ச்
சுழிசென்றுமாதர்த்திணைபொரககாமசுகறவெறிய
வழிகின்றனனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) பொழிகின்ற - சொரிகின்ற, துன்பம் - துன்ப
மாகிய, புயல்வெள்ளத்தில் - நீர்ப்பெருகதில், நின் கழல் புணை கொ
ண்டு - உன் திருவடியாகிய மரக்கலத்தைத் துணையாகக்கொண்டு,
இழிகின்ற - இழிந்த, அன்பாகன் - உன் அன்பர்கள், வான ஏறி
னர் - (அந்தத் துன்பப்பெருகைக் கடந்து) முத்தியாகிய கணாயில்

எறினாகன, யான - நான, இடர் கடல வாய் - துன்பக்கடலில், சுழி சென்று - பல சுழிகளிற சிக்கி, மாதா தினா பெரா - மாதராகிய அலைகள மோதவும், காமச்சுறவு எறிய - காமமாகிய மகரமின் ஏறிய வும், அழிகின்றனன் - அழியா நின்றேன், உடையாய் - உடையவ னே, அடியேன் உன் அடைக்கலமே-அடியேனும் உன் அடைக்கல ப்பொருளே, ஏ - று.

(க - னா.) துன்பவெள்ளத்தில் உன் திருவடிப்புணைகொண் டிறவகினை அன்பாக்கள்வானேறினா, நான் துன்பமாகிய வெள்ளத்தி ன் சுழியிலகப்பட்டு மாதராகிய அலையெறிய, காமச்சுறவும் வெட்ட அழியா நின்றேன், அடியேனும் உன் அடைக்கலப்பொருளே என்ப து.

(வி - னா.) வெள்ளம் - கடல் எனினும் அமையும். வான் - ஆகாயம், (முததி). (ச)

சுருள்புரிகுழைநீர்சூழலிறபட்டுன்றிறமறத்திங்
கிருள்புரியாக்கையிலேகிடந்தெய்த்தனன்மைத்தடங்கண்
வெருள்புரிமானன்னோக்கிதன்பங்கவின்னோபெருமா
னருள்புரியாயுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) சுருள்புரி - சுருளாகச்செய்யப்பட்ட, குழையா - கூந்தலையுடையாகிய மாதாது, சூழலில் பட்டு - கூட்டத்திற் சிக்கி, உன் திறம் மறந்து - உன் திறத்தை மறந்து, இவகு - இவ்விடத்து, இருள்புரி யாக்கையிலே கிடந்து - (அஞ்ஞானமாகிய) இருளே யுண டாக்குதற்குரிய உடம்பிற்கிடந்து, எய்த்தனன் - இளைத்தேன், மை தடம் கண் - அஞ்சனம் தோய்ந்த பெருங்கண்களையும், வெருள்புரி - அச்சத்தைக் காட்டுகின்ற, மான் அன்ன நோக்கி - மானினது பார்வை போன்ற பாராவையும் உடைய உமாதேவியின், பங்க - பாக த்தையுருடையவனே, விண்ணோ பெருமான் - தேவர் பெருமானே, அருள் புரியாய்-அருள் செய்வாயாக, உடையாய்-உடையவனே, அடி யேன் உன் அடைக்கலமே - அடியேனும் உன் அடைக்கலப் பொ ருளே, ஏ - று.

(க - னா.) மாதர் கூட்டத்தி லகப்பட்டு உன்னை மறந்து இவ் வுடம்பிற் கிடந்து இளைத்தேன், இனியாயினும் அருள்புரிவவேண் டும், அடியேனும் உன் அடைக்கலப் பொருளே என்பது.

(வி - னா.) சுருள் - ஐம்பாலினென்று, அது பின்னே செரு கப்படுவது. சூழல் - சுருத்து என்றனாமாம். புரிதல் - செய்தல். (௫)

மாழைமைப்பாவிதகண்ணியர்வன்மத்திடவுடைந்து
தாழியைப்பாவுதயிர்போற்றளாந்தேன்றடமலர்த்தாள்
வாழியெய்போதுவந்தெந்நாள்வணங்குவனவல்வினையே
னாழியப்பாவுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) மாழை - மாவடுவகிர்போன்ற, மை பரவிய - மை யோடு கூடிப் பரந்த, கண்ணியர் - கண்களையுடைய மாதரால், வல் மதது இட உடைந்து - வலிய மத்திட்டிக் கடையச் சிதறுண்டு, தாழியை பாவு தயிர்போல் - மிடாவில் பாவிச் சுழல்கின்ற தயிர் போல, தளர்ந்தேன் - மெலிந்தேன், வல் வினையேன் - வலிய வினை யையுடையேனாகிய நான், தடம் மலர் தான் - பெருமையுள்ள தாம மைமலர்போன்ற திருவடியை. எப்போது வந்தது - எந்தக்காலத்தில் வந்து, எநான் வணங்குவன் - எந்நாளில் வணங்கப் பெறுவேன், ஆழி அப்பா - கருணைக்கடலாகிய என் அப்பனே, உடையாய் - உடையவனே, அடியேன் உன் அடைக்கலமே - அடியேனும் உன் அடைக்கலப் பொருளே, எ - று.

(க - னா.) மாதர் மத்திட்டிக் கடையச் சிதறுண்டு மிடாவில் பாவிச் சுழல்கின்ற தயிர்போலத தளர்ந்தேன், இனி எந்தக்காலம் வந்து உன் திருவடியை வணங்குவேன் அடியேனும் உன் அடைக் கலப்பொருளே, என்பது.

(வி - னா.) மாழை - மாவடு. தடம் - தடாகம் எனினாமாம்.

மின்கண்ணினாதுடங்குமிடையார்வெருளிலையிலகப்பட்டுப்
புன்கணனாய்ப்புரள்வேணைப்புறளாமற்புகுத்தருளி
யென்கணிலேயமுதாறித்தித்தித்தென்பிழைக்கிரங்கு
மங்கணனையுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) மின்கண்ணினார் - மின்னுகின்ற கண்களையுடைய வரும், துடங்கும் இடையார் - துவளாநின்ற இடையினையுடையவ ரும் ஆகிய மாதரது, வெருளிலையில அகப்பட்டு - சினமாகிய வலை

யிற்சிக்கி, புன கண்ணன் ஆய் - துன்பத்தை யுடையவனாகி, புள் வேளை - புள்கின்ற என்னை, புளாமல் - புளாவண்ணம், புகுந்த ருளி - வலிய எழுந்தருளி, எண்கண்ணில் - என்னிடத்தில், அமுது ஊறி - அமிரதம்போலச் சுரந்து, தித்தித்தது - இனிதது, என பிழைக்கு இரங்கும் - என் குறறத்துக்கு இரங்கி யருளுகின்ற, அம்சண்ணனே - கிருபைக கண்ணனே, உடையாய் - உடையவனே, அடியேன் உன் அடைக்கலமே - அடியேன் உன் அடைக்கலப் பொருளே, எ - று.

(க - னா.) மாதர்வசத்திற்கிகித் துன்பப்படுகின்ற என்னைத் துன்பொழித தாண்டருளி, என்பிழைக்கிரங்குகின்ற கிருபை நோக்கமுடையவனே, அடியேனும் உன் அடைக்கலப்பொருளே என்பது.

(வி - னா.) துடங்குதல் - அசைதல். புனகண் - துன்பம். (எ)

மாவடுவகிறன்னகண்ணிபங்காநின்மலரடிகளே
கூனிலவாயகும்பிகளேயிடுவாயநினகுறிப்பறியேன்
பாவிடையாடுகுழல்போறகரந்துபரந்ததுளள
மாகெடுவேனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) மாவடுவகி அன்ன - மாவடுவின் பிளவுபோன்ற, கண்ணி - கண்களையுடைய உமாதேவியின், பங்கா - பாசத்தை யுடையவனே, நின் - உன்னுடைய, மலர் அடிக்கே - தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளே, கூனிலவாய - அழைத்துக்கொள்வாயாக, கும்பிக்கே இடுவாய் - (அன்றி) நரகுகளே ஆளாக்கிவைப்பாயாக, கின் குறிப்பு அறியேன் - உன் திருவுள்ளக் குறிப்பை அறிகிலேன், பா இடை ஆடு - பாவினிடத்தாடுகின்ற - குழல்போல் - குழல்போல, உள்ளம் - என்மனம், சுரந்த - மறைந்த, பரந்த - பரவற்று, ஆ கெடுவேன் - ஐயோ கெடுவேன், உடையாய் - உடையவனே, அடியேன் உன் அடைக்கலமே - அடியேன் உன் அடைக்கலப்பொருளே, எ - று.

(க - னா.) மாவடுவகிப்போலுங் கண்களையுடைய உமாதேவியாகனே, என்னை உன் திருவடிகளே யழைத்துக்கொள். அன்றி நரகக்காளாகு, உன் திருவுள்ளக் குறிப்பறிந்திலேன், பாவினிடத்த ஆடுகின்ற குழல்போல என்மனம் அலையாநின்றது, உடையவனே, அடியேனும் உன் அடைக்கலப்பொருளே என்பது.

(வி - னா) மாகடு - மாம்பிஞ்சு. வகா - பிளவு. சும்பி - கா
கம். பா - தூற்பா. குழல - நெய்யோர் கருவியினென்று. (அ)

பிறிவறியாவனப் பின்னருட்பெய்கழற்றாணிணைக்கீழ்
மறிவறியாசசெல்வம்வநதுபெற்றாருனனைவநதிப்பதோர்
நெறியறியேநினையேயறியேனினையேயறியு
மறிவறியேனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா) பிறிவு அறியா அனபா - உனனை நீங்குதலில்லாத
அன்பாகன், நின் - உனது, அருள் - அருளுருவாகிய, கழலபெய் -
வீரககழலணிகத, தான் இணை கீழ் - திருவடியினைக் கீழ், வந்து - வ
ந்தடைநது, மறிவு அறியா - தடைபடுதலில்லாத, செல்வம் பெற்
றா - முததிக் செல்வத்தை யடைநகராகன, (நான்) உனனை வந்திரு
ப்பது - உனனைப் புகழ்தலாகிய, ஓர் நெறி அறியேன் - ஒப்பற்ற நெறி
யை யறியேன், நினனையே அறியேன் - உனனையே யறியேன், நின
னையே அறியும் - உனனையே யறிகின்ற, அறிவு அறியேன் - அறிவை
யும் அறியேன், உடையாய் - உடையவனே, அடியேன் உன் அடை
க்கலமே - அடியேனும் உன் அடைக்கலப்பொருளே, எ - று.

(க - னா) உன்னை விட்டு நீங்காத அன்பர் உன் திருவடியை
யடைநது முததிக் செல்வம் பெற்றார்கன், நான் உன்னைப் புகழும்
வழி யறியேன், உன்னையும் அறியேன், உன்னை யறிதற்குரிய அறி
வையுமறியேன், அடியேனும் உன் அடைக்கலப்பொருளே என்பது.

(வி - னா) மறிவு - மடங்குதல் (தடைபடல்). (ஈ)

வழங்குகின்றாய்க்குன்னருளாரமு தத்தைவாரிக்கொண்டு
விழுங்குகின்றேன்விககினேன்வினையெனென்விதியின்மையாற்
றழங்குகுந்தேன்னதண்ணீர்பருகத்தந்துய்யக்கொள்ளா
யழுங்குகின்றேனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) உன் அருள் - உன்னருளாகிய, ஆர் அமுதத்தை -
அரிய அமிரதத்தை, வழங்குகின்றாய்க்கு - வழங்குகின்ற வுனக்கு,
வாரிக்கொண்டு விழுங்குகின்றேன் - அள்ளிக்கொண்டு விழுங்கா
நின்றேன், வினையேன் என விதியின்மையால் - வினையினேன்
ஆகிய ஏன் ஆ கூழ் இல்லாமைமால், விககினேன் - விககினேன்,

தழங்கு - ஒலிக்கின்ற, அருதேன் அன்ன - அரிய தேனை யொத்த, தண்ணீர் பருகத் தந்து - தண்ணீரைப் பருகக் கொடுத்து, உயயக கொன்னாய் - உய்யக்கொண்டருள்வாயாக, அழுங்குகின்றேன - வருத்தாநின்றேன், உடையாய் - உடையவனே, அடியேன் உன் அடைக்கலமே - அடியேனும் உன் அடைக்கலப்பொருளே, ஏ - ஹ.

(க - ண.) உன் அருளமுதத்தைக் கொடுக்க நான் அள்ளி யுண்டு கல்விதி யில்லாமையால் விககினேனாகி வருத்துகின்றேன் ஆதலால், எனக்குத் தண்ணீரைப் பருக்கொடுத்த உயயககொண்டருளவேண்டும், அடியேனும் உன்னடைக்கலப்பொருளே என்பது.

(வி - ண.) விகருதல் - தண்ணீர் முதலியவற்றை யுண்ணும் போது தடைபடல். விதி - கல்விதி. தழங்குதல் - ஒலித்தல். (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசைப்பத்து.

ஆத்துமலிலக்கணம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருடக்கொடியோன்காணமாட்டாக்கழற்சேவடியென்னும் பொருளைத் தந்திங்கெண்ணையாண்டபொல்லாமணியேயோ விருளைத் தூர்த்திட்டிங்கேவாவென்றங்கேகவு மருளைப்பெறுவானுசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

(ப - ண.) கருடக்கொடியோன் - கருடக்கொடியை யுடைய வாகிய திருமாலும், காணமாட்டா - காணவொண்ணாத, கழல் - வீரகழலை யணிந்த, சேவடியென்னும் - உன் திருவடியென்ற, பொருளைத் தந்து - செல்வத்தைக்கொடுத்து, இங்கு என்னை ஆண்ட - இவ்விடத்தை என்னை யாண்டருளின, பொல்லா மணியே - பொன்

ளா மணியே, இருளைத் தூர்திட்டு - (அஞ்ஞானமாகிய) இருட்டைக் கெடுத்து, இவகே வா என்று - இவகே வருகவேன்று, அங்கே கூவும் - அவகே யழைக்கின்ற, அருளைப் பெறவான் - அருளைப் பெறும்பொருட்டி, ஆசைப்பட்டேன் - விரும்பினேன், அம்மானே - எமது தந்தையே, ஏ - று.

(க - னா.) கடவுளே, திருமாலும் காணமாட்டாத உன் திருவடிபெண்ணும் பொருளைத் தந்த என்னையாண்டருளின பொல்லாமணியே, என் அஞ்ஞான இருளையொழித்து என்னை வாவென்றழைக்கின்ற உன்னருளைப்பெற விரும்பினேன், என்பது.

(வி - னா.) கருடக்கொடியோன் என்பதனீற்றில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கது. பொல்லாமணி - பொன்னாமணி, தொளைக்காதமணி, (முழுமணி) பொன்னல் - தொளைத்தல். கண்டாய் - முன்னிலை யசையிடைச்சொல்.

(க)

மொய்ப்பானரம்புகயிறுகழுளைமென்புதோல்போர்த்த குப்பாயம்புக்கிருக்ககிலேனகூவிக்கொள்ளாய்கோவேயோ வெப்பாலவாக்குமப்பாலாமென்றாழுதேயோ வப்பாகாணவாசைப்பட்டேன்கண்டாயமமானே.

(ப - னா.) மொய்ப்பு ஆன் - நெருக்கத்தையுடைய, நரம்புகள், கயிறு ஆக - கயிறுகவும், மூளை என்பு தோல் போர்த்த - மூளை எலும்பு தோல் என்னும் இவைகளைப் போர்த்த, குப்பாயம் - சட்டையுள்ளே, புகு இருக்ககிலேன - புகுந்திருக்கிலேன், கூவி கொள்ளாய் - அழைத்துக்கொள்வாயாக, கோவே - இறைகனே, எப்பாலவாக்கும் - எந்தப் பகுதியோருக்கும், அப்பால் ஆம் - அப்பாலாகிய, என் ஆர் அமுதே - என அரிய அமிர்தமே, அப்பா - அப்பனே, காண - உன்னைக்காண, ஆசைப்பட்டேன் - விரும்பினேன், அம்மானே - எமது தந்தையே, ஏ - று.

(க - னா.) இறைகனே, இந்தவுடம்பினோடு கூடியிருக்கிலேன், என்னை யழைத்துக்கொன்ன வேண்டும், உன்னைக்காண விரும்பினேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) குப்பாயம் - மேற்போவை. மொய்ப்பு - நெருக்கம்.

(உ)

சீவார்திமொய்த்தழுக்கொடுதிரியுஞ்சிறுகுடி லிதுசிறையக்
கூவாய்கோவேகூத்தாகாத் தாட்கொள்ளுங்குருமணியே
தேவாதேவர்க்கரியானேசிவனேசிறிதென் முகநோக்கி
யாவாவென்னவாசைப்பட்டேனகண்டாயமமானே.

(ப - ணா.) சீவார்து - சீயொழுதி, ஈமொய்த்து - ஈக்கன்
மொயககப்பெற்று, அழுக்கொடு திரியும்-அழுக்கோடுதலுக்கின்ற, சிறு
குடில் - சிறு குடிலாகிய, இது சிறைய - இவ்வுடலானதழிய,கூவாய்-
அழையாய், கோவே - இறைவனே, கூத்தா - கூத்தனே, காதது
ஆட்கொள்ளும் - காதது அடிமை கொள்ளுகின்ற, குரு மணியே -
மாணிக்கமே, தேவா - தேவத்தனமை நிறைந்தவனே, தேவர்க்கரி
யானே - தேவாசனாகு அரியவனே, சிவனே - சிவபெருமானே,
சிறிது என முகம் நோக்கி - சிறிது என முகத்தைப் பார்த்து, ஆவா
என்ன - ஐயோவென்று நீ யிரங்கியருளும் உண்ணம், ஆசைப்பட்
டேன - விரும்பினேன், அம்மானே - எமது தந்தையே, எ - று.

(க - ணா.) இறைவனே, இரத வுடம் பழிய என்னை யழைத்
துக்கொள்ளவேண்டும், ஈயென் முகம் பார்த்து இரங்கியருளும்படி
விரும்பினேன் என்பதாம்.

(வி - ணா) வார்தல் - ஒழுகுதல். மொய்த்தல் - மூசுதல்.
குடில் - குடிசை, சிறையதல் - அழிதல். (௩)

மிடைத்தெலும்பூத்தைமிக்கழுக்கூறல்வீறிவிரடைக்கூடர்
தொடார்தெனைநலியத்தயறுருகினறேன்சோததமெம்பெருமானே
யுடைந்துரைந்துருகியுன்னொளிரோக்கியுன்றிருமலாப்பாத
மடைந்துகின்றிடுவாசைப்பட்டேனகண்டாயம்மானே.

(ப - ணா.) எலும்பு மிடைத்து - எலும்புகள் நெருங்கி, ஊந்
தை மிக்கு - ஊததை மிகுந்து, அழுக்கு ஊறல் வீறு - அழுக்கூறு
தல் மிகுந்த, இல் - இடமாகிய, இ - இந்த, நடைகூடம் - நடை
வீடு, தொடார்து - பற்றி, எனை நலிய - என்னை வருத்த, துயர்
உறுகின்றேன் - துன்ப மடையா நின்றேன், சோத்தம் - உணக்கு
அஞ்சலி செய்கிறேன், எம்பெருமானே - எமது பெருமானே, உடை

மூலமும் உனாயும்.

ந்த னைந்து உருகி - மனமுடைந்து னைந்து உருகப்பெற்று, உன் ஓளி நோக்கி - உன் னொளியையே நோக்கி, உன் - உனது, திரு ஆழாவியை மலர் பாசம் - தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை, ஊடாட ஆ நின்று நின் னான் - அடைந்த நிற்கும்பொருட்டே, ஆசைப் பட்டு என் - விரும்பினேன், அம்மானே - எமது தந்தையே, ஏ - று.

(க - னா) இறைவனே, இந்த வுடம்பின் தொடாபினால் துயருறுகின்றேன், உனக்கு நமஸ்காரம், உன் திருவடியை யடைந்து நிற்க விரும்பினேன் என்பதாம்.

(வி - னா) மிடைதல் - நெருங்குதல். வீறிவி - மேன்மை வாய்வு எனினுமாம். நலிதல் - வருத்ததல். சோததம் - உயராக தா மாடம் புகுதலா செய்யு மஞ்சலி. (சு)

அளியுண்ணாததுப்புறந்தோன் முடியடியேனுடையாக்கை புளியாபழமொத்திருந்தேனிருந்தும் விடையாய்பொடியாட மெளரியாக வண்ணையாண்கொண்டவென னாமுதேயோ வளியேன் அவ்வாசைப்பட்டு என் கண்டாயமமானே

(ப - னா) அகத்து அளி புண் - உன் னை கனிந்த புண், புறம் தோல் மூடி - புறத்தே தோலால் மூடப்பெற்று, அடியேன் உடையாக்கை - அடியேன் உடைய சரீரத்தில், புளியம்பழம் ஒத்தது இருந்தேன் - புளியாபழத்தையொத்ததுப் பற்றற்றிருந்தேன், இருந்தும் - அகவனமிருந்தும், விடையாய் - இடபவாகனனே, பொடியாட - நெருங்குண்ணை மணிவானே, எளி வந்து - எளிதாக வந்து, என்னை ஆண்டு கொண்டா - என்னை ஆண்டுகொண்டருளின, என் ஆர் அமுதே - என் ஆர் இமாதமே, அளியேன் என்ன - நீ இருபையுடை போகின்றாட்சாக்கும வண்ணம், ஆசைப்பட்டேன் - விரும்பினேன், அம்மானே - எமது தந்தையே, ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, இந்த வுடம்பின் தொடாபை அருகருகத்துப் புளியாபழமொத்திருந்தேன், நீ வெளிதாய் வந்து நான் இருபையுள்ளவன் நீ அஞ்சாதேயென்னும்படி விரும்பினேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) அளிதல் - கனிதல். யாக்கை என்றது, மகாமாயை யென்பதொரு சததி, கனமவசத்துக்கிடாகப் பூவின் மணத்தைக் காற்றது கொடுவதற் றறிவிக்குமாறுபோலக் கண்மங்களுக்கான வதுபோலக் கருத்தை, யவததாகாலத்திலே யுண்டாகக்கிக், கருவிறகுசுவந்த

ஆன்மாவை சுக்கில சுரோணிதங்களிலே கூட்டிக் கட்டுவித்ததாகிய சரீரத்தை. யாததல் - கட்டுதல். அளி - கிருபை. (௫)

எய்ததேனாயேனினியிங்கிருக்ககிலேனீவ்வாழ்க்கை வைத்தாய்வாங்காய்வானோறியாமலாசசேவடி யானே முததாவுனறன்முகவொளிநோக்கிமுறுவன்னகைகாண வத்தாசாலவாசைப்படடேன்கண்டாயமமானே.

(ப - னா.) நாயேன் எய்த்தேன் - நாயினேன் இளைத்தேன், இனி இறகு இருக்ககிலேன் - இனியிவ் கிருக்கிலேன், இ வாழ்க்கை வைத்தாய - இவ்வாழ்க்கையில் வைத்தனை, வாங்காய் - என்னை வளைத்தக்கொள்வாயாக, வானோ அறியா - தேவருமறியாத, மலா - தாமமாமலாபோன்ற, சேவடியானே - திருவடியையுடையவனே; முததா - முதத்தனை, உனறன் முக ஒளி நோக்கி - உன் முகக்காந்தியை நோக்கி, முறுவல் நகை காண - முறுவலின் விளக்கத்தைக் காணும்பொருட்டு, அததா - அதத்தனை, சால ஆசைப்படடேன் - மிகவும் ஆசைப்பட்டேனே, அம்மானே - எமது தந்தையே, எ - று.

(க - னா.) இன்றவனே, நாயினேன இளைத்தேன், இனி யிவ்வுடம்போடு கூடி வாழ்கிலேன், என்னை அழைத்துக்கொள்வாயாக, உன் முகவொளியையும் நகையையும் காண விரும்பினேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) வாங்குதல் - வளைத்தல். முறுவல் நகை - பல்லொளி. (௬)

பாரோவிண்ணோர்பரவியேத்தும்பரனேபரஞ்சோதி வாராய்வாராவுலகந்தந்துவந்தாட்கொள்வானே பேராயிரமும்பரளித்திரிந்தெமபெருமானெனவேத்த வாராவமுதேயாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

(ப - னா.) பாரோ - மண்ணுலகத்தாரும், விண்ணோ - விண்ணுலகத்தாரும், பரவி எத்தம் - வணங்கித்துதிக்கின்ற, பரனே - பரனே, பரஞ்சோதி - பரஞ்சுடரே, வாராய் - வருவாயாக, வாரா உலகம் தந்து - மீட்டிப் பிறவிக்கு வாராமைக்குக் காரணமாகிய உலகத்தைக் கொடுத்தது, வந்து ஆட்கொளவானே - வந்து அடிமைகொளவானே, போ ஆயிரமும் - உன் திருநாமங்கள் ஆயிரத்தையும், பரவித்திரிந்து - வணங்கித்திரிந்து, எம்பெருமானே என எத்த - எம்பெருமானே என்று துதிக்க, ஆரா அமுதே - தெவிட்டாத அமிர்

தமே, ஆசைப்பட்டேன் - விரும்பினேன், அம்மானே - எமது தந்தையே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, முததியுலகைத் தந்து வந்தாட்கொள்வோனே, உன் ஆயிரம் திருநாமங்களையும் துதித்தற்கு விரும்பினேன் என்பதாம்.

(வி - னா) வாராவுலகம் - மீட்டும் பிறவிக்கு வாராமைக்குக் காரணமாகிய முததியுலகம். (எ)

கையாற்றொழுதுனகழற்சேவடிகள் கழும்புதழுவிக்கொண்டெய்யாதெனநன் தலைமேலவைத்தெம்பெருமான் பெருமானென்றையாவென நன்வாயாலரற்றியழுவசோமெழுக்கொப்பவையாற்றரசேயாசைப்பட்டேனகண்டாயம்மானே.

(ப - னா.) உன - உனது, கழல் - வீரககழலணிந்த, சேவடிகள் - திருவடிகளை, கையால்தொழுது - கையால் வணங்கி, கழும்புதழுவிக்கொண்டு - பொருத்தத் தழுவிக்கொண்டு, எய்யாது - இளைக்காமல், எனதன் தலைமேல் வைத்து - என் தலைமீதுவைத்து, எம்பெருமான் பெருமான் என்று - எம்பெருமானே எம்பெருமானே என்று, ஐயா-ஐயனே, எனதன்வாயால் அரற்றி-எனதுவாயால்கூவி, அழல் சோ மெழுக்கு ஒப்ப - நெருப்பைச்சோந்த மெழுகை நிகாத்துருக, ஐயாற்று அரேசே - திருவையாற்றுக்கு வேந்தனே, ஆசைப்பட்டேன் - விரும்பினேன், அம்மானே - எமது தந்தையே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன் திருவடியைக் கையால்தொழுது தழுவிக்கொண்டு தலைமேல் வைத்து, ஐயனேயென்றாற்றி, தீயைச் சோந்த மெழுகுபோல நானுருகவிரும்பினேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) கழும்பு - பொருத்தல். அரற்றல்-கூவல், ஐயாறு - ஓர் திருப்பதி. (அ)

செடியாராக்கைத்திறமறவீசிச்சிவபுரனகாபுக்குக் கடியாரசோதிகண்டுகொண்டென்கண்ணினைகளிகூரப்

படிதானில்லாப்பரம்பரையுன்பழவடியாகூட்டமடியேன்காணவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

(ப - னா) செடி ஆர - குற்றம் நிறைந்த, ஆக்கை திறம் - உடம்பின் மனமையே, அற வீசி - அற வெறித்து, சிவபுரகர்புக்கு - சிவபுரம் என்னும் நகரிற்புகுந்து, கடி ஆர் - வீளக்கம் நிறைந்த, சோதி - ஒளியை, கண்டு கொண்டு - நோக்காநின்று, என் கண இணை - என் கண்களிரண்டும், களி கூர - களிப்புமிச, படி இலலா - ஒப்பிலலாத, பரம்பரணை - பரம்பரணே, உன் பழ அடியாரா கூட்டம் - உன் பழமடியார் கூட்டத்தை, அடியேன்காண ஆசைப்பட்டேன் - அடியேன் காண விரும்பினேன், அம்மானே - எமது தந்தையே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, இந்தவுடம்பின் தொடர்பையறுத்துச் சிவநகரிற்புகுந்து உன் ஒளியுருவைக்கண்டு கண்களிகூரவும், உன் பழமடியாரா கூட்டத்தைக்காணவும் விரும்பினேன் என்பதாம்.

(வி - னா) கடி - வினக்கம். படி - ஒப்பு. ஆக்கை - இது யாக்கையென்பதன் மருஉ. (சு)

வெஞ்சேலனையகண்ணா தம்வெகுளிவலையிலகப்பட்டு
கைஞ்சேனையென் ஞானச்சுடரோடோரூர் துணைகாணேன்
பஞ்சேரடியாள் பாகத்தொருவாபவளத்திருவாயா
லஞ்சேலென்னவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

(ப - னா.) வெம்-விருப்பத்தையுண்டாக்குகிற, சேல் அனைய, சேல் போன்ற, கண்ணார் - கண்களையுடையவராகிய மாதாது, வெகு ளிவலையில் அகப்பட்டு - சினமாகிய வலையிற்சிக்கி, நாயேன் கைஞ்சேன் - நாயினேன கைந்தேன், ஞானம் சுடரே - ஞான சூரியனே, நான் ஓர் துணைகாணேன் - நாளைருதவியுங் காண்கிலேன், பஞ்சு - செம்பஞ் சூட்டிய, ஏர் - அழகாகிய, அடியாள் - பாதங்களையுடையா ளாகிய உமாதேவியின், பாகத்து - பங்கினையுடைய, ஒருவா - ஒப்ப ற்றவனே, பவளம் - பவளம்போன்ற, திருவாயால் - திருவாயினால், அஞ்சேல் என்ன-அஞ்சற்கெவனறு நீ சொல்ல, ஆசைப்பட்டேன்- விரும்பினேன், அம்மானே - எமது தந்தையே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, மாதர்வலையிற் சிகிவருந்தினேன் உன்னையன்றி வேறு துணைகாணேன், உன்பவளத்திருவாயால் அஞ்சாதேயென்று நீ சொல்லவிரும்பினேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) சேஷ் - ஓர் வகைமீன், (கெண்டை). வெகுளி - கோலம். நைந்தேன் என்பது நைஞ்சேன் எனத்திரித்தது. (௧௦)
திருச்சிற்றம்பலம்.

அ தி ச ய ப் ப த் து.

முத்தியிலக்கணம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வைப்புமாடென்ற மாணிக்கத்தொளியென்ற மனத்திடையுருகாதே
செப்புநோமுலைமடவரலியர்தங்கழித்திடைவைவேளை
யொப்பிலாதனவுவமனிலிறத்தனவொன்மலர்த்திருப்பாதத்
தப்பனாண்டு தன்னடியிற் கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

(ப - னா) வைப்பு - புறையல், மாடு - பொன், என்று-என்று,
மனத்திடை உருகாதே - மனத்தில் வைத்துருகாமல், செப்பு நோர்
முலை - செப்பினை நிகர்த்த தனங்கையுடைய, மடவரலியா தங்கள் -
மாதாகளுடைய, திறத்திடை - குணங்களால், நைவேளை - வருந்து
வேளை, ஒப்பு இல்லா - ஒப்பில்லாத, தன் - தன்னுடைய, உவமனில்
இறந்தன - உவமையினின்று நீங்கினவாகிய, ஒன் - ஒன்றிய, மலர் -
தாமரைமலர்போன்ற, திருப்பாதத்த - திருவடியையுடைய, அப்
பன் - எமது தந்தையாகிய சிவபிரான், ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன்
அடியரில் கூட்டிய - தன்னடியார்களுடே சேர்த்த, அதிசயம் கண்
டாம் - அதிசயத்தைப் பார்த்தோம், எ - று.

(க - னா.) பொன்முதலியவாகத் தன்னை நினைந்துருகாமல்,
மாதா மயக்கத்தினால் வருந்துகின்ற என்னை, எமது தந்தையாகிய
சிவபிரான் ஆட்கொண்டு தன் அடியாரோடுகூட்டிய அதிசயத்தைப்
பார்த்தோம் என்பதாம்.

(வி - னா.) வைப்பு-புறையல், (நிகேஷம்). மாடு - பொன்.)

நீதியாவனயாவையுநினைக்கிலேனினைப்பவரொங்குடே
னேதமேபிறத்திறத்துழல்வேனறையென்னடியானென்று
பாதிமாதொங்குடியபரம்பரனிரந்தரமாய்நின்ற
வாதிபாண்டதன்னடியிற்குட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

(ப - னா.) நீதி யாவனயாவையும் - நீதியாயுள்ளன ஒன்றையும்,
நினைக்கிலேன் - கருதக்கில்லேன், நினைப்பவரோடும் கூடேன் - கரு
துவாரோடுங் கூடேன், ஏதமே பிறந்த இறந்த - குற்றத்தினாலேயே
பிறத்திறத்த, உழல்வேன் தன்னை - உழலாநிற்பேனை, என அடியு
யான என்று - என் அடியவனென்று, பாதிமாதொடும் கூடிய பரம்
பான் - தன் திருமேனியின் அணைப்பங்கு பெண்ணோடுகூடி யிருக்க
ிற பரம்பாணும், நிரந்தரம் ஆப நின்ற ஆதி - எப்பொழுதும் உளவ
னையின்ற முதல்வனும் ஆகிய சிவபெருமான், ஆண்டு - ஆண்டருளி,
தன் அடியரில் கூட்டிய - தன் அடியாரோடுசேர்த்த, அதிசயம் கண்
டாம் - அதிசயத்தைப்பார்த்தோம், ஏ - று.

(க - னா) நீதியைச் சிறிதும் நினையாதவனும், நினைப்பவரோடு
கூடாதவனும் ஆகியபிறத்திறத் துழல்வேனாகிய எனனை, இறைவன்
என்னடியானென்று சொல்லி ஆண்டருளித் தன்னடியாரோடு கூட்
டிய அதிசயத்தைப் பார்த்தோம் என்பதாம்.

(வி - னா.) நீதி - வியாயம். ஏதம் - குற்றம். நிரந்தரம் - எப்
பொழுதும்.

(௨)

முன்னையென்னுடையவல்லினைபோயிடமுக்கண்துடையெந்தை
தன்னையாவருமறிவதற்கரியவனெளியவனடியாராக்குப்
பொன்னைவென்றதோபுரிசடைமுடிதனிலிளமதியதுவைத்த
வன்னையாண்டுதன்னடியிற்குட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

(ப - னா) முக்கண் உடை எந்தை-மூன்று கண்களையுடைய
எமது தந்தை, தன்னையாவரும அறிவதற்கு அரியவன் - தன்னை எல்
லாரும் அறிதற்கருமையானவன், அடியார்க்கு எளியவன், - மெய்
யனபருக கெளிமையானவன், பொன்னை வென்றது-சுவர்ணத்தை
வென்றதாகிய, ஓ - ஒப்பற்ற, புரிசடைமுடிதனில் - கட்டப்பட்ட
டசடாமகுடத்தில், இளமதிவைத்த - பாலசத்திரினைத்தரித்த, அன்
னை - எமது தாய் போன்றவன், முன்னை - முற்பிறப்பிற்செய்த,

என்னுடை - என்னுடைய, வல்வினை போயிட - வலிய வினைகள் அற்றெழுய, ஆண்டு - என்னை ஆண்டருளி, தன் அடியாரில் கூட்டிய - தன்னடியார்களோடு சேர்த்த, அதிசயம் கண்டாம் - அதிசயத்தைப் பாராததோம், எ - று.

(க - னா.) முகூடப் பிரானாகிய இறைவன், என் முன்னையினையொழிய ஆண்டருளித் தன்னடியாரோடு கூட்டிய அதிசயத்தைப் பாராததோம் என்பதாம்.

(வி - னா) முன்னையென்பதில் ஐ சாரியை. பொன்னை வெல்லுதலாவது - பொன்னினு மேறபடுதல். புரி - முருக்கு எனினுமாம். (௩)

பித்தனென்னறெனையுலகவர்பகர்வதோர் காரணமிதுகேள் ரொத்துச்சென்றுதன்றிருவருட்கூடி முபாயமதறியாமே செத்துபுபாயருநரகிடைவீழ்வதற்கொருப்படுகின்றேனையத்தனூண்டுதன்னடியரிற் கூட்டியவதிகையங்கண்டாமே.

(ப - னா.) பித்தன் என்று - பைத்தியங்கொண்டவனென்று, என்னை - அடியேனை, உலகவா - உலகத்தாரா, பகாவுறு - சொல்லதாகிய, ஓர் காரணம் இது கேள்வி - ஒருகாரணமாகிய இதனைக் கேட்பீராக, ஒத்து சென்று-இணங்கிச்சென்று, தன் திருவருள் கூடிமும்-தன் திருவருளையடைகின்ற, உபாயம் அறியாமே-உபாயத்தையுணராமல், செத்து போய் - இறந்து, அரு - (துன்பம் பொறுத்தற்கு) அரிதாகிய, நாகு இடை - நாகத்தில், வீழ்வதற்கு - வீழுவதற்கு, ஒருப்படுகின்றேனை - சமம்திககிற என்னை, அததன் - எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான, ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் அடியாரில் கூட்டிய - தன் அடியாரோடுசேர்த்த, அதிசயம்கண்டாம் - அதிசயத்தைப் பாராததோம், எ - று.

(க - னா.) இறைவன் தன் திருவருளைப்பெறும் வகையறியாத என்னை ஆண்டருளித் தன் அடியாரோடு கூட்டிய அதிசயத்தைப் பாராததோம் என்பதாம்.

(வி - னா.) பகாதல் - சொல்லுதல். செத்து - இறந்து-அருநாகு - துன்பம் சகித்தற்கரியநாகு. (௪)

பரவுவாரவாபாடுசென்றணைகிலேன்பன்மலர்பறிததேற்றேன்
குரவுவாருமுலாதிதத்தேநின்றுகுடிக்கெனறேனை
யிரவுநின்றெரியாடியவெம்மிறையெரிசடைமிளர்கின்ற
வரவஞண்டுதன்னடியிர்கூட்டியவத்சயங்கண்டாமே.

(ப - னா.) பரவுவர் - (இறைவனை) துதிக்கின்றவராகிய, அவர் பாடு சென்று - அவ்வடியாரிடத்தே சென்று, அணைகிலேன் - அடையேன், பல மலா பறித்து ஏததேன் - பல மலர்களைப்பறித்து (அருச்சித்து) துதியேன், குரவு - குராமலரை யணிந்த, வாநீண்ட, குமுலா - கூந்தலையுடையவராகிய மாதரத, திறத்தே நின்று - குணங்களில் அகப்பட்டு நின்று, குடி கெடுகின்றேனை - குடி கெடா நின்ற என்னை, இரவு நின்று - இடையாமத்து நின்று, எரி ஆடிய - அழலோடாடிய, எம் இறை - எம் இறைவனும், எரி சடை மிளர்கின்ற - நெருப்புப்போன்ற சடாபாரத்தில் விளங்குகின்ற, அரவன் - பாம்பையுடையவனும் ஆகிய சிவபெருமான, ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் அடியில் கூட்டிய - தன் அடியாரோடு சேர்த்த, அதிசயம் கண்டாம் - அதிசயத்தைப் பார்த்தோம் எ - று.

(க - னா.) இறைவனை வழிபடாநின்ற அடியார் பக்கலிற் சென்றடைக்கிலேன், மலர்கொண் டருச்சித்துத் துதியேன், மாதர் மயக்கிற் சிககிச் சூடிக்கெடுகின்றேன், இப்படிப்பட்ட என்னை யாண்டருளித் தன் அடியாரோடு கூட்டிய அதிசயத்தைப் பார்த்தோம் என்பதாம்.

(வி - னா.) பரவுதல் - வழிபடுதல். பாடு - இடம், எரி - நெருப்பு. (௫)

எண்ணிலேன்றிருநாமவஞ்செழுத்தமென்னைழைமையதனாலே
நண்ணிலேனகலொனாகடமொடுநலவினைநயவாதே
மண்ணிலேபிறந்திறந்துமண்ணுவதற்கொருப்படுகின்றேனை
யண்ணலாண்டுதன்னடியிர்கூட்டியவத்சயங்கண்டாமே.

(ப - னா) என் ஏழைமையதனாலே - என் பேதமையாலே, திருநாமம் - உன் திருநாமமாகிய, ஐந்து எழுத்தினை - ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை, எண்ணிலேன் - நினைத்திலேன், கலொனாகன் தம்மொ

மும் - தூலறிவினையுடைய பெரியாரோடும், கண்ணிலேன் - சேர்ந்திலேன், கலவினை நயவாதே - (முததிக்கேதுவாகிய) சற்கிரியைகளை விரும்பிச் செய்யாமல், மண்ணிலே பிறந்து இறந்து - மண்ணிலாகத் திற பிறந்து இறந்து, மண் ஆவதற்கு - மண்ணாய்விடுதற்கு, ஒருப் படுகின்றேனை - சம்மதிகின்ற என்னை, அண்ணல் - பெரியோனாகிய சிவபெருமான், ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் அடியரில் கூட்டிய - தன் அடியாரோடு சேர்த்த, அதிசயம் கண்டாம் - அதிசயத்தைப் பார்த்தோம், ஏ - று.

(க - ணா.) இறைவனது திருநாமமாகிய ஐந்தெழுத்தையும் நினைக்கிலேன், கலஞானிகளோடும் கூடேன், பிறந்திறத் துழல்வதற்கே யொருப்படுவேன், இப்படிப்பட்ட என்னை இறைவன் ஆண்டருளித் தன் அடியாரோடு கூட்டிய அதிசயத்தைப் பார்த்தோம் என்பதாம்.

(வி - ணா.) ஐந்தெழுத்து - பஞ்சாக்ரம், கல்வினை - கற்கருமம். ஒருப்படுதல் - சம்மதித்தல். (சு)

பொத்தையுன்சுவர்புழுப்பொதிந்துளுத்தசும்பொழுகியபொய்க்கூராயித்தைமெய்யெனக்கருதிநினறிடாக்கடற்சுழித்தலைப்படுவேனை முத்துமாமணிமாணிக்கவயிரத்தபவளத்தினமுழுச்சோதியத்தனூண்டென்னடியிற்கூட்டியவத்சயங்கண்டாமே.

(ப - ணா.) பொத்தை - பருத்ததும், ஊன் சுவர் - தசைச் சுவரும், புழு பொதிந்து உழுத்து அசுபு ஒழுகிய பொய்க்கூரை - புழுக்கள் நெருங்கி உளுததுக கசெவாகி ஒழுகிய பொய்யாகிய கூராவேய்த்த வீடும் ஆகிய, இத்தை - இவ்வுடம்பை, மெய்யெனக் கருதி நின்று - மெய்யென நினைத்து நின்று, இடா கடல் சுழித்தலைப்படுவேனை - துன்பக் கடற்சுழியி லகப்படுகின்றவனாகிய என்னை, மு - வ - முத்து, மாமணி - பெருமை பொருந்திய மணிகள், மாணியிரத்த - மாணிக்கம் வயிரம் என்பவற்றினுடையவும், பவளத்தினை வளத்தினுடையவும், முழு சோதி - முழு வொளியையுடைய, அதன் - எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான், ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் அடியரில் கூட்டிய - தன் அடியாரோடு சேர்த்த, அதிசயம் கண்டாம் - அதிசயத்தைப் பார்த்தோம், ஏ - று.

(த - நா) தனச்சுவராகிய இவவுடம்பை மெய்யெனக் கருதித் துன்பக் கடறசுழியி லகப்பட்டு வருந்துகின்ற என்னை இறைவன் ஆண்டருளிக் தன் அடியாரோடு கூட்டிய அதிசயத்தைப் பார்த்தோம் என்பதாம்.

(வி - னை.) பொத்தை - பருமை. அசம்பு - கசிவு. கூடா - சிறு வீடு. (எ)

நீக்கிமுன்னெனைத்தன்னொடுநிலாவகைகூம்பையிற்புகப்பெய்து நோக்கிநுண்ணியநொடியனசொற்செய்து நுகமினநிலிளாகைத்தது தனாககிமுனசெய்தபொய்யறததுள்ளு கதெழுதருகடாசோதியாகுகியாண்டுதன்னடியிற் கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

(ப - நா.) முன் - முன்னே, தன்னொடு நிலாவகை - தன்னொடுகூடி யிராதபடி, என்னை நீக்கி - என்னைப் பிரித்து, குரம்பையில புக பெய்து - உடம்பிற புகவிட்டு, நோக்கி - பார்த்து, நுண்ணிய நொடியன - நுண்ணியனவும் நொடித்தற்குரியவும் ஆகிய, சொல செய்து - சொல்லைச் சொல்லி, துகம் இனறி - துகத்தடியில லாமல், விளாககைத்தது நுக - பற்றியெடுத்தது, முன் செய்த - முன் செய்த, பொய் அற - பொய்க்குட, துகள அறுத்து - களங்கத்தைச் சேதித்த, எழு தரு - எழுதுகின்ற, கடா சோதி ஆகி - கிரணங்களை யுடைய ஒளி யுருவாகச்செய்த, ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் அடியில கூட்டிய - தன் அடியாரோடு சேர்த்த, அதிசயம் கண்டாம் - அதிசயத்தைக் கண்டோம், எ - று.

(க - நா) இறைவன், முன்னே யென்னை நீக்கி, இவ்வுடம்பிற புகுத்தி, இதில நான் படுக துன்பத்துக் கிரங்கி யாட்கொண்டருளிக் தன் அடியாரோடு கூட்டிய அதிசயத்தைப் பார்த்தோம் என்பதாம்.

(வி - னை.) குரம்பை - கூடு. அது இங்கு உடம்புக்காயிற்று. துகள் - குறதம். (அ)

உற்றவாககையினுற்பொருண நுமலொழுதருநாற்றம்போற்பறறலாவதோரிலையிலாபபரம்பொருளபொருள்பாராதே பெற்றவாபெற்றபயனது நுகாந்திடும்பித்தாசொற்றெளியாமே யத்தனாண்டுதன்னடியிற் கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

(ப - நா.) உற்ற ஆக்கையின் உறு பொருள் - பொருந்திய உடம்பிலுள்ள பொருளாய், நறுமலர் எழுதரு நாற்றம்போல - நல்ல மலரிலுண்டாகிய மணம்போல, பற்றல் ஆவது - பற்றுதற் கேற்ற தாகிய, ஓர் நிலை இல்லா - ஒரு நிலையற்ற, பரம்பொருள்-பரம்பொரு ளாகிய, அ பொருள் பாராதே - அநதப்பொருளை கோக்காமல், பெற்ற ஆறு பெற்ற பலன் - பெறவேண்டிய முறைப்படியே பெற்ற பயனை, துகாந்திடும் - அதுபவியாநின்ற, பித்தா சொல் தெ ளியாமே - பித்தா சொல்லைத் தெளியாமல், அததன் - எமது தாணை யாகிய சிவபெருமான், ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் அடியரில் கூட் டிய - தனையையாகளோடுசேர்த்த, அதிசயம் கண்டாம் - அதிசயத் தைப் பார்த்தோம், எ - று.

(க - நா.) இறைவன், என்னை ஆனவேண்டாமென்று தன் னடியார் தடுக்கவும் கேளாமல் என்னை யாண்டருளித் தன் அடியா ரோடு கூட்டிய அதிசயத்தைப் பார்த்தோம் என்பதாம்.

(வி - நா) நாற்றம் - மணம். பெற்றவாறு பெற்றவா என ஈறு தொகுத்தது. துகாதல் - அதுபவீத்தல். பித்தர் - இவரு அடி யாருக்காயிற்று. (ஃ)

இருடிணிந்தெழுந்திடடதோர்வலவினைச்சிறுகுடிவிதுவீததைப் பொருளெனக்களித்தருநரகத்திடைவிழப்புகுகின்றேனைத் தெருளுமுமதினொடிவரையிடிதரச்சினப்பதத்தொடுசெந்தீ யருளுமெயநநெறிபொய்நநெறிநீக்கியவதிசயங்கண்டாமே.

(ப - நா) இருள் திணிந்து - இருள் நெருங்கி, எழுந்தித் தது - தோன்றியதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, வலவினை - வலியவினை காரணமாக வுண்டாகிய, சிறு குடில் இது - சிறு குடில்போல்வது இவ்வுடம்பு, இததை - இதனை, பொருள் எனக் களித்தது - ஒரு பொ ருள் எனக் கருதிக் களித்து, அரு நரகத்திடை - அருமையாகிய நர கத்தில், விழ புகுகின்றேனை - விழப்புகுகின்ற எனை, தெருளும் முமமதில் - தெளிந்த முப்புறங்கள், நொடிவரை - ஒரு நொடிப் பொழுதில், இடி தா - இடிநொழிய, சினப் பதத்தோடு - கோவக் குறியோடு வெளிப்பட்டு, செந்தீ அருளும் - செந்தீயை யருள் செய்த, மெய்நெறி - உண்மை நெறிப்பயனாகிய சிவபெருமான்,

பொய் நெறி நீக்கிய - எனது பொய்நெறிகளை யொழித்தருளிய,
அதிசயம் கண்டாம் - அதிசயத்தைக் கண்டோம், எ - று.

(க - னா.) இந்த வுடம்பை யொரு பொருளாகக் கருதிக்களி
த்தநாகில் விழப்புருவேனாகிய என்னை, இறைவன் ஆண்டருளி என
பொய்நெறியை நீக்கி மெய்நெறியை யருளசெய்த அதிசயத்தைப்
பார்த்தோம் என்பதாம்.

(வி - னா.) இருள் - அஞ்ஞானவீருள். பொருள் என - மெய்
யென்று. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பு ண ர் ச் சி ப் ப த் து.

அத்துவிதவிலக்கணம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுடர்பொற்குன் றைத்தோளாமுத்தை

வாளாதொழும்புகந்து

கடைபட்டேனையாண்டுகொண்ட

கருணையனைக்கருமால்பிரமன்

றடைபட்டின்னுஞ்சாரமரட்டாத்

தன்னைதந்தவென்றாமுதைப்

புடைபட்டிருப்பதென்றுகொல்லோவென்

பெல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - னா) சுடர் - ஒளி விடுகின்ற, பொன்குன்றை - பொன்
மலையை, தோளாமுத்தை - தொலைக்காத முத்தை, வாளா - சும்மா,
தொழும்பு உகந்து - தொண்டினை விரும்பி, கடை பட்டேனை -
கடைப்பட்டவனாகிய என்னை, ஆண்டுகொண்ட - ஆண்டுகொண்

டருளின, கருணையனை - கருணைக்கு உறையுளா யிருப்பவனை, கரு
மால் பிரமன் - கரியமாலும் பிரமனும், தடை பட்டு-தடைசெய்யப்
பட்டு, இன்னும் சார மாட்டா - இன்னமும் அடையவொண்ணா
தன்னை - தன்னை, தந்த - கொடுத்த, என ஆர் அமுதை - என் அரிய
அமிரதத்தை, என் பொல்லா மணியை - என் பொள்ளா மணியை,
புணாந்து - சோந்து, புடைபட்டிருப்பது - அயலிலிருப்பது, என்று
கொலோ - எந்நாளோ, ஏ - று.

(க - னா.) ஒளிவிடுகின்ற பொன்மலை முதலியவைபோலும்
இறைவனைச் சோந்து அவனருகில் நாளிருப்பது எந்நாளோ என்ப
தாம்.

(வி - னா.) சுடர்தல் - ஒளி விடுதல். தோளா - தொளைக்காத.
புடை - அயல் (அருகு). பொள்ளாமணி - பொல்லாமணியென வந்
தது. இவ்வாறுலனககன் ஒத்த வருதல் வடதுலாரா மதம். (க)

ஆற்றகில்லேனடியேனரசே

யவனிதலத்தைம்புலனாய

சேற்றிலமுந்தாச்சிந்தைசெய்து

சிவனெம்பெருமானென்றேத்தி

பூற்றுமணற்போனெக்குநெக்குள்ளே

யுருகியோலமிட்டுப்

போற்றிநிற்பதென்றுகொல்லோவென்

பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - னா.) அரசே - வேந்தனே, அடியேன் - அடியேனன்,
அவனி தலதது - பூதலத்தில், ஐம்புலன் ஆய - ஐம்புலன்களாகிய,
சேற்றில் அமுந்த - சேற்றில் மூழ்க, ஆற்றகில்லேன - பொறுக்கிகில்
லேன், (ஆதலால்) சிந்தைசெய்து - உன்னைச்சிந்தித்து, சிவன் -
சிவனே, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே, என்று எத்தி - என்று
துதித்து, ஊற்று மணல்போல்-ஊற்றுமணல்போல், நெக்குநெக்கு-
நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து, உன்னே உருகி-மனமுன்னருகி, ஒலம் இட்டு-
முறையிட்டு, என பொல்லாமணியை புணாந்து - எனது தொலைபடா
மாணிக்கத்தைச்சோந்து, போற்றி நிற்பது - வணங்கிநிற்பது, என்று
கொலோ - எந்நாளோ, ஏ - று.

(க - னா) இறைவனே, இவ்வுலகத்தில் ஐம்புலச் சேற்றில் மூர்த ஆறறகிலேன், சிவனே எம்பெருமானே பெயன்று துதித்தது, ஊறறமணலபோலமனம் நெகிழ்த்தருகி ஒலமிட்டு உன்னைச்சோநறு போற்றி நிற்பது எந்நாளோ என்பதாம்.

(வி - னா.) ஐம்புலன் - சதத பரிசுருபாசகத்தங்கள். ஒலமிடல் - முறைவீடல். (உ)

நீண்டமாலுமயனும்வெருவ
நீண்டநெருப்பைவிருப்பிலேனை
யாண்டுகொண்டவென்றோமுதை
யன்றோறுள்ளத்தடியா முன
வேண்டுநதனையும்வாய்விட்டலறி
விரையாமலர் தூவிப்
பூண்டு கிடப்பதென்றுகொல்லோவென
பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - னா) நீண்டமாலும் - நெடுமாலும் அயனும்-பிரமனும், வெருவ - அருசு, நீண்ட - நீண்டுநின்ற, நெருப்பை - அகதிரியை-விருப்பு இல்லேனை ஆண்டு கொண்ட - தனனிடத்தது அன்பில்லாத வனாகிய என்னை ஆண்டுகொண்டருளின, என் ஆ அமுதை - என் அரிய அமிதத்தை, அன்றோறு உன்னத்தது - அன்றோறுகின்ற மனத்தினையுடைய, அடியார் முன - அடியாக்கெதிரில், வேண்டுந்தனையும் வேண்டுமனவும், வாய்விட்டு அலறி - வாய்விட்டாற்றி, விரை ஆ மலர் தூவி - மணம்பொருத்திப மலர்களைத் தூவி, பூண்டு கிடப்பது, அடைந்து கிடப்பது, என்று கொல்லோ - எந்நாளோ, எ - று,

(க - னா.) திருமாலும் பிரமனும் அஞ்சும்படி நிமிர்ந்த நெருப்பு மலையும், அன்பில்லாத என்னை யாண்டுகொண்டவனும் ஆகிய சிவபெருமானே மலர்களால் அருச்சித்துப்பூண்டு கிடப்பது எந்நாளோ என்பதாம்.

(வி - னா) நீண்டமால் - திரிவிக்கிரமன். விரை-மணம். (க)

அல்விக்கமலத்தயனுமானு
மல்லாதவருமமரர்கோனுஞ்

சொல்லிப்பரவுநாமத்தானைச்
 சொல்லும்பொருளுமிறந்தசுடனா
 நெல்லிககனியைத்தேனைப்பாலை
 நிறையின்னமுதையமுதின்கவையைப்
 புலவிப்புணாவதெனறுகொல்லோவென
 பொல்லாமணியைப்புணாந்தே.

(ப - னா) அல்லி - அகலிதழகையுடைய, கமலத்து - தாம
 மாமலரினான, அயனும் - பிரமனும், மாலும் - வீட்டுனாவும், அல்
 லாதவரும் - மற்றைத் தேவரும், அமராகோனும் - இந்திரனும், சொ
 ல்லி பரவும் நாமத்தானை - சொல்லித் துதிகின்ற திருநாமத்தை
 யுடையவனை, சொல்லும் பொருளும் இறந்த சுடனா - சொல்லையும்
 பொருளையும் கடந்த சோதியை, நெல்லி கனியை - நெல்லிப்பழ
 ததை, தேனை - தேனை, பாலை - பால், நிறை இன் அமுதை - நிறை
 நத இனிய அமிரத்ததை, அமுதின்கவையை - அமிரத்ததின்
 கவையை, என் பொல்லாமணியைப்புணாந்த - எனது தொளைப
 டாமணியைச் சோகது-புல்லி புணாவது-நெருங்கித்தழுவுவது, என்
 று கொலோ - என்றோ, எ - று.

(க - னா.) பிரமனும், திருமாலும், இந்திரனும் புகழுகின்ற
 திருநாமங்களை யுடையவனும், சொற்பொருள்களைக் கடந்தவனும்,
 அமுது முதலியவற்றின் கவையாயுள்ளவனும் ஆகிய சிவபெருமானை
 நெருங்கித் தழுவுவது எந்நாளோ எனபதாம்.

(வி - னா.) சொல்லும்பொருளு மிறத்தலாவது - சொல்லுக்
 கும் பொருளுக்கும் எட்டாது நிறறல. (ச)

நிகழத்திகழும்புமுடியுங்
 காண்பானகீழ்மேலயனுமாலு
 மகழப்பறந்துங்காணமாட்டா
 வமமானிமமநிலமுழுது
 நிகழப்பணிகொண்டென்னையாடகொண
 டாவாவென நரீரமையெல்லாம
 புகழப்பெறுவதெனறுகொல்லோவென
 பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - னா) திகழத் திகழும் - மிகவும் விளங்குகின்ற, அடியும் முடியும் காண்பான் - அடியையும் முடியையும் காணும்பொருட்டு, கீழ் மேல் - மேலும் மேலும், மாலும் அயனும் - திருமாலும் பிரமனும், அகழ் பறந்தம் - அகழ்ந்தும் பறந்தும், காணமாட்டா - காணவொண்ணாத, அமமான் - அந்தப்பெரியோன், இ - இந்த, மாநிலம் முழுதும் - பூரி முழுதும், நிகழ - விளங்க, பணிகொண்டு - அடிமை கொண்டு, என்னை ஆட்கொண்டு - என்னை ஆட்கொண்டருளி, ஆவா என்ற-ஓயோவென்றிராதனை, நீர்மையெல்லாம் - குணங்களெல்லா பறவையும், புகழ்பெறுவது-புகழ்க்கிடைப்பது, என்று கொல்லோ-எந்நாளோ, என் பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே - எனது தொளைபடா மணியைச் சேர்த்து, எ - று.

(க - னா) பிரமவிட்டுணுக்களால் காணப்படாத சிவபெருமான இடவுலகமுழுதும் விளங்கும்படி யென்னையாட்கொண்ட குணங்களெல்லாவறவறையும் நான் புகழ்ப், பெறுவது எந்நாளோ என பதாம்.

(வி - னா.) காண்பான் - பானீற்றுச்செயவெனெச்சம். அகழ் தல் - தோண்டிதல், நீர்மை - குணம். (ரு)

பரிந்துவருபுரமானதம்

பண்டையடிபேற்கருள்செய்யப்

புரிந்துபோந்துபெருமாளிலத்தி

அருமாலுற்றேனென்றென்று

சொரிந்தகண்ணீர்சொரியவுண்ணீ

ருளோ மஞ்சிலாப்பவுகந்தன்பாய்ப்

புரிந்துநிற்பதென்றுகொல்லோவென்

பொல்லாமணியைப்புணாந்தே.

(ப - னா.) பரிந்து வந்து - விரும்பி வந்து, பண்டே - முன்பே, அடியேற்கு - அடியேனுக்கு, பாம ஆந்தம் அருள்செய்ய - மேலான இன்பத்தை அருள் செய்ய, பிரிந்து போந்து - பிரிந்து வந்து, பெரு மா நிலத்தில - பெரிய நிலவுலகத்தில், அருமால் உற்றேன என்று என்று - அருமையாகிய மயக்கத்தை யடைந்தேன்

என்று சொல்லி, சொரிந்த கண்ணீர் சொரிய - பொழிந்த கண்ணீர் பொழிந்தபடியே யிருக்க, உன் நீர் - மனத்தனபினுல, உரோமம் சிலிப்ப - மயிர் சிலிர்க்க, அன்பாய உகந்து - அன்புருவாய் விரும்பி, என் பொலலாமணியைப் புணர்து - என் தொலைபடாத மாணிக்கத் தைச் சோந்த, புரிந்த நிற்பது - விசுவசித்த நிற்பது, என்று கொ லோ - என்றோ, எ - று.

(க - னா) இறைவன் விரும்பி வந்து முன்னமே யெனக்குப் பேரின்பதையருள்செய்ய அதனைப் பிழந்து இவவுலகில் வந்து பெரிய மயக்கத்தை யடைந்தேனென்று கண்ணீரொழுவும, மயிர் சிலிப்பவும், அன்பு கொண்டு அவவிறைவனை நான் விரும்பி நிற்பது எந்நாளோ என்பதாம்.

(வி - னா.) பரிதல் - விரும்புதல். புரிதல் - விரும்புதல். மால் - மயக்கம். (௬)

நினையப்பிறருக்கரியநெருப்பை

நீனாக்காலிலனைவிசுமபைத்

தனையொப்பாராயிலலாததனியை

நோக்கித்தழைத்துத்தழுத்தகண்டப

கனையக்கண்ணீரருவிபாயக

கையுங்கூப்பிக்கடிமலராற

புனையப்பெறுவதெனறுகொல்லோவென

பொல்லாமணியைப்புணராதே.

(ப - னா.) பிறருக்கு - பிறருக்கு, நினைய அரிய நெருப்பை - நினைதற்கரிய நெருப்பினை, நீனா - நீனா, கால - காலறை, நிலனை - மண்ணை, விசும்பை-விண்ணை, தன்னை ஒப்பானா இல்லா தனியை-தன்னை நிகர்ப்பவனாயில்லாத தனிமைப்பொருளை, நோக்கி-விரும்பி, தழைத்து - களித்து, தழுத்த - தழுதழுத்த, கண்டம் கனைய - கண்டம் கனைத்தலுண்டாக, கண்ணீர் அருவிபாய - கண்ணீரானது அரு விபோல்பாயாகிறது, கையும கூப்பி - கைகளையும் குவித்து, கடி மலரால் - மணமுள்ள மலர்களால், புனையப்பெறுவது-அலங்கரிக்கப் பெறுவது, என்று கொல்லோ - எந்நாளோ, என் பொல்லாமணியைப் புணர்ந்து-என் தொலைபடாத மாணிக்கத்தைச் சோந்து, எ - று.

(க-நா.) இறைவனைநோக்கித் தழுதழுக்கதணடம் கனைததல்
கண்ணீருவிபாயதல் முதலிய குறிகளோடு நின்று மலரால் அலங்க
ரிக்கப்பெறுவது எந்நாளோ என்பதாம்.

(வி - நா.) கால் - காற்று. விசம்பு - ஆகாயம். (எ)

நெக்குநெக்குளருநகியுருகி
நின்றுமிருநதுங்கிடநதுமெழுந்து
நகருமழுதுந்தொழுதுமவாழ்த்தி
நானுவிகத்தாறகூததுநவிறறிச
செக்காபோலுநதிருமேனித்
திகழநோக்கிச்சிலிரிசிலிரிததுப
புக்குநிற்பதென்றுகொல்லோவென
பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - நா.) நெக்கு நெக்கு - நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து, உள் உருகி
யிருக்கி நின்று - மனமுருகி யுருகி நின்று, இருந்தம் - இருந்தம்,
புடந்தம் - படுத்தம், எழுந்தம் - எழுந்தம், நக்கும - சிரித்தம்,
அழுதம் - அழுதம், தொழுதம் - வணங்கியும், வாழ்த்தி - துதி
த்து, நானுவிகத்தால் - பலவகையாக, கூதது நவிறறி - கூததாடு
தல் செய்தது, செக்கர் போலும் திருமேனி-செவ்வானம்போலுந திரு
மேனி, திகழ நோக்கி - விளங்கப்பார்த்தது, சிலிரி சிலிரித்தது - சிலிரி
சிலிரித்து, புக்கு நிற்பது - புருத்தது நிற்பது, என்று கொலோ - எந்
நாளோ, என் பொல்லாமணியைப் புணர்ந்தது - என் தொனையாத மா
ணிக்கததைச் சோந்து, எ - று.

(க - நா.) இறைவனது திருமேனியை நோக்கி மனநெகிழ்
ச்சி, உள்ளுருகுதல் முதலிய குணங்களைப் பெற்று அவனைச் சரண
டைந்து நிற்பது எந்நாளோ என்பதாம்.

(வி - நா.) இருத்தல் - உட்காந்திருத்தல். நகுதல் - சிரித்
தல். நவிறறல் - செய்தல். (அ)

தாதாய்முவேமுலகுக்குந்
தாயேநாயேனறையாண்ட

பேதாயபிறவிப்பிணிக்கோமருந்தே
பெருந்தேன்பில்கவெப்போது
மேதாமணியேயென்றென்றேததி
யிரவுமபகலுமெழிலாரபாதம்
போதாய்ந்தனைவதென்றுகொல்லோவென்
பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - னா.) மூவேழை உலகுகும் - மூவேழைமூலங்களுக்கும், தா
'தாய் - தந்தையே, தாயே - தாயே, நாயேன தன்னை யாண்டபே
தாய, நாயினேனை ஆண்டருளின அறிவிலீ, பிறவிப்பிணிகு ஓர்
மருந்தே - பிறவி நோய்க்கு ஒப்பற்ற மருந்தே, பெருந்தேன்பில்க -
பெருந்தேன்சிந்த, எப்போதும் - எப்பொழுதும், மேதா மணியே -
ஞான மணியே, என்றென்று வத்தி - என்று சொல்லித் துதித்தது,
இரவுமபகலும் - இரவிலும் பகலிலும், எழில ஆர்-அதிக நிறைந்த,
பாதம் போது - திருவடித்தாமரைமலரை, ஆய்ந்த - ஆராய்ந்து, அணை
வது - அணுகப்பெறுவது, என்று கொலோ - எந்நாளோ, எனபொ
ல்லாமணியைப் புணர்ந்து - என் தொலோபடாத மாணிக்கத்தைச்
சேர்ந்து, எ - று.

(க - னா.) மூவேழைவுக்கும் தந்தை தாயாயிருப்பவனே,
நாயேனை யாண்டவனே, பிறவிப்பிணிகு மருந்தே, அறிவுருவாகிய
மாணிக்கமே என்று துதித்து இரவும பகலும் இறைவனது திருவடித்
தாமரையை நான் அணுகுவது எந்நாளோ என்பதாம்.

(வி - னா.) தாதை என்பது ஈறுகிரிந்த வினையாயிற்று. மே
தாமணி. வடதுன் முடிபு. (கூ)

காப்பாய்ப்படைப்பாய்கரப்பாய்முழுதுங்
கண்ணாவிசுமபினவிண்ணோக்கெல்லா
மூப்பாய்மூவாமுதலாய்கின்ற
முகவாமுன்னேயென்னையாண்ட
பார்ப்பானேயெம்பரமாவென்று
பாடிப்பாடிப்பணிந்துபாதப்
பூப்போதனைவதென்றுகொல்லோவென்
பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - னா) முழுதும் - எல்லாகுறையும், காப்பாய் - காவல் செய்வாய், படைப்பாய் - உண்டாக்குவாய், கரப்பாய் - மறைப்பாய், கண் ஆர்விசம்பின் - இடம் நிறைந்த ஆகாயத்திலுள்ள, விண்ணோ கரு எல்லாம் - விண்ணுலகத்தாக்கெல்லாம், மூப்பாய் - முதியோ னே, மூவா முதல் ஆய் நின்ற முதலவா - முதிராத முதலாகி நிலை பெற்ற முதலவனே, முன்னே என்னை ஆண்ட - முன்னே என்னை ஆண்டருளின, பார்ப்பானே - கேட்கியனே, எம் பரமா என்று - எம் பரமனேயென்று, பாடி பாடி - பாடிப்பாடி, பணிந்து - வணங்கி, பாதம் - திருவடியாகிய, பூ - அழகாகிய, போது - தாமனாமலனா அணைவது-அடையப்பெறுவது, என்று கொல்லோ - என்றோ, என் பொலலாமணியைப் புணர்ந்து-என தொலைபடாத மாணிக்கத்தைச் சோந்து, ஏ - று.

(க - னா.) காப்பவனே முதலிய சொற்களால் உன்னைத் துதித்து வணங்கி உன் திருவடித்தாமரை மலரை நான் அடையப்பெறுவது எந்நாளோ என்பதாம்.

(வி - னா.) கரசுதல் - மறைத்தல். அது இவரு சங்கரத்தை யுணர்த்திற்று. கண் - பெருமையுமாம். (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழாப்பத்து.

முத்தியுபாயம்.

ஆசிரியவீருத்தம்.

தீநீச்சிற்றம்பலம்.

பாரொடுவின்னாய்ப்பரந்தவெம்பரனே

பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்

சீரொடுபொலிவாய்சிவபுரத்தரசே

திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே

யாரொடுநோகேனாககெடுத்துரைக்கே

ஆண்டநீயருளிலையானால்

வராகடலுலகில்வாழ்கிலேன்கண்டாய்

வருகவென்றருள்புரியாயே.

(ப - னா.) பாரொடு வின் ஆப் - பூமியோடு ஆகாயமாகி, பா
ந்த - பரவிய, எம்பரனே - எமது மேலோனே, நான் - யான், மற்ற
பற்று இலேன் - வேறு பற்றுடைய னல்லேன், சீரொடு பொலி
வாய் - சிறப்போடு கூடி விளங்குவோனே, சிவ புரத்த அரசே - சிவ
புரத்துக்கு வேந்தனே, திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்
பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, யாரொடு நோ
கேன் - யாரோடு சொல்லி கொடுத்துகொள்வேன், ஆர்க்கு எடுத்து
உரைக்கேன் - யாருக்கு எடுத்துச் சொல்லுவேன், ஆண்ட நீ - என்னை
ஆண்டருளின நீயே, அருளிலையானால் - அருள் செய்திலையாயின்,
வராகடல் உலகில்-நெடிய கடல் சூழ்ந்த உலகத்தில், வாழ்கிலேன்-
வாழ்கில்லேன், வருக என்று-வருகவென்று, அருள்புரியாய் - அருள்
செய்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உன்னைப் பற்றி வேறொருபற்றில்லை, நீ யென்னை யாண்டருளாவிடின், நான் யாரோடு சொல்லி கோவேன, இவ்வுலகின் வாழ்கிலேன் எனனை வாவென்றழைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) பா - பூமி. விண - ஆகாயம். வார - நீட்சி. (௧)

வமபனேன்றன்னையாண்டமாமணியே

மற்றுநான்பற்றிலேன்கண்டா

யுமபருமறியாவொருவனையிருவாக்

குணாவிறந்துலா முடுருவுந்

செமபெருமானேசிவபுரத்தரசே

திருப்பெருந்துறையுறையிவனே

யெமபெருமானேயெனனையாள்வானே

யெனனைநீகூவிக்கொண்டருளே.

(ப - னா.) வம்பனேன் தனனை - வம்பனாகிய என்னை, ஆண்ட - ஆண்டருளின, மா மணியே - மாணிக்கமே, நான் - யான், மற்று பற்று இலேன் - வேறொருபற்று முகையேனல்லேன், உம்பரும் அறியா ஒருவனே - தேவரு மறியாத ஒப்பற்றவனே, இருவாககு - பிரம விட்டுணுகளாகிய இருவருக்கும், உணாவு இறந்து - அவாக ளது அறிவைக்கடந்து, உலகம் ஊடுருவும் - எல்லா வுலகங்களையும் ஊடுருவிச் சென்ற, செமபெருமானே - செவ்விய பெருமானே, சிவ புரத்த அரசே - சிவ புரத்துக்கு வேந்தனே, திருப்பெருந்துறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, எம்பெருமானே - எம்பெருமானே, எனனை ஆள்வானே - என்னை யாள்வானே, என்னை - அடியேனை, நீ கூவிக்கொண்டருள் - நீ கூவிப் பணிகொண்டருள்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உன்னையற்றி வேறொருபற்றில்லை, ஆதலால் எனனை நீ கூவிக்கொண்டருளவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) வம்பன் - வீணன். உம்பர் - தேவா. இருவர் - அரி பிரமர்.

பாடிமாலபுகமும்பாதமேயலலாற்
 பற்றுநாநமற்றிலேன்கண்டாய்
 தேடிநீயாண்டாய்சிவபுரத்தாசே
 திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
 யூடுவதுன்னோடுவப்பதுமுனை
 யுணர்த்துவதுனக்கெனக்குறுதி
 வாடினேனிக்குவாழ்கிலேன்கண்டாய்
 வருகவென்றருளபுரியாயே.

(ப - னா.) மால் - திருமால், பாடிபுகமும் - பாடிப்புழும்படி யான, பாதம் வ அல்லால் - உன் திருடியேய யன்றி, நாந - யான் மற்ற பற்று இலேன் - வேறொருபறறையுடையேனல்லேன், தேடி நீ ஆண்டாய் - (அங்ஙனம் பற்றிலாத என்னை) தேடி வருது நீயே ஆண்டருளினே, சிவபுரத்தாசே - சிவபுரத்தாகரு வேந்தனே, திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையில் எழுகருளிய சிவபெருமானே, ஊடுவது உன்னோடு - யான் பிணங்குவது உன்னோடே, உவப்பதும் உன்னை - யான் உவப்பதும் உன்னையே, உணர்த்துவதும் உனக்கு - யான் விண்ணப்பம் செயவதும் உனக்கே, எனக்கு உறுதி வாடினேன் - எனக்கு உறுதிப்பொருளினின்றும் விடுபட்டுவாடினேன், இங்குவாழ்கிலேன் - இவ்விடத்தாழ்கிலேன், வருக என்று - வருகவென்று, அருள் புரியாய் - அருள் செய்வாயாக, ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உன்னை யன்றி வேறொருபற்றில்லை, இவ்வுலகில் வாழ்கிலேன், என்னை நீ வாவென்றழைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) ஊடுதல் - பிணங்குதல் - உவத்தல் - விரும்புதல்.

வல்லைவாளாக்கர்புரமெரித்தானே
 மற்றநாநபற்றிலேன்கண்டாய்
 தில்லைவாழ்குத்தாசிவபுரத்தாசே
 திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே

யெல்லேமுவுலகுமுருவியன்றிருவர்
காணுநாளா தியீநினமை
வல்லையாவளாந்தாயவாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே.

(ப - னா.) வல்லை - வினாவில், வாள் அரக்கர் - வாட்டையரா கிய அரக்கரது, புரம் எரித்தானே-மூப்புரங்களை எரித்தவனே, நான்- யான், மற்ற பற்று இலேன - வேறொருபற்று முடையேனல்லேன, திலலை வாழ் கூத்தா - தில்லையில் வாழ்கின்ற கூத்தப்பிரானே, சிவ புரதது அரசே - சிவபுரததுக்கு வேந்தனே, திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையில் வாழ்கின்ற சிவபெருமானே, மூவுல கும் எல்லை உருவி - மூன்றுலகத்தையும எல்லை கடந்து, அன்று-அக் காலத்தில, இருவா காணும் நான்-பிரம விஷ்ணுக்கள் காணப் புகுந்த நாளில, ஆகி ஈறு இன்மை - முதலிறதியினமையில், வல்லையாய் - சமாததனாகி, வளார்தாய - வளார்தவனே, வாழ்கிலேன - வாழ்கில் லேன, வருக என்று - வருகவென்று, அருள்புரியாய் - அருள்புரி வாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உன்னையன்றி வேறொருபற்றில்லை, இவ்வுலகில வாழ்கிலேன், என னை நீ வாவென்றழைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) வல்லை - வினாவு. எல்லை - வரம்பு. அரக்கராவா - வித்துனமாலி, தாருகாட்சன், கமலாட்சன் முதலிய திரிபுரா தியாகன்.

பண்ணினேர்மொழியாள் பங்கநீயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
திண்ணமேயாண்டாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறையிவனே
யெண்ணமேயுடலவாய்மூக்கொடுசெவிகண்
ணென்றிவைநின கணைவைத்து
மண்ணின்மேலடியேன்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே.

(ப - னா.) பண்ணின் - பண்களினும், வா - அழகாகிய, மொ ழியாள் - மொழியையுடையவளாகிய உமாதேவியின், பங்க - பங்க

னே, நீ அல்லால் - நீயன்றி, நான் - யான், மற்று பற்று இலேன் - வேறொரு பற்றுடையேனல்லேன், திண்ணமே ஆண்டாய - உண்மையாகவே ஆண்டருளினே, சிவபூத்து அரட்சே - சிவபூத்தாகு வேந்தனே, திருப்பெருந்தறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்தறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, எண்ணம் - எவது நினைப்பு, உடல் - உடம்பு, வாய் - வாய், மூக்கொடு - நாசியோடு, செவிகண் - செவிகண் கண்கள், என்ற இவை - என்று சொல்லப்பட்ட இவைகளை, நின் கண் எ வைத்தது-உணரிடத்தே வைத்தது, மண்ணின் மேல் - மண்ணுலகினமீது, அடியேன் வாழ்கிலேன் - அடியேன் வாழ்கிலேன, வருக என்று - வருகவென்று அருள புரியாய் - அருள செய்வாயாக, ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்தறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உன்னையன்றி வேறொரு பற்றிலலை. இவ்வுலகில் வாழ்கிலேன், எனனை நீ வாவென் றழைத்துக்கொள்ளவேண்டாமெ என்பதாம்.

(வி - னா) திண்ணம் - உண்மை. என்ற இவையென்பது என்றிவையென ஈறு தொகுத்தலாயிற்று. (௫)

பஞ்சினமெல்லடியான்பங்கநீயல்லாற்
பற்றுநானமற்றிலேன்கண்டாய்
செஞ்செவையாண்டாய்சிவபூதகரசே
திருப்பெருந்தறையுறைசிவனே
பஞ்சினேனானேனெனநீயளித்த
வருளினேமருளினுமறந்த
வஞ்சனேனிங்குவாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருளபுரியாயே.

(ப - னா) பஞ்சின் - பஞ்சினும், மெல - மென்மையாகிய, அடியாள் - பாதங்களையுடையாளாகிய உமாதேவியின், பங்க - பங்கனே, நீ அல்லால்-உன்னையன்றி, நான்-யான், மற்று பற்று இலேன்- வேறொரு பற்றுடையேனல்லேன், செஞ்செவே ஆண்டாய - மிகவுஞ் செம்மையாகவே எனனை ஆண்டருளினே, சிவபூத்தது அரட்சே - சிவபூத்ததுக்கு அரட்சே, திருப்பெருந்தறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்தறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, நாயேன் அஞ்சி

னேன் - நாயினேன் பயந்தேன், நீ ஆண்டு அளித்த அருளினை - நீ என்னை ஆண்டருளின பரமகிருபையை, மருளிஞல் மறந்த - மதி மயக்கத்தால் மறந்த, வஞ்சனேன் - உஞ்சக்கூகிய நான், இவரு வாழ்கிலேன் - இவ்வுலகத்தில் வாழ்கில்லேன், வருக என்று - வருக வென்று, அருள்புரியாய் - அருள்செய்வாயாக, ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உன்னையன்றி வேறொருபற்றிலை, இவவுலகில் வாழ்கிலேன், என்னை நீ வாவென்றழைத்தக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) பஞ்சின் - பஞ்சுபோல எனினுமாம். மருள் - மயக்கம். (சு)

பரிதிவாழொளியாய்பாதமேயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன் கண்டாய்
திருவுயர்கோலசசிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
கருணையேநோக்கிக்கசிக்துளமுருகிக்
கலந்துநானவாழுமாறறியா
மருளனே னுலகில்வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே.

(ப - னா) பரிதி காழ் ஒளியாய் - பொன்போலும் ஒளியையுடையவனே, பாதமே அல்லால் - உன் பாதமேயன்றி, நான் - யான், மற்று'பற்று இலேன் - வேறொரு பற்றுடையோனல்லேன், திரு உயர் - செல்வத்தாற் சிறந்த, கோலம் - அழகாகிய, சிவபுரத்து அரசே - சிவபுரத்துக்கு வேந்தனே, திருப்பெருந்துறை உறை சிகனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, கருணையே நோக்கி - உன் கருணையையே நோக்கி, உள்ளம் கசிந்து உருகி-மனம் கசிந்தருகி, உலந்து - (திருவோலகத்தில்) கூடி, வாழும் ஆறு அறியா - வாழும்விதத்தை யறியாத, மருளனேன் நான் - மருட்சியையுடையேனாகிய நான், உலகில் - உலகத்தில், வாழ்கிலேன் - வாழ்கிலேனே, வருக என்று - வருகவென்று, அருள் புரியாய் - அருள் செய்வாயாக, ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்தறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உன்னையன்றி வேறொரு பற்றிலலை, உன் கருணையையே நினைந்து மனங்கொடுத்துருகிக் கலந்தவாறும் வழியறியாத மருளனேன் இவ் வுலகில காழ்கிலேன், என்னை நீ காவென நன்முத்துக்கொண்டருள் வேண்டுமென என்பதாம்.

(வி - னா.) பரிதி - சூரியன் எனினுமாம், திரு - செல்வம். கோலம் - அழகு. (எ)

பந்தனைவிரலாள் பங்கநீயல்லாற
பறறுநான் மற்றிலேனகண்டாய்
செத்தழலபோலவாய்சிவபுரத்தாசே
திருப்பெருந்தறையுறைசிவனே
யந்தமில்முதேயருமபெருமபொருளே
யாரமுதேயடியேனை
வந்துயவரண்டாய்வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென்றருளபுரியாயே.

(ப - னா.) பந்து அனை விரலாள் - பந்துபொருந்திய விர லினையுடையாளாகிய உமாதேவியின், பங்க - பங்கனே, நீ அல்லால்- நீயன்றி, நான் - யான், மறறு பற்று இலேன் - வேறோ பறறுடையேனாலேன, செத்தழல் போலவாய் - செம்மையாகிய நெருப்புப் போலபவனே, சிவபுரத்த அாசே - சிவபுரத்துக்கு வேந்தனே, திரு ப்பெருந்தறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்தறையி லெழுந்தரு ளிய சிவபெருமானே, அந்தம இல் - முடிவில்லாத, அமுதே-அமிர தமே, அரு பெரு பொருளே - அரிய பெரியபொருளே, ஆர் அமு தே - அரிய அமிர்தமே, வந்து - நீயே வந்து, அடியேனை - அடியனேனை, உய்ய - உய்யுமபடி, ஆண்டாய் - ஆண்டருளினே, வாழ்கி லேன - இவ்வுலகிலேன, வருக என்று - வருகவென்று, அருள் புரியாய் - அருள் செய்யாய், எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்தறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உன்னையன்றி வேறொரு பற்றிலலை, இவ்வுலகில வாழ்கிலேன், என்னை நீ காவென் நன்முத்துக்கொள்ளவேண்டுமென என்பதாம்.

(வி - னா.) பந்து - திட்டியெனினுமாம். உய்யவென்பத உயவென நின்றத, இடைக்குறை. (அ)

பாவநாசாவுள் பாதமேயலலாற்
 பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
 தேவாதந்தேவேசிவபுரத்தரசே
 திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
 மூவுலகுருவவிருவாகிழ்மேலாய்
 முழங்கழலாய்கிமிர்ந்தானே
 மாவுரியானேவாழ்கிலேன்கண்டாய்
 வருகவென்றருள்புரியாயே.

ப - னா.) பாவநாசா-பாபநாசனே, உன் பாதம் எ அல்லால் - உன் திருவடியேயன்றி, நான் - யான், மற்ற பற்று இலேன - வேறொருபறதும் உடையேனல்லேன், தேவா தேவே - தேவாக்கும் தேவனே, சிவபுரத்து அரசே - சிவபுரத்துக்கு வேந்தனே, திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே-திருப்பெருந்துறையிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, மூவுலகு உருவ - மூன்றுலகுகளும் ஊடுருவும்படி, இருவர் - பிரம் விட்டுணுகுகணாகிய இருவரும், கீழ் மேல் ஆ-ஈழமமேலுமாக, முழங்கு - ஒலிக்கின்ற, அழல் ஆய் - தீயுருவாகி, நிமிர்ந்தானே - வளராதவனே, மா உரியானே - யானைத்தோலையுடையவனே, வாழ்கிலேன் - இங்கு வாழ்கிலேன், வருக என்று-வருகவென்று, அருள்புரியாய் - அருள் செய்வாயாக, ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உன் னையன்றி வேறொருபற்றிலலை. இவ்வுலகிலவாழ்கிலேன், என்னை நீ வாவென்றழைத்துக்கொன்னவேண்டுமெனப்பதாம்.

(வி - னா.) பாவநாசன் - பாவங்களை நசிக்கப்பண்ணுவான். மா - புவி யெனினுமாம். யானையாவது, கயாசுரனென்னுமசுரன்.(க)

பழுதிறொல்புகழாள்பங்கரீடில்லாற்
 பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
 செழுமதியணிந்தாய்சிவபுரத்தரசே
 திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே

தொழுவனோபிறரைததுதிப்பனோவெனக்கோர்
துணையெனநினைவனோசொல்லாய்
மழவிடையானேவாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றாள்புரியாயே.

(ப - னா) பழுது இல் - பழுதற்ற, தொல் - பழமையாகிய, புகழான் - புகழையுடையவாகிய உமாதேவியின், பங்க-பங்கனே, நீ அல்லால் - நீ யன்றி, நான் - யான, மற்று பற்று இலேன - வேறொருபற்று முடையெனவலேன், செழுமதி அணிந்தாய்-செழுமையாகிய பிறையை யணிந்தகடீன், சிவபுரத்த அரேசே - 'சிவபுரத்தக்கு வேந்தனே, திருப்பெருந்துறை உறைசிவனே-திருப்பெருந்துறையிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, பிறரை-தயலானா, தொழுவனோ-வணங்குவேனோ, துதிப்பனோ - நுதிப்பேனோ, எனக்கு ஓர் துணை என நினைகனோ - எனக்கொருதுணையென்று நினைப்பேனோ, சொல்லாய் - சொல்லாய, மழவுடையானே - இளமையாகிய இடபவாக நதையுடையகனே, வாழ்கிலேன் - இவருவாழ்கில்லேன், வருக என்று-வருகவென்று, அருள் புரியாய் - அருள்செய்வாயாக, ஏ - று.

க - னா) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உணையென்றி வேறொருபற்றிலலை, இவவுலகிலகாழ்கிலேன, என்னை நீ வாவென்றழைத்துக் கொள்ளவேண்டும் எனபதாம்.

(வி - னா.) மதி - சந்திரன். அது இங்குப்பிறைக்காயிற்று. மழவு - இளமை, (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருட்பத்து.

மகாமாயாசத்தி.

ஆசிரியவிருததம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோதியேசுடரோருமொளிவிளக்கே
 சுரிசுழற்பணைமுலைமடங்கை
 பாதியேபரனேபாலகொள்வெண்ணீற்றாய்
 பங்கயத்கயனுமாலறியா
 நீதியேசெல்வத்திருப்பெருதுறையி
 னிறைமலாகருந்தமேவியசி
 ராதியேபடியேனாதரித்தழைத்தா
 லதெந்துவேபென்றநளாயே.

(ப - னா.) சோதியே - சோதியே, சுடரே - சுடரே, சூழ் ஒளி
 விளக்கே - சூழ்த்த ஒளியையுடைய விளக்கே, சுரி சூழல் - சுரித்த
 கடந்தலையும், பணை முலை - பருத்த தனக்களையும் உடைய, மடந்தை -
 உமாதேவியின், பாதியே - பாசனே, பரனே - மேலானவனே, பால்
 கொள் - பாலினது நிறத்தைக்கொண்ட, வெள்ளீற்றாய் - திருநெண்
 ணீற்றையுடையவனே, பங்கயத்து அயனும் - தாமதமானவனாய்
 மாகவுடைய பிரமணம், மாலும் - திருமாலும், அறியா - அறியவொண்
 னாத, நீதியே - நீதிவானே, செல்வம் - செல்வப்பெருக்குள்ள, திரு
 ப்பெருதுறையில - திருப்பெருதுறையின்கண், நிறை மலர் - நிறை
 ந்த மலர்களையுடைய, குருத்தம் - குருத்தமரத்தை, மேவிய - பெரு
 ந்திய, சீர - சிறப்பமைந்த, ஆதியே - முதல்வனே, அடியேன் -
 அடியனேன், ஆசரித்து அழைத்தால் - அன்பு செய்து அழைத்தால் -
 அதெந்துவே என்று அருளாய் - அஞ்சற்கவென்று அருள் செயவா
 யாக, ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருத்தறை யிறைவனே, அடியேன் விரும்பியழைத்தால் அஞ்சாதேயென நருன்செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) சரிசூழல் - சுழற்சியையுடைய கூந்தல். பனைத்தல் - பருத்தல். அயனும் என்ற வும்மையை மாலுக்கும் கூட்டிக். அதெனது - யதெனது என்பதன மருஉ - இது அஞ்சாதே யென்னும் பொருளது. எனன - யா, என்றாப்பினு மமையும். (க)

நிருத்தனே நிமலாநீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்ணுளோரபிரானே
யொருத்தனையுனை யொலமிட்டலறி
யுலகெலாநதேடியுங்காணேன்
நிருத்தமாமபொய்கைத்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலாககுருத்தமேவியசீ
ரருத்தனையடியேனாதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே.

(ப - னா) நிருத்தனே - கூத்தப்பிரானே, நிமலா - நிமலனே, நீற்றனே - திருவெண்ணீறறை யுடையானே, நெற்றிக்கண்ணனே - நெற்றிக்கண்ணே யுடையானே, விண்ணுளோர் பிரானே - தேவர் பெருமானே, ஒருத்தனே - ஒப்பறவனே, உன்னை ஒலமிட்டு - உனக்கு முறையிட்டு, அலறி - அலறா நின்ற, உலகு எல்லாம் - உலக முழுதும், தேடியும் - தேடியும், காணேன் - காண்கிலேன், திருத்தம் ஆம் பொய்கை - திருத்தமாகிய பொய்கையை யுடைய, திருப்பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறையின்கண், செழு மலா - செழுமையாகிய மலாகளையுடைய, குருத்தம் - குருத்தமாததை, மேவிய - பொருந்திய, சீர் - சிறப்பமைந்த, அருத்தனே - செவ்வனே, அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால் - தொண்டனாகிய யான் அன்புசெய்து அழைத்தால், அதெந்துவே என்று - அஞ்சுக என்று, அருளாய் - அருள் செய்வாயாக, எ - று.

(க - னா) திருப்பெருத்துறை யிறைவனே, அடியேன் விரும்பியழைத்தால் அஞ்சாதேயென நருன்செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) நிருத்தம் - கூத்தம். நிமலன் - மலரகிதன். அருத்தம் - செவ்வம்.

எவகணையகனையென்னுயிர்த்தலைவா
வேலவாரகுழவிமாரிருவா
தவகணையகனேதகநற்காமன்
றனதுடறழமெழவிழித்த
செவகணையகனேதிருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலாககுருந்தமேவியசி
ரவகணைவடியேனாதரித்தழைத்தா
லதெருதுவேயென்றருளாயே.

(ப - னா.) எவகள் நாயகனே - எவகள் நாதனே, என் உயிர்த்
தலைவனே - என ஆன்மநாயகனே, ஏலம - மயிர்ச்சாந்தணிந்த, வாரா-
நீண்ட, குழவிமார இருவா தவகன - கூந்தலையுடையவராகிய இர
ண்டு தேவிமாக்கும், நாயகனே - நாதனே, தகக - தகுதியாகிய,
நல - அழகமைந்த, காமன தன்னு உடல் - மன்மதனது உடம்பு,
ரீறு எழ - துகளா யெழும்படி, விழித்த - திறந்த, செவகண் - செம
மையாகிய நெருப்புக்கண்ணையுடைய, நாயகனே - தலைவனே, திருப்
பெருந்துறையில - திருப்பெருந்துறையின்கண், செழுமலர் - செழு
மையாகிய மலாகளையுடைய, குருந்தம் - குருந்தமரத்தை, மேவிய -
பொருந்திய, சீ - சிறப்பமைந்த, அம கண்ணு - கிருபைக்கண்ணனே,
அடியேன் - அடியனேன், ஆதரித்து அழைத்தால் - அன்புசெய்து
அழைத்தால், அதெருதுவே என்று அருளாய் - அஞ்சறகவென்று
அருள் செயவாயாக, எ - று.

• (க - னா.) திருப்பெருந்துறையிறைவனே, அடியேன் விரும்பி
யழைத்தால் அஞ்சாதேயென்றருள்செய்யவேண்டும் என்ப
தாம்.

(வி - னா) ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து. இருவா - கங்கையும் மலை
மங்கையும். நெருப்புக்கண்ணுதலால் செவகண் என்றார். (௩)

கமலநானமுநனுங்காரமுநினிறத்துங்
கண்ணனுந்நுதற்கரிப
விமலனையெமகருவெளிப்படாயென்ன
வியனறழவெளிப்பட்டவெந்தாய்

திமிலநான்மறைசோதிருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலாக்குருந்தமேவியசீ
ரமலனையடியேனாதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே.

(ப - னா.) கமலம் - தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற, நான்மூக
னும் - சதாமுகனும், காமுகில் நிறத்து கண்ணனும் - காகாசல
மேகநிறத்தையுடைய திருமாலும், கண்ணுதற்கு அரிய - உடைதற
கரிய, விமலனே - மலரகிதனே, எமக்கு வெளிப்படாய என்ன -
எம்பொருட்டு வெளிப்படுவாயாகவென்று வேண்ட, வியாச தழல் -
பெரிய அழலுருவாகி, வெளிப்பட்ட - வெளியான, எந்தாய - எந
தையே, திமிலம் - பேரொலியையுடைய, நான்மறைசோ - காண்கு
வேதவகனும் கூடிய, திருப்பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறை
யின்கண், செழுமலா - செழுமையாகிய மலாகளையுடைய, குருந்தம
மேவிய - குருந்தமரத்தை மேவிய, சா - சிறப்பமைந்த, அமலனே -
மலமுததனே, அடியேன் - அடியனேன், ஆதரித்து அழைத்தால் -
அன்புசெய்து அழைத்தால், அதெந்துவே என்று-அஞ்சற்கவென்று,
அருளாய் - அருள்செய்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறை யிறைவனே, அடியேன் விரும்
பியழைத்தால் அஞ்சாதேயென நருள்செய்யவேண்டும் எனபதாம்.

(வி - னா.) விமலன் என்பதில் வி எதிர்மறையாய இன்மைப்
பொருள் தரும் உபசருக்கம்.

துடிகொணேரிடையாள்சரிசுழன்மடநதை

துணைமுலைக்கண்கடோய்சுவடு

பொடிகொள்வான்றழவிற்புள்ளிபோலிரண்டு

பொங்கொளிதங்குமாற்பினனே

செடிகொள்வானபொழிலஞ்ஞத்திருப்பெருந்துறையிற்

செழுமலாக்குருந்தமேவியசீ

ரடிகளையடியேனாதரித்தழைத்தா

லதெந்துவேயென்றருளாயே.

(ப - னா.) துடிகொள் - உடுகையின் உருவமைத்த, நேர் இடையான் - நேரிய இடையையுடையவனாகிய, சுரி குழல் மடந்தை - சுரிந்த கூர்தலையுடைய உமாதேவியின், துணை - இரண்டாகிய, முலைகண்கள் தோய் - முலைகண்கள் அழுந்தின, சுவடு - தழும்புகள், பொடி கொள் - சாம்பரைக்கொண்ட, வான தழுவில் - பெரிய நெருப்பின்மீதுள்ள, இரண்டு புள்ளிபோல் - இரண்டு பொறிகள் போல, பொருகு - விளங்குகின்ற, ஒளி தங்கும் மாபினனே - ஒளி தங்கிய திருமாயையுடையவனே, செடி கொள்வான் பொழில் சூழ் - ஒளியைக்கொண்ட மேன்மையையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த, திருப் பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறையின்கண், செழுமலர் - செழுமையாகிய மலாகளையுடைய, குருந்தம் மேவிய - குருந்தமரத்தை மேவிய, சீர - நிறப்புவாயந்த, அடிகளே - கடவுளே, அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால் - தொண்டனாகிய யான் அன்புசெய்து அழைத்தால், அதெத்துவே என்ற - அஞ்சற்கவென்று, அருளாய் - அருள்செய்வாயாக, ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறை யிறைவனே, அடியேன் விரும்பி அழைத்தால் அஞ்சாதேயென் நருள்செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) துடி - உடுக்கை. துணை - இரண்டு. செடி - புதல் எனினுமாம். (கு)

துப்பனே தூயாய் தூயவெண்ணீறு
துதைதெழுதுளங்கொளியிரத்
தொப்பனேயுன்னையுள்குவார்மனத்தி
னுறுசுவையளிக்குமாரமுதே
செப்பமாமறைசோதிருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரப்பனேயடியேனாகரித்தழைத்தா
லதெத்துவேயென்றருளாயே.

(ப - னா.) துப்பனே - பவனம்போல்பவனே, தூயாய் - தூயவனே, தூய வெண் நீறு - பரிசுத்தமாகிய திருவெண்ணீறு, துதைந்து - படிந்து, எழு துளங்கு ஒளி - தோன்றுகின்ற விளக்கமாகிய ஒளியையுடைய, வயிர்த்து ஒப்பனே - வயிரத்துக்குச் சமமானவனே, உன்னை உள்குவார மனத்தில் - உன்னை நினைப்பவரது மனத்

தில், உறு சுவை அளிக்கும் - மிகுந்த சுவையைக்கொடுக்கின்ற, ஆர
அமுதே - அரிய அமிர்தமே, செப்பம் ஆம் - செப்பமாகிய, மறை
சோ - வேதககன் சேர்ந்த, திருப்பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்
துறையின்கண், செழுமலர் - செழுமையாகிய மலாகளையுடைய,
குருந்தம் மேவிய - குருந்தமரத்தை மேவிய, சீர் - சிறப்பமைந்த,
அப்பனே - எமது தந்தையே, அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால் -
அடியேன் அனபுசெய்து அழைத்தால், அதெனவே என்று - அஞ்
சந்தவென்று, அருளாய் - அருள்செய்வாயாக, எ - று.

(க - ணா.) திருப்பெருந்துறை யிறைவனே, அடியேன் வீரு
ம்பி யழைத்தால் அஞ்சாதேயென் றருள்செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ணா.) துப்பு - அறிவு எனினுமாம். துணையென்றது
மொன்று. உஞ்சுதல் - நினைதல். (ஈ)

மெய்யனேவிகிர்தாமேருவேவில்லா
மேவலர்புரங்கணமூன்றெறித்த
கையனேகாலாற்காலனைக்காய்ந்த
கடுத்தழற்பிழம்பன்னமேனிச்
செய்யனேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரையனேயடியேனாதரித்தழைத்தா
லதென்துவேயென்றருளாயே.

(ப - ணா.) மெய்யனே - மெய்யாயிருப்பவனே, விகிர்தா-பெர்
ய்யாயிருப்பவனே, மேருவே - மேருமலையையே, வில் ஆ - வில்லா
கக்கொண்டு, மேவலர் புரங்கன் மூன்று - படைவரது புரங்கன் மூன்
றையும், எரித்த - எரித்து நீராக்கின, கையனே - கையையுடைய
வனே, காலால் - திருவடியால், காலனைக் காய்ந்த - யமனைக்கோ
பித்த, கடு தழல் பிழம்பு அன்ன மேனி செய்யனே - வேகமாகிய
திதிரிப்போன்ற திருமேனியில் செந்நிறமமைந்தவனே, செல்வம் -
செல்வப்பெருக்குள்ள, திருப்பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறை
யின்கண், செழுமலர் - செழுமையாகிய மலாகளையுடைய, குருந்தம்
மேவிய - குருந்தமரத்தை மேவிய, சீர் - சிறப்பு வாய்ந்த, ஐயனே.

கடவுளே, அடியேன ஆதரித்து அழைத்தால் - அடியேன் அன்பு செய்தழைத்தால் அநெருதுவே என்று - அஞ்சற்கவென்று, அருளாய் - அருள்செய்வாயாக, ஏ - று.

(க - னா) திருப்பெருந்தறையிறைவனே, அடியேன் விரும்பியழைத்தால் அஞ்சாதேயென்றருள் செய்பகேண்கம என்பதாம்.

(வி - னா.) விகிரதம் - பொய்.

(எ)

முத்தனே முதல்வாமுக்கண்ணுமுனிவா
மொட்டறாமலாபறித்திறைஞ்சிப்
பத்தியாய்கிணைதுபரவுவாராதமககுப
பரகதிகொடுத்த நுளசெய்யுஞ்
சித்தனேசெலவகதிருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரத்தனையடியேனாதரித்தழைக்கா
லநெருதுவேயென்றருளாயே.

(ப - னா.) முத்தனே - இப்பாடலே பாசரீக்ச்முடையானே, முதல்வா - முதல்கனே, முக்கண்ணு - மூன்று கண்ணையுடையகனே, முனிகா - முனிகனே, மொட்டி அரு - முகிழ்த்தன்மை நீங்காத, மலா - மலாகனே, பறித்து இறைஞ்சி - பறித்தருச்சித்த வணங்கி, பத்தியாய்கிணைது - பத்தியாய்கிணைத்து, பரவுவாராதமககு - வழிபடுவோராககு, பரகதி கொடுத்து அருள் செய்யும் - முக்தியைக்கொடுத்தருளுகின்ற, சித்தனே-சித்தனே, செலவம்-செலவப்பெருக்கிணையுடைய, திருப்பெருந்துறையில - திருப்பெருந்துறையின்கண், செழுமலர் - செழுமையாகிய மலாகளையுடைய, குருச்சம் மேவிய - குருந்த மரத்தைமேவிய, சீ - சிறப்பமைந்த, அத்தனே - எமது தந்தையே, அடியேன ஆதரித்து அழைத்தல் - அடியேன் அன்பு செய்து அழைத்தால், அநெருதுவே என்று - அஞ்சற்கவென்று, அருளாய் - அருள்செய்வாயாக, ஏ - று.

(க - னா) திருப்பெருந்தறையிறைவனே, அடியேன் விரும்பியழைத்தால் அஞ்சாதேயென்றருள்செய்யவேண்கம என்பதாம்.

(வி - னா.) முததன் - மலரகிதன், பாசரகிதன்.

(அ)

மருளனேன் மனத்தை மயக்கறநோக்கி
 மறுமையோடி மமையுங்கெடுத்த
 பொருளனே புனிதா பொங்குவாளாவங்
 கவனநீர்தங்குசெஞ்சடையாய்
 தெருளுநானமறைசேர்திருப்பெருந்துறையிற்
 செழுமலாக்குருந்தமேவியசீ
 ரருளனையடியேனாகரித்தழைத்தா
 லதெநதுவேயென்றருளாயே.

(ப - னா) மருளனேன் மனத்தை - மருட்சியையுடையவனென
 கிப என மனத்தை, மயக்கு அற நோக்கி-மயக்கமறநெழிய நோக்கி,
 மறுமையோடி இம்மையும் கெடுத்த - மறுமையுடனே இம்மையையு
 மும் கெடுத்தருளின, பொருளனே - பெருஞ் செல்வனே, புனிதா-
 பரிசுச்சேனே, பொங்கு - சீதாபாறை, வான் அரவம் - ஒளியையுடைய
 பாம்பும், கவனநீர் - கவனையாமும், தங்கு - தங்கிய, செம்சடை
 யாய - செருசடைய யுடையவனே, தெருளும் - தெளிந்த, நான
 மறைசோ - நான்கு வேதங்களும்சேர்ந்த, திருப்பெருந்துறையில் -
 திருப்பெருந்தறையி னகண, செழுமலா-நிறைந்த மலர்களையுடைய,
 குருந்தம் மேவிய - குருந்தமரத்தை மேவிய, சீர் - சிறப்பமைந்த,
 அருளனே - அருளுடையவனே, அடியேன் - அடியனேன், ஆதரி
 த்து அழைத்தால்-அன்புசெய்து அழைத்தால், அதெநதுவே என்று -
 அஞ்சற்கவென்று, அருளாய - அருள் செயவாயாக, ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறையிறைவனே, அடியேன் விரும்
 பியழைத்தால் அஞ்சாதேயென் றருள்செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா) மறுமை - மறு பிறப்பு, இம்மை - இப்பிறப்பு.
 பொருளன் - மெய்யன் எனினுமாம். (க)

திருந்துவாரபொழில்சூழ்திருப்பெருந்துறையிற்
 செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
 ரிருந்தவாறெண்ணியேசுருநினைநதிட்
 டென்னுடையமபிரானென்றென்

றருந்தவாநினைந்தேயாதரித்தழைததா
லலைகடலதனுளேநின்று
பொருந்தவாகயிலைபுகுநெறியிதுகாண்
போதாஃயென்றருளாயே.

(ப - னா.) திருந்து - திருந்திய, வார் - நீண்ட, பொழில்
குழ் - சோலை குழ்த், திருப்பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறை
யினகண், செழுமலர் - செழுமையாகிய மலர்களையுடைய, குருந்தம்
மேவிய-குருந்தமாததை மேவிய, சீ இருந்த ஆறு எண்ணி - சிறப்
பிருந்தவாற்றை எண்ணி, ஏசுர - ஏசற்று, நினைநிதிட்டு - நினைந்து,
என்னுடை யெம்பிரான் என்றென்று-என்னையுடைய எமது தலைவ
னே யென்று பலகாற்சொல்லி, அருந்து அவா நினைந்து-அதுபலிகரு
மவாவினாற்கருதி, ஆதரித்து அழைத்தால் - அன்பு செய்து அழைத்
தால், அலைகடல் அதன உள் எ நின்று - அலைகடற்குள்ளிடமாகிய
உலகத்தினின்று, பொருந்தவா-என்னை யுடைய வருவாயாக, கயிலை
புகும் நெறி இது, எனது கயிலையத்தைச் சேரும் வழி யிது, போ
தராய் என்று - வருகவென்று, அருளாய்-அருள் செய்வாயாக, ஏ-று.

(க - னா.) இறைவனே, நீ திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மர
நிழலில் இருந்தவித்ததை யெண்ணி, எம்பிரானேயென ரழைத்தால்,
கடலினின்று வெளிவந்து, கயிலையை மடையும் வழியிதுவே, நீ
வாராய் என்றருள்செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) திருந்தல் - செப்பமாதல். அருந்தவா - அரிய தவ
வேட முடையானே எனினுமாம். (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம்.

குருதரிசனம்

ஆசிரியவிருதம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பிணக்கிலாதபெருந்துறைப்பெருமானுள்ளுமங்கள் பேசுவார்க்கணக்கிலாததோரின்பமேவருதுன்பமேதுடைததெம்பிராணுணக்கிலாததோவித்துமேவலியையாமலென்வினையொத்தபின்கணக்கிலாததிருக்கோலநீவந்துகாட்டினுங்கழுக்குன்றிலே.

(11 - லா) பிணக்கு இல்லாத - மாறுபாடில்லாத, பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய, பெருமான் - பெருமானாயி, உன் நாமங்கள் - உன் திருநாமங்களை, பேசுவார்க்கு - சொல்லுவோர்க்கு, பிணக்கு இல்லாதது - உவமையிலலாததாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, இன்பமே - ஆநந்தரூபமே, வரும் துன்பம் தடைத்த - உண்டாகின்ற துன்பங்களை நீக்கி, எம்பிரான் - எம்பிரானே, உண்குரு இல்லாதது - கெடுத்தல்லாததாகிய, ஓர் வித்த - ஒப்பற்ற பிறவி வித்தானது, மேல வியையாமல - இனி வியையாமல, என வினை ஒத்தபின் - என இருவினைகள் ஒத்தபின்பு, கணக்கு இல்லா - துணவிலலாத, திருக்கோலம் - திருக்கோலத்தை, நீ கழுக்குன்றிலே வந்து காட்டினாய் - நீ திருக்கழுக்குன்றிலே வந்து காட்டியருளினாய், எ - று.

(௧ - லா) திருப்பெருந்துறைப் பெருமானே, என் இருவினையொத்தபின்பு, திருக்கழுக்குன்றிலு, உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டியருளினாய் என்பதாம்.

(வி - லா.) பிணக்கு - மாறுபாடு. இணக்கு - ஒப்பு. உண்குரு - கெடுத்தி.

(ச)

பிட்டுநோட்ட மண்குறிக் பெருந்துறைப்பெருந்திதகனை
சுட்டிநோட்ட வந்தலா முதுகினைறுந்தசாநதினென
கிடல் (சிவநோக்கி) அசுறுதாநி நகங்குலையாயவெய்
சுட்டிநோட்டமட அளவா அளவா வந்தாடி னுயகழுக்குநதிலே.

(11 - 11) பிட்டுநோட்ட - பிட்டுநோட்டி, மண்குறிக் -
மண்குறிக், பெருந்துறை - பெருந்துறை, பெருந்துறை - பெருந்துறை
ளிப, பெருந்துறை - பெருந்துறை, சுட்டிநோட்ட - சுட்டிநோட்ட
லாக - உள்குட்டிநோட்டி, சமுத்திரே - அழியா
மைபையுடைய நான், உன்னோடு சந்திசென - உன்னோடு
படைத்திலேன, சிட்டிநோட்ட - பெருந்துறை, சிட்டிநோட்ட - சிட்டிநோட்ட
தந்தையாயின, சிறுநதியும் கடைபாய - சிறுநதியும்
கடைபாய, பெரு - குருநாகி, கட்டினோட்டும் - துன்பத்தை
யுடையது, பெரு - பெருநாகி, சிட்டிநோட்ட - அழிமைகொண்ட
ருந, கருநாகிநிலே வந்த - திருக்கழுக்குநதிலேயேயுத்தருளி,
கட்டிநோட்ட - உன் திருக்கோலத்தைக் கட்டியருளின, எ - ம

(12 - 11) பெருந்துறைப்பெருநானே, உன் கட்டினோட்டினை
கருவராத என்னையும் ஆட்கொண்டருமொருநதித் திருக்கழுக்குந
தந்திலே உன் திருக்கோலத்தைக் கட்டியருளினபதாம்

(13 - 11) சுட்டி - வேதகிவாக்மாதிகள் சமுத்திர - குற்றம்
மலங்கினைகண்ணினை மாற்றி மலங்கினைத்தெருந்துறை
விளங்கினைவினைகேட்டனெனினிமேலவினாவதறிந்திலே
னிலங்குகின்றனினேசவடிகளிரண்டுமெவப்பிடமின்றியே
கலங்கினைகலங்காமலேவந்துகாட்டியுய்கழுக்குநதிலே.

(14 - 11) 1 - 1, மலங்கினை - கலங்கினைகருகிய எனது,
கண்ணினை மாற்றி - கண்ணினை துடைத்த, மலம் கெடுத்த -
என மலங்களை அழித்த, பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறையை,
விளங்கினை - கட்டி விளங்கினை, வினைகேட்டனென - வினைபா
விய கெட்டியையுடையன, இனிமேல் வினாவது அறிந்திலேன -
இனிமேல் உண்டாவதை உணர்ந்திலேன, இவங்குகின்ற - விளங்கு
கின்ற, இனிசேவடிகளிரண்டுமெ - உன் திருவடிகளிரண்டையும்,

வைப்பு இடம் இன்றி-வைத்தாருரிய இடமில்லாமல், சலங்கினைன்-
மனங் கலங்கினை, கலங்காமல் - சலங்காவண்ணம், கழுக்குன
றிலேவந்து - திருக்கழுக்குன்றிலே வந்து, காட்டினாய் - உன் திருக்
கோலத்தைக் காட்டியருளினாய், எ - று.

(க - னா) பெருந்தரைப் பெருமானே, எனமலத்தைக் கெடு
த்தருளின திருப்பெருந்தரையை விலகி, இனிமேல் விலாவதையும்
அறியாமல், உன் திருவடிகளை யமைச்சு இடமின் திக் கலங்கினைன்,
அய்வாறு சலங்காமல் நீ திருக்கழுக்குன்றத்தில் வந்து உன் திருக்
கோலத்தைக் காட்டியருளினாய் என்பதாம்

(வி - னா) மலங்குதல் - சலங்குதல். விலங்கல் - விலகல். ()

பூடுணுணத்தொரணபூண்டுபொருந்தநாடொறுமபோற்றவு
நாடுணுணத்தொரணமெய்திருக்காடலுளமுந்நான்
பேடுணுணப்பெருந்துறைப்பெருந்தோணிபற்றியுகைத்தனங்
காடுணுணத்திருக்கோலீவந்துகாட்டினாய்ச் சூழ்குன்றிலே.

(ப - னா) பூடுணுணத்த - பெருவாணுணத்தாகிய, ஓ - ஒப்
பற்ற, அன்பு பூண்டு - அன்பைப் பெற்று, நான்தொறும் - தினந்தோ
றும், பொருந்தி போற்றவும் - பொருதி வணங்குகற்கும், நாண்
ஒறுதல் ஓர் நாண்ம எய்தி - நாடுணுணத்தாகிய ஒப்பற்ற நாணத்
தைப்படைந்து, (அதனால்) நடுக்கடலுள் - (பிறவியாகிய) கடலின்
நடுவே, நான் அழகதி-நான் முழுதி, பெடுணுண - விருடபுத்தராகிய,
பெருந்துறை - தருப்பெருந்துறையாகிய, பெருமதோணிபற்றி - பெ
ரிய மரக்கலத்தைப் பிடித்து, உணச்சுலம் - செலுத்தவு, நீ சூழ்க
குன்றிலேவந்து - நீ திருக்கழுக்குன்றிலேவந்து, காடுணு - காண்
வாணுணத்த, திருக்கோலம் காட்டினாய் - திருக்கோலத்தைக் காட்
டிப்பருளினாய், எ - று.

(க - னா) பெருந்துறைப்பெருமானே, உன்னை மனபுசெய்து
வணங்க நாணிப்பிறவிகடலி லமுந்நிப பெருந்துறை யெனகிற பெ
ருந்தோணி பற்றிச்செலுக்கலும், நீ திருக்கழுக்குன்றில் வந்து உன்
திருக்கோலத்தைக் காட்டியருளினாய் என்பதாம்

(வி - னா.) பூடுணுணத்தொரண - பேரணு

()

கோலமேனிவராகமேகுணமாம்பெருந்துறைக்கொண்டலே
சீலமேதுமறிந்திலாதவெனச் சிந்தைவைத்தசிகாமணி
ஞாலமேகரிபாகநாணுனைநச்சிநச்சிடவந்திடுங்
காலமேயுனையோதநீவந்துகாட்டினாய்கழுக்குன்றிலே

(ப - னா) கோலமேனி வராகமே - அழகாகிய திருமேனி
மையடைவ மலையே, குணம் ஆம் - மங்கள குணங்களோடு கூடிய,
பெருந்துறைக் கொண்டலே - திருப்பெருந்துறையிலுள்ள மேசமே,
சீலம் எதும் அறிந்திலாத - நல்லொழுக்கம் சிறிது முணர்ந்திலாத,
என் சிந்தை வைத்த - என மனத்தை யமைத்தருளின, சிகாமணி -
சிரோமணியே, ஞாலமே கரி ஆக - உலகத்தாரே சாட்சியாக, நான்
உனனை நச்சி நச்சிட - நான் உனனை மிசவும் வீருமப, உத்சிதம்
காலமே - நேரிடுகின்ற காலத்திலே, உனனை ஒத - உன்னைத் துதிசு
கும்படி, கழுக்குன்றிலே வந்து - கழுக்குன்றிலே வந்து, காட்
டினாய் - உன் திருக்கோலத்தை காட்டி யருளினாய், எ - று.

(ந - னா) பெருந்துறைப் பெருமானே, நான் உன்னைத்
துதிக்க, நீ திருக்கழுக்குன்றில் உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி
யருளினாய் என்பதாம்.

(வி - னா.) கொண்டலே யெனறது எல்லாப்பதத்தினுஞ் சிற
ந்த முததிப்பதத்தையும் வரையாது கொடுக்கும் உதாரண ரூபலா
ன்க. (7)

பேதமில்லதொகற்பளித்தபெருந்துறைப்பெருவெள்ளமே
யேதமேபலபேசநீயெனையேதிலா முனமெனசெய்தாய்
சாதல்சாதல்பொல்லாமைபற்றத்தனிசசரண்சரணமெனக்
காதலாலுனையோதநீவந்துகாட்டினாய்கழுக்குன்றிலே.

(ப - னா) பேதம் இல்லது - வேறுபாடில்லாததாகிய, ஓர்
சர்ப்பு அளித்த - ஒப்பற்ற கவ்வியைத்தந்த, பெருந்துறை - திருப்
பெருந்துறையிலுள்ள, பெரு வெள்ளமே - பெருவகடலே, ஏதமபல
பேச - குறறங்கன் பலவற்றையும் எடுத்தப்பேச, ஏதிலா முனம் -
அயலாகக்கெதிரில், நீ எனனை என செய்தாய் - நீ எனனை என
செய்தனை, சாதல் சாதல் பொல்லாமை அற்ற - இறக்கவெனகிற
பொல்லாக்கில்லாத, தனி சரண - ஒப்பற்ற உன் திருவடியே, சரண
ஆம் என - எனக்கு அடைக்கலமாகு மென்று, காதலால் - ஆசை
யோடு, உனனை ஒத - உன்னைத் துதிக்க, கழுக்குன்றிலே வந்து -

நீ திருக்கழுக்குன்றிலே வந்து, காட்டினாய் - உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி யருளினாய், ஏ - து.

(க - னா.) பெருந்தறைப் பெருமானே, உன் திருவடியே பெணக்குப் புகலிடமாதலால் உன்னைத் ததிகக் நீ திருக்கழுக்குன்றிலே உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி யருளினாய் எனப்பதாம்.

(வி - னா.) பேதம் - கேறு பாடு, கறபு - கலவி. ஏதம் - குறறம். எதிலா - அயலா. (சு)

இயக்கிமாறபத்துநால்வரையெண்குணஞ்செய்தவீசனே
மயக்கமாயதொழும்மலபாபழவலவ்வினேகருளமுதவுந்
துயக்கறுத்தெனையாண்டுகொண்டினை மமலாகாழற்கெனைக்
கயக்கவைத்தடியாரமுனேவந்துகாட்டினாய்க்கழுக்குன்றிலே.

(ப - னா.) இயக்கிமா - இயக்கிமாறாகிய, அறபத்து நால்வரை - அறபத்தான்குபேரை, எண்குணம் செய்த சசனே - எண்குணங்களைப் பெறச்செய்த சசனே, மடக்கம் ஆபத - மயக்கத்தால் உண்டாவதாகிய, ஒர் முமமலம் - ஒப்பற்ற முமமலச்சொடராகிய, பழவல்லினேகருள - பழமையாகிய வலிய வினைக்கடத்து, அமுதவும் - நான் அமுதநீரிதவும், தயக்க அறுத்த - என சோவை அறுத்த, என்னை ஆண்டுகொண்டு - என்னை ஆண்டுகொண்டருளி, நின் - உனது, து - பரிசுத்தமாகிய, மலா - தாமரைமலர்போன்ற, கழல் - திருவடியை, தந்து - கொடுத்த, என்னை - அடியேனே, கயக்கவைத்த அடியார முனே - மெலியவைத்த அடியார்களுக்கெதிரில், கழுக்குன்றிலே வந்து - திருக்கழுக்குன்றிலே வந்து, காட்டினாய் - உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டியருளினாய், ஏ - து.

(க - னா.) பெருந்தறைப் பெருமானே, மயக்கத்துக்கேதுவாகிய மும்மலவாசனையி லமுதநீரிதவும், எனசோவைக கெடுத்தனவொரு உன் திருவடியைத் தந்து, அடியார்களுக்கிடில் எழுத்தருளித் திருக்கழுக்குன்றில் உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டியருளினாய் எனப்பதாம்.

(வி - னா.) எண்குணம் - அட்டசித்தி, தயக்கு - சோர்வு. (எ) திருச்சிற்றமபலம்.

க ண ட ப த் து.

நி ரு த் த த ரி ச ன ம்.

கொச்சக்கல்பா.

நீ ரு ச் சி ற் ற ம் பலம்

இந்திரியவயமங்கியிருப்பதற்கேகாரணமாய்
யக்கரமேதிரிந்துபோயருநரகிலவீழ்வேறுசுச்
சுந்தைதனைத் தெளிவித்துச்சிவமாகுகியெனையாண்ட
வந்தமிலாவானருகமணிகொழிலைகண்டேனே.

(ப - னா) இந்திரியவயம் - இந்திரியவயத்தால், மயங்கி-மய
கமாடைந்த, இறப்பதற்கே காரணமாய் - சாதலுக்கே காரணமாகி,
அந்தரம் சிறிந்த - வேறுபட்டே திரிந்து, போய் - சென்று, அரு
நரகிலவீழ்வேறுசு - அரிபநரகதிலவீழ்வேறுசு எனக்கு, சிந்தை
தனனைத் தெளிவித்து - மனத்தைத் தெளிவித்தது, சிவம் - ஆகி - சிவ
மாகி, என்னை ஆண்ட - என்னை ஆண்டருளின, அந்தம் இவ்வா
ஆந்தம் - முடியில்லாத ஆந்தவருவை, அணிகொள் திலைகண்
டேன் - அழைக்கக்கொண்ட திலையமபலத்தில கண்டேன், எ - று.

(க - னா) இந்திரியவசப்பட்டு இறப்பதற்கேதுவாக வேறு
பட்டுத்திரிந்து அரிபநரகிலவீழ்வேறுசு எனது சிந்தையைத் தெ
ளிவித்தது சிவமாகி யாண்டருளின இனபருவைத் திலைப்பதி
யிற கண்டேன் என்பதாம்.

(வி - னா) இந்திரியம் - பஞ்சேந்திரியங்கள். வயம் - வசம்.
அந்தரம் - வேறுபாடு

(௧)

வினைபடுறவியெனக்கின்றவேதனைலகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிதுநீயைபாதேதளாவெய்திக்கிடப்பேனை
யெனைப்பெரிதுமாட்கொண்டென்பிறப்பறுத்தவியெனையி
யனைத்துவருத்தொழுந்திலையமபலத்தேகண்டேனே.

(ப - னா) வினைப்பிறவி என்கின்ற - வினையினுண்ணுகிய பிறவி யென்கிற, வேதனையில் அகப்பட்டு - வேதனையிற் சிக்கி, தன்னை சிறிதும் நினையாதே - தன்னைச் சிறிதேனும் நினையாமல், தளர்வு எய்தி கிடப்பேனை - தளர்ச்சியடைந்து கிடக்கின்ற, என்னை, எனை பெரிதும் - எதனைப் பெரிதும், ஆட்கொண்டு - அடிமைக்காண்டு, என் பிரப்பு அடர்த்த-என பிறவித்தலையையச் சேதித்த, இனை இலிம்பை-ஒப்பிலிமாகிய சிவபெருமானை, அனைத்து உலகமும் தொழும்-எல்லா வுலகங்களும் வணங்குகின்ற, நிலலை அம்பலத்து கண்டேன் - நிலலையம்பலத்திற் கண்டேன், எ - று.

(க - னா.) பிறவித்துன்பத்தி லகப்பட்டுத் தன்னைச் சற்றும் நினையாமல் சளர்த்துவிடக்கின்ற என்னை யாட்கொண்டு என் பிறவி யை பொழித்த இனையிலிமாகிய சிவபெருமானை நிலைப்பதியிற் கண்டேன் என்பதாம்.

(வி - நா.) பிறவிக்குக் காரணம்வினையாதலால் வினைப்பிறவி யென்றா (உ)

உருத்தெரியாக் காலத்தே யுள்புகுந்தென்னுளமன்னிக்
கருத்கருததீயுள்புகுக்கருணையினுலாண்டுநாண்ட
திருத்தருத்தி மீயாணைத்தித்திகுஞ்சிவபத்தனை
யருத்தியினுபடிபெனணிகொடி லலைகண்டேனே

(ப - னா) உரு தெரியா காலத்தே - உருவதெரியாத் காலத் திலே, உள்புகுத்த - உள்ளேபுகுத்து, என் உளமம் மாணி - என் மனத்தில் நிலைப்பற்ற, கரு திருத்தி - பிறவிப்பாசத்திந், உரு புக்கு - உடம்பிற் புகுத்து, கருணையினுல் ஆண்டு கொண்டு - தன் பெருங்கருணையா ளாண்டுகொண்டருளின, திரு தருத்தி மீயா னை - திருத்தருத்தியில் எழுத்தருளினவனா, தத்திக்கும் சிவபத்த தை - இலரிக்கின்ற சிவபத்ததை, அருத்தியினுல் - ஆசையால், நாயடிமேன - நாயடிமேன, அணிகொள் நிலலை கண்டேன் - அழகைக் கொண்டநிலலை யம்பலத்திற் கண்டேன், எ - று.

(க - னா.) இனமைப்பருவத்திலே என்னுள்ளத்திற் புகுத்து நிலை பெற்று என் பிறவியைக்கெடுத்துத் தன்கருணையினுல் என்னை யாண்

மெகாண்ட இறைவனை நான் திலைப்பதியிறகண்டேன் என்பதாம்.

(வி - னா) கரு - பிறவி. திருசதுருத்தி - ஓர்திருப்பதி. (௩)

கல்லாதபுல்லறிவிற்கடைபட்டநாயேனை
வல்லாளனாய்வகதுவனப்பெய்தியிருக்கும்வண்ணம்
பல்லோருங்காணவென்றன்பசுபாசமறுத்தானை
யெல்லோருமிறைஞ்சுதிலையம்பலத்தேகண்டேனே.

(ப - னா) கல்லாத புல் அறிவின் - கல்லாத அற்ப அறிவினான், கடைபட்ட நாயேனை - கடையனாகிய நாயினேனை, வல்லாளனாய்வகது, வலியனாய்வகது, வணப்பு எய்தி இருக்கும் வண்ணம் - அழகுபெற்றிருக்கும் வண்ணம், பல்லோரும் காண - பலருங் காணும்படி, என்றன - எனனுடைய, பசுபாசம் அறுத்தானை - பசுபாசங் களைச் சேதித்தவனை, எல்லோரும் இறைஞ்சு - எல்லாரும் வந்து வணங்குகின்ற, திலை அம்பலத்தே கண்டேன் - திலையம்பலத்திலே கண்டேன், எ - று.

(க - னா.) கல்லாத புல்லறிவினால் கடைப்பட்டவனாகிய என்னை, வல்லாளனாக காண வகது என பசுபாசத்தை அறுத்தருளின இறைவனைத் திலைப்பதியிற கண்டேன் என்பதாம்

(வி - னா) புல்லறிவுக்குக் காரணம் கல்லாமை யாதலால் கல்லாத புல்லறிவின் எழுந்த கடைப்பு - அழகு. (௪)

சாதிசுலம்பிறப்பென னுஞ்சுழிப்பட்டிதநிமாறு
மாதமிவிநாயேனையல்லவறுததாடகொண்டி
பேதைகுணம்பிறநாநவமயாபொனதெனறுமாமாய்த்துக
கோதிலமுதானனைக்குறவுநிலைகண்டேனே.

(ப - னா.) சாதிசுலம் பிறப்பு என்றும் - சாதிசுலம் பிறவி யென்றும், சுழிபட்டி - சுழியிலகப்பட்டு, தநிமாறும் - தநிமாறுகின்ற, ஆதம் இலி நாயேனை - ஆதரவல்லாதவனாகிய நாயினேனை, அல்ல அறுத்த - துன்பமுறுத்தது, ஆட்கொண்டி - அடிமை கொண்டு, பேதை குணம் - பேதைமைக் குணத்தையும், பிறர் உருவம் - பிறர்

வடிவத்தையும், யான் எனது என உரை - யான் எனது என ஒன்று சொல்லையும், மாயதது-நசிப்பிதது, கோது இல் - குறறமறற, அமுது ஆளுனே அமிரதமரணவனை, குலாவு - விளங்குகின்ற, தில்லை கண்டேன - தில்லையமபலத்திற கண்டேன், எ - று.

(க - னா) சாதி குலம் பிரப்ப எனகிற சுழியிலகப்பட்டதே தடு மாறி ஆதரவிலலாத எண்ணை துன்பொழித தாட்கொண்டு, என் பேணைமை முதலானவற்றைக் கெடுத்து எனக்கமுதம்போல இனி தாயிருப்பவனைத் திலைப்பதியிற கண்டேன் என்பதாம்.

(வி - னா) ஆதம - ஆதரவு. உரை - சொல். (.)

பிறவிதனைபறமாற்றப்பிணிமூப்பென்றிவையிரண்டு முறவினொடுமொழியச்சென்றுலகுடையவொருமுதலைச் செறிபொழிலருமுதலைக்காததருசசிறறம்பலமனனி மறையவரும்வானவரும்வணங்கிடநானகண்டேனே.

(ப - னா) பிறவிதனை - பிறவியை, அறமாற்றி - அறவொழிதது, பிணி மூப்பு என்ற இவை இரண்டும் - பிணி மூப்பு என்று சொல்லப்பட்ட இவை யிரண்டும், உறவினொடுமொழிப - உறவினரோடும் ஒழிப, சென்று - போய், உலகு உடைய ஒரு முதலை - உலகத்தையுடைய ஒப்பற்ற முதல்வனை, செறிபொழில்கூழ் - கெருங்கிய சோலைகூழ்ந்த, தில்லைக்கா - தில்லைக்காததில், திருச்சிறறம்பலம் மன்னி - திருச்சிறறம்பலத்தில் நிலைபெற்று, மறையவரும் - பூசாரும், வானவரும் - சூரரும், வணங்கிட - தெழுந்திட, நானகண்டேன் - நானகண்டேன், எ - று.

(க - னா.) பிறவியைக்கெடுத்துப் பிணி மூப்புக்களைப் பறறறவொழிதத உலககாரணனைத் தில்லைப்பதியில் வேதியா முதலானோவணங்க நானகண்டேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) அற - முழுதும். உறவு - இனம். முதல் - பண்பாடுபெயர். (சு)

பத்திமையுமபரிசுமிலாப்பகபாசமறுத்தருளிப்பித்தனிவனெனவென்னையாக்குகிததுபம்பராமே, சித்தமெனுகதிண்கயிறுற்றிருப்பாதங்கட்டுகித்தவித்தகளுர்வினையாடலவிளங்குதில்லைகண்டேனே.

(ப - னா) பததிமையும் - பததிசெய்தற்றன்மையும், பரிசும் - (அதற்கேற்ற) கல்லொழுக்கமும், இல்லா - இல்லாத, பசுபாசம அறுத சருளி - பசுபாசங்களை அறுத்தருளி, இவன் பித்தன் என்ன - இவன் பித்தனென்று கண்டோர் சொல்லும் உண்ணம், என்னை ஆக்குவீது - என்னைச் செய்து, பேராமே - பெயராமல், சித்தம் எனனும் - மனம் என்கிற, திண்கயிற்றூல - உலியகயிற்றூல, திருப்பாதம் கட்டுவீது - திருவடியைப் பிணிப்பீது, வித்தகனா - ஞான வருவீனாகிய சிவபிரானாத, வினையாடல - திருவினையாடலை, விளங்கு தில்லைகண்டேன் - விளங்குகின்ற தில்லையம்பலத்தில் கண்டேன், எ - று.

(க - னா) பததிமுதலியவை யில்லாத எனது பசு பாசத்தை யறுத்து, என்னைப் பித்தனாகி, மனக்கயிற்றூல தன் திருவடியைக் கட்டுவீது இறைவனது வினையாடலை தில்லைப்பதியிற் கண்டேன் என்பதாம்.

(வி - னா) பததிமை - பததித்தன்மை. போதல் - நிலைபெயர்தல். (எ)

அளவிலாப்பாவகத்தாலமுக்குணடிங்கறவின் நி
வினையொன்றுமறிபாதேவெறுவியனாய்க்கிடப்பேனுக்
களவிலா வானநதமளிகுதெனையாண்டானை
களவிலா வானவருநொழுநிலைகண்டேனே.

(ப - னா) அளவு இல்லா பாவகத்தால - அளவற்ற எண்ணங் களால், அமுக்கு உண்டு - அமுக்கப்பட்டு, இங்கு - இவவுலகத்தில், அறிவு இன்றி - அறிவில்லாமல், வினையு ஒன்றும் அறியாதே - மேல வினையக் கடவுளைச் சிறிதும் அறியாமல், வெறுவியனாய் கிடப்பேனுக்கு - வெறுமையனாய்க் கிடப்பவனாகிய எனக்கு, அளவு இல்லா ஆநாதம் அளித்து - அளவற்ற இன்பத்தைக் கொடுத்து, என்னை ஆண்டானே - என்னை ஆண்டருளினானே, களவு இல்லா காவனரும் தொழுகளவற்ற தேவானும் உணங்குகின்ற, தில்லைகண்டேன் - தில்லையம்பலத்திற் கண்டேன், எ - று.

(ஈ - னா) அளவற்ற எண்ணங்களாகிய கடலிலமுத்திக்கிடப் பவனாகிய எனக்கு, எல்லையில்லாத இன்பத்தைக் கொடுத்து என்னை யாண்டருளினானே தில்லைப்பதியிற் கண்டேன் என்பதாம்.

(வி - னா) பாவகம் - எண்ணம் வெறுவியன் - வீணன்

பாகுகிடுபரிசெனறுமறியாதநாயேனே
யோங்கியுளதொளிவளவுலபபிலாவனபருகி
வாங்கிவினைமலமறுத்துவானகருணைநந்தானே
நான்குமறைபயிநிலையம்பலத்தேகண்டேனே

(ப - னா) பாகுகிடுபரிசு - முறைப்பாடு கூடிய குணங்
களை, ஒன்றும் அறிபாத நாயேனே - சிறிதும் அறிபாத நாயேனே,
உணதந் - மனத்தில, ஒளி - ஒளியானது, வகி வனா - நுகி
உபா, உலப்பு இல்லா அன்பு அருள் உகந்தவிலலாத அனாமினை
அருள்செய்த, வினை பாகுந் வினைகளை உம், மலம் அறுத்து -
மலத்தைச்செறித்து, வான கருணா நந்தான - தனது மேலான கருணை
யைக் கொடுத்தவனை, நான்கு மறை - நான்கு மேகங்களுக்கும், பயில -
பழகுகிற, நிலையம்பலத்தே கண்டேன - நிலையம்பலத்திற கண்
டேன, எ - று

(க - னா) கவல முக்க முதலியவை யில்லாத என்கரு அன
மினைத் தந்த, மலத்தைக் கண்டித்துக் கருணை செய்கவனைத் நிலைப
பதியிற கண்டேன என்பதம்

(வி - னா) பாங்கு - முறைமை பரிசு - ஒழுககம், உலப்பு -
வகடுதி

(*)

பூதங்களை நாகிப்புலனாகிப்பொருளாகிப்
பேதங்களைத்துமாயப்பேதமிலாப்பெருமையினை
கேதங்களகெடுததாண்டுகளரொளியைமறக்கத்தை
வேதங்கடொழுதேததுமவிளங்குநிலைகண்டேன.

(ப - னா) பூதங்கள் ஐந்து ஆகி - ஐம்பூதங்களாகி, புலன்
ஆகி - ஐம்புலன்களாகி, பொருள் ஆகி - எல்லாப் பொருள்களுமாகி,
பேதங்கள் அனைத்தம் ஆய் - வேறுபாடுகள் எல்லாமாகி, பேதம்
இல்லா - வேறுபாடில்லாத, பெருமையினை - பெருமையையுடைய
வனை, கேதங்கள் கெடுத்து ஆண்ட - எமது தனபங்களி அழித்து
எம்மை யாண்டருளின, கிளா ஒளியை - நிகரு விளங்கு மொளி

யினே. மரகத்ததை-மரகதமணியை, வேதங்களை தொழுது எததும் - வேதங்களை வணங்கித் துதிகின்ற, விளங்கு திலலை கண்டேன - விளங்கா நின்ற திலையம்பலத்தில கண்டேன, எ - று.

(க - னா) பூதங்கள் முதலானவை யாகி நின்றவனும், எமது தன்பத்தைக் கெடுத்தாண்டவனும் ஆகிய இறைவனைத் திலைப்பதி யிற கண்டேன என்பதாம்.

(வி - னா.) கேதம் - துன்பம் மரகதம் - பச்சை. (க0)

திருச்சிறம்பலம்.

பி ர ர ி த் த வ ண ப் ப த் து.

ச த ா மு த் தி.

ஆ சி ரி ய வி ரு த த ம.

திருச்சிறம்பலம்.

கலந்துநின்னடியாரோடன்றுவாளாகளித்திருந்தேன புலாகதுபோனகாலங்களபுகுநதுநின்றதிடாபினனா னுலாகதுபோனேனுடையானேயுலவாவினபசகடாகாண்பா னலந்துபோனேனாருளசெய்யாயாவங்கூரவடியேறகே.

(ப - னா) அனறு - அங்காளில், நின் அடியாரோடு கலந்து - உன் அடியாருடன் கூடி, வானா - சுமமா, களித்திருந்தேன - களிப்படைந்திருந்தேன், காலங்கள் புலாகது போன - நாட்கள் கழிந்து போயின, பினனா - பிற்காலத்தில், இடா புகுந்து நின்றது - துன்பம் புகுநின்றது, உடையானே - உடையவனே, உலாகது போனேன - வாழிப்போனேன், உலகா இன்பம் - கெடாத இன்பத்தைத் தருகிற, சுடா - சோதியை, காண்பான் - காணும்பொருட்டு, அலாகது போனேன் - துன்பப்பட்டபோனேன், அடியேறகு-அடியேனுக்கு, ஆர்வமகூர - அன்பு மிகும்படி, அருள செயயாய - கிருபை செயவாயாக, எ - று.

(க - ணா.) அந்நாளில் உன்னடியாரோடு கூடிக் களித்திருந்தேன், இந்நாளில் தன்பம் புகுநது நின்றது, இனியாயினும் உன்மீது அன்பு மிகும்படி யெனக் கருள்செய்வாயாக என்பதாம்.

(வி - ணா.) புலர்தல் - கழிதல். உலத்தல் - கெடுதல். அலத் தல் - வருத்தல் ஆர்வம் - அன்பு. (௧)

அடியாரசிலருன்னருள்பெற்றாராவங்கூரயானவமே முடையாபிணத்தின் முடிவின் நிழலினாலடியேன மூக்கினதேன் கடியேனுடைய கடுவீனையைக் களைந்து கருணைக்கடல்பொங்க வுடையாயடியேனுள்ளத்தேயோவா துருகவருளாயே.

(ப - ணா.) அடியாரசிலா - உன் அடியாரிற்சிலா, ஆர்வம் கூர - உன்னிடத்தன்பு மிகுதலால், உன் அருள் பெற்றாரா - உன் அருளைப்பெற்றார்கள், யான் - நான், முடை ஆர் பிணத்தின் - முடை நாற்றம் பொருந்திய பிசாசம்போல, முடிவின் நிழல் - முடிவில்லாமல், முனிகால் - கோவத்தால், அடியேன் - அடியனேன், அகமே - பய் னில்லாமலே, மூக்கினதேன் - முத்திராநின்றேன், கடிபெணுடைய - கடுமையை யுடையேனது, கடுவீனையை - கொடியவீனையை, களை நது - நீக்கி, அடியேன் உன்னத்து - அடியேனது மனத்தில், உன் கருணைக்கடல் பொங்க - உன் கருணையாகிய கடல் பொங்கவும், ஓவாத உருக - அம்மனமானது இடையறுத்து உருகவும், அருளாய - அருள் செய்வாயாக, உடையாய - உடையவனே, எ - று.

(க - ணா.) உன்னிடத்தன்பு மிகுதியால் அடியாரசிலர் உன் னருள்பெற்றாரா, அன்பில்லாத நான் பேயபோல மூத்துழலாநிந் தேன், இறைவனே, என் வீனையைக்களைந்து, உன்னிடத்தன்பு மிகும்படி எனக்கருள் செய்வாயாக என்பதாம்.

(வி - ணா.) முடை - புலால் நாற்றம். பிணம் - உடம்பெனி னுமாம். மூத்தல் - முத்திரை.

அருளாரமுதப்பெருங்கடல்வாயடியாடொல்லாமபுகழுந்த விருளாராக்கையிதுபொறுத்தேயெய்ததேன்கண்டாயெமமானே மருளாரமனத்தோருனமத்தனவருமாலென்றிங்குணைக்கண்டார் வெருளாவண்ணமெய்யன்பையுடையபெறநானவேண்டுமே.

(ப - னா) அருள் - உன் திருநாளாகிய, ஆர - அரிய, அமுதம் - அமிரதத்தா னியன்ற, பெருங்கடல்காய் - பெரிய கடலினிடத்து, அடியார எல்லாம் - உன் அடியாரெல்லாரும், புக்கு அழுகதபோய மூழ்க, இருள் ஆர - அஞ்ஞானமாகிப் இருள் நிறைந்த, ஆகை - உடம்பாகிப், இது பொறுத்து, இந்நைச்சுமந்து, எயத்தேன - இளைத்தேன், எம்மானே - எம்பெருமானே, மருள் ஆர மனத்து - மருட்சி நிறைந்தமனத்தையுடைய, ஓர் உன்மத்தன - ஒரு உன்மத்தனானவன், வரும என்று - வருகின்றானென்று, இவ்வு என்னைக்கண்டார - இவ்வுலகத்தில் என்னைக் கண்டவாகன், வெருளாவண்ணம் - அஞ்சாதவகை, நான் - அடிபென், மெய்யனபை பெறவேண்டி - மெய்யன்பைப் பெறுதல் வேண்டி, உடையாய - உடையவனே, ஏ - று.

(க - னா) இறைவனே, உன் அருட்கடலில் அடியாரெல்லாம் மூழ்க, யான் இவ்வுடம்பைத்தாங்கி யிளைத்தேன, உன்னிடத்து மெய்யன்பை பெண்க்கருள்செய்வாயாக என்பதாம்.

(வி - னா.) இருள் - அஞ்ஞானவிரூள். ஒன்றுத்தோன்றாது மறைத்தலால் அஞ்ஞானத்தை யிருளென்றார். (ங.)

வேண்டிமேவேண்டுமெம்படியாருள்ளே விரும்பியெனையருளா லாண்டாயடியேனிடாகளைநதவமுதேயருமாமணிமுத்தே தூண்டாவளககின் சுடரனையாயதொண்டனேறகுமுண்டாகொல் வேண்டாதொன்றுமேவேண்டாதுமிக்கவனபேமேவுதலே,

(ப - னா.) வேண்டும் வேண்டும் - பலகால் விரும்புகிற, மெய் அடியார உள்ளே - மெய்யடியார்க்கிடையே, என்னை - அடியேனே, விரும்பி ஆண்டாய - விரும்பி ஆண்டருளினையாகி, அடியேன் இடர்களைநத - அடியேனது துன்பத்தை நீக்கின, அமுதே - அமிர்தமே, அரு - அருமையாகிய, மாமணி - மாணிக்கமே, முத்தே - முத்தமே, தூண்டாவளககின் சுடர அனையாய - தூண்டாவளககின் ஒளியை நிகுத்தவனே, வேண்டாது ஒன்றும் வேண்டாது - விரும்பப்படாததாகிய ஒரு பொருளையும் விரும்பாமல், மிகக் அன்பேமேவுதல் - மிகுந்த அன்பினையே பொருத்ததல், தொண்டனேறகும் - உன் தொழுமபனேனுகும், உண்டாம் கொல் - உண்டாமோ, ஏ - று.

(க - ணா.) இறைவனே, ஒரு பொருளையும் விரும்பாமல் உன்னிடத் தனபே யெனக்குணடாமபடி நேரிடுவதாகிய ஒரு காலமுமுண்டோ என்பதாம்.

(வி - ணா.) நவமணிகளுள் முத்துச் சிறந்தமையின் அருமாமணியாகிய முத்தெனக் கொள்ளினு மமையும். (சு)

மேவுமுன றனடியாருள் விரும்பியா னுமெய்மமையே
காவிசேருங்கயற்கண்ணுள பங்காவுன றன கருணையினுற்
பாவியேற்குமுண்டாமோ பரமானந்தபழங் கடலசோந
தாவியாக்கையானென தென்றியா துமினறியறுதலே.

(ப - ணா.) மேவும் உன்றன் அடியாருள் - பொருந்திய உன் அடியாநடுவே, யானும் - நானும், மெய்மமையே விரும்பி - உண்மையாகவே விரும்பி, காவி சேரும் - நீலமலரின தன்மையமைந்த, கயல்கண்ணுள் - சேற்கண்ணுளாகிய உமாதேவியின், பங்கா - பாகனே, உன்றன கருணையினுல் - உன் கருணையினால், பரமானந்தம் - பேரின்பமாகிய, பழங்கடல் சோநறு - பழமையாகிய கடலைப்படைத்து, ஆவியாக்கை - உயிர் உடம்பு என்பவைகளை, யான் எனது என்ற - யான் எனது என்று சொல்லப்பட்ட, யாதும இனறி அறுதல் - யாதமில்லாது அற்றொழிதல், பாவியேற்கும் உண்டாமோ - பாவியாகிய எனக்கும் உண்டாருமோ, ஏ - து.

(க - ணா.) இறைவனே, பாவியேனாகும், உன் பரமானந்தக் கடலில் மூழ்கி யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதல் உண்டாமோ என்பதாம்.

(வி - ணா.) காவி - நீலப்பூ. (ரு)

அறவேபெற்றார்நின் னன்பரந்தமினறியகநெகவும்
புறமேகிடந்துபுலையேனபுலம்புகின்றேனுடையானே
பெறவேவேண்டிமெய்யனபுபேராவொழியாப்பிரிவினிலலா
மறவாரினையாவனவிலாமாளாவினபமாகடலே.

(ப - ணா.) உடையானே - உடையவனே, பேராநிலப்பெயராததம், ஒழியா-அழியாததம், பிரிவு இல்லா-பிரிவற்றதம், மறவா-

மறவாததும், நினையா-நினையாததும், அளவு இல்லா - அளவற்றதும், மாளா - சூறையாததம் ஆகிய, இன்பம் - ஆரந்தமாகிய, மாகடலே - பெருங்கடலே, சின அன்பா - உன அன்பாகன், அறபெற்றா - மேற்கூறியவற்றை ஒழியப்பெற்றார்கள, (அதுவேயுமன்றி) அசும நெகலும் - மனம் நெழ்வும (பெற்றாள்), (அகநாணமாக) புலையாயேன் - புலையாயினேன், புறமே கிடந்தது - புறத்தே கிடந்து, புலம்புகின்றேன் - புலம்பாநின்றேன், மெய அன்பு பெறவேண்டும - யானும் உன மெய்யனைப்ப பெறுதல்வேண்டும், எ - று.

(க - னா) இறைவனே, உன அன்பா அகநெகிழ்ப்பெற்றாள், யான் புறமேகிடந்த புலம்புகின்றேன், இனியேனும் எனக்கு உன்னிடத்தன புண்டாகுமபடி கருணைசெய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) அறவே பெற்றா - அறவே பெற்றாமாகிய எனினுமாம். அறவு - பற்றறுதி (சு)

கடலையனையவானந்தக் கண்டாரொல்லாங்கவாந்துண்ண விடரோபெருக்கியேசற்றிககிருத்தலழகோவடிநாயே [தேனனுடையாய்நீயயருளுதினென்றணாததொழிந்தேகழிந்தொழிந்தசுடராரருளாவிருணீங்கசசோதியினித்தானறுணியாயே.

(ப - னா.) கடலே அனைய ஆனந்தம் - கடலையே நிகராத இன்பத்தை, கண்டார எல்லாம் - உன்னைக் கண்டவரெல்லாரும், கவராத உண்ண - கவராத அதுபவியாநிற்க, அடி நாயேன் - அடிமையாகிய நாயினேன், இடரே பெருக்கி - தன்பத்தையே பெருக்க செய்து, எசற்ற - துக்கித்த, இவரு - இவ்வுலகத்தில, இருத்தல - இருப்பது, அழகோ - அழகாமோ, உடையாய் - உடையவனே, நீயே அருளுதி என்று - நீயே அருள்செய்யக்கடவையென்று கருதி, உணாததாது ஒழித்த - உனக்கு அறிவியாதொழித்த, கழிந்தொழிந்தேன் - உன்னைப் பிரிந்தொழிந்தேன், சோதி - சோதியே, ஆர் அருள் சுடரால் - அரிய உன் அருட்சுடரினால், இருள் நீங்க - என அருளுன இருள் நீங்கும்படி, இனித்தான் - இனியாயினும், துணியாய் - உன திருவுளத்தில் நிச்சயித்தலவேண்டும், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன்னருட்கடலைக் கண்டாரெல்லாரும் அதில் மூழ்கிக் கவராததுண்ணுநிற்க, யானதுன்பத்தைப்பெருக்கி

இளைத்திருப்ப தழகாகுமோ, இனியாயினும் உன்னருட்கடரால்
எனது அஞ்ஞான விருநீங்கும்படி நீ திருவுள்பற்றவேண்டும் என்
பதாம்.

(வி - னா) சுடர் - சூரியன்.

(௭)

துணியாவருகாவருன்பெருகத்தோன்றுகதொண்டரிடைப்புருந்து
திணியாமூங்கிற்சிக்கையேன்சிவனேநின்றுதேய்கின்றே
னணியாரடியாருனக்குள்ளவன்புநதாராயருளளியத
தணியாதொல்லைவதருளித்தளிப்பொற்பாததாராயே.

(ப - னா.) சிகனே - சிவபிரானே, துணியா - துணிந்து,
உருகா - உருகி, அருள் பெருக - உன் அருள பெருகும்படி, தோன்
மும் - தோன்றா நின்ற, தொண்டா இடைபுகுநது-தொழும்ப ரிடை
யே புகுநது, திணி ஆர் - உலிமை பொருந்திய, மூங்கில் - மூங்கில்
போன்ற, சிக்கையேன் - மனததை யுடையேன், நின்று தேய்கின்
றேன் - நின்று மெலியா நின்றேன், அணி ஆர் - அழகு பொருந்
திய, அடியார் - உன் அடியவா, உனக்கு உன்ன அன்பும் தாராய் -
உனக்குச் செய்கின்ற அனபையும் தாராய், அருள் அளிய - அருள்
களிய, தணியாது - தாழ்காமல், ஒலை வந்தருளி - வினாவில்
எழுந்தருளி, தளிர் - தளிப்போன்ற, பொன் பாதம் தாராய் - உன்
பொன்னடியையும் தாராய், (இங்ஙனமாயினி யான எவ்வாறாய்
வேன்) எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன் மெய்யன்பரிடையே புகுந்து
நின்று வன்னெஞ்சனாகிய நான் தேயா நின்றேன், உன்னிடத
தன்பு செய்யவும் எனக்குக் கருணை செய்யாய், உன் திருவடியை
யும் தாராய், யான் எவ்வாறாய்வேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) திணி - திண்மை. துணியா, உருகா, என்பன
செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள். (அ)

தாராவருளொன்றினறியேதந்தாயென்றுனறமமொல்லா
மாராநினருரடியேனுமயலார்போலவயர்வேனே
சீராரருளாறசித்தனையேத்திருத்தியாண்டசிவலோகா
பேரானந்தமபேராமைவைக்கவேண்டும்பெருமானே.

(ப - ணா.) தாரா அருள்-தாவொண்ணை உன் அருளை, ஒன்று இன்றி தந்தாய் என்று - முழுதும் தந்தனை யெனறு, உன் தமர் எல்லாம் - உன் அடியார் எல்லாரும், ஆர் நினைர் - அதுபவியா நின்றார்கள், அடியேனும் - அடியனேனும், அயலார்போல - அயலவார்போல, அயாகேளே - துன்புறுவேளே, சீர் ஆர் - சிறப்பினையுடைய, உன் அருளால்-உன் கருணையால், சிந்தனையை திருத்தி - என்மனத்தைத்திருத்தி, ஆண்ட - என்னை ஆண்டருளின, சிவலோகா - சிவபுரத்தானே, பெருமானே-பெருமையுடையானே, பேர் ஆனந்தம்-பேரின்பமானது, பேரமை - நிலைபெயராமல், ஹைக்கேவனெடும் - வைத்தல் வேண்டும், எ - று.

(க - ணா.) இறைவனே, உன்னருள் முழுதும் தந்தாயென்று உன்னடியா ரெல்லாரும் அதுபவியா நின்றார்கள், அடியேன் ஒருகன்மாதிரும் அயலார்போல அயர்கேளே, என்மனத்தைத் திருத்தியாண்டருளினவனே, பேரின்பம் நிலை பெயராமல் என்னிடத்தருள் செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ணா.) தாராவருள் - தாவொண்ணை அருள். (அருமையாகிய அருள்). (க்)

மாணோர்பங்காவத்திப்பார்மதூர்க்கனியேமனநெகா
நாணோர்தோளாச்சுனாயொத்தானமபியித்தால்வாழ்ந்தாயே
பூனேபுகுந்தவுனையுணர்ந்தேயுருகிப்பெருகுமுள்ளத்தைக்
கோனேயருளுங்காலந்தானகொடியேறகென்றோகூடுவதே.

(ப - ணா) மான் ஓர் பங்கா - மானை ஒரு பாசத்தில் உடையவனே, வந்திப்பார் மதூர்க்கனியே - வாழ்த்துவாராகிய அன்பர்குமதூரமாகிய கனிபோல்பவனே, மனம் நெகா- மனம் நெகிழாமல், நான் ஓர் தோளா சுனா ஒத்தால் - நான் ஒரு தொளைக்காத சுனாயை நிகர்த்தால், நம்பி - நம்பி, இத்தால் - இதனால், வாழ்ந்தாயே - வாழ்ந்து விட்டாயோ, ஊனே புகுந்த-உடலிப்புகுந்த, உன்னை உணர்ந்து- உன்னையறிந்து, உருகி - உருகி, பெருகு - (உருகுதலே) பெருகப் பெற்ற, உன்னத்தை - மனத்தை, கோனே - இறைவனே, அருளும் காலம் - நீ யருள்செய்யும் காலமானது, கொடியேற்கு - கொடியனே ஊககு, கூடுவது என்றோ - கூடுவது என்னோ, எ - று.

(க - ணா.) இறைவனே, உன்னை யறிந்து உருகும்படியான மனத்தை அடியேற்குருங்காலம் எக்காலமோ என்பதாம்.

(வி - னா.) வந்திப்பார் மதூரகணியே யென்றமையால் வந்தி யாதார்க்குக் கைகருக்கனி யென்றதாயிற்று. (10)

கூடிக்கூடியுன்னடியார்குனிப்பார்கிரிப்பார்களிப்பாரா வாடிவாடிவழியற்றேன்வற்றன்மரம்போன்றிப்பேனே லூடியூடியுடையாயொடுகலந்துள்ளருகிப்பெருகிறெக் காடியாடியானந்தமதுவேயாகவருள்கலந்தே.

(ப - னா.) உன் அடியா காடிக்கூடி - உன் அடியார்கள் சேர் ந்து சோகது, குனிப்பார் - கூத்தாடுவோரும், கிரிப்பார் - கிரிப்பவ ரும், களிப்பார் - களிப்பவரும், ஆ - ஆகிரிநிக், வாடி வாடி வழி அந் தேன் - வாடி வாடி வழியறவனாகிய நான், வற்றல் மரம்போல் நிற்பேனே - உலர்ந்த மரம்போல நிற்பேனே, உடையாயொடும் - உடையவனாகிய உன்னோடும், ஊடி ஊடி - நான் பிணங்கிப்பிண ங்கி, கலந்து - கூடி, உன் உருகி - மனமுருகி, பெருகி - பெருகி, நெக்கு - நெகிழ்ந்தது, ஆடி ஆடி - கூத்தாடிக்கூத்தாடி, ஆநந்தமதுவே யாக - இன்பவருவே யாகும்வண்ணம், கலந்து அருள் - என்னைக் கூடி யருள்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன்னடியார் திரண்டு திரண்டு கூத் தாடுதல் முதலியவற்றைச் செய்யாநிற்க, நானொருவன் மாத்திரம் வாடி, வற்றல்மரம்போல நிற்பேனே, நான் உன்னைக்கலந்து மன முருகி ஆநந்தவுருவமாய்படி யருள்செய்வாயாக என்பதாம்.

(வி - னா.) களிப்பாராக என்பது களிப்பாரா என ஈறு தொகு த்தது. வற்றல் மரம் - உலர்ந்த மரம். (௧௧)

ஈருசுசிறம்பலம்.

குழைத்தபத்து.

ஆத்துமநிவேதனம்.

ஆசிரியவீரததம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

குழைத்தாற்பண்டைக்கொடுவினேநோய்
காவாயுடையாய்கொடுவினையே
னுழைத்தா லுறுதியுண்டோதா
னுமையாள் கணவாவெனையாள்வாய்
பிழைத்தாற்பொறுக்கவேண்டாவோ
பிறைசோசடையாய்முறையோவென்
றழைத்தாலருளாதொழிவதே
யம்மானேயுன்னடியேற்கே.

(ப - னா.) பண்டை - முன்னாளிற்செய்த, கொடுவினேநோய் - கொடியவினைகளும் அவற்றாலுண்டாகும் நோய்களும், குழைத்தால் - என்னை மெலிவித்தால், காவாய் - என்னைக் காத்தருள்வாயாக, உடையாய் - உடையவனே, கொடுவினையேன் - கொடியவினையையுடைய நான், உழைத்தால் - வருந்தினால், உறுதி உண்டோ - (அதனால் உனக்கு ஒரு) நன்மையுண்டோ, உமையாள் கணவா - உமாதேவிக்குக் கொழுகனே, என்னை ஆள்வாய் - என்னை யாள்வாயாக, பிழைத்தால் - பிழைசெய்தால், பொறுக்க வேண்டாவோ - (அதனை) பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டாவோ, பிறைசோசடையாய் - பிறை தனகிய சடையையுடையவனே, முறையோ என்று அழைத்தால் - முறையோ வென்று கூவினால், அம்மானே - எமது தந்தையே, உன் அடியேற்கு - உன் அடியேனுக்கு, அருளாது ஒழிவதே - அருள்செய்யா தொழிவதோ, (உனக்குத் தருதியாவது), எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, கொடுவினேநோய் என்னை வருத்தினால் என்னைக் காத்தருளவேண்டும், அடியேன் வருத்தினால் உனக்கு

றுதியோ, யாம் பிழைசெய்தால் நீ பொறுக்கவேண்டாவோ, யாம் முறையிட்டழைத்தால் நீ யருளாதொழிவதுதானோ உனக்குத்தகுதியாவது என்பது.

(வி - னா) குழைத்தல் - மெலிவித்தல். உறுதி - நன்மை.

அடியேனல்லெல்லாமுன்

னகலவரண்டாயென்றிருந்தேன்

கொடியேரிடையாள் கூறுவெங்

கோவேயாவவென்றருளிச்

செடிசேருடலைச்சிதையாத

தெத்துக்கெங்கள் சிவலோகா

வுடையாய்கூவிப்பணிகொள்ளா

தொறுத்தாலொன்றும்போதுமே.

(ப - னா) அடியேன் - அடியேனுடைய, அல்லல் எல்லாம் - துன்பங்கள் எல்லாம், அகல - நீங்கும்படி, முன் ஆண்டாய் - முன்னே ஆண்டருளினாய், என்று இருந்தேன் - என்று கருதி யிருந்தேன், கொடி வா இடையான் - கொடிபோலும் அழகிய இடையை யுடையவளாகிய உமாதேவியின், கூறு - பகனே, எம் கோவே-எம் மிறைவனே, ஆவா என்று அருளி - ஐயோவென்றருளிச்செய்து, செடிசோ உடலை - பாவஞ்சேர்ந்த உடம்பை, சிதையாதது - அழிக்காதது, எத்துக்கு - யாதுக்கு, எங்கள் சிவலோகா - எங்கள் சிவலோகனே, உடையாய் - உடையவ்னே, கூவிப்பணிகொள்ளாது - அழைத்துப் பணிகொள்ளாமல், ஒறுத்தால் - வருத்தினால், ஒன்றுமே போதும் - அவ்வொறுத்தல் ஒன்றுமே அடியேனுக்கு அமையும், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, அடிபேனது தன்பமுழுதும் நீங்கும்படி முன்னே யென்னை யாண்டனை யென்றிருந்தேன், எனக்கிரங்கி இந்த வுடம்பையழியாதது யாதுக்கு, என்னைக் கூவிப்பணிகொள்ளாது வருத்தினால் அதவேயமையும் என்பது.

(வி - னா.) கொடி - பூங்கொடி. ஏதுக்கு என்பது எத்துக்கு என மிக்குவந்தது. ஒறுத்தல் - வருத்துதல். (௨)

ஒன்றும்போதாநாயேனை
 யுய்யக்கொண்டநினைக்கருணை
 யின்றேயின்றிப்போய்த்தோதா
 னேழைபங்காவெங்கோவே
 குன்றேயனையகுற்றங்கள்
 குணமாமென்றேநீகொண்டா
 லென்றுகெட்டதிரங்கிடா
 யெண்டோண்முக்கணமமானே.

(ப - னா.) ஒன்றும் போதா நாயேனை - ஒன்றுக்கும் பற்றாத காரியேனை, உய்யக்கொண்ட - உய்யக் கொண்டருளின, நின் கருணை - உன் கருணையானது, இன்று இனிப்போய்த்தோ-இன்று இல்லாது போய்விட்டதோ, ஏழை பங்கா - ஏழை பங்கனே, எம் கோவே - எம்மிறைவனே, குன்றே அனைய குற்றங்கள் - மலையை நிகர்த்த பெருங்குற்றங்களையும், குணம் ஆம் என்று நீ கொண்டால்- குணமாமென்று நீ யேற்றுக்கொண்டால், என் தான் கெட்டது - உனக்கு யாது காரியத்தான் கெட்டுப்போயிற்று, இரங்கிடாய் - இரங்கியருளாய், என் தோன் - எட்டுப்புயல்களையும், முக்கண் - மூன்று கண்களையும் உடைய, எம்மானே - எம்பெரியோனே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, ஒன்றுக்கும் பற்றாத நாயேனை முன்னே யாண்டருளின வுன் கருணை இப்பொழுது இல்லாமற்போயிற்றோ, என் குற்றங்கள் குன்றை நிகர்த்திருப்பினும் அவற்றைக் குணமென்று நீ கொண்டால் உனகென்ன கெடுத்தி, என்மீ திரக்கஞ் செய்தருளவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) போயிற்றோ என்பது போய்த்தோ என வந்தது. குணம் - நன்மை. (௩)

மானேர்நோக்கிமணவாளா
 மன்னேநின்சீர்மறபித்திவ்
 வுனேபுகவென்றனைநூக்கி
 யுழலப்பண்ணுவித்திட்டா
 யானாழியேனறிபாமை
 யறிந்துநீயேயருள்செய்து
 கோனேகவிக்கொளநூரா
 ளென்றென்றுன்னைக்கூறுவதே.

(ப - னா.) மான் நேர் நோக்கி - மானினது நோக்கத்தை யொத்த நோக்கத்தை யுடையவளாகிய உமாதேவிக்ரு, மணவாளா - மணவாளே, மணவாளே - இறைவனே, நின் சி - உன் மேன்மையை, மறப்பித்த - மறக்கப்பண்ணி, இ ஊன ஏ புக - இவ்வடம்பின கண ணே புக, எனறனை தூக்கி - என்னைத் தள்ளி, உழலப் பண்ணுவித் திட்டாய் - உழலச் செய்வித்தாய், ஆனால - ஆயின், அடியேன அறி யாமை அறிதது - அடியேனது பேதமையை உணர்ந்து, நீயே அருள் செயது - நீயே யருள்பண்ணி, கோனே - தலைவனே, கூலிகொள் ளும் நான் - என்னை அழைத்துக்கொள்ளும் நான், என்று என்று - என்றோ வென்று தான், உன்னைக் கூறுவது - யான் உன்னைப் புகழ்வது, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன்னை மறக்கப்பண்ணி இவ்வுடம் பிற புகுத்தி யுழலச்செய்தனை யானால், அடியேனது அறியாமையை யறிதது நீயே யெனனைக் கூலிகொள்ளுந் காலம் எககாலமோ வெ ன்று எப்பொழுது உன்னைப் புகழ்வது என்பது.

(வி - னா.) மான் ஏர் எனவும் பிரித்தது மானினது நோக்கம் போல அழகாகிய என்றும் பொருளுடைக்கலாம். தூக்கல - தன்னல்.

கூறுநாவேமுதலாகக்

கூறுங்காணமெல்லாநீ

தேறுமவகைநீதிகைப்புநீ

திமைநன்மைமுழுதுநீ

வேறோபரிசிறுகொன்றிலலை

மெய்மமையுன்னைவிரித்துரைக்கிற்

தேறுமவகையென்சுவலோகா

திகைத்தாற்றேற்றவேண்டாவோ.

(ப - னா.) கூறும் - (உன்னைப்) புகழ்கின்ற, நாவே முதல் ஆக - நாவையே முதலாகக்கொண்டு, கூறும் - சொல்லுகிற, காணம் எல்லாம் நீ - காணங்கொள்ளலாம் நீயே, தேறும் வகை நீ - தெளியும் விதம் நீயே, திகைப்பு நீ - திகைத்தலும் நீயே, திமை நன்மை முழு தும் நீ - திமை நன்மைகள் என்கிற எல்லாம் நீயே, இவ்வு - இவ்வி

டத்தில், வேறு ஓர் பரிசு - வேறொருவகை, ஒன்று இல்லை - சிறிதும் இல்லை, மெய்மை - உண்மையாக, உன்னை விரித்த உணாக்கின் - உன்னை விரித்தது சொல்லப்புகின், தேறும் வகை என் - தெளியும் விதம் யாது, சிவலோகா - சிவலோகனே, திகைத்தால் - யாம் திகைத்தால், தேற்றவேண்டாவோ - எம்மைத தெளிவிக்கவேண்டாவோ, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, எல்லாம் நீயாயிருந்தால் நான தெளியும் வழி யாது, நான திகைத்தால் என்னைத் தேற்றவேண்டாவோ எனபது.

(வி - னா.) நா - நாக்கு. திகைத்தல் - மயங்கல், (பிரமித்தல்).

வேண்டத்தக்கதறிவோய்நீ

வேண்டமுழுதுத்தருவோய்நீ

வேண்மெயன்மாற்கரியோயநீ

வேண்டியென்னைப்பணிமொண்டாய்

வேண்டியாதருளசெய்தா

யானுமதுவேவேண்டினல்லால்

வேண்டும்பரிசொன்றுண்டென்னி

லதுவுமுன்றன்விருப்பன்றே.

(ப - னா.) வேண்டத்தக்கது அறிவோய் நீ - (ஆன்மாத்கன்) வேண்டிதற்குரியன இவை யென்று அறிவோன் நீயே, கேண்ட - (அவ்வாறு அவாகன்) வேண்டினும், முழுதும் - (வேண்டப்படுவன) எல்லாவற்றையும், தருவோய் நீ - கொடுப்போன்நீயே, வேண்டும் - (உன்னை) பிராத்திக்கிற, ஆயன்மாற்கு-பிரமவிட்டுணுககளுக்கும், அரியோய் நீ - அரியையாயிருப்பவனும் நீயே, (அப்படிப்பட்ட பெருமையையுடைய நீ) வேண்டி - விரும்பி, என்னை பணி கொண்டாய் - என்னைத் தொண்டுகொண்டாய், வேண்டி - விரும்பி, நீ யாது அருள்செய்தாய் - நீ எதனை அருள் செய்தனையோ, யானும் - நானும், அதுவேவேண்டின் அல்லால் - அதனையே விரும்புதலல்லாமல், வேண்டும பரிசு - விரும்பும் பரிசு, ஒன்று உளது என்னின் - ஒன்று உளது என்றால், அதுவும் - அதுவும், உன்றன் விருப்பு அன்றே - உன்விருப்பல்லவோ, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, வேண்டததககைத யறிதல முதலாயின குணங்களையுடைய நீ விரும்பி யெதனையருளசெய்வையோ அதனையே யானும் விரும்புகதனறி கேறிலலை, அப்படி நான் விரும்பினும் அவவிருப்பமும் உன் விருப்பமேயாம் என்பது.

(வி - னா) பரிசு - தன்மை, பரிசில என்னும்படி. (சு)

அன்றேயெனறனாகிய
முடலுமுடைமையெல்லாமுங்
குன்றேயனையாயெனனையாட்
கொண்டபோகேகொண்டிலையோ
என்றேரிடையுறெனக்குண்டோ
வெண்டோணமுககெணமபானே
நன்றேசெய்வாய்பிழைசெய்வாய்
நானேவிதறகுநாயகமே.

(ப - னா) அன்றே - அந்நாளே, என்றன ஆவியும் - என் உயிரையும், உடலும் - உடம்பையும், உடைமையும் - பொருளும், (ஆகிய) எல்லாமும் - முழுதும், குன்றே அனையாய - மலைமை நிகரத்தவனே, என்னை ஆட்கொண்ட போதே - என்னை அடிமைகொண்ட பொழுதே, கொண்டிலையோ - ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையோ, (அநபனமாக) இன்று - இப்பொழுது, எனக்கு - அடியேனுக்கு, ஓ இடையூறு உண்டோ - ஒரு தடையுண்டோ, என் தோள-எட்டிக் தோளகளையும், முககண் - மூன்று கண்களையும் உடைய, எமமானே - எம்பெரியோனே, நன்றே செய்வாய் - நன்மையே செய்யக்கடவை, பிழை செய்வாய் - தீமையே செய்யக்கடவை, இதற்கு - இதற்காகரி யத்துக்கு, நாயகம் - தலைவன், நானே - யானே, எ - று,

(க - னா) இறைவனே, என்னை நீ யாட்கொண்ட போதே என் உடல பொருளாவிட்களைக் கொண்டனையல்லவா, இன்று எனக்கு ஒரு தடையுண்டோ, நீ நன்று செய்தாலும் தீது செய்தாலும் உன்னைக் கேட்போர் ஒருவருமில்லை யென்பது.

(வி - னா.) இடையூறு - தடை. நாயகம் - பண்பாகு பெயர். அன்று என்றது - குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி யாட்கொண்ட காலத்தை. (எ)

நாயிற்கடையாநாயேனை
 நயந்துநீயேயாட்கொண்டாய
 மாயப்பிறவியுன்வசமே
 வைத்திட்டிருக்கும் துவன்றி
 வாயக்கடவேனோதா
 னென்னதோவிங்கதிகாரம்
 காயத்திவொயுன்னுடைய
 கழறகீழ்வைப்பாய்கண்ணுதலே.

(ப - னா.) நாயின் கடை ஆம் - நாயினும் கடையேனாகிய, நாயேனை - நாயினேனை, நயந்து - விரும்பி, நீயே ஆட்கொண்டாய் - நீயே அடிமைகொண்டாய், மாயப்பிறவி - மாயப்பிறப்பு, உன்வசமே வைத்திட்டிருக்கும் அது அன்றி - உன்வசத்திலேயே வைத்திருப்பதல்லாமல், ஆயக்கடவேன் - ஆராயக்கடவேன், நானோதான் - நான்தானே, இவரு அதிகாரம் என்னதோ - இவ்விடத்தில் அதிகாரம் என்னுடையதோ, காயத்து இவ்வாய் - இந்த வுடம்பில் வைப்பாய், உன்னுடைய கழல் கீழ்வைப்பாய் - உன் திருவடியின்கீழே வைப்பாய், கண்ணுதலே-நெறிககண்ணையுடைய சிவபெருமானே, ஏ-று.

(க - னா) இறைவனே, நாயினும் இழிந்தவனாகிய என்னை நீயே விரும்பி யாட்கொண்டனை, மாயப்பிறவியும் உன் வசத்ததே, என்னை யிவ்வுடம்பில் இட்டாலும் உன் திருவடியிலிட்டாலும் சம்மதமே யெனபது.

(வி - னா.) நயத்தல் - விரும்புதல். ஆய்தல் - ஆராய்தல். (அ)

கண்ணாறுதலேய்கழலினைகள்
 கண்டேன்கண்கள்களிகூர
 வெண்ணுதிரவுமபகலுநா
 னவையேயெண்ணுமதுவல்லாள்
 மண்மேல்பாக்கைவிடிமாறும்
 வந்துன்கழற்கேபுகுமாறு
 மண்ணுவெண்ணக்கடவேனோ
 வடிமைசாலவழகுடைத்தே.

(ப - னா.) கண ஆர நுதலோய - நெறறிக்கண்ணனே, கண்
கன் களிகூர - ஏன் கண்கள் களிப்புமிக்கும்படி, கழல் இணைகள் -
உன இரண்டு நிருவடிகளையும், கண்டேன் - தரிசித்தேன், என்
னது - வேறொன்றையும் எண்ணாமல், இரவும் பகலும் - இரவினும்
பகலினும், நான் - யான், அவையே எண்ணும் அது அல்லால் - அந்
தத நிருவடிகளையே எண்ணுவதல்லது, மணமேல் - மண்ணின்மீது,
யாக்கை விடும் ஆறும் - சரீரம் விட்டு நீங்குமாற்றையும், வந்து -
வந்து, உன் கழற்கே புகும் ஆறும் - உன நிருவடியினகண்ணே
செருமாற்றையும், அண்ணு - தந்தையே, அடிமை - உன தொண்ட
னேன், எண்ணக்கடவேனோ - நினைக்கக்கடவேனோ, (அவ்வாறு
நினைத்தல்) சால அழகு உடைத்து - மிகவும் அழகுடைத்தது, எ - று.

(க - னா.) கண்ணுதலே, உன் நிருவடியை கண களிகூரக்
கண்டேன், அவற்றை இரவும் பகலும் நினைத்தலன்றி, மண்மேல்
இவ்வுடம்பு விடும்வகை முதலியவற்றை யெண்ணக்கடவேனோ,
எண்ணினால் மிகவும் அழகாம் என்பது.

(வி - னா.) கண்ணார் நுதலோய் - கண்ணைமீத நெறறியை
யுடையானே. அடிமை - பண்பாடுபெயர். (க்)

அழகேபுரித்திட்டிநாயே
னாற்றுகின்றேனுடையானே
திகழாநின்றதிருமேனி *
காட்டியெண்ணைப்பணிகொண்டாய்
புகழேபெரியபதமெனக்குப
புராணநீதந்தருளாதே
குழகாகோலமறையோனே
கோனெயெண்ணைக்குழைத்தாயே.

(ப - னா.) அழகே புரித்திட்டி - உன்னழகையே காண விரும்
ம்பி, அடிநாயேன் - உன் அடிமையாகிய நாயினேன், அரற்றுகின்
றேன் - அழாநின்றேன், திகழாநின்ற திருமேனி காட்டி - விளங்கா
நின்ற திருமேனியைகாட்டி, என்னை பணிகொண்டாய் - என
னைத் தொண்டுகொண்டாய், புகழே பெரிய - புகழானே பெருமை

யடைத்த, பதம் - உன் திருவடியை, புராண - புராதனனே, நீ தந்தருளாகே - நீ தந்தருளாமல், குழகா - சிவபிரானே, கோலம் மறையோனே - அழகாகிய வேதியனே, கோனே - இறைவனே, என்னை குழைத்தாயே - என்னை மனங்குழைத்தனையே, ஓ - ஹ.

(க - னா.) இறைவனே, உன்னழகைக் காண விரும்பியே அடியேன அறறு கின்றேன், விளங்குகின்றவுன் திருமேனியைக் காட்டி யென்னைப் பணிகொண்டனே, உன் திருவடியை யெனக்குத் தந்தருளாமல் என்னை மனங்குழைத்தாயே என்பது.

(வி - னா.) புரிதல் - விரும்புதல். பதம் - திருவடி, பதவி மொனினுமாம். புராணன் - பழையோன். குழகன் - அழகன். (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உயிருண்ணிப்பத்து

சிவானந்தமேலிதேல்.

கலிவிருததம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைநாபபடவரவேல்குலுமைபாகமதாபென்
மெய்நாடொறும்பிரியாவினைக்கோவிடைப்பாகா
செந்நாவலாபாகம்புகழ்த்திருப்பெருந்துறையுறைவா
பெந்நாட்கனித்தெந்நாளினுமாக்கனிவிரியானே.

(ப - னா) பைநா - பசிம நாவையும், படம் - படத்தையும் உஷ்டா, அரவு - பாம்புபோன்ற, எ - அழகினையுடைய, அல்குல் - அலகுடைய, உமைபாகமகாய - உமாதேவியாகத்தை யுடைத்தாகி, என் - எனது, மெய் - மனத்தை, நாந்தொறும் பிரியா - தினத்தோறும் பிங்காத், வினைக்கோ - வினைக்கோனே, விடைப்பாகா -

இடபமூரவோனே, செந்நாவலா - செவ்விய நாவலாகன், பாசும்-துதி
கின்ற, புகழ் - புகழினையுடைய, திருப்பெருந்துறை உறைவாய -
திருப்பெருந்துறையில் வாழ்வோனே, இனி - இனி, யான் - நான்,
எந்நாள்களிதது - எந்தக்காலத்தில் களித்தது, எந்நாள் இறுமாக்கேன் -
எந்தக்காலத்தில் இறுமாந்திருப்பேன், எ - று.

(க - னா.) உமாதேவிபாகனாப் என்மனத்தில் என்றும் பிரி
யாதிருக்கிற பாவகாசனே, இடபகாகனே, அறிஞா புசமும்படி
யான திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளி யிருப்பவனே, இனி நான்
எந்தக்காலத்தில் உன்னருள்பெற்று இறுமாந்திருப்பேனோ என்பதாம்.

(வி - னா) நா, படம் என்பவற்றீற்றில் எண்ணும்மைகள்
தொககன. மெய்என்றது இங்கு மனத்தககுறித்தது. செந்நாவலர்-
செவ்விய நாவனமையுள்ளவா. (அறிஞா) இவா முததமிழ்விரகர் முத
லாயினோர். இறுமாப்பு-திருநருள்பெற்றதனலுண்டாகுள் செருக்கு.
வினைக்கேடன் எனறத - மெய்யன்பரின் பஞ்சபாசத்தை நசிப்பித்
தாட்கொள்ளும் பேரருளானனென்றும் பொருளது. (க)

நா னுரடியணைவானொருநாய்க்குததவிசிட்டிய
கூனருடலபுகுந்தானுயிரகலந்தானுமபிரியான்
நேஞாசடைமுடியான்மக னுதிருப்பெருந்துறையுறைவான்
வானோகருமறியாதே ராவளமீந்தனனெனக்கே.

(ப - னா.) அடி அணைவான் - திருவடியை யடைய, நான் ஆ-
நான்யார், ஒருநாய்க்கு விசு இட்டு - ஒருநாயனையேனுக்கு ஆசந
மிட்டி, இங்கு - இவ்விடத்தில், ஊன் ஆ உடல்புகுந்தான் - எனது
மாயிசம் நிறைந்த உடம்பிற் புகுந்தவனாகி, உயிர கலந்தான் - உயி
ரோடு கலந்து, உள்ளம் பிரியான்-என் மனத்தைவிட்டு நீங்காதவனாயி
ருந்து, எனக்கு - அடியேனுக்கு, வானோர்களும் அறியாதது - தேவர்
களும் அறியவொண்ணாததாகிய, ஓர்வளம் ஈதானன் - ஒப்பற்ற செல்
வத்தைக் கொடுத்தருளினன், (அவன் யாவனெனின) தேன் ஆர்
சனடமுடியான் - வண்டுகள் நிறைந்த சடைமுடியை யுடையவனாய்,
மன்னு - நிலைபெற்ற, திருப்பெருந்துறை உறைவான்-திருப்பெருந்
துறையில் வாழ்வோனாகிய சிவபெருமான், எ - று.

(க - னா) திருவடியை யடைதற்கு நான் என்ன தகுதியுடை
யேன், அப்படியிருக்க, என்னுள்ளேபுகுந்து உயிரிர்கலந்து என்

மனத்தினின்றும் பிரியாதவனாயிருக்கிற திருப்பெருந்துறை யிறைவன், தேவர்களும் அறிபாத ஒப்பற்ற செல்வத்தைக் கொடுத்தருளினான் என்பது.

(வி - னா.) நானார் என்றது ஒருரிமையுமில்லேன் என்றபடி. அணைவான் என்பதில் வான் எதிகால வினையெச்சவிகுதி. புருத்தான் கலத்தான் என்பன முறமெச்சங்கள். தேன் - கொன்றை மலர்த்தேன் எனினுமாம். வனம் என்றது முத்திச்செல்வத்தை. (2)

எனினானென்பதறியேன்பகவிரவாவதுமறியேன்
மனவாசகங்கடந்தானெனைமத்தோன்மத்தனாக்கிச்
சினமால்விடையுடையான்மன்னுதிருப்பெருந்துறையுறையும்
பனவனெனைச்செய்தபடிமறியேன்பாங்குடரே.

(ப - னா.) என்னை நான் என்பது அறியேன் - என்னை யான் என்பதை அறிந்திலேன், பகல் இரவு ஆவதும் அறியேன் - பகல் இரவு என்பவைகளையும் அறிந்திலேன், (அவ்வனமாக) மனவாசகம் கடந்தான் - மனம் வாககு எனபவற்றைக கடந்தவனும், சினம மால்விடை உடையான் - கோவத்தையுடைய பெரிய இடபத்தையுடையவனும், மனனு - நிலபெற்ற, திருப்பெருந்துறை உறையும் - திருப்பெருந்துறையில காழ்கின்ற, பனவன் - வேதியனும், பாஞ்சுடா - பாஞ்சோதியும் ஆகிய சிவபெருமான், என்னை - அடியேனை, மத்தோன் மத்தன் ஆகி - மிகு களிப்புடையோனாகச்செய்து, என்னை செய்த படி அறியேன் - என்னைச்செய்த வஞ்சகத்தை அறிந்திலேன், எ - று.

(க - னா.) யான் இத்தன்மையெனென் மறியாத என்னைத் திருப்பெருந்துறை யிறைவன் மதோன்மத்தனாக்கி வஞ்சித்த வகையை யறிந்திலேன் என்பது.

(வி - னா) எனை என்றது - ஆன்மசொரூபத்தை. "எனை நானென்பதறியேன்" என்றது தேகத்தை நான் என்பதை அறிந்து எனன் என்றபடி "மனவாசகங்கடந்தான்" என்றராயினும் இனம் பற்றியும் பனமைபற்றியும் எஞ்சி நின்ற காயத்தையுஞ் சேர்த்து, முக்கூணகைஞ்சும் எட்டாதவன் என்றனாத்துக்கொள்க. (3)

வினைக்கேடருமுளரோபிறர்சொல்லோயினுலகி
லெனைததான்புகுந்தாண்டோனெனதென்பின்புளாயுருக்கிப்
பினைத்தான்புகுந்தெல்லேபெருந்துறையிலுறைபெமமான்
மனததான்கண்ணினகத்தான்மருமாற்றத்திடையானே.

(ப - னா.) என்னை - அடியேனை, தான் - தானே, புகுந்து -
எழுந்தருளி, ஆண்டான் - ஆண்டுகொண்டான், எனது என்பின்
புறா உருக்கி - எனது என்பின் உட்டுளைகளையும் உருகச்செய்து,
பின்னை புகுந்து - மேலும் வந்து, பெருந்துறையில் உறை பெம்
மான் - திருப்பெருந்துறையில் வாழ்கிற பெருமான், மனததான் -
என் மனத்தினிடத்தினன், கண்ணின அகத்தான் - கண்ணினிடத்
தினன், மறம - பின்னும், மாறத்திடையான் - சொல்லினிடத்
தினன், (இவனபோல) வியன உலகில - பெரிய வுலகின்கண்,
வினைக்கேடரும் - வினைக்கேடாகளும், பிறா உளரோ - பிறா உளரா
உரோ, சொல்லீ - (உலகத்தாரோ) சொல்லுங்கள், எ - று.

(க - னா.) உலகத்தாரே, திருப்பெருந்துறை யிறைவன்,
எனது என்புருகச்செய்து என் மனத்திலும் கண்ணிலும் சொல்லி
லும் இருக்கிறான், இவனைப்போலப் பாவகாசா உலகத்தில உளரோ,
சொல்லுங்கள் என்பது.

(வி - னா.) வினைக்கேடர் - வினையைக்கெடுப்பவர். எல்லே -
வியப்பிடைச்சொல். (ச)

பற்றாங்கவையற்றீர்பற்றுமபற்றாக்கதுபற்றி
நற்றாங்கதியடைவோமெனிற்கெடுவீரோடிவம்மின்
நெற்றாசடைமுடியான் மன்னுதிருப்பெருந்துறையிறைசீர்
கற்றாங்கவன்சழல்பேணினரொடுக்கடுமின்கலந்தே.

(ப - னா.) பற்று அவை அற்றீர் - பற்றுக்களாகிய அவைகளை
அற்றவர்களாய், பறம - பற்றுதற்குரிய, பற்று - பற்றாகிய, அது -
அதனை, பற்றி - பிடித்து, நற்று ஆம் கதி - கல்லதாகிய கதியை,
அடைவோம் என்னின் - அடைவோமென்பிராயின், கெடுவீர் -
கெடுவீர்களே, ஓடிவம்மின் - ஓடிவாருங்கள், தென்று ஆர் சடை

முடியான் - அழகினை யுடையதாகிய அரிய சடைமுடியை யுடைய வனும், மன்னு - நிலைபெற்ற, திருப்பெருந்துறை இறை - திருப் பெருதுறைக்கு இறைவனும் ஆகிய சிவபெருமானது, சீர - புகழையே, கற்று - சொல்லக் கற்று, ஆவகு-அவ்வாறே, அவன் கழல் - அவன் திருவடியையே, பேணிநிரொடும் - விரும்பிவைவராகிய அடியாரோடும், கலந்து கூடுமின் - கலந்து கூடுங்கள், ஏ - று.

(க - னா.) விடவேண்டிய பற்றைவிட்டுப் பறவவேண்டிய பற்றைப்பற்றி உய்ய எண்ணுவீராயின், வினாத வந்து, திருப்பெருந்துறை யிறைவனது புகழைப் பேசக்கற்று, அவனடியாரோடுகூடி வாழுகள் எனபது.

(வி - னா) பற்று இரண்டனுள் முன்னையது பிரபஞ்சப்பற்று. பின்னையது இறைவன் பற்று. “பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினையப் பற்றைப், பற்றுசுபற்று விடற்கு” என்றார் தேவரும். நன்று நன்று என உலித்தல் பெற்றது. தென் - அழகு. தெற்று - அழகையுடையது. கலந்து கூடுதல் - இடையறாது கலந்திருத்தல். (டு)

கடலின் நிரையது போல வருகலக்கமலமறுத்தென னுடலுமவெனது யிரும்புகுந்தொழியாவண்ணநிறைந்தான் சுடருஞ்சுடாமதிசூடியதிருப்பெருதுறையுறையும படருஞ்சுடைமகுடத்தென்கள் பரன் னுன் செய்தபடிதே.

(ப - னா) கடலின் திணைபோல் வரு - கடலினிடத் தலைகள் போல வருகின்ற, கலக்கம் - கலங்குதற் கேதுவாகிய, மலம அறுத்து - மலத்தைச் சேதித்து, என உடலும்-என் உடம்பினும், எனது உயிரும் - என உயிரினும், புகுத்து - துழைத்து. ஒழியாவண்ணம் - நீங்கா வண்ணம், நிறைந்தான் - நிறைந்தனன், சுடரும் - விளங்குகின்ற, சுடா - ஒளியையுடைய, மதி சூடிய - பிறையை யணந்த, திருப்பெருந்துறை உறையும் - திருப்பெருந்துறையில வாழ்கின்ற, படரும் சடை மகுடத்து - படர்ந்த சடாமகுடத்தையுடைய, என் ன பரன் - எம்மேலோன், செய்த படிது - செய்த வஞ்சகம், (இரு நதவாறு என்னை,) ஏ - று.

(க - னா) கடலின் அலைகள் போல் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இடையறாது வருகின்ற என் கலக்கத்துக்குக் காரணமாகிய மலம்

களை யொழித்து, என் உடலுயிராகளிற் புருத்த இடையற நிறைத்து
கின்ற திருப்பெருந்துறை யிறைவன் என்னைச் செய்த வஞ்சக யிரு
ந்தவா மென்னை என்பது,

(வி - னா) திணை-முதனிலைத் தொழிலாகு பெயர். மருடம்
முடி. (க)

வேண்டேன் புகழ் வேண்டேன் செல்வம் வேண்டேன் மண்ணும் விண்
வேண்டேன் பிறப்பிறப்புச் சிவம் வேண்டார் தமைநாளுந்[ணும்
தீண்டேனென சென்று சொந்தேன் மண்ணு திருப்பெருந்துறையிறைதான்
பூண்டேன்புறம்போகேனிவிப்புறம்போகலெட்டேனே.

(ப - னா.) புகழ் வேண்டேன் - புகழைவிரும்பேன், செல்
வம் வேண்டேன் - பொருளைவிரும்பேன், மண்ணும் விண்ணும் வேண்
டேன் - மண்ணையும் விண்ணையும் விரும்பேன், பிறப்பு இறப்புவே
ண்டேன் - பிறப்பு இறப்பு என்பவைகளை விரும்பேன், சிவம் வேண்
டார் தம்மை - சிவத்தை விரும்பாதவாகளை, நாளுந் தீண்டேன் - எந்
நாளும் தொடேன், மண்ணு - நிலபெற்ற, திருப்பெருந்துறை இறை
தான் - திருப்பெருந்துறை இறைவனது திருவடியை, சென்று சேர்ந்
தேன் - சென்று அடைந்தேன் ஆகி, பூண்டேன் - பூண்டொண்டேன்,
இனி புறம்போகேன் - இனிப்புறம் போகிலேனே, புறம்போ
கல் ஓட்டேன் - (அத்ததிருவடியை) புறத்தே செல்லவு மொட்
டேன், எ - து.

(க - னா.) புகழ் செல்வம் முதலியவற்றை விரும்பேன், சிவ
த்தைவிரும்பாதவாகளைத் தொடேன், திருப்பெருந்துறை யிறைந்
து திருவடியை யடைந்தேன், இனி அத்திருவடிபைப் புறத்துச்
செல்லவொட்டேன் என்பது.

(வி - னா.) “தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுகலிலார் - தோ
ன்றலிற் றேனறமை கன்று” எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுதலால்
புகழை முன்வைத்தார். (ஏ)

கோற்றேனெனக்கென்கோருகாகடலவாயமுதென்கோ
வாற்றேனென்களானேயருமருந்தேயெனதரசே
சேற்றூர்வயல்புடைசூழ்தருதிருப்பெருந்துறையுறையு
நீற்றூர்தருதிருமேனினின்மலனேயுனையானே.

(ப - னா) எங்கள் அரணே - எங்கள் சிவபெருமானே, அரும்
குத்தே - அரியமருத்தே, என ல் அரணே-என அரணே, சேறறு ஆர்-
சேறறுவ நிறைந்த, வயல்-கழனிசன், புடை சூழ் தரு - பக்கவசனில்
சூழப்பெற்ற, திருப்பெருந்துறை உறையும் - திருப்பெருந்துறையில்
வாழ்கின்ற, நீற்று ஆ தரு - திருவெண்ணீற்றால் நிறைந்த, திரு
மேனி - திருமேனியையுடைய, நின்மலனே - நிரமலனே, உன்னை-
உன்னை, யான்-நான், எனக்கு கோலதேன் எனகோ-எனக்குகொ
ம்பிரகட்டிய தேன எனகோனோ, குணாகடல்வாய்-ஒலிக்கின்ற பார்
கடலிற றோன்றிய, அமுது எனகோ - அமிர்ச்சம் எனகோனோ, ஆற
றேன் - உன்னைப்பிரித்திருக்க யான் சகியேன, எ - று.

(க - னா) திருப்பெருந்துறை யிறைவனே, உன்னைக்கோற்
றேன் என்போனோ, அநிராம என்போனோ, யான் யாதென்று சொல்
வேன், இனி உன்னைப்பிரித்திருக்கப்பொறேன் என்பது.

(வி - னா.) கோற்றேன் - கொம்புத்தேன். குணாதல்-ஒலித்
தல், அரண் - ஈங்காரகாதலன். மருந்து என்றது பிறவிப்பிணிக்கு
மருந்து என்றபடி நின்மலன் - மலரகிதன் (அ)

எச்சம்மறிவேனானெனக்கிருக்கின்றதையறியே
னசசோலெய நாரனேயருமருக்கெபெனதமுதே
செச்சுரைமலாபுராமேனியன் திருப்பெருந்துறையுறைவா
னிச்சமெனநெருகின்பன்னியானாகுகின்றனோ.

(ப - னா.) எச்சம் அறிவேன் நான் - இறைவன் குறைகளை
யறிவேனென நான், எனக்கு இருக்கின்றதை - எனக்கிருப்பதை,
அறிவேன் - அறிந்திலேன், அச்சோ - அதிசயம், எங்கள் அரண் -
எங்கள் சிவபிரான், அருமருந்து - அருமையாகிய மருந்து, எனது
அமுது - என அமுதம், செச்சாமலா புரை மேனியன் - வெட்சிமல
ரை நிகாத்த திருமேனியையுடையவன், திருப்பெருந்துறை உறை
வான் - திருப்பெருந்துறையில் வாழ்வோன், (அவன்) நிச்சம் - நா
டோறும், என - என்னுடைய, நெஞ்சில் மனனி - மனத்தில் நிலை
பெற்று, யான் ஆகி நின்றான் - நானேயாகி நின்றனன், எ - று.

(ந - னா.) இறைவன் குறைகளை யறிவேனென நான் என்
குறைகளை யறியேன், அப்படியிருக்க, திருப்பெருந்துறை யிறைவன்

என் மனத்தில் இடையறாமல் நிலைபெறது நானேயாய் நின்றனன் என்பது.

(வி - னா) இறைவனிடத்துக் குறை - தமக்கருள்செய்யாமை முதலியன. 'எமக்கிருக்கின்றது என்றது தமையிடத்துள்ள குறை. அதாவது அவனை வழிபடாமை. அரணே, மருந்தே, அமுதே, என்பவற்றின் ஏற்றேகாரங்கள் அசைகள் புறாதல் - நிகாத்தல், யானாகி நின்றான் என்றது வேறறுமையின்றி நிறநிலை. (க)

வான்பாவியவுலகத்தவாதவமேசெய்வவமே
பூவுபாவியவுடலைச்சுமந்தடவிமரமானேன்
தேனபாயமலாக்கொன்றைமனனுதிருட்பெருதுறையுடையாய்
நான்பாவியனானுனைநலகாயெனலாமே.

(ப - னா) வான் பாவிய உலகத்தவா - விண்ணிலுள்ள உலகத்தவர்களாகிய தேவர்களும், தவமே செயய - தவநாயகிய செயயாநிற்க, அவமே - வீணை, ஊன் பாவிய உடலை - தசை செறிந்த வுடம்பை, சுமந்து - தாங்கி, அடவி மரம் ஆனேன் - காட்டுமரமானேன், தேனபாய - தேன பெருகிப் பாயாநின்ற, கொன்றைமலா மன்னு - கொன்றைமலா நிலைபெற, திருப்பெருகுதறை உறையாய் - திருப்பெருந்துறையில் வாழ்வோனே, நான் பாவியன் ஆனால் - நான் பாவியேனாயினும், உன்னை நல்காய் எனல ஆமே - உன்னைத் தந்தருளாய் என்றல் கூடுமோ, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருகுதறையிறைவனே, தேவர்களும் உன்னைக் காணும்பொருட்டுத் தவஞ்செய்பாநிற்க, நான் இந்தப் பொய்யுடம்பைச் சுமந்து காட்டுமரமாயினேன், நான் பாவியாயிருப்பினும் என் தவறுகளைப் பொறுத்து உன்னையெனக்குத் தந்தருளவே தகுதி என்பது.

(வி - னா.) வான் பாவிய வுலகத்தவா என்பதற்கு, மேன்மைபொருந்திய உயர்ந்தோர் என்றலும் பொருளும், தவமே என்பதில் ஏகாரம் தேறம் அன்றிப்பிரிநிலை. எலும்பு நாமு முதலியவற்றினும் தசைமிகிருத்தலால உடலை "ஊன் பாவிய வுடல்" என்றார். அடவி மரம் - பயனிலிக்கு எடுத்துக்காட்டுவதோருகமை. ஆமேஎன்னும் ஏகாரம் வினாவாய் எதிர்மறைப்பொருளைத் தந்துகின்றது. (க) திருச்சிற்றமபலம்.

அச் ச ப் ப த் து.

ஆனந்தமுறுதல்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

தீருச்சிற்றம் பலம்

புற்றிலவாளரவுமஞ்சேன்பொய்யர்தம்மெய்யுமஞ்சேன்
கற்றைவாரசடையெம்மண்ணலகண்ணுதல்பாதகண்ணி
மற்றுமோர்தெய்வத்தன்னையுண்டெனநினைந்தெமபெமமாந்
கற்றிலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே.

(ப - னா. புற்று இல் வான் அரவு அஞ்சேன் - புற்றையிலல்
மாசுவுடைய ஒளி பொருந்திய பாம்பையும் அஞ்சேன், பொய்யர்
தம் மெய்யும் அஞ்சேன் - பொய்யார்களுடைய மெய்யையும் அஞ்
சேன், கற்றைவாரசடை - திரட்சியாகிய கீண்ட சடையையுடைய,
எம் அண்ணல் - எமது பெரியோனாகிய, கண்ணுதல் - கண்ணுதலின்,
பாதம் கண்ணி - திருவடியை யடைந்தும், மற்றும் ஓர் தெய்வம்
தன்னை - வேறொரு தெய்வத்தை, உண்டு என நினைந்து - உண்
டென்று நினைத்து, எம் பெம்மான் கற்றிலாதவரை - எம்பெருமா
னைக் கற்றிலாதாரை, கண்டால் - காணின், நாம் அஞ்சும் ஆறு - நாம்
அஞ்சும் வகையா யிரா நின்றது, ஏ - று.

(க - னா.) பாம்பு முதலியவற்றிற்கு அஞ்சேன், ஆயினும்
நிலைச் சிற்றம்பலவா திருவடியை யடைந்தும், வேறு தெய்வங்
களை உண்மையென்று நினைந்து எம்மிறைவனைக் கல்லாதவரைக்
கண்டால் நாம் அஞ்சும்படியா யிரா நின்றது என்பது.

(வி - னா.) உலகத்தில் அச்சத்தைத் தரும் பொருள்கள் பல
வற்றுள்ளும் சிறந்தது பாம்பாதலால் “புற்றில் வாளரவு அஞ்சேன்”
என அதனை முன் வைத்தார். “பாம்பைக்கண்டால் படையும் கடுங்
கும்” எனப் பழமொழியு முண்டு. எம் பெம்மான் கற்றிலாதவர் - எம்
மிறைவனது புகழைக் கல்லாதவர். அம்ம-உரை யசையிடைச்சொல்.

அஞ்சேன் என்றது தம்மை. யாம் அஞ்சுமாறு என்ருது தம்மே
டொப்பானாயும் தழுவி யென்க. (௪)

வெருவொன்வேட்கைவந்தால்வினைக்கடலசொளினுமஞ்சே
னிருவரான்மாறுகாணுவெம்பிரானமபிராணர்
திருவுருவனறிமற்றோதேவனொதேவனொன்ன
வருவராதவனாக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே.

(ப - னா.) வேட்கை வந்தால் வெருவரேன் - ஆசை மிகுந்
தால் அஞ்சேன், வினைக்கடல கொள்ளும் அஞ்சேன் - வினைக்கட
லானது என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டாலும் அஞ்சேன, இருவரால் மாறு
காணு - பிரம் விட்டுணுககளாகிய இருவராலே ம்றுபட்டிக் காண
வொண்ணாத, எம் பிரான் - எம் பிரான், தம் பிரான் - தம்பிரான்,
(அவனது) ஆ - அருமையாகிய, திருவுரு அன்றி - திருவுருவையே
கண்டு களிப்பதல்லது, மற்றோ தேவா - மற்றோராகிய தேவர்கள்,
எத்தேவா என்ன - என்ன தேவர்களென்று, அருவராதவனா கண்
டால் - அருவருக்காதவா கணக்காணின், நாம் அஞ்சும் ஆறு - நாம்
அஞ்சும்வகையா யிரா நின்றது, ஏ - று.

(க - னீ) ஆசை, வினை, என்பவைவட்டகு அஞ்சேன் ஆயி
றும், பிரம் விட்டுணுககளால் காணவொண்ணாத எம்மிறைவாது திரு
வுருவத்தைக் கண்டு களித்தலன்றி, பிறதெய்வங்களைக் கண்டு இவர்
எத்தனைமையாகிய தேவா எனறிசூழ்ந்து அருவருக்காதவனாக். கண்
டால் யாம் அஞ்சும்படியா யிரா நின்றது என்பது.

(வி - னா.) வேட்கை காமவிச்சை எனினுமாம், மாறுதாணு
என்ற குறிப்பால் இருவா என்னும் தொகைக் குறிப்புச்சொல் பிரம்
விட்டுணுகளை யுணர்த்திற்று. மற்றோ தேவா - பிறசமயத்தாரு
டைய தேவர் எனினுமாம். (உ)

வன்புலால்வேலுமஞ்சேன்வனைக்கையாகடைக்கணஞ்சே
னென்பெலா முருகநோக்கியமபலத்தடுகின்ற
வென்பொலாமணியையேததியினிதருள்பருகமாட்டா
வன்பிலாதவனாக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே.

(ப - னா.) வல் - வலிய, புலால் - புலாந்தங்கிய, வேலும்
வேற்படைமையும், அஞ்சேன் - அஞ்சேன, வளை கையார்-வளையலை

யணித்த கையினையுடையமாகிய மாந்தரீ, கடைக்கண் - கடைக்கண் ணையும், அஞ்சேன் - அஞ்சேன், நோக்கி எனப் பல்லாம் உருக - அன்பா பாததத் தமது எலும்புகளெல்லாம் உருகும்படி, அம்பல த்து ஆடுகின்ற - பொன்னம்பலத்தில் நடுக்கின்ற, என் பொல்லா மணியை - என் பொன்னாமணியை, ஏததி - துதித்து, அருள் - அவ னது, அருளமுத்ததை, இனிது பருகமாட்டா - இனிதாகப் பருக மாட்டாத, அன்பு இல்லாதவனா கண்டால் - அன்பற்றவர்களைக் கா ணின, நாம் அஞ்சும் ஆறு - நாம் அஞ்சும்வகையா யிராநின்றது, எ - று.

(க - ணா.) வேல் முதலியவற்றிற்கும் அஞ்சேன் ஆயினும் பொன்னம்பலத்திலாடுகின்ற இறைவனைத் துதித்து அவனது அரு ளைப் பருகமாட்டாத அன்பில்களைக் காணில் யாம் அஞ்சும்படியா யிராநின்றது என்பது.

(வி - ணா.) வனபுலால் என்ற விசேடணத்தால் கேல் என் றது ஓராயுத விசேடத்தை யுணர்த்திற்று. “கூடபலங் கைத்தலத் தன்ப ரென்புருக்க குணிகும், பாம்பலங்காப்பரன்” ஆதலால் “எனபெலா முருக நோக்கியம்பலத்தாடுகின்ற வெனபொலாமணி” எனரா. (ங)

கிளியனாகிவிவியஞ்சேனவாகிறிமுறுவலஞ்சேன்
வெளியீறாடுமேனிலேதியன்பா தநண்ணிக
துளியுலாங்கண்ணராகித் தாழுதழுதுள்ள நெககிங்
களியிலாதவனாககண்டாலமமநாமஞ்சுமாடு.

(ப - ணா.) கிளி அன்றா - கிளியை நிகாதத மாந்தரது, கிளவி அஞ்சேன் - மொழியை அஞ்சேன், அவா - அவரது, கிறி - வஞ்ச கத்தோடுகூடிய, முறுவல் அஞ்சேன் - நகையையும் அஞ்சேன், வெ ளிய நீறு ஆகி - வெண்மையாகிய திருவெண்ணீரில் மூழ்கிய, மேனி - திருமேனியையுடைய, வேதியன் பாதம் நண்ணி - அந்தண னது திருவடிமையடைந்து, தளி உலாம் கண்ணா ஆகி - நீர்த்துளி கள் செதுகின்ற கண்ணையுடையவர்களாய், தொழுது அழுது - வணங்கியழுது, உள்ம நெகரு - மனம் நெகிழ்த்து, இங்கு - இவ் வீடத்தில், அளி இல்லாதவனா கண்டால் - கனிவில்லாதவனாக் காணின, நாம் அஞ்சும் ஆறு - நாம் அஞ்சும்வகையா யிராநின்றது, எ - று.

(க - ண) மாதா சொலமுதலியவற்றிற்கு அஞ்சேன் ஆயினும், இறைவனது திருவடி யடைந்து கண்ணீர்துளிகள்தொழுதழுது மனம் செகிழ்த்த கணியாதவனாகக் கண்டால் யாம் அஞ்சும்படியாயிராதினறது என்பது.

(வி - ண.) மாதரது மொழி, நகைமுதலியவை அறிவை மயக்கித் தீவினைகளாககுதலால் அவற்றிற் சஞ்சதலாயிருக்க அவற்றையும அஞ்சேன் என்றற்கு, “கிளியனா கிளவியஞ்சே னவாகிறி முறுவலஞ்சேன்” எனறா வேகியன் - வேதப்பிரதிபாதியன் என் றணாததலும் பொருந்தும். அளி - முதனிதைதொழிற்பெயா (சு)

பிணியெலாமவரிட மஞ்சேனபிறப்பினோடுறப்பும்ஞ்சேன றுணியிலாவலியி னுன றன றொழுமபரோடமுந்தியமமா ற்ணியிலமபிளநதுங்காணுச்சேவடி பரவ்வெண்ணீ ற்ணிகிராதவனாகக் கண்டால் மநாமஞ்சுமாறே

(ப - ண) பிணி எலலாம - நோய்களெலலாம, வரிஜம் - வந்தாலும், அஞ்சேன் - அஞ்சேன், பிறப்பினோடு இறப்பும் அஞ்சேன் - பிறப்புடனே இறப்பையும் அஞ்சேன், துணியிலா அணியினு தன் - துண்டப்பிறையாகிய ஆபரணத்தை யுடையவனாகிய சிவபெருமானது, தொழு மரோடு - தொண்டரோடு, அருத்தி - பொருத்தி, அமால் - அந்தத் திருமால், துணியிலம் பிளந்தும் - உலிய பூமியைப் பிளந்தும், காணு - காணாத, சேவடிபரவி - திருவடிபைத் துதித்து, வெண்ணீ ற் அணிகிராதவரை - திருவெண்ணீ ற்ணியாதவரை, கண்டால் - காணின், நாம அஞ்சும் ஆறு - நாம அஞ்சும்வகையாயிராதினறது. ஏ - று

(க - ண) நோய்களெலலாம் ஒருவருகூடி யெனை ஒருத்த வந்தாலும் அஞ்சேன், பிறப்பிறப்புக்களுக்கும் அஞ்சேன், ஆயினும் சக்திரசேகரனாகிய இறைவனது அன்பரோடுகூட, திருமால் நிலம் பிளந்துவகாணாத அவனது திருவடி யை வழிபட்டு, அவனது திருவெண்ணீ ற்றை அணியாதவனாகக் கண்டால், யாம் அஞ்சும்படியாயிராதினறது என்பது.

(வி - னா.) துணிநிலா - சந்திரகண்டம். மலை, மாம, உயிர் த்தொகை முதலிய எல்லாப்பொருள்களையும் தீங்கும், வண்மையுடைமையால் பூமியைத் "திணிநிலம்" என்றா (தி)

வாளுலாமெரியுமஞ்சேன்வரைபுரண்டிடினுமஞ்சேன்
ரோளுலாரீற்றேற்றன்சொற்பதங்கடநதவபபன்
றாநாமரைகளேத்திதகடமலாபுனைந்துநையு
மாளலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே.

(ப - னா.) வாள் உலாம் - ஒளிவீசுகின்ற, எரியும் அஞ்சேன் - நெருப்பையும் அஞ்சேன், வரைபுரண்டிடினும் அஞ்சேன் - மலைகள் புரண்டிட்டாலும் அஞ்சேன், தோள் உலாம் நீற்றன் - தோளில் விளங்குகின்ற திருவெண்ணிறுடையவன், ஏற்றன் - இடபதையுடையவன், சொலபதம் கடநத - சொல்லளவைக கடநத, அப்பன் - அப்பன், (அவனது) தான் தாமரைகள் - திருவடித்தாமரைகளே, ஏத்தி - துதித்த, தடம் மலா புனைது - பெருமை பொருந்திய மலர்களால் அலங்கரித்து, நையும் - மனமுருகுகின்ற, ஆள் அல்லாதவரைக்கண்டால் - அடிமையல்லாதவரைக் காணின், நாம அஞ்சும் ஆறு - நாம அஞ்சும்வகையா யிராநின்றது, எ - று.

(க - னா.) நெருப்புக்கும் அஞ்சேன், மலை புரண்டு மேல்வீழினும் அஞ்சேன், ஆயினும் திருவெண்ணிறையனிக திருத்தோளினும், சொல்லளவைக கடநத எமது தந்தையும் ஆகிய சிவபெருமானது பாததாமரைகளைத் துதித்து, அக்னைமலர்களால் அலங்கரித்து மனமுருகி நிற்கின்ற அடிமைசிறிமுடைய ரல்லாதவரைக்கண்டால் யாம் அஞ்சும்படியாயிராநின்றது என்பது.

(வி - னா) தாள என்பதில் அகரம் சாரியை. (சு)

தகைவிலாப்பழியுமஞ்சேனசாதலைமுன்னமஞ்சேன்
புகைமுக்கந்தெனிக : சிபபொலிதவமபலத்துளாடு
முகைநகைக்கொன்றைமலைமுன்னவனபாதமேததி
யகநெகாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே.

(ப - னா) தகைவு இலா - தடுக்கற்கரிய, பழியும் அஞ்சே - பழியையும் அஞ்சேன், சாதலை முன்னம் அஞ்சேன் - இறத்

தலைமூன்னமே அஞ்சேன், புகைமுகந்த எரி - புகையைக்கொண்ட
நெருப்பை, வைவிசி - வைக்கொண்டு விசி, பொலிந்த - விளங்குகின்ற
ற, அம்பலத்துள் - பொன்னம்பலத்தில், ஆடும் - ஆடுகின்ற, முகை -
முகையாகிய, நகை - ஒளியோடு கூடிய, கொன்றைமாலு - கொண்
றைமலா மாலையையணிந்த, முன்னவன் - முன்னோனது, பாதம் -
திருவடியை, ஏத்தி-துதித்து, அகம் நெகாதவரை கண்டால் - மனம்
நெகிழாதவரைக் காணின், நாம் அஞ்சும் ஆறு - நாம் அஞ்சும்வகையா
யிராநின்றது, எ - று.

(க - னா.) தடுத்தற்கரிய பெரும்பழிகு அஞ்சேன், இறப்பு
க்கும் அஞ்சேன், ஆயினும், அனலேகதி அம்பலத்திலாடுகின்ற முத
ல்வனது திருவடியைத்ததித்து, மனம் நெகிழாதவரைக் கண்டால்,
யாம் அஞ்சும்படியா யிராநின்றது என்பது.

(வி - னா.) தகைவிலாப்பழி-பெருமபழி. முகந்த எரி - முகந்
தெரி என அகரந்தொகுத்தலாயிற்று. எரி என்றது தாருகவன் முநி
வர்கள் விடுத்தமழுப்படையை. முகை - மொட்டி. (பேருமபு). (எ)

தறிசெறிகளிறுமஞ்சேன் நழல்விழியுமுலையஞ்சேன்
வெறிகமழ்சுடையனப்பன்விண்ணவாநண்ணமாட்டாச்
செறிதருகமலகளேததிச்சிறந்தினிதிருக்கமாட்டா
அறிவிலாதவரைக்கண்டாலம்நாமஞ்சுமாறே.

(ப - னா.) தறிசெறி - கட்டுத்தறியில கட்டப்படுகிற,களிறும்
அஞ்சேன் - யானையையும் அஞ்சேன். தழல்விழி - நெருப்புப் போ
லும் கண்களையுடைய, உழுவை அஞ்சேன் - புலியையும் அஞ்சேன்,
வெறிகமழ் - மணம்விசுகின்ற, சடையன் - சடாபாரதையுடைய
வன், அப்பன் - அப்பன், (அவனது) விண்ணவா நண்ணமாட்டா -
தேவர்களும் நண்ணவொண்ணாத, செறிதரு - நெருங்கிய, கழல்கள் -
திருவடிகளை, ஏத்தி - துதித்து, சிறந்து - சிறப்படைந்து, இனிது
இருக்கமாட்டா - இனிதாயிருக்கமாட்டாத, அறிவிலாதவரைக் கண்
டால் - அறிவிலிகளையாகாணின், நாம் அஞ்சும் ஆறு - நாம் அஞ்சும்
வகையா யிராநின்றது, எ - று.

(க - னா.) யானை, புலி, என்னும் துஷ்டமிருகங்களுக்கும்
அஞ்சேன், ஆயினும், எமதுதந்தையாகிய சிவபெருமானது திருவடி

யைத் ததிலு மென்மையடைத்திருக்கமாட்டாத அறிவின்களைக் கண்டால் யாம் அஞ்சும்படியாயிரா நின்றது என்பது.

(வி - நா.) “தறிசெறிகளிறு” “தழவ்விழியுழுவை” என்றதனால் அவற்றின் கொடுமை விளங்கியவாறு காண்க.

மஞ்சலாமுருமுமஞ்சேன்மன்னரோடுறவுமஞ்சே
னஞ்சமேயமுதமாக்குநம்பிரானெம்பிரானாய்ச்
செஞ்சுவேயாண்டுகொண்டான் றிருமுண்டந்திட்டமாட்டா
தஞ்சவாரவனாக்கண்டால்மமநாமஞ்சமாறே.

(ப - னா.) மஞ்ச உலாம் - மேகத்தில் உலாவுகிற, உருமும் அஞ்சேன் - இடியையும் அஞ்சேன், மன்னரோடு - அரசருடைய, உறவும் அஞ்சேன் - உறவையும் அஞ்சேன், நஞ்சமே - விடத்தையே, அமுதம் ஆக்கும் - அமிரதமாகிக்கொண்ட, நம் பிரான் - நமது பிரான், எம்பிரான் ஆய் - எம்பிரானாகி, செஞ்சுவே ஆண்டுகொண்டான் - செம்மையாக ஆண்டுகொண்டருளினவன், (அவனது) திருவிழியாகிய செல்வத்தை, முண்டம் திட்டமாட்டாது - தமது நெற்றியில் தரிக்கமாட்டாமல், அஞ்சுவார் அவனா கண்டால் - அஞ்சுவோராகிய அவனாத் தரிசித்தால், நாம் அஞ்சும் ஆறு - நாம் அஞ்சும் வகையா யிராநின்றது, எ - று.

(க - னா.) இடிக்கும் அஞ்சேன், மன்னருறவையும் அஞ்சேன், ஆயினும், நஞ்சத்தையே அமிரதமாக்கிகொண்டவனும், எம்மை யினிதா யாண்டுகொண்டவனும் ஆகிய இறைவனது செல்வமாகிய திருவெண்ணீர்தைத் தமது நெற்றியில் தரித்தற்கஞ்சுவோனாக் கண்டால் யாம் அஞ்சும்படியாயிராநின்றது என்பது.

(வி - நா.) உரும் - இடி. இறைவற்கு விழுதி உருத்திராக் கம், யானைத்தோல், தலைமலை முதலியவே செல்வமாதலால், விழுதியைத் திரு என்றார். “பதம்பரவைக்கு வருந்துபிராற்குப் பசுமயின்மேல் - கதம்பரவைக்கு வாச்சுற்று கட்செவிச் சுங்கணற்குச்சிதம்பரவைக்குமுதுகுன்ற வாணற்குச் செல்வமெல்லாம் - மதம்பரவைக்கு நிகர்கரித்தோறலை மாலைகளே” எனப் பிற அறிஞர் கூறுதலுங் காண்க. முண்டம்-நெற்றி.

(க)

தோணிலாவானியஞ்சேன் கூற்றுவன் சிறமஞ்சே
னீணிலாவனியினுனைநினைந்து நைந்துருகிநெக்கு
வாணிலாங்கண்கள்சோரவாழ்த்தினிநேத்தமாட்டா
வாணலாதவனாக்கண்டாலமமநாமஞ்சுமாறே.

(ப - னா) கோண் இல்லா - கோணுதலில்லாத, வானி அஞ்
சேன் - பாணத்தை அஞ்சேன், கூற்றுவன் சிறம அஞ்சேன் - இய
மனது கோவததையும் அஞ்சேன், நீன் நிலா - நீண்ட நிலவாகிய,
அனியினுனை - ஆபரணததையுடையவனை, நினைந்து - எண்ணி,
நைந்து - வருத்தி, உருகி - உருகாநின்ற, நெக்கு - நெகிழ்நது, வான்
நிலாம் - ஒளி நிலபெற்றிருக்கிற, கண்கள் சோர - கண்களில்
நீரொழுக, வாழ்த்தி நின்று ஏத்தமாட்டா - வாழ்த்திநின்று துதிக்க
மாட்டாத, ஆண் அல்லாதவனாக் கண்டால் - ஆண்மையுடைய எல்லா
தானாக் காணின், நாம அஞ்சும் அது - நாம் அஞ்சும் வனையா யிரா
நின்றது, எ - று.

(க - னா.) அம்புக்கும் அஞ்சேன், யமனது கோவத்துக்கும்
அஞ்சேன், ஆயினும், சந்திரசேகரனாகிய சிவபெருமானை நினைந்து
மனங்கரைநதுருகிக் கண்களில் நீ ரொழுக நின்று வாழ்த்தித் துதித்
தமாட்டாத ஆண்மையல்லாதவனாக் கண்டால் யாம் அஞ்சும்படியா
யிராநின்றது என்பது.

(வி - னா.) கோண் முதனிலைத்தொழிற்பெயர். நிலா - சந்தி
ரன். வாணிலாம் கண்களசோர எனபதனை வான் நில ஆம் கண்கள்
சோர எனப்பிரித்து ஒளிநிலபெற்ற நீரானது கண்களில் ஒழுக என்
றுரைப்பினும் அமையும். இறைவனைவழிபடுதலினுஞ் சிறந்த ஆண்
மையினுதலால் அவ்வழிபாடிவல்லாதானா “ஆணலாதவா” என்றார்.

திருச்சிறந்தமபலம்.

திருப்பாண்டிப்பதிகம்.

சி வா ந ந் த வி னை வு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பருவனாமங்கைதன்பங்கைப்பாண்டியற்காரமுதா
மோருவனையொன்றுமிலாதவனாகமுற்போதிரஞ்சித்
தெரிவரநினறுருக்கப்பரிமேற்கொண்டசேவகனா
ரோருவனாயன்றியுருவறியாதென்றனுள்ளமதே.

(ப - னா) பரு - பருத்த, வனா - மலையனாயனது, மங்கை -
பெண்ணாகிய உமாதேவியின், பங்கை - பாகை, பாண்டியற்கு -
பாண்டியனுக்கு, ஆர் அமுது ஆம் ஒருவனா - அரிய அமிர்தமாகிய
ஒருவனா, ஒன்றும் இல்லாதவனா - ஒன்றையு முடையல்லாதானா,
கழல்போது இறைஞ்சி - திருவடித் தாமரைமலரை வணங்கி, தெரி
வாரின்று - தோன்றும்படி கின்று, உருக்கி - மனத்தை யுருக்கச்
செய்து, பரிமேற்கொண்ட சேவகனா - குதினாமேற் கொண்டுவந்த
மகாவீரராகிய, ஒருவனா - ஒப்பற்றவனா, அன்றி - அல்லாமல், என
றன் உன்னம் - என்மனமானது, உரு அறியாது-பிறதெய்வங்களின்
வடிவையும் அறியாது, ஏ - று.

(க - னா) உமாதேவியாகும், பாண்டியனுக்கு அமிர்தமாயி
ருப்பவரும், குறிகுண முதலிய ஒன்றும் இல்லாதவரும், குதினாமேற்
கொண்டுவந்து, கண்டோர் மனமுருகப் பண்ணினவரும் ஆகிய சிவ
பெருமானையன்றி, என மனமானது வேறொரு தேவனா உருவறிய
மாட்டாது என்பது.

(வி - னா) பருவனையென்றது இமையமலையை, ஒன்றும் என்
ப்தற்கு ஹையகுணங்கள் சிறிதும் என்றரைப்பினும் அமையும். உரு
வறியாது என்றது வடிவத்தைப் பார்க்கவுஞ் சகியாது என்றபடி (க)

சதுனாமறத்தறிமால்கொள்வார்சார்ந்தவாசாற்றிச்சொன்னோன்
கதிராமறைததன்னசோதிசமுக்கடைப்பிடித்துக்
குதினாயினமேலவந்துகூடிமேற்குடிகேடுகணடர்
மதுனாயர்மன்னன்மறுபிறப்போடமறித்திடமே.

(ப - னா) சார்ந்தவா - அடைந்தவா, சதுனாமறத்து - தமது
திறத்தை மறந்து, அறிமால் கொள்வா-அறிமயக்கம் கொள்வா, சாற்
றிசொன்னோம்-பறையறைத்து சொன்னோம், கதிரை மறைத்தன்ன-
சூரியனை மறைத்தாற்போன்ற ஒளியானது, கமுககடை கைப்பிடி
தத - ஈட்டியைக் கைப்பிடித்து, குதினாயினமேல் வந்து கூடி
மேல் - குதினாயின்மேல் எழுந்தருளியவந்து கலந்திடின், குடிகேடு -
நமது குடிக்குக் கெடுதியாம், மதுனாயர் மன்னன் மறுபிறப்போட
மறித்திடம் - மதுராயிரயாககு அரசனாகிய பாண்டியனது மறுபிறப்
பை யோட்டி, மீண்வெராதபடி தடுக்கும், எ - று.

(க - னா.) இறைவனைச் சோந்தவர்கள் தமது சதுரப்பாட்டை
மறந்து அறிவுமயங்கப் பெறுவா, பறையறைத்து சொல்லினோம்,
சூரியனை மறைத்தாற்போன்ற ஒளியானது ஈட்டியைக் கையிற்
பிடித்து, குதினாயின்மீ தேறிவந்து எம்மைக் கூடுமாயின், நமது
குடிகுக்குக் கெடுதியுண்டாம், பாண்டியனது மறுபிறவி வந்தடையாத
படி தடுக்கும் எனபது.

(வி - னா.) இறைவனது அழகில் ஈடுபட்டவா தம் மறிவை
யிழந்து நிற்பராதலால், “சதுனா மறத்தறிமால் கொள்வர் சார்ந்த
வா” என்றார். கதினா மறைத்தன்ன சோதி என்றது இறைவன்
திருமேனி யானைத் தோலால் மறைக்கப்பட்டிருத்தலால் என்க. “மது
யானை யிருியூடே மறைத்து மழைமறைத்த உதயாதிபனென நின்
றோ?” என்றார் பிறரும். கமுககடையென்றது இவ்விடத்து ஈட்டி
யையே யுணர்த்திற்று. குதினாச்சேவகர் கைப்பிடித்த வரவது அது
வேயாகலான். (உ)

நீரின்பவெள்ளத்துணீந்திக்குளிக்கின்ற நெஞ்சங்கொண்டர்
பாரின்பவெள்ளங்கொளப்பரிமேற்கொண்டபாண்டியனது
ரோரின்பவெள்ளத்துருகுகொண்டதொண்டனாயுள்ளங்கொண்டார்
பேரின்பவெள்ளத்துட்பெய்கழலேசென்றுபேணுமினே.

(ப - னா.) நீர் - நீங்கள், இன்பவென்னத்தன் - ஆரத்தப்பெருக்கில், நீந்திக் குளிகினை - நீந்திக் குளிக்கவேண்டுமென்கிற, நெஞ்சம் கொண்டா - மனத்தையுடையீர், பா - பூமியிலுன்னாடொல்லாரையும், இன்பவென்னம்கொள்ள - ஆரத்தப்பெருக்கானது கொண்டசெல்லும் வண்ணம், பரிமேற்கொண்ட பாண்டியனார் - குதினாமேற்கொண்ட பாண்டியனார், ஒர் - ஒப்பற்ற, இன்பவென்னத்து உருக்கொண்டு - ஆரத்தப்பெருக்கி னுருவங்கொண்டு, தொண்டனா - தொழும்பனா, உன்னம் கொண்டா - மனங்கவாந்தார், பேரின்பவென்னத்தன் சென்ற - பேராந்தப் பெருக்கினுள்ளும் சென்று, பெய்கழலே பேணுமின் - வீரக்கழலணிந்த திருவடியையே விரும்புகள், எ - று.

(க - னா.) பேரின்பப் பெருக்கிற் குளிக்கவேண்டுமென்னும் எண்ணமுள்ளவர்களே, ஆரத்தவென்னமானது உலகத்தை யெல்லாம் கவாந்து செல்லும்படி குதினாமேற்கொண்டுவந்த சோமசுந்தர பாண்டியனார் தம்தொழும்பனா மனங்கவாந்தார், ஆதலால் நீங்கள் பேரின்பப்பெருக்கில் அகப்பட்டாலும் அவ்விறைவனது திருவடியாகிய மரககலத்தை யாதாவாகப் பற்றுங்கள் என்பது.

(வி - னா.) இறைவன் குதினாச்சேவகனும் எழுந்தருளின திருக்கோலம் கண்டோர்க்கு மிகுந்த இன்பமளித்தது என்றற்கு, “பாரின்பவென்னம்கொளப் பரிமேற்கொண்ட பாண்டியனார்” என்றார். ()

செறியும்பிறவிக் குநல்லவாசெல்லன்மின் றென்னன்னனாட்
முறைவன்கிளர்கினைறகாலமெக்காலத்துள்ளு
மறிவொண்கதிர்வாளுறைகழித்தானந்தமாக்கடவி
யேறியும்பிறப்பையெதிர்ந்தார்புரளவிருநிலத்தே.

(ப - னா.) தென்னன் - பாண்டியனது, நல் நாட்டி - நல்லநாட்டின்கண், செறியும் பிறவிக் கு - நெருங்கிய பிறப்புக்கு, நல்லவர் செல்லல்மின் - நல்லோர் செல்லாதீர்கள், இக்காலம் - இந்தக்காலம், இறைவன் கிளாகின்ற காலம் - இறைவன் (அரசுசெய்து) விளங்குகின்ற காலமாயிராநின்றது, எக்காலத்தன்றும் - எந்தக்காலத்திலும், அறிவு - ஞானமாகிய, ஒன் - ஒன்றிய, கதிர்-ஒளியுள்ள, வான்-வாட்படையை, உறைகழிசது - உறைநீக்கி, ஆரத்தம் மாகடவி - இன்பமாகிய குதினாயைச் செலுத்தி, இருநிலத்த - பெரியநிலவுலகத்தில்,

பிறப்பை எதிர்த்தார் புரண - பிறவியை எதிர்த்தவர் புரளும்படி, ஏறியும் - வீசுவன், எ - று.

(க - னா.) நல்லவாகளே, நீங்கள் பாண்டிநன் னாட்டில் பிறவா தொழிலாகளாக, ஏனெனின் இறைவன் அந்நாட்டில் அரசாட்சிசெ லுத்துங்கால மிதுவாதலால், அவன் பிறவியை எதிர்த்தவர் யாகரும் புரளும்படி, ஆநந்தப்பரியைச் செலுத்திவந்து ஞானகாளால் ஏறியா நின்றான் ஆதலால் என்பது.

(வி - னா.) செறியும் பிறவியென்றது மிக்கபிறவியென்றபடி. நல்லவர் முன்னிலைக்கண்வந்தது. அறிவொண குற்றகார்புணர்ச்சி பெற்றது. உறை என்றது இவ்விடத்து மலமறைப்பை.

காலமுண்டாகவேகாதல்செய்துய்மினகருதரிய
ஞாலமுண்டானொருநன்முதன்வானவாநண்ணரிய
வாலமுண்டானென்கள் பாண்டிப்பிரான் தன்னடியவர்க்கு
மூலபண்டாரம்வழங்குகின்றான்வந்துமுந்தியினே.

(ப - னா.) காலம் உண்டாக - காலமுண்டாயிருக்க, காதல் செய்து - இறைவனுக்கு அன்புசெய்து, உய்மின் - உய்யுங்கள், கருது அரிய - நினைத்தற்கரிய, ஞாலம் உண்டானொரு - உலகமுண்டவ னாகிய திருமாலோடும், நான்முதன் - பிரமனும், வானவர் - மற்றை தேவர்களும், நண் அரிய - கிட்டெதற்கும் அரிதாகிய, ஆலம் - நஞ்சை, உண்டான் - அமுதுசெய்தவன், எங்கள்பாண்டிப்பிரான் - எங்கள் திருப்பாண்டிப்பெருமான், தன் அடியவர்க்கு - தன்அடியார்க்கு, மூலபண்டாரம் - மூலபொக்கசத்தை, வழங்கு கின்றான் - கொடுக்கின்றான், வந்து முந்தியின் - வந்து முந்திக்கொள்ளுங்கள், எ - று.

(க - னா.) வினாவில் இறைவனுக்கு அன்புசெய்து உய்யுங்கள், திருமால் பிரமன்முதலியோர் கிட்டெதற்கரிதாகிய நஞ்சை அமுதுசெய்தவனாகிய பாண்டிப்பிரான், தன் அடியவர்க்கு மூலபொக்கச தனத்தை வழங்காநின்றான் ஆதலால் அத்தனத்தைப் பெறுதற்கு நீங்கள் முந்துங்கள் என்பது.

(வி - னா.) காலமுண்டாக என்றது வினாவாக என்றபடி. கருதரிய ஆலம் நண்ணரிய ஆலம் எனக் கூட்டுக. மூலபண்டாரம் என்றது முத்திச்செல்வத்தை.

விரவிய ஸ்ரீ வினமேலைபிறப்புமுந்நீரகடக்கப்
பரவிவனபனாயென்புருகமுமபரமபாண்டியனா
புரவியினமேலமரபுநதிகொளப்பட்டபுந்நொடியா
மரவியனமேலனொணடுதம்மையுநதாமறியாமறந்தே.

(ப - னா) விரவிய - கலகச, திவின - கொடிய வினனளா
லுண்டாகிய, மேலைப்பிறப்பு - மேலைப்பிறவியாகிட, முந்நீரகடக்க -
கடலைகடக்க, பரவிய - வழிபட்ட, அனபனா - அனபாகளை,
என்பு உருகமு - ஏனுமபையுருகுகின்ற, பரம் - மேலான, பாண்
டியனா - பாண்டியபிராணா, புரவியினமேல - வர - குதினாயினமேல
வர, (அதைக்கண்டு) புத்தி கொளப்பட்ட - அறிவு கோட்பட்ட, பூந
கொடியா - பூநகொடிபோலவாகிய மாதான, மர இடல மேல்
கொண்ட - மரத்தினியற்கையை மேற்கொண்டு, மறந்து - மறந்து,
தமமையும் தாம் அறியா - தம்மையுந தாமறிந்திலா, எ - று.

(க - னா) வினவயததா லுண்டாகிய பிறவிகடலைகடக்க
கும்பொருட்டித தமமை வழிப்பட்ட அனபனா என்புருகசெய்கிற
பாண்டியபிராணா குதினாயினமேலேறி வரக்கண்டு தமமறிவிழந்த
மாதர்கள் தமமைத தாமறியாமல மறந்து மரமபோல நின்றுகன
என்பது.

(ஈ - னா) நிவ்னென்றது கலவினைக்கு மறுதலையென்று.
கொடிய வினனளா என்பது, விரவிய என்றதனானே இருவினையென்
பது புலனாயிற்று. கலவின ஸ்ரீவினையென்னுமின்றும் ஆன்மாதக
ளுக்குப் பிறவியைத தருதற்கண், பொன்விலக்கும் இருப்புவிலங்
கும்போல ஒரு நிகரணவாமாதலின், “விரவிய திவின” என்றா. (க)

கூற்றைவென்றுஙகைவாகோக்களையும்வென்றிருந்தழகால
வீற்றிருந்தானபெருந்தேவியுநதானுமோமீனவன்பா
லேற்றுவகாருயிருண்டதிருலொற்றைச்சேவகனே
தேற்றமிலாதவாசேவடிசிககெனச்சோமினகனே.

(ப - னா) கூற்றை வென்று - யமனை வென்று, ஆனகு -
அவ்விடத்தில், ஐவா கோக்களையும் வென்று இருந்து - ஐவாகிய
அரசனாயும் வென்று இருந்து, அழகால வீற்றிருந்தான் - அழகோடு

வீற்றிருந்தான், (எவ்விடத்தேயெனின்) பெருந்தேவியும் தானும் - பெருந்தேவியும் தானுமாக, ஓர் மினவன்பால் - ஒப்பற்ற பாண்டிய னிடத்தில், (அவன் யாவனெனின்) ஏற்றுவந்தா உயர் - எதிர்த்து வந்தவருடைய உயிரை, உண்ட - வாங்கின, திறல் - கலியுள்ள, ஓறறை சேவகனே - ஒப்பற்ற மகாவீரனே, (ஆதலால்) தேற்றம் இல் லாதவா - தெளிதல் இல்லாதவாகன், சேவடி - ஆவன் திருவடியை யே, சிகெகன சோமின - உறுதியாக அடையுங்கள், எ - ற்.

(க - னா) இறைவன யமனையும் ஐம்புலன்களையும் வென்று, அழகாகத் தானும் தேவியுமாகப் பாண்டியனிடத்தில் வீற்றிருந் தான், அவன் திருவடியை உறதுமாகப்பற்றுவதன் என்பது.

(வி - னா.) ஆவகு - அசையெனினுமாக.

(க0)

திருச்சிற்றமபலம்.

பிடித்தபத்து.

முத்திக்கலப்புணாத்தல்

ஆசிரியவீருத்தம்.

திருச்சிற்றமபலம்.

உமபாசுட்கரசேயொழிவறகிறைந்த
யோகமேயுற்றையேன்றனக்கு
வம்பெனப்பழுத்தெனகுடிமுழுதான்கு
வாழ்வறவாமுவிததமருந்தே
செம்பொருட்டுணிவேசிருடைக்கழலே
செலவமேசிவபெருமானே
யெம்பெருட்டுண்ணைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெககெழுந்தருளுவதனியே.

(ப - நா.) உம்பாகடரு அரட்ச-தேவர்களுக்கு அரசனே, ஒழிவு அற நிறைந்த - என்கும் நீக்கமில்லாத நிறைந்த, யோகமே-பலனே, ஊதலையேன தனக்கு - அழகுடம்புடையேனாகிய எனக்கு, வம்பு என பழுத்து - புதுமையென்று சொல்லும்படி கனிந்தது, எனக்கு முழுது ஆண்டு - எனக்குமுழுதும் ஆண்டருளி, வாழவு அற - (உடம்போடுகடிவாழும்) வாழ்க்கை அறம்படி, வாழ்வித்த - (சிவபுரப்பேறுபெற்று) வாழும்படிசெய்த, உருக்கே - அமிரதமே, செம்பொருள் துணிவே - செய்விய தூறப்பொருளின் துணிவே, சீர உடை கழலே - சிறப்பையுடைய திருவடியையுடையவனே, செலகமே-எமது ஐகவரியமே, சிவப்பொருளே - சிவபிரானே, எம்பொருட்டு-எம்பொருட்டு, உண்ணை சிங்களே பிடிந்தேன-உண்ணை உறுதியாகப்பற்றினேன், இனி - இனி, எங்கு எழுந்தருளுவது - நீ எனக்கே யெழுந்தருளவது, எ - ம.

(க - நா.) தேவர்கட்கரசனே, ஏன்கும் நீக்கமறநிறைந்தவனே, எனக்கிரகி எனக்குமுழுதமாண்டருளிச் சிவபுரப்பேற்றை யருள செய்த அமிரதமே, செய்விய தூறப்பொருளின் துணிவே, சிவபிரானே, உண்ணை உறுதியாகப்பற்றினேன், இனி நீ யெனக்கே யெழுந்தருளவது என்பது.

(வி - நா.) உம்பா - மேலிடம். அது இடவாகுபெயராய் அங்ங்னத்தேவர்களுக்காயிற்று. வாழ்வற என்றது பிறப்பற என்பது. எல்லாநூல்களும் புகழ்வது இறைவனது புகழையே யாதலால் 'செம்பொருட்டுணியே' என்றார். உத்ததை, மலமெனினுமாம். (க)

விடைவிடாதுகந்தவிண்ணவாகோவே
வினையனேனுடையமெயப்பொருளே
முடைவிடாதடியேனமுத்தறமண்ணாய்
முழுப்பழுக்குரம்பையிறகிடந்து
கடைபடாவண்ணங்காததெனையாண்ட
கடவுளே கருணைமாகடலே
யிடைவிடாதுன்னைசெக்கெனப்பிடித்தே
னென்கெழுந்தருளுவதினியே.

(ப - நா.) விடை - இடத்தை, விடாது உகந்த - விடாமல் விரும்பின, விண்ணவர்கோவே - தேவாபெருமானே, வினையனேன்

உடைய - வினையேனது, மெய்யருளே - உண்மைப்பொருளே, முடைவிடாது - முடைநாற்றதையுடைய உடம்பை விடாமல், அடியேன் மூத்த - அடியேன் முதிர்ந்து, அறமண ஆய - மிகவும் மண்ணாகி, முழு புழு குரம்பையில கிடந்து - முழுப்புழுகூட்டிற் கிடந்து, கடைபடாவுண்ணம் - கடையாகாதவுண்ணம், எனனை காத்து ஆண்ட - எனனைத்தடுத்தாண்ட, கடவுளே - கடவுளே, கருணை மா கடலே - கருணையாகிய பெருங்கடலே, இடைவிடாது - இடையறாமல், உனனை சிககென பிடித்தேன் - உனனை உறுதியாகப் பிடித்தேன், இனி - இனி, எங்கு எழுந்தருளுவது - எங்கே எழுந்தருளவது, எ - று.

(க - நா) இடபவாகனே, தேவாகோனே, எனக்கு மெய்ப்பொருளாயிருப்பவனே, இவவுடம்பிற் கிடந்து கடைபடாவுண்ணம் எனனைக்காததருளின கடவுளே, கருணைக்கடனே, இடையறாமல் உனனை உறுதியாய்ப் பற்றினேன், இனி நீ எங்கே எழுந்தருளவது என்பது.

(வி - னா.) மெய்ப்பொருள்-அழியாப்பொருள். முடை - புல்லாற்றம். (உ)

அம்மையேயப்பாவொபிலாமணியே

யன்பினிலவினேநதவாரமுதே

பொய்மமையேபெருக்கிப்பொழுதினைசசுருக்கும்

புழுததலைப்புலையேனெறனககுச

செமமையேயாயசிவபதமளித்த

செலவமேசிவபெருமானே

யிம்மையேயுனைசசிக்கெனப்பிடித்தே

னெங்கெழுந்தருளுவதினியே.

(ப - னா.) அம்மையே - தாயே, அப்பா - தகையே, ஒப்பு இலலாமணியே - உவமையிலலாதமணியே, அன்பினிலவினேநத - அன்பென்னுங்கடலிலுண்டான, ஆர் அமுதே - அருமையாகிய அமிர்தமே, பொய்மம்மை ஏ பெருக்கி - பொய்யையேவளாதது, பொழுதினை சுருக்கும் - காலத்தைக்குறைக்கின்ற, புழுதது அலைப்புலையேனென தனக்கு - புழுத்தலைகின்ற புலையேனென்கு, செமமை ஆய - செவ

வையாகிய, சிவபதம் அளித்த - சிவபதத்தைக்கொடுத்தருளிய, செ
வ்வமே - எமது ஐசுவரியமே, சிவபெருமானே - சிவபெருமானே,
இம்மையே - இவ்வுலகத்திராளுனே, உன்னை சுகமென பிடித்தேன் -
உன்னை உறுதியாகப்பற்றினேன், இனி - இனி, எங்கு எழுந்தருளு
வது - எங்கு எழுந்தருள்வது, எ - று.

(க - னா.) எனக்குத் தாயா யிருப்பவனே, தந்தையாயிருப்ப
வனே, ஒப்பற்ற மாணிக்கமே, அன்பாகிய கடலிலுண்டான ஆமிரத
மே, பொய்யை விருத்திசெய்து காலவசழிகின்ற புலையேனுக்குச்
சிவபதத்தையருள்செய்த செவ்வமே, இவ்வுலகத்தில உன்னை உறுதி
யாயப்பற்றினேன், இனி நீ எவகேயெழுந்தருள்வது என்பது.

(வி - னா.) விளைந்த ஆரமுதே என்றதற்கேற்ப அன்பைக்கட
லாகியுணாக லாயிற்று. பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச்
சுருக்குதலாவது - பொய்வியாபாரங்ளைச்செய்தே வாளுனாகழி
த்தல். (ங)

அருளுடைச்சடரோயளித்ததோர் கனியே
பெருந்திறலருந்தவர்க்கரசே
பொருளுடைக்கலையேபுகழ்ச்சியைக்கடந்த
போகமேயோகத்தினபொலிவே
தெருளிடத்தடியார்சிறதையுட்புகுந்த
செவ்வமேசிவபெருமானே
யிருளிடத்துனைச்சுகமெனப்பிடித்தே
னெவகெழுந்தருளுவதினியே.

(ப - னா) அருள் உடை சுடரே - அருளையுடைய சோதியே,
அளித்தது ஓர் கனியே - கனிந்ததாகிய ஒப்பற்ற சனியே, பெரும்
திறல் - பேராற்றலையுடைய, அருந்தலாகு - அரியதவத்தினையுடை
யோர்க்கு, அரசே - அரசனே, பொருள் உடை - பொருட்சிறப்பை
யுடைய, கலையே - நூலே, புழ்ச்சியைக்கடந்த - புழைக்கடந்த,
போகமே - இன்பமே, யோகத்தின்பொலிவே - யோகத்தின் அழ
கே, தெருள் இடத்து - தெளிவாகிய இடத்தையுடைய, அடியார் சி
ந்தையுள் புகுந்த - அடியார் மனத்திற் புகுந்த, செவ்வமே - ஐசுவரிய
மே, சிவபெருமானே - சிவபெருமானே, இருள் இடத்து - (அருளு

னமாகிய) இருளசெறித்த இவ்வுலகத்தில், உன்னை சிககென பிடித்தேன் - உன்னை உறுதியாகப்பற்றினேன், இனி - இனி, எங்கு எழுந்தருளுவது - நீ எங்கே எழுந்தருள்வது, எ - று.

(க-ரை) அருட்சுடரே, ஒப்பற்றதனியே, தபோதனாககிறைவனே, பொருட்சிறப்பமைந்த தூலருவாயிருப்பவனே, புகழுக்கடங்காத இசைபே, யோசப்பொலியே, தெளிவுள்ள அன்பா மனத்தில் நிலபெற்றிருக்கும் செவ்வமே, அஞ்ஞான இருள் செறித்த இவ்வுலகத்தில் உன்னை உறுதியாயப்பற்றினேன், இனி நீ எங்கே யெழுந்தருளவது என்பது.

(வி - ரா) அன்பாக்குக் கனிந்த கனிபோல இனிமையைத் தருதலால் “அளித்ததோர் கனியே” என்றாம். சாபாநுகரிகங்களைச் செய்யவல்லார்தலால் தவமுடையோரை “பெருந்திறலருந்தவர்” என்றாம், (ச)

ஒப்புனகில்லாவொருவனையடியே
 னுள்ளத்துள்ளாகின்றவொளியே
 மெம்பபதமறியாவீறியேற்கு
 விழுமியதளிகதோரன்பே
 செப்புதறியசெழுஞ்சுடாமூர்தி
 செவ்வமேசிவபெருமானே
 யெய்ப்பிடத்துனைசெக்கெனப்பிடித்தே
 னெங்கெழுந்தருளுவதனியே.

(ப - ரா.) ஒப்பு உனக்கு இல்லா-உவமையுளக்கில்லாத, ஒருவனை - ஒருத்தனை, அடியேன் உள்ளத்தன் - அடியேன் மனத்தில், ஒளிகின்ற - விளங்குகின்ற, ஒளியே - சோதியே, மெய் பதம் அறியா - உண்மைப் பதத்தை அறியாத, வீறு இவியேற்கு - மேனமையிலேனுக்கு, விழுமியது - சிறந்ததாகிய பதத்தை, அளித்தது - கொடுத்ததாகிய, ஓர் அன்பே - ஒப்பற்ற அன்பே, செப்புதற்கு அரிய - சொல்லுதற்கரிய, செழு சுடா மூர்தி - செழுமையாகிய ஒளியுருவனே, எய்ப்பு இடத்து - இளைத்த இடத்தில், உன்னை சிககென பிடித்தேன் - உன்னை உறுதியாகப்பற்றினேன், இனி-இனி, எங்கு எழுந்தருளுவது - நீ எங்கே எழுந்தருள்வது, எ - று.

(க - னா) ஒப்பற்றவனே, அடியேன் மனத்தில் விளங்கும் ஒளியே, உண்மையானபடி தானை யறியாத கடையேனுக்குச் சிறந்த பதத்தைக்கொடுத்த அன்புருவமே, சொல்லுதற்கரிய ஒளியுருவமே, நான் இளைத்த இடத்திலு உன்னை உறதியாய்ப் பற்றினேன், இனி நீ என்கே யெழுந்தருளவது என்பது.

(வி - னா.) விழுமியது என்றது முக்திப்பேற்றை. இன்ன தினும் எனனது வாளவீழுமியது எறைமையால் முததியினும் சிறந்ததொன்றிலை யென்றாயிற்று. “சிறப்பினுரு செலவமு மீனு மறத்தினுஉங், காக்கமெவனோ வுயிரகு” எனனுந் திருக்குற ளில சிறப்பு என்பது இப்பொருட்டாதலைப் பரிமேலழகருளையா டுனாக (டு)

அறவையேன் மனமே கோயிலாகக் கொண்டாண்
டளவிலாவானந்தமருளிப
பிறவிவேறுததெனகுடிமுழுதாண்ட
பிஞ்ஞகா பெரியவெம்பொருளே
திறவிலேகண்டகாட்சியேயாடியேன்
செலவரே சிவபெருமானே
பிறவிலேயுன்னை சிகெனப்பிடித்தே
னென்கெழுந்தருளவதினியே.

(ப - னா) அறவையேன் மனமே - அராதனாகிய என் மனத் தையே, கோயில ஆகொண்டு - கோயிலாகக்கொண்டு, ஆண்டு-ஆண் டருளி, அளவு இல்லா - அளவற்ற, ஆரக்கம் அருளி - இன்பத்தை அருள்செய்து, பிறவி வேறு அறத்தி - பிறவியின் வேறாய்றத்து, என் குடி முழுது ஆண்ட - என் குடிமுழுதும் ஆண்டருளின, பிஞ் ஞகா - பிஞ்ஞகனை, பெரிய - பெரிதாகிய, எம் பொருளே - எமது திரவியமே, திறவிலே கண்ட காட்சியே - வெளிப்படையாக காணப்பட்ட காட்சியே, அடியேன் செலவமே - அடியேனது லுச வரியமே, சிவபெருமானே - சிவபிரானே, இறவிலே - இறதியிலே, உன்னை சிகென பிடித்தேன்-உன்னைஉறதியாகப்பற்றினேன், இனி- இனி, என்கு எழுந்தருளவது - நீ என்கே யெழுந்தருள்வது, எ - று.

(க - னா) ஆதாவற்ற என் மனத்தையே கோயிலாகக்கொ ண்டு எழுந்தருளி என்னை யாண்டி அளவுகடாந்த இன்பத்தைத் தந்து

பிறவியை வேரோடறுத்த என குடிமுழுதும் ஆண்டருளின சிவ பிரானே, எமக்குப் பெருஞ்செல்வமே, வெளிப்படையாய்க் காணப்பட்ட காட்சியே, முடிவில உன்னை உறுதியாய்ப் பற்றினேன், இனி நீ யெங்கே யெழுந்தருள்வது என்பது.

(வி - னா) அறவை - திகழ்ந்தவன.

(சு)

பாசவோறுக்கும்பழம்பொருடன்னைப்
பற்றுமாறடியனேறகருளிப்
பூசனையுநதென்சிந்தையுட்புகுந்து
பூங்கழலகாட்டியபொருளே
சேசுடைவிளக்கேசெழுஞ்சுடர்மூர்த்தி
செல்வமேசிவபெருமானே
யீசனேயுன்னைச்சிககெனப்பிடித்தே
னென்கெழுந்தருளுவதினியே.

(ப - னா.) பாசவோ அறக்கும் - பாசத்தின் வேரை அறுக்கி
ன்ற, பழம்பொருள் தன்னை - பழமையாகிய பொருளை, பற்றும் ஆறு-
பற்றும் வழியை, அடியனேறகு அருளி - அடியேனுக்கு அருள்செ-
ய்து, பூசனை உகந்து - என்பூசனையை விரும்பி, என்சிந்தையுள் புரு-
ந்து - எனமனத்திற புருந்து, பூ கழல் காட்டியபொருளே - தாமரை
மலராகித்த திருவடியைக் காட்டினபொருளே, சேசு உடை விளக்-
கே - ஒளியையுடைய விளக்கே, செழு சுடர் மூர்த்தி - செழுமையா-
கிய ஒளியுருவனே, செல்வமே - எமது ஐசுவரியமே, சிவபெருமா-
னே - சிவபிரானே, ஈசனே - இறைவனே, உன்னைச்சிககெனப்பிடித்-
தேன்-உன்னை உறுதியாகப்பற்றினேன், இனி-இனி, எங்கு எழுந்த-
ருளுவது - எங்கு எழுந்தருள்வது, எ - று.

(க - னா) பாசவேனாகளைத்தருளிய பழம்பொருளைப்பற்றும்
வழியை அடியேனுக்கு அருள்செய்து, என்பூசனையை யேற்று என்-
மனம் புருந்து திருவடியைக் காட்டிய பொருளே, ஒளியுள்ள விளக்-
கே, ஒளியுருவமே, உன்னை உறுதியாய்ப்பற்றினேன், இனி நீ எங்கே
யெழுந்தருள்வது.

(வி - னா) பூசனை - ஆராதனை. ஈசன் - பெருஞ் செல்வத்தை
யுடையவன்.

(எ)

அதகனேயண்டரணடமாய்நின்ற
 வாதிடோபாதுநீறிலலாச்
 சித்தனேபதராசிகனெனபபிடித்த
 செலவமேசிவபெருமானே
 பித்தனேயெல்லாவுயிருமாய்ததழைத்துப்
 பிழைசுவையவல்லையாய்சிற்றுகு
 மெததனேயுனனைசுகனெனபபிடித்தே
 நென்கெழுந்தருளுவதினியே.

(ப - நா.) அத்தனே - கடவுளே, அண்டர் - உலகத்தாரும், அண்டம் - உலகங்களும், ஆய நின்ற - ஆகிநின்ற, ஆதியே - முதலே, யாது - சிறிதும், ஈற இல்லா - முடிவில்லாத, சித்தனே - அறிவுருவான, பதரா சிகனென பிடித்த - பததர்கள் உறுதியாகப்பிடித்த, செலவமே - பாக்கியமே, சிவபெருமானே - சிவபிரானே, பித்தனே - பித்தனை, எல்லா உயிரும் ஆய தழைத்து - எல்லாவுயிரகளுமாகச் செழித்த, பிழைச் - சப்பி, அனை அலை ஆய நிறகும் - அலைகள் அல்லாபிழைநிறகின்ற, எததனே - வஞ்சகனே, உன்னை சிகனென பிடித்தனே - உன்னை உறுதியாகப்பற்றினேன், இனி - இனி, எவரு எழுந்தருளுவது - எவரு எழுந்தருள்வது, எ - று.

(க - நா.) கடவுளே, உலகமும் உலகத்துயிரகளுமான முதல்வனே, முடிவில்லாத அறிவுநனே, பதரா உறுதியாய்ப்பற்றின செல்வனே, சிவபிரானே, பித்தனே, எல்லாவுயிரகளுமாக அகையல்லையுபாயிருக்கும் உமாயகையுடையவனே, உன்னை உறுதியாய்ப்பற்றினேன், இனி நீ எங்கே செழுந்தருளவது என்பது.

(ரி - நா.) அண்டா அண்டம் என்பவற்றிறதில் எண்ணும்மைகள் தொக்கன. எல்லா உயிருமாயிருத்தும் அவற்றைக்கு அயலாயிருத்தல் ஒருபாயமாதலால் "எததனே" என்றா. (அ)

பானினைந்துட்டுந்தாயினஞ்சாலப
 பரிந்துநீபாஷியேனுடைய
 வுனிநையுருக்கியுள்ளொளிபெருக்கி
 யுலப்பிலாவாணத்தமாய

தேனினைச்சொரிந்துபுறம்புறந்திரிந்த
செலவமேசிவபெருமானே
யானுனைத்தொடாந்துசிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதெனியே.

(ப - னா) நினைந்து - (ஊட்டி நெடுநேரமாயிற்றென்று) கருதி,
பால் ஊட்டி - (மக்களுக்குப்) பால் யுண்பிக்கிற, காயினும் - அன
னையினும், நீ சாலப் பரிந்து - நீ மிகவும் ஆரவன், பாவியேனுடைய -
பாவியாகிய என்னுடைய, ஊனினே உருசு - உடலை யிருக்கி, உன
ஒளி பெருக்கி - மனத்தில் ஒளியைப் பெருக்கி, உப்படி இல்லா -
அழிவில்லாத, ஆந்தம ஆப - இன்பமாகிய, தேனினைச் சொரிந்து -
தேனைப் பொழிந்து, புறம் புறம் திரிந்த - புறம் புறமாகவே கிரிந்த,
செலவமே - எமது ஐக்கியமே, சிவபெருமானே - சிவபிரானே,
யான உன்னை தொடர்ந்து - நான் உன்னைத் தொடர்ந்து, சிக்கென
பிடித்தேன - உறுதியாகப் பற்றினேன், இனி - இனி, எங்கு
எழுந்தருள்வது - எங்கு எழுந்தருள்வது, எ - று.

(க - னா) தாயினுஞ் சிறந்த கருணையாளனே, நீ மிகவும்
இரங்கி என்னுடையருக்கசெய்து எனமனத்தில் ஒளி பெருக்கசெய்து
பேரின்பத் தேனைச் சொரிந்த செலவமே, சிவபெருமானே, நான்
உன்னைத் தொடர்ந்து உறுதியாய் பற்றினேன், இனி நீ எங்கே
யெழுந்தருள்வது என்பது.

(வி - னா) இறைவன் உயிர்களுக்குத் தாயினுஞ் சிறந்த
பரிவுடையன் என்றற்கு, “பானினைநாட்டித் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்து” என்றும். உன்னொளியென்றத ரூபவொளியை. (சு)

புன்புலால்யாககைபுனாபுனாகணிப்ப
பொன்னெடுங்கோயிலாபபுத்தன
னென்பெலாமுநுக்கெனிடையாயாண்ட
வீசனேமாசிலமணி
துன்பமேபிறப்பேபிறப்பொப்பாசக
தொடக்கெலாபயாசநந்தி
யின்பமேபுனனைச்சிக்கெனப்பிடிக்கே
னெங்கெழுந்தருளுவதெனியே.

(ப - னா) புன புலால யாக்கை - புல்லிய புலாலுடம்பை
புனா புனா கனிய - உட்டுளைன் தோறும் அளிய, பொன் நெடு
கோயில ஆ - அழகிய பெரிய கோயிலாகக்கொண்டு, புகுந்து - நுழை
ந்து, என் என்பு எல்லாம் உருக்கி - என் என்பு முழுதும் உருக்கி
செய்து, எளியை ஆய் - எளியையாகி வந்து, ஆண்ட - என்னை
ஆண்டருளின, ஈசனே - ஈசனே, மாசு இல்லா மணியே - குற்றமற்ற
மாணிக்கமே, துன்பம் - துன்பம், பிறப்பு - பிறவி, இறப்போடு -
இறப்போடு, மயக்கு ஆம் - மயக்கமும் ஆகின்ற, தொடக்கு எல்லாம்
அறுத்த - கட்டெல்லாம் சேதித்த, நல் சோதி - பாஞ்சுடரே, இன்
பமே - ஆகந்த வருவே, உன்னை - நின்னை, சிககென பிடித்தேன -
உறுதியாகப்பற்றினேன், இனி - இனி, எங்கு எழுந்தருளுவது -
எங்கு எழுந்தருள்வது, ஏ - ற.

(க - னா) என் புலாலுடம்பை யிடமாகக்கொண்டு புகுந்து
என்புகுப்பண்ணி என்னை யெளிதிலாண்டருளின ஈசனே, குற்ற
மற்ற மாணிக்கமே, துன்புருவாகிய பிறப்பிறப்புத் தொடாச்சி முழு
தும் ஒழித்தருளின பாஞ்சுடரே, ஆகந்த வருவே, உன்னை உறுதி
யாய்ப்பற்றினேன், இனி நீ எங்கே யெழுந்தருள்வது என்பது.

(வி - னா.) அற்பகாலத தமிழு மியல்புடைமையால் உடம்
பைப் “புன் புலால் யாககை” என்றார். (க௦)

திருசசிற்றம்பலம்.

திருவேசறவு.

சுட்டறிவொழித்தல்.

கொச்சக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரும்புதருமனத்தேனையோத்திரத்தெனென்புருக்கிக்
கரும்புதருசுவையெனக்குக்காட்டிணையுன்கழவினைக
னொருங்குதிரையுலவுசடையுடையானேநரிகளெல்லாம்
பெருங்குதிரையாக்கியவாறன்றேயுனபோருளே.

(ப - னா.) இரும்பு தரு மனத்தேனை - இரும்புபோன்றவன்
னெஞ்சனாகிய என்னை, சாதது சாத்து - இழுத்திழுத்து, என் என்பு
உருக்கி - என் என்புகன் உருகும்படிசெய்து, கரும்பு தருசுவை - கரு
மப்புபோன்ற இன் சுவையையுடைய, உன்கழல் இணைகள் - உன திரு
வடிக எரிண்டையும், எனக்கு காட்டினை - எனக்குக் காட்டியரு
ளினை, ஒருங்கு - ஒருங்கே, திரை உலவு - (கங்கையின்) அலைகள்
உலாவுகின்ற, சடை - சடாபாரத்தை, உடையானே - உடையவனே,
நரிகன் எல்லாம் - நரிகள் எல்லாவற்றையும், பெருங்குதிரை ஆக்கிய
ஆறு - பெரிய குதிரைகளாகச் செய்தவிதம் என்ன வியப்பு, உன்
பேர் அருள் - இது உனபோருளின் காரியமேயாம், எ -று.

(க - னா.) இரும்புபோன்ற வன்மனத்தையுடைய என்னை
வலித்து பற்றி என் என்புருகச்செய்த உன திருவடிகையக் காட்டி
யருளினை, கங்கைச்சடையனே, உனபெருக கருணையால் நரிகளைப்
பரிகளாகித் தந்தனையன்றே, இது என்னவியப்பு என்பது.

(வி - னா.) இரும்புதரு என்பதில் தரு உவமையுருபு இறை
வனது திருவடி அன்பாக்குக் கரும்புபோல இனிமை தருதலால்,
“இரும்புதருசுவை யெனக்குக் காட்டினை யுன்கழவினைகள்” என்றார்.
அன்று ஏ அசைகள்.

(க)

பண்ணூர்த்தமொழிமங்கைபங்காநின் னொளாநூர்க்
குண்ணூர்த்தவாரமுதேயுடையானேயடியேனை
மண்ணூர்த்தபிறப்பறுத்திட்டாள்வாய்நீவாவென்னக்
கண்ணூரவுந்தவாற்றன்றேயுன்கழலகண்டே.

(ப - னா.) பண் ஆர்த்த - பண்போலப்பொருத்திய, மொழி -
மொழியையுடைய, மங்கை - உமாதேவியின், பங்கா - பங்கனே,
நின் ஆள் ஆனார்க்கு - உன் அடிமையானவர்க்கு, உண் ஆர்த்த - உன்
பதற்குரிய, ஆர் அமுதே - அரிய அமிர்தமே, உடையானே - உடை
யவனே, அடியேனை - அடியேனே, மண் ஆர்த்த பிறப்பு அறுத்
திட்டு - மண்ணுலகிற்பிறந்த பிறவியைச் சேதித்து, ஆள்வாய் நீ -
ஆண்டருள்வோனாகிய நீ, வா எனன் - வருகவென்ன, உன் கழல்
கண்ணூர் கண்டு - உன் திருவடியைக் கண்ணூர்க்கண்டு, உய்ந்த ஆறு -
நான் உயர்த்தவிறம் என்னவியப்பு, எ - று.

(க - னா.) உமாதேவிபங்கனே, உன் அன்பாக்கு அமிர்தமா
யிருப்பவனே, அடியேனைப் பிறப்பறுத்தாள்வாயாகிய நீ வாவென்
றவா, உன் திருவடியைக் கண்ணூர்க்கண்டு நான் உய்ந்தவிறம் என்
னவியப்பு என்பது.

(வி - னா.) இனியமொழி என்றற்கு, “பண்ணூர்த்தமொழி”
என்றா.

(உ)

ஆதமிவியான்பிறப்பிறப்பென்னுமருநாகி
லாதமருமின்றியேயழுத்துவேற்காவாவென்
றோதமலிநஞ்சுண்டவுடையானேயடியேறகுன்
பாதமலாசாட்டியவாற்றன்றேயெமபரம்பரனே.

(ப - னா.) ஆதம இலி - ஆதரவிலியாகிய, யான் - நான், பிற
ப்பு இறப்பு என்னும் - பிறப்பிறப்பென்கிற, அரு நாகிவ் - அரிய
நாகத்தில், ஆர் தமரும இன்றியே - தமரொருவருமில்லாமலே, அழு
த்துவேற்றகு - மூழ்குகின்றவனாகிய எனக்கு, ஆகா என்று - ஐயோ
வென்று, ஒசம மலி நஞ்சு உண்ட - கடலிற்பெருகிய நஞ்சையுண்ட,
உடையானே - உடையவனே, அடியேறகு - அடியேனுக்கு, உன்
பாதமலா - உன் திருவடித்தாமரை மலரை, காட்டிய ஆறு அனறே -

காட்டியவிதமன்றோ, எம் பரம்பரணே - மெது மேலோர்க்கு மேலா
னவனே, எ - று.

(க - ணா.) ஆதாவந்தவனாய்ப் பிறப்பிறப்பென்னும் அரிய நா
கத்தில அழுந்தகின்ற எனக்கு ஐயோவென்றிரங்கி உன திருவடித்
தாமரைமலராக காட்டின விதம் என்ன வியப்பு என்பது.

(வி - ணா) தமா-உறவினா. ஆதாமென்பது, ஆதமென நின்
றது செய்யுனவிகாரம். (ங)

பச்சைத்தாலரவாட்டிபடாசடையாய்ப்பாதமல
ருச்சத்தார்பெருமானேயடி யேனையுய்யக்கொண்
டெச்சததாசிறுதெய்வமேத்தா தேயச்சோ வென்
சித்தத்தாறுயந்தவாறன்றேயுன்றிறநினைந்தே.

(ப - ணா.) பச்சை தாலு அரவு ஆட்டி - பச்சை நாக்கிளையு
டைய பாம்பை அசைப்பவனே, படாசடையாய் - விரிந்த சடை
யையுடையவனே, உச்சத்து ஆ - உபர்ச்சியோடு பொருந்திய, பாத
மலா - திருவடித்தாமரை மலையுடைய, பெருமானே - பெருமை
யுள்ளவனே, அடியேனை - அடியனைனை, உயய - உய்யும்வண்ணம்,
கொண்டு - ஆட்கொண்டு, எச்சத்து ஆ - குறைகளோடுகூடின, சிறு
தெய்வம் - சிறு தெய்வங்களை, எத்தாதே - துதியாமல், உன் திறன்
நினைந்த - உன் திறத்தையே கருதி, என் சித்தத்து ஆறு - என்
மனத்தின்படியே, உயந்த ஆறு - நான் உயந்தவிதம், அச்சோ அன்
றே - அதிசயமன்றோ, எ - று.

(க - ணா.) பாம்பசைப்பவனே, பரந்த சடையையுடையவ
னே, சிறந்த திருவடித்தாமரையை யுடையவனே, புன் சிறு தெய
வங்களை நான் துதியாதபடி உன் திறத்தையே நினைந்து உயந்தவிதம்
என்ன வியப்பு என்பது.

(வி - ணா) தாலு அவென்பது தாலாவெனக் குற்றகா விதி
யாற் புணர்ந்தது. உச்சததா-தேவா எனினுமாம். திறன்-தன்மை.

கற்றறியேனகலைஞானங்கசிந்தருகேனயிடினு
மற்றறியேன்பிறதெய்வமவாக்கியலால்வாகழலவர்
துற்றிறுமாந்திருந்தேனமபெருமானேயடியேற்குப்
பொற்றவிசுநாயக்கிடுமாறன்றேநின்பொன்னருளே.

(ப - ணா.) கலை ஞானம் கற்றறியேன - கலைஞானங்களைக்
கற்றறிந்திலேன், கசிந்து உருகேன் - மனம் கசிந்து உருகேன், ஆயி

டினும் - ஆனாலும், வாக்கு இயலால் - வாக்கினியற்கையால், பிற தெய்வம் - வேறு தெய்வங்களை, அறியேன் - துதித்தறியேன், வார் கழல் வந்த உற்று - உன் செடிய திருவடியை வந்தடைந்து, இறு மாந்த இருந்தேன் - இறுமாப்படைத்திருந்தேன், எம்பெருமானே - எம்பிரானே, அடியேற்கு - அடியேனுக்கு, நின் பொன் அருள் - உன் அழகிய அருள் வாயத்தவாறு, நாயகரு - நாயினுக்கு, பொன் தவிசு - பொறபீடத்தை, இடும் ஆறு அன்றே - இட்டவிதம் போல் வதன்றே, எ - று.

(க - னா.) கலைஞானங்களைக் கற்றறியேன், மனம்கசிந்துரு கேன், ஆனாலும் பிறதெய்வத்தை வாழ்த்தியறியேன், உன் திருவடிப் பேற்றால் இறுமாந்திருந்தேன், இப்படிப்பட்ட என்மீது உன் போ ருள் செய்தவிதத்தை நோக்கின், நாயகருப் பொறபீடம் இட்டார் போல்வதன்றே, இது என்ன வியப்பு என்பது.

(வி - னா.) கலைஞானம் - கல்விதல். பிறதெய்வமென்றது பிறவிகோட்பட்ட சிறு தெய்வங்களை. இதனை, செத்துப்பிறக கின்ற தெய்வங்களை மணவாளவெணனு மானரோர் வாககாணு முணர்க. (டு)

பஞ்சாயவடி மடவார்கடைக்கண்ணாவிடர்ப்பட்டு
நஞ்சாயதுயாகூரநடுக்குவேனின்னருளா
துயஞ்சேனெம்பெருமானேயுடையானேயடியேனை
யஞ்சேலென்றாண்டவாறன்றேயமபலததமுதே.

(ப - னா.) பஞ்ச ஆய அடி - பஞ்சபோன்ற பாதத்தையுடைய, மடவா - மாதர்களுடைய, கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு - கடைக் கண் பாவையால் துன்பப்பட்டு, நஞ்ச ஆய - நஞ்சுபோன்ற, துயாகூர - துயரம்மிகுதலால், நடுக்குவேன் - நடுக்குவேனாகிய நான், நின் அருளால் - உன் அருளினால், உயஞ்சேன் - உயந்தேன், எம் பெருமானே - எமது சிவபிரானே, உடையானே - உடையவனே, அம்பலதது அமுதே - அம்பலத்திலுள்ள அமிர்தமே, அடியேனை - அடியேனை, அஞ்சேல என்று - அஞ்சாதே யென்று, ஆண்ட ஆறு - ஆண்டருளின விதம் இருந்தவாறு மிகிது, எ - று.

(க - னா.) மாதா கடைக்கண்ணால் துன்பமடைந்து நடுக்கு கின்ற நான் உன் கருணையால் உயந்தேன், அடியேனை அஞ்சே லென்று நீ யாட்கொண்ட விதம் என்ன வியப்பு என்பது.

(வி - னா) “பண்டறியேன் கூற்றென்பதனை யினி யறிந்
தேன் பெண்டுகையாற் பேரமாகக்ட்டு” என்றும், “கண்டா ருயி
ருண்ணுந் தோரத்ததாற் பெண்டைப் பேதைக கமாத்தனகண்”
என்றும் மேலோர் கூறுதலால் “மடவாகடைக் கண்ணாவிடாப்
பட்டுநருநாய துபாகூர நடுங்குவேன்” என்றா (சு)

என்பாலைப்பிறப்பறுத்தி கிம்மையவா க்குமறியவொண்ணுத்
சென்பாலைத்திருப்பெருநுதையுறையுஞ்சிவபெருமா
னன்பானியகநெகவேபுகுநதருளியாட்டுகொண்ட
தென்பாலேநோக்கியவாறனறையெம்பெருமானே.

(ப - னா) என்பால் பிறப்பு - எனபாறப்பட்ட பிறவித்தனையை,
அதிகது - சேதத்தது, நுகரு - இவ்விடத்தில், இமையவாக்கும் அறி
யவெண்ணு - தேவர்களுக்கும் அறியவொண்ணாத, தென்பால்-தெ
ன்றிசையிலுள்ள, திருப்பெருந்துறை உறையும் - திருப்பெருநுதையு
றைய வாமுகினை, சிவபெருமான - சிவபெருமானே, அன்பால்-(என்
னிடத்தது உனக்குள்ள) அன்பிலுல, நீ - நீ, அகம்பெருநு புகுந்து
அருளி - எனமனம் நெகிழும்படி எழுந்தருளி, ஆட்கொண்ட ந -
ஆட்கொண்டருளினது, எனபாலே நோக்கிய ஆறு - என்னிடத்தே
நீ நோக்கம் வைத்தபடியாம், இ தென்ன வியப்பு எம்பெருமானே ?
எ - று.

(க - னா) திருப்பெருநுதையுற் சிவபெருமானே, என்பிறப்
பை அறுத்தது எனனை ஆட்கொண்டருளினது எனமீது நீ அருணை
க்கம் வைத்தபடியேயாம், இதென்னவியப்பு என்பது.

(வி - னா.) என்பாலை, தென்பாலை என்பவற்றில் ஐ சாரியை.
சிவபெருமான அண்மைவிளி. தேவனா இமையவா என்றது - மனக
லவழக்கு (எ)

மூத்தானேமூவாதமூதலானேமுடிவில்லா
வோத்தானேபொருளானேயுண்மையுமாயினமையுமாய்ப்
பூத்தானேபுகுந்திக்குப்புள்ளவேணக்கருணையினுற்
போத்தேநீயாண்டவாறனறையெம்பெருமானே.

(ப - னா) மூத்தானே - மூத்தவனே, மூவாதமூதலானே - மூ
காத மூதலவனே, முடிவு இல்லா - முடிவற்ற, ஒத்தானே - வேதப்

பிரதிபாத்தியனே, பொருளானே - வேதப்பொருளா யுள்ளவனே, உண்மையம் ஆப இன்னமாயும் ஆய் - உண்மையும் இன்மையுமாகி, பூத்தானே - பொலிகதவனே, இவகு புரன்வேனே - இவவுலகத்தில் புரளபொருளிய என்னை, கருணையினால் புகுந்த - கருணையால் எழும் தருளி, போதது - என்னிலையைப் பெயாத்த, நீ ஆண்ட ஆறு - நீ ஆண்டருளின கீதம் இருந்தவாறு அழகிது, எ - று.

(சு - நா.) மூததவனே, மூவாத மூதலவனே, முடிவற்ற வே தப்பிரதிபாத்தியனே, உண்மையின்மைகளா யிருப்பவனே. இவவுல கத்திற்கிடந்த புரன்வேருளிய என்னை உன் பெருங்கருணையால் ஆண்டருளின விதம் என்னவியப்பு என்பது

(வி - நா.) “மூத்தானே மூவாத மூதலானே” என்றது மூப் பானினையவன் என்றபடி. பூத்தானே புகுந்து என்பதற்கு பூயியில் நீதானேவலியவருது என்றதைதலுமாம். (அ)

மருவினியரலாபபா தமனத்தில்வளாந்துள்ளருக்க
தெருவுதொறுமிவலறிச்சிவபெருமானெனேதேதிப்
பருகிப்பினபரமாரூணைததடங்கடலிற்பழவாமா
றருமெனககிங்கடைமருதேயிடங்கொண்டமைமானே,

(ப - நா.) மரு இனிய-மனத்தால் இனிதாகிய, மலர்-தாமரை மலாபோன்ற, பாதம் - உன் திருவடிகள், மனத்தில் உள்ளது - என் மனத்தில் உள்ளது, உன் உருக்க - உள்ளருக்க, தெருவு தொ றும் - வீதிவழி போலும், மிக அலறி - மிகவும் அலறி, சிவபெருமான் என்று எதறி - சிவபெருமானேயென்று துதித்து, பருகிய - பருக, நின் - உன், பரமாரூணை - பெருங்கருணையாகிய, தடம் கடலில் - பெருங்கடலில், படிவு ஆம் ஆறு - படியும்வண்ணம், இவகு எனக்கு அருள் - இங்கு எனக்கு அருளசெய்வாயாக, இடை மருதே - திரு விடைமருதுனானே, இடம் கொண்ட - இடமாகக்கொண்ட, அம்மா னே - எமது தந்தையே, எ - று.

(சு - நா) தாமரைமலர்போலும் உன் திருவடிகள் என் மனத் திறநகல் உள்ளருக்கத் தெருக்களேதோறும் அலறிச் சிவபெருமானே யெனது துதித்து, உன் பெருங்கருணைக்கடலில் அழுந்தச்செய்தருள வேண்டி, திருவிடைமருதுரப்பனே, என்பது.

(வி - னா.) மருவியிய எனபதாரு அன்பா அடைதருவினி மையாயிருக்கிற எனினுமாம். பருகிப் செப்பிமவெணும வாய புட்டெச்சம் இது படிவாமாறு எப்பதின் முதனிலையோடு முடிந்தது. (க)

நானேயோதவஞ்செய்தேன் சிவாயநமவெனப்பெற்றேன்
நேனாயினமுதமுமாய்ததித்திக்குஞ்சிவபெருமான்
நானேவந்தெனதுள்ளம்புகுநடியேறகருள்செய்தா
நூனருமுயிவாழ்கையொறுததனறேவெழுந்திடவே.

(ப - னா) தேன் ஆப் - தேனபோனதும, இன அமுதமும் ஆப் - இனிய அமிதம்போனதும, தித்திகரும் - இனிககினற, சிவ பெருமான் - சிவபெருமானாவை, தானே வந்து - தானே பெருந் தருளி, எனது உள்ளம் புகுந்து - என மனத்திற புகுந்து, ஊன் ஆரும் - உடலோடுகடிய, உயி வாரசை - உயி வாழ்க்கையை, ஒறுத்து வெறுத்திட - நிகவு வெறுத்திடமெண்ணம், அடியோறகு அருள் செய்தான - அடியோறகு அருள்பரிசுதான், இவ்வாறு இறை வன் அருள்பரிசுதமையால் சிவாயநம என பெற்றேன் - ஸ்ரீபஞ்சாட் சரத்தியானஞ் செய்யப் பாத்திராயினே, (தகைய நோடோ தவம் செய்கேன - நானானே யிப்பற்றியை யடைபத்தக தவரு செய்தவனாயினேன். சிவாயநம எனப்பெற்றேன், எ - று.

(க - னா) தேன் முதலியவைபோல இனிககினற சிவபெரு மான் தானேவந்து என மனம்புகுந்து, நான் இப்பிறவியை வெறு கும்படி எனக்கு அருள்செய்தான், இவ்வாறு இவன் அருள்செய்ய அதனால் ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தைத் தியானிக்கத்தக்க நற்றவத்தைச் செய்தவனாயினேன் என்பது

(வி - னா) தேனாய் அமுதமுமாய் என்பவற்றில் ஆப் உவம் வர்பு ஒறுத்தல் - உண்டி சுருக்கல் முதலியவற்றால் வருத்துதல் எனினுமாம். (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புலம்பல்.

சிவானந்தமுதிராவு.

கொச்சகக்கவிப்பா.

கிருச்சிற்றம்பலம்

பூங்கமலத்தயனொமொலதியாதநெறியானே
கோங்கலாசோகுவிமுலைபாளகூறொண்ணீறாட
யோங்கெயிலகுழ்திருவாருருடயானேயடியேனின்
பூங்கழலகளவையலலாதெவையாதாமபுகழேனே.

(ப - னா.) பூ கமலத்து - அழகிய தாமதாமலரிஜன்ன, அய
னெடு - பிரமனெடு, மால் - திருமாலும், அறியாத - அறியவொண
றாத, நெறியானே - வழியையுடையவனே, கோங்கு அலாசோ -
கோங்குமபை திகாத்த, குவிமுலையாள - குவிந்த தனங்களையுடைய
பாளைய உமாத்தேவியின, கூற - புகழேனே, ஷண்ணீறு ஆட - திரு
வெண்ணீறணியோனே, துங்கு எயில குழ - உயர்ந்த மதில்குழந்த,
திரு ஆருடையானே - திருவாருகா யுடையவனே, அடியேன -
அடியேனே, நின் - உனது, பூ கழலகள அவையல்லாது - பொலிவாகிய
திருவடிகளாகிய அவற்றை யனறி, எவை - வேறெவற்றையும்,
யாதாம புகழேன - சிறிதும் புகழேன, எ - ன்.

(க - னா.) திருவாருகா எழுத்தருளிய இறைவனே, அடி
யேன உன திருவடியை யனறி வேறெனறையும் புகழேன என்பது.

(வி - னா) பூ - பொலிவு என்னுமா. அயன் அஃன் என்
னும் வடமொழித்திர்பு (ச)

சுடையானே தழலாததங்குமுனிலைச்சுடப
படையானே பாஞ்சோதிபுகழீழ்மெளனே
விடையானே விரிபொழிலகுழ்பெருந்தையையடியேன
னுடையானே யுனையல்லாது துணைமற்றறியேனே.

(ப - னா.) சடையானே - சடாபாரத்தை யுடையவனே, தழ
லாடி - அழலாடிவோனே, தயங்கும் - விளங்குகின்ற, மூவிலை - மூ
றிலைகளையுடைய, சூப்படியானே - சூலப்படைபையுடையவனே,
பாருசோதி - பாருசுடரே, பசுபதி - பசுபதியே, மழவு - இளமை
பொருத்திய, வெள்ளை விடையானே - வெள்ளையுடைய யுடைய
வனே, விரி பொழில் சூழ - விரிந்த சோலை சூழ்ந்த, பெருகுதலை
யாய் - திருப்பெருகுதலையை யுடையவனே, உடையானே - உடைய
வனே, அடியேன நான் - அடியேனாகிய நான், உனனை அல்லாது -
உன்னையன்றி, மற்ற உறு துணை வேறுஉற்றதன்மைய, அறியேன -
அறிந்திலேன், எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருகுதலைச் சுவிரானே, உன்னையன்றி
உற்றதன்மைய நான் அறிந்திலேன் என்பது.

(வி - னா) தழலாடி - தழலோடாடி பசுபதி - ஆன்மாச்
சுருகுகுத தலைகன். (2)

உற்றரையான் வேண்டேனா வேண்டேன போவேண்டேன்
கற்றரையான் வேண்டேன கற்பனவுமினியமைபுங்
குற்றலதகமாந்துறையுங்குதலாவுளசுனா நறகே
கற்றலின மனம்போலக்கசிந்துருகவேண்டுவனே.

(ப - னா) யான் - நான், உற்றரை வேண்டேன் - உறவின
ரை விரும்பேன், ஊர்வேண்டேன் - ஊர்விரும்பேன், போவேண்
டேன் - பேரை விரும்பேன், யான் - நான், கற்றரையானே -
கற்றரையிரும்பேன், ஆளிகற்பனவும் - இளிக்கற்பனையுடையவனும்,
அமையம் - போதும், குற்றலதது அயாந்து உறையும் - திருக்குற்ற
லத்தில விரும்பியுறைகின்ற, கூததா - கூதரப்பிரானே, உனருகா
சுழறகே - உனது ஒலிக்கின்ற வீரகண்டாணிந்த திருவடிக்கே,
கற்றலின மனம்போல - கனறையுடைய பசுவைப்போல, கசிந்து
உருகவேண்டுவன் - கசிந்துருகவிரும்புகேன், எ - று.

(க - னா.) திருக்குற்றலத்திறைவனே, உற்றா முதலிவவும்
யான் விரும்பேன், உன் திருவடிப்பேற்றின்பொருட்டே கற்றலின
மனம்போலக்கனிந்துருக விரும்புகேன் என்பது.

(வி - னா.) குணாகழல - வினைத்தொளை நிலைகளத்துப் பிறந்த அனமொழித்தொளைக, என்ற ஆ எனபது கற்று என வலித்தலாயிறழ். ஆகவே கனறையுடைய பசுவெனபது பொருள். (ங)
திருச்சிற்றம்பலம்.

கு ல ா ப் ப த் து.

அனுபவமிடையீபேடாமை.

கொச்சகக்கவிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓங்கவந்தியுமேயுறவென்றிட்டுள்கசுநது
தேமெபொருளுஞ்சிவன்கழலேயெனத்தெளிநது
கூடுமுயிருவகுமண்டையிடக்குனித்தடியே
னாடியகுலாதிலலையாண்டாணைக்கொண்டன்றே.

(ப - னா) ஓங்கவந்தியுமே - ஓங்குகோவணமுமே, உறவு என்றிட்டு - உறவென்று துணிநது, உனக்கசுநது - மனங்கசுநது, தேமெ பொருளும் - தேடுகிறபொருளும், சிவன் கழலே எனத்தெளிநது - சிவபெருமானது திருவடிகளே யென்று தெளிந்தது, கூடும் உயிரும் - உடலும் உயிரும், குமண்டையிடக் குனித்தது - நிறைந்து தெவிட்ட நடித்து, அடியேன - அடியேனென், ஆடும் - நடிக்கின்ற, குலாதிலலையாண்டாணைக் கொண்டனறு - விளங்குகின்ற திலலையாண்டாணைப் பாரினைன், எ - று.

(ங - னா.) ஓட்டையும் கோவணத்தையும் உறவெனத்ததுணிநது, தேடுதற்குரிய பொருளும் சிவபிரான் திருவடியேயென்றுதேறி, உடலுயிராக நிறைந்த தெவிட்டுமபடி நடித்து, குலாதிலலையாண்டாணைப்பறறினை என்பது.

(வி - னா.) ஓடு - பவிபாத்திரம். "விமலர்த்தவோடு" என்புழி ஓடு இப்பொருட்டாதல்காண்க. குமண்டை ஓர் கூத்தென்பாருமுளா. திலலை - திலலைவணமாகிய சிதம்பரம். (அ)

துடியேரிடுகிடைத்துய்மொழியாரதோணசையாற்
செடியேறுதிமைகளெத்தனையுஞ்செய்திடினு
முடியேன்பிறவேனெனைத்தனதாண்முயங்குவித்த
வடியேன்குலாததிலலையாண்டாணைக்கொண்டன்றே.

(ப - னா.) துடி. எ - உடுகைப்போன நழுவிய, இடுகு இடை - சுருங்கிய இடையினையும், து மொழியார - இனமொழியையும் உடைய மாதரது, தோள் நசையால் - தோள் விருப்பத்தால், செடியேறு திமைகள் - பாவம் மிகுதற்சேதுவாகிய திமைகள், எத்தனையும் செய்திடினு - எவ்வளவு செய்தாலும், அடியேன முடியேன பிறவேன - அடியேன் இறவேன் பிறவேன, எனை - எனை, தனதான் முயங்குவித்த - தன் திருவடிக்களைத் தழுவுவித்த, குலாததிலலையாண்டாணைக் கொண்டன்று - குலாததிலலையாண்டாணைப் பற்றினேன், எ - று.

(க - னா.) மாதா தோளைத் தழுவுவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தால் நான் எத்தனையோ திமைகளைச்செய்தாலும் என பிறப்பு இறப்புக்களை யறுத்துத் தன திருவடியை யடைவித்த குலாததிலலையாண்டாணைப் பற்றினேன் என்பது.

(வி - னா.) இடுகுதல் - சுருங்குதல் நசை - விருப்பம். செடி - குற்றம். அது இங்குப் பாவத்துக்காயிற்று. (உ)

என்புள்ளருக்கியிருவினையையீடழித்துத்
துன்பங்களைத் துவருவதுவகையேயுமெனச் செய்து
முன்புள்ளவற்றைமுழு சுழியவுள்புகுநத
வன்பின் குலாததிலலையாண்டாணைக்கொண்டன்றே.

(ப - னா.) எனபு உள் உருக்கி - என்புள்ளும் உருகச்செய்து, இருவினையை எடு அழித்து - இருவினைகளின் பெருமை குலைத்து, துன்பம் களைத்து - துன்பத்தை நீக்கி, துவருவதுவகையேயுமெனச் செய்து - (அவற்றின்) தொடாபுகளைப் பரிசுத்தப்படுத்தி, முன்பு உள்ளவற்றை - முன்புள்ளவற்றை, முழுது அழிய - முழுதும் நசிக்க, உள் புகுந்த - என மனத்திற் புகுந்த, அன்பின் - அன்பினை யுடைய, குலாததிலலையாண்டாணைக் கொண்டன்று - குலாததிலலையாண்டாணைப் பற்றினேன், எ - று.

(ந - னா.) என் எண்புககி இருவினையைக கெடுத்தது, துன் பத்தைக களைந்து, பற்றுக்களை யொழித்து, இனிமேல் வரக்கடவன வாகிய துன்பங்கள் முழுதும் அழியும்படி என் மனத்திற் புகுந்தி ருந் குலாததில்லையாண்டாணைப் பற்றினேன் என்பது.

(வி - னா.) தவத்தவம் என்னும் உடமொழி துவந்துவம் என வந்தது. தூய்மை செயதல் - இல்லையாகுதல் முன்புள்ளவற்றை என்றது இனிமேல் வரக்கடவது நபங்களை. (ங.)

குறியுநெறியுங்குணமுயிலார்குழாங்கடமைப
பிரியுமனத்தாரபிரிவரியபெற்றியனைச்
செறியுங்கருதறியுருதமுதாருசிவபதத்தை
யறியுங்குலாததில்லையாண்டாணைக்கொண்டன்றே.

(ப - னா.) குறியும் - அடையாளமும், நெறியும் - வழியும், குணமும் - குணமும், இல்லா-இல்லாதவரும், குழாங்கன் தம்மை- பாசக்கூட்டங்களே, பிரியும் மனத்தார - பிரிவெற மனத்தையுடையவரும் ஆகிய அனபா,பிரிவு அரிய-தனைவிட்டுப் பிரிதல் அருமையாகிய, பெற்றியனை-தன்மையையுடையவனை, செறியும் கருத்தில- நெருங்கின மனத்தில, உருத்து - உருக்கொண்டு, அமுது ஆம் சிவபதத்தை - அமீரதமாயிய சிவபதத்தை, அறியும் - அறிஞரால் அறியப் படுகின்ற, குலாததில்லையாண்டாணைக கொண்டன்று - குலாததில்லையாண்டாணைப் பற்றினேன், எ - று.

(க - னா.) குறி முதலியவையில்லாதவரும்மனைவிமக்கள் முதலியபாசக கூட்டத்தைவிட்ட வகுநாகிய அனபர் தனைவிட்டு நீங்குதற்கரிய தன்மையையுடையவனை, நெருங்கின மனத்தில் உருவங் கொண்டுவந்து அமீரதமாயிருக்கு சிவபதத்தை, அறிஞரால் அறியத்தகுந்த குலாததில்லையாண்டாணைப்பற்றினேன் என்பது.

(நி - னா.) குறி முதலியவையின்மையும், பாசக்கூட்டங்களிடத்தில் பற்றின்மையும் அனபாசகிலக்கணமாதலால் “குறியுநெறியுங் குணமுயிலா குழாங்கடமைப் பிரியுமனத்தார” என்றா. செறிதல்-கிடங்கல். உருத்து பெயரடியாகப்பிறந்த வினை. அறியும் செயப்பாட்டுவினை (சு)

பேருங்குணமுமபிணிப்புறுமிப்பிறவிதனைத்
தூரும்பரிசுதுரிசுறுத்துத்தொண்டொல்லாஞ்
சேரும்வகையாறசிவன்கருணைத்தேனபருகி
யாருங்குலாத்திலலையாண்டாணைக்கொண்டனறே.

(ப - னா.) பேரும் குணமும் - பேரும் குணமும், பிணிப்
புறம் - தனைகிணற, இ பிறவி தன்னை - இஃதப்பிறவியை, தூரும்
பரிசு - தூருமவண்ணம், துரிசு அறுதது - பற்றறுத்து, தொண்டா
எல்லாம் - தொழும்பா எல்லாரும், சேரும் வகையாக் - கடும் விதத்
தால், சிவன - சிவபெருமானது, கருணை - கருணையாகிய, தேன -
தேனை, பருகி - உணமி, ஆறும் - யாவரும் வந்து பொருத்துகின்ற,
குலாதிலலை யாண்டாணைக் கொண்டன்று - குலாத்திலலை யாண்டா
ணைப் பற்றினேன, எ - று.

(க - னா.) பேர முதலியவற்றுல் தனைகப்படுகின்ற இஃதப்
பிறவியைப் பற்றறுத்துத்தொண்டர்யாவரும் சேருமவிதத்தால் சிவ
பெருமானது கருணையாகிய தேனைப்பருகி, யாவரும்வந்து பொருந்
துகின்ற குலாதிலலையாண்டாணைப்பற்றினேன் எனபது.

(வி - னா) தூதல் - நிரவுதல். பருகல் - உண்டல். (டு)

கொம்பிலரும்பாய்க்குளிமலராய்க்காயாகி
வம்புபழுத்துடலமாண்டிநாநனபோகாமே
நம்புமெனசிற்தைநனுகும்வண்ணநானனுகு
மம்பொனகுலாதிலலையாண்டாணைக்கொண்டனறே

(ப - னா.) கொம்பில் தரும்பு ஆய - கொம்பில் அரும்பாகி,
குளி மலர ஆய - குளித்த மலராக், காய ஆகி - காயாகி, வம்பு பழு
தது - வீணே பழுதது, உடலம் - உடம்பு, மாண்டி - மடிதது, இவ
னபோகாமே - இப்படி போகாமல், நம்பும் - நம்புகின்ற, என
சிற்தை - என் மனம், நனுகும் வண்ணம் - அனுகும் வண்ணம்,
நான அனுகும் - நான் அனுப்பெற்ற, அம்பொன - அழகிய பொ
மையமான, குலாதிலலை யாண்டாணைக் கொண்டனறு - குலாத்
திலலை யாண்டாணைப் பற்றினேன, எ - று.

(க - னா.) இவ்வுடம்பானது கொம்பில் அரும்புபோன்றும்,
மலர்போன்றும், காயபோன்றும், முதிர்ந்து இங்கு வீணாய் மாண்டி

போகாமல், என மனம் நம்பிச்சேரும்படி நான் அடைந்த குலாதில்லையாண்டாளைப் பற்றினேன் என்பது.

(வி - ணா.) ஆய் என்பன இரண்டும் ஆகியென்பதொன்றும் போன்று என்னும் பொருளில் வந்தன. (சு)

மதிக்குநதிறலுடையவல்லரசுகளோடுணெரிய
மிதிக்குநதிருவடிபென்றலைமேலவிறறிருப்பக,
சுதிக்குமபசுபர்சுமொன்றுமிலோமெனக்களித்திங்
கதிரககுங்குலாதில்லையாண்டாளைக்கொண்டேன்றே.

(ப - நா.) மதிக்கும்-யாவரும் மதித்தற்குரிய, திறல் உடைய - வெற்றியையுடைய, வல் அரசுகள் - வலிய அரசுகளாகிய இராவணனது, தோள் நெரிய - தோள்கள கொறுநகும்படி, மிதிக்கும் - ஊன்றின், திருவடி - திருவடி, என தலைமேல விறறிருப்ப - என் சிரமீது விறறிருக்க, சுதிக்கும் - பெருகுகின்ற, பசுபாசம் - பசுபாசங்களாகிய, ஒன்றும் இலோம் என - ஒன்றையும உடையோ மல்லோமென்று, களித்து - களிப்படைதது, இங்கு அதிராகும் - இங்கு ஆரவாரித்ததற்குக் காரணமான, குலாதில்லையாண்டாளைக் கொண்டனம் - குலாதில்லையாண்டாளைப் பற்றினேன், எ - று.

(க - ணா.) யாவராலும் மதிக்கப்பெற்ற வெற்றியையுடைய வலிய அரசுகளாகிய இராவணனது தோள் நெரியும்படி மிதித்த திருவடி என சிரசின்மேல விறறிருக்க, மேலுமேலும் பெருகுகின்ற பசுபாசங்களில் சிறிதும் யாம உடையோமல்லோம் எனக்களித்தது ஆரவாரித்ததற்குக் காரணமான குலாதில்லையாண்டாளைப் பற்றினேன் என்பது.

(வி - ணா.) தோணெரிய மிதிக்குந திருவடி பென்றமையால் மதிக்குந திறலுடைய வல்லரசுகள் என்றது இராவணனைக் குறித்தது. சுதித்தல் - பருத்தல். பசு - பாச சம்பந்தமுடையது. பாசம் - ஆணவாகியமலம். (எ)

புடக்குங்குமுருட்டேனப்பின்கானகத்தே
நடக்குநதிருவடிபென்றலைமேனட்டமையாற்
கடக்குநதிறவைகண்டகாதமவல்லாட்டை
யடக்குவகுலாதில்லையாண்டாளைக்கொண்டேன்றே.

(ப - ணா.) இடக்கும - இடக்குச்செய்கிற, கரு - கரிய, முரு
ட்டு எனப்பின் - முருட்டுப்பன்றியினபின்னே, காணகத்து நடக
கும் - காட்டில் நடந்த, திருவடி - திருவடியை, என தலைமேல் நட
டமையால் - என சிரத்தின்மீது நடட்டினால், கடககும் - வெவ்வு
கின்ற, திறல் - உலியையுடைய, ஐவா கண்டகா - ஐந்து துட்டர்க
ளுடைய, வல்லாட்டை - வலிய ஆட்டை, அடக்கும் - அடக்கின,
குலாத்திலை யாண்டாணைக் கொண்டனறு - குலாத்திலை யாண்டா
ணைப் பற்றினேன், எ - று.

(க - ணா.) ஒருவாகும் வயப்படாத கரிய முருட்டுப்பன்றி
யினபின்னே நடந்த திருவடியை என தலைமீது நடட்டினால், யாவ
னாயும் வெவ்வுகின்ற உலியமைந்த ஐந்து துட்டர்களுடைய வல
லாட்டை அடக்கின குலாத்திலை யாண்டாணைப் பற்றினேன்
என்பது.

(வி - ணா.) எனத்துப்பின் எனற்பாலது எனப்பின் என அந்
துச்சாரியை குறைத்துவந்தது எனம் - பன்றி. ஐவா என்றது ஐம்
பொறிகளை.

(அ)

பாழ்ச்செய்வினாவிய்பயனிலியாய்க்கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய்தவததாறகிழியீடுநேர்பட்டுத்
தாட்செய்யதாமணாசசைவனுககென்புனறலையா
லாட்செய்குலாத்திலையாண்டாணைக்கொண்டனறு.

(ப - ணா.) பாழ் செய வினாவி - பாழாகிய வயலில் சோந்து,
பயன் இலி ஆய - பயனிலையாகி, கிடப்பேற்கு-கிடக்கின்ற எனக்கு,
கீழ் செய்தவததால் - முன்னே செய்த தவத்தினால், கிழியீடுநோ
பட்டு - கிழியீடு கிடைத்து, தான் செய்ய தாமணா - திருவடியாகிய
செந்தாமணாமலையுடைய, சைவனுக்கு - சைவனுக்கு, என புன்
தலையால் - என புல்லிய சிரத்தால், ஆட்செய் - ஆடிமைசெய்ய,
குலாத்திலை யாண்டாணைக் கொண்டனறு - குலாத்திலை யாண்டா
ணைப் பற்றினேன், எ - று.

(க - ணா.) பாழுவயலிற் சோந்து வீணுய்க்கிடக்கின்ற எனக்கு
முற்செய்த தவத்தால் பொற்கிழிபோலக் கிடைத்தது, சைவனது திரு

வடித்தாமனாக்கு என் புலவிய தலையால் ஆட்செய்தற்கிடமாகிய
குலாததில்லையாண்டானைப் பற்றினேன் என்பது.

(வி - னா.) பாழ்ச்செய் - சாவியாய்ப்போன விளைநிலம். கிழி-
நிதிப்பொதி. சைவன என்றது தம்மை யாண்டருளும்பொருட்டுச்
செய்ப்பிராமணனாய் வந்த சிவபிரானே. அல்லது சிவபெருமானே அநு-
திசைவனென வாகமங்கள் கூறலினெனினு மமையும். (சு)

கொம்மைவரிமுலைக்கொம்பனையாளகூறனுக்குச்
செம்மைமனத்தாற்றிருப்பணிகள் செய்வேனு
கிமமைதருமபயனிததனையும்ங்கொழிகரு
மமமைகுலாததில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே.

(ப - னா.) கொம்மை - திரட்சியாகிய, வரி - தேமலபடர்ந்த,
முலை - தனைகளையுடைய, கொம்பு அனையான - பூங்கொம்புபோல்
பவளாகிய உமாதேவியின், கூறனுக்கு - பகனுக்கு, செம்மை மன
ததால் - செவ்விய மனத்தினால், திருப்பணிகள் செய்வேனுக்கு - திரு-
த்தொண்டுகள் செய்வேனுக்கு, இம்மை தருமபயன இததனையும் -
இப்பிறப்பிலுடையதென்ற பயனிவ்களையும், சவகு ஒழிக்கும் -
இவ்விடத்தே நீக்குகின்ற, அம்மை - தாயாகிய, குலாததில்லையாண்-
டானைக் கொண்டனது - குலாததில்லை யாண்டானைப் பற்றினேன்,
எ - று.

(க - னா.) உமாதேவி பாகனுக்கு செவ்விய மனத்தோடு திரு-
த்தொண்டிசெய்கின்ற எனக்கு, இம்மையில் உண்டாகிற சுகந்தசுகநச-
ளாகிய பயன்களை பொழிக்கின்ற தாயாகிய குலாததில்லை யாண்டா-
னைப் பற்றினேன் என்பது.

(வி - னா.) கூறன் என்ற குறிப்பால், கொம்மைவரிமுலைக்
கொம்பனையாள என்றது உமாதேவிகளாயிற்று. (சு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அற்புதப்பத்து.

அநுபவமாற்றமை.

ஆசிரியவீருத்தம்.

கிருச்சிறம்பலம்.

மையலாயித்தமண்ணிடைவாழ்வெனுமாழியுளகப்பட்டுத்
தையலாரொனுஞ்சுழித்தலைப்பட்டுநான்தலைதொழுமே
பொய்யெலாமவிடத்திருவருடநுதனப்பொன்னடியிணைகாட்டி
மெய்யனுவெளிகாட்டிமுன்னினதோரற்புதம்விளம்பேனே.

(ப - னா.) மையல ஆய - மயக்கங்கொண்டு, இந்த மண்ணி
டைவாழ்வு என்னும் - இந்த மண்ணிலில் வாழ்வு என்கிற, ஆழியுள்
அகப்பட்டு - கடலில் சிக்கி - தையலார் என்னும் - மாதா என்கிற,
சுழித்தலைப்பட்டு - சுழியிற் சிக்கி, நான் - யான, தலைதொழுமே -
தலைதொழுமல், பொய் எல்லாம் விட - பொய் மெல்லாம் ஒழிய,
திருவருள் தருத - திருவருளைக் கொடுத்தது, தன் பொன் அடி இணை
காட்டி - தன்பொன்போலும் திருவடியிணைக்காட்டி - மெய்யன்
ஆய் - மெய்யையுடையருப, வெளிகாட்டி - வெளியாகக்காட்டி,
முன் நின்றது - எதிரே நின்றதாகிய, ஓ - ஒப்பற்ற, அற்புதம்-அதி
சயத்தை, விளம்பேன் - சொல்லேன், ஏ - று.

(க - னா.) நான் மயக்கங்கொண்டு இவ்வுலக வாழ்வென்கிற
கடலில், மாதானெனும் சுழியில் அகப்பட்டுத்தொழுமல், இறை
பொய்பொழுக்ககன யாவும் ஒழியத்திருவருள்செய்து,
தன் இரண்டு திருவடியைக்காட்டி, மெய்யனாய் எனமுன்னே வெளி
ப்பட்டு நின்ற அதிசயத்தைச் சொல்லு மாற்றலுடையெனல்லன்
என்பது.

(வி - னா) மண்ணிடைவாழ்வு - பிரபஞ்சவாழ்வு. ஆழமுடைய
தாதலால் கடல் ஆழியெனப்பட்டது. தையலா - கைபுனைக்கப்
பட்டவர்.

(சு)

வயந்தமாமலரிட்டு முட்டாததோரியல்பொடும்வணங்காதே
சாந்தமா முலைததையனல்லாரொடுநதலைதமொருகிப்
போந்தியானறுயாபுகாவணமருள்செய்துபொற்கழலிணைகாட்டி
வேந்தையவெளியேயெனமுனின்றதோரற்புதம்வினம்பேனே.

(ப - னா.) வயந்த - ஏற்ற, மா மலர் இட்டு - அழகிய மலர்களைக் கொண்டு அருச்சிதது, முட்டாதது - தடைபடாததாகிய, ஓர்-ஒப்பற்ற, இயல்பொடும் - முறைமையோடும், வணங்காத - தனைப்பணியாமல், சாந்தம் ஆ - சுந்தரம் பூசப்பெற்ற, முலை - தனவகையுடைய, தையல் கல்லாரொடும் - மாதரோடுகூடி, தலைதமொரு ஆகி - தலைதமொற்றங்கொண்டு, யானபோந்து - நான்போய், துயர் புகாவண்ணம் - துன்பத்தில் புராதபடி, அருளசெய்து - இறைவன் அருள்செய்து, பொன - அழகாகிய, கழல் இணைகாட்டி - திருவடியிணையககாட்டி, வேந்தன் ஆய் - தலைவனாகி, வெளியே - வெளியாகவே, எனமுன - எனக்கெதிரில், நின்றது - (இறைவன்) நின்றதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, அறப்புதம் - அதிசயத்தை, வினம்பேன - சொல்லேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனை நல்லமலர்களால் அருச்சிதது வணங்காமல் மாதா விருப்பத்தால் தடுமாறித் தன்புறநின்ற எனக்கு இறைவன் அத்தனபத்தை யொழித்தது தன் திருவடியைக்காட்டி, எனக்கெதிரோ வெளிப்பட்டு நின்ற அதிசயத்தைச் சொல்லுமாற்றலுடையேனல்லவ் என்பது.

(வி - னா.) வயந்த மாமலா என்றது இறைவனேற்ற அழகிய மலர் என்றபடி. முட்டாததோரியல்பு - குற்றமற்ற முறைமை. (உ)

நடித்துமண்ணிடைப்பொயயினைப்பலசெய்துநானெனசெனுமாயக்கடித்தவாயிலேநின்றுமுனாநினைமிக்கழறியேதிரிவேனைப்பிடித்துமுன்னின்றபபெருமனீறதேடியவருமொருளடியேனையடித்தடித்துவககாரமுனநிறறியவற்புதமறியேனே.

(ப - னா) மண் இடை - பூமியில், நடித்து - நடநஞ்செய்து, பலபொய்யினைச்செய்து - பலபொய்த்தொழில்களைச் செய்து, நான் எனது என்னும்-நான் எனது என்கிற, மாயம்-மாயப்பாம்புகள், கடித்தவாயிலே கின்று - கடித்த இடத்தில் நின்று, முன்வினைமிக்க-முற்

காலத்துச்செய்த வினைகளாகிய விஷம் மிகுதலால், சூழி ஏதிரவேணை-
புலம்பித் திரிகின்றவனாகிய இன்னே, பிடித்த - பற்றி, முனநின்ற-
எதிரேநின்ற, அ - அச, பெருமுறைதேடி - பெரியவேதங்களும்
தேடிதற்குரிய, அருமபொருள்-அருமையாகிய பொருள், அடியேனே-
அடியனேனே, அடித்த அடித்து - அடித்தடித்த, அக்காரம் - சாக்க
காகட்டியை, முனதீற்றிய - முனனே ஊட்டியை, அற்புதம் - அதிச-
யத்தை, அறியேன் - அறிகிலேன், எ - று.

(க - னா) இவ்வுலகத்தில் பெய்ததொழிலகன் பலவற்றைச்
செய்து, நான் எனது என்கிற அசங்கார மமகாரங்களாகிய பாம்பு
கன் கடித்தவாயினின்று முனவினைப்பயனாகிய விஷமேற, அதனால்
புலம்பித்திரிகிற என்னை, இஹவன் தன் பெருங்கருணையால் பிடி-
த்த அடித்தடித்துச் சிவபோகமாகிய சாக்ககாகட்டியை எனக்கு
ஊட்டிய அதிசயத்தைச் சொல்ல அறிந்திலேன் என்பது

(வி - னா) கடித்த என்னுங் குறிப்பால் மாயத்தைப் பாம்பா-
கியும், வினையை, விஷமாகியும் உரைக்கலாயிற்று. அக்காரம் -
சாக்ககா. (உ)

பொருந்துமிப்பிறப்பிற்றிவைநினையாதுபொய்களேபுகன்றுபோய்க்
கருங்குழலினூர்கண்களாலேநீண்டிகலங்கியேகிடப்பேனைத்
திருந்துசேவடிச்சிலம்பவைசிலம்பிடத்திருவொடுமகலாவே
புருந்துணைவனாண்டுகொண்டருளியவற்புதமறியேனே.

(ப - னா) பொருந்தம் - பொருந்திய, இ - இந்த, பிறப்பு
இறப்பு இவை - பிறப்பிறப்புக்களாகிய இவற்றை, நினையாது - நினை-
யாமல், பொய்களே புகன்று போய - பொய்களையே சொல்லிச்
சென்று, கருங்குழலினூர் - கரிய கூத்தலையுடையவராகிய மாதரது,
கண்களால் ஏறண்டு - கண்களாகிய வாட்களால் எறியப்பட்டு, கலங்கி-
கிடப்பேனை - கலங்கிகிடக்கின்ற என்னை, திருந்து - திருந்திய,
சேவடி சிலம்பு அவை - சேவடியிலணியப்பெற்ற சிலம்புகளாகிய
அவை, சிலம்பிட - ஒலிக்க, திருவொடும் அகீலாது - உமாதேவியா-
ரோடும் நீலகாமல், அரு - அருமையாகிய, துணைவனாய் - தலைவனாகி,
ஆண்டுகொண்டருளிய - ஆண்டுகொண்டருளின, அற்புதம் - அதி-
சயத்தை, அறியேன் - அறிகிலேன், எ - று.

(க - னா.) இர்தப் பிறப்பிறப்புத் துன்பங்களை நினையாமல், மாதா கண்களாகிய வாட்களால் - எறியப்பட்டே கலங்கிக்கிடக்கிற என்னை, இறைவன உமாதேவியாதிராமெழுந்தருளி ஆண்டருளின அதிசயத்தைச் சொல்ல அறிந்திலேன் என்பது.

(வி - னா.) பிறப்பிறப்புத் துன்பங்களைப் பிறப்பிறப்பெனறே யொழிந்தார் அத்துன்பங்களுக்கஞ்சி. திரு என்றது உமாதேவியை.

மாடுஞ்சுற்றமுமற்றுளபோக முமங்கையாதமமோடுங் கூடியங்குளகுணங்களாலேறுண்டு குலாவியேதிரிவேனை வீடுதெனென வெந்தொழிலவீட்டிடமெனமலர்க்கழல்காட்டி யாமெவித்தெனதகம்புகுரதாண்டநோரற்புதமறிபேனே.

(ப - னா) மாமெ - பொன்னும், சுற்றமும் - உறவும், மற்று உள்ள போகமும் - மறறுநீள்ள போகங்களும், மங்கையர் தமமோடும - மாதாகளோடும, கூடி - கலந்து, அங்கு உள்ள குணங்களை ஏறண்டு - அங்குள்ள குணங்களால் எறியுண்டு, குலாவி திரிவேனை - கொண்டாடித்திரிகின்ற என்னை, வீடுதந்து - வீடுவித்து, என்றன் வெந்தொழில் வீட்டிட - என் கொடுந்தொழில்களை அழிக்க, மெல்-மெல்லிய, மலா - தாமரைமலர்போன்ற, கழல் காட்டி - திருவடியைக்காட்டி, ஆடுவித்த - ஆட்டி, எனது அகம் புகுரது - என் மனம் புகுரது, ஆண்டது - ஆண்டருளினதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, அறபுதம் - அதிசயத்தை, அறியேன - அறிகிலேன், எ - று.

(க - னா) பொன் முதலியவற்றின் ஆசையிற சிக்கி உழலா நின்ற என்னை அவவாசையினின்றும் விடுவித்துத் தன் திருவடியைக்காட்டி என் தீமைகளை யொழித்து என மனம் புகுந்து என்னை ஆண்டருளின அதிசயத்தைச் சொல்ல அறிந்திலேன் என்பது.

(வி - னா.) போகம் - செல்வம். வீடு முதலிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்.

(ரு)

வணங்குமிப்பிறப்பிறப்பினைவநினையா துமங்கையாதமமோடுங் பிணந்துவாயிதழ்ப்பெருவெள்ளததமுந்திரான் பித்தயைத்திரிவேனை குணங்களுவகுறிகளுமிலாக்குணக்கடல்கோமளத்தொடுங்குடி யிணந்துவந்தென பாண்டு கொண்டருளியவறபுதமறிபேனே.

(ப - னா.) வணக்கும் - இளைத்து கொள்ளுகின்ற, இ - இந்த, பிறப்பு இறப்பு இவை - பிறப்பிறப்புகளாகிய இவற்றை, நினை யாது - நினையாமல், மங்கையர் தம்மோடும் - மாதரோடும், பிணைந்து - கலந்து, வாய் இதழ் - வாயிதழிலுண்டாகிய, பெருவெண்ணத்து - பெரிய பெருகில், நான் அழுந்தி - நான் முழுகி, பித்தன ஆய் திரிவேனை - பித்தனாகித் திரிகின்ற என்னை, குணங்களும் குறிகளும் இல்லா-குணங்களும் குறிகளும் ஆகிய இவைகளில்லாத, குணக்க டல் - குணக்கடலாகிய சிவபிரான், கோமனத்தொடும் கூடி - உமா தேவியாரோடும் கூடி, அணைந்துவந்து - தழுவா நின்று வரது, என் னை ஆண்டு கொண்டருளிய -என்னை ஆண்டுகொண்டருளின, அற் புதம் - அதிசயத்தை, அறியேன் - அறிகிலேன், எ - று.

(க - னா.) சூழ்த்து வருத்துகிற இந்தப் பிறப்பிறப்புத துன் பங்களை நினையாமல் மாதர் இன்ப வெள்ளத்தில் அழுந்திப் பித்த னாகிய என்னை, இறைவன் உமாதேவியாரோடும் எழுந்தருளி ஆண் டருளின அதிசயத்தைச் சொல்ல அறிகிலேன் எனபது.

(வி - னா.) வாயிதழ் என்றது அதராமிதத்தை, “பாலொடு தேன்கலந்தற்றே பணிமொழி வாலெய ழாறிய நீ” என்றா பெரு நாவலரும். (சு)

இப்பிறப்பினிலிணைமலாகொய்துநானியலபொடஞ்செழுத்தோதித் தப்பிலாதுபொற்கழுவுகளுக்கிடாதுநான நடமுலையாதக்கண் மைப்புலாங்கண்ணாலேறுண்டுகிடப்பேனை மலரடியிணைகாட்டி யப்பெனனைவந்தாணடுகொண்டருளியவற்புதமறியேனே.

(ப - னா.) இப்பிறப்பினில் - இந்தப் பிறவியில், இணை மலர் கொய்து - தொடுத்தற்குரிய மலர்களைப் பறித்து, நான் - யான், இயல்பொடு முறைமையோடு, அஞ்ச எழுத்து ஒதி - ஸ்ரீ பஞ்சா க்ஷாதையோதி, தப்பி இல்லாது - குற்றமில்லாமல், பொன் - அழ காகிய, கழல்களுககு - திருவடிகளில், இடாது - அணியாமல், நான் - யான், தடம் - மலைபோன்ற, முலையா தங்கன் - தனங்களையுடையவராகிய மாதருடைய, மைப்பு உலாம் கண்ணால் - கறப்புப் பொருக் திய கண்களால், ஏறண்டு கிடப்பேனை-ஏறியுண்டு கிடக்கிற என்னை, மலர் - தாமராமலர்போன்ற, அடி யிணை காட்டி - திருவடி யிணை

யைக்காட்டி, அபபன் - என் அப்பஞ்சிய சிவபிரான், வந்து - எழுத்
தருளி, ஆண்டுகொண்டருளிய-ஆண்டுகொண்டருளின, அற்புதம் -
அதிசயத்தை, அறியேன் - அறிகிலேன், ஏ - று.

(க - னா.) இரதப் பிறப்பில் மலர்களைக்கொய்து, ஸ்ரீ பஞ்சா
க்ஷா செபத்துடனே தன் திருவடியில் அருச்சிக்காமல் மாதர் கண்
வலையில் சிக்கி மயங்கிக் கிடக்கிற என்னை, எமது தந்தையாகிய சிவ
பெருமான தானே வலிய வந்து ஆண்டருளின அதிசயத்தைச் சொ
ல்ல அறிகிலேன் என்பது.

(வி - னா.) இணைத்தல் - தொடுத்தல். இணை - தனக்குத்
தானே சமானமான எனினுமாம். மைப்பு தொழிற்பெயர். (கறுததல்).

ஊசலாட்டுமில்வடலுயிராயினவிருவினையறுத்தென்னை
போசையாலுணாவாக்குணாவரியவனுணர்வுத்தொளியாககிப்
பாசமானவைபற்றறுத்துயர்ந்ததன்பரம்பெருங்கருணையா
லாசைநீரத்தடியாரடிககட்டியவற்புதமறியேனே.

(ப - னா.) ஊசல ஆட்டும் - ஊசல ஆட்டுகின்ற, இவவுடல்
உயிர் ஆயின - இந்தவுடம்பு உயிர் என்பவைகளுக்குக் காரணமான,
இருவினா - இருவினைகளை, அறுத்து - சேதித்து, என்னை - அடியே
னை, முசையால் - ஓலியினால், உணாவாக்கு உணாவு அரியவன் -
உணாவாசகும் உணாகற்கரியவன், உணாவு தந்து - அறிவைக்கொ
டுத்தது, ஒளி ஆக்கி - ஒளியுருவாககி, பாசமானவை பற்று அறுத்து -
பாசங்களாயுள்ளவற்றைப்பற்றறுத்து, உயர்ந்த-சிறந்த, தன-தனது,
பரம் - மேன்மையாகிய, பெருங்கருணையால் - பெருங்கருணையினால்,
ஆசை நீர்த்து - ஆசையை நீக்கி, அடியார அடி - அடியவர்களுடைய
திருவடிகளில், கட்டிய - சேர்த்த, அற்புதம் - அதிசயத்தை, அறி
யேன் - அறிகிலேன், ஏ - று,

(க - னா.) இறைவன், இந்தப்பிறவிக்குக் காரணமான இருவி
னைகளை பறுத்து என்னை ஒளியுருவாககி, என்பாசத்தைப் பற்றறுத்துத்
தன் பெருங்கருணையால் தன் அடியார் கட்டத்திற் சேர்த்த அதி
சயத்தைச் சொல்ல அறிகிலேன் என்பது.

(வி - னா.) ஊசலாட்டுதல்-கீழ்மேலாககுதல் ஓசை - சத்தப் பிரமாணம், இருவினை - நல்வினை, தீவினைகள் இவ்விருண்டுமே பிற விக் கேதவாகவினவற்றை பொழித்ததென்றா. (அ)

பொச்சையானவிப்பிறவியிற்கிடந்துநான்புழுத்தலைநாய்போல விச்சையாயினவேழையர்க்கேசெய்தங்கிணங்கியேதிரிவேளை யிச்சகத்தரியயனுமெட்டாததன்வினாமலாக்கழலகாட்டி யசசனெனையுமாணுகொண்டருளியவற்புதமறியேனே.

(ப - னா.) பொச்சை ஆன - காடு போன்ற, இப்பிறவியில் கிடந்து - இத்தப்பிறவித்தொகையிற் கிடந்து, நான் - நான், புழுதது அலை நாய் போல - புழுத்தலைகின்ற நாய்போல, ஏழையாக்கே - மாதாளுக்கே, இசை ஆயின செய்து - விருப்பமான காரியங்களைச் செய்து, அங்கு இணங்கிதிரிவேளை - அங்கு இசைத்து திரிகின்றவனாகிய எனை, இசகத்த - இவ்வுலகில், அரி அயனும்-திருமாலும் பிரமனும், எட்டாத - எட்டவொண்ணாத, தன் - தனது, வினாமலர்-மணமுள்ள தாமனாமலர்போன்ற, கழல காட்டி - திருவடிகளைக்காட்டி, அசசன் - எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான், என்னையும்-அடியேனையும், ஆண்டுகொண்டருளிய - ஆண்டுகொண்டருளின, அற்புதம் - அதிசயத்தை, அறியேன் - அறிகிலேன், ஏ - து.

(க - னா.) இந்தப்பிறவிக்காட்டிற் கிடந்து புழுத்தலைநாய் போல அலைந்து, மாதா விருப்பத்தின்படியே ஒழுகிக்கெடுகிற என்னை, இறைவன் தன் திருவடியைக்காட்டி ஆட்கொண்டருளின அதிசயத்தைச் சொல்ல அறிகிலேன் எனபது.

(வி - னா.) பலபிறவியென்றற்கு, “பொச்சையான விப்பிறவி” என்றார். இணங்குதல் - இசைதல். (க)

செறியுயிர்ப்பிறப்பிறப்பிவைவினையாதுசெறிசுழலார்செய்யுங்கிறியுகிழ்மையுங்கெண்டையங்கன்களுமுன்னியெகிடப்பேனையிறைவனெம்பிரானெல்லையில்லாததன்னினைமலாக்கழல்காட்டியறிவுகுந்தெனையாண்டுகொண்டருளியவற்புதமறியேனே.

(ப - னா.) செறியும் - நெருங்கிய, இ-இந்த, பிறப்பு இறப்பு-பிறப்பிறப்புக்களாகிய, இவை - இவற்றை, நினைபது - நினையாமல்-

செறி குழலா-நெருங்கின கடந்தலையுடையவராகிய மாதர், செய்யும்-
செய்கிற, கிறியும் - பொய்யொழுக்கத்தையும், கீழ்மையும் - தாழ்வா
னகாரியங்களையும், கெண்டை அம் கண்களும் - கெண்டைமீன்போ
ன்ற அழகிய கண்களையும், உன்னி கிடப்பேனை - நினைத்துக்கிடக்
கின்ற என்னை, இறைவன் - இறைமொழியை, எம்பிரான் - எம்பெரு
மான், எல்லே இல்லாத - எல்லையற்ற, தன் - தன்னுடைய, தீனை -
இரண்டாகிய, மலர் - தாமரைமலர்போன்ற, கழல் காட்டி - திருவடி
யைக்காட்டி, அறிவுதருது - அறிவைக்கொடுத்து, என்னை ஆண்டுகொ
ண்டருளிய - என்னை ஆண்டுகொண்டருளின, அறபுதம் - அநிசயத்
தை, அறியேன - அறிகிலேன, எ - து

(க - னா) இந்தப் பிறப்பிறப்புத துன்பங்களை நினையாமல்
மாதா வசத்திற் சிகசிக்கிடக்கிற என்னை, இறைவன் தன் பெருங்
கருணையால் தன் திருவடியைக்காட்டி அறிவைக்கொடுத்து ஆண்ட
ருளின அநிசயத்தைச்சொல்ல அறிகிலேன என்பது.

(வி - னா) செறிதல - நெருங்குதல், அது இங்கு மிகுதிக்கா
யிறற. அறிவு - ஞானம். (40)

திருச்சிற்றம்பலம்.

செ ன் னி ப் ப த் து.

சி வ வி னை வு.

ஆ சி ரி ய வி ரு த த ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவதேவன்மெய்ச்சேவகன்றென்பெருந்துறைநாயகன்
மூவராலுமறியொணாமுதலாயவானந்தமூர்த்தியான்
யாவராயினுமன்பான்றியறியொணாமலாச்சோதியான்
மாயமாமலாச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிச்சுடருமே.

(ப - னா.) தேவ தேவன்-தேவாபெருமான், மெய் சேவகன் - உண்மையாகிய மகாவீரன், தென்பெருந்துறை நாயகன்-தென திருப் பெருந்துறைக்குத் தலைவன், மூவராலும் அறியொணா - மூவராலும் அறியவொண்ணாத, முதல் ஆய-முதலவனாகிய, ஆகந்தமூர்த்தியான் - இன்பவுருவானவன், யாவர் ஆயினும்-எவராயினும், அன்பா அன்றி- அன்பரல்லது, அறியொணா - அறியவொண்ணாத, மலர் - பரவுதலையுடைய, சோதியான் - ஒளியுருவானவன், (அவனது) தாய - பரிசுத்தமாகிய, மா - பெருமைபொருட்குரிய, மலர் - தாமரைமலரை நிகர்த்த, சேவடி கண் - சேவடியின்கண், கம் - எமது, சென்னி-தலையானது, மன்னி - பொருத்தி, சுடரும் - ஒளிசெய்யும், எ - று.

(க - னா.) தேவாகளுக்குத் தேவனும், மகாவீரனும், திருப் பெருந்துறைத் தலைவனும், மூவராலும் அறியவொண்ணாத இன்பவடிவனும், முதலவனும், அன்பான்றி மறறையாக கறியவொண்ணாத ஒளியுருவனும் ஆகிய சிவபெருமானது திருவடியில் எமது சிரசானது பொருத்தி விளங்காநிற்கும் என்பது.

(வி - னா.) தேவ தேவன் - இங்கிராதி தேவர்களுக்குத் தேவன். மூவா - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முதலொழிச் செய்யும பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன். (க)

அட்டமூர்த்தியழகனின்னமுதாயவானந்தவெள்ளத்தான்
சிட்டனமெய்ச்சிவலோகநாயகன்றென்பெருந்துறைச்சேவகன்
மட்டுவொருமுன்மங்கையானையோர்பாகமவைத்தவழகனறன்
வட்டமாமலாசசேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிமலருமே.

(ப - னா.) அட்ட மூர்த்தி அழகன் - அட்டமூர்த்தியாகிய அழகன், இன் அமுது ஆய - இனிய அமிரதமபோன்ற, ஆகந்த வெள்ளத்தான் - இன்பப்பெருக்கானவன், சிட்டன - பெரியோன், மெய் - உண்மையாகிய, சிவலோக நாயகன் - சிவபுரத்துக்கு அரசன், தென் - தென்றிசையிலுள்ள, பெருந்துறை சேவகன் - திருப்பெருந்துறைச் சேவகன், மட்டு - தேன்பொருட்குரிய, வார் - நீண்ட, குழல - கூந்தலையுடைய, மங்கையானை - மங்கைப்பருவத்தினளாகிய உமா தேவியை, ஒர் பாகம் வைத்த - ஒரு பாகத்தில் அமைத்துக்கொண்ட, அழகன் - அழகன், (அவனது) வட்டம ஆம் - வட்ட வடிவாகிய,

மலர் - தாமமாலாபோன்ற, சேவடி கண் - சேவடியின்கண், நம் -
எமது, சென்னி - தலையானது, மன்னி - பொருத்தி, மலரும் - மல
சாரிற்சூழ, ஏ - று.

(க - ணா.) அட்டமூர்த்தமா யுள்ளவனும், இனிய அமிரதம்
போன்றவனும், இனப்ப்பெருக்கா யிருப்பவனும், மேலானவனும்,
சிவலோகத்துக்கிறைவனும், திருப்பெருந்துறைச் சேவகனும், உமா
தேவியங்கனும் ஆகிய சிவபெருமானது திருவடியில் நமது சிரசா
னது பொருத்தி விளங்காநிற்கும் என்பது.

(வி - ணா.) அட்டமூர்த்தம் - எட்டி வடிவம். அவை பஞ்ச
பூதங்களும், சூரியனும், சந்திரனும், ஆன்மாவும் ஆகிய இவை. (உ)

நங்கைமீர்னைநோக்குமின்னங்களுதனம்பணி கொண்டவன்
நெய்குசோலைகளுக்குப்பெருந்துறைமேபசேவகளுயகன் [கொள்வான்
மங்கைமாராகையிலவையுக்கொண்டெம்முயிருக்கொண்டெம்பணி
பொங்குமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிப்பொலியுமே

(ப - ணா.) நங்கைமீர் - மாதர்கள், என்னை நோக்குமின் -
என்னை நோக்குங்கள், நங்கள் நாதன் - எங்கள் நாதன், நம் பணி
கொண்டவன் - நம்மைத் தொண்டுகொண்டவன், நெய்கு சோலை
கள் சூழ - நென்னஞ்சோலைகள் சூழ்த், பெருந்துறை மேய - திருப்
பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய, சேவகன் - மகாவீரன், நாயகன் - தலை
வன், மங்கைமாராகையில - மாதா கையிலுள்ள, உளையும் கொண்டு - வளை
யலையும்கொண்டு, எம் உயிரும் கொண்டு - எமது உயிரையும் கொ
ண்டு, எம் பணி கொள்வான் - எம்மைத் தொண்டுகொண்டவன்,
(அவனது) பொங்கு - விளங்குகின்ற, மா - அழகிய, மலர் - தாமமாலா
மலர் போன்ற, சேவடி கண் - சேவடியின்கண், நம் - எமது,
சென்னி - தலையானது, மன்னி - பொருத்தி, பொலியும் - விளங்
கும், ஏ - று.

(க - ணா.) மாதர்களே, எம்மிறைவனும், எம்மைப் பணிகொண்
டவனும், திருப்பெருந்துறைச் சேவகனும் ஆகிய இறைவன், மாதர்
கையிலையும் உயிரும்கொண்டு எம்மையும் பணிகொள்பவன், அவ
னது திருவடியில் எமது சிரசானது பொருத்தி விளங்காநிற்கும்
என்பது.

(வி - னா.) நங்கை - பெண்மைகருணங்கள் நிரம்பப் பெற்றவன். மங்கைமார கையில் கவின்கொண்டது உலாக்காலத்தில் எனக்கொன்சு. (ங)

பத்தர்குழப்பராபரன்பாரில்வந்துபார்ப்பானெனச்
சித்தர்குழச்சிவபிரான் நிலைமூதூரடஞ்செய்வா
னெதனாகிவந்திப்புருத்தெமையாளுங்கொண்டெம்பணிகொன்வான்
வைத்தமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிமலருமே.

(ப - னா) பத்தர்குழ-பத்தர்கள் குழந்த, அ-அந்த, பராபரன் - ஆதியந்த மில்லாத சிவபெருமான், பார்ப்பான் என - வேதியனென்னும்படி, பாரில் வந்து - பூமியில் எழுந்தருளி, சித்தர் குழ-சித்தர்கள் குழந்த, அ சிவபிரான் - அநதச்சிவபிரான், திலை மூதூ - தில்லை யாகிய பழைய நகரினகண், நடம் செய்வான் - நடநம் செய்பவன், எத்தன் ஆகி வந்து - எத்தனாய் வந்து, இல் புருத்த-வீடேறி, எம்மை ஆளும் கொண்டு - எங்களை ஆளாகவுங்கொண்டு, எம் பணி கொன்வான் - எமது தொண்டினையும் கொன்வோன், (அவனது) மாமலர் வைத்த - மாமலர் போல கைககப்பட்ட, சேவடி கண் - சேவடியின் கண்ணே, நம் - நமது, செனனி - தலையானது, மன்னி - பொருந்தி, மலரும் - மலரா நிற்கும், எ - று.

(க - னா.) பத்தரால் குழப்பட்டவனும், வேதியனாய் இவ்வுலகில் வந்து சித்தரால் குழப்பட்டவனும், திலையில் நடிப்பவனும், எம்மை யாட்கொண்டு எம்பணியையுங் கொளபவனும் ஆகிய சிவபெருமானது திருவடியில் எமது சிரசானது பொருந்தி விளங்கா நிற்கும் என்பது.

(வி - னா.) பத்தர - அன்பா, சித்தா - அறிஞர். (நானியர்) எத்தன் - வஞ்சகன். பார்ப்பானெனறது - குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிய திருவுருவை. (சு)

மாயலாழ்க்கையைமெய்யென்றெண்ணிமதித்திடாவகைநல்கினான்
வேயதோளுமைபங்கனெங்கடிருப்பெருந்துறைமேவினான்
காயத்துள்ளமுதுறவூறகீண்டுகொள்ளென்றுகாட்டிய
சேயமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னித்திகழுமே.

(ப - னா) மாய வாழ்க்கையை - மாய வாழ்வை, மெய் என்று எண்ணி - மெய்யென்று நினைத்து, மதித்திடாவகை-மதியாத வண்ணம், நலகிணை - அருள் செய்தவன், வேய தேன் - வேயின் தன்மையவாகிய தோள்சையுடைய, உமைபங்கன் - உமாதேவி பாகன், எங்கன் திருப்பெருந்துறை மேலினான்-எங்கன் திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளினவன், ஊறஊற-சூரக்கச் சூரக்க, காயததன் அமுது-சரீரத்தினுள் அமிர்தமாம், கண்டுகொள் என்று காட்டிய - இத்தனைக் கண்டுகொள்ளென்று காட்டின, சேய - செம்மையாகிய, மாமலா - அழகிய தாமரை மலாபோன்ற, சேவடி கண் - சேவடியின்கண்ணே, நம் - எமது, சென்னி-தலையானது, மன்னி-பொருந்தி, திகழும் - விளங்கும் ஏ - று.

(க - னா) மாயவாழ்வாகிய இந்தப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை மெய்யென்று மதித்தழியாதபடி எனக்கு நல்லறிவைகொடுத்தவனும், உமாதேவிபாசனும், திருப்பெருந்துறை நாயகனும் ஆகிய சிவ பெருமானது திருவடியில் எமது சிரசானது பொருந்தி விளங்கா நிற்கும் எனபது.

(வி - னா) மாயவாழ்க்கை - பொய்வாழ்க்கை. வேய் - மூங்கில், சேய என்பதற்குப் பகுதி, செம்மை. (டு)

சித்தமேபுகுந்தெமமையாட்கொண்டுதிவினைகெடுத்துயலாம்
பத்திதந்துன பொற்கழற்கணைபன்மலாகொய்துசோத்தலு
முத்திதந்தித்தமூவுலகுக்குமபுறதநெமைவைத்திமி
மத்தன்மாமலர்ச்சேவடிககணஞ்சென்னிமன்னிமலருமே.

(ப - னா) சித்தம் புகுந்து - மனத்திலபுகுந்து, எம்மை ஆட்கொண்டு - எங்களை அடிமைகொண்டு, தீவினைகெடுத்து - தீவினையை அழித்து, உயயல் ஆம் பத்தி தந்து - உய்தற்குரியதாகிய பத்தியைத் தந்து, தன்பொனகமூலகண-தனது அழகிய திருவடியின்கண், பல் மலர் கொய்து சோததலும்-பலமலர்களைக் கொண்டர்ச்சித்தலும், முத்தி தந்து - வீடுதந்து, இத்த மூவுலகுக்கும் அப்புறதது-இத்த மூன்றலகுக்கும் அப்பால், எமைவைத்திடும் - எம்மைவைக்கின்ற, அத்தன்-எமது தந்தையாகிய சிவபிரானது, மா - அழகிய, மலர் - தாமரைமலர்

போன்ற, சேவடிக கண்-சேவடியின்கண், நம் சென்னி-எமது தலையானது, மன்னி பொருந்தி, மலரும் - மலரா நிற்கும், எ - று.

(க - ணா.) எமது மனத்திற்புகுந்து எம்மையாட்கொண்டு எமது தீவினையை யழித்து, உய்யும்வழியாகிய பதநியை யருளி, தன் பொன்னடியில் மலாசாததலும் முததிதந்து இந்த மூலவலகங்களுக்கும் மேலாகிய பதத்தில் எம்மைவைக்கின்ற எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானது திருவடியில் எமது சிரசானது பொருந்திவிளங்கா நிற்கும் என்பது.

(வி - ணா.) தன் திருவடியில் யாம் சாத்தினது மலா, அதற்கிடாக நமக்கவன தந்தது மேலாகியபதா, ஆதலால் இறைவன் பித்தன என்றற்கு “தன் பொற்கழற்கணை பன்மலாகொய்து சோததலும் முததிதந்திந்த மூவுலகுக்கு மப்புறத்தெமை வைத்திடும்மததன்” என்றா எனினுமாம். (சு)

பிறவியென்னுமிககடலைநீந்ததனபேரருடந்தருளின னறவையென்றடியாகடங்களுடகுழாமபுகவிட்டுநல்லுறவுசெய்தெனையுய்யக்கொண்டபிரானறனுணமைப்பெருக்கமாந்திறமைகாட்டியசேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னித்திகழுமே.

(ப - ணா.) பிறவி என்னும்-பிறவியென்கிற, இ கடலை நீந்த-இந்தக்கடலை நீந்துதற்கு, தன பேர் அருந்தந்து அருளிஞன-தன் பெரிய அருளைக் கொடுத்தருளிஞன், அறவை என்று-அநாதையென்று, அடியாகன் தங்கள் - அடியாருடைய, அருன் குழாம் - அருட்டொகுதியில், புகவிட்டு - புகுத்தி, நல உறவுசெய்து - நல்லுறவாகச்செய்து, எனனை உய்யக் கொண்ட - எனனை உய்யக்கொண்டருளின, பிரான் - உபகாரஞமுள்ளவன், (அவனது) உண்மை பெருக்கம் ஆம்-மெய்யின் பெருக்கமாகிய, திறமை காட்டிய-திறமைகாட்டின, சேவடிக கண் - சிவந்த திருவடியில், நம் சென்னி - எமது தலையானது, மன்னி - பொருந்தி, திகழும் விளங்கும், எ - று.

(க - ணா.) பிறவிக்கடலைத் தாண்டெதற்குத் தன் பேரருட்புணையைத் தந்தருளினவனும், அநாதன் என்று என்னைத் தன் அடியார் கட்டாததிற்புகவிட்டு அவர்களோடுறவாக்கி என்னை உய்யும்படி ஆட்கொண்டருளின இறைவனது திருவடியில் எமது சிரசானது பொருந்தி விளங்காநிற்கும் என்பது.

(வி - னா) பிறவியைக் கடல் எனறதஞ்ஞேரூளைப் புனை
யென்னலாயிறறு. (எ)

புழுவினும்பொதித்திடுகூரம்பையிற் பொய்தனையொழிவித்திடு [ன்று
மெழிலகொன்சோதியெமமீசனெயிரானென்னுடையப்பெனைநெ
தொழுதனையினராகித் தூய்மலாககண்கணீரமல்குநதொண்டாககு
வழுவினாமலர்ச்சேவடிககணஞ்சென்னிமன்னிமலருமே.

(ப - னா) புழுவினூல் பொதித்திடுகூரம்பையில - புழுக்க
ளால் வேயப்பட்ட கூட்டில, பொய்தனை ஒழிவித்திடும் - பொய்யை
ஒழிவிக்கிற, எழில கொன சோதி - அழகைக்கொண்ட ஒளியையு
டைய, எம் ஈசன் - எங்கள் ஈசன், எம்பிரான் - எம்பெருமான, என்
உடை அப்பன் - என்னுடைய அப்பன், என்று என்று - என்று
சொல்லி, தொழுதையினர் ஆகி - தொழுகின்ற ஸகையுடையவ
ராகி, தூ - பரிசுத்தமாகிப், மலா - தாமஸாமலாபோன்ற, கண்கண் -
கண்களில், ஈ மல்கும் - ஈ நிறைந்த, தொண்டாககு - தொழும்பா
ககு, மழுவு இலா - தவறுதலில்லாத, மலா - தாமஸாமலர்போன்ற,
சேவடிக கண் - சேவடியிள்கண், நம் சென்னி-எமது தலையானது
மன்னி - பொருந்தி, மலரும் - மலராதிற்கும், எ - று.

(க - னா.) புழக்கூடாகிய உடம்பிற் பொய்யெண்ணங்களை
நீக்கி யருங்கின்ற தேஜோமயன, எம் ஈசன், எம்பிரான், என்னப்
பன், என்று தொழுதகையினராய் நின்று கண்கணீர் சித்தகின்ற
மெய்யன்பருககுத தவருமல் முத்திதந்தருகிற இறைவனது திரு
வடியில் எமது சிரசானது பொருந்தி விளங்காற்றதும் எனபது.

(வி - னா) பொதிதல் - வேயதல். புழுவினும் பொதித்திடு
கூரம்பை எனறது உடம்பை. உழுவினா - முத்திதருதலில் தவறுத
லில்லாத. (அ)

வயனாய்த்திரிவேணுவாவென்றுவல்வினைப்பகையத்திடு
முமபரானுலகூடறுத்தப்புறத்தனாய்நின்றவெம்பிரா
னனபரானவர்கருளிமெய்யடியாகட்கின்பந்தழைத்திடுஞ்
செம்பொன்மாமலர்ச்சேவடிககணஞ்சென்னிமன்னிததிசுருமே.

(ப - னா) உம்பன் ஆய் திரிவேளை - வீணனாய்ததிர்கின்ற என்னை, உா என்று - உாவென்ற, வல் வினைபடை மாய்த்திரும் - வலிய வினையாகிய படைகைய அழிக்கின்ற, உம்பரான - மேலான, உலகு உலகு உறுதது - உலகங்களை ஊடறுத்தச்சென்ற, அப்புறத்த னுப சினற - அப்பாற்பட்டவருகி நின்ற, எம்பிரான் - எம்பெரு மாள், அன்பா ஆனவாக்கு அருளி - அன்பரானவாக்கு அருள் செய்து, மெய் அடியார்க்கு - மெய்யடியார்க்கு, இனபம் சமைத் திமே - இனபம் செழிக்கப்பெற்ற, செம்பொன் - செம்பொன் போன்ற, மா மலா சேவடிககண் - அழகிய மலாபோன்ற சேவடியின் கண், நம் சென்னி மனனி - எமது தலையானது பொருத்தி, திக மும் - விளங்காநிற்கும், எ - று.

(க - னா.) உம்பனுத்த திர்கின்ற என்னை உாவென்றழைத் து என் வலிய வினைப்பகையை யழிக்கின்ற மேலோனும், எல்லாவு லகங்களையும் கடந்து நின்றவனும் ஆகிய சிவபிரானது திருவடியில் எமது சிரசானது பொருத்தி விளங்காநிற்கும் என்பது.

(வி - னா.) உம்பர் - மேலிடம். உம்பரான் - மேலிடத்தையு டைடவன். உலகடறுததப் புறத்தனுப் நின்றது சாவசங்காரகா லத்தில். அனறியும் பிரமவிஷ்ணுகளுக்கிடையே நெருப்புப்பொரு ப்பாய் நிமிரத்ததைக் குறித்ததெனினும் பொருத்தம். (கூ)

முத்தனைமுசற்சோதியைமுககணப்பனைமுசலளித்தினைச்
சித்தனைசிவனோகனைச் திருநாமமபாடித்திரிதரும
பத்தாகாளிங்கேவப மீனீருங்களபாசநதிரபபணிமினே
சித்தமாதருஞ்சேவடிககணஞ்செனனிமன்னித்திகமுமே.

(ப - னா) முத்தனை - பாசவிமுகத்தனை, முதல் சோதியை - முதலாமொளியை, முக்கண் அப்பனை - மூன்று கண்களையுடைய எமது அப்பனை, முதல் வித்தனை - மூலவித்தை, சித்தனை - மெய் யன்பர்களின் சித்தமாகிய மனத்திற் குடிசொண்டிருப்பவனை, சிவ லோகனை - சிவபுரமாகிய ஸ்ரீ மகாக்கலாயத்தி லெழுந்தருளியிருப் பவனை, திரு நாமம் பாடி திரி தரும் - திருப்பெயா பாடித்திரிகின்ற, பத்தர்கள - பகதர்களே, இவகே வம்மின - இவகே வாரூவகன், நீ - (வந்த) நீங்கள், உங்கள் பாசம் திர - உங்கள் பாசம் ஒழிய, பணி

மின் - வணங்குங்கள், சித்தம் ஆர் தரும் - உணமைநிறைந்த, சேவடித் தண-சேவடியின் கண, நம் சென்னி மன்னி - எமது தலையாணது பொருந்தி, திகழும் - விளங்கும், எ - று.

(க - னா.) முததன், முதற்சோதி, முககணப்பன், முதல்விதது, சித்தன், சிவலோகன், அவனது திருநாமம் பாடித்திரியாநின்ற பத்தாகனே, இங்கே வந்து அவலிறைவனை உங்கள் பாசபந்தம் அறும்படி பணியுங்கள், அவனது திருவடியில் எமது சிரசாணது பொருந்தி விளங்காநிறகும எனபது.

(வி - னா.) முத்தன் - பாசரிக்க முன்னவன். முதற்சோதியென்றது முச்சுடாகளுக்குக் காரணமாகிய ஒளியெனற்படி. முதல்விதது - பிரபஞ்சத்துக்கு முதற்காரணன். சித்தன் - அறிவுருவனெனினுமாம். (க0)

திருச்சிற்றப்பலம்.

திருவார்த்தை

அறிவித்தன்புறுதல்.

ஆசிரியவீருத்தம்.

திருச்சிற்றப்பலம்.

மாதிவாபாகன்மறைபயினை
வாசகன்மாமலாமேயசோதி
கோதிலபரங்கருணையடியா
குலாவூரீதிருணமாகல்கும
போதீலர்சோலைபெருந்துறையெம்
புண்ணியன்மண்ணிடைவந்திழிந்
தாதிபிரமமவெளிப்படுத்த
வருளறிவாரொம்பிரானுவாரே.

(வி - னா) மாது இவா பாசன் - பெண்ணூர்த பக்கன், மறை பயினை வாசகன் - வேதங்களிற் பழகிய சொல்லினன், மா -

பெருமைபொருந்திய, மலர் - (அனபாது இதயமாகிய) தாமரை மலரில், மேய - தங்கிய, சோதி - ஒளி, கோது இவ் - குற்றமில்லாத, பரம் சருணை - மேலான அருள்வடிவு, அடியா குலாவு நீதி - அடியார் கைப்பற்றின நியாயங்களை, குணம் ஆக - குணமாகக்கொண்டு, நல்கும் - அருள்செய்கிற, போது அலர் சோலை - பேரரும்புகள் விரியாநின்ற சோலைசூழந்த, பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறையிலெழுந்தருளிய, எம் புண்ணியன் - எமது புண்ணியவுருவினன், (அவன்) மண்ணிடை - மண்ணுலகில், இழித்து வந்து - இறங்கி வந்து, ஆதி பிரமம் வெளிப்படுத்த - ஆதியாகிய பிரமப்பொருளை வெளிப்படுத்தின, அருள் அறிவார் - அருளினறனமையை அறியவல்லார, எம் பிரான் ஆவார் - எம்பிரான்மாராவார், ஏ - று.

(ந - னா.) மங்கைபக்கனும், வேதமபயின்ற வாக்கினனும், அனபாது இதயதாமரையிலெழுந்தருளியிருப்பவனும், பெருங்குணையானனும், அடியா நீதிகளைக் குணமாய்க்கொண்டருள்கின்ற திருப்பெருந்துறைப் புண்ணியனும் ஆகிய சிவபெருமான் இந்த மண்ணுலகில் வந்து, முதற்பொருளாகிய பிரமத்தை எமக்கு வெளிப்படுத்தின பெருங்குணையை அறிய உல்லவா எம்பிரான்மாராவார் என்பது.

(வி - னா) இவாதல் - ஏறுதல். அது இவகுத தங்குதற்பொருளது. வேதம் - இறைவன் வாக்காதலால் “மறைபயின்ற வாசகன்” என்றா. (க)

மாலயன் வானவர்கோனுவந்து
வணங்கவவாக்கருள்செய்துவிசன்
ஞாலமதனிடைவந்திழிந்து
நன்னெறிகாட்டிநலந்திகழும்
கோலமணியணிமாடநீடு
குலாவுமிடவைமடநலலாட்குச்
சீலமிக்கருணையனிகருந்
திறமறிவாரெம்பிரானுவாரே.

(ப - னா.) மால அயன் வானவா கோனும் - திருமாலும் பிரமனும் இத்திரனும், வந்து வணங்க - வந்து தொழ, அவாக்கு அருள் செய்த ஈசன் - அவாக்கு அருள் செய்த ஈசன, ஞாலம் அத

ளிரை - உலகத்தில், இழிந்து வந்து - இறங்கி வந்து, நல் நெறி
காட்டி - நல் கழியையகாட்டி, நலம் திகழும் - நன்மை விளங்கு
கொடி, கோலம் - அழகாகிய, மணி அணி - மணிகளால் அலங்கரித்
தபபட்ட, மாடம் - மாளிகைகளை, நீடு - நீண்ட, குலாவும் - வினங்கு
கின்ற, இடைவை-திரு இடை மருதூரில், பட நல்லாட்டு-ஒரு மட
மங்கைக்கு, சிலம் மிக - ஒழுக மிகுபடி, கருணை அளிக்கும் - கரு
ணைசெய்த, திறம் அறிவார் - திறத்தினை அறிபவா, எம்பிரான்
ஆகார் - எம்பிரான்மா ராவார், எ - னு.

(க - னா.) திருமாயுள், பிரமணம், இரத்திரணம் உந்து வணங்க
அவர்களுக்கு அருள் செய்த இறைவன், இத்தப் பூரில் எழுந்தருளி
ஆன்மாத்களுக்கு நன்னெறியைக் காட்டி, திருவிடைமருதூரில் ஒரு
மாடங்கு நல்லொழுக மிகும்படி கருணை செய்தவித்ததை அறி
பவா எம்பிரான்மா ராவா என்பது.

(வி - னா) வானவாகோனும் என்ற வும்மையை மால் ஆயன
என்பவர் ஸ்ரீதரிலுக்கூட்டுக இடை பருது என்பது இடைவை
யென மருஉ வாய்ந்த.

(உ)

அணிமுடிபாதிபராகோமா

அனந்தக்கூததனறுசமயம்

பணிவகைசெய்துபடவதேறிப

பாரொடுவிண்ணும்பரவியேத்தப

பிணிகெடநலகுபபெருநுறைபெய

பேரருளாளனபெணபாலுகந்து

மணிவலைகொண்டவான்மீன்விசிறும

வகையறிவாரொம்பிரானுவாரோ.

(ப - னா.) அணி முடி ஆதி - அலங்கரிக்கப்பட்ட முடியை
யுடைய முதலவன், அமர கோமான் - தேவா பெருமான, ஆனந்தக்
கூதன் - இன்பக் கூததாமுவோன், அறு சமயம் - ஆறு சமயங்
களுக்கும், பணிவகை செய்து - பணியும் விதம் செய்து, படவது ஏறி -
படவேறி, பாரொடு விண்ணும் - மண்ணுலகத்தாரோடு விண்ணுலகத்
தாரும், பாலி ஏதத - வழிபட்டுத் துதிக்க, பிணிகெட நலகும்-பிணி

நீங்க அருள் செய்த, பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்
தருளிய, எம் பேர் அருளானன் - எமது பேரருளாளனாகிய சிவபெரு
மான், பெண்பாஸ் உகந்து - பெண்பாசத்தை விருமபி, மணி கலை
கொண்டு - அழகிய உலையைக் கொண்டு, வான்மீன் விசிறம்-மேன்
மைபாகிய மீன்களைக் கவாந்த, வரை அறிவாரா - விதத்தை அறி
பவர், எம்பிரான் ஆவாரா - எம்பிரான்மா ராவாரா, ஏ - று.

(க - னா.) தேவ தேவனாகிய சிவபெருமான் பெண்பாசனாய்
படவேறி அழகிய உலையைக்கொண்டு மீன்களைக் கவாந்த விதத்தை
அறிபவர் எம்பிரான்மா ராவாரா என்பது.

(வி - னா.) ஆனந்தக் கூத்தன் - கண்டாகரு இனபஞ் செய்
யுத்திருக் கூத்தினை யுடைபவன். அன்றி ஆனந்ததாற கூத்தாடு
வோன், படவு - தெப்பம். உலையொன்று மீன்கவாந்த வல்லாற்றைத்
திருவிளையாடற்புராணம் உல வீசின படலத்திற் காண்க. (ங)

வேடுருவாகிபகேந்திரத்து
மிகு குறைவானவாவத் துதன்னைத்
தேடவிருந்தசிவபெருமான்
சிந்தனைசெய்தடியோங்கனய்ய
வாடலமாந்தபரிமாவேறி
மையன் பெருந்துறையாதிபந்நா
ளோடாகளையெங்குமாண்டுகொண்ட
வியல்பறிவாரொம்பிரானுவாரோ.

(ப - னா) வேடு உரு ஆகி - வேடனுருக்கொண்டு, மகேந்திர
த்து - மகேந்திரமலையில், மிகு குறை - மிகுந்த குறைகளையுடைய,
வானவா - தேவாகன், வந்து - உந்து, தன்னை தேட இருந்த - தன்
னைத்தேடும்படி எழுந்தருளியிருந்த, சிவபெருமான்-சிவபிரான், அடி
யோக்கன் உய்ய-அடியோம் உய்யும் வண்ணம், சிந்தனைசெய்து - சிந்
தித்து, ஆடல் அமாந்த-வெற்றியமைந்த, பரிமா ஏறி-குதினா யேறி,
ஐயன் - ஐயனாகிய, பெருந்துறை ஆதி-திருப்பெருந்துறைக்கு முதல்
வன, அநான் - அந்நாளில், எடர்களை - தோழர்களை, எங்கும்-எவ்வி
டத்தும், ஆண்டுகொண்ட - ஆண்டுகொண்டருளின, இயல்பு அறி

வார் - இயல்பை அறிபவா, எம்பிரான் ஆவார் - எம்பிரான்மாராவார், எ - று.

(க - னா.) மகேந்திரமலையில் வேடவுருக்கொண்டு, தேவர்கள் வந்து சங்குறைகளைச் சொல்லித்தேம்படி யிருந்த சிவபெருமான், அடியோங்கள் உய்யுமபடிச்சிறத்தித் தக் குகினையேறிவந்து அன்பர்களை ஆண்டுகொண்டவகையை அறிபவர் எம்பிரான்மாராவா என்பது.

(வி - னா.) இறைவன் பரிமா வேறிவந்தவரலாற்றைத் திருவிளையாடற் புராணம் நரி பரி, யாக்கிய படலத்திறகணக. (ச)

வந்திமையோர்கள்வணங்கியேத்த

மாக்கருணைக்கடலாயடியார

பந்தனைவிண்டறநலகுமெங்கள்

பரமனபெருந்துறையாதிபந்நா

ஞந்துதினாககடலைகடந்தன

ஞேங்குமதிலிலங்கையதனிர்

பந்தனைமெலவிரலாட்கருளும்

பரிசறிவாரொம்பிரானாவாரோ.

(ப - னா.) இமையோர்கள் வந்து-தேவர்கள் வந்து, வணங்கி எத்த-வணங்கித்ததிகக, மா - பெரிதாகிய, கருணை கடலாய் - கருணைக்கடலாகி, அடியார-அடியாருடைய, பந்தனை - பிறவிப்பிணிப்பு, விண்டு அற - நீங்கி யொழிய, நலகும் - அருள செய்கிற, எங்கள் பரமன் - என்கன் பரமன், பெருந்துறை ஆகி-திருப்பெருந்துறை முதல் வன், அ நான்-அந்நாளில், உந்து திறைகடலை - எழுதின்ற அலைகளே யுடைய கடலை, கடந்து-தானடி, அன்று - அக்காலத்தில், ஒங்கும்-உயர்ந்த, மதில் - மதில் சூழ்ந்த, இலங்கையதனில் - இலங்கையில், பந்து அனை - பந்துதங்கிய, மெலவிரலாட்கு - மென்மையாகிய விரலையுடையவருக்கு, அருளும் பரிசு அறிவார - அருவிதைன்மையை அறிபவா, எம்பிரான் ஆவார் - எம்பிரான்மாராவா, எ - று.

(க - னா.) தேவர்கள் வந்துவணங்கித்துதிகக இரங்கி, அடியார்ந்து பாசபந்தம் அறஞெழியும்படி அருள்செய்த மேலோனாகிய திருப்பெருந்துறை முதலவன், கடலைக்கடந்து சென்று இலங்கையில்

வண்டோதரிக்கு அருன்செய்தவிதத்தை அறிபவா எம்பிரான்மாராவா என்பது.

(வி - னா) இலங்கை யென்ற குறிப்பால் பதனை மெல்வீர லாள் என்றது வண்டோதரியை யுணர்த்திற்று. (12)

வேவத்திரிபுரஞ்செற்றவில்லி
வேடுவனுய்க்கடிநாய்கள்குழ
வேவற்செயல்செய்யுந் தேவர்முனளே
யெமபெருமானுனியங்கு காட்டி
லேவுண்டபன்றிக்கிரங்கியிச
னெநதைபெருந்துறையா தியன்று
கேவலக்கேழலாய்ப்பாலகொடுத்த
கிடப்பறிவாரொம்பிரானுவாரே.

(ப - னா) திரிபுரம் வேவ - மூப்புரம் வேம்படி, செற்றவில்லி - அழித்தவில்லையுடையவன், வேடுவன ஆய் - வேடுவனாகி, கடிநாய கள் குழ - வேகதையுடைய நாய்கள் குழ, எவல செயல்செய்யும் - எவற்றொழிசை செய்கின்ற, தேவாமுனனே - தேவர்களுக்கெதிரே, எம்பெருமான் - எம்பெருமானானவன், இயங்குகாட்டில் - சஞ்சரிகிற காட்டில், எ உண்டபன்றிகு இரங்கி - அம்புண்ட பன்றிக்கு இரங்கி, ஈசன் - சிவபெருமான், எந்தை - எமதுதலைவன், பெருந்துறை ஆதி - திருப்பெருந்துறை முதலவன், அன்று - அக்காலத்தில், கேவலம் - அற்பமாகிய, கேழல் ஆய - பன்றியாகி, பாலகொடுத்த - பாலருத் திய, கிடப்பு அறிவாரா - கிடையை அறிபவா, எம்பிரான் ஆவாரா - எம்பிரான்மாராவார், எ - று.

(க - னா.) திரிபுராத்களாகிய சிவபெருமான வேடவுருக்கொ ண்டு, எவலசெய்யுந் தேவர்களுக்கெதிரில், காட்டில் அம்புனைத்துக் கிடந்த பன்றிக்கிரங்கித்தானும் ஓர் பன்றிகடிவல்கொண்டு அதன் குருணைக்குப்பால்கொடுத்த வகையை அறிபவர் எம்பிரான்மாராவார் என்பது.

(வி - னா.) பன்றிகுருணைக்கிரங்கிப் பால்கொடுத்தவரலாற்றைத் திருவினையாடற் புராணம் பனறிக்குட்டிகுப் பாலகொடுத்த படலத் திற்கானக.

நாதமுடையதோர்நற்கமலப
 போதினிநண்ணியநன்னுதலா
 ரோதிப்பணிந்தலர் தூவியேத்த
 வொளிவளர்சோதியெம்மீசன்மன்னும
 போதலர்சோலைபெருநுதையெம்
 புண்ணியன் மண்ணிடைவந்துதோன்றிப்
 பேதற்கெடுத்தருள்செய்பெருமை
 யறியவல்லாரெம்பிரானுவாரோ.

(ப - னா.) நாதம் உடையது - நாதத்தையுடையதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, கலகமல போதினில - நல்ல தாமரைப்பூவில், நண்ணிய - பொருந்திய, நல் னுதலா - அழகிய நெற்றியையுடையவா, ஒதி-புகழ்ந்துரைத்த, பணிந்த - வணங்கி, அலா தூவி - மலர்களைத் தூவி, ஏத்த - துதிக்க, ஒளிவளர்சோதி - பிரகாசமிகுந்த சோதிசொருபுராகிய, எம் ஈசன் - எங்கனீசன், மன்னும் - நிலைபெற்ற, போது அலாசோலை-பேரும்புகள் மலாகிவை சோலைநூழ்ந்த, பெருநுதைய - திருப்பெருநுதையிலுள்ள, எம்புண்ணியன் - எங்கள் புண்ணியமூர்த்தி, மண் இடைவந்து தோன்றி - மண்ணுலகத்தில் வந்துதோன்றி, பேதம் கெடுத்த - வேறுபாட்டை யழித்து, அருள்செய பெருமை - அருள்செய்த பெருமையை, அறியவல்லா - அறியவல்லவர், எம்பிரான ஆவா - எம்பிரான்மாராவா, எ - நு.

(உ - னா.) திருமகள் சரசுவதி எனப்போ வாழத்தி வணங்கி மலர்களைத் தூவி வழிபட, அவாபொருட்டுப் பூமியிலவந்து அவர்களுடைய வேறுபாட்டைக்கெடுத்த அவர்களுக்கருள்செய்த பெருமையை அறிபவா எம்பிரான்மாராவா என்பது

(வி - னா.) கமலப்போதினி நண்ணிய நன்னுதலா என்ற குறிப்பால் திருமகளையும் சரசுவதியையும் சொன்னலாயிற்று. (எ)

பூவலாகொன்றையமரலைமார்பன்
 போருகிவன்புலிகொன்றவீரன்
 மாநுல்லாருமைமங்கைபங்கன்
 வண்பொழிலரும்தென்பெருநுதையெக்கோ

னேதில்பெருமபுகழெங்கனீச
 னிருங்கடல்வாணற்குத்தியிற்றேன்று
 மோவியமங்கையாதோள்புணரு
 முருவறிவாரொம்பிரானுவாரோ.

(ப - னா) பூ அலா - மலர்கள் விரியாநின்ற, ஆம் - ஆழசிய,
 கொன்றைமால - கொன்றைமாலையையணிதே, மராபன் - மராபை
 யுடையவன், போரா - போரத்தொழிலுகருவிய, உகா - நகங்களை
 யுடைய, வல புலி - வலிய புலியை, கொன்ற வீரன் - கொன்ற
 மகாவீரன், மாது நல்லாள் உமை மங்கை பங்கன் - மாதிரி நெந்த
 வளாகிய உமாதேவி பங்கன், வண் பொழில் சூழ் - வளவிய சோலை
 சூழ்தே, தென் பெருந்துறை கோன் - தென திருப்பெருந்துறை
 நாயகன், ஏதம் இல - குறமலில்லாத, பெரும புத்த - பெரும புகழை
 யுடைய, எங்கன ஈசன் - எம்முடைய ஈசன், இரு - பெரிய, கடல்
 வாணற்கு - வருணனுக்கு, தியில் தோன்றும் - நெருப்பிலுதித்த,
 ஓவியம் - சித்திரமபோன்ற, மங்கையா - மாதருடைய, தோள புண
 ரும் - தோள்களைத்தழுவின, உரு அறிவார - உருவத்தின தன்மை
 யை அறிபவா, எம்பிரானுவா - எம்பிரான்மாராவா, எ - று.

(க - னா) இறைவன், வருணனுக்குத் தியிற்றேன்றிய பெண்
 களைத் தழுவின செயதியை அறிபவர் எம்பிரான்மாராவா என்பது.

(வி - னா.) புலியென்றது தாருகானத திருடியா செயத்
 தேன்வியிற்றேன்றிய புலியை. (அ)

தூவெள்ளைநீறணியெம்பெருமான்

சோதிமகேந்திரநாதனவந்து

தேவாதொழும்பதமவைத்தவீசன்

நென்னெப்பெருந்துறையளியன்று

காதலபெருகக்கருணைகாட்டித

தன்கழல்காட்டிக்கிந்துருக்க

சேதங்கெடுத்தெனனையாண்டருளுங்

கிடப்பறிவாரொம்பிரானுவாரோ.

(ப - னா.) தூ வென்னை நீறு அணி - பரிசுத்தமாகிய வெ
ணீற்றை யணிந்த, எம்பெருமான் - எமது சிவபெருமான், சோதி -
ஒளியுருவாகிய, மகேந்திர நாதன் - மகேந்திரத்தலைவன், 'வந்து தே
வா தொழும் - வந்து தேவர்கள் வணங்குகின்ற, பதம் - தன் திரு
வடிவைய, வைத்த - இம்மண்ணில் வைத்த, ஈசன் - இறைவன்,
தென்னன் - தென்னவன், பெருந்துறை ஆளி - திருப்பெருந்துறை
யை யாள்வோன், அன்று ஆக்காலத்தில், காதல பெருக - ஆசை
அதிகரிக்க, கருணை காட்டி - கருணையைக்காட்டி, தன கழல் காட்டி -
தன் திருவடியைக்காட்டி, கசிந்து உருக - கசிந்துருகமவண்ணம்,
கேதம் செறித்து - துன்பத்தைக்கெடுத்தது, என்னை ஆண்டருளும் -
என்னை ஆண்டருளின, கிடப்பு அறிவாரா - கிடக்கையை அறிபவர்,
எம்பிரானுவாரா - எம்பிரானமாராவார், எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறை யிறைவன் அந்நாளில் வந்து
கருணைசெய்து தன் திருவடியைக்காட்டி என் மனங் கசிந்துருகும்
படி என் துன்பங்களை யொழிந்தெனனை யாண்டருளின செய்தி
யை அறிபவா எம்பிரானமாராவா என்பது.

(வி - னா) ஆளி என்பதில இகரவிருதி ஆண்பாலகருற்த்
சேதம் - வடசொல். (சு)

அங்கண்ணெங்கனமராபெம்மா
எழ யாராகமுதனவனிவந்த
வெங்கனபிரானிருமபாசந்நிர
விகபரமாயதோரன்பமெய்தச்
சங்கங்கவாகதுவண்சாத்தினைஞ்ஞ
சதுரன்பெருதுறையாளியன்று
மகசையாமல்குமதுனாசோகத
வகையறவாமபிரானுவாரோ.

(ப - னா.) அங்கண்ண - அழகிய கண்களையுடையவன், எங்
கன அமரா பெம்மான் - எங்கன் தேவா பெருமான், அடியார்க்கு
அமுதன் - அடியார்க்கு அமுதமானவன், அவனி வந்த - பூமியில்
வந்த, எங்கன பிரான் - எங்கன பெருமான, இருபாசம் தீர - பெரிய

பாசம் நீங்கவும், இகபரம் ஆயுத - இகபரங்கனாகிய, ஓர் இன்பம்
எய்த - ஒப்பற்ற இன்பமுண்டாகவும், சங்கம் கவர்ந்து - வளையலே
யெடுத்து, வண்சாத்தினோடும் - வளவியதலையணியோடும், சதுரன -
சதுரதையுடையவன், பெருதுறை ஆளி - திருபெருந்துறையைய
ஆளுதலுடையவன், அன்று - அங்காளில், மன்கையர் மல்கும் - மா
தாகன் நிறைந்த, மதுனாசேர்த்த - மதுனாயையடைந்த, வகை அறி
வார்-வகையையறிபவர், எம்பிரானாவார் - எம்பிரான்மாராவார், என்று.

(க - னா) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமான் உளையலெடு
த்து மங்கையா நிறைந்த மதுனாப்பதியிலெழுந்தருளிய வரலாற்றை
அறிபவா எம்பிரான்மாராகா என்பது.

(வி - னா.) அங்கண்ண - திருபைக்கண்ணன். இகபரம் - இம்
மை மறுமைகள். சாத்து - தலைக்கோலம். உளையலெடுத்து வந்த
வரலாற்றைத் திருவ்ளையாடற்புராணம் வளையல் விற்ப்படலத்திற்
காண்க.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

எ ண் ண ப் ப தி க ம்.

ஒ ழி யா வின் ப த் து வ கை.

ஆசிரியவிருத்தம்.

தி ரு சீ சி ற் ற ம் ப ல ம்.

பாருருவாயபிறப்பறவேண்டும்

பததிமையும்பெறவேண்டுஞ்

சீருருவாயசிவபெருமானே

செங்கமலமலாபோ

லாருருவாயவென்றாமுதே

யுன்னடியவர்தொகைகடுவே

போருருவாயின் றிருவருளகாட்டி

யென்னையுமுய்யக்கொண்டருளே.

(ப - னா.) பார - பூமியில், உரு ஆய - உருக்கொண்ட, பிறப்பு-பிறவி, அறவேண்டும் - அற்றொழியவேண்டும், பத்திமையும் பெறவேண்டும் - பத்திமையும் அடையவேண்டும், (ஆதலால்) சிர் உரு ஆய - சிறத்த உருவத்தைக்கொண்ட, சிவபெருமானே-சிவபிரானே, செங்கமல மலர்போல் - செந்தாமரை மலர்போல, ஆர உரு ஆய - அரிய உருவாகிய, என ஆர அமுதே - என அரிய அமிர்தமே, உன் அடியவா தொகைநடுவே - உன் அடியார திரளின இடையே, ஓர் உரு ஆய - ஒப்பற்ற உருவாகி, நின் திரு அருள காட்டி-உன திருவருளைக்காட்டி, எனனையும் - அடியேனையும், உய்ய கொண்டருள - உய்யக்கொண்டருள்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) எம்பெருமானே, எனபிறவியற்றொழிய வேண்டும், நான் உன்னிடத்த தன்புசெய்தலையும் பெறவேண்டும், உன அடியார நடுவில் என்னையு மாட்கொண்டருளவேணமே என்பது.

(வி - னா.) பார எல்லாவுலகங்களையுங் குறித்தது. பத்திமை - பத்தி. எனனையும் என்றவுமமை இழிவு சிறப்பு. இறந்தது தழீ இயது மாம்.

(க)

உரியேனல்லேனுனக்கடிமை

யுண்ணைபிரிந்துகொருபொழுதுந

தரியேனாயேனினனதென்

றறியேன்சங்கராகருணையிறை

பெரியோனொருவன் கண்டுகொளென்று

பெய்கழலடிக்காட்டிப்

பிரியேனெனதென்றருளியவருளும்

பொய்யோவெங்கள்பெருமானே.

(ப - னா.) உனக்கு அடிமை-உனக்கு அடிமையாகிய நான், உரியேன் அல்லேன் - உரியவனல்லேன், உன்னை பிரித்து - உன்னை நீங்கி, இங்கு - இவ்விடத்த, ஒரு பொழுதும் - சிறிது நேரமும், தரியேன் - தரித்திரேன, நாயேன் - நாயினேன், இன்னது என்று அறியேன் - (காரணம்) இன்னதென்று அறிகிலேன், சங்கரா-சங்கரனே, சருணையினல் - சருணையால், பெரியோன் ஒருவன் - யான பெரியோனாகிய ஒருவன், கண்டுகொள் என்று - என்னை அறிகத்கொள்

என்ற, உன பெய்கழல் அடி காட்டி - உன் வீரக் கழலைத் தரித்த
திருவடிமையகாட்டி, பிரியேன் என்று என்று - பிரியேனென்று
சொல்லி, அருளிய அருளும்-அருளின அருளும், பொய்யோ-பொய்
தானோ, எவகன பெருமானே - எவகன் சிவபெருமானே, ஏ - று.

(க - ணா.) உனக்கு அடிமை உரியேனல்லேன், ஆயினும்
உனைப் பிரிந்து இவ்விடத்துச் சிறிது நேரமும் தரிக்கலாற்றேன்,
அதற்குக் காரணமறியேன், என் பெரியவன், வீணைக் கண்டுகொள்
னென்று உன் திருவடியைக் காட்டிப் பிரியேனென்று நீ சொல்லி
யருளியதும் பொய்யோ என்பது.

(வி - ணா.) ஒரு பொழுதும் எனறது சிறிது பொழுதும்
என்றபடி. (உ)

என்பேயுருகநின் னருளளித்துன

னினைமலரடி காட்டி

முன்பேயெனையாண்டுகொண்ட

முனிவா முனிவர் முழுமுதலே

யின்பேயருளியெனையுருக்கி

யுயிருனாகி நவெமமானே

நன்பேயருளாயென னுயிர

நாதா நின் னருணைமே.

(ப - ணா) என்பு உருக - வலம்புகள் உருகுமபடி, நின் அருள்
அளித்தது - உன அருளைக் கொடுத்தது, உன் - உன்னுடைய, இனை
மலர் - இரண்டு தாமரை மலர்போன்ற, அடி - திருவடிகளை, காட்டி -
காட்டி, முன்பே - முன்னமே, என்னை ஆண்டு கொண்ட - என்னை
ஆண்டுகொண்டருளின, முனிவா - முனிவனே, முனிவா முழு
முதலே - முனிவர்க்கு முழு முதற்பொருளே, இன்பே அருளி-ஆந்
தத்தையே கொடுத்தது, என்னை உருகிக்-என்னை உருகச் செய்து, உயிர
உண்கின்ற - உயிரைப் பருகுகின்ற, எமமானே - எம் பெரியோனே,
என் உயிர நாதா - என் உயிர்த்தலைவனே, நின் அருள் நானுமே -
நின் அருள் கூசாமல், நண்பே அருளாய் - உன் நட்பையே அருள்
செய்வாயாக, ஏ - று.

(க - னா) என் என்புருகப்பண்ணி எனனை முன்பே யான்
டருளின முதல்வனே, இன்பத்தைத் தந்து என்னுயினாக் கவர்
கின்ற எம்பெருமானே, உன் அருள் கூசாதபடி உன்னிடத்தன்பு
செய்தலேயே எனக் கருன்செய்யவேண்டும் என்பது.

(வி - னா.) முன்பேயென்றது திருப்பெருந்துறையில் குரு
மூர்த்தமா யெழுந்தருளியிருந்த காலத்தை. (க)

பத்திலனே னுமபணிந்திலனே னுமுன்
னுயர்ந்தபைங்கமல்காணப்
பித்திலனே னுமபிதற்றிலனே னும்
பிறப்பறுப்பாயெம்பெருமானே
முத்தனையானே மணியனையானே
முதல்வனே முறையோவென
றெத்தனையா னுமயான் றொடர்ந்துள்ளே
யினிப்பிரிந்தாறறேனே.

(ப - னா) பத்த இலனே னும - பற்றிலேனாயினும், பணிந்
திலனே னும - பணிந்திலேனாயினும், பிறப்பு அறுப்பாய் - என் பிற
வித்தனையைச் சேதிப்பாயாக, எம் பெருமானே - எம் பெரியோனே,
முத்த அனையானே - முததை நிகாததவனே, மணி அனையானே -
மணியை நிகாததவனே, முதல்வனே - முதன்மையானவனே, முறையோ
என்று - முறையோவென்று, எத்தனையா னும - எவ்வளவானும்,
யான் தொடர்ந்து - நான் தொடர்ந்து, உன்னை - உன்னை, இனி
பிரிந்து ஆறறேன - இனி (உன்னைப்) பிரிந்து சகியேன், ஏ - று.

(க - னா) எம்பெருமானே, நான் உன்னைப் பற்றிலேனாயி
னும், பணிந்திலேனாயினும், உன் திருவடியைக் காணவேண்டுமென்
னும் பித்திலேனாயினும், உன் புகழையே பிதற்றித் திரியேனாயினும்
என் பிறவியை யொழித்தருளவேண்டும், யான் சிறிது கோமாயினும்
உன்னைப் பிரித்திருக்க லாறறேன் என்பது.

(வி - னா.) பத்து - பற்று. பிதற்றல் - பலகாற் பேசல். வெண்
ணீற்றை யணிந்திருக்கையால் முத்தனையானே என்றும். செந்நிற
மேனியனாகையால் மணியனையானே என்றும் கூறினார். (ச)

காணுமதொழிந்தேனின் திருப்பாதம்
கண்டுகணகளிகூரப
பேணுமதொழிந்தேன்பிதற்றுமதொழிந்தேன்
பின்னையெம்பெருமானே
தாணுவேயழிந்தேனின்னினைத் தருகுந்
தன்மைபென புனமைகளாற
காணுமதொழிந்தேனீயினிவரினும்
காணவுநாணுவனே.

(ப - னா) நின் திரு பாதம் - உன் திருவடிபை, காணுமது
ஒழிந்தேன் - காண்பதை ஒழிந்தேன், கண்டுகணகளிகூர - கண்டுகண
களிப்புமிச, பேணுமது ஒழிந்தேன் - விரும்புகதை ஒழிந்தேன்,
பிதற்றுமது ஒழிந்தேன் - பிதற்றுவதை ஒழிந்தேன், பின்னை-
மேலும், எம் பெருமானே - எம்பெருமானே, தாணுவே - தாணுவே,
நின் நினைந்து உருகும் - உன்னை நினைந்துருகும் தன்மை, அழிந்தேன் -
ஒழிந்தேன், என்புனமைகளால் - என புன்மைகளாலே,
காணுமது ஒழிந்தேன் - காண்பதை ஒழிந்தேன், நீ இனிவரினும் -
நீ இனி வந்தாலும், காணவும் நாணுவன் - காணவும் நாணுவேன்,
எ - று.

(க - னா.) எம்பெருமானே, உன் திருவடிபைக் காண்கிலேன்,
கண்டுகணகளிகூர விரும்பேன், பிதற்றிலேன், உன்னை நினைந்துரு
குந் தன்மையுமில்லேன், இனி நீயே வந்தாலும் உன்னைக்காண
வும் கூசுவேன் என்பது.

(வி - னா.) பேணுதல் - விரும்புதல். காணு - சலித்தலில்லாதவன்.
(டு)

பாற்றிருநீற்றெம்பரமனைப்பரங்
கருணையோடுமெதிராந்து
தோற்றிமெய்யடியார்க்கருட்டுறைபளிகஞ்ஞ
சோதியைநீதியிலேன்
போற்றியென்னமுதேயென்கினைத்தேத்திப
புகழ்ந்தழைத்தலறியென்னுள்ளே
பாற்றுவனாகவுடையவனேயெனை
பாடுவென்றருளாயே.

(ப - னா.) பால - வெண்மையாகிய, திருநீற்ற - திருநீற்றை யணிக்த, எம பரமனை - எமபரமனை, பரம் கருணையோடும் எதிர்த்து தோற்றி - மேலான கருணையோடும் எதிர்த்து காணப்பட்ட, மெய் அடியார்க்கு - மெய்யடியவர்களுக்கு, அருள் தறை அளிகும் - அரு டுறையை அருள்செய்கிற, சோதியை - ஒளியை, நீதி இலேன் - நீதி யிலாதேன், போற்றி - வணக்கம் செய்து, என் அமுதே என - என் அமிரதமே என்று, நினைந்து எததி - நினைந்து துதித்து, புசுழ்ந்து அழை தது - புசுழ்ந்து கூவி, அலறி - அலறி, என உள்ளே ஆற்றுவன ஆக - எனமனதே ஆற்றுவேனாக, உடையவனே - என்னை யடிமைகொண் டவனே, என்னை - அடியேனே, ஆவ என்று - ஐயாவென்று, அரு ளாய் - இரங்கி யருள்வாயாக, எ - று.

(ந - னா.) திருவெண்ணீற்றை யணிக்த மேலோனும், அடிய வாக்கெதிரோ தோன்றி அருளசெய்வோனும், ஆகிய உனனை வணங்கி வாழ்த்திப்புசுழ்ந்தழைத்தலறி என்னுனனே தணிவேனாக அருளசெய யவேண்டும் என்பது.

(வி - னா.) பால் - வெண்மை. ஆற்றதவ - சகித்தல். ஆவ - இரக்கக்குறிப்பு. (சு)

திருச்சிற்றமபலம்.

யா தீ தி ரா ப் ப த் து.

அனு ப வா தீ த மு ரா த் த ல்.

ஆசிரியவீருததம்.

திருக்கீற்றம்பலம்.

பூவாசென்னிமனன்னெம்புயங்கப்பெருமான்சிறியோமை
யோவாதுள்ளங்கலதுணாவாயுருக்கும்வெள்ளைக் கருணையின
லாவாவென்னப்பட்டனபாயாடபடலாவநொருபபடுமின்
போவோங்காலமவந்ததுகாணபொய்விட்டுடையான்கழல்புகவே

(ப - ரா) பூ ஆர் - (கொன்றை) மலாபொருந்திய, சென்னி-
சிரதையுடைய, மன்னன் - தலைவன், எம் - எமது, புயங்கப்பெரு
மான - புயங்கப்பெருமான, சிறியோமை - சிறியோமாகிய எங்களை,
ஓவாது - நீங்காமல், உள்ளம் - கலந்து - மனத்திறக்கலாத, உணர்வு
ஆய - அறிவுருவாகி, உருக்கும் - உருக்கசெய்கிற, வெள்ளைக்கருணை
யினால் - கருணைப்பெருக்கால், ஆவா - என்னப்பட்டு - ஐயோவென்ப
பட்டு, அன்பாய - அன்பாகி, ஆட்பட்டார் - அடிமைப்பட்டார், வந்த
ஒருப்படுமின் - வந்த ஒருபடுவான், பொய்விட்டு - பொய்யாகிய
உடம்பைவிட்டு, உடையான்கழல்புக - உடையவனது திருவடியை
யுடைய, காலமவந்தது - காலம் நோந்தது, போவோம் - யாமசெல்லு
வோம், எ - று.

(க - ரா) கொன்றைமலையணிந்த புயங்கப்பெருமான் சிறி
யோங்களை நீங்காது மனத்திறக்கலாது அறிவுருவாகி மனத்தை யுருக்
ப்பண்ணுகின்ற பெருங்கருணையினால் ஆவாவென்றிரங்கி யருளப்ப
ட்டு, அன்போடு அவனுக்கு ஆட்பட்டவாகனே, இடப்பொய்யுடர்
பைவிட்டு உடையவன் திருவடியை யுடையவனாலம் நோந்தது, ஆத
லால் நீங்கள்வந்த ஒருப்படுங்கள் யும் போவோம் என்பது.

(வி - ரா) பூ என்றது கொன்றைமலையை, இறைவனுக்குப்
போகமலராதலின், புயங்கம் - ஓர் கூத்த. அதனையுடையவனாதலால்

இறைவனுக்குப் புயங்கப்பெருமான் என்னும் பெயர்வந்தது. அன்றி புயங்கம் - பாம்பு. அதனையுடையவ னாதலால் இப்பெயர்வந்ததெனினுமாம். (க)

புகவேவேண்டாபுலன்களினீர்புயங்கப்பெருமான பூங்கழல்கண் மிகவேநினைமின் மிககவெல்லாமவேண்டாபோகவிடுமின்க ணகவேஞாலத்துள்புகுந்துநாயேயனைபநமையாண்ட தகவேயுடையான நனைச்சாரதளநா திருப்பார்தாந்தாமே,

(ப - னா.) நக - (அடியா) சிரிக்க, ஞாலததுள் புகுந்த - பூமி யில் எழுந்தருளி, நாயே அனைய-நாயினையேநிகாத்த, நமமை ஆண்ட- எமமை ஆண்டருளின, தகவு உடையான் தன்னை - தகுதியையுடையவனை, சார - அடைய, தளநாதிருப்பீர் - தளநாமல் முயன்றிருப்பீர் காள், நீர் - நீங்கள், புலன்களின் - ஐம்புலன்களில், புகவேண்டா - துறையவேண்டா, புயங்கப்பெருமான - புயங்கப்பெருமானுடைய, பூ கழல்கள் - தாமரைமலர்போலத் திருவடிகளை, மிக நினைமின் - மிகுதியாக நினையுங்கள், மிகக் எல்லாம் - மறறைய எல்லாப்பொருள் களையும், வேண்டா போக விடுமின் - விரும்பாமல் போக விடுங்கள், எ - று.

(க - னா.) அடியா சிரிக்க இப்பூமியில் வந்து நாயனைய நம் மையாண்ட சிவபெருமானையுடைய முயல்பவர்களே; நீங்கள் ஐம் புலவாசையிற் புகவேண்டா, புயங்கப்பெருமானுடைய திருவடியை நினையுங்கள், மற்றெல்லாப்பொருள்களையும் போகவிடுங்கள் என்பது.

(வி - னா.) புலன்கள் - ஐம்புலன்கள், அவை சப்தாதிகள். நகுதல் - சிரித்தல். சகவு - தகுதி, (கருபை). (உ)

தாமேதமக்குச்சுற்றமுந்தாமேதமக்குவிதிவகையும் யாமாரொமதாரபாசாரொன்னமாயமிவைபோகக் கோமான்பண்டத்தொண்டொடுமவன் றன்குறிப்பேருறிகொண் போமாறமைமின்பொய்க்கிப்புயங்களுன்வான் பொன்னடிக் கே. [டு

(ப - னா.) தமக்கு சுற்றமும் - தமக்கு உறவும், தாமே-தாமே, தமக்கு விதிவகையும் - தமக்கு விதிமுறையும், தாமே - இறைவா

தாமே, யாம் ஆர் - காம் யார், எமது ஆர் - எமது என்பது யார், பாசம் ஆர் - பாசமாவது யார், என்ன மாயம் - என்ன மாயமாயிராகின்றது, இவை போக - இவை போகட்டும், கோமான் - இறைவனது, பண்டை தொண்டரோடும் - பழுவடியாரோடும், அவன்றன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு - அவனது திருவுள்ளக்குறிப்பையே உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு, பொய் நீக்கி - பொய்யாகிய வடம்பைவிட்டு, புயங்கன் - புயங்கன, ஆள்வான் - எம்மை யான்பவன், (அவனது) பொன்னடிகே - பொன்னடிககண்ணே, போம் ஆறு - செல்லும்வண்ணம், அமைமின் - அமையுதகன், எ - று.

(க - னா.) எமக்குச் சுற்றமமுதலிய யாவும் இறைவனோ, அந்நமமாக, யாம் ஆர், எமது ஆர், பாசம் ஆர், இவை யென்மையம், இதநிறை, இறைவனது பழுவடியாரோடும் அவனது திருவுளக்குறிப்பையே உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு, இந்தப் பொய்யுடம்பைவிட்டு புயங்கப்பெருமான் பொன்னடிகையுடையப்போகும்படி அமையுதகன் எனபது.

(வி - னா.) தமக்கு என்றது எமக்கு என்றபடி. தாமே என்றது இறைவா தாமே என்றபடி. (ங)

அடியாரானீலவீரமகலவிடுமின்வீளையாட்டைக் கடிசேரடியேவந்தடைந்துகடைக்கொண்டிருமின்றிருக்குறிப்பைச் செடிசேருடலைச்செலீக்கிசெலிலோகத்தேநமைவைப்பான் பொடிசேரமேனிப்புயங்கன்றனபூவாகழற்கேபுகவிடுமே.

(ப - னா) அடியார் ஆனீர் எல்லீரும்-அடியாரான நீவி ரெல்லீரும், வீளையாட்டை அகலவிடுமின்-வீளையாட்டுக் காரியங்களை நீங்கவிடுவான், கடிசேர்-மணந்தங்கிய, அடியே-இறைவனது திருவடிகளையே, வந்து அடைந்தது-வந்து சேர்ந்தது, திருக்குறிப்பை-திருவுளத்தை, கடைக்கொண்டு இருமின்-உறுதியாகக்கொண்டிருநகன், (இப்படி செய்வீராயின்) பொடிசேர் மேனி - திருநீறுபொருந்திய திருமேனியையுடைய, புயங்கன்-புயங்கப்பெருமான, செடி சேர் உடலை-பாகுஞ்சேர்த்தவுடம்பை, செல்ல நீக்கி - போக அகற்றி, செலிலோகத்தே - செலிலோகத்தினை கண்ணே, நம்மைவைப்பான் - நம்மை இருதுவான், (அன்றியும்) தன் பூ ஆர் கழற்கே-தன் தாமமைமலர்போலத் திருவடியின் கண்ணே, புகவிடும் - புகவிடுவன், எ - று.

(க - ணா.) அடியாராகிய நீங்கள் எல்லீரும் பொய்த்தொழிலை விட்டு இறைவனது திருவடிகளையே வகதடைந்து உறுதியாய்ப்பற்றி யிருங்கள், இப்படிசெய்தால் அவன் நமது பொய்யுடம்பை விடுவித்துச் சிவலோகத்தில தன்திருவடி நிழறகண்ணே எம்மைப்புகவிடுவன எனபது.

(வி - ணா.) விளையாட்டு இங்குப்பொய்யென்னும் பொருளது. அன்பரிமலர்களின் மணந்தங்கி யிருத்தலால் இறைவன திருவடியைக் “கடிசோடி” என்றா. கடைக்கொண்டு - கடைப்பிடித்தது. (சு)

விடுமினவெகுளிவேட்கைநோய்மிகவேரர்காலமினியிலலை
யுடையாண்டிக் கீழ்ப்பெருஞ்சாததோடுடனபோவதற்கையொருப்படுமி
னடைவோநாமபோய்சிவபுரத்துளணியாகதவதையாமே
புடைபட்டுருகிப்போற்றுவோம்புயங்களுள்புகழ்களையே:

(ப - ணா.) வெகுளி - கோவததையும், வேட்கைநோய்-ஆசை
நோயையும், விடுமின - விடுவான், மிகவு ஓர் காலம் இஃதும் இல்லை -
மிகுதியாகிய ஒரு காலம் இன்னம் இல்லை, உடையான் அடிக் கீழ் -
உடையவன் திருவடிக் கீழே, பெருஞ்சாததோடு - பெருவீழாடோடு,
உடன போவதற்கே - கூடப்போவதற்கே, ஒருப்படுமின் - ஒருப்ப
டுவான், நாமபோய் - நாம்சென்று, சிவ புரத்துள் அடைவோம் - சிவ
புரத்துள் சோவோம், அணி ஆர்கதவு அடையாமே - அழகுபொருந்
திய கதவடையாமல், புடைபட்டு உருகி - பககத்தேயிருந்து மனமு
ருகி, புயங்கன் - புயங்கன், ஆவ்வான் - எம்மை ஆள்பவனது, புகழ்
களையே போற்றுவோம் - புகழ்களையே துதிப்போம், எ - று.

(க - ணா.) கோவம் ஆசையென்பவற்றை விடுவான், விடுதற்
குத்தருந்தகாலம் இதுவேயன்றி வேறொருகாலமில்லை, உடையவன்
திருவடிக் கீழ்ச் சென்றிருத்தற்கே ஒருப்படுங்கள், நாம சிவபுரத்துக்
தவ திறக்கப்பட்டிருக்குமபோதே சென்று இறைவன பக்கத்தி
ருகது மனமுருகி அவனது புகழைத் துதிப்போம் என்பது.

(வி - ணா.) வெகுளி வேட்கை - வெறுப்பு வீருப்பு. இவை
உயிர்க்கு துன்பத்தக கேதவாதலால் இவற்றை “நோய்” என்
றார். சாத்து - திருவீழா. (ரு)

புகழ்மின்றொழுமின பூப்புனைமின புயங்கன்ருளே புத்திவையததிட
புகழ்மினெல்லாவல்லையுமினியோரிடையுடைபாயாமே
திகழுஞ்சீரார்சிவபுரத்தஞ்சென்றுசிவன்றூள்வணங்கிநா
நிகழுமடியாரமுனசென்றுநெஞ்சமுருகிநிற்போமே.

(ப - னா.) புயங்கன் தாளே - புயங்கனது திருவடியையே,
புகழ்மின் - புகழுங்கள், தொழுமின் - தொழுங்கள், பூ புனை மின் -
மலர்களால் அலங்கரியுங்கள், புத்தி வையததிட்டு - மனத்தில வைத்து,
எல்லா அல்லலையும் - எல்லா துன்பங்களையும், திகழ்மின் - இழுங்
கன், இனி ஓர் இடையூறு அடையாமே - இனிமேல் ஒரு இடையூறு
சேராமல், திகழும் - விளங்குகின்ற, சீர் ஆர் - சிறப்புப் பொருந்திய,
சிவபுரத்த - சிவபுரத்தில, சென்று - போய், சிவன் தான் வணங்கி -
சிவபெருமானது திருவடியை வணங்கி, நாம் - யாம், நிகழும் அடி
யார் முன் சென்று - அருகுவாழ்கின்ற அடியாரமுன்னே போய்,
நெஞ்சம் உருகி நிற்போம் - மனமுருகி நிற்போம், எ - று.

(க - னா.) புயங்கப் பெருமான் திருவடியையே புகழுங்கள்,
மலர்களால் அலங்கரியுங்கள், மனத்திலிருத்தித் துன்பங்க ளெல்லா
வற்றையும் இகழுங்கள், இனி யொரு துன்பஞ் சேராமல் சிவபுர
மடைந்து இறைவன் திருவடியை வணங்கி அவனடியார் முன்
போய் மனமுருகி நிற்போம் என்பது.

(வி - னா.) புனைதல் - அலங்கரித்தல். புத்தி இங்கு மனத்துக்
காயிற்று. இசுத்தல் - கைவிடுதல். நிகழ்தல் - வாழ்தல். அடியார்
என்றது சிவபுரத்திருப்பவரை. (சு)

நிற்பாரநிறகதிலலாவுலகினிலலோமினிநாஞ்செல்வோமே
பொற்பாலொப்பாந்தருமேனிப்புயங்கனெவ்வான் பொன்னடிகே
நிற்பீரெல்லாந்தாமாதேநிற்கும்பரிசேயொருப்படுமின்
நிற்பாரினின்றுபேழ்கணிததாற்பெறுதற்கரியனபெருமானே.

(ப - னா.) நிற்பார் நிற்க - நிற்பவர் நிற்க, நில்லா வுலகில் -
நில்லாத வுலகத்தில், நில்லோம் - நிற்கோம், இனி நாம் செல்வோம் -
இனி நாம் போவோம், பொற்பால் - அழகினால், ஒப்பு ஆம் - (தனக்
குத்தானே) சமாகமாகி, திருமேனி - திருமேனியை யுடைய
புயங்கன் ஆள்வான பொன்னடிகே நிற்பீர் எல்லாம் - புயங்கனா

வான் பொன்னடிகே விருப்புற்று நிற்பீ எல்லீரும், தாழாதே நிற்
கும் பரிசீ - தாழ்க்காமல் நிறகும் தன்மைக்கே, ஒருப்படுமின் -
ஒருப்படுங்கள், பின்பால நின்று-பின்னிடத்தே நின்று, பேழ்க்ணித
தால் + விழித்தால், பெருமான் - பெருமானாவன், பெறுதற்கு
அரியன் - அடைதற்கரியவன் ஆவான், எ - று.

(ந - னா.) பொய்யுலகத்தில் இருப்பவர் இருக்கட்டும், இனி
நாம் கிலலோம், செலலுகோம், புயங்கப்பெருமான் திருவடிப்பேற்
றுக்கே விருப்பமடைகது நிறப்பவர்களாகிய நீங்கள் எல்லீரும் தாமதி
யாமல் வரது ஒருப்படுங்கள், அப்படி செய்யாமல் பின்னிட்டி நின்று
விழித்தால் இறைவன், நாம பெறுதற்கரியவனாவான் என்பது.

(வி - னா.) நில்லாவுலகு - பொய்யுலகு, “பொற்பா லொப்பாந்
திருமேனி” என்பதற்கு அழகிய பால்போலுந் திருமேனி என்
றுரைத்தலு மொன்று, பேழ்க்ணித்தல் - விழித்தல். (எ)

பெருமான் பேரானத்ததுப்பிரியாதிருக்கப்பெற்றீர்கா
ளருமாலுற்றுபின்னைநீர்மமாவழுங்கியரற்றாதே
திருமாமணியேர் திருக்கதவந் திறந்தபோதே சிவபுரத்துத்
திருமாலறியாத் திருப்புயங்கன றிருத்தாளசெனறுசோவோமே.

(ப - னா.) பெருமான் - பெருமானது, பேரானத்தது - பே
ரின்பத்தில், பிரியாதிருக்கப் பெற்றீர்கான் - நீங்காதிருக்கப் பெற்றீர்
கான், அருமால் உற்று பின்னை நீர் அழுகி அரற்றாதே - அரிய மயக்
கம்பூண்டு மேலே நீங்கள் தன்பய்பட்டு அரற்றாமல், திருமா மணி
சேர் - திருமாமணிகள் பொருளாகிய, திருக்கதவம் திறந்தபோதே -
திருக்கதவு திறந்திருக்கும்போதே, சிவபுரதே - சிவபுரத்தில், திரு
மால் அறியா - திருமாலும் அறியவொண்ணாத, திருப்புயங்கன் -
திருப்புயங்கனது, திருத்தான் - திருவடிகளை, சென்று சேர்வோம் -
சென்று அடைவோம், எ - று.

(க - னா.) இறைவனது பேரின்பத்தினின்றும் நீங்காதிருக்
கப்பெற்றவர்களே, நீங்கள் அரியமயக்கமடைந்து துன்புற்றாரற்றாமல்
சிவபுரத்தது திருக்கதவு திறந்திருக்கும்போதே சென்று புயங்கப்
பெருமான் திருவடிமைய சோவோம் என்பது.

(வி - னா.) மால் - மயக்கம். அழுங்குதல் - துன்புறுத்தல்
திருமாமணி - அழகும் பெருமையுமுள்ள மணி. (அ)

சேரக்கருதிசுசிறதனையைத்திருத்தவைத்துசுசிர்திமின்
போரிற்பொலியுமவேற்கண்ணுளபங்கனபுயங்கனருளமுத
மாரப்பருகிபாராதவாவங்கூவமுநதுவீர
போரப்பரிமின்சிவனகழற்கேபோய்யிற்கிடருபுரளாதே.

(ப - னா) சேரக்கருதி - அடையக்கருதி, சிறதனையை - மன
த்தை, திருநத வைத்து - திருநதமபடி வைத்து, சிறதிரின் - சிறதி
யுங்கள், போரில் பொலியும் - போரத்தொழிலால் பொலிகின்ற,
வேல் - வேல்போன்ற, கண்ணுள் - கண்களையுடையவளாகிய உமா
தேவியின், பங்கன - பாகன், புயங்கன் - புயங்கமென்னுந் திருக்கூத்
தினையுடையவன், அருள் அருதும் - அருளாகிய அமிரதத்தை, ஆர
பருகி - நிறையப்பருகி, ஆராத - தெவிட்டாத, ஆரவம் கூர - அன்பு
மிக, அமுநதுவீர - மூழ்த்தவீர, பொய்யில் கிடந்து - பொய்யுலகிற்
கிடந்து, புரளாது - புரளாமல், சிவன கழற்கே போரபுரிமின் - சிவ
பெருமானது திருவடிககண்ணே மிகவும் அன்புசெய்யுங்கள், எ-று.

(க - னா.) மனத்தைத் திருத்திச் சிவபெருமானது திருவடி
யையே சிந்தியுங்கள், அவனது அருளாகிய அமிரதத்தைப் பருகி,
இரதப் பொய்யுலகிற்கிடந்து புரளாமல் அவனது திருவடிககே அன்பு
செய்யுங்கள் என்பது.

(வி - னா) ஆரதல் - நிறைதல், செவிட்டல். ஆரவம்-அன்பு,
கூர்தல் - மிகுதல். போர - மிச. புரிதல் - விருப்புதல் (அன்புசெய்
தல்.) (ஆ)

. புரள்வாரதொழுவாரபுகழ்வாராயின்றேவநதாளாகாதீ
மருள்வீரபினனைதிபாராமதிபுட்கலங்கமயங்குவீர
தெருள்வீரகவிதுசெய்யின்சிவலோகக்கோனறிருபபுயங்க
னருளாரபெறுவாரகலிடத்தேயந்தோவந்தோவந்தோவே.

(ப - னா.) புரள்வார் - புரளுவார்கள், தொழுவார் - வணங்கு
வார்கள், புகழுவார் - புகழுவார்கள், ஆய் - ஆகி, இனதேவநது - இப்

(க - ணா.) தொண்டாகளே, நீங்கள் கொடிப்படையாய்ச் செல்லுங்கள், பததாகளே, நீங்கள் சூழச்செல்லுங்கள், யோகிகளே, நீங்கள் பெரும்படைவகுப்பைச் செல்லுதற்குள், சித்தாகளே, நீங்கள் பிண்ணியாய்ச் செல்லுங்கள், இப்படி செய்தால் தன்பமாகிய படை நம்மீது வராமல் வென்று முத்தியுலகை ஆளப்பெறுவோம் என்பது.

(வி - ணா.) தூசி முறபடை. கடைக்கடழை-பிண்ணணி. (௭)
திருச்சிற்றப்பலம்.

திரு வெண்பா.

அணைந்தோதன்மை

நேரிசைவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெய்யவினைவிரன்மெ வெந்தகலமெய்யுருகிப்
பொய்யும்பொடியாகா தெனசெய்கேன்—செய்ய
திருவாபெருந்துறையான் நேணுந்துசெந்தி
மருவாதிருந்தேன மனதது.

(ப - ணா.) செய்ய - செவ்விய, திரு ஆர் - அழகுநிறைந்த, பெருந்துறையான் - திருப்பெருந்தறையை யுடையவன், சேன் உதது செந்தி - சேனைசொரிக்கின்ற செந்தியை நிகர்த்த திருமேனியை, மருவாது இருந்தேன்-பொருந்தா திருந்தேனது, மனத்த-மனத்தில், வெய்ய வினை இரண்டும் - கொடிய வினைகளிரண்டும், வெந்து அகல - வெக்தொழிய, மெய உருகி - உடலுருகி, பொய்யும் பொடியாகாது - பொய்யும் நீராகாது, எனசெய்கேன் - யாதுசெய்கேன்
எ - று.

(க - ணா.) திருப்பெருந்துறை யிறைவனது திருமேனியைச் சித்தியாத என மனத்தில், கொடிய வினைகளிரண்டும் வெந்தொழிய,

உடலுருகிப் பொயநடைகளும் நீருகாது எனசெய்யக்கடவேன் என்பது.

(வி - னா.) திரு - செலவம் எனினுமாம். செநதி - செந்தியை நிகர்த்த திருமேனி. தேனுத்து செந்தி - தேன் பொழுகின்ற செநதி எனினும் பொருந்தும். வினையிரண்டுமே பிறவிகளேதுவாதலால் “வெயயவினை யிரண்டும்” என்றார். (ச)

ஆர்க்கோவரந்துகோ வாடுகோபாடுகோ
பார்க்கோபரம்பரணை யெனசெய்கேன—நிர்ப்பரிய
வானநதமாலேற்று மத்தனபெருந்துறையான்
ருனென்பாராரொருவா தாழ்நது.

(ப - னா.) தாழ்நது - வணங்கி, தீர்ப்பு அரிய - நீக்குதற்கரிய, ஆநதமால் ஏற்றம் - இன்பமயக்கத்தை யேற்றுகின்ற, அத்தன - எமது தந்தை, பெருந்துறையான் - திருப்பெருந்துறையையுடையவன், என்பாரா - என்று சொல்லுவோர், ஆ ஒருவா - யாரொருவா (ஒருவருமில்லை) ஆககோ - ஆரவாரிக்கவோ, அரற்றுகோ - அரற்றவோ, ஆடுகோ - ஆடவோ, பாடுகோ-பாடவோ, பரம்பரணையாவருக்கும்மேலானவனே, எனசெய்கேன்-யாதுசெய்கேன், எ-று.

(ந - னா.) வணங்கிநின்று, எமக்கு இன்பமயக்கத்தை மிகுவிக்கின்ற எமது தந்தைபாகிய திருப்பெருந்துறையை யுடையவனே, யென்றுசொல்லுவோர் ஒருவருமில்லை, யாடுவருவனுமே யிருந்து ஆரவாரித்தல் முதலியவற்றைச் செய்யவோ, யாதுசெய்கேன் என்பது.

(வி - னா) ஆர்த்தல் - ஆரவாரித்தல். அரற்றல் - பலகாற்பேசல். ஆடுதல் - ஆந்தக்களிப்பாற் கூத்தாடுதல். பாடுதல் - புழங்குதல். பாடல்.

(உ.)

செய்தபிழையரியேன் சேவடிபேகைதொழுதே
யுய்யும்வகையி னுயிர்ப்பறியேன்—வையத்
திருந்துறையுள்வேன்படுததேன் சிந்தனைக்கேகோத்தான்
பெருந்துறையினமேய பிரான்.

(ப - னா.) வைவதத - உலகத்து, இருந்து - எழுந்தருளியிருந்து, உறையுள் - உறையிலுள்ள, வேல் மதெது-வேலையெடுத்தது, என்சித்தனைகசே கோத்தான் - என்மனத்திற்கோத்தான், பெருந்துறையில மெய்பிரான் - திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய பிரான், செயத பிழை அறியேன் - செய்த குற்றத்தை அறிகிலேன், சேவடியே கைதொழுது - சேவடியையே கைதொழுது, உயயும் வகையின்-உயயும் வகையால், உயிப்பு அறியேன்-பிழைப்பு அறியேன், ஏ-று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபிரான், தன வேலாயுதத்தை யென்மனத்தின்மீது பிரயோகித்தான், இதற்குக் காரணமாக யான்செய்த குற்றத்தை அறிந்திலேன், அவனது திருவடியையே கைதொழுது உய்யும்வன்களோடு உயிர்வாழ்தலையும் அறியேன் என்பது.

(வி - னா.) உயதல்-கடைத்தேறுதல். உயிப்பு-உயிர்வாழ்தல்.

முன்னையினையிரண்டும் வேரறுத்துமுன்னின்றான்
பின்னைபிறப்பறுக்கும் பேராளன்—நென்னன்
பெருந்துறையின்மேய பெருங்கருணையாளன்
வருந்துயரநீர்க்கு மருந்து

(ப - னா.) முன்னையினையிரண்டும் - முற்பிறப்பிற் செய்த வினைகளிரண்டையும், லோ அறுத்தது - வேரோடறுத்தது, முன்னின்றான் - ஏதிரே நின்றவனும், பின்னை பிறப்பு அறுக்கும் - பின்னையுண்டாகும் பிறவினை யறுக்கின்ற, போ ஆனன் - பேரையுடையவனும், தென்னன் - தென்னனும், பெருந்துறையில் மேய - திருப்பெருந்துறையிற் பொருந்திய, பெருங் கருணையாளன் - பெருங்கருணையை யுடையவனும் ஆகிய சிவபிரான், வரும் துயரம் தீர்க்கும் மருந்து - வருந்துன்பங்களை நீக்குகின்ற மருந்தாவன், ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறையிலெழுந்தருளிய பெருங்கருணையாளனும், வருந்துன்பங்களை யொழிககு மருந்தும் ஆகிய சிவபிரான் முன்னையினையிரண்டையும் வேரறுத்தது, இனி வரக் கடவாது பிறப்பையும் அறுக்கின்றவனாய் என்னெதிரே நின்றான் என்பது.

(வி - னா.) முனளை வினை யிண்டு என்றது கல்வினை தீவினை களை. பேராணன் - திருநாமத்தை யுடையவன். (சு)

அறையோவறிவாக் கனைத்துலகும்இன்ற
மறையோனுமாலு மால்கொளளு—மிறையோன
பெருந்துறையுணமேய பெருமான்பிரியா
திருந்துறையுமென்னெஞ்சத தின்று.

(ப் - னா) அனைத்து உலகும் ஈனற - எல்லா வுலகங்களையும் படைத்த, மறையோனும் - பிரமனும், மாலும் - திருமாலும், மால் கொளளும் - விருப்பங் கொள்ளுகின்ற, இறையோன் - இறைவன், பெருந்துறையுண்மேய பெருமான - திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய பெருமான, பிரியாதிருத்த - நீங்காமலிருத்து, இன்று என் னெஞ்சத்து உறையும் - இன்று என் மனத்தில் வாழ்வான், (ஆதலால்) அறிவாககு அறையோ - அறிபவாககு முறையோ, எ - று.

(க - னா.) பிரமனும் திருமாலும் மயங்குதற்குக் காரணமான இறைவனும், பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய பெருமானும் ஆகிய சிவபிரான் என்மனத்திற் பிரியா தறைகின்றான் என்பது.

(வி - னா) படைப்புத் தொழிலை யுடையவனாதலால் பிரமனை “அனைத்துலகு மீன்ற மறையோன்” எனறா. மால் கொள்ளுதல் - மயங்குதல். அறை - முறைமை. (டு)

பித்தென்னையேற்றும் பிறப்பறுக்குமபேச்சரிதா
மத்தமேயாக்குமவர தென்மனத்தை—யததன
பெருந்துறையானுட்கொண்டு பேராளானோக்கு
மருந்திறவாப்பேரின்பம் வந்து.

(ப - னா.) அததன் - எமதுதந்தை, பெருந்துறையான் - திருப் பெருந்துறையை யுடையவன், ஆட்கொண்டு - அடிமைகொண்டு, பேராளால் - பெருங்கருணையால், னோசகும் - பார்க்கின்ற, மருந்து - பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாயிருப்பவன், (அந்தச்சிவபெருமான) வந்து - இவ்விடத் தெழுந்தருளி, என்னை பித்து ஏற்றும் - என்னைப்பித் தேற்றுவான், பிறப்பு அறுக்கும் - பிறவித்தனையைச் சேதிப்பான், வந்து - எழுந்தருளி, என்மனத்தை - என்மனத்தை, பேச்சு அரிது

ஆம் - பேசுதல அருமையாகிய, மத்தம் ஆக்கும் - உன் மத்தமாக்குவான், எ - று.

(க - னா.) எமது தந்தையும், என்னை அடிமைகொண்டு தன் பெருங்கருணையால் கோக்குகின்ற மருந்தா யிருப்பவனுமாகிய சிவ பெருமான் இவ்விடத்தெழுந்தருளி எனக்குப் பித்தேற்றுவான், என்பிறவித்தனையைச் சேதிப்பான், என்னை உன் மத்தனாகுவான் என்பது.

(வி - னா.) மருந்து - அமிர்தம். வந்து என்றது-வலியவந்து என்றபடி. (சு)

வாராவழியருளி வந்தெனக்குமாறின்றி
யாராவமுதா யமைந்தன்றே—சீரார
திருத்தென்பெருந்துறையா னென்சுந்தைமேய
வொருததன்பெருக்கு மொளி.

(ப - னா.) வாராவழி அருளி - மீட்டும் பிறவிக்குவாராதமுத் திருநெறியை அருள்செய்து, வந்து எனக்கு மாறு இன்றி - வந்து எனக்கு மாறுபடுதலின்றி, ஆரா அமுது ஆய் அமைந்தன்று - தெவிட்டாத அமிர்தமா யமைந்தது, (யாதெனின்) சீர ஆ - மேனமை யமைந்த, தென் - அழகாகிய, திருப்பெருந்துறையான் - திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், என் சுந்தைமேய - என்மனத்தி லெழுந்தருளிய, ஒருததன் - ஒப்பற்றவன், (அத்தச் சிவபெருமான்) பெருக்கும் - பெருச்செய்கிற, ஒளி - ஒளியேயாம், எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளி யிருப்பவனாகிய சிவபெருமான் பெருகச்செய்கிற ஞானவொளியானது எனக்கு முததிருநெறியை அருள்செய்து தெவிட்டாத அமிர்தமா யமைந்தது என்பது.

வி - னா.) வாராவழி - மீட்டும் பிறவிக்கு வராமலுக்குக் காரணமாகிய முத்திருநெறி. மாறு இன்றி என்பதற்கு - எனனால் ஒருகைம்மாரினின்றுணைப்பினும் பொருதும். (எ)

யாவர்க்குமேலா மளவிலாச்சீருடையான்
யாவாக்குவீழா மடியேனை—யாவரும்
பெற்றறியாவினபத்துள் வைத்தாய்க்கென்னெம்பெருமான்
மற்றறியேனசெய்யும் வகை.

(ப - னா.) யாவாக்கும் மேலாம் - எல்லார்க்கும் மேலாகிய, அளவு இல்லா - அளவற்ற, சீர் உடையான் - சிறப்புடையவனும், யாவாக்கும் கீழ் ஆம் அடியேனை - எல்லார்க்கும் கீழாகிய அடியேனை, யாவரும் - எல்லாரும், பெற்ற அறியா இன்பத்தின் - பெற்றறியாத ஆநந்ததில், வைத்தாய்க்கு - வைத்தவனும் ஆகிய உனக்கு, என் எம் பெருமான-என எம்பிரானே, செய்யும் வகை அறியேன் - கைம் மாறு செய்யும் வகையினை அறிகிலேன், எ - று.

(க - னா) எல்லாரினுஞ் சிறந்தவனும், மிகவும் இழிந்தவனாகிய என்னை யான என்றுங் கண்டறியாத இன்பத்தில் வைத்தவனும் ஆகிய உனக்குக் கைம்மாறுசெய்யும் வகையை அறிகிலேன் என்பது.

(வி - னா.) இறைவன் மேன்மைக் கெல்லையென்றும், தாம் கீழ்மைகெல்லையென்றும் அறிவித்ததற்கு “யாவார்க்கு மேலாமள விலாச் சீருடையான்” என்றும், “யாவார்க்கு கீழாமடியேனை” என்றும் கூறினா. பெற்றறியாவினபம் என்றது முன்பொருகாலததங் கண்டறியாத இன்பம் என்றபடி. (௨)

மூவருமுப்பத்துமூவரு மற்றொழிந்த
தேவருங்காணாச் சிவபெருமான்—மாவேறி
வைபகத்தேவந்திழிந்த வாரா கழல்களாவந்திக
மெய்யகத்தேயினப மிகும்.

(ப - னா.) மூவரும்-மும்மூர்த்திகளும், முப்பத்த மூவரும்-முப் பத்துமுககோடிதேவர்களும், ஒழிந்த தேவரும்-ஒழிந்த தேவர்களும், காணா-காணவொண்ணாத, சிவபெருமான் - சிவபிரான், மா எறி - குதி னாமீதேறி, வைபகத்தே வந்து இழிந்த - இவ்வுலகின்கண்ணேவந்தி ரங்கின, வாரா கழல்கள் - நெடிய திருவடிகளை, வந்திக்க-வணங்கின, மெய் அகத்தே-உண்மையாகிய மனத்தின்கண்ணே, இனபம் மிகும்- ஆநந்தம் பெருகும், எ - று.

(க - னா) மும்மூர்த்திகள் முதலான தேவர்களும் காண வொண்ணாத சிவபெருமான், குதினாடேறி இவ்வுலகத்தில் எழுக

தருளின திருவடிகளை வணங்கினால் என மனத்தின்கண் ஆர்த்துப் பெருகாநிற்கும் எனபது.

(வி - னா.) மூவர் - படைப்பு காப்பு அழிப்பு எனனும் மூத் தொழிற்கும் உரியவராகிய பிரம விஷ்ணு ருத்திராகள். மூப்பத்து மூவர் - ஆதித்தா - கட, அச்சுவினிகள் - உ, உருத்திரா - கக, வசுக் கள் - ஸ. ஒழிந்த தேவா - இரத்திரன்முதலான மற்றைத் தேவர்கள். உந்தித்தல் - புழுத்தல் எனினுமாம். (க)

இருந்தென்னையாண்டா னிணையடியேகிந்தித் திருந்திரந்துகொண் ணெஞ்சேயெல்லாந்—தருவகாண் பெருநுறையின்மேய பெருங்கருணையாளன் மருந்துருவாயென்மனத்தே வந்து.

(ப - னா.) கெஞ்சே - மனமே, பெருந்துறையில மேய-திருப் பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய, பெருங்கருணையாளன் - பெருவ கருணையை யுடையவனாகிய சிவபெருமான, மருந்து உரு ஆய் - மருந் தருவாகி, என் மனத்தே வந்து இருந்து - என் மனத்தில் வந்து எழுந்தருளி, என்னை ஆண்டான்-என்னை ஆண்டுக்கொண்டருளினான், (ஆதலால் அவனது) இணை அடியே சித்தித்த இருந்து - இரண்டு திருவடிகளையுமே சித்தித்துக்கொண்டிருந்து, எல்லாம் - (உனக்கு வேண்டுவன) யாவையும், இரந்து கொள் - பிரார்த்தித்தாக் கொள், தரும் - (தடையின்றித்) தந்தருளுவன, எ - று.

(க - னா.) மனமே, என்னை யாண்டருளின இறைவனது திரு வடியைச் சித்தித்திருந்து, இரந்துகொள்வா யாயின், நீ யிரப்பவற் றையெல்லாம் திருப்பெருந்துறையான் தந்தருளுவன் என்பது.

(வி - னா.) எல்லாம் தரும் என்றது இரத்திரன் முசுலிய இறை வாவர் பதங்கள் முதல் முத்திப்பத மனவாயுள்ள எல்லாபதங்களையும் தருவன் என்றபடி. (க0)

இன் பம்பெருக்கியிருளகற்றி யெஞ்ஞான் றுந் துன்பந்தொடாவுறுததுச் சோதியா—யன்பமைததுச் சீராபெருநுறையா னென்னுடையகிந்தையே யூராகக்கொண்டா னுவந்து.

(ப - னா.) சீர் ஆர் - சிறப்புப் பொருத்திப், பெருகுதிறையான் - திருப்பெருகுதிறையை யுடையவன், இன்பம் பெருக்கி - ஆராதனைப் பெருக்கச்செய்து, இருள் அகற்றி - (அஞ்ஞானமாகிய) இருட்டை நீக்கி, எ ஞான்றும் - எந்நாளும், துன்பம் தொடர்வு அறுத்து - துன்பம் நம்மைத் தொடர்ந்தலைச் சேதித்தது, சோதி ஆய் - ஒளி யுருவாகி, அன்பு அமைத்து - அன்பினை நிறைத்தது, என்னுடைய சித்தையே - என் மனத்தையே, உவந்து - விருப்பி, ஊர் ஆக கொண்டான் - ஊராகக்கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தனன், எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமான் எனக்கு இன்பத்தைப் பெருக்கச்செய்து, அஞ்ஞான விருளை யொழித்து, துன்பத்தைப் பற்றறுத்து, ஒளி யுருவாய் என் மனத்தையே தனக்கு ஊராகக்கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தான் என்பது.

(வி - னா.) தொடர்வு - பற்று.

(கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப ண் ட ா ய ந ா ன் ம றை .

அறுபவத்துக்கையின்மையுரைத்தல்.

நேரிசைவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டாய்நான்மறையும் பாஸனுக்காமாலயனுங்
கண்டாருமில்லைக் கடையேனைத்—தொண்டாகக்
கொண்டருளுங்கோகழியெங் கோமாற்குநெஞ்சமே
யுண்டாமோகைம்மா றுரை.

(ப - னா.) நெஞ்சமே - மனமே, பணடு ஆய - பழமையாகிய, நான்மறையும் - நான்கு வேதங்களும், பால் அணுகா - தன்னிடத்தணுகமாட்டா, மால் அயனும் - திருமாலும் பிரமனும், கண்டாரு

மில்லை - கண்டவருமல்லா, (அங்ஙனமாக) - கட்டையேனை - கட்டையாகிய என்னை, தொண்டி ஆக - அடிமையாக, கொண்டருளும் - கொண்டருளுகின்ற, கோகழி - திருவாவடுதிறையை யுடையவனாகிய, எம் கோமாற்கு - எம்மிறைவனுக்கு, கைமமாறு உண்டாமோ-கைம்மாறு உளதாகுமோ, உரை - சொல்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) மனமே, வேதங்களும் தன்னை யணுகமாட்டா, திருமால் பிரமன் எனபவரும் கண்டறியா, அப்படியிருக்க, எம் மிறைவன், கட்டையேனாகிய என்னைத தொண்டாகக்கொண்டருளின தற்கு யாம செய்தற்குரிய கைம்மாறென்றுளதோ, நீ சொல்வாயாக எனபது.

(வி - னா.) வேதம் அநாதியாகையால் “பண்டாய நான்மறை” எனறா. (க)

உள்ளமலமுன்றுமாய வுருபெருந்தேன்
வெள்ளந்தருமபரியின மேலவந்த—வள்ளன்
மருவுமபெருந்துறையை வாழ்த்துமின்களவாழ்த்தத்
கருவுன்கெடுமபிறவிக காடு.

(ப - னா.) உள்ளமலம் மூன்றும் - உளதாகிய மூன்று மலங்களும், மாய-நசிக்க, உரு - சிததுகின்ற, பெரும தேன வெள்ளம் தரும் - பெரிய இன்பத்தேனபெருகைக கொடுக்கிற, பரியின்மேல் வந்த - குதிரையின்மீதுவந்த, வள்ளல் - வள்ளலாகிய சிவபெருமான், மருவும்-எழுந்தருளியிருக்கிற, பெருந்துறையை-திருப்பெருந்துறையை, வாழ்த்துமின்கள் - வாழ்த்துங்கள், வாழ்த்த - வாழ்த்தின, பிறவிகாடு - நமது பிறவிக்காடானது, கருவும் கெடும் - வேரோடும் அழியும், எ - று.

(க - னா.) நமது மும்மலவகள் அற்றொழியும்வண்ணம் இன்பபெருகைக தந்து குதிரையூதவாத வள்ளலாகிய சிவபிரானது திருப்பெருந்துறையை வாழ்த்துங்கள், வாழ்த்தினால் உங்களுடைய பிறவிக்காடானது வேரோடும் அற்றொழியும் எனபது.

(வி - னா.) மும்மலவகளாவன - ஆணவம், மாயை, காமியம் என்பன. (உ)

காட்டகத்துவேடன் கடலில்வலைவாண
னாட்டிப்பரிப்பாக நமவினையை—வீட்டி
யருளும்பெருந்துறையா நங்கமலபாத
மருளுங்கெடநெஞ்சே வாழ்த்து.

(ப - னா) நெஞ்சே - மனமே, காட்டகத்து வேடன் - காட்
ழன்கண் வேடனும், கடலில் வலைவாணன் - கடலில் வலையனும்,
நாட்டில் பரிப்பாகன் - நாட்டில் குதிண்ப்பாகனும், நம் வினையை -
நமது வினைகளை, வீட்டி - கெடுத்தி, அருளும் - நமக்கருள் செய்
கின்ற, பெருதுறையான் - திருப்பெருதுறையை யுடையவன்,
(அநதச் சிகபெருமானது) அம் - அழகாகிய, கமலம் - தாமரை மலர்
போன்ற, பாதம் - திருவடியை, மருளும் கெட - நமது பிறவி மயக்
கமும் அழியும்படி, வாழ்த்து - நீ வாழ்த்துவாயாக, எ - று.

(க - னா.) காட்டில் கேடனாகியும், கடலில் வலையனாகியும்,
நாட்டில் குதிணச் சேவகனாகியும், நம் வினையை யொழித்தருளும்
திருப்பெருதுறையானாகியும் இருக்கிற சிவபெருமானது அழகிய
பாத தாமரைகளை, நெஞ்சமே நமது பிறவி மயக்கம் அறும்படி வாழ்த்
துவாயாக என்பது.

(வி - னா.) வீட்டுதல் - அழித்தல். வலைவாணன் - வலைவீசி
வாழ்பவன். (ங)

வாழ்த்தாகளாவாரும் வல்வினையைமாய்ப்பாருந்
தாழ்ந்துலகமேததத தருவாருஞ்—சூழ்த்தமரர்
சென்றிறைஞ்சியேததுந திருவார்பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சியேதது நமா

(ப - னா.) வாழ்த்தாகள் ஆவாரும் - வாழ்த்தவர்கள் ஆவோ
ரும், வல்வினையை மாய்ப்பாரும் - வலிய வினைகளைக் கெடுப்போரும்,
உலகம் தாழ்த்து ஏதத தருவாரும் - உலகம் பணிந்து துதிக்கத் தரு
வோரும், (யாவறெனின்) அமரர் - தேவர்கள், சூழ்த்து சென்று -
சூழ்த்து போய், இறைஞ்சி ஏததம் - பணிந்து துதிக்கின்ற, திரு
ஆர் பெருதுறையை - அழகு நிறைந்த திருப்பெருதுறையை,
நன்று இறைஞ்சி ஏத்தம் - நன்றாகப் பணிந்து துதிக்கின்ற, நமா -
நமாகளே யாவா, எ - று.

(க - னா.) தேவர்கள் வந்து வணங்கித் துதிக்கின்ற திருப்பெருந்துறையை வணங்கித் துதிக்கின்ற நம்மவர்களே, பேரின்பவாழ்வுகருமியவரும், வலியவர்களைக் கெடுப்பவரும், உலகத்தார் துதிக்குத்தகுதியுள்ளவரும் ஆவா என்பது.

(வி - னா.) வாழ்ந்தார்கள் - பேரின்பவாழ்வுபெற்று வாழ்ந்தார்கள். தாழ்த்தல் - வணங்குதல். அமரா - இறவாதவா இது மங்கலவழக்கு. (சு)

நண்ணிப்பெருந்துறையை நம்மிடாகள் போயகல வெண்ணியெழுக்கோசழிக் கரசைப்—பண்ணின் மொழியாளோடுத்தர கோசமங்கைமன்னிக் கழியாநிருந்தவனைக்காண்.

(ப - னா.) நெஞ்சே - மனமே, நம் இடர்கள் போய் அகல - நமது துன்பங்கள் நீங்கிப்போக, பெருந்துறையை நண்ணி - திருப்பெருந்துறையை அடைந்து, கோசழிக்கு அரசை-துறைசை நாதனை, எண்ணி எழு-நினைந்தெழுவாயாக, பண்ணின் மொழியாளோடு - பண்போலும் மொழியையுடையவனாகிய உமாதேவியோடும், உத்தரகோசமங்கை மன்னி - திருவுத்தரகோசமங்கையில் நிலைபெற்று, கழியாது இருந்தவனை - நீங்காமலிருந்தவனை, காண் - காண்பாயாக, எ - று.

(க - னா.) மனமே, நமது துன்பங்கள் நீங்கிப்போகும் வண்ணம், திருப்பெருந்துறையை அடைந்து கோசழிநாதனை நினைந்தெழுவாயாக, உமாதேவியாளோடு திருவுத்தரகோசமங்கையில் நிலைபெற்றிருந்த சிவபிரானை கண்டியவாயாக என்பது.

(வி - னா.) நம்மிடாகள் என்றது நமதுபிறவித்துன்பங்கள் என்றபடி. (ரு)

காணுங்கரணங்க ளெல்லாம்பேரின்பமெனப்
பேணுமடியா பிறப்பகலக—காணு ம
பெரியானைநெஞ்சே பெருந்துறையிலென்றும்
பிரியானைவாயாரப் பேசு.

(ப - னா.) நெஞ்சே - மனமே, காணும் கரணங்கள் எல்லாம் - காணப்படுகிற கரணங்களையாவும், பேரின்பம் என - போராத் தவருவ

மாக, பேணும் - விரும்புகின்ற, அடியார்-அடியார்களுடைய, பிறப்பு அகல - பிறவீதிக்குமபடி, காணும் - நோக்குகின்ற, பெரியானை-பெரியோனை, பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறையில், என்றும் பிரியானை - எகாணும் பிரியாதிருப்பவனை, வாயார பேசு-வாயாரப் புகழ் நதனாப்பாயாக, எ - று.

(க - னா.) மனமே, காணப்படுகிற கரணங்களையாவும் பேரின் பவடிவாகவேகாணுகிற அடியார்களுடைய பிறவீதிக்குமபடி நோக்குகின்ற பெரியோனும், திருப்பெருந்துறையை நீக்காதவனும் ஆகிய சிவபெருமானே, வாயாரகாழ்ந்துவாயாக என்பது

(வி - னா) கரணம் - கருவி. காணும்பெரியானை என்றதில் காணல் கருணைநோக்கம்வைத்தல். (சு)

பேசும்பொருளுக கிதமாமபேச்சிற்கு
மாசிலாமணியின் மணிவாரததை—பேசும்
பெருந்துறையேயென்று பிறப்பறுத்தேனல்
மருந்தினடியெனமனத்தே வைத்து

(ப - னா.) பேசும் பொருளுகது - பேசுகின்றபொருள்களுக்கு, இலகது - இலக்காய், இதம ஆம் - இதமுமாகின்ற, பேசும் இறந்த - பேச்சற்ற, மாசு இல மணியின் - மாசிலாமணியாகிய சிவபிரானது, மணிவாரததை பேசி - திருவார்த்தையைப் பேசி, பெருந்துறையே என்று - திருப்பெருந்துறையே என்று, கல்ல மருந்தின அடி - சிறந்த மருந்துபோலவானது திருவடிமை, என் மனத்தேவைத்து - என் மனத்தில் இருத்தி, பிறப்பு அறுத்தேன்-என்பிறவீப்பிணியை ஒழித்தேன் எ - று.

(க - னா.) பேசுகின்ற பொருள்களுக்கு இலக்காயும் இதமாய் மிருக்கிற பேச்சிற்குத் த மாசிலாமணியாகிய சிவபெருமானது திருவார்த்தையைப்பேசி, திருப்பெருந்துறையேயென்று புரழுந்து, சிறந்த மருந்துபோலவானது திருவடிமை என்மனத்தில இருத்தி என்பிறவீப்பிணியை ஒழித்தேன் என்பது

(வி - னா.) இலகது-குறி (லகதயம்). இதம் - இனிமை. மணிவாரததை - திருவார்த்தை (இறைவன் புகழையெகேதுப் பேசும் பேச்சு) (எ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்படையாட்சி.

சீவோபாதியோழித்தல்.

ஆசிரியவீருத்தம்.

திருச்சிறீறம்பலம்.

கண்களிரண்டுமவன் கழல்கண்டு களிப்பனவாகாதே
காரிகையாசடமவாழ்விலென வாழ்வுகடைப்படுமாகாதே
மண்களிலவந்து பிறந்திடுமாறு மறந்திடுமாகாதே
மாலரியாமலாப்பாதமிரண்டும்வணங்குதுமாகாதே
பண்களிகூர்தருபாடலொடாடல்பயின்றிடுமாகாதே
பாண்டிநனனுடையான்படையாட்சிகள் பாடுதுமாகாதே
விண்களிகூர்வதோவேதகமவந்து வெளிப்படுமாகாதே
மீன்வலைவீசிபகானவனவந்து வெளிப்படுமாயிடிலே.

(ப - னா) மீன் வலை வீசிபகானவன் வந்து வெளிப்படு
மாயிடில - மீனின் பொருட்டு வலை வீசின கேடனாகிய இறைவன்
வந்து வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகளையின், கண்கள் இரண்டும் - இர
ண்டு கண்களும், அவன் கழல் கண்டு - அவன திருவடியைக் கண்டு,
களிப்பன ஆகாது - களிப்படைவன ஆகாது, காரிகையாகான் தம்
வாழ்வி - மாதா வாழ்விலும், என் வாழ்வு - என் வாழ்க்கை, கடைப்
படும் - ஆகாது - கடைப்படுதலும் ஆகாது, மண்களில வந்து பிறந்திடு
மாறு - பாண்டிகத்தில் வந்து பிறக்கும் விதத்தை, மறந்திடும்
ஆகாது - மறந்தலும் ஆகாது, மால் அறியா - திருமாலறியாத,
மலர் பா - ஆசிரியம் - தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளிரண்டை
யும், வணங்குதும் ஆகாது - வணங்குதலும் ஆகாது, பண்களிகூர்
தரு - பண்களின் களிப்பு மிகுந்த, பாடலொடு ஆடல் - பாடலோடு
ஆடுதலும், பயின்றிடும் ஆகாது - பழகுதலும் ஆகாது, பாண்டி நன்
னுடையான படை யாட்சிகள் - நல்ல பாண்டி நாட்டை யுடை
யவுண்கிய சிவபெருமானது படை யாட்சினை, பாடுதும் ஆகாது -

பாடுதலும் ஆகாது, விண்ணுகளி கூவதுநீ விண்ணுலகம் களிப்பு மிகுதற சேதுவாகிய, ஓ! வேதகம் வந்த - ஒரு வேறுபாடு வந்த, வெளி படும ஆகாது - வெளிப்படுதலும் ஆகாது, எ - று.

(க - னா) இறைவனைக் கண்டவாக்கு ஒரு வியாபாரமும் நிசுலாகாது என்பது.

(வி - னா.) களிப்பன - களிகுந் தொழில்கள். கடைப்படு தலும் எனபது கடைப்படும எனக் குறைத்து வந்தது. இது தொகுத் தலினபாற்படும். மறந்திடும் முதலியவற்றிற்கும் இவ்வாறே கொள்க. பிறப்பிடப் பன்மை கோக்கி மண்களில் எனப் பன்மை கூறினா. வேதகம் - வேறு படுத்தல். இது வேறுபடுத்தற்குரிய பொருளாகிய சிவபெருமானாகையிற்று. வேறுபடுத்தலாகது - ஆனமாக்களுடைய சிவத்துவத்தை மாற்றிச் சிவத்துவத்தை யருள செய்தல். மெய்யன் பர் இறைவனைக் கண்டபின் வேறு விவகாரங்களில் அவா பிரகேசி யார் என்பது இத்திருப்படை யாட்சியின் கருத்து. (க)

ஒன்றினொடொன்றுமோனாந்தினொடைநதுயிர்ப்பதுமாகாதே
யுன்னடியாரடிபாரடியோமெனவுய்ந்தனவாகாதே
கனறநிறைந்தெழுதாயெனவந்தகணக்கதுவாகாதே
காரணமாகுமனாதிருணங்களகருத்ததுமாகாதே
நன்றிதுதெனவந்தநிககநடநனவாகாதே
நாமுமேலாமடியாருடனேசெலநண்ணுதுமாகாதே
பென்றுமெனபுரிறைநதபராவமுதெய்துவதாகாதே
யேறுடையானையொருடைநாயகனென்னுள்புகுந்திடிலே.

(ப - னா) ஏறு உடையான்-இடபவாகத்தை யுடையவனும், என்னோ ஆன் உடை நாயகன் - என்னை அடிமையாகவுடையவனு மாகிய சிவபெருமான், என உன் புகுந்திடில - என்னுள்ளே பிர வேசித்தவிட்டால், ஒன்றினொடு ஒன்றும் - ஒன்றோடொன்றும், ஓர் ஐத்தினொடு ஐதும் - ஒரு ஐத்தோடு ஐதும், உயிர்ப்பதம் ஆகாது - பிழைத்திருத்தலும் ஆகாது, உன் அடியார் அடியார் - உன் அடியாரடியார்க்கு, அடியோம் என - அடியோங்கொன்று, உய்த்தன ஆகாது - உய்த்தவையும் ஆகாது, கனறை நிறைந்து எழு - கனறை நிறைந்தெழுந்த, நாய் என வந்த - நாய்ப்பகவைப்போல

வந்த, கணக்கது ஆகாத் - முறைமையும் ஆகாத, காரணம் ஆகும் - காரணமாகிய, அநாதி குணங்கள் - பழைய குணங்கள், கருத்த உறும் ஆகாத - மனத்திற பொருத்ததலும் ஆகாத, இது நன்று இது தீது என வந்த-இது நனமை இது தீமையென்று உண்டாகிய, நடுக்கம் - நடுக்கமானது, நடந்தன ஆகாத - நடந்ததையும் ஆகாத, நாமும் - யாமும், எல்லாம் அடியாருடனே செல்ல - எல்லா அடியா ரோடுமேபோக, கண்ணுதம் ஆகாத - மனத்திற் கொள்ளுதலும் ஆகாத, எனறும் - எந்நாளும், என் அன்பு நினைந்த - என் அன்புரு வாய் சிறைந்த, பராவமுது - மேலான் அமிரதம், எய்தவது ஆகாத- கிடைப்பதும் ஆகாத, ஏ - று.

(க - ண) இடபவாகனாகிய பாமசிவன் என்னுட் புருந்த விட்டால் வேறு யாதொரு விவகாரங்களும் நிகழலாகாத எனபது.

(வி - ண.) ஒன்றினொடு ஒன்று - சிவ சிவர்கள். ஐந்தினொடு ஐந்து - தசேந்திரியங்கள். நடுக்கம் - சலகம். பரவமுது பராவமுது என நீட்டல் பெற்றது. (உ)

பந்தவிகாரகுணங்கள் பறிந்து மறித்திடுமொகாதே .

பாவனையாய்கருத்தினில் வந்த பராவமுதொகாதே

யந்தமிலாதவகண்டமுநமமுளகப்படுமொகாதே

யாதிமுதற்பரமாயபரஞ்சுடரண்ணுவதொகாதே

செந்துவாயாய்மடவாரிடானவைசிந்திடுமொகாதே

சேலனகண்களவன்றிருமேனிதிளைப்பனவொகாதே

பிரதிராஜலவிடர்ப்பிறவித்துயரோருவதொகாதே

யென்னுடைநாயகனாகியவிசனெதிர்ப்படுமாயிடினே

உடைய

(ப - ண) என்னுடை நாயகன் ஆகிய ஈசன் - என்னுயின், தலைவனாகிய ஈச்சான், எதிர் படுமாயிடின - எதிர்ப்படுவானாகன், பந்த விகார குணங்கள்-பிறவித்தளைக்கேதுவாகிய விகாரகுண, பா பறித்து மறித்திடும் ஆகாத - வெளிப்பட்டு மீளுதலும் ஆகாதுதில் வளை ஆய கருத்தினில் வந்த - எண்ணங்களுண்டாகிற மனத் தும் தோன்றின, பரா அமுது ஆகாத - சிறந்த அமுதம் ஆகாத, அந்த இவ்வாத அகண்டமும் - முடிவில்லாத அகண்டப்பொருளும், ந முன் அகப்படும் ஆகாத - கம்முள்ளே அகப்படுதலும் ஆகாது.

முதல் பரம் ஆய பாஞ்சடர் - "ஆதிமுதலாகிய கேலான பாஞ்சோதி, அண்ணுவத ஆகாதி - கம்மை அணுகுவதும் ஆகாது, செம் தவா வாப் மடவா - செம்பவளவாயினையுடைய மாதரத, இடர் ஆனவை- துன்பங்களானவை, சிந்திடும் ஆகாதி - கெடுவதும் ஆகாது, சேல் அன்ன கண்கள் - சேல்பாலுங் கண்கள், அவன் திருமேனி - அவனது திருமேனியை, திளைப்பன ஆகாது - அதுபலிப்பனவும் ஆகாது, இத்திர ஞாலம் - இத்திரசாலம்போன்ற, இடர் - துன்பத்திற்கிடமாகிய, பிறவித்தயர் - பிறவித்தக்கம், எருவது ஆகாது - ஒழிந்தபோதலும் ஆகாது, எ - று.

(க - னா) என்னுடைய தலைவனாகிய சிவபெருமான் எதிர்ப்பட்டுவிட்டால், வேறு யாதொரு விவகாரங்களும் நிகழலாகாது என்பது.

(வி - னா) பந்தம் - பிறவிக்கட்டு. விகாரகுணங்கள் - ஆன்மாவுக்கு அநாதத்ததை விளைப்பனவாகிய குணங்கள். அகண்டம் - கண்டிக்கப்படாத பொருள். தவர் - பவனம். இத்திரசாலம் - இத்திரஞாலம் என வந்தது இடைப்போலி. (ங)

என்னணியார்முலையாகமகைந்துடனின்றிபுறுமாகாதே
யெல்லையின்மாக்கருணைக்கடலின் நிமிதாடுதுமாகாதே
நன்மணிநாத முழங்கியெனுள்ளுறநண்ணுவதாகாதே
நாதனணித்திருநீர் நினைந்திலுநண்ணுவதாகாதே
மன்னியவன்பரிலென்பணிமுந்தறவைகுவதாகாதே
மாமறையும்மறியாமலர்ப்பாதமவணங்குதுமாகாதே
யின்னியற்செங்கமுநீர்மலொன்றையெய்துவதாகாதே
யென்னையுடைப்பெருமானுள்ளிசனெழுந்தருளப்பெறிலே.

(ப - னா) என்னை உடை பெருமான் - என்னை ஆளாவது உடைய இறைவன், அருள் ஈசன் - எமகருள்செய்கிற ஈசன், எழுந்தருளப்பெறில் - எழுந்தருளப்பெற்றால், என் அணி ஆர் முலை - என்னுடைய அழகுபொருந்திய தணிகள், ஆகம் அனைத்த - இறைவனது திருமார்போடு பொருந்தி, உடன் இன்பு உறும் ஆகாது - கசித்தலும் ஆகாது, எல்லே இல் - எல்லையில்லா, மா - பெரிய, கரு

ணைக்கடல் - அருட்கடலில், இன்று - இப்பொழுது, இனித ஆறும் ஆகாது - இனிதாக மூழ்குவதும் ஆகாது, நல் - நெற்த, நாதம் முழங்கி - நாதமானது சத்திதது, என உள் உற - என் மனத்திற் பெருந்த, நண்ணுதும் ஆகாது - அணுகுவதும் ஆகாது, நாதன் - இறைவனது, அணி திருநீற்றினை - அழகிய திருநீற்றை, நித்தயம் - நாள்தோறும், நண்ணுவது ஆகாது - அணிவதும் ஆகாது, மன்னிய அன்பரில் - நிலைபெற்ற அன்பரினும், என் பணி - என நிரூபித்தொண்டானது, முத்திரை வைக்குவது ஆகாது - முற்பட நிகழ்வதும் ஆகாது, மா மறையும் - பெருமைபொருந்திய வேதங்களும், அறியா - அறியவொண்ணாது, மலர் பாதம் - தாமரைமலர்போலும் திருவடிகளை, வணங்குதும் ஆகாது - வணங்குவதும் ஆகாது, இன்னியல் - இனிய குணத்தையுடைய, செங்கழுநீர் மலர் - திருவடித் தாமரை மலர், என தலை - என் சிசின்மேல், எய்துவது ஆகாது - பொருந்தவதும் ஆகாது, எ - று.

(க - னா.) எம்மிறைவன் எழுந்தருளப்பெற்றால் கேறு விவகாரங்கள் ஒன்றும் எமமிடத்து நிகழலாகாது என்பது.

(வி - நா.) ஆகம் - மார்பு நாதம் - நாதத்தவம். செங்கழுநீர் இவ்விடத்துத் தாமரைகளாயிற்று. (சு)

மண்ணினின்மாயைமதித்துவகுத்தமயக்கறுமரகாதே
வானவரும்மறியாமலாபபாதமவணங்குதுமரகாதே
கண்ணிலிகாலமனைத்தினும்வந்தகலக்கறுமரகாதே
காதலசெயுமமடியாரமனமின்றுகளித்திடமரகாதே
பெண்ணலியாணைநாமெனவந்தபிணக்கறுமரகாதே
பேரறிபாசவனைகபவங்கள்பிழைத்தனவரகாதே
யெண்ணிலியாகியசித்திகள்வந்தெனையெய்துவதாரகாதே
யென்னையுடைப்பெருமானருளிசனெழுந்தருளப்பெறிலே.

(ப - னா.) என்னை உடை பெருமான் - என்னை யாளாகவுடைய இறைவன், அருள் ஈசன் - எமக்கு அருள்செய்கின்ற ஈசன், எழுந்தருளப் பெறில் - எழுந்தருளப் பெற்றால், மண்ணினில் - பூமியில், மாயை - மாயையாப, மதித்த வகுத்த - மதித்த வகுத்தப் பட்ட, மயக்கு - மயக்கமானது, அறும் ஆகாது - அற்றொழிதலும்.

ஆகாது, வானவரும் - தேவரும், அறியா - அறியவொண்ணாத, மலர் பாதம் - தாமசாமலாபோலத் திருவடிமைய, வணங்குதும் ஆகாது - வணங்குவதும் ஆகாது, கண் இலி காலம் அனைத்தினும் வந்த-நினை ததற்கரிய நெடுங்காலமாய்வந்த, கலக்கு - கலக்கமானது, அறும் ஆகாது - அற்றொழிதலும் ஆகாது, காதல் செய்யும் - அன்பு செய்கின்ற, அடியாரா மணம் - அடியவா மனமானது, இன்று களித்திடும் ஆகாது - இன்று களித்திடுதலும் ஆகாது, பெண அலி ஆண் என - பெண அலி ஆண் என்று சொல்லவும், நாம் என - நாம் எனறுசொல்லவும், வந்த - உண்டாகிய, பிணக்கு - பிணக்கமானது, அறும் ஆகாது - அற்றொழிதலும் ஆகாது, போ அறிபாத - பெயர்களை அறியவொண்ணாத, அனைப்பவங்கள் - பலபிறவிகளினின்றும், பிழைத்தன ஆகாது - தப்புவன ஆகாது, எண் இலி ஆகிய - எண்ணிலலாத, சித்திகள் - சித்திகள், வந்து என்னை எய்தவது ஆகாது - வந்து என்னை அடைதலும் ஆகாது, எ - று

(க - னா) எமமிறைவன் எழுந்தருளப்பெற்றால் வேறுவிவகாரங்கள் ஒன்றும் எய்மிடத்து நிகழலாகாது என்பது.

(வி - னா) வானவா - விண்ணுலகிலுள்ளவா, கண் - முதலிலேத் தொழிற பெயா. அலி - பேடு (டு)

பொன்னியலுத்திருமேனிவெண்ணீறுபொலிந்திடுமாகாதே
பூமழைமாதவாகைகள்குவித்துபொழிந்திடுமாகாதே
மின்னியனுண்ணிடையார்கள்குத்துவெளிப்படுமாகாதே
வீணமுரனறெழுமோசையிலின்பமிகுத்திடுமாகாதே
தன்னடியாரடியெனறலைத்துதைப்பனலாகாதே
தாளடியோமுடனேயுயவந்துதலைப்படுமாகாதே
மின்னியமெங்குநிறைந்தினிதாகயியம்பிடுமாகாதே
யென்னைமுனாளுடையீசனெனத்தனெழுந்தருளப்பெறிலே.

(ப - னா.) என்னை முன் ஆள உடை ஈசன்-என்னைமுன்னே ஆளாவுடைய ஈசனும், என் அததன் - என் தந்தையும்ஆகிய சிவ பெருமான், எழுந்தருளப்பெறில் - எழுந்தருளப்பெற்றால், பொன இயலும் - பொன்னிறம் பொருந்திய, திருமேனி - திருமேனியில்,

வெண்ணீறு-திருவெண்ணீறு, பொலித்திடும் ஆகாது-வினங்குதலும் ஆகாது, மாதவா - பெரிய தவசிகளுடைய, கைகள் - கைகளானவை, குவித்த - கூப்பி, பூமழை - மலர்மாரியை, பொழித்திடும் ஆகாது-பொழிந்திடுதலும் ஆகாது, மின் இயல் துண் இடையார் - மின் னின தன்மைவாய்ந்த துண்ணிய இடையாராகிய மாதருடைய, கருத்த - எண்ணம், வெளிப் படும் ஆகாது-வெளிப்படுத்தலும் ஆகாது, வீணை மூன்று எழும் ஒசையில் - வீணையானது முழங்குதலா லுண்டாகிற ஒசையில், இடைம் மிகுத்திடும் ஆகாது - இடைம் மிகுத்திடுதலும் ஆகாது, தன் அடியார் அடி - தன் அடியாருடைய பாதங்கள், என் தலைமீது - என் கிளின்மேல், தழைப்பன ஆகாது - தழைப்பனவும் ஆகாது, அடியோம் - அடியோங்கன், உடனே உய்ய - இப்பொழுதே உய்யும் பொருட்டு, தான்வந்து-தான் எழுந்தருளி, தலைபடும் ஆகாது - கலத்தலும் ஆகாது, எங்கும் - எவவிடத்தும், இன் இயம் நிறைத - இனிய வாததியங்கள் நிறைந்து, இனிதாக இயம் பிடும் ஆகாது - இனிதாக ஒலித்தலும் ஆகாது, எ - று.

(க - ணா.) எனனை ஆளாவதுடைய இறைவன் எழுந்தருளப் பெற்றால் வேறு விவகாரங்கள் சிறிதும் எம்மிடத்து நிகழலாகாது என்பது.

(வி - ணா.) மின்னியல் என்றது மின்கொடி போலத்துவரு தலை. மூலல் - சத்தித்தல, தலைப்படுத்தல் - கலத்தல். இன்னியம் ஒரு சொல்லாகக்கொள்ளினும் அமையும். (சு)

சொல்லியலாதெழுதுமணியோசைசுவைதருமாகாதே

துண்ணெனவென்னுமன் னியசோதிதொடாதெழுமாகாதே
பல்லியல்பாயபரப்பறவாதபராபரமாகாதே

பண்டறியாதபராபரவங்கன்பரந்தெழுமாகாதே

வில்லியனன்னுதலார்மயலின்றுவினோந்நிடுமாகாதே

விண்ணவருமமறியாதவிழுப்பொருளிப்பொருளாகாதே

யெல்லையிலாதனவெண்குணமானவையெய்திடுமாகாதே

யிந்துசிகாமணியெங்களைவாள்வெழுந்தருளப்பெறிலே.

(ப - ணா.) இந்து சிகாமணி - சந்திரசேகரனாகிய மாணிக்கம், எங்களை ஆள்-எங்களை ஆண்டருளும்பொருட்டு, எழுந்தருளப்பெறில்-

எழுந்தருள்பெற்றால், சொல் இயலாது - சொல்லுதற்கியலாதபடி,
எழு - உண்டாகின்ற, தாமணி ஒசை - பரிசுதமமானமணியோசை,
சுவைதரும் ஆகாது - இன்பத்தருதலும் ஆகாது, தண்ணென் - வினா
வாக, என் உளனம் மன்னிய சோதி-என்மனத்தில நிலபெற்றதென,
தொடராத எழும் ஆகாது-தொடர்ந்தெழுதலும் ஆகாது, பல இயல்பு
ஆய - பலவகையாகிய, பாப்பு அறவாத - பாப்பு அறம்படி யெழுந
தருளின, பராபரம் ஆகாது - பராபரமும் ஆகாது, பண்டு அறியாத -
முற்காலத்தில் அறியாத, பரம் அதுபவங்கள்-பரம்பொருளின அதுபவ
ங்கள், பராது எழும் ஆகாது-பராதெழுதலும் ஆகாது, வில இயல் கல்
துதலா மயல்-விலலைநிகாத்த அழகிய நெற்றியையுடைய மாதர்மைய
லானது, இன்று விளைநிலம் ஆகாது - இன்று உண்டாதலும் ஆகாது,
விண்ணவரும் அறியாத - தேவரும் அறியாத, விழு பொருள் இ
பொருள் ஆகாது - மேலானபொருளாகிய இப்பொருளும் ஆகாது, எல்
லை இல்லாதன - எல்லையற்றனவாகிய, எண்குணம் ஆனவை - எண்
குணங்களானவை, எய்திடம் ஆகாது - அடைந்திடத்தலும் ஆகாது,
எ - று.

(க - னா.) சந்திரசேகரனாகிய எமமிறைவன் எம்மையாளும்
பொருட்டு எழுந்தருள்பெற்றால், வேறவிடகாரங்கள் சிறிதும் எம்
மிடத்த நிகழலாகாது என்பது.

(வி - னா.) இயல் - இசைதல். பாப்பு - வீடயதுச்சியில்
வினாவு எண்குணமாவது - தன்வயத்தினால், தூயவுடம்பினனா
தல், இயற்கையுணர்வின்னாதல், முற்றுமுணாதல், இயல்பாகவே
பாசங்களின்றிக்குதல், போருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை,
வரம்பிலின்பமுடைமை, உடதூலாரிதனை முறையே, சுவதந்திரத்த
வம், வீசுதத்தேகம், நிராமயானமா, சருகஞ்ஞததகம், அநாதிபோ
தம், அலுப்தசத்தி, அநாதசத்தி, திருப்தி, எனவர். (எ)

சங்குதிரன்முழான்றெழுமோசைதழைப்பனவாகாதே
சாதிவிடாதகுணங்கணமமோசைததிமமாகாதே
யவதிதுகன்றிதுகன்றெனுமாயையடங்கிமோகாதே
யாசையெலாமடியாடியோமெனுமததனையாகாதே
செங்கயலொண்கண்மடகதையாகிதைதினைப்பனவாகாதே
சீரடியார்கள்கிவானுபவங்கடெரிந்திமமாகாதே
பெங்குநிறைந்தமுதுபுரஞ்சுடரெய்துவதாகாதே
யீறறியாமறையோனெனையாளவெழுந்தருள்பெறிலே.

(ப - னா) நறு அறியா - முடிவறியப்படாத, மறையோன் - வேதியனாகிய சிவபிரான், என்னை ஆன - என்னை யாளும்பொருட்டி, எழுந்தருளப் பெறில் - எழுந்தருளப்பெற்றால், சங்கு திரண்டு - சங்கு கள் கூடி, முரன்று எழும் ஒசை - சத்தித்தெழுதின ஒசையானது, தழைப்பன ஆகாது - மிகு வனவும் ஆகாது, சாதிவிடாதருணங்கள் - சாதியைப்பற்றி விடாதிருக்கிறருணங்கள், நம்மோடு சலித்திடும் ஆகாது - நம்மோடுவெறுத்திடெதலும் ஆகாது, அங்கு - அவ்விடத்தில், இது நன்று இது நன்று என்னும்மாயை - இது நன்று இது நன்று என்கிற மாயை, அடங்கிடும் ஆகாது - அடங்கிவிடுதலும் ஆகாது, எல்லாம் - எல்லா வகையாலும், அடியார் அடியோம் என்னும் ஆசை - அடியார்க்கடியோம் என்னும் விருப்பம், அத்தனை ஆகாது - சிறிதும் ஆகாது, செம் கயல்-செவந்த கயல் மீன்போலும், ஒளை கண-ஒட்பமா கிப கண்களையுடைய, மடநதையா-மாதரது, சிந்தை-மனம், தீனைப் பன ஆகாது-துகாவன ஆகாது, சா அடியார்கள் - சிறப்பினையுடைய அடியார்கள, சிவாதுபவங்கள்-சிவாதுபவங்களை, தெரிந்திடும் ஆகாது- தெரிந்திடெதலும் ஆகாது, எவரும் நிறைந்து-எவவிடத்தும் நிறைந்து அமுது ஊறு - அமிதஞ் சுரக்கின்ற, பாஞ்சுடா - பாஞ்சோதி யானது, எய்துவது ஆகாது - மெச்சுக கிடைப்பதும் ஆகாது, எ - று.

(க - னா) தனது முடிவு ஒருவராலும் அறியப்படாத சிவ பெருமான என்னை யாளும்பொருட்டி எழுந்தருளப்பெற்றால், வேறு விவகாரங்கள் சிறிதும் எமமிடத்து நிகழலாகாது எனபது.

(வி - னா.) சங்கு திரண்டு முரன்றெழுமோசை என்றது இடை பிங்கலைகளை யடைததுச் சுழிமுறைபைத் திறந்து சென்றவிடத்து, அவ்விடத்தில் கேட்கப்படுகின்ற இறைவனது நடவடி சிலம்போ சையை. இது போன்ற விஷயங்கள் அதுபவ ரூபமுள்ள குரு முகத்தால் அறியப்படவேண்டி யிருத்தலால் இங்கு விரித்துணைக்கப் படவில்லை.

(அ)

திருச்சிறநம்பலம்

ஆனந்தமாஸ.

சிவாநுபவவிருபபம்.

ஆசிரியவீருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னோனையபூங்கழல்களடைந்தாரகடந்தார்வியனுலகம்
பொன்னோனையமலாகொண்டுபோற்றுகின்றாரமரெல்லாவ
கன்னோனையமனக்கடையாய்க்கழிப்புண்டவலக்கடல்வீழ்த
வென்னோனையேனினியுனனைகூடுமவண்ணமியமபாயே.

(ப - ஸா) மின் னா அனைய - மின்னினது அழகை நிகாத்த,
பூ கழல்கள் - தாமரைமலாபோலும் திருவழகனோ, அடைந்தார் -
அடைந்தோர், வியன் உலகம் - பெரிய வுலகமாயத்தை, கடந்தார் -
வென்றார்கள், அமரா எல்லாம் - தேவா எல்லாரும், பொன் னா
அனைய - பொன்னினது அழகை நிகாத்த, மலா கொண்டு - மலா
களைக்கொண்டு, போற்றுகின்றா - அருச்சியாதின்றார்கள், (அங்ங
மாக) கண்ணோர் அனைய - கலிலனிகாத்த, மனம் - மனத்தையுடைய,
கடையாய்க்-கடையாகி, கழிப்பு உண்டு-ஒழிக்கப்பட்டு, அவலம் கடல்
வீழ்த - துன்பக்கடலில் வீழ்ந்த, என்னோ அனையேன் - என்னை
கானே நிகர்த்தவனாகிய நான், இனி - இனி, உன்னை கூடும் வண்
ணம் - உன்னை யடையுமவண்ணம், இயமபாய - சொல்லாய், ஏ-று.

(க - ஸா.) இறைவனே, உன் திருவழகைய யடைந்தவர்கள்
இவ்வுலகமாயையை வென்றார்கள், தேவர்கள் மலாகனால் அருச்
சித்த உன்னை வணங்குகின்றார்கள், அப்படியிருக்க, கல்மனத்தை
யுடையோரும் கடைப்பட்டுத் துன்பக்கடலில் வீழ்ந்திருக்கிறா
வாகிய நான் இனி உன்னைக் கூடும்வண்ணம் சொல்வாயாக என்பது.

(வி - ஸா) மின்னோனைய என்பதை மின் நோர் அனைய
எனப் பிரித்து மின்னை நிகாத்த அத்தனமைத்தாகிய என்றுரைப்பி

(4)

(ப - ணா) என்னால் அறியா - என்னால் அறியப்படாத, பதம் - கதை, தகதாய - கொடுத்தாய, யான அது அறியாதே கெட் - நான் அதனை யறியாமலே கெட்டேன், உன்னால் ஒன்றும் நஷ்டமில்லை - உன்னால் சிறிதும் குன்றவில்லை, உடையாய - உடை யான, அடிமைக்கு - அடியேனுக்கு, ஆர என் பேன் - யாரிருக்கி ன் என் பேன், பல நான் - பல நாளும், உன்னை பணிந்து வத் - உன்னை கணங்கித் துதிக்கின்ற, பழைய அடியா ரொடும் - பழைய அடியாரோடுங் கூடாமல், என் நாயகமே - என் கணே, பிறப்பட்டு - பிறகிட்டு, இங்கு - இவ்விடத்தில், கோய்க்கு - தாய் - கோய்களுக்கு விருந்தாகி, இருந்தேன் - இருந்தவிய் து, எ - று.

(T - நா) என்னால் அறியப்படாத இடத்தைக் கொடுத்தாய், யான் அதனை யறியாமலே கெட்டேன், உன்னால் சிறிதும் குறைவில்லை; ஈடையவனே, அடிமைக் குதவியவா ஒருவருமில்லை, என் னாலும் உன்னை வணங்கித் தூதிகின்ற பழ அடியாரோடும் சேரா மல், இறைவனே, நோய்களுக்கு விரும்பாய் இவ்விடத்திருந்தேன் என்பது.

(வி - னை) பதம் - பதவி (இடம்). (2)

சிலமின் திறோனபின் திச்செறிவேயின் றியறிவின் தித்
தோனென பாணைக்கூததாட்டாய்ச்சுழன் றுவிழ்ந்துகிடப்பேனை
மாலுங்காட்டிவழிகாட்டிவாராவுலகநெறியேறக்
கோலங்காட்டியாண்டாணைக்கொடியேனென்றோகூடுவதே.

(ப - னா.) சிலம் இன்றி - நல்லொழுக்கமின்றி, நோன்பு இன்றி - நோன்பில்லாமல், செறிவு இன்றி - அடக்கமில்லாமல், அறிவு இன்றி - அறிவில்லாமல், தோலின்பாவை - தோற்பாணவையின், கூத்தாட்டு ஆய் - கூத்தாட்டுப்போன்று, சுழன்று விழுந்துகிடப்பேனை - சுழன்றுவிழுந்துகிடக்கின்ற ஏனை, மாலும் காட்டி - தன்னிடத்தே விருப்பமும் உண்டாக்கி, கழிகாட்டி - நெறிகாட்டி, வாரா உலகம் - மீனாவுலகத்தில, நெறி ஏற - முறையாயேற, கோலம் காட்டி - தன் திருக்கோலத்தையும் காட்டி, ஆண்டாளை - ஆண்டருளினவனை, கொடியேன - கொடியனேன், கூடுவது - அடைவது, என்றோ - எந்நாளோ, ஏ - து.

(க - னா.) நல்லொழுக்கம், நோன்பு, அடக்கம் முதலியவை வில்லாமல் தோற்பாணவையின் கூத்தாட்டுப்போலச் சுழன்று விழுந்து கிடக்கின்ற ஏனைய தன்னைவிரும்பும்படிசெய்து, நன்னெறிபையுங்காட்டி, முதலியுலகிலேறும்படி தன் திருக்கோலத்தையுங்காட்டி ஆண்டருளின இறைவனைக் கொடியேன் சென்று கூடுவது எந்நாளோ என்பது.

(வி - னா.) சிலம் - ஒழுக்கம். நோன்பு - விரதம். தோலின்பாவை - தோலினாற்செய்த பிரதிமை. (ங)

கெடுவேன்கெடுமுகெடுகின்றேனகேடிலாதாய்பழிகொண்டாய் படுவேன்படுவதெல்லாநான்பட்டாற்பின்னைப்பவனென்னே கொடுமாநரகத்தழுந்தாமேகாத்தாட்கொள்ளுஞ்ஞருமணியே நடுவாய்நிலலாதொழிந்தக்காணன்றோவெங்கனாகமே.

(ப - னா.) கெடுவேன் - கெடுவேன், கெடுமுகெடுகின்றேன் - கெடும் வண்ணம் கெடுகின்றேன், கேடிலாதாய் - கேடில்லாதவனே, பழிகொண்டாய் - நீ பழியையேற்றுக்கொண்டாய், படுவேன் - படுவேன், படுவது எல்லாம் - படவேண்டுகதெல்லாம், நான்பட்டால் - நான்பட்டால், பின்னை - பிறகு, பயன் என்னே - பயன் யாதோ, கொடுமா நரகத்து அழுந்தாமே - கொடியபெரிய நரகத்தில் மூழ்காமல், காத்து ஆள் கொள்ளும் - காத்தாட்கொள்ளுகின்ற, குருமணியே - குருமணியே, நடு ஆய் நிலலாது - நடுவு நிலைமையாய் நிலலா

மல், ஒழிந்தசகால் - நீ யொழிந்தால், எங்கள் நாயகமே - எங்கள் நாயகனே, நன்றோ - உனக்கு அழகாமோ, ஏ - று.

(க - னா.) அழியில்லாதவனே, நான் கெடாநின்றேன், நான் துன்பப்பட்டால் உனக்குப் பயனுண்டோ, நரகத்தில் அழுந்தாமல் என்னைக காததாண்டருள்கின்ற குருமணியே, நீ கடுவு நிலையை யொழிந்தால், அது உனக்கு நன்றாகுமோ என்பது.

(வி - னா) கெடுமா கெடுதல் - தப்பாமல் அழிதல். குரு மணி - நாயகமணி. கடுவாய் நிறறல் - ஒருபாற கோடாமற் சமராய் கிற்றல். (ச)

தாயாயமுலையைத்தருவானே தாராதொழிந்தாற்சவலையாய்
நாயேனகழித்துபோவேனோமடியினிதானலகுதியே
தாயேயென்றுனருளடைத்தேன்றாய்நீயென்பாலிலையே
நாயேனடிமையுடனுகவாண்டாய்நானருள்வேண்டாவோ.

(ப - னா) தாயாய் முலையை தருவானே - தாயாகி முலை கொடுப்பவனே, தாராது ஒழிந்தால் - கொடாதொழிந்தால், சவலை ஆய - சவலையாகி, நாயேன கழித்துபோவேனோ - நாயினேன் ஒழித்துபோவேனோ, மடி - மடியிரானே, இனிதான் - இனியாயினும், கல்குதியே - உருள்செய்வையோ, தாயே என்று - தாயேயென்று உன்தான் அடைக்கேன - உன்திருவடியை அடைத்தேன், நீ என்பால் தயா இவலையே - நீ யென்னிடத்துத் தயவுடையை யல்லையோ - நாயேன் அடிமை - நாயினேனும் எனது அடிமைத்திறமும், உடன் ஆக - ஒருசேர, ஆண்டாய் - ஆண்டருளினாய், நான்தான் வேண்டாவோ - நான்மாத்நிரம் வேண்டாவோ, ஏ - று.

(க - னா) தாயாய் முலையுட்டுவோனே, நீ தாராதொழிந்தால் நான் சவலையாய் அழித்துபோககோ, இனியாயினும் அருள்செய்ய வேண்டும், தாயேயென்று உன்திருவடியை யடைத்தேன், உனக்கு என்மீது தயை வில்லையோ, நான்வேண்டாவோ என்பது.

(வி - னா.) சவலை - மெலிந்த குழந்தை. கல்குதல் - கிருபை செய்தல். (டு)

கோவேயருளவேண்டாகோகொடியேன் கெடவேயமையுமே
யாவாவென்னுவிடிலென்னையஞ்செலென்பாராரோதான்
சாவாரொல்லாமென்னளவோதக்கவாரனறென்னாரோ
தேவேதில்லைநடமாட்திகைத்தேனிணித்தான்றேற்றயே.

(ப - னா.) கோவே - இறைவனே, அருளவேண்டாகோ - நீ
யருள்செய்யவேண்டாகோ, கொடியேன் கெட அமையுமே - கொடி
யேன் கெடின் அமையுமோ, ஆவா என்னு விடின - நீ ஐயோவென்
றிரங்காவிடின், அஞ்செல் எனபா - அஞ்சற்க என்பவா, ஆரோ -
யாருளரோ, சாவா எல்லாம் - இறப்பாரெல்லாம், என் அளவோ -
என்னளவேயோ, தக்க ஆறு அன்று எனாரோ - இது தகுதியாகிய
வழியின்றென்று சொல்லாரோ, தேவே - தேவனே, தில்லைநடம்
ஆம - திருத்தில்லையில் நடநஞ்செய்கோனே, திகைத்தேன் - மயங்
கினேன், இனித்தான் - இனியாயினும், தேற்றாய் - என்னைத்தெ
ளிவிப்பாயாக, எ - று.

(ங - னா.) இறைவனே, நீ யருள்செய்யவேண்டாகோ, கொ
டியேன கெட்டால் உனக்குப்போதுமோ, நீயே எனக்கிரங்காவிடின
என்னை பயப்படாதே யெனபவா யாவா, நான் திகைத்தேன், இனி
யாயினும் என்னைத் தெளிவிப்பாயாக என்பது.

(வி - னா.) அமையுமே என்பதில் ஈற்றேகாரம் வினா. திகைத்
தல - மயங்குதல். (௬)

நரியைக்குதிரைப்பரியாக்கிஞாலமெல்லாநிகழ்வித்துப்
பெரியதென்னன்மதுரையெல்லாம்பிச்சதேறதும்பெருந்துறையா
யரியபொருளேயவநாகியப்பாபாண்டிவெள்ளமே
தெரியவரியபரஞ்சோதிசெய்வதொன்றாமறியேனே.

(ப - னா.) நரியை - குதிரையை, பரி குதிரை ஆக்கி - வாக்க
மாகத தாங்குகின்ற குதிரை யாக்கி, ஞாலம் எல்லாம் நிகழ்வித்து -
உலகமெல்லாம் சஞ்சரிக்கச் செய்து, பெரிய - பெரிதாகிய, தென்
னன் மதுரை எல்லாம் - பாண்டியனது மதுரை முழுதும், பிச்சு
ஏற்றம் - பித்தேற்றின, பெருந்துறையாய் - திருப்பெருந்துறையை
யுடையவனே, அரிய பொருளே - அருமையாகிய பொருளே, அவி

நாசி அப்பா - அவி நாசி யப்பனே, பாண்டி வென்னமே - பாண்டிப் பெருக்கே, தெரிய அரிய பாஞ்சோதி - தெரிவதம் கரிதாகிய பாஞ்சோதியே, செய்வது - செய்தற்குரியதை, ஒன்றும் அறியேன் - சிறிதும் அறியேன், எ - று.

(க - னா.) நரிகளைப் பரிகளாகச் செய்து, பூமி முழுதும் பாவச்செய்து, மதுரை நகரத்தார்க்கெல்லாம் பித்தேற்றின திருப்பெருந்துறை யிறைவனே, அரிய பொருளே, அவிகாசி யப்பனே, பாண்டி வென்னமே, தெரிதற்கரிய மேலான ஒளியே, செய்தற்குரிய காரியத்தைச் சிறிதும் அறிகதிலேன் என்பது.

(வி - னா.) பரி - முதனிலைத் தொழிலாகு பெயர். சுமப்பது என்பது பொருள். அவநாசி - ஓர் திருப்பதி. (எ)

திருச்சிறறம்பலம்.

அச் சோ ப் ப தி க ம்.

அநுபவவழியறியாமை.

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிறறம்பலம்.

முத்திருநெறியறியாதமூர்க்கரோடு முயல்வேளைப் பத்திருநெறியறிவித்துப்பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ் சித்தமலமறுவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட வத்தனெனக்கருளியவாரூர்பெறுவாரச்சோவே.

(ப - னா.) முத்திருநெறி அறியாத - முத்திவழியை அறியாத, மூர்க்கரோடு முயல்வேளை - மூர்க்கரோடு முயன்று திரிகின்ற எனக்கு, பத்திருநெறி அறிவித்து - பத்திமார்க்கத்தை அறிவித்து, பழவினைகள் பாறும் வண்ணம் - பழமையாகிய வினைகள் நீங்கும்வண்ணம், சித்தமலம் அறுவித்து - மனக்களங்கத்தை அறும்படி செய்து,

சிவம் ஆகசி - சிவமாகசி, என்னை ஆண்ட - என்னை ஆண்டருளின
அத்தன் - எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான், எனக்கு அருளிய
ஆறு - எனக்கு அருள்செய்தவண்ணம், ஆர் பெறுவார் - யார் பெறு
தற்குரியர், அச்சோ - (இது என்ன) அதிசயம், ஏ - று.

(க - ணா.) மோகூடமார்க்கத்தை அறிபாத மூர்க்கரோடு கூடித்
திரிகின்ற எனக்குப் பததிமார்க்கத்தை அறிவித்தது என் பழவினைகள்
நீங்கும்வண்ணம், மனக்கனங்கம் அறச்செய்து சிவமாகசி என்னை
யாண்டருளின எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் எனக்கு அருள்
செய்தவண்ணம் அருள்செய்யப்பெறுவோர் யாவர் என்பது

(வி - ணா) மூத்திரெறி - வீட்டுநெறி. மூர்க்கர் - மூடர்.
பத்திரெறி - அன்புசெய்யும் வழி. பாறல் - நீங்கல். அச்சோ - அதி
சய விடைச்சொல். (க)

நெறியல்லாநெறிதன்னைநெறியாகநினைவேனைச்
சிறுநெறிகளசேராமேதிருவருளேசேரும்வண்ணம்
குறியொனமுமில்லாதகூத்தனறன்கூத்தையெனக
தறியும்வண்ணமருளியவாறாபெறுவாரச்சேவே.

(ப - ணா.) நெறி அல்லா நெறி தன்னை - வழியல்லாத வழி
நய, நெறி ஆக நினைவேனை - வழியாக நினைக்கின்ற என்னை, சிறு
நெறிகள் சேராமே - சிறு வழிகளை யடையாமல், திருவருளே சேரும்
வண்ணம் - திருவருளையே அடையும்வண்ணம், குறி ஒன்றும் இல்
லாத - குறிகள் ஒன்றுமில்லாத, கூத்தன் - கூத்தப்பிரானது, கூத்
தை - கூத்தாட்டத்தை, எனக்கு அறியும் வண்ணம் - எனக்கு அறி
யலாம் வகை, அருளிய ஆறு - அருள் செய்தவண்ணம், ஆர் பெறு
வார் - யார் பெறுதற்குரியர், அச்சோ - (இது என்ன) அதிசயம்,
ஏ - று.

(க - ணா.) வழியல்லா வழியை வழியாக நினைக்கின்ற என்னை
அற்பமார்க்கங்களிற் சேராமல் திருவருளையே சேரும்படி, இறைவன்
தன் திருக்கூத்தை எனக்கறிவித்ததுபோல அறிவிக்கப்பெறுவோர்
யாவர் என்பது.

(வி - ணா.) நெறியல்லா நெறி - தி நெறி. சிறுநெறி - பிற
சமயமார்க்கம். குறி - அடையானம். (உ)

யொய்யெல்லாமெய்யென்றுபுணாமூலையப்போகத்தே
மையலுறக்கடவேளைமாளாமேகாததருளித்
தையலிடங்கொண்டபிரான் தன்கழலேசேரும்வண்ணம்
மையனெனக்கருளியவாரூரபெறுவாரச்சோவே.

ப - னா.) பொய எல்லாம் மெய் என்று - பொயப்பொருள்
கனெல்லாம் மெய்ப்பொருள்களென்று நினைத்து, புணாமூலையா
போகத்தே - நெருங்கிய தனங்கனையுடைய மாதாது போகத்தின்
கண்ணே, மையல் உறக்கடவேளை - மயக்கமிகக் கடவேனாகிய
என்னை, மாளாமே காத்தருளி - (அதனானே) மடியாமற் காத்தருளி,
தையல் - உமாதேவியை, இடம் கொண்ட பிரான் - இடப்பாகத்திற்
கொண்ட சிவபெருமான, ஐயன் - ஐயன், (அவன்) தன் கழலே
சேரும் வண்ணம் - தன் திருவடியையே அடையும்வண்ணம், எனக்கு
அருளிய ஆறு - எனக்கு அருள்செய்த வண்ணம், ஆர பெறுவார் -
யாரபெறுதற்குரியவர், அச்சோ - (இது என்ன) அதிசயம், ஏ -று.

(க - னா) பொய்யை மெய்யென்றுநினைத்து மாதர் மயக்கத்
திற சிக்கி மாளகின்ற என்னைக்காததருளித் தன் திருவடியையே சே
ரும்வண்ணம் இறைவன் எனக்கருள்செய்ததுபோல அருள் செய்யப்
பெறுவோராய்வா என்பது.

ரீவி - னா.) புணாதல் - நெருங்குதல். போகம் - சுகம். மாளு
தல் - அழிதல். (ங)

மண்ணதனிற் பிறகதெய்ததுமாண்டுவிழக்கடவேளை
யெண்ணமிலாவன்பருளியெனையாண்டிடெனையுறதன்
சுண்ணவெண்ணீரணிவித்துத்தாய்நெறியேசேரும்வண்ண
மண்ணலெனக்கருளியவாரூரபெறுவாரச்சோவே.

(ப - னா.) மண்ணதனில் - மண்ணுலகில், பிறகது எய்த்து
பிறகதினைத்து, மாண்டு விழக்கடவேளை - முடிந்துவிழக்கடவேனாகிய
என்னை, எண்ணம் இல்லா அன்பு அருளி-அளவற்ற அன்பை அருள்
செய்து, என்னை ஆண்டு இட்டு - என்னையாட்கொண்டு, என்னையும்-
அடியேனையும், தன் சுண்ண வெண்ணீறு அணிவித்து-தனதுபொடி
யாகிய வெண்ணீற்றைத் தரிப்பித்து, தூ நெறியே சேரும் வண்ணம் -

பரிசுத்தமாகிய வழியையே யுடையும் வண்ணம், அண்ணல் - பெரியோனாகிய சிவபெருமான், எனக்கு அருளிய ஆறு - எனக்கு அருள் செய்தவாறு, ஆர பெறுவாரா - யார பெருதற்குரியவர், அச்சோ - (இது என்ன) அதிசயம், எ - று.

(க - னா.) இந்த மண்ணுலகிற் பிறங்கினைத்த மாண்டொழியக்கடவேனாகிய என்னைச சிவபெருமான் தன் திருவெண்ணிறணிவித்து நல்லவழியையுடையச் செய்தருளினதுபோல அருள்செய்யப் பெறுவோராவா என்பது.

(வி - னா.) மன என்றது மண்ணுலகத்தை. எண்ணம் - அளவு. சுண்ணம் - பொடி. தூ நெறி - வீட்டுநெறி. (சு)

பஞ்சாயவாடிமடவாரகடைக்கண்ணுலிடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாயதுயர் கூரநிற்பேனுன்னருள்பெற்றே
னுப்பஞ்சேனுடையானேயடியேனைவருகவென்
றஞ்சேலென்றருளியவாரூரபெறுவாரச்சோவே.

(ப - னா.) பஞ்ச ஆய - பஞ்ச போன்ற, அடி - பாதங்களை யுடைய, மடவார - மாதரது, கடை கண்ணால் இடா பட்டு - கடைக கண்ணினால் துன்பப்பட்டு, நெஞ்ச ஆய துயர் கூர - மனத்தினுண்டாகிய துயரம் மிகுமபடி, நிற்பேன - நிற்பவனாகிய நான், உன் அருள் பெற்றேன - உன் அருளைப் பெற்றேனாகி, நான் உயஞ்சேன் - நான் உயந்தேன், உடையானே - உடையவனே, அடியேனை - அடியனேனை, வருக என்று - வருக வென்றும், அஞ்சேல் என்று - அஞ்சற்கவென்றும், அருளிய ஆறு - நீ அருள் செய்தவாறு, ஆர் பெறுவாரா - யார் பெறுவார்கள், அச்சோ - (இது என்ன) அதிசயம், எ - று.

(க - னா.) .மாதா கடைககண்ணால் தன்புற்று மனம் வருங்கியிருக்கிற நான் உன் அருள் பெற்று உயந்தேன், நீ என்னை அஞ்சாதே வாவென நான்செய்ததுபோல அருள் செய்யப் பெறுகோர் யாவர் என்பது.

(வி - னா.) பஞ்சாய என்பதற்குச் செம்பஞ் சூட்டின என் னுரைத்தலுமாம். மடவார் - மடப்பமுடையவர். (இ)

வெந்துவிழுமுடற்பிறவிமெய்யென்றுவினைபெருக்கி
கொந்துகுழற்கோல்வளையார்குவிமுலைமேல்வீழ்வேனைப்
பந்தமறுத்தெனையாண்டுபரிசறவென்றுரிசுமறுத்த
நகநமெனக்கருளியவாரூர்பெறுவாரச்சோவே.

(ப - னா) வெந்து விழும் - வெந்து நீராய் விழுகின்ற, உடற்
பிறவி - உடலினது பிறப்பு, மெய் என்று - உண்மை யென்று,
வினை பெருக்கி - வினைகளைப் பெருகச்செய்து, கொந்து - பூக்கொத
தணிந்த, குழல் - கூந்தலையுடைய, கோல் வளையா - மாதரது, குவி
முலை மேல் வீழ்வேனை - குவிந்த தனக்களின் மீது ஆசையுடையே
ளுகிய என்னை, பந்தம் அறுத்து-பிறவிகட்டைச் சேதித்தது, என்னை
ஆண்டு - என்னை ஆண்டருளி, பரிசு அற - குண மறுமபடி, என்
துரிசும் அறுத்த - என குறறத்தையும் அறுத்தது, அந்தம் - முடிவான
பொருளை, எனக்கு அருளிய ஆறு - எனக்குருள்செய்த வாறு, ஆர்
பெறுவார - ஆர் பெறுவாரான், அச்சோ - (இது என்ன) அதிசயம்,
எ -று.

(ந - னா) வெருதொழிதற்குரிய உடம்பின் தோற்றத்தை
மெய்யென்றெண்ணி, வினைகளைப் பெருக்கி மாதர் தனங்களின்மீது
வீழ்வேனென என்னை, பந்த மறுத்தாண்டு என் குறறங்களை யொழி
ந்து முடிவான பொருளை எனக்குருள்செய்ததுபோல அருள் செய்
யப் பெறுவோர் யாவா என்பது.

(வி - னா.) உடற் பிறவி - உடம்போடு கூடிப் பிறக்கும்
பிறப்பு எனினுமாம். கொத்து கொந்து என மெலித்தலு பெற்றது.
அந்தம் - வேத முடிவான பொருள். (சு)

சுதயலாராமையலிலேதாழ்த்துவிழக்கடவேனைப்
பையவேகொடுபோந்துபாசமெனூந்தாமுருங்கி
யுய்யுநெறிகாட்டுவித்திட்டோக்காரத்துட்பொருளை
யையனெனக்கருளியவாரூர்பெறுவாரச்சோவே.

(ப - னா) சுதயலாராமையலிலே - மாதர் மயக்கத்திலே,
தாழ்த்து விழக்கடவேனை - தாழ்த்துவிழக்கடவேனென என்னை,

பையவே கொடு போத்து - மெல்லவே கொண்டுவந்து, பாசம் என்னும் - பாசம் என்கிற, தாழ் உருவி - தாழ்க்கோலை வாங்கி, உய்யும் கெறி காட்டுவித்திட்டு - பிழைக்கும் வழியைக் காட்டுவித்து, ஒங்காரத்த உட்பொருளை - பிரணவத்தினுட்பொருளை, ஐயன் - ஐயனாவன், எனக்கு அருளிய ஆறு - எனக்கு அருள்செய்தவண்ணம், ஆர் பெறுவார் - யார் பெறுதற்குரியா, அச்சோ - (இது என்ன) அதிசயம், எ - று.

(க - னா.) மாதா மயக்கத்தில் அழுத்துவேனாகிய என்னை, மெல்லக் கொண்டுவந்து பாசத்தாழை வாங்கி, உய்யும் வழி காட்டி, பிரணவப்பொருளை இறைவன் எனக்கருள்செய்ததுபோல அருள் செயப்பெறுவோராவா என்பது.

(வி - னா.) பைய - மெல்லென. தாழ் - கதவுக்கிடிக் தாழ்க்கோல். (எ)

சாதல்பிறப்பென்னுந்தடஞ்சுழியிற்றிதொழிக்
காதலின்மிககணியிழைபார்கலவியிலேவிழுவேனை
மாதொருகூறுடையபிரான் தன்கழலேசேரும்வண்ணம்
மாதியெனக்கருளியவாறார்பெருவாரச்சோவே.

(ப - னா.) சாதல் பிறப்பு என்னும் - இறப்பு பிறப்பு என்கிற, தடம் சுழியில் - பெருஞ்சுழியாகிக், ததொழி-ததொற்றமடைந்து, காதலின் மிககு - ஆசையில் மிகுந்து, அணியிழைபார்-மாதரது, கலவியிலே விழுவேனை - கலவியிலே விழுகின்ற என்னை, மாதா ஒரு கூறு உடைய பிரான் - பெண்ணை ஒருபாகத்திலுடைய பெருமான், ஆதி - முதல்குண, தன்கழலே சேரும் வண்ணம் - தன் திருவடியையே அடையும் வண்ணம், எனக்கு அருளிய ஆறு - எனக்கு அருள் செய்தவண்ணம், ஆர் பெறுவார் - யார் பெறுதற்குரியவர், அச்சோ - (இது என்ன) அதிசயம், எ - று.

(க - னா.) இறப்புப் பிறப்பென்கிற பெருஞ்சுழியிற் கிண்கிற் ததொழி ஆசை அகிகரித்து மாதரது கலவியில் விழுகின்ற என்னைப் பெண்பாகனாகிய கிவபெருமான் தன் திருவடியை அடையும்வண்ணம் எனக்கருள்செய்ததுபோல அருள்செய்யப் பெறுவோராவார் என்பது.

(வி - னா.) அணியியழையா - ஆபரணங்களை யணிந்தவர்.
கலவி - கலத்தல், (புணர்ச்சி). (அ)

செம்மைநலமுறியாதசிதடரொடுந்திரிவேளை
மூம்மைமலமுனித்துமுதலாயமுதலவனறு
னம்மையுமோர்பொருளாக்கிநாய்சிவிகையேறறுவிதத
வம்மையெனக்கருளியவாரூர்பெருவாரசசோவே.

(ப - னா) செம்மை நலம் அறியாத - செம்மையாகிய நன்
னெறியை யறியாத, சிதடரொடும திரிவேளை - அறிவிலிகளோடுங்
கூடித்திரிகின்றவனாகிய என்னை, மூம்மை மலம் அறுவிதது - மூம்
மலங்களையும் அறுப்பண்ணி, முதல ஆய-முதறபொருளாகிய, முகல்
வன் - கலைவன், நம்மையும் ஓர் பொருள் ஆக்கி - எம்மையு மொரு
பொருளாகச்செய்து, நாய் சிவிகை ஏறறு விதத அம்மை - நாயைச்
சிவிகையிலேறச்செய்த அழகை, எனக்கு அருளிய ஆறு - எனக்குள்ள
செய்தவாறு, ஆர் பெறுவார - யார் பெறுதற்குரியார், அச்சோ - (இது
என்ன) அதிசயம், எ - று.

(க - னா.) செம்மையாகிய நன்னெறியை யறியாத சீழ்மக்க
ளோடுங் கூடித் திரிகின்ற என்னை, இறைவன் ஓர் பொருளாக்கி
என் மூம்மலங்களைப் போகக்கி நாயைச் சிவிகையில ஏறறுவிததது
போல உயாததின அழகை எனக்கு அருள் செய்ததுபோல அருள்
செய்யப் பெறுவோர் யாவர் எனபது.

(வி - னா.) செம்மை நலம் என்றது மிக்க நலம் என்றபடி.
சிதடர் - அறிவில்லாதவர். (ஆ)

திருச்சிறுநம்பலம்

திருவாசகம்

மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

உ
சீவமயம்.

திருப்பாசுரவகராதி.

பாசுரம்.	பக்கம்.	பாசுரம்.	பக்கம்.	பாசுரம்.	பக்கம்.
அங்கண்ணே	சௌ0	அழகேபுரிந்	ந.௮௭	அணைவெம்	௧0௪
அங்கியருக	௨௨௯	அழிவின்றி	௪0௯	இடக்குங்	௪௩௪
அடாபுல	௧௧௬	அழுகே	௭௮	இணையா	௨௨0
அடற்கரி	௧௧௨	அளவறு	௩௮	இத்திரனு	௧௫௨
அடியாராளீ	௪௬௬	அளவிலாப்	௩௭0	இத்திரிய	௩௬௬
அடியார	௩௭௩	அளிதது	௩௧௨	இப்பாடே	௨௭௪
அடியேனவ	௭௫	அளிபுண	௩௨௩	இப்பிறப்பி	௪௪௧
அடிமேனல்ல	௩௮௧	அறகேபெற்	௩௭௫	இயக்கிமா	௩௬௫
அட்டமூத்தி	௪௪௫	அறவையே	௪௬௬	இரங்குநம்	௨௯௧
அணிமுடி	௪௫௪	அறிவனே	௪௬	இரத்திர	௨௯௮
அண்ணாமலை	௧௪௬	அறிவிலா	௩௬	இருகை	௪௩
அதிபழசு	௨௮௩	அறகெடு	௧௭0	இருகுணிக்	௩௩௩
அததனை	௪௧௮	அறககிலே	௩௮௮	இருதலை	௯௬
அத்தியுரித	௨௩௧	அறையோ	௪௭௬	இருகதென்	௪௮௨
அத்தேவா	௧௦௭	அணபாதி	௩௮௬	இருகதென்னை	௧0௨
அப்பனே	௮௭	அன்பினு	௨௯௫	இரப்பு	௭௨
அம்பரமாய	௨௧௬	அன்றலநீழ	௨௨௮	இருப்புதரு	௪௨௧
அம்பலத	௧௬௧	அன்றையே	௩௮௫	இலலை	௮௩
அம்மையே	௪௧௩	அன்னையி	௧௩௩	இழிதனை	௯௧
அயனையசு	௨௧௧	ஆடாப்பூ	௨௫௯	இன்பதரு	௨௬
அயனறலை	௪௮௨	ஆடுகின்றி	௩௫	இன்பம்	௪௮௮
அரிக்கும்	௧௯௮	ஆட்டின	௨௩௬	இன்பான்	௨௭௦
அரிடானே	௧௮	ஆட்டுத்தேவா	௩0௭	இனமெனக்	௨௯௯
அருணவிக்	௨௭௯	ஆணைவலி	௨௫௩	இன்னிசை	௨௮௧
அருந்தருக	௨௧௯	ஆதமிலி	௪௨௨	நகனேநீ	௭௧
அருமந்த	௧௯௯	ஆதியுமந்த	௧௨௭	நசனையென்	௫0
அருளாதொ	௨௯௨	ஆயாழன்	௧௫	நண்டிய	௪0௮
அருளாமுத	௩௭௩	ஆயநான	௨௪	நாடி	௨௩௨
அருளுடை	௪௧௪	ஆயமொ	௨௭௬	உகந்தானே	௨௮௮
அணாசனே	௨௬௬	ஆககோ	௪௭௭	உவகையிற	௧௪௭
அணாசேபொன	௨௧0	ஆததபிற	௧௪0	உடையகா	௮௬
அணாசேய	௧௧௫	ஆவகைநாமு	௧௮0	உடையாரு	௨௮௭
அணாயாடு	௨00	ஆவாதிரு	௨௩௪	உடையானே	௫௪
அலரவனு	௨௧௨	ஆகாவரியய	௨00	உணர்ந்த	௨௯௭
அல்லிக்கமல	௩௩௬	ஆறறகில்லே	௩௩௫	உண்டொ	
அவமாய	௧௯௮	ஆனையாக	௧௯0	உண்ணப்	௫0௧

பாசரம்	பக்கம்	பாசரம்.	பக்கம்	பாசரம்.	பக்கம்.
உத்தமனத்த	ச	என்றம்	உசக	கல்லாமன	கருந.
உமபர்	சகக	ஏசாநீர்ப	உகர	களிவந்த	க00
உய்யவல்லா	உகந.	ஏசனுமயா	க0ச	கனவனகடி	ககடு
உரியேனல	சகக	ஏதமிலா	உஎ	கறங்கோலை	உ0க
உருகிபெ	உ0டு	ஏபந்த	சகஅ	கற்போலு	உசந
உருத்தெரியா	கசுஎ	ஏராரினா	உகக	கற்றறியேன	சஉந
உலமாண்ட	உசக	ஏதரு	உசச	கனகேயுந	உ0உ
உலககை	கஎக	ஏழைத்தொ	உசஅ	கனஞ்ஞரித	உ0உ
உலவாக	ருந	ஏழைபாவ	சக	காகணி	கஎ0
உலலைச்	உ0எ	ஐயநீன்	சுஎ	கரட்டகத்து	சஅரு
உழிதருகா	சு	ஒண்ணிந்தி	கரு	கண்ணலாம	சரு
உழைதரு	கஉஉ	ஒண்மை	க	காணவகா	சஅசு
உள்ளப்	ககக	ஒப்புணக	சக	காணுமதொழி	சகரு
உள்ளமல	சமச	ஒருவேன	சுந	காணுமாறு	எடு
உள்ளன	க0சு	ஒன்றைய	சஅ	காதார	கசஉ
உறறவாக்	ருந	ஒன்றினு	சஅசு	காப்பாய்	ருசக
உறறூரை	சஉசு	ஒன்றமபோ	ருஅ	காமனுட	உசஎ
உன்னறகரியசி	உச0	ஒடுங்குவந்	சரு0	காருடைப்	உசக
உன்னறகரியபதி	உருந	பாதே	கப	காருறு	சுச
உன்னையுசப்	உசுஎ	பவிலா	சக	காலமுண	ச0எ
உருசலாட்டு	சசஉ	ஒரொருசா	கச	காணாபுவீத	உகரு
உன்னையுயிரா	கசஉ	கடகரியும்	உகஎ	கிஞ்சுக	உஎச
எங்கனையக	ருஅச	கடவினு	சுசு	கிளியுறா	ருசஅ
எச்சமமறிவே	ருசச	கடவினநிறா	ருசஉ	கிளிவந்த	கசுச
ண்ணிலேன்	ருந	கடலேயனைய	ருஎசு	கிறறவா	ருஅ
ண்ணுடை	உசசு	கடவுளே	சு0	கீதமனிய	உசரு
எகதையா	சஎ	கடைபவ	சு0	குதுதுப்பி	ககரு
எகதையெ	உஉக	கட்டறு	சுசு	குலக	கக0
எம்பிரா	சுஉ	கண்களிரண	சஅஅ	குலமபாடி	உ0சு
எயதலாவ	எ0	கண்டது	ககஉ	குழைத்தாற்	ருஅ0
எயததே	ருஉச	கண்ணஞ்	உ0	குறியுநெறி	சருஉ
எரிமுன்று	உஉரு	கண்ணப	சஅசு	குறைவிலா	உசஅ
எறும்பிடை	க0எ	கண்ணா	ருஅசு	கூடிக்கூடி	ருஎசு
எனோநாடென	ருச0	கதியடி	ககசு	கூவின	உஅ0
என்பாலேப்	சஉரு	கமலகான்	ருஅச	கூறுநாவே	ருஅரு
என்புந்ருந	சருக	கயனமாண	உ0ரு	கூறறை	சக0
என்பே	சசரு	கரணங்க	சஅசு	கெடுவேன்	சகசு
என்னனி	சகசு	கருடககொ	ருஉ0	கேட்டாயோ	கருசு
என்னப	உச0	கருவாயுல	கசஉ	கேட்டாரு	கக
எலறியா	சசஅ	கலந்தநின்	ருஎஉ	கையார்வனை	கசு0
	க0க	கல்லாதபுல	ருசஅ	கையாற்	ருஉரு

திருப்பாசுவகராதி.

௩

பாசரம்.	பக்கம்.	பாசரம்.	பக்கம்.	பாசரம்.	பக்கம்.
கோந்தனவு	௨௭௦	சுந்தரத	௨௬௬	தாயாய்	௫௦௦
கோம்பரி	௧௦௩	சுந்தரநீர்	௧௬௬	தாரணை	௧௨௩
கோம்பில	௪௩௩	சுருளபுரி	௩௬௬	தாராயு	௭௭
கோம்மை	௪௩௬	சூடகந்தேர	௧௭௦	தாராவருளோ	௩௭௭
கொழும்ணி	௧௦௮	சூடுவேன	௧௬௩	தாளியறுகி	௨௬௧
கொளஞ	௪௭	சூரியனார்	௨௩௮	தானரசமில்	௨௧௪
கொள்ளேர்	௬௧	சேங்கணேடு	௧௫௦	திக்குத்திக்கு	௩௩௭
கொள்ளேன்	௩	செங்கணை	௧௪௫	தினையோ	௨௨௬
கொன்றை	௨௬௨	செடியாராகை	௨௫	திருந்துவார	௩௫௬
கோணிலா	௪௦௩	செப்பார	௧௫௮	திருமாலும	௧௬௬
கோயல்குடி	௨௧௧	செம்மை	௦௦௮	திருவார	௧௬௭
கோலமேனி	௩௬௪	செய்த	௪௭௭	தினையதனை	௧௮௬
கோலவரை	௨௫௬	செய்யவாய்	௨௭௩	தினையிலை	௨௪௫
கோலாலமா	௨௧௩	செய்வதறி	௫௧	தினையினற	௬௫
கோலே	௦௧	செலவநல	௪௮	தினையவன்	௬௪
கோழிசிலம்	௧௩௪	செழிவினற	௬௩	துடிக்கோ	௩௫௫
கோற்றேனெ	௩௬௩	செழுக்கமல	௩௬௩	துடியேரிடு	௪௩௧
கோற்றேன	௨௭	செழியுமி	௪௪௩	துணியாவரு	௩௭௭
சங்கமநீற்றி	௧௭௬	செழியும்	௪௦௬	துண்டப	௧௫௬
சங்கரா	௬௧	சேர்க்கருதி	௪௭௩	துப்பனே	௩௫௬
சங்கு	௪௬௩	சோல்லிய	௪௬௪	துவென்	௪௫௬
சச்சை	௧௧௧	சோத்யாய்	௩௦௧	தெங்குலவு	௨௫௬
சடையா	௪௨௮	சோத்யே	௩௦௨	தென்பாலுக்	௨௧௪
சட்டோநினை	௧௮௮	சோலைப்பசு	௨௭௭	தேனாநிறுத்தி	௨௪௦
சதுரை	௪௦௫	சூலம்நீர்	௩௧௧	தெய்வேவன	௪௪௪
சுந்திரினை	௧௬௧	சூனகரு	௧௭	தேவாக்கோ	௩௪
சுலமுடைய	௨௪௮	சூனவா	௪௭௪	தேனகமா	௧௮௧
சாடியவே	௨௩௪	நுதைவிலா	௪௦௦	தேனாடு	௨௨௩
சாதல	௦௦௭	சுக்கனா	௨௩௬	தேனைய	௫௬
சாதிசுலம்	௩௬௨	சுக்கையு	௦௧௨	தேனையழச்	௨௬௫
சாவமுன்	௦	தச்சுவிடு	௨௩௩	தேன்புக	௨௬௬
சித்தையேபுது	௪௪௮	தந்தன	௩௦௨	தையலாநீ	௫௦௬
சித்தனை	௨௭	தரிக்கிலை	௦௮	தையலோர்	௨௬௨
சிதை	௭௧	தவமே	௬	தோண்டர்கா	௪௭௫
சிரிப்பா	௨௬௨	தறிசெறி	௪௦௧	தோவந்துகி	௧௬௪
சிரிப்பிப்பன்	௧௨௪	தனிதது	௧௬௬	நங்காய்தே	௨௧௫
சீரார்த்து	௨௩௧	தனியனென்	௨௬	நவமைமோ	௪௪௬
சிரார்பவ	௦௫௦	தனமை	௫௬	நஞ்சமா	௨௫௨
சிலமினறி	௪௬௮	தநாடு	௨௭௨	நடித்து	௪௬௮
சுவாராத்	௩௨௨	தாதாயமுவேழு	௩௪௦	நண்ணிப	௪௬௬
சுடர்பொற்	௩௬௪	தாமேதம	௪௬௮	நரினைய	௫௦௧

திருப்பாசர்வகராதி.

பாகரம்.	பக்கம்.	பாகரம்	பக்கம்	பாகரம்.	பக்கம்
நலகா	௨௬௩	பணப்பட்ட	௨௨௨	பிட்டுநேர்	௩௬௨
நல்லமலரி	௨௩௬	பண்ணுந	௪௨௨	பின்ககிலாத	௩௬௧
நனுக	௨௧௭	பண்ணினேர்	௩௪௬	பினியெலா	௩௬௦
நாட்சத்தா	௧௨	பத்தாருழி	௪௪௭	பித்தென்	௩௬௦
நாத்தமுடைய	௪௮	பத்திமை	௩௬௦	பித்தெனைய	௪௭௩
நாமகனாசி	௨௩௭	பத்திலனே	௪௬௪	பிரமனரி	௨௪௮
நயிறுடைப்	௨௨௨	பத்தணைவிர	௩௬௪	பிறவியனே	௩௬௬
நாயிறகடையா	௩௮௬	பத்தவிகார	௪௬௮	பிறவியென்	௪௪௬
நாயேனே	௧௬௧	பப்பற	௨௮௨	பிறிவறியா	௩௬௬
நாளுரடி	௩௮௬	பரந்துபல்	௭	புகவேதக	௧௧
நாளுரென்	௧௮௬	பரம்பர	௧௧௪	புகவேவே	௪௬௮
நாணுமன	௧௬௨	பரவுவாரி	௧௭	புகழ்மின்	௪௭௧
நானேபோ	௪௨௭	பரவுவாரவர்	௩௬௮	புகுதா	௩௬௧
நானமறை	௨௩௮	பரித்துவந்து	௩௬௧	புகுவே	௩௬௧
நான்றனக	௧௬௧	பரிதிகொழொ	௩௬௮	புணாப்ப	௬௮
நித்தமண	௨௮௬	பருவனா	௪௪	புத்தனமு	௨௪௪
நிருத்தனே	௩௮௬	பவனெம்	௧௧	புத்தனபுர	௨௦௬
நிலநீர்	௨௪௩	பழிப்பினி	௧௮	புத்தனாறு	௩௬௬
நிலைப்ப	௭௮	பழுதிருல்	௩௮	புரனவார	௭௩௬
நிலையப்பிற	௩௬௬	பற்றுகவை	௩௬௬	புலன்கழ	௧௦௬
நிறபார	௪௭௧	பன்னாடபரவி	௨௨௭	புலையே	௩௦௮
நீங்கிழை	௩௬௨	பாங்கனேடு	௩௭௧	புலனியிற	௨௮௬
நீண்டகர	௨௬௮	பாசம்பரநு	௧௨௦	புழவீனா	௪௮௦
நீண்டமலு	௩௬௬	பாசவே	௪௧௭	புறம்	௭௭
நீதியாவன	௩௨௮	பாடவே	௮௮	புறநிலகா	௩௬௬
நீரினபவெ	௪௦௭	பாடிமாலபுக	௩௮௮	புறமாய	௩௦௮
நீலவரு	௨௬௮	பாடிற்றிலே	௧௮௬	புனபுலால்	௪௬௬
நெக்துநேக்	௩௮௮	பாதான	௧௬௬	பூங்கமல	௪௨௮
நெடுநத	௬௮	பாராவிக	௧௮௬	பூசுத்தம	௨௮௬
நெறிசெய	௨௨௮	பாருருகாய	௪௬௧	பூனெனாத	௩௬௬
நெறிபலலா	௩௮௬	பாரொடு	௩௮௬	பூசுககட்டா	௨௮௬
நோயுற்று	௧௬௮	பாரோ	௩௮௬	பூசுககோ	௩௬௬
பங்கியமா	௨௪௬	பாபத	௩௮௮	பூதாராரு	௨௮௬
பசுணைத்தா	௪௮௬	பாபாடு	௨௦௬	பூமேலயனே	௧௬௮
பருசாப	௪௮௬	பாப்பதி	௨௬௮	பூவா	௪௮௮
பருசாபகடி	௩௮௮	பாலகனாற்	௨௬௬	பூவார	௪௮௮
பருசினமெல்	௩௮௮	பாலுமமுத	௨௨௬	பூவியல்	௧௬௮
படமாகவெ	௨௨௮	பாழ்ச்செய	௪௬௮	பூவேறு	௧௬௮
பணிவார	௭௬	பாவகாசா	௩௮௮	பெருநீற	௪௦௬
பணசுமந	௧௮௬	பாற்றிரு	௪௬௮	பெருமான்	௪௮௮
பண்டாய	௪௮௬	பாணினைத்	௪௬௮	பெரும்பெரு	௩௬௬

பாசரம்.	பக்கம்.	பாசரம்.	பக்கம்.	பாசரம்.	பக்கம்.
வளைந்தது	உருஉ	வ்சைசதா	ந.உ	வெள்ளை	உ.ச
உன்புலால்	ந.கூ	விடுமின	ச.எ0	வெவ்வேக	உ.கூ.ந
வனெனஞ்	கூ0	விடைவீடா	ச.உஉ	வெறுப்பன	ந.கூச
வாட்டடங்	க.எந	விண்ணை	உ.அ.ந	வெருவாகி	ச.மு.ந
வாராவழி	ச.அ.0	விண்ணாளுந்	க.நூ.எ	வேண்டத்	ந.கூ.ச
வாவிகேக	உ.கூ.அ	விண்ணா	உ.0.உ	வேணடுநி	ச.அ.அ
வாழ்தின்	உ.0	விரவிய	ச.அ.0	வேண்டும	ந.கூ.ச
காழ்த்துவ	க.கூ	வினைக்கேட	ந.கூ.க	வேண்டேன்	ந.கூ.ந
காழந்தார	ச.அ.ந	வினைப்பிறவி	ந.கூ.கூ	வேதமும	க.அ.ந
வாளுலா	ச.0.0	வினையில	உ.ந	வேதமொ	உ.நூ.எ
வானநா	அ.ச	வினையென	ச.0	வேவாத	ச.நூ.எ
வானவன்	உ.உ.எ	வேஞ்சின	உ.ந.கூ	வேனிலவேளக	ச.உ
வாளுகி	க.கூ	வெஞ்சேல	ந.உ.கூ	வேனிலவேண	க.கூ
வானகெட்டு	உ.0.எ	வெக்து	நூ.ப.கூ	வைத்தநிதி	க.அ.எ
வான்பாவிய	ந.கூ.ந	வெய்ய	உ.ந.நூ	வைப்புமா	ந.உ.எ
வானவந்த	க.கூ.ந	வெய்யவி	ச.க.கூ	வையக	க.கூ.ச
விச்ச	அ.ந	வெருவரேன	ந.கூ.க		
விச்சுக	எ.உ	வெள்ளை	ச.0.0		

சமயநூலர் வயசு

ஆப்பருக்கெண்பத்தொன்றன்வாதவூருக்குச்
செப்பியநாடெட்டிறையவிக—நிபபுலியு
சந்தராக்குமவாறுதொனனானசமபந்தாக

திருச்சிற்றமபலம.